

இலங்கை:
இயற்கைப் பேரழிவு
தேசத்தில் சீரழிவு

ப. இரயாகரன்

**இலங்கை:
இயற்கைப் பேரழிவு,
தேசத்தின் சீரழிவு!**

பி. இரயாகரன்

**வெளியீடு
சமீ**

பெருளடக்கம்

உரிமை: © பி. இரயாகரன்

விமர்சனங்களுக்கு:

P. RAYAKARAN
32, RUE TROUILLET DEREL
92600 ASNIERES SUR - SEINE
FRANCE.
Website: www.tamilcircle.net
email: rayakaran@aol.com.

விலை: ரூ. 150.00

- இலங்கை: இயற்கைப் பேரழிவு, தேசத்தின் சீரழிவு, பி. இரயாகரன்.
- முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2005. □ வெளியீடு: சமர், 32, RUE TROUILLET DEREL, 92600 ASNIERES SUR - SEINE, FRANCE. □ அச்சாக்கம்: எழில் பிரிண்ட்ஸ், 63, என்.எஸ்.கே. சாலை, கோடம்பாக்கம், சென்னை - 24.
- நூலாக்க விபரம்: 1/8 டெம்மி N.S. மேப்லித்தோ, 320 பக்கங்கள், 11 புள்ளி எழுத்து.

1.	முன்னுரை	7
2.	ஒரு தேசமே அழுகின்றது ஆனால் அதிகார வர்க்கங்களுக்கு அதுவே பொன் முட்டையாகிவிடுகின்றது	9
3.	அமெரிக்கா தலைமையிலான ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்வதும் மட்டுமின்றி, அதனை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதும் கூட ஒரு வரலாற்றுக் கடமை	24
4.	சுனாமி ஏற்படுத்திய சமூக அழிவையே மிஞ்சும் அதிகார வர்க்கங்களின் சூறையாடல்	51
5.	வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்டவும், புதிய கடன்களை வாங்கவும் கோரும் அடிப்படையில் தான், சர்வ தேச உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது	74
6.	பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விமர்சிக்காத புலிகள் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம், மக்களுக்கு எதிரானது	109
7.	ரி.பி.சி. வானொலி அலுவலகத்தைச் சூறையாடிய புலிகளின் காடைத்தனம்	119
8.	ரி.பி.சி. தனக்குத்தானே போட்ட ஜனநாயக(நாய்) வேஷம் கலைகின்றது	128
9.	புலிகளின் மக்கள் விரோத நடத்தைகளில் சிலவற்றை மட்டும் எதிர்த்தியங்கும் ரி.பி.சி., அதற்கு மாற்றாக கோருவது மற்றொரு மக்கள் விரோத கூலிக் கும்பலைத்தான்	131
10.	தமிழ் இனம் தனது மாற்றுக் கருத்துத் தளத்தைத் தொடர்ந்து இழந்து வருகின்றது. அதன் ஒரு அங்கமாகத்தான் வெக்ரோன் தொலைக்காட்சி நிறுத்தம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது	141

11.	மீண்டும் திடீரென வெக்ரோன் தொலைக்காட்சிச் சேவை தொடங்கியுள்ளது. எப்படி? யாரால்? ஏன்? ஒளிபரப்ப அனுமதிக்கப்பட்டது?	149
12.	மக்கள் நலன்களை முன்வைக்காத போராட்டங்கள் முதல் தியாகங்கள் வரை விதிவிலக்கின்றி (அரசியல்) அனாதைகளையே உருவாக்குகின்றது	152
13.	வலிந்து தேர்ந்தெடுத்த மனித வாழ்வை மறுக்கும், அற்ப ஆசை சார்ந்த கோட்பாடுகளை, விமர்சனம்-சுயவிமர்சனம் செய்யாத அஞ்சலிகள் அனைத்தும் போலித்தனமானவை	156
14.	ஒரு பச்சோந்திக்கு, சந்தர்ப்பவாதிக்கு, பிழைப்புவாதிக்கு, பினாமிக்கு, கொலைகாரனுக்கு, இரட்டை வேடதாரிக்கு 'மாமனிதர்' என்ற கௌரவம் விதிவிலக்கின்றி சிறப்பாகவே பொருந்துகின்றது	174
15.	போப் இல்லாத இயற்கையும் அதில் வாழும் மனிதர்களும் அழிந்து விடுவார்களா? இதை யாராவது நம்புகின்றார்களா?	184
16.	ஜே.வி.பி. சிங்களப் பேரினவாதிகளே ஒழிய, சர்வதேசியத்தை முன்னெடுக்கும் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியல்ல	193
17.	பேரினவாதியாக முளைத்தெழுந்த திடீர் புத்தர், கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள அராஜகம்	211
18.	ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாத ஊர்வலத்தில், புலி எதிர்ப்பாளர்களே காவடியாடுகின்றனர்	215
19.	துப்பாக்கி முனையிலேயே தமிழ் மக்களின் தலைவிதி தீர்மானிக்கப்படுகின்றது	238
20.	சக மனிதனின் கழுத்தை அறுப்பதே தமிழ்த் தேசிய உணர்வாக மாற்றப்பட்டுள்ளது	266
21.	முஸ்லீம் மக்கள் மேல் தமிழராகிய நாம், அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியுமா?	286
22.	புலிகளின் தேனிலவே பேரினவாதத்தின் வெற்றியாகவுள்ளது	303

நூல் ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

- தேசியம் எப்போதும், எங்கும் முதலாளித்துவக் கோரிக்கையே ஒழிய, பாட்டாளி வர்க்கக் கோரிக்கையல்ல.
- இலங்கை யுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும்
- ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இலங்கை
- ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும் (கிருப்யூ இல்லை)
- ஆணாதிக்கமும் சமூக ஒருக்குமுறைகளும்
- ஆணாதிக்கமும் மார்க்சியமும்
- நான்காம் அகில வாக்குமூலத்தில் இருந்து... (கிருப்யூ இல்லை, இணையத்தில் பார்வையிடலாம்)

தமிழ்நாட்டில் நூல்கள் கிடைக்குமிடம்

கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்,
10, அவுலியா சாகியு தெரு,
எல்லீசு சாலை,
சென்னை - 600 002.
☎: 044-28412367

பிரான்சில் நூல்கள் கிடைக்குமிடம்

P. RAYAKARAN
32, RUE TROUILLET DEREL
92600 ASNIERES SUR - SEINE
FRANCE.
Website: www.tamilcircle.net
email: rayakaran@aol.com.

“சுனாமி ஏற்படுத்திய அனர்த்தத்தில்

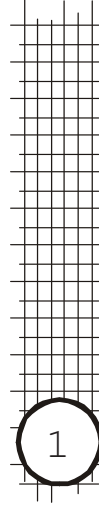
உண்மைநிலை என்ன? சுனாமி அனர்த்தம்

இலங்கை மக்கள் தொகையில் ஒரு சதவிகிதத்தையே கடுமையாகப் பாதித்துள்ள நிலையில், இதன் பாதிப்பு அதிகம் போனால் இரண்டு சதவிகிதத்தைக் கொண்டது.

99 சதவீதமான மக்கள் இந்த ஒரு சதவீதமான மக்களுக்கு உதவும் உயர்ந்த ஒரு உணர்வுடன் செயல்பட்ட நிலையில், அதை மறுத்து அன்னிய உதவி வரவேற்கப்பட்டது.

இதன் மூலம் தேசமும் தேசியமும் விற்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களை விட நான்கு மடங்கு அதிகமானவர்கள், இலங்கை பிரஜாவுரிமையை இழந்து மேற்கு நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மிகப் பெரிய உதவியை செய்தார்கள். செய்யத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அன்னிய உதவி என்ற போர்வையில் நாட்டை அரசும் புலிகளும் ஏலம் விட்டனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களைவிட எட்டு மடங்கு மக்கள் தொழில் காரணமாக அரசு நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள், அவர்களும் உதவத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் நாடு அன்னியரிடம் விற்கப்பட்டது.

”

முன்னுரை

“கொடுமையின் சுமை அழுத்தும்போது மனிதன் ஊமையாகி விடுகின்றான்.”

மனித வரலாறுகளில் அஞ்சி நடுங்கக் கூடிய பாசிஸ்ட்டுகள் அனைவரும் விதிவிலக்கின்றி, தமது கோழைத்தனமான ஆட்சி அதி காரத்தை இரக்கமற்ற பாசிச வழிமுறைகளில் தான், தமது சொந்த வீரத்தை நிலைநாட்டுகின்றனர். மக்களின் முதுகுத் தோலை உரித்து, அதைச் செங்கம்பளமாக்கி அதன் மேல் தான் எப்போதும் வீரநடை போடுகின்றனர். இது குறித்து கார்ல் மார்க்ஸ் “கோழைகள் தயாரிக் கின்ற சட்டங்களில் இரக்கமற்ற தன்மை ஒரு முக்கியமான கூறாக இருக்கின்றது, ஏனென்றால் இரக்கமில்லாமல் நடந்து கொள்வதன் மூலமாக மட்டுமே கோழைத்தனம் சுறுசுறுப்பாக இருக்க முடியும்” என்கிறார்.

சதி, சூழ்ச்சி, நேர்மையீனம், வக்கிரம், அராஜகம், சூறையாடல், தரகுத்தனம், வன்முறை என ஒட்டு மொத்தமும் ஒருங்கிணைந்து இலங்கை அரசியலில் குடிகொண்டுள்ளது. அடிப்படையான நேர்மை, மக்கள் பற்றிய அக்கறை, விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என எதையும் எமது மண்ணில் இனம் காண முடியாத ஒரு வறண்ட சூனியத்தில், விதைக்கப்படும் விதைகள் தான் இக்கட்டுரைகள். இந்த நிலையில் மனித இனம் சந்திக்கும் மனித அவலங்களை உள்ளடக்கிய வகையில், பல தலைப்புகளைக் கொண்டதே இந்த நூல். சமகால நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பே

இலங்கை: இயற்கைப் பேரழிவு, தேசத்தின் சீரழிவு!

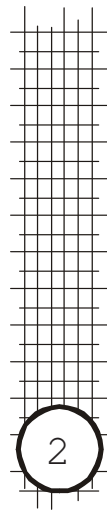
இந்த நூல். இந்த நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் பெரும்பாலானவை, மரணதண்டனைக்கு உரியவையாகவே உள்ளது. மரணத்தை எதிர் கொள்ளும் ஒரு தயார்நிலையில் தான், இந்தக் கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவை www.tamilcircle.Net என்ற எமது இணையத்தளத்தில் உடனுக்குடன் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தன.

இந்தநூல் இலங்கை முதல் சர்வதேச நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கியது. இருந்தபோதும் இந்த நூல் இலங்கையை மையமாகக் கொண்டே உள்ளது. சனாமி, இலங்கையில் தொடரும் படுகொலைகள், சில மரணங்கள், புலிகள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள், இழுபறியான மக்கள் விரோதப் பேரங்கள் முதல் ஏகாதிபத்தியங்களின் சதிராட்டங்கள் வரைபலவற்றை இத்தொகுப்பு நூல் கொண்டுள்ளது.

உலகளவில் மனித இனம் சந்திக்கும் தொடர் அவலங்களின் ஒரு பகுதியாக இலங்கை மக்கள் அனுபவிக்கும் அவலங்களை யிட்டு யாரும் வாய்திறப்பதில்லை. இது எமது சொந்தத் தலைவிதியாக உள்ளது. பினாமியமும், வாய் திறவாது சூழலுக்கு இசைந்து போகும் மெளனங்களும், மக்களின் அனைத்துவிதமான வாழ்வியல் சமூக ஆதாரங்களையும் அழித்து வருகின்றது. மறுபுறம் மிகக் கடும்து எதிர்தரப்பாக மாறி நிற்போர் கூட, மக்களைச் சார்ந்து நிற்பதில்லை. மாறாக ஒரு கைக்கூலிக் கும்பலாகவே சீரழிந்து, அன்றாடம் சிதைந்து வருகின்றனர். ஏகாதிபத்தியத்தின் தலையீட்டையும், மறுகாலனியாதிக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அனைத்துத் தரப்பும் ஏதோ ஒரு வகையில் தமக்குள் முரண்படுகின்றனர். இந்த முரண்பாடு பல படுகொலைகளைக் கூட நடத்தி முடிக்கின்றது. அவை அனைத்தும் மக்களின் நலன் என எதையும் முன்வைப்பதில்லை.

தமது கருத்துக்கள், உரைகள், திட்டங்கள், பேச்சு வார்த்தைகள், நிகழ்ச்சிகள், நடைமுறைகள் என்று அனைத்து விதமான நிகழ்வுகளிலும், மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியல் உள்ளடக்கத்தைப் பேச மறுத்து நிற்கின்றனர். மக்களுக்கு எதிராகவே அனைத்தையும் திட்டமிடுகின்றனர். இந்த நிலையில் மக்கள் விரோதக் கும்பலின் அனைத்து விதமான பிரிவுகளையும் போக்குகளையும் இந்த நூல் அம்பலப்படுத்த முனைகின்றது. மக்களின் நலன் என்பது, என்ன என்பதை எடுத்துக் காட்ட முனைகின்றது. ஒரு புரட்சிகரமான விமர்சன அணுகுமுறை எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை, இந்த நூல் புரட்சிகர உணர்வுடன் கற்றுத் தரமுனைகின்றது.

தோழமையுடன்
பி. இரயாகரன்

ஒரு தேசமே அழுகின்றது ஆனால் அதிகார வர்க்கங்களுக்கு அதுவே பொன் முட்டையாகிவிடுகின்றது

தென்கிழக்காசியாவில் உருவாகிய சனாமி என்ற கடற்கோள், பல பத்தாயிரம் மக்களை உயிருடன் இழுத்துச் சென்றுள்ளது. மனித உழைப்பால் உருவான மனித நாகரீகம் இடிபாடுகளாகிவிட்டது. நிலத்தையும் கடலையும் பிரிக்கும் எல்லைகள் பிணக் குவியலாக மாறிவிட்டது. சேறும் சகதியுமாகிப் போன பூமியின் ஒரு பகுதியில், புதையுண்ட சடலங்கள் பூமியூடாக எட்டிப் பார்க்கின்றன. மனிதக் கண்கள் என்றுமே கண்டறியாத இயற்கை அழிவாக எம்முன் இவை நிற்கின்றன. இந்த நிலையில் சிதைந்து போன இயற்கையை, மனித ஆற்றல் ஈடுகொடுத்து மீட்க முடியாது திணறும் நிலைமையை இந்தச் சமூக அமைப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நவீனத் தொழில் நுட்பங்கள் முதல் பலமான அரசு இயந்திரங்கள் வரை தமது கையாலாகாத்தனத்தையே நிரூபிக்கின்றன. நவீன தொழில் நுட்பங்களும், பலமான அரசு இயந்திரங்களும், மனித உழைப்பைச் சுரண்டும் எல்லைக்குள் செயற்படுவதால், இந்த இயற்கை அனர்த்தங்களை (பேரழிவுகளை) எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலையே இழந்துவிடுகின்றன. மீண்டும் மக்கள்தான் இந்த இயற்கையை எதிர்கொண்டு, இடிபாடுகளை அகற்றுவது முதல் இறந்த உடல்களை மீட்பது வரை அனைத்திற்காகவும் களத்தில் இறங்கினர். நிவாரணங்களைக் கூட அந்த மக்கள்தான் வாரிவாரி வழங்கினர்.

இலங்கை: இயற்கைப் பேரழிவு, தேசத்தின் சீரழிவு!

அதிகார இயந்திரங்களின் செயலற்ற தன்மையை எதிர்த்து, மக்கள் தமது சொந்த ஆற்றலையும் உழைப்பையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காகச் சமூக உணர்வுடன் வழங்கினர். சமூகப் போக்குக்கு எதிரான தனிமனித நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த அமைப்பில், அரசுகள் சமூகத்துக்கு எதிராகவே உள்ளன. மக்கள் கூட்டம் இயற்கையால் அழிகின்ற போது, அரசுகள் அவற்றை வேடிக்கை பார்க்கவும், அவைபற்றி அறிக்கை விடவுமே முனைகின்றன.

தனிமனிதவாதங்களால் மலடுதட்டிப் போன சமூகத்தில், மக்கள் தமது சொந்த உழைப்பால் மீண்டும் சமூக உணர்வுடன் களத்தில் இறங்கினர். உலகமயமாதல் அமைப்பில் சிதைந்துபோய்க் கொண்டிருக்கும் சொந்த ஆற்றலைக் கொண்டு, தன்னெழுச்சியாகக் கிளர்ந்தெழுந்த மக்களே மீட்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். எந்தத்திட்டமிடலுமின்றி தமது அறிவுக்கெட்டிய எல்லைக்குள், வாழ்வாக்கும் மரணத்துக்குமிடையிலான ஒரு போராட்டத்தையே சமூக உணர்வுடன் நடத்தினர், நடத்துகின்றனர். அதிகாரத்தையும், செல்வத்தையும் மலைபோல் குவித்து வைத்துள்ளவர்கள், இறந்து போன ஏழை மக்களையிட்டோ, உயிர்தப்பிய வக்கற்றவர்களையிட்டோ, பெரும் செல்வத்தைப் பெற்று தராத இந்தப் பிரதேசங்களையிட்டோ அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் மக்கள் சமூக உணர்வுடன் களத்தில் இறங்கிப் போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு முன்னால் நின்று இவர்கள் தொலைக்காட்சிக்கு அறிக்கை கொடுக்கின்றனர். அதேநேரம் இந்தச் சமூக அவலத்தின் மேல் கொள்ளையடிக்கவும், ஆக்கிரமிப்புகளை நடத்தவுமே, இதைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். அதனடிப்படையில் களமிறங்குகின்றனர். அதிகாரவர்க்கம் இன மொழி வேறுபாடுகள் இன்றி உலகெங்கும் இந்த ஒரேயொரு நோக்கத்துடன் ஓநாய்களாக அலைகின்றது. இதில் விடுதலைப்புலிகள் முதல் அமெரிக்கா வரை இந்த நோக்கில்தான், இந்த மனித அவலத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மக்களைப் பற்றி எந்தவிதமான சமூக அக்கறையும் இவர்களுக்குத் துளியளவும் கிடையாது.

இந்த நிலையில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் முதல் இந்தியா வரையிலான நாடுகள், இலங்கை மேல் விசேட கவனத்தைத் திருப்பியுள்ளனர். அதிக இழப்பைக் கொண்ட இந்தோனேசியாவைக் கூட, இலங்கை அளவுக்கு உலகம் ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லை. இந்தியக் கடற்படைகள், அமெரிக்கக் கடற்படைகள் உள்ளடங்கிய இராணுவங்கள் இலங்கையில் இறங்கியுள்ளன. ஜெர்மனி உளவுத்துறை

யுடன் கூடிய உதவிப் படையை இறக்கியுள்ளது. இலங்கை மீதான ஆக்கிரமிப்பு, மனிதாபிமான உதவி என்ற பெயரிலும் மீட்பு நடவடிக்கை என்ற பெயரிலும் மறுநிர்மாணம் என்ற பெயரிலும் தொடங்கிவிட்டது. அமெரிக்கா இதைத் தாண்டி குறுகிய மற்றும் நீண்ட கால மீட்பு பணிக்காகவே வந்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளது. முன்பு அமைதிப்படை என்ற பெயரில் களமிறங்கிய இந்தியா, இலங்கையில் நடத்திய ஆக்கிரமிப்பு என்ன விளைவை ஏற்படுத்தியது என்பது எம்கண் முன்னால் நிற்கின்றது. இன்று மனிதாபிமான உதவி, மீட்பு, மறுநிர்மாணம் என்று பலவண்ணப் பூச்சுகளுடன் தம்மை மூடிமறைத்த படி ஆக்கிரமிப்பைத் தொடங்கிவிட்டனர். இந்த மீட்பு மற்றும் புனர்நிர்மாணத்தை இந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், தமது சொந்த நலன்கள் இலங்கையில் பூர்த்தியாகும் வரை, பல வருடங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நீடித்த காலத்துக்கு நீட்டி இலங்கையில் படைகளை வைத்திருப்பார்கள். இந்த ஆக்கிரமிப்புகளையிட்டு இலங்கையில் எந்த ஒரு கண்டனத்தையும், எதிர்ப்பையும் கூட யாரும் இதுவரை தெரிவிக்கவில்லை.

இந்த நிலையில் ஏகாதிபத்திய நிதியுடன், அவர்களின் கொள்ளை வழிகாட்டுலுக்குட்பட்டு இயங்கும் அரசுசாராத தன்னார்வக் குழுக்கள் பல, மனிதாபிமான உதவி, மீட்பு, புனர்நிர்மாணம் என்ற பல வேஷங்களுடன் முழுமூச்சாகவே இறங்கியுள்ளனர். எங்கும் அன்னியரும், அன்னிய கைக்கூலிகளும், அன்னிய நிதியும் சேர்ந்து, ஒரு தேசத்தின் தலைவிதியை என்றுமில்லாத ஒரு அடிமை நிலைக்கு நகர்த்தியுள்ளனர். இந்த நிலையில் தேசத்தின் 'தேசிய' தலைவர்கள் இனம் மொழி மதம் கடந்தபடி அன்னியரின் வருகைக்காகவும், அவர்களிடம் கையேந்தி பிச்சை கேட்கின்றனர். விசுவாசமாகவே ஊளையிட்டு வாலாட்டிக் குலைக்கின்றனர்.

மனிதக் கதறல்கள், மனித ஓலங்கள் எல்லாம் எதிர்காலத் தலைமுறையின் அடிமை விலங்காகவே மாற்றப்படுகின்றது. இயற்கையால் இழந்து போன மனித இழப்பை விடவும், அன்னியரின் தலையீடே மிகப் பெரிய சமூகச் சிதைவையும், மனித இழப்பையும் ஏற்படுத்த உள்ளது. நடந்து முடிந்த இயற்கையான கடற்கோளைவிடவும், இந்த அன்னியத் தலையீடுகள் இலங்கை மக்களை முற்றாக மூழ்கடிக்க உள்ளது. அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் உருவாக்கவுள்ள இந்தச் செயற்கையான அனர்த்தத்தை (பேரழிவை) இலங்கையில் அனைத்து அரசியல் கட்சிகள் முதல் போராடும் இயக்கங்கள் வரை ஒரே விதமாக கம்பளம் விரித்து வரவேற்கின்றனர். இதை முன்கூட்டி

அறியும் ஆற்றல் உள்ள நாங்கள், இந்த அபாய எச்சரிக்கையை விடுவது வரலாற்றின் கடமையாகி விடுகின்றது.

மனிதத் துயரங்களைப் பயன்படுத்தி ஏகாதிபத்தியங்கள் ஒருபுறம் இலங்கையை ஆக்கிரமித்துள்ளது என்றால், மறுபுறம் இனங்களைத் தேசியத்தின் பெயரில் ஆழமாகப் பிளந்து பணத்தைத் திரட்டுகின்றனர். பிணங்களைக் காட்சிப்படுத்தி, மனிதனின் அடிப்படையான சமூக உணர்வுகளை உணர்ச்சிமயமாக்கிய மலட்டுத்தனத்தில், பல பத்து கோடி பணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டனர். புலிகளின் பினாமி அமைப்பான தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் வெளிநாடுகள் எங்கும், பிணங்களைக் காட்டி கோடி கோடியாகப் பணம் திரட்டியது. தாம் மட்டும்தான் புனர்வாழ்வு செய்ய கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்களாகவும், மற்றவர்கள் யாரும் மக்கள் நலனில் அக்கறை கொள்ளக் கூடாது என்று மறைமுக மற்றும் நேரடி எச்சரிக்கைகள் ஊடாகவே பணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டனர். தொலைக்காட்சிகளில் பிணங்களைக் காட்சிப்படுத்தியதன் மூலம் அதையே விளம் பரமாக்கி, பணத்தைத் தரும்படி மீண்டும் மீண்டும் கோரப்பட்டது. அதாவது இந்தியாவில் அனாதைப் பிணங்களைக் காட்டி புதைக்கப் பணம் கேட்கும் பொறுக்கிகள் போல், தொலைக்காட்சியில் பிணத்தைக் காட்டி கோடி கோடியாகவே பணம் திரட்டினர்.

பணத்தைத் தருவதன் மூலம், பணம் கொடுத்தவன் தனது சோகத்தைத் தீர்க்க முடியும் என்ற உளவியல் சிதைவை உருவாக்கினர். பணம் கொடுப்பதற்கு அப்பால் சமூகக் கடமை எதுவும் உனக்கு கிடையாது என்ற மலட்டு உணர்வை உருவாக்கினர். இயற்கை மக்களுக்கு ஏற்படுத்திய துயரத்தில் பங்கு கொண்ட மக்கள், தமது சொந்த உழைப்பில் ஒரு பகுதியைப் பணமாகக் கொடுத்தனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குத் தாம் கொடுத்த பணம் போய் சேர்ந்ததா என்பதைக் கண்காணிக்கும் உரிமை எதுவும், பணம் கொடுத்த மக்களுக்குக் கிடையாது. தாம் கொடுத்த பணம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எப்படிப் பகிரப்பட்டது என்று கேட்கும் உரிமையும் கிடையாது. ஏன் தமிழ் மக்கள் எவ்வளவு புனர்வாழ்வு நிதியை வழங்கினர் என்று கேட்கும் உரிமையும் கிடையாது. கடந்த காலத்தில் புலிகளின் வரலாற்றில் மக்கள் கொடுத்த பல பத்து கோடி பணத்துக்கு எது நடந்ததோ, அதுவே இன்றும் நடக்கின்றது.

இவை பற்றி கேள்வி கேட்காது செம்மறி ஆடுகள் போல் பணத்தைத் தா என்பதே, புனர்வாழ்வு நிவாரணத்தின் அடிப்படை கோட்பாடாகவே அரங்கேறியது. அதாவது உனது கடின உழைப்

பால் உருவான பணத்தை மட்டும் தந்துவிடு என்பது புலித் தத்துவம். மற்றபடி செம்மறியாடுகளாக எதையும் நிமர்ந்து பார்க்காது, மந்தைகள் போல் மேயுங்கள் என்பதையே, தமது அதிகாரத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களின் உணர்வாக்கியுள்ளனர். பணத்தைத் தருவதன் மூலம் துயரத்தைப் போக்கிக் கொள் என்ற எல்லைக்குள், மனித அவலம் மலினப் படுத்தப்பட்டது. பணம் தராதவனும், தம்மிடம் பணம் தராதவனும் ஒரு தமிழ்த் துரோகியாக முத்திரை குத்தப்பட்டான். தம்மிடம் பணத்தைத் தராது சுயமாகப் பணத்தைத் திரட்டி செயல்படுபவர்கள் எல்லாம் அதியுயர்ந்த தேசத்துரோகிகள் ஆவர். அதை நேரடியாக அந்த மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்வது அதியுயர்ந்த தேச துரோகமாகும். புனர்வாழ்வு நிதிகள் நேரடியாக அல்ல, அவை ஆயுதங்களாகப் போகவேண்டும் என்பது, புலிப் பினாமிகளான புனர் வாழ்வுக் கழகத்தின் நடைமுறை மற்றும் கோட்பாடாகும். தமக்கு வெளியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நேரடியாக எடுத்துச் செல்பவர்களுக்கு எதிராக, புலிப் பினாமிய இணையத் தளங்கள் எச்சரிக்கைகள் கூட விடுத்து இருந்தன. இதைத் தொலைக்காட்சிகள், ரேடியோக்கள் செய்தியாக்கின.

உண்மையில் 2001-இல் 20,000 மக்களைப் பலி கொண்ட குஜராத் நிலநடுக்கத்தின்போது இந்து பாசிஸ்ட்டுகளான சிவசேனை எதைச் செய்ததோ, அதையே புலிகள் செய்கின்றனர். சிவசேனை அந்த மக்களுக்கு கிடைத்த நிவாரணங்கள் அனைத்தையும் பலாத்காரமாகக் கைப்பற்றியது மட்டுமின்றி, சிவசேனைக்கு வெளியில் செய்யப்பட்ட நிவாரணங்களையும் பறிமுதல் செய்து தனதாக்கியது. நிவாரணத்தின் ஒரு பகுதியை இந்துக்களுக்கு மட்டும் வழங்கியதுடன், முஸ்லீம் மக்களுக்குக் கிடைப்பதை, முற்றாகத் தடுத்தனர். பெரும் நிதியை இந்த நிவாரணங்கள் மூலம் சுருட்டிக் கொண்ட சிவசேனை, இந்தப் பெரும் நிதியைக் கொண்டே 2004-ஆம் ஆண்டில் முஸ்லீம் மக்கள் மீதான இந்துப் பாசிசத்தைக் கட்டவிழ்த்து 2000-க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லீம் மக்களைக் கொன்றனர். இவை இன்று அப்பட்டமாக அம்பலமாகி வருகின்றது. இதுவே தமிழ் மக்கள் வழங்கிய நிவாரண நிதிக்கு நிகழும். இதற்கு வெளியில் யாரும் பூதக்கண்ணாடி கொண்டு வெளிச்சம் காட்ட முடியாது. இந்த எல்லைக்குள் தான் புலிகளின் நிதி சேகரிப்பு நடைபெற்றது.

இதற்குச் சகல தகவல் தொடர்பு வழிகளையும் பயன்படுத்தினர். புலிகளின் நேரடி பினாமி தொலைக்காட்சிக்கு வெளியில் இயங்கிய தொலைக்காட்சிகளுக்குக் கூட, மறைமுகமான நிர்ப்பந்தத்தைப் புலிகள் கொடுத்தனர். உதவி அனைத்தையும் தம்மிடம் வழங்கக்

கோரும் நிர்ப்பந்தத்தை அறிவித்தல்கள் மூலம் ஏற்படுத்தினர். மனித அவலத்தை, மனித நாகரிகமே வெட்கித் தலைகுனியும் வண்ணம் வக்கிரமாக்கி அதை விளம்பர நிகழ்ச்சியாக்கிக் கொண்டிருந்த போது, உதவிகளைத் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திடம் வழங்குங்கள் என்று வலிந்து கூறாமலாவுக்கு நிகழ்ச்சிகள் ஒரு செயற்கை தன்மையுடன் ஒளிபரப்பாகின. புலிகள் என்ற தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுவதாக வலிந்து கூறப்பட்டது. இந்த உதவும் செய்திகளின் போது, புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் புனர்வாழ்வுக் கழகம் உதவுவதாகச் செய்தியாளர்கள் அங்கு செல்லாத நிலையிலும் கூறிய சம்பவங்கள் ஒரு நினைப்பாகவே அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தது. அதாவது தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் என்ற புலிகள், தமிழ் மக்களுக்கு உதவுவதாகக் கூறும் வார்த்தைகள் வக்கிரமான காட்சிகள் மீதான ஒரு ஆக்கிரமிப்பாகவே இருந்தது. அதாவது இதைக் கூறுவதற்காகவே காட்சிகள் திரையில் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. இதன் மொத்த நோக்கமே தமிழ் மக்களின் மந்தைத்தனத்தை, பணமாக்குவதே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியப் பாணியில் பொய்ப் பிரச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புலிகள் பிரச்சாரத்தைக் கட்டமைத்தனர். கட்டமைக்கின்றனர். உலக மக்களை அடிமைப்படுத்த அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் கேடுகெட்ட வக்கிரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குவது போல், புலிகள் தமிழ் மக்கள் மேல் தமது சொந்த வக்கிரத்தை உருவாக்கினர். பிணங்களை விளம்பரப்படுத்தி பணத்தைத் திரட்டினர். இந்த வக்கிரமான விளம்பரத்தின் போது, வாழும் உயிர்களின் உளவியல் சிக்கல்களை உருவாக்கக் கூடிய காட்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தொடர்ச்சியாகவே ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். இந்தக் காட்சிப் படமங்கள் புலம்பெயர் மண்ணில் வாழும் தமிழர்களையும், அவர்களின் சிறு குழந்தைகளையும் எதிர் காலத்தில் பல உளவியல் நோய்க்கு இட்டுச் செல்லும் அபாயத்தை யாரும் சந்தேகிக்கத் தேவையில்லை. பிணக் குவியல்களும், பிணங்களும் ஒரு செய்தி என்ற கட்டமைப்பைத் தாண்டி, அதை அநாகரிகமாக விளம்பரமாக்கி பல மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக சில நாட்கள் ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். நலிந்து பல உளவியல் நோய்க்குள் சிக்கியுள்ள புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகம், புதிதாகத் தீர்க்க முடியாத பல உளவியல் நோய்கள் உள்ளாகும் அளவுக்கும், அவர்களின் குழந்தைகளுக்குப் பைத்தியத்தை உருவாக்கும் அளவுக்கு ஒரு உளவியல் யுத்தத்தை நடத்தியே பணத்தைத் திரட்டினர். இந்தக் காட்சிகள் எல்லாம் மனிதத் துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள நடத்தப்பட்டவை

யல்ல. பணம் திரட்டும் ஒரேயொரு நோக்கில் மட்டுமே நடத்தப்பட்டவை.

இப்படி திரட்டப்பட்ட பல பத்துக் கோடிப் பணத்தை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எப்படி கொடுப்பார்கள் என்ற எந்தத் திட்டத்தையும் யாரும் எதிர்காலத்தில் பெறமுடியாது. அதாவது தாம் கொடுத்த பணத்தைக் கண்காணிக்கும் உரிமை கொடுத்த மக்களுக்குக் கிடையாது. பணம் கொடுத்தவர்கள் பலர், இந்தப் பணம் ஆயுதங்களாகவே செல்லும் என்ற அதிருப்தியுணர்வுடன் தான், தமக்கு வேறு மார்க்கம் இன்றி கொடுத்ததைச் சொல்லி புலம்புவதைக் காண்கின்றோம். புலிகள் ஒன்றும் மக்களுக்காக இயங்கும் மக்கள் இயக்கம் அல்ல. கரையோரங்களில் கஞ்சிக்கே வழியற்று வாழ்கின்ற இந்த மக்களையிட்டு என்றுமே அக்கறைப்பட்டது கிடையாது.

முல்லைக்கரைகளில் வாழ்ந்த இந்த மக்களுக்கு 1995-இன் பின்பாக அரசு வழங்கிய 25,000 ரூபா நிவாரணத்தைக் கொண்டே, பஞ்சம் பிழைத்து வாழ்ந்த வாழ்வை சூசையே தனது சொந்தப் பேட்டியில் ஒப்புக் கொள்கின்றார். அரசுதான் அங்கு உதவி செய்து இருந்தது. இந்த மக்களின் அவலத்தை வக்கிரமாகப் படமாக்கி காசு பண்ணியவர்களும் சரி, இதை அரசுக்கு எதிராக முன்னிறுத்தி அரசியல் விபச்சாரம் செய்த சக்திகளும் சரி என்றுமே இந்த ஏழை மக்களையிட்டுக் கவலைப்பட்டது கிடையாது. ஓட்டைகள் விழும் ஓலைக் கீற்றில், மாற்று உடுப்புகளின்றி வாழ்ந்த இந்த ஏழைகளின் வாழ்வை எந்தத் 'தேசியவாதிகளும்' கண்ணெடுத்து பார்த்ததில்லை. இந்த ஏழைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தேசத்தையே தேசியமாகவும், அதையே வாழ்வாகவும் கொள்கையாகவும் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தையே புலித் தேசியம் பீற்றுகின்றது. புலிகளின் பொருளாதாரக் கொள்கை மக்களின் பொருளாதார வாழ்வையிட்டு எந்தச் சமூக அக்கறையையும் கொண்டிருந்ததில்லை. புலிகளின் பொருளாதாரக் கொள்கை அவர்களின் வரலாறு முழுக்க, மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. மக்களின் ஏழ்மையும், அவர்களின் கூலி வாழ்வும் புலிகளின் முதலீடுகளுக்குச் செல்வத்தை அள்ளிக் கொடுத்தது. இந்த இயற்கை அனர்த்தங்களுக்கு (பேரழிவுகளுக்கு) முன்பு இந்த மக்களையிட்டு, அவர்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வையிட்டு அக்கறையற்ற புலிகளின் அரசியல் கொள்கை, பல பத்து கோடி நிதிகளை அந்த மக்களுக்குக் கொடுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. மாறாக, புலிகளின் முதலீடும், புலிகளின் தனிப்பட்ட முதலீடும் பெருகவே வழிவகுக்கும். உண்மையில்

இன்று உயிர் தப்பியவர்கள் புலிகளிடம் கூலிக்கு வேலை செய்ய முடியும். இந்த மக்களின் சுய உற்பத்திகளை அழித்துவந்த புலிகளுக்கு, இயற்கை கொடையாக அதை வேகமாக அழித்துக் கொடுத்துள்ளது. அத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஈடேறவிடாது புலிகளின் முதலீட்டில் கூலிகளை உருவாக்கும் வல்லமை வாய்ந்த நிதியா தாரங்களை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில் அவர்களுக்கு எதிராகவே திரட்டியுள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு என பரந்துபட்ட மக்கள் வாரி வழங்கிய நிதி, அவர்களுக்கு எதிராகவே உற்பத்தித் துறையில் செயல்படுவதை யாரும் தடுக்க முடியாது. இது உயிர் தப்பியவர்கள் மேல் உருவாகும் மற்றொரு சனாமிதான்.

இதைவிட சேர்க்கப்பட்ட புனர் வாழ்வு நிதியின் பெரும் பகுதி, மீண்டும் ஏகாதிபத்திய ஆயுதச் சந்தையில் புதைந்து போவதை யாரும் தடுக்க முடியாது. மிகுதி பெரும் சொந்த முதலீடாகவே மாறும். இதை நாம் நடைமுறையில் புலிகளின் பல முதலீடுகளில் என்ன நடக்கின்றது என்பதை வைத்துக் காண முடியும். இதற்கு மாற்று விளக்கம் யாராலும் நடைமுறையில் காட்ட முடியாது. இவற்றைக் கடந்தகாலத்தில் புலிகளின் செயல்பாடுகள் அப்பட்டமாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்தக் கடற்கோள் ஏற்படுவதற்கு முன்பு மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தைக் காட்டி, சேர்க்கப்பட்ட நிதி, அந்த மக்களுக்குச் சென்றதை எந்தக் கொம்பனாலும் காட்ட முடியாது. இதற்கு ஒரு துப்பாக்கி குண்டால்தான் பதில் தரமுடியும். இதுதான் உண்மை. இதற்கு வெளியில் உண்மை கிடையாது.

உண்மைகளைப் புதைகுழியில் புதைத்தபடியே தான், புலிகள் சிறீலங்கா அரசுக்கு எதிராக உடனடியாகவே குற்றச்சாட்டுகளை வாரி இறைக்கின்றனர். இவையெல்லாம் ஒருதலைப் பட்சமானவை. சிறீலங்கா அரசு ஒரு சிங்கள இனவெறி இனவாத அரசாக இருப்பதும், தமிழ் மக்களை விட சிங்கள மக்களுக்கு அதிக சலுகைகளையும், முதன்மையான உதவிகளையும் வழங்குகிறது என்பதும் உண்மை தான். அப்படித்தான் இந்த இனவெறி அரசு இயங்குகின்றது. ஆனால் புலிகள் கூறுவது போல் அல்ல. புலிகள் தாம் தம்மளவில் மக்களுக்கு எதையும் செய்ய முடியாத நிலையில், இதை எதிரி மீது குற்றம் சாட்டுவதன் மூலம் தமது சொந்தக் கையாலாகாத்தனத்தை மூடிமறைக்கின்றனர். சொந்த மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், ஒரு கிழமை கடந்து போன நிலையிலும் அந்த மக்களைப் புலிகளின் தலைவர் சென்று பார்க்கவில்லை. இது ஒரு இனம் தெரியாத புகைச்சலாக, எரிச்சலாகக் குசுகுசுக்கப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் அவரின் பெயரால் வந்த அறிக்கை 30 கோடி ரூபாவை நிவாரணமாக அறிவித்துள்ள நிலையில்,

அவை மக்களுக்குச் சென்றதை யாரும் உறுதிப்படுத்த முடியாது. தலைவரின் பெயரில் விடப்பட்ட அறிக்கை, இனம் கடந்து, மொழி கடந்து தமிழ் சிங்களம் என பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் புலிகள் கட்டமைப்பு புலித் தலைவரின் அறிக்கைக்கு மாறாக, சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான பிளவை அகலப்படுத்தும் தீவிர தமிழ் இனவாதப் பிரச்சாரத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது. தலைவரின் அறிக்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையில் உள்ள உண்மை, 30 கோடி நிதிக்கு (இதுவும் மக்களின் நிதிதான். இந்த நிதி இருந்த காலத்தில்தான், வன்னியில் எலும்பும் தோலுமாக மக்கள் வாழ்வைப் படமாக்கி முன்பு காசு சேர்த்தனர்). மட்டும் விதிவிலக்கல்ல. இந்த நிலையில் புலிகளின் நிவாரணம் எங்கே எப்படி மக்களுக்குச் சென்றுள்ளது.

அறிவிழந்த உணர்ச்சிவசப்பட்ட சில முட்டாள்கள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தின் மருத்துவம் மற்றும் உணவு விநியோகங்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். இது அந்தப் பிரதேசத்தை ஆளும் புலிகளின் கடமை. இந்த இடத்தில் புலிகள் அல்லாத யார் இருந்திருந்தாலும் இதைச் செய்திருப்பார்கள். உலகெங்கும் இது நடந்தது. உண்மையில் இந்தக் கட்டமைப்பிலும் அணிதிரட்டப்படாத மக்களின் உதவியைத்தான், புலிகளால் எடுத்து மீளக் கொடுக்கப்பட்டது. புலிகள் அல்லாத தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் இராணுவம் இதைச் செய்தது. இராணுவம் மீட்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டது. அதற்காக இராணுவத்துக்கு நிதியை வழங்கிவிட முடியுமா? இது போல்தான் புலிகளும்.

2.1 மக்களுக்காக வாழ்பவர்கள் மட்டும்தான், புனர்வாழ்வைக் கூடியளவுக்கு நேர்மையுடன் செயல்படுத்துவார்கள் அல்லவா!

இந்த நிலையில் ஆரம்ப நாட்களில் அரசின் நிவாரணங்கள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது, உண்மைதான். ஆனால் இதைப் புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் அரசு இப்படி செய்கின்றது என்று ஒருதலைப்பட்சமாகக் குற்றம் சாட்டிய போது, உண்மை வேறொன்றாக இருந்தது. அரசு சிங்கள மக்களுக்கும் கூட உதவி செய்யவில்லை என்பதைப் பூசிமெழுகிவிடுகின்றனர். சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழும் சிங்கள மக்கள் அரசின் உதவி எதுவும் தமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டியதை, தொலைக்காட்சிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. இது இந்தியா முதல் அனைத்து நாடுகளினதும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களினதும் குற்றச்சாட்டாக முன் வைத்தபோது அதில் நியாயம் இருந்தது.

இலங்கை: இயற்கைப் பேரழிவு, தேசத்தின் சீரழிவு!

ஆனால் புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் உதவி செய்ய வில்லை என்று இலங்கை அரசு மீது குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தனர். உண்மையில் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி அதிக பணம் கறக்கும் உத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களை விட, பாதிக்கப்படாத மக்களை ஏமாற்றி பணம் கறப்பதே, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையாகவும் உள்நோக்கம் கொண்டதாகவும் இருந்தது. அதாவது பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில், தமக்குப் பணம் சேர்க்க இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதன்போது தமிழ் இனவாதம் என்றுமில்லாத உச்சத்தை அடைந்தது, மற்றொரு பக்கத்தில் புலிகளின் பணம் சேர்க்கும் உத்தி, சிங்கள மக்களுக்கு அரசு உதவி செய்வதாகக் கூறுவதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களின் முதுகில் குத்தினர். அரசுகளின் கையாலாகாதத்தையும், அரசின் செயலற்ற தன்மையையும், அது சார்ந்த உண்மைகளையும் மூடி மறைப்பதன் மூலம், தமிழ் இனவாதத்தையே விரிவாக்கி தமிழ் மக்களை முட்டாளாக்கியுள்ளனர்.

உலகமயமாதலில் நவீன காலனியக் கைக்கூலிகளாகச் செயல்படும் தேசிய அரசுகள் மக்களுக்கு எந்த நிவாரணத்தையும் உடனடியாக நேரடியாக வழங்க முடியாது. எந்த நிவாரணமும் உலகவங்கியின் அனுமதியுடன் தான் வழங்க முடியும். இது இலங்கை இந்தியா என்று உலகின் அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். உலகமயமாதலில் மனித அழிவுகளின்போது நிவாரணத்தை வழங்க சிறப்பு வழிவங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். ஏகாதிபத்திய நிதியாதாரத்தில், அவர்களின் கைக்கூலிகளாகச் செயல்படும் தன்னார்வ அரசு சாராத குழுக்கள் தான் நிவாரணத்தை வழங்க முடியும். இது உலகமயமாதலின் அடிப்படையான விதிகளில் ஒன்று. இன்று உலகளவில் இப்படி இயங்கும் பல தன்னார்வக் குழுக்களின் வரவு செலவுகள், பல தேசங்களின் தேசிய வருவாயைவிடவும் அதிகமாகும். நிவாரணத்தை இடைத் தரக்கள் இன்றி தமது விசுவாசிகள் மூலம் குறிப்பாக கிடைக்கப் பண்ணுவதன் மூலம், அதிக லாபத்தை மூலதனம் சம்பாதிக்கின்றது. அத்துடன் மக்கள் மேல் ஏகாதிபத்திய அரசியல் பொருளாதாரச் செல்வாக்கையும் செலுத்த முடிகின்றது. இந்த நிலையில் அரசுகள் சுரண்டலைப் பாதுகாக்கும் ஒரு இயந்திரத்தைக் கொண்ட ஒரு நிறுவனம் மட்டும் தான். நீண்டகால நிவாரணத்தை உலக வங்கியின் அனுமதியுடன்தான், அரசுகள் நீண்ட இடைவெளியில் வழங்க முடியும். இது இன்றைய அரசுகள் பற்றியதும், உலகமய

மாதலில் பொதுவான ஒரு நடைமுறையாகும். இந்த இடத்தில் அரசுகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் கைக்கூலி நிறுவனங்களே.

இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமற்ற புலிகள், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்தார்கள் என்றால் எதுவுமில்லை. அரசு போல்தான், இவர்கள் தலைமையின் உத்தரவுகளுக்குக் காத்திருந்தனர். பரந்தமக்கள் கூட்டமும், பொது நிறுவனங்களும், தன்னார்வக் குழுக்களும் இணைந்தே ஆரம்ப மீட்புகள் முதல் ஆரம்ப நிவாரணங்களைச் செய்தனர். இவர்களுடன் அடிமட்ட புலிகளும் கைகோர்த்து நின்றனர். உண்மையில் இதுபற்றி புலித் தலைவர்களின் முதலாவது அறிக்கை வெளிவந்த காலதாமதத்தைக் கொண்டே, இதைக் கவனத்தில் எடுக்க முடியும். இதேபோல் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ராணுவம் செயல்பட்டது. பின்னால் புலிகள் செய்ததெல்லாம், பொதுமக்களின் தன்னெழுச்சியான செயல்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றைத் தாம் செய்வதாகக் காட்டிக் கொள்ளத் தொடங்கினர். நிவாரணங்களைக் கைப்பற்றி தாம் கொடுப்பதாகக் காட்டுவதே நிகழ்கின்றது. இந்தக் கைப்பற்றல் என்பது படிப்படியாகச் சொந்த இனத்தைக் கடந்து வளர்ச்சியுற்றதுடன், மற்றைய இனங்கள் மேலாதானதாகவும் மாறியது. இதுவே பிரதான முரண்பாடுகளாகப் புலி சார்பு, புலி எதிர்ப்பு இணையத்தளங்கள் ஒன்றையொன்று குற்றம் சாட்டி செய்தியாக்கின. மக்களுக்கு யார் கொடுப்பது என்பதைத் தீர்மானிப்பதும், அதைக் கைப்பற்றுவதும் வன்முறையாகவே நிகழ்கின்றது. இங்கு புலிகள் தாம் கொடுப்பதைப் பறித்ததாகக் கூறவில்லை. மாறாக மற்றவர்கள் கொடுப்பதைச் சிங்களவர்கள் பறிப்பதாகக் கூறுவது, புலிகள் கொடுக்கவில்லை என்பதை மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்தளவுக்கும் அதிக நிவாரணங்களை வெளியில் இருந்து பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்குச் சிங்கள மக்கள் கொண்டு சென்றுள்ளனர். இங்கு அரசு அல்ல.

குறிப்பாகத் தமிழர்கள் யாரும் கண்டு கொள்ள மறுக்கும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களுக்குச் சிங்கள முஸ்லீம் மக்களின் உதவிதான், குறைந்தபட்சமான அடிப்படையான உதவியாக இருந்தது. இதேபோல் திருகோணமலைக்கும், இந்த உதவி தங்குதடையற்ற வகையில் சென்றது. இதேநேரம் ஐரோப்பாவில் கோடிக்கணக்கான பணம் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தது. பல கிராமங்களுக்கு யாரும் செல்லாத ஒரு நிலையில் மக்கள் இறந்து கொண்டிருந்தனர். இந்த உண்மைகள் திட்டமிட்டே மூடிமறைக்கப் படுகின்றது. இதேநேரம் தனிப்பட்ட நபர்களினதும், பொது அமைப்பு

களினதும் விநியோகங்கள் படிப்படியாக முற்றாகப் பறிமுதல் செய்யப்படுவதுடன் அதை மறுவிநியோகம் செய்யப்படுவதுமாகவே புலிகளின் கையோங்கி வருகின்றது. இவற்றைத் தனிப்பட்ட பல சம்பவங்கள் செய்தியாக்கி வருகின்றன. தமிழ் மீடியாக்கள் இவற்றைச் செய்தியாக்க கடும் தடைகளும், நிர்ப்பந்தங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகின்றன. மாறாக இனவாத நோக்கில் மட்டும், மற்ற இனங்கள் மீதான குற்றமாகத் தமிழ் மீடியாக்கள் புனைகின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில் இதற்கு ஆதாரமே இருப்பதில்லை. தமிழ் இனவெறியைக் கக்கும் ஒரு எல்லைக்குள் மட்டும் நிகழ்ச்சிகளைப் பூதக்கண்ணாடி கொண்டு தேடி, அதையே பெரிதாகக் காட்டிவிடுகின்றனர். இதன் மூலம் இனவாதத்தை இந்த இயற்கை அனார்த்தத்தின் பேரழிவின் ஊடாக, மேலும் அகலப்படுத்தியுள்ளனர். அத்துடன் இந்த நிவாரண விநியோகத்தில் நடத்தும் இன ரீதியான இழுபறியான வலிந்த பிரச்சாரம், மூன்றாவது தரப்பின் (அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின்) தலையீட்டைத் தன்னிச்சையாக நடத்தும் நிலைக்கு ஏதுவாக மாறி வருகின்றது.

இவையெல்லாம் புலித் தலைவரின் அறிக்கைக்குப் புறம்பாக உள்ளது. இந்த அறிக்கை பாதிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரத்தில் பங்கு கொள்வதாகக் கூறிச் செல்கின்றது. ஆனால், சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தின் ஊடாகவே சகல தமிழ்ச் செய்தி மீடியாக்களும் விளம்பரப் பிரச்சாரத்தைச் செய்வதுடன், என்று மில்லாத ஒரு இனப்பிளவை அகலமாக்கியுள்ளனர். அதாவது யுத்தம் நடந்தபோது ஏற்பட்ட இனப் பிளவைவிட இன்று தமிழ் மீடியாக்களின் குறுகிய பிரச்சாரத்தில் ஏற்பட்ட இனப்பிளவு அகலமானது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே இந்தப் இனப் பிளவு குறைந்துள்ள நிலையில், இதற்கு உதவிய தமிழ் மக்களிடையே பிளவுக்கான இன உணர்வுகள் சார்ந்த அடிப்படைகள் வெட்கம் கெட்ட முறையில் அகலமாகியுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிய சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களிடையே நேசஉறவுகள் நெருங்கிக் காணப்படுகின்றது.

பிணத்தை விளம்பரம் செய்து, சிங்கள மக்களைக் கேவலப் படுத்தி பணம் சேர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான தமிழ்த் தேசிய வியாபாரம் சர்வதேச புதிய தலையீடுகளால் நடுச் சந்திக்கு வந்துள்ளது. ஏன் புலம்பெயர் நாடுகளில் கோடிக்கணக்கில் சேகரிக்கப்பட்ட பணம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் செல்வதை ஏகாதிபத்தியம் கண்காணிக்கவும், அப்படி பணம் செல்வது உறுதி

படுத்தப்படாவிட்டால் அவற்றைப் பறிமுதல் செய்யும் நிலைமைக்கு இலங்கையில் சர்வதேசத் தலையீடுகள் உருவாகியுள்ளது.

இந்த நிலையில் இனவிரோத குறுந்தேசிய உணர்வுகளைப் பயன்படுத்தி நிதியைத் திரட்டியபோது, இந்தக் குறுந்தேசிய இன உணர்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பல அடிப்படையான பிரச்சாரங்களுக்கு, கையாண்ட கூற்றுகள் அடிப்படையற்றதும் ஆதாரங்களற்ற துமாகக் காணப்படுகின்றது. மறுபக்கத்தில் புலித்தலைவரின் அறிக்கைகள் தமது சொந்த இழப்பு மீது கூட ஒன்றுக்கொன்று முரணானதாக வெளியிடப்படுகின்றது. முரண்பாட்டின் வடிவமாகவே நிகழ்ச்சிகள் முன்வைக்கப்பட்டது. செய்திகள் அடிப்படையும் ஆதாரமுமற்ற ஒன்றாகவே எப்போதும் முன்வைக்கப்பட்டது. கடற்கோள் நிகழ்ந்த அன்று செய்திகள் வெளியாகிக் கொண்டிருந்த போது, தமிழ் மீடியாக்கள் மட்டக்களப்பு மட்டுமே பாதிக்கப்பட்டதாகக் கருதிக் கொண்டிருந்தன. இதன்போது தீபம் தொலைக்காட்சி மட்டக்களப்பு பாதிப்பைக் கூறியதுடன், தமிழர்களின் இழப்பையிட்டு ஜே.வி.பி. சிரித்து கொண்டாடுவதாகப் புலிப் பினாமி யாகவே செய்தி தயாரித்து வெளியிட்டது. உண்மையில் அக்கணம் ஜே.வி.பி.யின் கோட்டைகளாக விளங்கிய பிரதேசங்களில், பல ஆயிரம் மக்கள் நீரில் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். செய்திப் புனைவுகள், கற்பனைக்கு எட்டாத இனவாதத்துடன் முன்வைக்கப்பட்டது. மனித இழப்பைவிடவும் புலிப் பினாமியத்துக்கும் புலிக்கும் இசைவாகச் செய்திகளைத் திரித்துத் தருவது உச்சத்தையே எட்டியது.

இந்தப் புனைவு விளம்பரச் செய்திகளில் மற்றொரு உண்மையை நாம் காணமுடியும். இந்தச் செய்திகள் முல்லைத்தீவை நோக்கி திடீரென நகர்ந்தது. முல்லைத்தீவே அதிக இழப்பைச் சந்தித்ததாகக் காட்ட முனைந்த நிகழ்வு முன்னிலைக்கு வந்தது. இதில் பி.பி.சி. தமிழ்ச் செய்தி தொகுப்பாளராகவும், பவ்வியமாகப் புலிப் பினாமியாகவும் புலம்பும் ஆனந்தி அம்மாவும் தாளம் போடத் தொடங்கினர். முல்லைத்தீவு இழப்பைப் பெரிதாகக் காட்டும் விளம்பரம், நிதி சேகரிப்பின் மையமான கோஷமாகியது, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய பகுதிகள், தமிழ் மீடியாக்களால் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டன. புலிகள் அல்லாத உதவிகள் இருட்டடிப்பு செய்து, தமிழ்க் குறுந்தேசிய உணர்வுக்குச் செங்கல் இட்டனர். குறிப்பாக அம்பாறை இழப்பைக் குறைவாகச் சித்தரிக்க முனைந்தனர். அம்பாறையில் அதிக இழப்பு என்று கூறியவர்களைப் பொய்யர்

களாகச் சேறு பூசினர். திடீரென யாழ்ப்பாணமும், முல்லைத்தீவுமும் செய்தியில் முதன்மை நிகழ்ச்சிநிரலாகியது. தமிழ் மக்களின் இழப்பு அதிகம் என்று கூறுவதன் மூலம் பணத்தை உலகளவில் அதிகம் கறக்க முடியும் என்ற புலிகளின் தத்துவத்தைத் தமிழ் மீடியாக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டன. அதுவும் முல்லைத்தீவில் அதிக இழப்பும், அடுத்து யாழ்ப்பாணம் அதிக இழப்பாகவும் சித்தரிக்கும் போக்கு முன்னிலைக்கு வந்தது. இதன்போதே நிதி சேகரிப்பு உச்சத்தை அடைந்தது. ஆனால் இழப்பு அம்பாறையில் மிகப் பெரிதான ஒன்றாக இருந்தது. இலங்கையில் உயிர் இழந்தோரில் அரைவாசி பேர் அம்பாறையைச் சேர்ந்தவர்கள். அதிக அகதிகள் அங்கு உருவாகியுள்ள நிலைமையை முற்றாகத் தமிழ் மக்களின் மத்தியில் திட்டமிட்டு மறைத்தனர். இந்த நிலையில் எந்த நிவாரணமும் அங்கு செல்லவில்லை. பிணங்கள் குவியல் குவியலாக ஏற்றப்பட்டுப் புதைக்கப்பட்ட நிலையில், அம்பாறையில் மீட்புப் பணியில் ஈடுபட்ட அமைப்புகள் பிணங்களைப் புதைக்க வந்து உதவும்படி ஒரு வேண்டுகோளை அனைத்து மக்களிடமும் பகிரங்கமாக விடுத்தனர். இதன்போது கூட தமிழ் மீடியாக்கள் அம்பாறை இழப்பையிட்டு அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அதை மூடிமறைத்தன.

மாறாகப் புலிப் பினாமிய இணையத்தளங்கள் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஸ்ரப் மீது சேற்றை வாரி வீசின. முஸ்லீம் மக்களின் இழப்பை மிகைப்படுத்துவதாகவும், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் துரோகம் செய்வதாகவும் தூற்றின. இதைத் தமிழ் மீடியாக்கள் செய்தியாக்கின. குறிப்பாக தீபம் தொலைக்காட்சி ஊடாக அனஸ் என்ற செய்தியாளர் அம்பாறை இழப்பைக் கொண்டு வந்தபோது, புலிகளின் இணையத்தளமான நிதர்சனம் அனஸ்சை தவறான தகவல் தருபவராக, விபரித்து ஒரு தேசத்துரோகியாகவே காட்ட முனைந்தது. இதன் மூலம் அம்பாறை மாவட்டத்தின் இழப்பை மறைத்து, தமிழ் மக்களின் முட்டாள்தனத்தின் மீது பணத்தைக் குவித்துக் கொண்டனர். அம்பாறையில் இழப்பு பற்றி முழுமையான புள்ளிவிபரங்கள் வெளிவராவிட்டாலும் பெருமளவில் முஸ்லீம் மக்கள் இழப்பு இலங்கை அளவில் கணிசமானது. தமிழ் மக்கள் அளவுக்கு முஸ்லீம் மக்களின் இழப்பு சமமானது. கிடைத்துள்ள புள்ளிவிபர அடிப்படையில் அதிக இழப்பைச் சிங்கள இனம் சந்தித்துள்ளது.

இந்த நிலையில் வெளிநாட்டு உதவிகளைக் கொள்ளையிட, முஸ்லீம் மக்கள் பற்றி புலிகளுக்குத் திடீர் கருசணை ஏற்பட்டது. இரண்டு லட்சம் ரூபா என்ற அற்பத் தொகையைக் கொடுக்கும்

அறிவிப்பு வெளியிட்டதுடன், அவர்களைத் தமிழ் மக்களாகக் காட்டுவதும் தொடங்கியுள்ளது. கடந்தகால மனக்கசப்பான சம்பவங்களை மறப்போம் வாருங்கள் என்று புலம்பத் தொடங்கியுள்ளனர். கிடைக்கும் நிவாரணத்தை பங்கு போடுவதற்கு முஸ்லீம் களைத் தமிழ் மக்களாகக் காட்டுவது அதிகரித்துள்ளது. சிங்களவர்களை விட தமிழரின் இழப்பு அதிகம் என்று காட்டுவது உண்மையில் வெளிநாட்டு உதவியைப் பங்கிடுவதில் புலிகளுக்குத் தணியாதத் தாகமாகி விடுகின்றது.

உண்மையில், தமிழ் மக்கள் முஸ்லீம் மற்றும் சிங்கள மக்களை விட அதிகம் இறந்து இருந்தால் நல்லது என்ற நிலைப்பாட்டைப் புலிகள் தங்களின் வெளிப்படுத்தல் ஊடாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். தமிழருக்கே அதிக இழப்பு என்று இதனடிப்படையில் காட்டமுனைந்தனர். அதிகம் தமிழ் மக்கள் இறந்து இருந்தால், அதில் அதிக லாபத்தை அடைய முடிந்திருக்கும் என்ற புலிகள் நிலைப்பாடு அவர்களின் வெளிப்படுத்தல்களில் பிரதிபலித்தது. இதன் மூலம் தமிழ் மக்களிடம் அதிக பணத்தைத் திரட்டவும், உலக உதவிகளை அதிகம் பெறவும், அதிக இழப்புக்காக ஏங்கியதைத் தொலைக்காட்சிகள் மற்றும் செய்திகள் அப்பட்டமாகப் பிரதிபலித்து நின்றன. உலகளாவிய பல நாடுகளின் இழப்பைக் குறுகிய தமிழின இழப்பாகக் காட்டமுனைந்தனர். மேற்கு நாட்டு அரசியல் வாதி்களையும், பிரமுகர்களையும் ஏமாற்றி பணம் திரட்டினர். திரட்ட முனைப்பு கொண்டனர். மேற்கு மக்களை ஏமாற்றி எல்லா இழப்பும் தமக்காகக் காட்டி வெந்த புண்ணில் வேலை பாய்ச்சி பணம் திரட்டினர். இலங்கையின் மொத்த இழப்பையும் காட்டி, தமது குறுகிய நலன்களுக்கு மேற்கு மக்களின் பணத்தைத் திரட்டினர். பிணங்களை விளம்பரமாக்கி சந்தைப்படுத்திய ஒரேயொரு தேசியம், தமிழ்தேசியம் மட்டும் தான் என்ற வரலாற்றை நவீன காலத்தில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

அமெரிக்கா தலைமையிலான ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்வதும் மட்டுமின்றி, அதனை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதும் கூட ஒரு வரலாற்றுக் கடமை

6 மது தமிழ்ச் சமூகத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைமையிலான ஆக்கிரமிப்பைக் கூட கொச்சைத்தனமாகவே புரிந்து கொள்வது நிகழ்கின்றது. தமது குறுகிய அரசியல் நலன்களுக்குள் இதைப் பகுத்தாய்வதும், விளக்குவதும் நிகழ்கின்றது. வரைமுறையற்ற பாசிச வன்முறையில் மலடாகிப் போன எமது சமூக அறிவியல், எதிரியைக் கூட சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்ப கொச்சைத்தனமாகப் புரிந்து கொள்வது நிகழ்கின்றது.

ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளனின் நோக்கம், அவனின் அரசியல் பொருளாதார இலக்குகள் பற்றி தெளிந்த ஒரு அறிவு இன்றி, நாம் அவனை ஒருநாளும் எதிர்கொள்ள முடியாது. அதேபோல் எமது நோக்கமும், எமது அரசியல் பொருளாதார நலன்களும் ஆக்கிரமிப்பாளனுடன் எப்படி முரண்படுகின்றது என்ற தெளிவின்றி ஆக்கிரமிப்பாளனை வென்றுவிட முடியாது. அதாவது இலங்கையில் உழைத்து வாழும் ஒவ்வொரு மக்களினமும் பொருளாதார நலன்கள், அவர்களின் வாழ்வியல் நோக்கில் எப்படி ஆக்கிரமிப்பாளனின் நோக்கங்களோடு முரண்படுகின்றன என்ற தெளிவுடனான போராட்டம் தான், எதிரியை வெல்வதற்கான அடிப்படையாகும்.

இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல் பல நாடுகள் தமது இராணுவங்களைக் குவித்து வருகின்றது. இந்தளவுக்குக் கட்டும் யுத்த பிரதேசமாக உள்ள ஈராக்கில் கூட நடக்கவில்லை. மீட்பு, மனிதாபிமான உதவி, மீள்நிர்மாணம் என்ற கோசங்களின் கீழ் நடக்கும் அன்னிய ஆக்கிரமிப்புகள், இலங்கை வரலாற்றில் மிகப் பெரிய ஒரு அன்னியத் தலையீடாகும். முரண்பட்ட ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல், பிராந்திய நலனுக்காக ஏகாதிபத்தியத்துடன் முரண்பாடுகளைக் கொண்ட இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகள் வரை இலங்கையில் கால் பதித்துள்ளன. இந்த நிலையில் இலங்கையில் கடுமையாக முரண்பட்டு மோதும் மூன்று தேசிய இனங்களின் பெரும்பான்மையானோர், ஆக்கிரமிப்பாளர்களைப் பற்றி வெவ்வேறு விதமான நிலைப்பாட்டை எடுக்கின்றனர். ஆக்கிரமிப்பாளனை எதிர்கொண்டு போராட ஒன்றுபட்ட ஒருமித்த நிலைப்பாட்டைக் கொள்கை அளவில் கூட எடுக்காமையே, ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டின் மிகப் பிரதானமான மைய அச்சாக உள்ளது. இந்தக் கட்டுரையை நான் எழுதிக் கொண்டிருந்த வரை எந்த அரசியல் கட்சிகளும், இயக்கங்களும் இந்தத் தலையீட்டை கண்டித்து வாய் திறக்கவில்லை. வாயை உண்பதற்கு மட்டும் தான், திறந்து மூடிக் கொண்டிருந்தனர். அரசியல்வாதிகளும், இயக்கங்களும் இந்த ஆக்கிரமிப்பில் தமது பங்குக்கு ஏதாவது இலாபம் உண்டா என்ற நற்பாசையில் அங்குமிங்கும் வாலாட்டிக் கொண்டிருந்தன. இலாபங்கள் கிடைக்காது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிந்த பின்பே, இதை எதிர்த்துக் குலைப்பர். இந்த நிலையில் தான் பலிகளின் தலைமையும் காத்துக் கிடக்கின்றது. சுனாமி அனர்த்தத்தைப் (பேரழிவை) பயன்படுத்தி காசு பண்ணிப் பிழைக்கும் நரித்தனத்தை அம்பலம் செய்த எனது கட்டுரைதான், முதன்முதலாக ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை நேரடியாக அம்பலம் செய்துள்ளது. மற்றபடி பத்திரிகைகள் முதல் அரசியல் பேசும் கட்சிகள் மற்றும் ஆயுதம் ஏந்திய புலி இயக்கம் வரை ஒரு நீண்ட பேச்சு மூச்சற்ற திடீர் மௌனவிரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

சுனாமி அழிவைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சர்வதேசத் தலையீட்டின் பின்பாக, இன்று திடீர் நிகழ்ச்சிகள் அன்றாடச் செய்தியாகவும் அதிர்ச்சியூட்டுவனவாகவும் மாறிவருகின்றது. அன்னியப் படைகளின் வரவையிட்டு, எல்லா இனமக்களிடையேயும் பாரிய பிளவுகள் உருவாகி வருகின்றது. புதிய முரண்பாடுகள், ஐக்கியங்கள் உருவாகின்றன. மறுபக்கத்தில் புலியெதிர்ப்பு தமிழ்ப் பிரிவுகளிடையே ஒரு மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடுகின்றது. இதில் பலிகளுடன் இணங்கிப் போக முடியாத பொதுமக்களிடம் கூட, ஒரு விதமான நக்கலை

அடிப்படையாகக் கொண்ட நமட்டுச் சிரிப்பு ஊடாகவே தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். புலிகள் மத்தியில் ஒரு சரணடைவுப் போக்கு, தயக்கத்துடனான அங்கலாய்ப்பு, விரக்தியுடன் கூடிய காழ்ப்பு, கண்மூடித்தனமான கோபம் போன்ற பலவிதமான போக்குகள் வெளிப்படுகின்றன. சரணடைவு முதல் கண்மூடித்தனமான தனிநபர் பயங்கரவாதச் செயல்வரை கையாளும் ஒரு அதிர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. ஜே.வி.பி. வாய்திறவாத மௌனத்தின் மூலம், பாராளுமன்றத்தில் அமெரிக்கா தலைமையில் சிங்கள இனவாதப் புரட்சி நடத்துவது பற்றி கற்பனையில் புளங்காகிதம் அடைகின்றனர். இக்கட்டுரை எழுதிமுடித்த நிலையில் ஜே.வி.பி. வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்றில் அன்னிய தலையீட்டை மனிதாபிமான உதவியாகப் பாராட்டியுள்ளனர். அதேநேரம் அவ்வறிக்கை ஆக்கிரமிப்பாளனின் முன் புலிகளைத் தனிமைப்படுத்துவதாகக் கூறிக் கொண்டு தமிழ் மக்கள் மீதான காழ்ப்பை வக்கிரமாகக் கொப்பளித்துள்ளனர். இலங்கையில் அதிதீவிரமான சிங்களப் பேரினவாதிகளாகத் தம்மை இனம்காட்டி வருகின்றனர். இவர்கள் அரசில் வீற்றிருக்கும்போது தான், அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு வெற்றிலை பாக்கு வைத்து வரவேற்கப் பட்டுள்ளது. இவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்திருந்தால் என்ன அரசியல் செய்திருப்பார்கள். தீவிர அமெரிக்க எதிர்ப்பு கோசத்துடன் மக்களையே ஏமாற்றியிருப்பார். இந்த வகையில் சிங்களப் புரட்சிகரப் பிரிவுகளுக்கு, ஒரு ஆரோக்கியமான அரசியல் பாடத்தை, ஜே.வி.பி.யின் கைவருடித்தனமே சுயேட்சையாகக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

3.1. ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டைக் கூர்மையாகவே உள்ளிழுக்கும் நிவாரணம்

இந்நிலையில், சர்வதேச ரீதியான தலையீடுகள் நாள்தோறும் இலங்கையில் அதிகரித்து வரும் நிலையில், நிவாரணப் பொருட்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது தொடர்பாக புலிகள் ஒருதலைப்பட்சமாக அரசின் மீது தொடர்ச்சியான குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தபடி உள்ளனர். நிவாரணம் பற்றி புலிகளின் குற்றச்சாட்டும், இதற்குப் பதிலளிக்க முன்வைக்கும் அரசின் உதவி பற்றிய அறிக்கையும், மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள சரிவால் சரிந்து கிடக்கின்றது. உண்மை நிலையைச் சுயமாகக் கண்டறிய முடியாத அளவுக்கு, செய்தித் துறைகள் முதுகெலும்பற்ற கைக்கூலிகளாகவும் எடுபிடிகளாகவும் சீரழிந்துவிட்டன. புலிகளுடைய அரசின் மீதான தொடர் குற்றச்சாட்டும், அரசின் பதில்களும், நிலைமையை ஏகாதிபத்தியத்

துக்குச் சார்பாக மாற்றி வருகின்றது. இந்த நிவாரணம், மீட்பு மற்றும் புனர்நிர்மாணத்தில் மூன்றாம் தரப்புகளின் நேரடித் தலையீடுகள் அன்றாடம் அதிகரிக்க இவை உதவுகின்றன. ஒருநாட்டில் உள்ள இனங்களுக்கு இடையிலான மோதல், மூன்றாம் தரப்புக்கு இலாபங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றது. குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு இடையிலான (பிரபா-கருணா) மோதலில், யார் அதிகம் லாபம் அடைந்தனர் என்பதையும், அடையவுள்ளனர் என்பதையும் சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஒரு சராசரி மனிதன் இலகுவாகக் கண்டு கொள்ள முடியும். இதுவே சுனாமி புனர்நிர்மாணம் தொடர்பாக முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நிகழும். நிலைமை வேகமாகவும் மோசமாகவும் மாறி வருகின்றது. புலிகள் மற்றும் அரசுகளின் கையில் இருந்து நிலைமை படிப்படியாக மூன்றாம் தரப்பிடம் மாறிச் செல்வதைத் துரிதமாக்குகின்றது.

புலிகளின் குற்றச்சாட்டுகள் அவர்களின் தனிப்பட்ட நலன்கள் சார்ந்து ஒருதலைப் பட்சமானதாகவே உள்ளது. சிங்கள இனவாத அரசு தமிழ் மக்களுக்கு நிவாரணமாக என்ன தந்துள்ளது என்பதை தமிழ் மக்களுக்கும் உலகுக்கும் சொல்வதை மூடிமறைத்து, சிங்கள அரசு சிங்கள மக்களுக்கு என்ன கொடுத்துள்ளது என்று, எந்த அடிப்படையான தரவுகளுமின்றியே குற்றம்சாட்டுகின்றனர். இங்கு பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்-சிங்கள மக்களுக்கு இடையில் திட்டமிட்டு இனவாத அடிப்படையில் பேதம் பாராட்டி நிவாரணத்தை வழங்கி யிருப்பின், அதை ஆதாரமாக வைத்தே குற்றம் சாட்டவேண்டும். வெளிப்படையான உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இதைக் கையாளவேண்டும். உண்மையில் சிங்கள அரசு, எதையும் தமிழ் மக்களுக்குத் தரவில்லை என்று கூறுவதன் மூலம், புலிகள் எதைத்தான் சாதிக்க விரும்புகின்றனர். தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி, அவர்களிடம் கறக்கக் கூடியதை கறக்கும் தந்திரத்தையே, புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செய்கின்றனர். கன்றைக் காட்டி பசு விடம் பால் கறக்கும் வக்கிர உத்தியையே, புலிகள் தமிழ் மக்களிடம் செய்கின்றனர். மறுபக்கத்தில் புலிகள் சர்வதேசச் சமூகத்திடம் இப்படிக்கூறுவதன் மூலம், சர்வதேச நிவாரணங்களை நேரடியாகத் தம்மிடம் தரக்கோருகின்றனர். இதன் மூலம், நிவாரணத்தில் தமது தனிப்பட்ட லாபங்களை அடைய விரும்புகின்றனர். இதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் நிவாரணத்தில் பெரும் பகுதியைச் சூறையாடவே விரும்புகின்றனர். உண்மையில் சர்வதேச நிவாரணங்கள் எப்போதும் அவர்கள் நேரடியான கண்காணிப்பில் செய்யப் படுபவைதான். இது உலகமயமாதலின் அடிப்படைக் கொள்கையும்

கூட. ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு மக்களையிட்டு உண்மையில் எந்தக் கருசனையும் இருப்பதில்லை. மாறாக நீண்டகால அரசியல் பொருளாதார நோக்கில் புனர்நிர்மாணத்தில், அதுவும் சொந்த மக்களை ஏமாற்றி திரட்டிய நிதியின் மூலம் இதில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திகின்றது. இது ஏகாதிபத்திய நலன்களை உள்ளடக்கியவை. கட்டுமானப் பணியில் இடைத்தரகராகப் புலிகள் அல்லது அரசு செயல்பட்டு ஏகாதிபத்தியத்திடம் நக்க முடியும் அவ்வளவே.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில் திரட்டப்பட்ட நிதி, எப்படி என்ன நோக்கில் கையாளப்படுகின்றது என்று பார்த்தால், அவை மக்களுக்கு எதிராகவே வினைத்திறனாற்றுகின்றது. இந்த வகையில் புலிகளும் சரி, ஏகாதிபத்தியத் தன்னார்வ நிறுவனங்களும் சரி, அரசியல் பொருளாதார நோக்கில் மக்களுக்கு எதிராகவே தமது மொத்த செயல்பாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர். நிதியை உழைக்கும் பொதுமக்களிடம் இருந்து, மக்களின் அவலத்தைக் காட்டித் திரட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் தம்மைத்தாம் மனித மீட்சிக்குப் பாடுபடுவதாகக் காட்டிக் கொண்டு, மக்களை மேலும் ஆழமான அடிமைத்தனத்துக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றனர். நிதியை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்வதில் ஏகாதிபத்தியத் தன்னார்வ நிறுவனங்களுக்கும், புலிகளுக்கும் இடையில் ஒரு அடிப்படை வேறுபாடு உண்டு. புலிகள்தாம் திரட்டிய நிதியில் பெரும் பகுதியை மக்களுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் ஏகாதிபத்தியத் தன்னார்வ நிறுவனங்கள் தாம் திரட்டிய நிதியின் பெரும் பகுதியைப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் எடுத்துச் செல்கின்றனர். ஆனால் அரசியல் பொருளாதார ரீதியாக இரண்டு வடிவங்களும் மக்களின் வாழ்வை மேலும் ஆழமாகச் சிதைக்கும் அரசியல் பொருளாதார உத்தியின் அடிப்படையிலேயே நிவாரணத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியத் தன்னார்வ நிதிகள், நாட்டின் ஏற்றத்தாழ்வை எப்போதும் அகலப்படுத்துகின்றது. ஏகாதிபத்திய நிதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்க பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது, சிறு வர்த்தக சந்தையில் கொள்வனவுகளைச் செய்வதில்லை. மாறாகப் பெரும் வர்த்தகரிடம் பல கோடி பெறுமதியான பொருட்களை வாங்குகின்றனர். இதன் மூலம் கிடைக்கும் இலாபம் ஒரு குவியலாகத் தனிப்பட்ட ஒரு சிலருக்கே செல்கின்றது. நிவாரண நிதியின் கணிசமான பெரும்பகுதி சந்தையில் இலாபமாகச் செல்லும்போது, இவை வர்த்தக மற்றும் உற்பத்திச் சமூகத்திடம் பகிரப்படுவதில்லை. தனிப்பட்ட சில நபர்களிடமே குவிகின்றது.

இதன் மூலம் தன்னார்வ ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள் பெரிய பணக்கார கும்பலையே உருவாக்குகின்றது. இதன் மூலம் பரந்த ஏழைகளின் அடித்தளத்தையும் கூட உருவாக்குகின்றது. சிறு வர்த்தக மற்றும் உற்பத்தி அமைப்பையே தகர்த்து அழிக்கின்றது. இதைவிட இந்த உதவி, மொத்த அரசியல் அமைப்பையும், சமூகக் கூறுகளையும் கைகட்டி சேவகம் செய்யும் கூலிப்பட்டாளமாக்குகின்றது. (இது ஒரு விரிவான ஆழமான விளைவுகளை உள்ளடக்கிய பகுதி. இதை தனியே வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்ப்போம்).

3.2 அன்னிய ஆக்கிரமிப்பைக் கூட மூடிமறைக்கும் எமது சமூக வக்கிரம்

இந்த நிலையில், உண்மையில் இலங்கையில் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதைக் கூட சொல்ல முடியாத நிலையில், ஆக்கிரமிப்பாளன் இலங்கையின் அனைத்துத் தரப்பின் மீதும் அரசியல் பொருளாதார அதிகாரத்தைப் படிப்படியாக நிறுவி வருகின்றான். அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டிஷ் படைகள் முதல் இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் படைகள் வரை இலங்கையில் தரையிறங்கியுள்ளது. மனித அழிவுகளையும், மனிதத் துயரங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு ஆக்கிரமிப்பை நடத்தியுள்ளனர். உண்மையில் இயற்கை அனர்த்தத்தில் வடுக்களை அகற்ற, அன்னியப் படைகள் இலங்கை வரவில்லை. இதேபோல் உதவிகளும், ஆயுதம் ஏந்திய இராணுவமும், உதவிப் பொருட்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று கைகோர்த்து களத்தில் செயல்படுகின்றன. இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் தலையிட்டு முழுமையாக தமது நலனுக்கு சாதகமாக மாற்றவும், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இடையிலான உலகைப் பங்கிடும் ஒரு அம்சமாகவே இந்தப் படையிறக்கம் நடைபெற்றுள்ளது. அதே நேரம் தென்னாசியப் பிராந்தியம் மீதான அரசியல் பொருளாதார ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தும், ஏகாதிபத்திய அதிகார வெறியும் உள்ள டங்கியது.

உலகளவில் பிரதானமாகப் பொருளாதார ரீதியாக ஆதிக்கம் பெற்ற ஏகாதிபத்தியங்களான அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் ஜப்பானுக்கு இடையில் நடைபெறும், இழுபறியான ஒரு பொருளாதார யுத்தத்தில், இலங்கையைப் பங்கிடுவது நேரடியான ஆக்கிரமிப்பூடாகத் தொடங்கிவிட்டது. இதற்கு இயற்கை அனர்த்தத்தைத் திட்டமிட்டே பயன்படுத்திக் கொண்டபோதும், புலிகள் பற்றிய ஏகாதிபத்தியப் பொது நிலைப்பாட்டையும் இது பயன்படுத்திக்

கொண்டது. புலிகளைப் பயங்கரவாத இயக்கமாக அனைத்து ஏகாதிபத்தியங்களும் கொள்கை அளவில் வரையறுத்துப் பிரச்சாரம் செய்வதுடன், அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டன் ஆகியவை தமது சொந்த நாட்டில் தடைசெய்து, சர்வதேசப் பயங்கரவாதப் பட்டியலிலும் இணைத்துள்ளது. இதனடிப்படையில் புலிகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ச்சியாகவே கட்டமைத்து வந்தது. வருகின்றது. மற்றைய ஏகாதிபத்தியங்களிலும் புலிகள் இயக்கம் தடைசெய்யப் பட்டுள்ளதுடன், புலிகள் என்ற பெயர் பயன்படுத்த முடியாத நிலையே உள்ளது. ஆனால் புலிகளை ஒரு பயங்கரவாத இயக்கமாகக் கருதும் அதேநேரம், ஒரு மிதவாதப் போக்கையே அணுகு முறையில் கையாள்கின்றது. இவை எல்லாம் ஏகாதிபத்திய முரண்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. உலகளவில் இந்த ஏகாதிபத்தியங்கள் கையாளும் பொதுவான அளவுகோல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே காணப்படுகின்றது.

இந்த உள்ளடக்கத்தைச் சார்ந்தே இலங்கையில் படையிறக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்தப் படை இறக்கம் என்பது, பொதுவாகக் கூறும் அடிப்படையான மனிதாபிமானமான செயல்பாட்டுக்கு என்ற பொதுக் காரணத்தை விடவும், குறிப்பாகப் புலிகளுக்கு எதிரானதாகவே நிகழ்ந்துள்ளது. மிக விரைவில் புலிகள் பாணியில், ஏகாதிபத்தியங்கள் புலிகளைக் குற்றம்சாட்டி ஒடுக்கும் சர்வதேச பிரச்சாரமாக மாறும் நிலைமை தோன்றும் அபாயம் காணப்படுகின்றது. புலிகளைத் தனிமைப்படுத்தும் அமெரிக்க உத்தி, தவிர்க்க முடியாது ஐரோப்பா உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்தியம் எங்கும் ஒரேவிதமாக மாறும் நிலைமை விரைவில் ஏற்படும் அபாயம் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்த வகையில் புலிகளுக்கு எதிராக, ஒரு சர்வதேச ரீதியாகப் புலிகளைத் தனிமைப்படுத்தும் தீவிர முயற்சிகள் குறிப்பாகப் பின்வரும் விடையங்களுடாகவே அமையும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

1. இயற்கை அனர்த்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான சர்வதேச உதவிகள் நேரடியாகச் செல்வதைப் புலிகள் தடுக்கின்றனர் என்ற குற்றச்சாட்டுகள் வைக்கப்படும். அவர்கள் அவற்றைக் கைப்பற்றி மக்களுக்குச் செல்வதைத் தடுத்து, தமக்காகக் கொள்ளையடிப்பதாகக் காட்ட முனைவர்.

2. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் அனைத்து வழிகளும் சுதந்திரமற்றதாகவும், ஜனநாயகப் பூர்வமற்றதாகவும் இருப்பதாகக்

குற்றம் சாட்டுவர். இதற்குப் புலிகள் தடையாக இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டிப் பிரச்சாரம் செய்வர். இலங்கையில் எங்கேயும் சென்று உதவ தடைகள் இல்லாது இருக்கும் போது, புலிகள் பகுதி அதற்குத் தடையாக இருப்பதாகக் கூறுவர். தமது பொதுவான மனிதாபிமான அணுகு முறையைச் சுட்டிக் காட்டி தம்மை நடுநிலையாளராகவே உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவார்கள். இப்படி புலிகளின் அறிக்கைகள் கூறுவதையே அவர்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்துக்கே பயன்படுத்துவர்.

3. மக்களுக்கான சர்வதேச நிவாரணங்களைப் புலிகள் கைப்பற்றி தமது தனிப்பட்ட தேவைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் முதுகில் குத்துகின்றனர் என்று குற்றம் சாட்டுவார்கள்.

4. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சுதந்திரமான வாழ்வுக்குத் தடையாகப் புலிகள் இருப்பதாகவும், அவர்களின் துயரத்தை அதிகரிக்க வைப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டுவார்கள். சர்வதேச நிவாரணங்கள் அந்த மக்களுக்குக் கிடைப்பதைப் புலிகள் தாமதமடைய செய்வதாகக் குற்றம் சாட்டுவார்கள்.

5. புலிகள் சர்வதேச ரீதியாகத் திரட்டிய பெரும் நிதியைப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பர். இதனடிப்படையில் சர்வதேச ரீதியாகச் சில நடவடிக்கைகள் அந்தந்த நாடுகளில் ஏற்படலாம். இதனடிப்படையில் இலங்கையிலும் தமது இராணுவ நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தும் அடிப்படைகளை உருவாக்குவார்கள்.

6. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில் மேற்கில் தமிழரைக் கடந்தும் சேகரித்த நிதியைக் கொண்டு, ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவிப்பதாகக் குற்றச்சாட்டை முன்வைத்து ஒரு எதிர்நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்படலாம். இதுபோல் இராணுவ நோக்கில் நிவாரணப் பொருட்களை அபகரித்து பதுக்குவதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் முன் வைக்கப்படலாம்.

7. இயற்கையால் மனித இனமே சிதைந்துள்ள நிலையில், புலிகள் யுத்தத் தயாரிப்பில் ஈடுபடுவதாகக் கூறி, சமாதானத்துக்கு எதிராக இருப்பதாகக் கூறி, ஒரு எதிர் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்படலாம். இந்த யுத்தம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வை மேலும் ஆழமாகச் சீரழிக்கும் என்று கூறி, யுத்தத்தைத் தடுக்க என்று கூறி எதிர் நடவடிக்கையில் ஈடுபடலாம்.

8. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளையும், அனாதைக் குழந்தைகளையும் கடத்திச் செல்வதாகக் குற்றம்சாட்டி ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகள் அதிகரிக்கும்.

9. நிவாரணம் என்ற பெயரில் அதற்குள் ஆயுதங்களைக் கடத்திச் செல்வதாகக் குற்றம் சாட்டுவார்கள். இதன் மூலம் தலையீட்டைக் குறிப்பாக்குவார்கள்.

இவைகளையும், இதனடிப்படையில் உள்ளடங்கக் கூடிய ஒரு பிரச்சாரத்தைப் புலிகளுக்கு எதிராகக் கட்டமைத்து, எதிர்நடவடிக்கை மூலம் புலிகளைத் தனிமைப்படுத்தி அழிக்க அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியம் விரைவில் முயலலாம். இவை அனைத்தும் மக்களின் நலன்களில் இருந்து, ஏகாதிபத்தியம் ஒரு நாளும் முன் வைக்கப் போவதில்லை. மாறாக அவர்களின் சொந்த ஏகாதிபத்திய நலன்களில் இருந்தே, இவற்றைச் செய்யும். இந்த உள்ளடக்கத்தில் ஏகாதிபத்தியங்கள் பற்பல காரணங்களைக் கூறி புலிகளை ஒடுக்கி அழிப்பதை, நாம் என்றும் எதிர்ப்போம். ஏனெனில் இவை அனைத்தும் மக்களின் நலனுக்கும் எதிராகவே கட்டமைக்கப்படும். புலிகள் பற்றிய பிரச்சினை இங்கு முதன்மையானவையல்ல. புலிகளைப் பயன்படுத்தி மக்கள் மேல் புதிய அடிமை விலங்குகளையே, தமது பாசிசப் பொம்மைகளைக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியம் உருவாக்கும். இதை நாம் என்றும் அனுமதிக்க முடியாது.

மறுபக்கத்தில் அமெரிக்கா பாணி பிரச்சாரத்தில், புலிகள் எம்மைத் துரோகிகளாகவே சித்தரிக்கின்றனர். ஆனால் ஏகாதிபத்தியங்களை எதிர்த்துப் போராடுவதில், உலகளவில் மக்களுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டும்தான் உறுதியானவர்கள் என்ற வரலாற்றுப் பாடத்தை மீண்டும் சுட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகின்றது. இங்கு உலகளவில் பாராளுமன்ற போலி கம்யூனிசக் கட்சிகளின், வக்கற்ற முதலாளித்துவச் செயல்களைக் கொண்டுள்ளோரைக் குறித்து கூறவில்லை. புலிகள் மக்களின் நலன்களில் இருந்து விலகியபடி மக்களை ஒடுக்கும் அமெரிக்கா பாணி யூத அரசியலைக் கைவிட்டு, மக்களுக்காக அவர்களின் வாழ்வுடன் பொருந்தி நிற்காத வரை, மேல் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகள் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கு முறையையும் தாண்டி உண்மையாகிவிடும்.

புலிகள் மக்களின் பெயரால் செய்வன அனைத்தும் தனிப்பட்ட பிரபாகரனின் நலன்கள் சார்ந்தும் அவரைச் சுற்றியுள்ள குழுநலன்கள் சார்ந்ததே. சொந்த மக்களுக்கு எதிராகச் சதிகளையும் பொய்களை

யும் வக்கிரப்படுத்திவிடும் புலிகள், உண்மைகளைக் குழிதோண்டி புதைத்து விடுகின்றனர். மனிதப் பிணங்கள் மேல்தான், தமது சிம்மா சனத்தை நிறுவியுள்ளனர். ஒரு அச்ச உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட, ஒரு மிரட்டல் அரசியலை ஆணையில் வைத்து தமது அரசியல் அதிகாரத்தைத் தேசியத்தின் பெயரில் தக்கவைக்கின்றனர். புலிகளைப் பயன்படுத்தி பொறுக்கித் தின்னும் கும்பல் ஒன்றால் சூழப்பட்ட நிலையில், அவர்களின் துதிபாடலுக்கு ஏற்ப அவற்றையே தமது மகுடமாகவே சூட்டிக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றை எல்லாம் ஏகாதிபத்தியம் பயன்படுத்தி புலிகளை ஒடுக்கும் போது, புலிகளுக்காகக் குரல் கொடுக்க சொந்த மக்களே தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். உலக மக்கள் கூட உதவ முன்வரமாட்டார்கள்.

3.3 ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டினை எதிர்கொள்ள முடியாத பிதற்றல்கள்

உள்ளடக்கத்தில் புலிகள் மக்களின் நலன்களில் இருந்து விலகியே இருக்கின்றனர். இவற்றையே அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்கள் இலகுவாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புகளைப் புலிகளே வழங்கிவிடுகின்றனர். இந்த நிலையில் 03.01.2005 வெக்ரோன் தொலைக்காட்சி 'அமெரிக்கா தலையீடு உள்நோக்கம் கொண்டதா?' என்ற தலைப்பில் கருத்துக்களைக் கேட்கும் வாசகர் நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்தினர். இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் ஒவ்வொரு செக்கனுக்கும், இதில் கலந்து கொள்ள காத்திருக்கும் ஒவ்வொரு செக்கனுக்கும் தமிழ் மக்களிடமிருந்து பணம் அறவிடப்பட்டது. சுனாமி அனர்த்தத்துயரத்தைப் பயன்படுத்தி, பல லட்சம் பணத்தைத் தமிழ் மக்களிடம் இருந்து தொலைக்காட்சிகள் பலவழிகளில் இப்படிப் பணமாக்கிக் கொண்டிருந்தன. கருத்து கேட்கும் நிகழ்ச்சியை நடத்திய செல்வமயூரன் அரசியல் ரீதியில் பகுத்தறிவையே மறக்கும் ஒரு ரப்பர் பினாமி. இவரின் வக்கிரம், இந்தக் கருத்துக்களத்தை ஒருதலைப் பட்சமானதாக மாற்றும் வக்கிரம் முனைப்பாகச் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தது. அதே நேரம் அமெரிக்கா பற்றிய புலிசார்பு கருத்துகள் வெளிவந்தன. இந்த நிகழ்ச்சி 04.01.2005 தொடரும் என்று அறிவித்த போதும் நடக்கவில்லை. அமெரிக்கா நலன்களுடன் இணங்கி சரணடைந்துவிடும் துடுப்புச் சீட்டைக் கையில் வைத்துள்ளவர்கள்தான், இந்தக் கருத்து கேட்கும் நிகழ்ச்சியை தடுத்துவிட்டனர் என்பதையே ஊகிக்க முடிகின்றது. இந்தக் கருத்துக்களம் பலதளத்தில், பலவிதமான அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. பலரும் இதுபற்றி சிலாகித்து கதைப்பதைக் காண முடிந்தது.

இந்தக் கருத்துக்களத்தில் புலி விசுவாசம் உள்ளவர்களின் குரல் கள் பல பதிவாகின. அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராடுவோம் என்று கூறும் கருத்துகளில் வெளிப்படுவது, அரசியலற்ற வெற்றுத்தனமும், உணர்ச்சிவசப்பட்ட கண்மூடித்தனமான தனிமனித வன்முறை வெறித்தனமுமே. இவற்றை நாம் விமர்சிக்க வேண்டியவராக உள்ளோம். ஏனெனில் பானையில் சோறாவதற்கு இவர்களிடம் அரிசிகள் அல்ல, வெறும் கற்களே உள்ளன. வெறும் கற்களைக் கொண்டே சோறாக்க நினைக்கின்றனர். இவற்றை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

1. அமெரிக்காவை எதிர்த்து தலைவர் பிரபாகரனின் வழிகாட்டலில் நாம் போராடுவோம். இதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான அச்சமுமில்லை என்று கூறினர். இக்கூற்றை நாம் புலம்பெயர்ந்த நாட்டில், புலிகளுடன் இணையாது தப்பிவந்தவர்கள் ஊடாகவே கேட்கின்றோம். இங்கு தனிமனித தலைமை வழிபாட்டு உள்ளடக்கத்தைத் தாண்டி, அரசியல் அடிப்படையற்ற விசுவாசமே எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. தனிமனித விசுவாசம், தலைமை வழிபாடு மட்டும் அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராட போதுமானதா? இவையிரண்டும் இருந்தால் அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியம் தோற்றுவிடுமா? பிரபாகரன் என்ன சக்தி வாய்ந்த கடவுளா?

உண்மையில் இந்த நம்பிக்கைகள், விசுவாசங்கள் கண்மூடித்தனமானவை. அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராடுவது என்பது, மக்களின் அடிப்படையான பொருளாதார அரசியல் நலன்களுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாக இருக்க வேண்டும். இதைவிடுத்து தலைவரின் பெயரால் கருத்துரைத்து செயல்படுபவர்கள், தலைவர் துரோகம் இழைத்தால் இவர்களும் அந்தத் துரோகத்துக்கு விசுவாசமாகவே வக்காலத்து வாங்குவார்கள். தலைவர் இயற்கையாக இறந்தாலோ அல்லது விபத்தில் இறந்தாலோ அல்லது தலைவர் உள்இயக்க அதிகார மோதலில் கைது செய்யப்பட்டாலோ அல்லது படுகொலை செய்யப்பட்டாலோ என்ன நடக்கும்? தலைவரின் பெயரால் அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராடுவதாகக் கூறும் இவர்களின் நிலை தான் என்ன? எல்லாவிதமான நம்பிக்கையினத்தையும், கையாலா காத்தனத்தையும் முதலில் இவர்கள்தான் வெளியிடுவார்கள். துரோகத்தை இவர்கள்தான் முந்தியடித்துக் கொண்டு வரவேற்பார்கள்.

2. தலைவருக்கு எல்லாம் தெரியும். சகலதும் அறிவார். அவர் சொல்வதின் படி நாம் நடப்போம். இந்தக் கூற்றுகள் மேல் கூறியது போன்று அரசியலற்ற ஒன்றாகவும், எதற்கும் சோரம் போகும்

எல்லை வரை இது விரிந்து காணப்படுகின்றது. தலைவர் துரோகம் இழைத்தால் தாமும் அந்த வழிக்கு விசுவாசமாக இருப்போம் என்ற அடிமைக் கோட்பாடு காணப்படுகின்றது. அரசியல் சார்ந்து தலைவரைப் பின்பற்றும் போக்கு முற்றாகவே மறுக்கப்படுகின்றது. தங்களைத் தாங்களே வெறும் மந்தைகள் என்கின்றனர். மக்களிடம் இருந்து அன்னியமாகி, போராட்டத்தைப் பயன்படுத்தி நக்கிப் பிழைக்கும் கும்பல்களின் வாலாட்டும் குலைப்புத்தான் இவை.

சுனாமி நிகழ்ந்த பின்பு பிணங்களைக் காட்டி, ஐயோ மக்கள் அதிலும் ஐய்யய்யோ தமிழன் என்று புலம்பி நிதி சேகரித்தனர். இதில் ஈடுபட்ட பலர் புலம்பெயர் நாடுகளில் சாதிபார்த்த சமூகங்களுையே சுரண்டுவவர்களும், வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்து சுரண்டுவவர்களும் என பலவிதமான சமூக விரோதிகள்தான், நிதிசேகரிப்பின் மைய அச்சாகச் செயல்பட்டனர். சொந்த மகனுக்கே வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களும், பக்கத்து வீட்டானின் சாதி என்ன என்று தோண்டி அவர்களை இழிவுபடுத்துபவர்களும் தான், ஐயோ மக்கள் என்று கூறி பணம் சேர்த்தனர். பணம் சேர்க்கும் மட்டும் தான் மனித பிணங்களை (இங்கு மனிதத் துயரங்களை அல்ல) காட்சிப் படுத்தியவர்கள், சேர்த்த பணம் அந்த மக்களுக்கு எப்படி சென்றது என்ற காட்சி மட்டும் எந்தத் தொலைக்காட்சியும் காட்டவில்லை. பி.பி.சி. தமிழ்ச் சேவையில் வெளிவந்த உண்மையான சில மனித உணர்வுகள், உண்மையில் அங்கே என்ன நடக்கின்றது என்பதை அப்பட்டமாகவே புட்டு வைக்கின்றது.

3. இந்தியா என்ற பிராந்திய விஸ்தரிப்புவாத வல்லரசை நாம் தோற்கடித்தோம். அதாவது உலகிலேயே நான்காவது பெரிய இராணுவத்தைத் தோற்கடித்தோம். அதேபோல் அமெரிக்காவையும் தோற்கடிப்போம். இந்தக் கூற்றில் ஒரு மிகை நம்பிக்கை வெளிப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம், இலங்கையை விட்டு வெளியேறியதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இங்கும் புனைவு கற்பனைத் திறனுக்கு ஏற்ற விளக்கமே, தமிழ்த் தேசிய மாகக் காட்டப்பட்டது. வெறுமனே புலிகளின் இராணுவத் தாக்குதல்களால்தான், இந்திய இராணுவம் தப்பியோடியதாக ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் புரிந்து கொண்டே விசுவாசமாகக் கருத்துரைக்கின்றனர். உண்மையில் புலிகளின் இராணுவத் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாத அச்சத்தில், இந்தியா வெளியேறவில்லை. மாறாக பல காரணங்கள் இதற்கு வெளியில் இருந்தன. புலிகளை ஒழித்துக் கட்டும் இந்தியாவின் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது, புலிகளுடைய தலைமையின் பெரும்பகுதி, இந்தியாவின் சில குளறுபடிகளால் தான்

தப்பிப் பிழைத்தது. இதில் பிரபாகரன் முதல் இன்றைய தலைவர் களான பொட்டம்மான், சூசை, எனப் பலரும் அடங்குவர். இவற்றைப் புலிகளின் நூலான சுதந்திரப் பறவைகள் மற்றும் முறிந்தபனை என்ற நூல் தெளிவாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தென் இலங்கையில் ஜே.வி.பி.யால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி, பிரேமதாசாவின் இந்தியாவை வெளியேற்ற விரும்பிய நிலைப்பாடு முதல் இந்தியாவில் உள்நாட்டு நிலைமைகள் தான் இந்தியா வெளியேற முக்கிய காரணம். மற்றபடி இந்தியா இலங்கையில் நீண்டகாலமாகத் தங்கிநிற்க விரும்பியது. இதனால் புலிகளின் தலைமையை முற்றாக அழிப்பதைத் தவிர்த்து, யுத்தத்தை நீடித்து வைத்திருக்க விரும்பி புலிகளின் தலைமை தப்பிக்க வைக்கும் முயற்சியில் 'ரா' (RAW) — (இந்திய உள்நாடு நிறுவனம்) ஈடுபட்டது. குறிப்பாக இந்திய இராணுவம் மற்றும் உள்நாடு அமைப்பான 'ரா'வுக்கு (RAW) இடையில் முரண்பாடுகள் பலதரம் வெளிப்பட்டன. சில இடங்களில் 'ரா'வின் உத்தரவுக்கு ஏற்ப, சுற்றிவளைப்புகள் நிறுத்தப்பட்டு பின்வாங்கப்பட்ட நிகழ்வுகளும் அம்பலமாகியுள்ளது. புலிகள் மேலான அழித்தொழிப்பை மட்டுப்படுத்தியிருந்த இடைவெளியில்தான், இன்றைய புலித் தலைமை தப்பிப் பிழைத்தது. இதைவிடுத்து இந்தியா என்ற பிராந்திய ஆக்கிரமிப்பாளன், புலிகளின் சுத்த இராணுவ நடவடிக்கையால் தோற்று ஓடியதாகக் கூறுவதும், அதே பாணியில் அமெரிக்காவைத் தோற்கடிப்போம் என்று கூறுவதும் ஒரு கற்பனை சார்ந்த தனிமனித வெளிப்பாடுகளே.

இந்த நிலையில் ஐரோப்பாவில் இயங்கும், புலிகளின் நேரடிப் பினாமி வானொளியான ஐ.பி.சி.யில் சிவராம் என்ற தராக்கி ஒரு பேட்டியை வழங்கியிருந்தார். இவரைப் புலிகளும், புலிப் பினாமிகளும் 'ஆய்வாளர்' என்ற கௌரவப்பட்டத்தின் ஊடாகவே வளைத்துப் பிடித்தார்கள். இவருடன் சேர்ந்து ஒன்றாகவே சோரம் போன ஜெயபாலன் என்ற கவிஞரைப் புலிகள், விஸ்கி போத்தலை (bottle) உடைத்துக் கொடுத்தே தமது பினாமியாக்கினார்கள். இந்த பினாமியக் கலையைச் செய்தவர் யாரென்றால் புலிகளில் இருந்து பிரிந்து சென்ற கருணா என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஜெயபாலன் போல் சிவராமை 'ஆய்வாளர்' என்று கூறி, உள்ளம் குளிரவைத்து புலிகளுக்காக எழுத வைத்துள்ளார். இவர் புலி ஆய்வுப் பேட்டியில் இந்தியா புலிகளுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கும் என்றார். அமெரிக்காவுடனான முரண்பாட்டில், புலிகளை இந்தியா பலப்படுத்தும் என்றார். மற்றொரு ஆய்வில் ஈராக்கில் ஒரு வருடத்தில் கொல்லப்பட்ட அமெரிக்க இராணுவ வீரர்களின் எண்ணிக்கையை, புலிகள் ஒரே

மாதத்தில் கொல்வார்கள் என்றார். இப்படி பலவற்றை ஆய்வாகப் புலம்பினார்.

புல்லரிக்க புலம்பெயர் பினாமிகள் ஆகா யுகப்புரட்சி என்று கொக்கரித்தனர். தமிழ் மக்களின் அரசியல் வங்குரோத்தை சிவராம் கச்சிதமாகப் பிடித்துக் கொண்டு தன்னைத் தானே ஆய்வாளராகக் காட்டிக் கொண்டார். எதார்த்தத்தை மறுத்து வக்கிரமாகப் புனைந்து காட்டும் சிவராம் என்ற தராக்கி முன்னாள் புளொட்டின் முக்கிய உறுப்பினர். புளொட் இயக்கம் 500-க்கும் மேற்பட்ட உட்படுகொலைகளைச் செய்தபோது, அதற்கு அரசியல் முலாம் பூசி கோட்பாடுகளை வகுத்தளித்தவர்தான் இந்த சிவராம். பல உட்படுகொலைகளில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் சம்பந்தப்பட்டவர். இதை மூடிமறைக்கும் பாசிச அரசியலையே தனது ஆய்வாகவும் அரசியலாகவும் அன்று செய்தவர். இன்றும் செய்கின்றார். இவரின் நேரடியான படுகொலைச்சம்பவம் ஒன்றை, சமரில் முன்பே எழுதியிருந்தேன். இதன் பின்பாக பாரிசில் நடந்த இலக்கியச் சந்திப்பு ஒன்றில், இவரும் இவரின் மற்றொரு நண்பருமான ரி.பி.சி. ராம்ராஜ் என்பவரையும் ஒன்றாகச் சந்திக்க வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. ரி.பி.சி. ராம்ராஜ் இந்தியக் கைக்கூலியாக இருந்ததை நான் கூறியபோது, நான் யார் என்பதை யாரிடமோ கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டனர். இதன் போது இருவரும், என்னுடன்கதைக்க விரும்பி, அந்த மண்டபத்தின் முன்பாக என்னுடன் கதைத்தனர். அதன் போது சிவராம் அந்தக் கொலைக்கும் தனக்கும் தொடர்பில்லை என்றார். இப்படி இருவரும் சேர்ந்து கதைத்துக் கொண்டபோது, அவர்கள் என்னுடன் நிற்கும் காட்சியைப் படமும் எடுத்துக் கொண்டனர். இந்தப் படத்தை அவர்கள் எடுத்த போது, அது அரசியல் உள்நோக்கம் கொண்டது. எப்போதும் சிவராம் அரசியல் உள்நோக்கம் கொண்டே செயல்பட்டவன், செயல்படுபவன். புளொட்டில் இதே சிவராம் மார்க்சிய கல்வி என்ற பெயரில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களை ஒன்றாக்கி பாசறை என்ற பெயரில் நடத்தியவன். இதன் போது ஆண் பெண் உறவில் எந்தக் கட்டுப்பாட்டையும் கம்யூனிசச் சமூகம் விதிக்காது என்று கூறி, இன்றே கம்யூனிச வாழ்க்கை நீங்கள் தொடங்க முடியும் என்று கூறி தனது காமக்களியாட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்தவன். ஆண்களின் ஆணாதிக்கப் பாலியல் தேவைக்கு ஏற்ப, பெண்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் கும்பலுடன் இறுதிவரை கைகோர்த்து இருந்தவன். இது போன்ற மனித விரோத சுயநலப் போக்குகளை இயக்கத்தின் அரசியல் நடைமுறையாக்கிய போது, அதை எதிர்த்துப் போராடியவர்களைக் கொலை செய்யவும், தூற்றவும் எப்போதும் உமாமகேஸ்வரன் கும்பலுக்குத்துணை நின்றவன்தான் இவன்.

என்னிடம், தனக்கும் அந்தக் கொலைக்கும் எந்தத் தொடர்பு மில்லை என்று மறுத்த சிவராம், இன்று புலிப்பினாமியாக நக்கித் திரிகின்றான். புலிகளின் மனித விரோத நடவடிக்கை உட்பட, மனிதப் படுகொலைகளை மூடிமறைத்தே அரசியல் பிழைப்பு நடத்துகின்றான். இதைத்தான் அப்போது புளொட் இயக்கத்திலும் நடத்தினான். நேரடி மற்றும் மறைமுகப் படுகொலைகளில் இவன் ஈடுபட்டவன். குறிப்பாக உறுதிப்படுத்தப்படாத தகவல் ஒன்றின்படி, ஆய்வு என்ற பெயரில் சிவத்தம்பியும், சிவராமும் அமெரிக்காவின் சம்பளப்பட்டியலில் சிறிது காலம் இருந்ததாகத் தகவல் ஒன்று உண்டு. இந்த இடத்தில் சிவராமுக்கு, எதிர்மறையில் புலி எதிர்ப்பு அரசியலில் ஈடுபடும் ராம்ராஜ் தனது ரி.பி.சி.யில், பரந்தன் ராஜன் என்பவர். இந்தியா கைக்கூலியாகச் செயல்பட்டதையும், இன்று செயல்படுவதையும் சொல்வதில்லை. இதில் தனது முந்திய பிந்திய வரலாற்றைச் சொல்வதில்லை. சுயவிமர்சனம் செய்வதில்லை. புலிகளின் மனித விரோதத்தை மட்டும் சொல்லி அரசியல் செய்கின்றனர்.

இனி, சிவராம் வானொளியில் சொன்ன விடயத்துக்கு வருவோம். ஈராக் யுத்தத்தில் ஒரு வருடத்தில் கொல்லப்பட்ட அமெரிக்கா இராணுவ வீரர்களின் எண்ணிக்கையை, புலிகள் ஒரே மாதத்தில் கொல்வார்கள் என்றார். அமெரிக்காவை எதிர்த்து போராட உள்ளவர்கள் இவர்கள் அல்ல. புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து போராடாத இவன், இயக்கத்தைப் பயன்படுத்தி நக்கிப் பிழைக்கும் புல்லரிக்கும் வக்கிரத்தையே வெளியிடுகின்றான். எதார்த்தம் தான் என்ன? ஈராக்கில் பிரபாகரன் என்ற ஒற்றைச் சர்வாதிகாரி கிடையாது. அமெரிக்காவை எதிர்த்து சில பத்து குழுக்கள் போராடுகின்றன. இந்தப் போராட்டத்தில் வயது வேறுபாடுகள் இன்றி மக்கள் போராடுகின்றனர். ஈராக் மக்களே ஓட்டு மொத்தமாக அமெரிக்காவை எதிர்க்கின்றனர். இந்த நிலைமை புலிகளுக்குக் கிடையாது. வடக்கு கிழக்கில் இருந்து தமிழ் மக்கள் தப்பி ஓடுகின்றனர். புலிகளின் கெடுபிடியான பாஸ்போட் முறைமைகள் மட்டும் தான், தமிழ்ப் பகுதியில் தமிழ் மக்களின் வெளியேற்றத்தைத் தடுக்கின்றது. தேசப்பற்று, மண்ணில் மக்களை வாழ வைக்கவில்லை. மறுபக்கத்தில் புலிகளின் தற்கொலை குண்டுதாரிகள் கொழும்பில் புகுவதைத் தடுக்கும் சிங்கள அரசின் பாஸ்போட் வழங்கலும், தமிழ் மக்களின் வெளியேற்றத்தைத் தடுக்கின்றது. அத்துடன் ஐரோப்பிய நகரத்துக்கு நிகரான வாழ்க்கைச் செலவுகளைக் கொண்ட கொழும்பில் வாழ முடியாத வாழ்க்கை நிலைமை கூட, வடக்கு கிழக்கில் இருந்து தமிழ் மக்களின் புலம் பெயர்வைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றது.

புலிகளின் போராட்டம் என்பது மக்களின் பொருளாதார வாழ்வியல் போக்குடன் அன்னியப்பட்டது. இந்த நிலையில் புலிகள் தமது சொந்த நலன்களை அடையும் போக்கில், மக்களை வெறும் மந்தைகளாகவும், அடிமைகளாகவும் நடத்தும் புலிகளின் சர்வாதிகார அமைப்பில், அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராட எதுவும் மக்களுக்குக் கிடையாது. குறிப்பாக ஆப்கானிஸ்தானில் தலிபான் அமைப்பு எப்படி செயற்பட்டதோ, அப்படித்தான் புலிகள் உள்ளனர். அங்கு தலிபானுக்கு மத அடிப்படையாதப் பொதுக் கோட்பாடு அவர்களின் சொந்த நடைமுறை சார்ந்து இருந்தது. ஆனால் புலிகளுக்குத் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்து கவ்விக் கொள்ள நடைமுறை சார்ந்த எதுவும் இருப்பதில்லை. ஈராக்கில் குறைந்த பட்சம் சதாம் உசைன் காலக் கட்டத்தில் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் இருந்த உறவு கூட, புலிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் இல்லை. தலிபான் எப்படி செயல்பட்டதோ, அதேபோல் புலிகள் செயல்படுகின்றனர். மக்களுடன் ஜனநாயகப் பூர்வமான உறவைக் கொண்டிராத ஒவ்வொரு நிலையிலும், அமெரிக்கா அவற்றைப் பயன்படுத்தி புலிகளை ஒடுக்கிவிடுவர். மக்கள்தான் வரலாற்றினைத் தீர்மானிக்கின்ற ரே ஒழிய, புலிகள் போன்ற குழுக்கள் அல்ல. இந்த நிலையில் புலிகளை அமெரிக்கா ஒழித்துக் கட்டும் பட்சத்தில், ஆங்காங்கே சிறு தாக்குதல்கள் நடந்தாலே அது ஆச்சரியமானதே. வெறும் தலைமை வழிபாட்டில் மட்டும் கட்டப்பட்ட இயக்கத்துக்கு, இலட்சிய தாகம் என எதையும் அரசியல் பொருளாதார இலக்கில் காட்ட முடியாது. தலைவரைக் குறிவைத்து கொல்வதில் அமெரிக்கா தாக்குதல் வடிவங்கள் குறிப்பாக மாறும். இதில் தப்பிப் பிழைத்தாலும், அதியுயர் தலைமறைவு வாழ்க்கை முறைக்குச் செல்வது தவிர்க்க முடியாது. இதனால் தலைமைக் கட்டுப்பாட்டைப் படிப்படியாகப் பிரபாகரன் இழக்கும் வாய்ப்பு உருவாகிவிடும். முரண்பட்ட குழுக்களின் பண்பு அதிகரித்தது, பிளவுகள் ஆழமாகும். மக்களிடமிருந்த அன்னியமான இயக்கம், தமிழ் மக்களின் பொருளாதார வாழ்வியல் நலனுடன் தொடர்பற்ற அரசியல், தவிர்க்க முடியாது தோல்வி பெறுவதைத் துரிதமாக்கி விடும். இது அழிவின் விளிம்புக்கு அழைத்துச் செல்வதுடன், தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் கூட அடையாளம் காண முடியாது சிதைக்கப்பட்டுவிடும். தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கை என்பது, புலிகளின் தலைமையிலான ஆட்சியாகக் காட்டப்பட்டுள்ள நிலையில், தமிழ் மக்களின் தமது நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கையைப் பூதக்கண்ணாடி கொண்டுதான் தேடிப் பார்க்க வேண்டும். பிறகு எப்படித்தான் தமிழ் மக்கள் போராடுவது. (தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் என்ன என்பதை,

“இலங்கை யுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும்” என்ற நூலிலும், “ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இலங்கை” என்ற நூலிலும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பார்க்கவும்.)

சிவராமின் நவீன புலி ஆய்வு, இந்தியா அமெரிக்கா முரண்பாட்டினால், இந்தியா புலிக்கு ஆயுதம் வழங்கும் என்கின்றார். நம்புங்கள்! இது உலக அதிசயமான ஆய்வாகிவிடும். அமெரிக்காவின் காலடியில் சுருண்டுபடுத்து குலைப்பதை மட்டும்தான் இந்தியா செய்ய முடியும். இதை அமெரிக்க-இந்திய முரண்பாடாகப் பூதக்கண்ணாடி கொண்டு தேடுகின்றனர். உலகமயமாதலின் அரிச்சுவடியே தெரியாத தமிழ் மந்தைகளுக்கு, சிவராமின் உப்புச்சப்பற்ற கண்டுபிடிப்பு கிள்கிளப்பை ஊட்டலாம். சிவராமின் ஆய்வு உருவாக்கிய பொன் மொழிகள், பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு பாடமாகி நகைச்சுவைக்குரிய ஒன்றாகலாம். உப்புச்சப்பற்ற எடுபிடிகளாகி, வன்முறை வக்கிரத்தை மட்டும் கொண்டு தமிழ் மக்களை அடக்கியாரும் பிரிவுகளுக்கு, தமது இயலாமை மீதான நம்பிக்கையினத்தை மூடிமறைக்கும் நப்பாசையையே சிவராம் முகிழ்ந்துவிட்டு சென்றுள்ளான். இப்படி பல.

4. இதேபோல இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் உள்ள பிராந்திய முரண்பாட்டைச் சார்ந்து நின்று கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். இங்கு சொந்த அரசியல் வங்குரோத்ததை மூடிமறைக்க, இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாட்டின் ஊடாக அமெரிக்காவை எதிர்க்கும் போக்கும் வெளிப்பட்டது. இதனடிப்படையில் செய்திகள், கருத்துக்கள் புனையப்படுகின்றது. அமெரிக்காவின் தலையீடு இந்தியாவுக்குப் பாதகமானதாகவும், இந்தியா ராஜதந்திரத்தின் விளைவே இந்த நிலை என்ற கண்டுபிடிப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் மோதும் நிலை உருவாகும் என்ற கற்பனை, இது ஏகாதிபத்திய மோதலாகி உலகயுத்தமாக மாறும் என்ற விருப்பம் சார்ந்து கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டது. பல பத்திரிகைகள், இணையங்கள் மற்றும் பினாமி ஆய்வாளர்கள் இதை முன்னிலைப்படுத்தி கருத்துக் கூறி வருகின்றனர். முரண்பாடுகளினுடைய உள்ளடக்கத்தின் வளர்ச்சி விதியை மிகவும் கொச்சைத்தனமாகப் புரிந்து கொண்டு அதை விளக்கி விடுகின்றனர். உலகமயமாதலில் என்ன நடக்கின்றது என்ற அடிப்படை அறிவின் மையின் விளைவு இது. அமெரிக்கா உலகில் முன்னணி ஏகாதிபத்தியம். பொருளாதாரம், ராணுவம் என அனைத்திலும் பலம் கொண்ட நாடு. உலகில் பல நாறு இடங்களில் இராணுவத்தளங்களை அமைத்துள்ளது. ரசியாவின் எல்லைகளிலேயே ரசியாவின் கடுமையான

எதிர்ப்புக்களையும் மீறி, முன்னாள் சோவியத் பிரதேசங்களிலும் தொடர்ச்சியாகவே இராணுவத்தை நிலைநிறுத்தி வருகின்றது. இது போல் தான் சீனாவின் எல்லைகளைச் சுற்றி புதிய இராணுவ முகாம்களை அமைத்து வருகின்றது. ஏன் ஜப்பான், ஜெர்மனி எங்கும் அமெரிக்கப் படைகள் தமது இராணுவத் தளங்களை வைத்துள்ளாதுடன், அவற்றை அகற்ற மறுக்கின்றது. மிகப் பெரிய ஏகாதிபத்தியங்களே தமது எல்லைகளில் அமெரிக்காவை எதிர்கொண்டு, என்ன செய்வது எனத் தெரியாது திணறுகின்றன.

இந்தியா போன்ற உலகிலேயே மிகப் பெரிய கடனாளி நாட்டுக்கு என எந்தச் சுயமும் கிடையாது. கடன் கொடுத்தவன் எதைச் சொல்லுகின்றானோ, அதை விசுவாசமாகத் தலைகீழாக நின்று, ஜனநாயகக் கடமையாக ஏற்றுச் செய்பவர்கள் தான் இந்தியத் தலைவர்கள். இன்றைய நிலைமைக்கு அடிப்படையாக உள்ள உலகமயமாதலுக்கான காட் ஒப்பந்தத்தில் என்ன இருக்கின்றது என்று தெரியாமலேயே அமெரிக்கத் தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியம் சொன்ன இடங்களில் எல்லாம் விசுவாசமாக வாலாட்டியே கையெழுத்திட்டவர்கள்தான் இந்தியத் தலைவர்கள். இந்த இந்தியத் தலைவர்கள் கட்சி அரசியல் பேதமின்றி, அமெரிக்கத் தலைவர்களின் சப்பாத்துக்களை (காலணிகளை) விசுவாசமாகத் துடைத்துவிட அலைபவர்கள் தான். அவ்வளவு ஏன் இந்தியாவின் முன்னாள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் உத்தியோகபூர்வமாக அமெரிக்கா சென்ற போது, அவரையே விமான நிலையத்தில் நிர்வாணமாக்கிய போது, இந்தியா மக்களுக்கு அதை மூடிமறைத்தே வாலாட்டியவர்கள்தான் இவர்கள்.

இந்தியாவில், பாராளுமன்றத்தில் புரட்சி பேசும் போலி கம்யூனிஸ்டுகள் (CPI, CPM), ஜே.வி.பி. போல் அமெரிக்காபற்றி புலம்புத்தான் முடியும் அவ்வளவே. உண்மையில் இந்திய மக்கள் தான், அமெரிக்க எதிர்ப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். இதற்கு வெளியில் அமெரிக்க - இந்திய முரண்பாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டவைதான். இது இந்திய மூலதனத்துக்கும், அமெரிக்க மூலதனத்துக்கும் இடையில் எந்தளவுக்கு முரண்பாடுகள் உள்ளதோ, அதற்கு உட்பட்டுதான் இந்த முரண்பாடு பிரதிபலிக்கும். இந்திய மூலதனம் அமெரிக்க மூலதனத்துடன் இணங்கிப் போகும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த நிலையில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அமெரிக்கா தலையீடு பகைமுரண்பாடாக வளர்ச்சியுறாது. மாறாக, அமெரிக்கப் படையுடன் கூட்டாக இயங்கவும், புலிகளை ஒடுக்கவே துணைபுரியும். அண்ணே உடுண்ணே நான் பாத்துக்கிறேன். அதாவது

அமெரிக்கா தலைமையிலான படையில் சண்டையிட்டு மடியும் கூலிப்படையாக, இந்தியப் படைகள் மாறும். இதற்கு வெளியில் அல்ல.

5. அமெரிக்காவை எதிர்த்துப் போராட சிங்கள மக்கள் பிரபாகரனின் தலைமையில் அணிதிரள வேண்டும் என்றனர். தமிழ் - சிங்கள மக்களின் ஐக்கியம் என்பது, பிரபாகரனின் தலைமையில் அமைய வேண்டும் என்றனர். அதேபோல் சிங்களவர்கள் பிரபாகரன் தலைமையில் அணிதிரளுவார்கள் என்றனர். இது மிகவும் வேடிக்கையான கருத்துக்கள்தான். புலிகளின் ஒரு பகுதியினர் இப்படிக்கூறுவது, அரசியல் ரீதியாக வக்கற்றத் தன்மையைக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மக்களையே தனது தலைமையில் அணிதிரட்ட வக்கற்றுப்போன ஒரு பாசிசக் கட்டமைப்பை வைத்துக் கொண்டு, எப்படித்தான் சிங்கள மக்களை அணிதிரட்ட முடியும்? குறைந்தபட்சம் அன்னியரை எதிர்க்க கூடிய அனைவரையும் அணிதிரட்டக் கூடிய ஜனநாயகத்தை வழங்க மறுக்கும் போது, எப்படித்தான் போராட முடியும்? இன்று சொந்த இனமான தமிழ் மக்களுக்குள்ளேயே அதிக எதிரிகளைக் கொண்டுள்ள ஒரேயொரு இயக்கம் உலகில் புலிகள் மட்டும் தான். எதிரியை தனது இயக்கத்துக்கு வெளியில் மட்டுமல்ல, சொந்த இயக்கத்தின் உள்ளே கூட கொண்டுள்ளனர். துரோகி என்ற பெயரில் உலகில் அதிகமானவர்களைக் கொன்ற இயக்கமும் புலிகள்தான். இது புதிதாக அதிக எதிரிகளைத் தமிழ் மக்களுக்குள் அன்றாடம் உருவாக்குகின்றது. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை ஏற்கவும், அதற்காகப் போராடவும் முன்வராத புலிகள், எப்படித்தான் உலக எதிரிகளை எதிர்த்துப் போராடமுடியும். ஐக்கியம் என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் தெரியாத நிலையில், எதிரிக்கு எதிராக அனைத்து சக்திகளையும் அணிதிரட்ட வக்கற்றவர்களாகவே புலிகள் உள்ளனர். புலிகள் தமக்காக மட்டும் போராடுவதாலும், மக்களை இதற்கு ஏற்ற மந்தைகளாக வைத்திருக்கும் வரை, எதிரிகளின் நயவஞ்சகமான குருரமான தாக்குதல்களில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்க முடியாது. சொந்தத் தமிழ் மக்களையே ஜனநாயகப்பூர்வமாக அணிதிரட்ட முடியாது வக்கற்று இருக்கும் நிலையில், சிங்கள மக்களை அணிதிரட்டுவதாகக் கற்பனை பண்ணுவது என்பது தனிப்பட்ட கற்பனைத்திறன் கொண்ட சுகானுபவம்தான்.

அமெரிக்காவையும், மற்ற ஏகாதிபத்தியங்களையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்றால் குறைந்தபட்சம் சில அடிப்படைகள் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடி தமிழீழத்தை அமைத்தால், அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியத்துக்கு மாற்றாக என்ன பொருளாதாரத்தைப் புலிகள் கொண்டிருப்பர். உலகமயமாதல் என்ற உலகளாவிய பொருளாதாரத்தை மறுத்து, மாற்றாக என்ன பொருளாதாரத்தைப் புலிகள் கொண்டிருப்பர். இந்தப் பொருளாதாரத்தை எப்படி, எந்த வழிகளில் தக்கவைப்பர். அமெரிக்காவைப் பகைத்து உலகில் எப்படி தனித் தமிழீழம் செயற்படும். எப்படிப்பட்ட மற்றும் எந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் என்ற கேள்விக்குப் பதில் தெரியாத யாரும் அமெரிக்காவை எதிர்த்து வெல்ல முடியாது.

அமெரிக்கா பாணி பொருளாதாரத்தையும், அமெரிக்கா பாணி பாசிசத்தையுமே தமது அரசியலாகக் கொண்டே புலிகள் தம்மை கட்டமைத்துள்ளனர். புலிகளின் கட்டமைப்பு தனித்துவமிக்கவையல்ல. மாறாக, அமெரிக்கா மாதிரியே. அமெரிக்காவின் பொய்கள் மற்றும் புரட்டுகளின் மாதிரி வடிவம்தான், புலிகளின் கட்டமைப்பு. உலக மனித இனத்தையே மந்தைகளாக அமெரிக்கா கருதுகின்றது என்றால், புலிகள் தமிழ் மக்களை அப்படிக்கருதுகின்றனர். உலகின் செல்வம் அனைத்தையும் அமெரிக்கா தனதாக்க முனைகின்றது என்றால், புலிகள் தமிழ் மக்களின் செல்வம் அனைத்தையும் தனதாக்க முனைகின்றனர். இந்தச் செல்வங்களைக் கூட அமெரிக்காவில் உள்ள ஒரு சிலர் சொத்தாக்கவே அமெரிக்கா முனைகின்றது என்றால், புலிகள் தமிழ் மக்களின் செல்வங்களை அனைத்தையும் புலிகளில் உள்ள ஒரு சிலர் சொத்தாக்கவே முனைகின்றனர்.

உண்மையில் அமெரிக்காவுக்கும், புலிகளுக்கும் அரசியல் பொருளாதார ரீதியாகக் கொள்கை அளவில் முரண்பாடுகள் இருப்பதில்லை. புலிகளின் தரகு பொருளாதாரம் வழிகாட்டும் நுகர்வு, அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தையே தமிழ்த் தேசிய பொருளாதார மாக்கியுள்ளது. உதாரணமாக யாழ்குடா நாட்டில் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு கைத் தொலைபேசி நிறுவனம் மட்டும் 1.5 லட்சம் கைத்தொலைபேசி (cell) சந்தாக்களைக் கொண்டுள்ளது. (நிச்சயமாக வரியை இவர்கள் புலிக்குச் செலுத்தியிருப்பர்.) இந்த நுகர்வுப் பண்பாடு தமிழ்த் தேசிய நுகர்வாக இருக்க முடியுமா? அல்லது அமெரிக்க பண்பாட்டு நுகர்வு வடிவமாக இருக்குமா? மறுபக்கத்தில் யாழ்குடாவில் அண்ணளவாக 1.4 லட்சம் குடும்பங்கள் உள்ள அதேநேரம், 80 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ளனர். இங்குதான் இந்தத் தொலைபேசி நுகர்வு வெறியும் காணப்படுகின்றது. இது அனைத்து விதமான ஆடம்பரமான வெளிநாட்டு பொருள்களுக்கும்

பொருந்தும். யாழ் மேட்டுக்குடியின் வாழ்க்கை முறைமை, ஐரோப் பியத் தமிழனின் வாழ்க்கை முறைமையை விட நுகர்வில் உயர்வானதாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்த நிலையில் உலகம் முழுக்க அமெரிக்கா எதைச் செய்ய விரும்புகின்றதோ, அதைப் புலிகள் வாலாட்டி செய்கின்றனர். மறுபக்கத்தில் அமெரிக்கா எதை உலக மக்களுக்குச் செய்ய விரும்புகின்றதோ, அதைத் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்ய புலிகள் விரும்புகின்றனர். ஜார்ஜ் புஷ் அமெரிக்கா ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த இடத்தில் பிரபாகரன் இருந்தாலும் சரி உலகளாவிய விளைவுகள் ஒன்றே. பிரபாகரன் இடத்தில் ஜார்ஜ் புஷ் இருந்தாலும், புலிகள் இயக்கம் இப்படித்தான் இருக்கும். புலிகள் இயக்கமும், அமெரிக்கா அரசாங்கமும் அடக்கியாளக் கூடிய மக்கள் கூட்டங்களின் மேல் ஒரேவிதமான பாசிசக் கட்டமைப்பையே கொண்டு அடக்கியாளுகின்றனர்.

இந்த நிலையில் புலிகள் மற்றும் அமெரிக்காவுக்கு இடையிலான முரண்பாடு தான் என்ன? அரசியல் பொருளாதார நோக்கில் முரண்பாடுகள் அற்ற நிலையில், என்னதான் இவர்களுக்கு இடையில் முரண்பாடுகள் உண்டு. புலிகள் உலகமயமாதலுக்கு உட்பட்ட, அமெரிக்காவின் பொருளாதாரக் கைக்கூலிகளாக இருக்க விரும்பும், வழிகளில் தான் முரண்பாட்டைக் காண்கின்றது. அமெரிக்கா ஒன்றுபட்ட இலங்கை என்ற அமைப்பில் இருந்து பொருளாதார அடிமையாகச் சேவை செய்யக் கோருகின்றது. இதைத் தேர்தல் முறை ஊடாகச் சிங்களவருடன் போட்டியிட்டு அடையக் கோருகின்றது. ஆயுதம் மூலம் உலகமயமாதல் பொருளாதார அமைப்பில் புலிகள் பங்கு கோருவதை அமெரிக்கா ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. புலிகள் தேர்தல் வழிகளில் தமிழ் மக்களை முழுமையாக மொட்டையடித்துச் சூறையாட முடியாத பலவீனம், அமெரிக்காவுடனான ஒரு முரண்பாடாக மாறிவிடுகின்றது. புலிப் பினாமிகள் வெளியிடும் புலிப்பிரச்சாரச் செய்திகளில், அமெரிக்கா அதிகாரவர்க்கத்தின் உறுப்புகள் புலிகள் பற்றி புலிகளுக்குச் சார்பாக எதாவது கூறிவிட்டால், அதை தலைப்புச் செய்தியாக்கிக் குதூகலிப்பதைச் சுனாமிக்குப் பின் அடிக்கடி காண முடிகின்றது. மறுபக்கத்தில் புலிக்கு எதிராக அமெரிக்கா ஏதாவது சொன்னால், புலி எதிர்ப்பு செய்திகள் குதூகலத்துடன் தலைப்புச் செய்தியாக்குகின்றன. அமெரிக்காவிடம் நக்கித் தின்ன புலிகளும், புலி எதிர்ப்பு பிரிவினரும் போட்டிபோடுவதுடன், அதற்கு விசுவாசமாக இருப்பதையே இது பிரதிபலிக்கின்றது. அமெரிக்கா வின் கண் அசைவுக்கு உட்பட்ட ஒரு உடன்பாடு மட்டும்தான், இங்கு இவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றது.

உண்மையில் அமெரிக்காவுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் உள்ள அரசியல் பொருளாதார ஒற்றுமை, புலிகளை ஒரு சரணடைவுப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் சாத்தியப்பாடுகள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. இலங்கை அரசும், புலிகளும் அமெரிக்காவின் நேரடி மற்றும் மறைமுகக் கண்காணிப்பின் கீழ் ஒரு ஒப்பந்தத்தையே வந்தடைவார்கள். புலிகளின் துரோகம் மேல்பூச்சுகள் மூலம் மறைக்கப்பட்டு அரங்கேறும் நிலைமையே, இலங்கை அரசியல் நிலைமையில் எதார்த்தமாகக் காணப்படுகின்றது. என்னுமில்லாத ஒரு வரலாற்றுத் துரோகம் அரங்கேறும். புலிகளில் சிலர் தமிழ் மக்களிடம் வகுலித்த மிகப் பெரிய நிதியாதாரங்களுடன், பெரும் தொழிலதிபர்களாகவும் ஏகாதிபத்தியத் தரர்களாகவும் வெளிவரும் காலம் விரைவில் அரங்கேறும். இதையே தேசியத்தின் வெற்றி என்று பீற்றும் நிலையும் தமிழ்த் தேசிய அரசியலில் அரங்கேறும்.

இதையும் மீறி, புத்தத்துக்குள் நாடு செல்லுமென்றால் என்ன நடக்கும். புலிகள் என்னுமில்லாத தனிமைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாவார்கள். புலிகளின் உள்ளேயே அமெரிக்கா சார்பு நிலைப்பாட்டுடன் நிச்சயமாக ஒரு அணி பிளவுறும். புலிகளின் அரசியல் பொருளாதாரப் போக்கே, புலிகளின் பிளவுக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கும். புலிகளுக்கு எதிரான அணி புலிகளுக்கு வெளியிலும் பலமானதாகவே இருக்கும். அமெரிக்கா அடிவருடிகளாக இருக்கப் போவது புலிகளுக்கு எதிராக உள்ள அணியா? அல்லது புலியில் இருந்து உருவாகும் புதிய அணியா? அமெரிக்காவின் விசுவாசமான கைக்கூலியாக இருப்பது யார்? என்ற ஒரு அதிகார மோதல் நிகழும். இது புலிகள் இயக்கம் ஒட்டுமொத்தமாகச் சரணடையும் போதும் மேலும் கடுமையாகவே நிகழும்.

அன்னிய ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்ந்துள்ள நிலையில் இலங்கை அரசியல்வாதிகள் மௌனவிரதத்தால் தம்மைப் போர்த்திக் கொள்கின்றனர். இந்த நிலையில் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்த தம்பையா என்பவர் வெக்ரோன் தொலைக்காட்சியில் அமெரிக்க எதிர்ப்பு கோசத்துடன் முன்நிறுத்தப்பட்டார். நிலைமைக்கு ஏற்ப ஆட்களைத் தேடிப் பிடிப்பதில், வெக்ரோன் சாதனையாளர்கள் தான். இலங்கையில் அமெரிக்க எதிர்ப்பை யாரும் முன்வைக்காத நிலையில், தம்பையாவைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தனர். இலங்கை அரசியலில் பொம்மையாகச் செயல்படும் கட்சிதான் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி. தமது சொந்தக் கருத்துக்களையே முன்வைக்க முடியாதவர்கள் இவர்கள். மாறாகப் புலிகளின் தாளத்துக்கு ஏற்ப கருத்துச் சொல்பவர்

கன்தான். ஆனால் அதற்குச் சிவப்புசாயம் பூசிக் கொள்பவர்கள்தான் இவர்கள்.

தனது பேட்டியின் போது, சுனாமி பேரழிவில் இருந்து மீள புனர்நிர்மாணத்துக்கு அன்னிய உதவி அவசியம் என கருத்துரைக்கின்றார். ஆனால் அமெரிக்க இராணுவம் தேவையில்லை என்கின்றார். இவரின் சிவப்பு மார்க்சியம் அன்னிய நாடுகளின் உதவி இன்றி மீள் கட்டமைப்பைச் செய்ய முடியாது என்கின்றது. இவர்கள் புரட்சியை எப்படித்தான் செய்வார்கள். அன்னிய உதவி தொடர்பாக ஜே.வி.பி.க்கும் இவர்களுக்கும் என்னதான் வேறுபாடு உண்டு. இதைத்தான் புலிகளும் அரசும் கூட கூறுகின்றது. இது அனைத்துத் தரப்பினதும் ஒப்பாரியாகும். கம்யூனிசப் புரட்சி பற்றி மற்றவர்களின் தாளத்துக்கு ஏற்ப சொந்த முகமிழந்து பிரச்சாரம் செய்பவர்கள், இப்படி கூறுவது ஆச்சரியமானது அல்ல. திட்டமிட்டு அன்னியரை நாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கான பிரச்சாரங்களையே இது கொண்டுள்ளது.

சுனாமி ஏற்படுத்திய அனர்த்தத்தில் உண்மைநிலை என்ன? சுனாமி அனர்த்தம் இலங்கை மக்கள் தொகையில் ஒரு சதவிகிதத்தையே கடுமையாகப் பாதித்துள்ள நிலையில், இதன் பாதிப்பு அதிகம் போனால் இரண்டு சதவிகிதத்தைக் கொண்டது. 99 சதவீதமான மக்கள் இந்த ஒரு சதவீதமான மக்களுக்கு உதவும் உயர்ந்த ஒரு உணர்வுடன் செயல்பட்ட நிலையில், அதை மறுத்து அன்னிய உதவி வர வேற்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தேசமும் தேசியமும் விற்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களை விட நான்கு மடங்கு அதிகமானவர்கள், இலங்கை பிரஜாவுரிமையை இழந்து மேற்கு நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மிகப் பெரிய உதவியை செய்தார்கள். செய்யத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அன்னிய உதவி என்ற போர்வையில் நாட்டை அரசும் புலிகளும் ஏலம் விட்டனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களைவிட எட்டு மடங்கு மக்கள் தொழில் காரணமாக அரசு நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள், அவர்களும் உதவத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் நாடு அன்னியரிடம் விற்கப்பட்டது.

நடந்து முடிந்த சுனாமி அனர்த்தத்தில் இருந்து மீள, மீள் கட்டுமானத்துக்கு 1.3 பில்லியன் முதல் 1.5 பில்லியன் டொலர் தேவை என அரசு அறிவித்துள்ளது. அதாவது 13,000 கோடி முதல் 15,000 (இலங்கை மதிப்பு 1 டாலர் 100 ரூபாய்) கோடி ரூபா தேவை என்று அறிவித்துள்ளது. இந்த மீள்கட்டமைப்பு அடுத்த பத்து வருடத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று கூறுகின்றனர். அதாவது வருடம் 1300

கோடி ரூபா தேவைப்படுகின்றது. இதை இலங்கை தனித்துவமாகச் சொந்தக் காலில் நின்றே பூர்த்தி செய்ய முடியும். இதற்கு பல வழிகள் உண்டு. இலங்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடனுக்காக ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வட்டியாகவும் மீள் கொடுப்பனவாகவும் கொடுக்கும் தொகை, வருடாந்தம் அண்ணளவாக 6,400 கோடி ரூபாவாகும். இரண்டு வருடம் மக்களை சுரண்டிக் கொடுக்கும் வட்டித் தொகையைக் கொண்டு மீள் கட்டமைப்பை, அன்னியரின்றி செய்ய முடியும். இதைத்தான் மக்கள் நலத் தேசிய அரசுகள் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் வட்டி கட்டுவதை நிறுத்தாமல் மீள் கட்டமைப்பை ஏகாதிபத்தியம் செய்யக் கோருகின்றது. இதற்குத் தேசத்தை விற்கின்றனர். இலங்கையின் மொத்தக் கடன் அண்ணளவாக 1,20,000 கோடி ரூபா. (இந்த கடனைத்தான், கடந்த காலத்தில் ஊடகவியலாளர்கள், மக்களுக்கு உண்மை தெரியாத வகையில் கடனை உதவி என்று திரித்து எழுதினார்கள்) இந்தக் கடனில் பத்து சதவிகிதத்தை, இந்த அரசியல் அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் விலக்க கோரியிருக்கலாம். இதன் மூலம் நிவாரணத்தைக் கோரியிருக்கலாம். மற்றொரு வழியாக இலங்கை அரசின் யுத்தச் செலவாக உள்ள தொகையை, இரண்டு ஆண்டுகள் நிறுத்தினால் அதுவே போதுமானது. அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளனின் கால்களை நக்குவதைவிட, இலங்கை அரசும் புலிகளும் கூட்டாக புனர்நிர்மாணத்தை செய்தால், இவர்களின் இராணுவ உத்திக்கான ஒரு வருடச் செலவே போதுமானது. உண்மையில் 13,000 கோடி என்பது இடைத்தரகர்களின் சூறையாடல் முதல் இதில் இலாபங்களைச் சம்பாதிக்கும் மனிதவிரோதிகள் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேலாக உறிஞ்சி விடுவார்கள்.

இந்த மனித அவலத்தைச் சொந்த மக்களே ஈடுசெய்யக் கூடிய பலத்தையும், உழைப்பையும் பல வழிகளில் கொண்டே இருந்தனர். இந்த அனர்த்தத்தின் ஆரம்ப மீட்புப் பணிகள் அனைத்தையும் சொந்த மக்கள்தான் செய்தனர். இங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்படாத வகையில் செயல்பட்ட செயல்கள்தான், மக்களின் துயரத்துக்குக் கைகொடுத்தது. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு இருந்த புலிகளின் கடற்படை கூட, நீரில் மிதந்த மனித உயிர்களைக் காப்பாற்ற கடலில் இறங்கவில்லை. மக்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரு மக்கள் படையாக இல்லாத வரை, மக்களின் உயிரை ஏன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்? ஆனால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் சிறு துடுப்புகளுடன் கடலில் இறங்கி, பல உயிர்களை ஆங்காங்கே காப்பாற்றினர். ஒழுங்குபடுத்தப்படாத மக்களை ஒழுங்குபடுத்திய வடிவில் இயக்கி, மக்களின் உழைப்பைச் செம்மைப்படுத்தியிருந்தால் மிகக் குறுகிய காலத்தில்

மிகப் பெரிய ஒரு மீட்பையும், புனர்வாழ்வையும் வழங்கியிருக்க முடியும். எந்த உளவியல் மருத்துவத்தையும் விட மக்களின் ஒருங்கிணைந்த ஒன்றிணைந்த பங்களிப்பு மட்டம்தான், மீட்புக்கான ஒரே யொரு மாற்று வழி. இதைவிடுத்து டொலர் நோட்டுகள் அல்ல. ஆனால் இவற்றை எல்லாம் நிராகரித்து கையேந்தி நிற்கும் பிச்சைக் கார நாடாக மாற்றுவது, அரசியல்வாதிகளுக்கும், நக்கி பிழைக்கும் அறிவுத் துறைக்கும் அதிக லாபங்கள் உண்டு. மக்களின் பிணங்க ளும், மனித அவலமும் கூட இலாபத்தை மீட்டுத் தரும் வியாபார மாகி விட்டது. உலகமயமாதல் கட்டமைப்புக்கு நெம்புகோலாகி விடுகின்றது. டொலர் புதிய ஆக்கிரமிப்பினால் சர்வதேச சந்தையில் மதிப்பு உயர்வை அடைந்து, பல ஆயிரம் கோடி டொலரைச் சம்பா தித்தது. இலங்கை பணம் ஆக்கிரமிப்பால் ஸ்திரத்தன்மை அடைந்து, பணப் பெறுமதி அதிகரித்துள்ளது. அன்னியரின் வருகை இதன் மூலம் தெளிவாக உறுதி செய்யப்படுகின்றது.

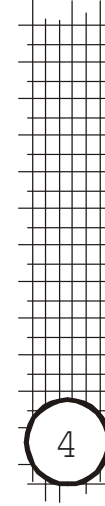
மறுபக்கத்தில் அன்னிய நாடுகளில் இருந்து கிடைத்த உதவிக ளைச் சொந்த மக்களே கண்காணிக்கவும், செலவு செய்யவும் முடி யாது. அன்னிய நிதியை நிபந்தனை இன்றி வழங்கவில்லை. நிபந்த னையின் அடிப்படையில்தான், அன்னிய நிதி நாட்டில் புகுந் துள்ளது. இது இராணுவம் மற்றும் சிவில் நிர்வாகம் என அனைத்து அன்னிய நிதிக்கும் விதிவிலக்கின்றி பொருந்தும். இதைச் சொல்லி ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் திரட்டப்பட்ட நிதி, பல ஆயிரம் கோடி டொலராகும். இந்த நிதி புனர்நிர்மாணம் என்பதும் அதைக் கொண்டு தாமே உதவுவதாகக் கூறி இராணுவங்களை நகர்த்தி செல்ல இந்த நிதிகள் பயன்படுகின்றன. கோபி அன்னானின் விமா னச் செலவு முதல், அமெரிக்க இராணுவவீரன் இலங்கை கடற்கரையி ல் எம் பெண்களை நுகர உள்ள செலவு வரை இந்த நிதியில் இருந்து தான் செலவு செய்யப்படும்.

உண்மையில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் மக்கள் தமது உழைப் பில் இருந்தே இந்தப் பணத்தை வாரி வழங்கினர். இந்த சுனாமி என் பது ஏகாதிபத்தியத்துக்குக் கிடைத்த அதிர்ஷ்ட இலாபச் சீட்டுதான். இது பொருளாதார, இராணுவ இலக்குகளை மட்டுமின்றி, சொந்த நாட்டில் அரசியல் இலக்கினையும் பெற்றுக் கொண்டது. மக்கள் வழங்கிய நிதியில் சொந்த இராணுவச் செலவின் ஒரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டனர். அதேநேரம் புதிய ஆக்கிரமிப்பை மீட்பு களின் பெயரில் அரங்கேற்றினர். பல நாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பு, புதிய பொருளாதார நலன்களை அடைய உதவியுள்ளது. சொந்த நாட்டு மக் களுடைய உழைப்பின் ஒரு பகுதியைத் திருடிக்கொண்ட ஏகாதிபத்

தியங்கள், தம்மை உலகில் ஜனநாயகத்தினதும், மனிதாபிமானத்தின தும் அடையாளமாக காட்டிக் கொண்டனர். சொந்த மக்களை ஏமாற்ற முடிந்துள்ளதுடன், மக்களின் உதவிகளைக் கொண்டு உல கம் மீதான அதிகாரத்தை ஆழமாக நிறுவ முடிந்துள்ளது. ஏகாதிபத்தி யக் கொள்கைகளை வழிநடத்தும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மேலான நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. தன்னார்வக் குழுக் கள் மூன்றாம் உலக நாடுகளை ஏகாதிபத்தியம் கொள்ளையடிக்க உத வும் ஒரு மனிதாபிமான கட்டமைப்பே. ஆனால் இதை மூடிமறைத்து போலியான ஒரு தோற்றத்தை மேற்கில் மட்டுமல்ல, பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளிலும் ஏற்படுத்தி விட்டனர். மக்களை வேடிக்கை பார்க்கும் உயிருள்ள பிண்டமாக மாற்றி விட்டனர். எல்லாம் டொலருக் குள்ளான ஒன்றாகவும், மனித உணர்வுகள், செயலாற்றல்களும் முற் றாக நலனடிக்கப்பட்டது. தன்னெழுச்சியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பிர தேசங்களில் மக்கள் திரண்டு செயலாற்றி அந்தக் கணம், கனவுபோல் மாறிவிடுவதையே உலகமயமாக்குகின்றனர். ஏதோ ஏகாதிபத்திய இராணுவங்களும், ஏகாதிபத்திய நிதியாதாரங்களில் இயங்கும் தன் னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுமே மனிதாபிமான பணியில் ஈடுப டுவதாக உலகுக்குக் காட்டுகின்றனர். அதாவது இந்தச் சுனாமி புதி தாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தன்னார்வச் செயல்பாட்டை உலகமய மாக்கியுள்ளது. உலகில் ஏற்படும் எந்த இயற்கை அனர்த்தத்துக்கும், அத்துமீறிய தன்னார்வக் குழுக்களின் தலையீடு உலகமயமாதலில் புதிய கொள்கையாக மாறிவிட்டது. அதாவது அன்னிய இராணுவத் தைப் போல, ஒருங்கிணைந்த ஏகாதிபத்திய ஆதரவுடன் இயங்கும் தன்னார்வக் குழுக்கள் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டன. இதனால்தான் ஒவ்வொரு ஏகாதிபத்தியமும் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு திட்ட மிட்டே பல தன்னார்வக் குழுக்களை உருவாக்கி வருகின்றன. இவை தமது சொந்த ஆக்கிரமிப்பு வேடத்தை வெளித்தெரியாத வகையில், மனிதாபிமான உதவி என்ற புதிய ஆயுதத்துடன் பெரும் நிதியாதாரங் களுடன் களத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தால் இறக்கிவிடப்படுகின்றன. ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு வெளியில் இவர்களுக்கு என்று எந்தச் சுயமும் கிடையாது.

அன்னிய இராணுவமும், அன்னியத் தன்னார்வ அரசுசாரா ஏகா திபத்தியச் கைக்கூலிகளும் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்குச் சென்ற போது, அங்கு மீட்பதற்கு என எதுவும் இருக்கவில்லை. இவர்கள் மக்கள் வாரிவழங்கிய உதவித் தொகையில் உல்லாசமாகப் போய் இறங்கியவர்கள். மீட்பதற்கு என எதுமற்ற நிலையில், ஆங்காங்கே சில நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். பல பிரதேசங்களில் உள்ளூர்

மக்களே அடிப்படை நிவாரணத்தைக் குவித்துவிட்டனர். மிதமிஞ்சிய உணவு, உடை என சில பிரதேசங்களில் அளவுக்கு அதிகமாகக் குவிந்து காணப்படுகின்றது. வெளியில் இருந்து வந்தவர்கள் எதிர் கால நிர்மாணம் என்ற பெயரில் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்திலும், உள்நாட்டு அரசியலிலும் தலையிடுகின்றனர். உளவு பார்க்கவும் தொடங்கிவிட்டனர். தமது சொந்த நாட்டுக் கழிவுகளை, எங்கே எப்படி உதவியாகக் கொட்டுவது என்ற ஆய்வில் ஈடுபடுகின்றனர். மேற்கின் நுகர்வு வெளித்தள்ளும் அளவுக்கு அதிகமாக மீளப் பயன்படுத்தக் கூடிய கழிவுகளை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கும் புதிய உலகம் தழுவிய நடைமுறை கோட்பாடுகள் அறிவுத்துறையினரால் செம்மை செய்யப்பட்டு வரையப்படுகின்றது. எதிர்காலத்தில் மேற்கத்தையவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை, மீளப் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகள் உலகமயமாக்கலின் புதிய நடைமுறையாகியுள்ளது. இவற்றுக்குப் பெறுமதி மதிப்பிடப்பட்டு டொலரின் பெயரால் பணப் பெறுமதியிடப்படுகின்றது. மேற்கத்திய மக்களின் கழிவுகளும் திடீரென பணப்பெறுமதி பெற்றுவிடுகின்றது. உதவி எப்போதும் பொருட்களாக இருப்பதால், கழிவுகளை அகற்ற முடிகின்றது. மறுபக்கத்தில் இதற்குப் பணப் பெறுமதி இட்டு உதவியை டொலரில் அறிவிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றம், தமது கழிவு மீன்பிடி வள்ளங்களையே மீள் புனரமத்து, அதை உதவியாக இடமாற்றும் ஒரு விவாதத்தையும் நடத்தியுள்ளது. இப்படி தம்மை மீட்பாளராகக் காட்டி, டொலர் நோட்டுகளைக் காட்டித் தேசத்தையே விபச்சாரம் செய்ய விடும்படி, ஒவ்வொரு மனிதனையும் சொந்தப் படுக்கைக்கு அழைக்கின்றனர். அன்னிய உதவியின்றி எதையும் சாதிக்க முடியாது என்று கூறும் தேசியவாதிகளும், அரசியல் கட்சிகளும் விபச்சாரத் தரக்களாகச் செயல்பட ஆலாய்ப் பறக்கின்றனர். அற்ப எலும்புத் துண்டுக்காக, வாலையாட்டி நாட்டையே விற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். மனிதத்துயரங்கள் இப்புதிய ஆக்கிரமிப்பில் அதிகரிக்குமே ஒழிய, ஒருநாளும் குறைந்ததாக உலக வரலாற்றில் எந்தச் சரித்திரமும் கிடையாது. மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டும் உலகமயமாக்கல் அமைப்பில், அன்னியத் தலையீடுகள் இதற்கு வெளியில் எதையும் செய்வதில்லை.

சுனாமி ஏற்படுத்திய சமூக அழிவையே மிஞ்சும் அதிகார வர்க்கங்களின் சூறையாடல்

சுனாமி ஏற்படுத்திய சமூகச் சிதைவுகளையே மிஞ்சும் வகையில், இடைத்தரகர்களின் வக்கிரம் அந்த மக்களின் வாழ்வியல் உரிமையையே இல்லாததாக்குகின்றது. ஒருபுறம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், மறுபுறம் பாதிக்கப்படாத மக்கள் என்று இருதளத்திலும் இந்தச் சமூக அவலம் அக்கம் பக்கமாகவே நிகழ்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களும், பாதிக்கப்படாத மக்களும் கூடிவாழும் வாழ்வியல் உரிமையையே இடைத்தரகர்கள் தமது அதிகாரங்கள் மூலம் மறுக்கின்றனர். மக்களுக்கு இடையில் இந்த இடைத்தரகர்கள் பெருமளவில் பெருகியுள்ளதுடன், ஒரு ஒட்டுண்ணியாகி நிற்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதிக்கப்படாத மக்கள் கொடுத்த உதவிகளின் பெரும்பகுதியை, இந்த இடைத்தரகர்கள் சூறையாடிக் கொள்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சென்ற நிவாரணங்களை விட, இடைத்தரகர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்ற நிவாரணங்கள்தான் அதிகம். இது தொடருகின்றது. அதேநேரம் பெரும் அளவிலான மக்களின் உதவிக்கு என்ன நடந்தது என்பதையாரும் அறிய முடியாத சூனியமாகவே உள்ளது. இதுவும் கூட மக்களின் தலைவிதியாகியுள்ளது.

இதைவிட சமூக ரீதியான நெருக்கடிகள் மேலும் வக்கிரமடைகின்றது. சமூக ரீதியான இணைந்து செயற்படும் செயல் தளம் இன்மையால் சமூகங்கள் சிதைந்து போகின்றன. சமூக ரீதியான

உளவியல் நெருக்கடிகள் பெருக்கெடுக்கின்றன. எங்கும் ஒரு மக்கள் விரோதப் போக்கு, பெருக்கெடுக்கின்றது. முட்டை இன்றி அடை காத்த கோழி போல, வேகம் கொண்ட இடைத்தரர்கள் மக்களைக் கொத்தி கிளறுகின்றனர். இந்தச் சமூக விரோத வக்கிரங்களைக் குறிப்பான தலைப்புகளில் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

4.1 உளவியல் நெருக்கடியும் வக்கிரப் பிழைப்புகளும்

பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளவியல் நெருக்கடி பற்றி பற்பல இடங்களில் பலரும் புலம்ப முடிகின்றதே ஒழிய, ஒரு சமூக மாற்றை முன்வைக்க முடியவில்லை. இந்தப் புலம்பல் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில் பணத்தைத் திரட்டுவதுடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றது. சுற்று அகலக் காலை வைப்போர் மருத்துவ உதவிகளைச் செய்வதன் மூலம் மட்டும், இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகளை முன்வைக்கின்றனர். களத்தில் செயல்படும் சிலர், எங்கேயோ ஒரு நெருக்கடி உண்டு என்பதை அனுபவ ரீதியாகவே உணருகின்றனர். ஆனால் அது என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து தீர்க்க முடியவில்லை. பெருமளவில் அதை மருத்துவ ரீதியான ஒன்றாகவே காட்ட முனைகின்றனர்.

உண்மை இதற்கு வெளியில் வக்கிரப்பட்டே காணப்படுகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளவியல் நெருக்கடி என்பது சமூகம் சார்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மனிதன் தனது உற்றார் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களை இழந்து, சுற்றுச் சூழலை இழந்து காணப்படுகின்றான். அதாவது சமூகத்திலும் இயற்கையிலும் இருந்து வேரறுக்கப்பட்ட ஒரு மனநிலையில் வாழ்கின்றான். குறிப்பாகச் சமூக உணர்வு சார்ந்த பகிர்வு வாழ்வை இழந்து, தனிமனிதச் சிறைக்குள் சிக்கி விடுகின்றான். இந்த சமூகப் பிரச்சினையான சமூகத் தீர்வை இயந்திரத் தன்மையில் தீர்க்க முடியாது. நவீன அறிவியல் தொழில்நுட்பம் கொண்டும் தீர்க்க முடியாது. வெறும் உளவியல் மருத்துவத்தினாலும் தீர்க்க முடியாது. ஆனால் இப்படித்தான் தீர்க்க முனைகின்றனர்.

உண்மையில் சமூகம் தான் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியும். ஆனால் இதற்கான சூழல் எமது மண்ணில் கிடையாது. புலிகள் பணத்தைத் தம்மிடம் தந்தால் போதும் என்ற அடிப்படையில், சமூக உணர்வுகளையே மலடாக்கினர். மக்களின் உழைப்பை உறிஞ்ச மட்டுமே புலிகள் விரும்புகின்றனர். இதன் மூலம் புலிகள் பணத்தை தாம் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த மக்கள் பற்றி பெயரளவில் புலம்புகின்றனர். இதைப் படிப்படியாக அரசுக்கு எதிரானதாக மாற்றி

விடையத்தைத் திசை திருப்புகின்றனர். அரசு உதவி கிடைக்க வில்லை என்ற கூக்குரல் (பாட்டின்) ஊடாக, மக்கள் அவர்களிடம் ஒப்படைத்த, உதவிகளையே கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒன்றாக்குகின்றனர். இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களுக்கு நிவாரணம் தரவில்லை என்று சொல்லி அதில் ஒரு பகுதியைத் திருடிக் கொள்ளும் எல்லைக்கு அப்பால் புலிகளின் தசைகள் ஆடவில்லை. இந்தத் திருட்டு பற்றி தகவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. அரசு இனவாதம் சார்ந்த புறக்கணிப்புடன் ஒதுக்கிய நிதியின் பெரும்பகுதி இடைத்தர கர்களாகச் செயல்படும் புலிகள் அபகரிப்பது அன்றாட நிகழ்வாகியுள்ளது. மக்களின் வாழ்வியலுடன் எந்தவிதமான சமூகப் பொருளாதார உறவையும் கொண்டிராத புலிகள், இப்படித்தான் அந்த மக்களின் வாழ்வுக்கு எதிராக வில்லன்களாகவே செயலாற்றுகின்றனர். ஏற்பட்ட சமூக நெருக்கடிகளில் இருந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மீள், பாதிக்கப்படாத மக்கள் நேரடியாகவே செயல்பட புலிகளே தடையாக உள்ளனர்.

அரசோ அன்னிய உதவி, அன்னிய கடன் என்ற பெயரில் இலங்கையின் ஒட்டு மொத்த மக்களையே அடகு வைக்கின்றது. மக்களை அன்னியரின் அடிமைகளாக மாற்றும் பாதையில், மக்களின் வாழ்வியல் போக்குக்கு எதிராகவே திட்டவட்டமாகச் செயல்படுகின்றனர். அரசு சாராத நிறுவனமான தன்னார்வத் தொண்டு ஊழியர்கள் சமூகப் பற்று அற்றவர்கள். அன்னியரின் அரசியல் பொருளாதார நலன்களுக்குச் சேவை செய்பவர்கள். அதாவது கூலிக்குக் கையேந்தி பிழைக்கும் உறுப்பினர்களால் ஆனது இந்தக் குழுக்கள். இவர்கள் தத்தம் சம்பளப் பட்டியலுக்கு இசைவாக இந்தப் பிரச்சினையை வெறுமனே பயன்படுத்தும் கூலிக்கும்பலாகவே உள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினை இதற்கு வெளியில் உள்ளது. உண்மையில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளவியல் சிக்கல்கள் எதில் இருந்து தொடங்குகின்றது எனப் பார்ப்போம்.

1. சமூகம் என்ற எல்லைக்குள் சொந்தச் சமூகத்துடன் ஒன்று பட்டு வாழ்ந்த மனிதன், வாழ்நாள் பூராவும் அதை இழந்து விடுகின்றான். அவனிடம் எஞ்சியிருப்பது தனிமை என்ற வெறுமைதான். சமூகக் கூட்டு என்ற அடிப்படையான உணர்வு சிதைந்து, தனிமையில் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றான்.

2. பாதிக்கப்பட்ட மனிதன் தனது நெருங்கிய குடும்பத்தையும், உற்றார் உறவினரையும், நண்பர்களையும் கூட இழந்து விடுகின்றான். எங்கும் ஒரு வெறுமை அச்சுறுத்துவதாக மாறிவிடுகின்றது.

3. தனது சொந்தச் சுற்றுச் சூழலை இழந்து வெறுமையான இயற்கை மீது தனிமைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றான். இதில் 100 மீற்றர் மற்றும், 300 மீற்றருக்கும் வாழும் உரிமையைப் பறிப்பது மேலும் அவர்களின் தனிமை வாழ்வையும், விரக்தியையும் அதிக ரிக்க வைப்பதாகவே அமைகின்றது.

4. தொடர்ந்து உயிர்வாழ தனது வாழ்வுக்கான ஆதாரமாகத் திகழ்ந்த உற்பத்தி மற்றும் உழைப்புக்கான அடிப்படை ஆற்றல்களையே அவன் இழந்து நிற்கின்றான்.

5. தனது சொந்த அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில், கையேந்தி நிற்கும் நிலை தொடர்ச்சியாகத் தக்க வைக்கப்படுகின்றது. சமூகம் எந்தத் தீர்வையும் வழங்க முடியாத தனிமைப்படுத்தலில் சிக்க வைக்கப்படுகின்றது.

6. தனது அடிப்படைத் தேவைகளையே சமூகத்திடம் கேட்டுப் பெற முடியாத அல்லது உரிமையுடன் பெற முடியாத பல இடைத்தரகர்களின் வக்கிரத்தை எதிர்கொள்கின்றான்.

7. கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கு விதவை (கைம்பெண்) பட்டத்தை, சமூகம் வாழ்நாள் பூராவும் கொடுத்து விடுகின்றது. அவளின் ஒழுக்கம் மீதான கண்காணிப்புடன் சந்தேகத்துடன் அணுகும் போக்கு தொடங்கிவிட்டது. அத்துடன் பலம் பொருந்திய ஆணாதிக்க வெறியர்களின், அத்துமீறல்களை அன்றாடம் எதிர்கொண்டு எதிர்நீச்சல் போட வேண்டி பல துயரங்களைப் பெண் சந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளாள்.

8. மனைவியை இழந்த கணவன், குழந்தையை இழந்த தாய் என்ற இழப்புகளின் பின்னே உள்ள பொதுவான சமூக வக்கிரம், எஞ்சிய இந்த வாழ்வில் வக்கிரமாகக் காலம் பூராவும் பின் தொடர தொடங்கியுள்ளது.

9. மற்றவர்களின் அனுதாபத்தைச் சார்ந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கும் ஒரு வக்கிரம் திணிக்கப்படுகின்றது.

10. உதவி, அனுதாபம் (இதில் தனிமனிதர் விதிவிலக்கு) என்ற பின்னணியில், ஒரு விளம்பர உள்ளடக்கம் முதன்மை பெற்றுள்ள நிலையில், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இதற்கு இசைவாக வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். ஒரு விதத்தில் இந்த விளம்பர உதவி பின்னால், எதிர்பார்ப்புடன் கூடிய ஒரு வக்கிரமாகக் கொப்பளிக்கின்றது.

11. மிக வறிய ஏழை மக்களான பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், பொதுவான சமூகப் புறக்கணிப்புக்குள் தீவிரமாகவே ஓடுக்கப்படும் அவலம் தொடங்கியுள்ளது.

12. சாதி ரீதியாக மிகவும் அடிநிலைச் சாதி என்ற அடிப்படையில் ஏற்படும் சமூகப் புறக்கணிப்பு, இந்த மக்களின் வாழ்வியல் அவலமாகின்றது.

13. கிடைக்கும் நிவாரணங்கள் இடைத்தரகர்களின் சூறையாடுதலுக்கு உள்ளாகும்போதும், இந்த மக்கள் அதைத் தட்டிக் கேட்க முடியாத வகையில், போராடும் உணர்வை ஓடுக்கும் பாசிசக் கட்டமைப்புகள் கூட இந்த மக்களின் உளவியல் சிக்கலை அதிகரிக்க வைக்கின்றது. இதே போன்று நிவாரணம் வழங்க மறுக்கும் அதிகாரவர்க்கத்தை எதிர்த்துச் சுயமாகப் போராட முடியாத வகையில் நடத்தும் சதிராட்டங்கள் கூட இதே விளைவையே ஏற்படுத்துகின்றது.

இப்படி பரந்த தளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் மேல் ஒரு அரசியல் பிழைப்பு, சூறையாடல், மதப்பிரச்சாரம், சிலரின் தனிப்பட்ட வாழ்வின் மேன்மை, அன்னிய ஆக்கிரமிப்பு என்று நீண்ட ஒரு வக்கிரமே அரங்கேறுகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தச் சமூக உதவிகளும் நேரடியாகச் சமூகம் வழங்குவதைத் தடுப்பதுதான், உளவியலின் மிக பெரிய ஒரு சமூக நெருக்கடியை உருவாக்குகின்றது. பரந்துபட்ட மக்களின் செயலின்மையை உருவாக்கும் போக்கு, உளவியல் பிரச்சினைக்குத் தீர்வை வழங்க மறுக்கின்றது. சமூக உளவியல் பிரச்சினைக்குச் சமூகம் தான் தீர்வு வழங்க முடியுமே ஒழிய, சமூகத்துக்கு வெளியில் இயங்கும் அதிகாரமையங்களோ, தொழில்முறை சார்ந்த கட்டமைப்புகளோ அல்ல.

மனிதன் போராடி வாழ்பவன். இது இயற்கையானது. வாழ்விற்கான போராட்டம் இயற்கையால் ஏற்பட்டாலும், செயற்கையால் ஏற்பட்டாலும் ஒன்றுதான். ஆனால் அவன் போராடி வாழ முடியாத வகையில், இடைத்தரகர்கள் தமது அதிகாரப் பாசிசக் கட்டமைப்புகளால் தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். வாழ்வுக்கான போராட்டம் சமூகத்துடன் ஒன்றிணைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் இதற்கு இடையில் அதிகாரம் கொண்ட இடைத்தரகர்கள் புருந்து போராடி வாழ்வதையே தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். இதனால் மக்களின் உளவியல் சிக்கல்கள் என்றுமில்லாத உச்சத்துக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உளவியல் ரீதியாக இரண்டு பிரதான போக்கின் ஊடாகவே உளவியல் நெருக்கடியைச் சந்திக்கின்றனர்.

1. சமூக ரீதியான மரபு, பண்பாடு மற்றும் கலாச்சார நெருக்கடிகள்.

2. இடைத்தரகர்களாக உள்ள அதிகார வர்க்கங்களால் ஏற்படும் சமூக நெருக்கடிகள்.

முதலாவதாக, சமூக ரீதியான பொது நெருக்கடி மரபு, பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்ற வடிவங்களினால் ஏற்படுகின்றது. இது சாதியம், ஆணாதிக்கம், வர்க்கம், இனம் என்ற எல்லைக்குள்ளாக நிகழ்கின்றது. பொதுவாக ஏழை மக்கள் மேலான பொதுவான ஒடுக்குமுறைகள், சாதி ரீதியான பொது ஒடுக்குமுறை, ஆணாதிக்கப் பொது ஒடுக்குமுறை மற்றும் பண்பாட்டு ரீதியாக உள்ள சடங்குகள், மரபு ரீதியான சமூக வடிவங்கள் போன்று பல்துறைகளில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நெருக்கடியைச் சந்திக்கின்றனர். சமூகத்தில் காணப்படும் ஜனநாயக விரோதப் போக்கில் இருந்து இது உருவாகின்றது. இதுவே உளவியல் நெருக்கடியாகின்றது.

பாரம்பரியமாகவே பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சாதி ரீதியாக அடிநிலைச் சாதியைச் சேர்ந்தவராகப் பெரும்பான்மை மக்கள் இருப்பதால், இந்த அனர்த்தம் அவர்கள் மேலான புதிய ஒடுக்குமுறையாக மாறுகின்றது. உயர்சாதிய நிலையில் நின்றுதான், சமூகமும் இடைத்தரகர்களும் இந்த மக்களை அணுக முற்படுகின்றனர். இந்த மக்கள், நிலவும் சமூகத்தில் மிகவும் அடிநிலையில் வாழ்ந்த ஏழைகள். இதனால் பொதுவாகவே உயர்வர்க்கங்களின் பொது ஒடுக்குமுறையைக் கடந்து நிற்க முடியாது. இந்த இயற்கை அனர்த்தம், மேலும் கடுமையான வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்குள்ளானதாகவே மாறிவிடுகின்றது. இதைவிட பண்பாடு மற்றும் மரபு சார்ந்த குடும்ப ஒழுங்குகள் சார்ந்த சமூக நெருக்கடிகள் உருவாகின்றது. குறிப்பாகக் கணவனை இழந்த பெண்ணை சமூகம் எப்படி பார்க்கும்? தாய்-தந்தையை இழந்த குழந்தையைச் சமூகம் எப்படி பார்க்கும்? இதைச் சமூகப் போக்கில் என்ன நடக்கும் என்பதை நன்கு தெரிந்தவர்கள் தான் நாம். கணவனை இழந்த பெண்களை விபச்சார எல்லைக்குள் கற்பழிக்கவும், விபச்சாரியாக்கவும் விரும்பும் ஆணாதிக்கச் சமூகப் போக்கு அன்றாட நிகழ்வாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண் எதிர்கொள்ள தொடங்கி விட்டாள். தனிமைப்பட்டு வாழவழியற்ற இந்த மக்களின் உழைப்பையும், உடலையும் மிக மோசமாகச் சுரண்ட, சுரண்டும் வர்க்கம் தொடங்கிவிட்டது. இப்படியான பொது சமூகத்தில் காணப்படும்

ஜனநாயக விரோதப் போக்கு, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளவியல் நெருக்கடியைத் தொடர்ச்சியாகவே மோசமாகத் தக்க வைக்கின்றது. இதை யாரும் இந்தச் சமூக அமைப்புக்குள் தீர்க்க முடியாது.

இரண்டாவதாக பொதுவாக அதிகார வர்க்கங்களால் ஏற்படும் வக்கிரமான சமூக நெருக்கடி ஒன்று தொடர்ச்சியாகவே ஏற்படுகின்றது. இதில் இடைத்தரகர்களாக உட்புகும் அதிகார வர்க்கங்களும், தன்னார்வக் குழுக்களும், அன்னிய படைகளும் என்ற விரிந்த தளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு புதிய உளவியல் சிக்கலை உருவாக்குகின்றது. குறைந்தபட்ச நிவாரணத்தைக் கூட பெற முடியாத வகையில், நிவாரணத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியை இடைத்தரகர்களே சுருட்டிக் கொள்கின்றனர். அன்றாடம் கிடைக்கும் ஒரு கிலோ அரிசியில் கூட, ஒரு பகுதி சுருட்டப்பட்ட பின்பே கிடைக்கும் என்ற அவலம் உருவாகி உள்ளது. பரந்துபட்ட மக்களின் உணர்வுபூர்வமான உதவிகள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சென்றடைவதில் உள்ள தடைகள், அந்த மக்களின் உளவியல் சிக்கலை அகலமாக்குகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மேலான புதிய அதிகார வர்க்கக் கட்டளைகள் உருவாக்கப்படுகின்றது. இது என்றுமில்லாத அடிமைத்தனத்துக்குள் மக்களின் கழுத்தைப் பிடித்தே தள்ளிச் செல்லுகின்றது. இந்த மக்கள் நவீன அடிமைகளாக, நவீனக் கூலிகளாக மாற்றப்படுகின்றனர். சுதந்திரமாக உழைத்து வாழ்ந்த வாழ்வியல் சிதைக்கப்பட்டதால், புதிய நெருக்கடிகள் உருவாக்கும் உளவியல் சிக்கல்கள், கறைபடிந்த ஒன்றாகவே மாறிவிடுகின்றது.

தனித்துவமிக்க சுதந்திரமான வாழ்வை வாழும் அவர்களின் வாழ்வியல் உரிமையை இந்த இடைத்தட்டு பிரிவுகள் தடுக்கின்றன. அவர்களின் கடல் உரிமை, தொழில் உரிமை முதல் கடலைப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரம் வரை எல்லாம் இடைத்தட்டு அதிகார வர்க்கங்களினால் தடுக்கப்படுகின்றது. மற்றும் இவை சார்ந்த வாழ்வியல் உரிமைகளையே தடுக்கும் முயற்சி உளவியல் நெருக்கடியை உருவாக்குகின்றது. இந்த மக்களின் வாழ்வைக் கடல் கொண்டு போனது ஒருபுறம் இருக்க, புதிய சூறாவளியாக இடைத்தட்டு அதிகார வர்க்கங்கள் வாழ்வதற்கான உரிமையைச் சூறையாடுகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் கடல் விட்டுச் சென்ற அதாவது வாழ்வில் எஞ்சியதைக் கூட அந்த மக்கள் இழக்கும் நிலையை அதிகார வர்க்கங்கள் உருவாக்கி அதைக் கைப்பற்றுகின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சுதந்திர உணர்வுக்கு உட்பட்டு இயங்க முடியாத எல்லையில் தான் புனர்வாழ்வு புனர் நிர்மாணம் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. உண்மையில் அந்த மக்களின் உரிமை மற்றும் எஞ்சியதையும் சூறையாடும்

சூறாவளியே புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் என்ற பெயரில் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த உளவியல் மற்றும் சமூக நெருக்கடிகளில் இருந்து மக்கள் மீள முடியாத வகையில் கடுமையான நிர்ப்பந்தமே உருவாக்கப்படுகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் பாதிக்கப்படாத மக்கள் கலந்து வாழும் உரிமையைத் திட்டவட்டமாகப் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் தடை செய்கின்றது. பாதிப்படையாத மக்களின் உதவிகள் இடைத்தரகர்களின் கைகளில் குவிந்து கிடக்கின்றது. அதில் ஒரு பகுதி தன்னும் அந்த மக்களிடம் சென்றடைதல் என்பது நிபந்தனைக்குள்ளாகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தமது சொந்த அடிமைத்தனத்துக்கான சாசனத்தில் கையெழுத்திடுவதன் ஊடாகவே சாத்தியமானதாக உள்ளதை எதார்த்தம் நிறுவி வருகின்றது. தொடர்ச்சியான உளவியல் சிக்கல்கள் அந்த மக்களின் தலைவிதியாகி உள்ளது. பொதுவாக உளவியல் பற்றி பேசுபவர்கள், கடல் அள்ளிச் சென்ற எல்லைக்குள்ளான மருத்துவ ரீதியான செயலைப் பற்றி மட்டும் பேசுகின்றனர். இந்த உளவியல் சிக்கல் என்பது சமூகம் சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. ஆனால் இதற்கு வெளியில் உளவியல் நெருக்கடிகள் பெருகிச் செல்லும் சமூகப் போக்கின் வக்கிரங்களை இனம் கண்டு அதனுடாக அணுகுவது என்பது, எமது சமூகத்தில் குறைந்து போய்விட்டது. அதிகார வர்க்கங்கள் மற்றும் இடைத்தரகர்கள் முகம் சுளிக்காத வண்ணம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பற்றி பேசுவது நாகரிகமாகிவிட்டது. பொதுவான அணுகுமுறைக்குப் பதில் சந்தர்ப்பவாத அணுகுமுறை மூலம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் முதுகில் குத்துவதே ஜனநாயக உரிமையாகிவிட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இறுதியாக கிடைப்பதோ, இவர்கள் வீசியெறியும் எச்சில் எலும்புகள்தான்.

4.2 100 மீற்றர், 300 மீற்றர் பாதுகாப்பு பிரதேசம் என்று ஊளையிடுபவர்களின் பின்னணி நோக்கம் என்ன?

மக்கள் மீது திடீர் கரிசனை ஏற்பட்டுள்ளதாகக் காட்டிக் கொண்டு, அரசும் புலிகளும் போட்டி போட்டுக் கொண்டே 100 மீற்றர், 300 மீற்றர் பாதுகாப்பு பிரதேசம் பற்றி ஊளையிடுகின்றனர். அரசும் சரி, புலிகளும் சரி இதில் மட்டும் முரண்படவில்லை. அரசு 100 மீற்றரை பேச, புலிகள் 300 மீற்றராக அறிவித்துள்ளனர். புலிகள் தமது பாசிசச் சர்வாதிகாரக் கட்டமைப்புடன் மக்களின் மூச்சு பேச்சற்ற அடக்குமுறைக்குள் குடியெழுப்புகின்றனர். இதற்காகக் குறுந்

தேசிய புலிகள் ஆலாய்ப் பறக்கின்றனர். மக்கள் உயிர் பற்றி என்ன அக்கறை, திடீரென புலிக்கும் அரசுக்கும் பொத்துக் கொண்டு வருகின்றது. மக்களின் உயிர்கள் மீதும், அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களின் மீதும் ஏனிந்த திடீர் கரிசனை? அந்த மக்கள் ஒரு நேரக் கஞ்சிக்கே வழியின்றி வாழ்ந்த போது, இவர்கள் எங்கே தான் வாழ்ந்தார்கள். மக்கள் கடற்கரைகளில் மிக நெருக்கமாகச் சந்துபொந்துகளில் வாழ வேண்டும் என்று அடம்பிடித்தவர்கள் அல்ல.

மாறாக ஒரு நேரக் கஞ்சிக்கும், தங்கிவாழ ஒரு குடிசையைப் போட்டுக் கொண்டு கடற்கரைகளில் நெருக்கமாக வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர்கள்தான் இந்த மக்கள். சீரற்ற லும்பன் உழைப்பில் காலம் தள்ளி வாழ்வது, அவர்களின் வாழ்வியல் தலைவிதியாக இருந்தது. சொந்த நாட்டு மக்கள் இப்படி பரதேசிகளாக கண்ணீரே வாழ்வாகக் கொண்டு பரிதாபகரமாக வாழ்ந்த போது, இவர்களின் வாழ்வில் வசந்தத்தை ஏற்படுத்த அரசும் சரி, புலிகளும் சரி எந்தவிதமான சமூக அக்கறையையும் ஒருநாளும் கொண்டது கிடையாது.

சுனாமியை தொடர்ந்து எழுந்த கடல் இந்த மக்களைக் கூட்டமாகவே அள்ளிச் சென்றபோது, இவர்களை மீட்பதற்கு என்று எந்த முயற்சியும் இவர்கள் எடுக்கவில்லை. கடல் எழுந்து வருவதை முன் கூட்டியே தெரிந்தும் அதை அறிவிக்காத மனிதவிரோதத்தை இட்டு, இவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக ஒரு கண்டனத்தைக் கூட முன் வைக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் பற்றிய திடீர் கரிசனை மட்டும் உருவாகி உள்ளது. மக்களைக் கடல் இழுத்துச் சென்ற பின், கடலில் பலர் உயிருக்காகப் போராடிய அந்த மக்களின் உயிரை இட்டு இவர்கள் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. ஒரு வீர வரலாறும் படைக்கவில்லை. மக்களை மீட்க கடலில் இறங்கிப் போராடியிருந்தால் அல்லவா வீர வரலாறுகள் உருவாகும். மிகப் பெரிய கடற்படை கொண்டுள்ள புலிகளும் சரி, அரசும் சரி கடலில் இறங்கி மீட்பில் ஈடுபடவில்லை. இதனால் பல ஆயிரம் உயிர்கள் கடலில் ஒரு துரும்பைப் பற்றிக் கொண்டாவது உயிர் வாழ்வதற்காகப் போராடி மடிந்தனர். மக்களின் மீட்பாளர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் கடலில் இறங்கிவிடவில்லை. அலைகளின் ஊடாக எந்த விஷ்ணுவும் வந்து அவர்களை மீட்கவில்லை. எந்தச் சாமியும், கடவுளும் கூட கடலில் மீட்புக்காக இறங்கத் துணியவில்லை. ஆனால் இறந்த பிரதேசத்தைக் காட்டிச் சாமியாடுவதிலும், கொள்ளையடிப்பதிலும் மட்டும், மீட்பாளர்கள் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்பட்டனர்.

இதற்கு வெளியில் மக்கள் கூட்டம்தான் தன்னிச்சையாக மீட்டில் ஈடுபட்டது. புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் என்ற அடிப்படை விடயத்தில் திடீரென்று அரசும் புலிகளும் ஆக்ரோசமாக மோதிய படி களமிறங்கின. நிதியுடன் தொடர்புடைய விடையமாக இருப்பதால், தாம் மட்டும் அதைச் செய்யும் உரிமையை முதன்மைப்படுத்தியே கூத்தாடத் தொடங்கினர். மறுபக்கத்தில் மக்கள் வாரி வழங்கிய ஆரம்ப நிவாரணங்களையே யார் செய்வது என்ற முரண்பாடும் தொடங்கியது. மக்கள் வழங்கிய ஆரம்ப நிவாரணங்களைப் பறித்தெடுத்து விநியோகம் செய்யத் தொடங்கினர். உண்மையில் இந்த மக்களையிட்டு அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் துளியளவு கூட அக்கறை கொள்ளவில்லை. மக்கள்தான் அக்கறை கொண்டனர். மக்கள் தான் தமது உழைப்பின் ஒரு பகுதியை அவர்களின் மறுவாழ்வுக்காகக் கொடுத்தனர். ஆனால் அவற்றில் பெரும் பகுதி அந்த மக்களுக்கு உண்மையில் சென்று அடையவில்லை.

இந்த நிலையில் 100 மீற்றர் முதல் 300 மீற்றர் பாதுகாப்பு வளையம் என்று கூறி அரசும், புலிகளும் மக்களை அங்கிருந்து அகற்றுவதில் விடாப்பிடியாகச் செயல்படுகின்றனர். சோழியன் குடும்பி சும்மா ஆடாது என்பார்கள். கடற்கரை அண்டிய பிரதேசம் பாதுகாப்பு வளையம் என்ற அடிப்படையான விடயத்தின் பின், உலகமயமாதல் என்ற வர்த்தக நோக்கம்தான் இதன் உள்ளடக்கமாகும். சுனாமி உருவாக்கிய கடல் கொந்தளிப்பு போன்ற ஒன்றை முன்பே காணாத ஒரு மக்கள் கூட்டம், அடுத்த சுனாமியை மீளக் காண்பது என்பது பொதுவில் சாத்தியமற்றது. அடுத்த சுனாமி 100 வருடங்கள் பின் உருவாகலாம் அல்லது உருவாகாமல் இருக்கலாம். காலம் செல்ல மக்கள் இவற்றை மறந்துவிடுவர் என்பதும் உண்மை. ஆனால் மக்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த மண், அவர்களின் உழைப்பைக் கண்ட மண்ணை விட்டு அவர்களை அகற்றுவதில் ஏன் இந்தளவுக்கு முனைப்பு காட்டுகின்றனர். பாதிக்கப்படாத பிரதேசத்தில் இருந்தும் 100 மீற்றருக்கு மக்களை அகற்றுவீர்களா? இந்த 100 மீற்றர் நடைமுறையை உலகம் முழுக்க முன்வைத்து அமுல் செய்ய முடியுமா? ஏன் இந்தச் சதிராட்ட நாடகம் நடக்கின்றது. சுனாமி அலைகள் தொடர்ச்சியாக ஏற்படும் அமெரிக்கா, ஜப்பான் பிரதேசங்களில் கூட இந்த நடைமுறை கிடையாது. இந்த நிலையில் புலிகளும் அரசும் சேர்ந்து, மக்களின் உயிரின் மேல் கரிசனை உள்ளதாகக் காட்டி நடத்தும் போலி நாடகங்கள் பின்னால் ஒரு உள்நோக்கம் உண்டு.

வெப்பமண்டல நாடுகளின் கடற்கரைகள் உலகமயமாதலில் டாலர்களையே உற்பத்தி செய்கின்றது. இது சொந்த நாட்டில் மட்டு

மின்றி, மேற்கு நாட்டிலும் கூட டொலரை உற்பத்தி செய்கின்றது. இதன் பின்னால் சர்வதேசச் சுற்றுலாத்துறையே வாயைப் பிளந்து நிற்கின்றது. மக்களின் சொத்தாக இருந்த கடற்கரைகளை ஏமாற்றி அபகரிப்பதன் மூலம், விலைமதிப்பற்ற நிலத்தை அன்னியருக்குத் தாரைவார்க்கும் உள்நோக்கமே இதன் பின்னணியில் உண்டு. மக்களை எல்லாம் அந்த மண்ணில் இருந்து துரத்திய பின்பு, சில வருடங்கள் சென்ற பின்பு, இந்தக் கரையோரங்கள் மேற்கத்திய வெள்ளையர்களின் காமக்களியாட்டப் பொழுதுபோக்கு பிரதேசங்களாக மாற்றப்பட உள்ளது என்பதே உண்மை. 100 மீற்றர் கடற்கரையில் மக்கள் வாழக் கூடாது என்று பசப்பு இவர்கள், கடற்கரைகளில் உல்லாசமாக இருப்பதைத் தடை செய்யவில்லை. தடைசெய்யப் போவது மில்லை. இந்தச் சுனாமி கடற்கரைகளில் உல்லாசமாக இருந்தவர்களைக் கூட ஆயிரக்கணக்கில் பலி கொண்டுள்ளது. இப்படி உல்லாசமாக இருப்பவர்களின் உயிரை இந்த 100 மீற்றர் எப்படி பாதுகாக்கும்? இதைப்பற்றி மட்டும் இவர்கள் மூச்சு விடவில்லை. மக்கள் வாழ்வுக்காகவும், தொழிலுக்காகவும் வாழ்வதற்கு மட்டும் தடை விதிக்கின்றனர் என்றால் என்ன ஒரு அக்கிரமம்? கடற்கரைகள் சுனாமிக்கு முன்பாகவே தனியார்மயமாகிக் கொண்டிருந்தது. அன்னிய நிறுவனங்கள் இதை வாங்கிக் கொண்டிருந்தன. இந்தச் சுனாமிக்கு முன்பாகவே புலிகள் கூட, பல கடற்கரைப் பிரதேசங்களைப் பினாமி பெயரில் அபகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தனர்.

கடற்கரையில் இருந்து மக்களைத் துரத்துவதன் மூலம், அவர்களுக்கு வாழ்வை வழங்கிய சிறியளவிலான மீன்பிடியை இல்லாது ஒழிக்க முடியும். மேற்கு பன்னாட்டு மீன்பிடி நிறுவனங்கள் கடலை ஆக்கிரமித்து வரும் நிலையில், சிறு மீன்பிடியாளர்களைக் கடலில் இருந்து அகற்றுவது உலகமயமாதலில் ஓர் அடிப்படை நிபந்தனை. சுனாமியின் பெயரில் இதைப் பூர்த்தி செய்வதன் மூலம், மீன்பிடித்து வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் உரிமையை இல்லாது ஒழிக்க முடியும். மறுபக்கம் கடற்கரையைச் சுற்றுலாமையங்களாக மாற்றுவதன் மூலம், மக்களின் வாழ்வியல் உரிமையைப் பறிக்கும் வக்கிரம் நடக்கின்றது. இந்த மண்ணில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது மனைவியையும், குழந்தைகளையும் கடற்கரையில் பொழுது போக்கும் வெள்ளைப் பன்றிகளின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து பொறுக்கி வாழவே, ஏகாதிபத்திய வளர்ப்பு நாய்களாக உள்ள தேசியவாதிகள் வழிகாட்டுகின்றனர். இதுவே அரசினதும் புலியினதும் விருப்பமான விளையாட்டாக உள்ளது. அன்னியச் செலாவணி என்ற

பெயரில், டொலர் நோட்டுகள் கிடைத்தால் நல்லது என்பது தேசியச் சிந்தனையாக உள்ளது.

சில்லறை மீன்கள் கிடைப்பதை விடவும் டொலர் நோட்டுகள் பெறுமதியானவை என்பது எல்லா மக்கள் விரோதிகளினதும் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இது நாட்டை முன்னேற்ற உதவும் என்பார்கள். ஆனால் எந்த நாட்டை முன்னேற்ற போகின்றீர்கள் என்றால், மூச்சுப் பேச்சே கிடையாது. பிடிக்கும் மீன்கள் மூலம் மக்களுக்குக் கிடைத்து வந்த கொஞ்ச நஞ்சு புரதச் சத்தையும் தேசியம் பேசும் புலிகளும், அரசும் பறித்துவிடவே முனைகின்றனர். புரதத்துக்குப் பதில் மேற்கத்தைய ஆணாதிக்க ஆண்கள் வெளியேற்றும் விந்துகளையே உள்வாங்க கோரும் பாதையில் தான், கடற்கரை பாதுகாப்பு விவகாரம் மண்டிக் கிடக்கின்றது.

ஒரு நேரக் கஞ்சிக்காக வாழ்வா? சாவா? என்ற வாழ்வியல் போராட்டத்தை நடத்தும் மனிதன், குறைந்தபட்சம் உழைப்பைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வசதியான இடத்தில் வாழ்வதே சிறப்பானது. இங்கு இயற்கை அனர்த்தத்தை எதிர்கொள்வது என்பது, தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. இயற்கை அப்படித்தான் உள்ளது. 100 மீற்றருக்கு வெளியில் மற்றொரு இயற்கை அழிவு ஏன் வரமுடியாது? இயற்கையை எதிர்கொள்ள, இயற்கைக்கு இசைவான வகையில் நவீன அறிவியலை பயன்படுத்த முடியும். கடற்கோள் மட்டும் இயற்கை அழிவாக இயற்கை உருவாக்குவதில்லை. இலங்கையில் இயற்கை அழிவு வரக்கூடிய எத்தனையோ விடயங்கள் உண்டு. அதைப் பற்றி யாரும் மக்கள் நலன் சார்ந்து பேசமுடியுமா? ஏன் பாதிக்கப்படாத பிரதேசத்தில் 100 மீற்றருக்கு என்ன நடக்கும். உதாரணமாக கொழும்பில் கரையோரத்தைக் குடியெழுப்பத்தான் முடியுமா?

ஏன் இந்த இயற்கை அழிவை விட, கடந்தகால யுத்த அழிவு மிகப் பிரம்மாண்டமானது. அதை நிவர்த்தி செய்ய உங்களால் முடிகிறதா? மக்களின் அடிப்படையான ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உங்களால் முடிகிறதா? மக்களை மந்தை அடிமைகளாக, உங்கள் சொந்த தேவைக்காக அன்றாடம் மிதிக்கும் நீங்கள் தான், 100 மீற்றருக்கு அப்பால் குடியேற்றி மக்களைப் பாதுகாக்கப் போவதாகப் பீறுகின்றனர். இது உள்நோக்கம் கொண்ட மக்கள் விரோதச் சதியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதைக் கண்டு கொள்ள சுயசிந்தனை உள்ள எந்த மனிதனுக்கும் பூதக்கண்ணாடி அவசியமற்றது.

4.3 சுனாமி குறித்து ஏகாதிபத்தியச் சதிகள்

உலகெங்கும் வாழும் மக்களுக்கு எதிரான சதிகளையும், நாடுகளுக்கு எதிரான திட்டங்களையும் தீட்டியபடிதான், ஏகாதிபத்தியங்கள் அன்றாடம் வக்கரிக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியம் என்பது மக்கள் நலன் சார்ந்து எதையும் மக்களுக்காகச் செய்ய நினைப்பதில்லை. மக்களின் உழைப்பைக் கொள்ளையடிப்பது, மக்களின் சொத்தை அபகரிப்பது, நாடுகளைச் சூறையாடுவது என்ற திசையில் தன்னை ஒழுங்கமைத்து வருவதுதான் ஏகாதிபத்தியம். மூலதனத்தின் குவிப்பு தான் ஏகாதிபத்தியத்தின் உயர்ந்தபட்ச இலட்சியம்.

இந்த அடிப்படையில் செயல்படும் ஏகாதிபத்தியங்கள், சுனாமி நிகழ்வதை முன் கூட்டியே தாம் பதிவு செய்ததாக அறிவித்துள்ளன. சொந்த நாட்டுக் கடல் போக்குவரத்து, மீன்பிடி மற்றும் கடற்படைக்குத் தகவல்கள் பரிமாறியதையும் கூட ஒத்துக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு இதை தாம் அறிவிக்கவில்லை என்பதையும் கூட ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

ஹாவாய் தீவில் உள்ள ஆராய்ச்சி மையம் மூலம் டியகோகிராசியஸ் இராணுவத்தளம் செய்தியைப் பெற்றுக் கொண்டது. அமெரிக்க நட்பு நாடுகளும் செய்தியைப் பெற்றுக் கொண்டனர். ஜெனீவாவில் உள்ள அணு ஆயுத பரிசோதனை கண்காணிப்பு மையம் நிகழ்வைப் பதிவு செய்துள்ளது. ஏன் இவற்றை மக்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை என்று கேட்டால் கையைப் பிசைகின்றனர். தர்க்கமற்ற காரணங்களைக் கூறிக் கொள்கின்றனர். குறிப்பாகத் தமக்கு யாருக்கு அறிவிப்பது என்று தெரியாதாம். மனித இனத்தை மந்தைக் கூட்டமாக வைத்திருக்கும் வரை, இப்படி பதிலளித்து விட்டு ஒரு சர்வதேச குற்றத்தில் இருந்து தப்பித்து விடுகின்றனர். கேள்வி கேட்பவன் இதற்கு வெளியில் கேள்வி கேட்பதையே தவிர்த்துக் கொள்வது, இந்த நாகரிக அமைப்பின் மலட்டுத்தனத்தைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றது.

ஒரு இயற்கை அனர்த்தம் நடக்க உள்ளதை முன்கூட்டியோ அல்லது நடந்தவுடன் அதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த மறுப்பது ஒரு சர்வதேச சமூகவிரோதக் குற்றமாகும். இது மனித இனத்துக்கு எதிரான ஒரு குற்றமாகும். உலக அதிகாரங்களையும், உலக அறிவையும் கைப்பற்றி கட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ள அதிகார வர்க்கங்களும், அரசியல் மையங்களும், இதை மக்களுக்கு அறிவித்து முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை நடவடிக்கையை எடுக்கத் தவறிய நிகழ்வை ஒரு வரலாற்றுக் குற்றமாகவே பாட்டாளிவர்க்கம் பிரகடனம் செய்கின்றது. காலங்

காலமாக இப்படி குற்றங்களைச் செய்து மக்களைப் பலியிடுவது, ஆளும் வர்க்கத்தின் வக்கிரமாகவே உள்ளது.

மக்களைப் பற்றி சிறிதும் அக்கறையற்ற அதிகார வர்க்கங்களின் தெரிவுகள் அனைத்தும், பணக்கார வர்க்கத்தைச் சார்ந்தே காணப்படுகின்றது. மக்களை இழிவாகவும், கேவலமாகவும் நடத்தும் உலக அதிகார மையங்கள், சுனாமியை முன் கூட்டியே தெரிந்தும் அறிவிக்கவில்லை. அவர்கள் கூறும் காரணங்கள் அனைத்தும் நொண்டிச் சாக்கானவை. முதலில் உலகம் முழுக்க தமது அதிகாரத்தை நிறுவவும், மக்களின் அறிவை மலடாக்கவும், உலகத்தைப் பொய்களில் புதைக்கவும் இவர்கள் உலகெங்கும் நடத்தும் உலகளாவிய செய்தி அமைப்புக்களில் கூட, இந்த இயற்கை அனர்த்தத்தைப் பற்றிய செய்தியை முன்கூட்டி அறிவிக்கவில்லை. இன்று ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு சில செய்தியமைப்பைச் சார்ந்துதான், உலகின் 99 சதவீதமான செய்திகளை உற்பத்தி செய்கின்றனர். இப்படி உற்பத்தி செய்யப்படும் செய்திகள், மக்களுக்குப் பொய்யும் புரட்டுடனும் தான் சென்று அடைகின்றது. சுனாமி நடந்ததைப் பற்றி அறியாத நிலையில் அன்றைய நாள் உலகில் உள்ள மக்கள் செய்திகளைக் கேட்டபடிதான் தமது சொந்த மரணத்தையே வரவழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இயற்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் பற்றி செய்திகளை, சர்வதேச செய்தி அமைப்புகளுக்கு ஒரு இராணுவ இரகசியம் போல் திட்டமிட்டே ஏகாதிபத்தியங்கள் வழங்க மறுத்து இருந்தன. தமது சொந்த இராணுவக் கட்டமைப்பு, மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகப் போக்குவரத்துக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்ட கயவர்களால் தான் இந்த உலகம் ஆளப்படுகின்றது. இவர்களின் இந்த ஒழுக்கமே உலகச் சட்டமாக உள்ளது. மக்களுக்கு எதிரான இவர்களின் அன்றாட நடைமுறைகளைப் பாதுகாப்பது தான் இன்றைய ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரமாக உள்ளது.

4.4 சுனாமி இயற்கையாக உருவானதா? செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டதா?

இது தொடர்பான சந்தேகம் பலதரப்பில் எழுப்பப்பட்டிருந்தது. மக்கள் கூட இப்படி ஒன்று ஏன் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடாது என்ற சந்தேகத்தைக் கொண்டிருந்தனர். அதேநேரம் இந்தச் சுனாமியை அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியம் நடத்தியதாக ஒரு அபிப்பிராயம் வெளிப்பட்டது. இந்த ஊகங்கள், சந்தேகங்கள் பற்றி, நாம் என்ன நினைக்கின்றோம் என்பதில் கூட அடிப்படையான அறிவியல் பிரச்சினையை எழுப்பி விடுகின்றது.

இன்று செயற்கையாகத் திட்டமிட்டு நடத்தும் இயற்கை போன்ற அழிவுகளை மக்களுக்காகப் போராடுபவர்கள் கண்டறியும் பலம் மற்றும் அறிவியல் தொழில் நுட்பம் பொதுவாகக் கிடையாது. இதனால் இதுதான் நடந்தது என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது போகின்றது. பொதுவாக மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தாத சுயநலப் போக்கு உலகப் போக்காக இருப்பதால், உண்மையைக் கண்டறிவது மேலும் மிகக் கடினமாகி விடுகின்றது. உலகில் செயற்கையாக இயற்கை போன்ற பல திட்டமிட்ட தாக்குதல்களை அன்றாடம் ஏகாதிபத்தியம் பரிசோதிக்கின்றது. இந்த வகையில் நுண்ணுயிர் பரிசோதனைகள் மிக முக்கியமானது. இந்த மனித விரோத ஆயுதத்தை ஏகாதிபத்தியங்கள் தொடர்ச்சியாக அன்றாடம் பரிசோதிக்கின்றது. இதன் விளைவை அறிய திட்டமிட்டே செயற்கை நோய்களை உருவாக்கி, அதை இயற்கையாகப் பரப்புகின்றனர். இதைப் போன்று விவசாய உற்பத்திகளைக் கட்டுப்படுத்த விவசாயத்தை அழிக்கும் நவீன நுண்ணுயிர்களைச் செயற்கையாக உற்பத்தி செய்து இயற்கை அழிவை ஏற்படுத்துகின்றனர். இப்படியான பல பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படி நடக்கும் மனிதவிரோதக் குற்றங்கள் காலத்தால் மக்கள் தங்கள் கையில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் போதே அம்பலமாகின்றன. இவை ஒன்றும் கற்பனையானவையல்ல.

இந்த நிலையில் சுனாமி இயற்கையானதா? அல்லது செயற்கையானதா? என்ற கேள்வியும் மனித இனத்தின் முன் எழுந்துள்ளது. இதுபற்றிய தெளிவான தீர்ப்பைக் காலத்துக்கும், அறிவுக்கும் விட்டு விடுவோம். ஆனால் நாம் இதில் உள்ள மற்றொரு உண்மையை ஆராய வேண்டியுள்ளது. பொதுவாகவே இந்தத் தாக்குதலை அமெரிக்காவே செய்திருக்கும் என்ற அடிப்படையான கருதுகோளின் பின்னுள்ள ஒரு உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவராக உள்ளோம். அமெரிக்கா முதல் உலகில் உள்ள அனைத்து ஏகாதிபத்தியங்களும், உலகளவில் இப்படி ஒரு மனிதவிரோதத் தாக்குதலுக்கான தயாரிப்பு வேலையை செய்து வருகின்றன என்ற பரந்துபட்ட மக்களின் அனுபவத்தை, நாம் மீள பகிர்ந்து கொள்வது அவசியமானது. இதில் உள்ள பொது உண்மையை அறிவியல்துறை திட்டமிட்டே மறைக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியங்கள் என்பதே மக்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுபவை தான். இதில் யாருக்கும் சந்தேகம் அவசியமற்றது. மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடவும், நாடுகளை ஆக்கிரமிக்கவும் தேசங்களைத் திவாலடையச் செய்யவும், தன்னாலான அளவுக்குச் சமூக விரோத அடிப்படைகளுடன் களத்தில் செயல்படுகின்றனர்.

இதனடிப்படையில் சுனாமி போன்ற ஒரு செயற்கையான இயற்கை தாக்குதலை நடத்த என்றும் ஏகாதிபத்தியங்கள் பின்நிற்பதில்லை. குறிப்பாகப் பரிசோதனைக்காகவும், இயற்கை தாக்குதல் போன்ற ஒரு தாக்குதலை நடத்த எப்போதுமே தயாராக இருந்தனர் அல்லது தாக்குதலை நடத்துகின்றனர். இந்த உண்மையைத் தான், இந்தச் சுனாமிக்கு வெளியில் மனித இனம் புரிந்து கொண்டேயாக வேண்டியுள்ளது. நடந்த சுனாமி இயற்கையானதா? அல்லது திட்டமிட்ட வகையில் செயற்கையானதா? என்பதைக் கடந்து, செயற்கையாகவே ஏகாதிபத்தியம் இது போன்ற ஒன்றை நடத்தும் என்ற உண்மையை நாம் நிராகரித்துவிட முடியாது. பரந்துபட்ட மக்களின் சந்தேகம் நியாயமானது. இது ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான ஒரு வரலாற்று அனுபவமும் கூட.

உண்மையில் செயற்கை அலைகளைக் கொண்டு நாடுகளைத் தாக்கும் திட்டம் ஏகாதிபத்திய இராணுவப் பரிசோதனைகளில் இருந்தவையா என்றால், ஆம் இருந்தது. சுனாமி போன்ற ஓர் இயற்கை தாக்குதலை நடத்த, ஏகாதிபத்தியங்கள் பல பரிசோதனைகளைக் கடந்த காலத்தில் நடத்தியுள்ளது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போதே இதற்கான முதல் முயற்சி தொடங்கப்பட்டது. பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட நியூசிலாந்து ஆவணம் ஒன்றே இதை உறுதி செய்கின்றது. முதலில் நியூசிலாந்து கடற்பிரதேசத்தல் அணுகுண்டின் அளவு பலம் கொண்ட ஒரு தாக்குதல் மூலம், கடல் பேரலைகளை உருவாக்கி அழிக்கும் ஒரு திட்டம் மிகவும் இரகசியமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. நியூசிலாந்து ஓக்லான்ட் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் தோமாஸ் லீச் என்பவர் 1944, 1945-இல் தொடரான குண்டு வெடிப்புகளை கடலின் ஆழத்தில் ஏற்படுத்தி பேரலைகளைக் கடலுக்குள் செயற்கை முறையில் உருவாக்கினார். இந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சிறிய பரிமாணமுடைய இவ்வலைகள் ஓக்லான்ட் வாங்கப்பரோஆ (Whangaparaoa) எனுமிடத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்தப் பரிசோதனையின் இராணுவ முக்கியத்துவம் அமெரிக்காவை வெகுவாக கவர்ந்தது. இவ்வாராய்ச்சி இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னதாகப் பூர்த்தி செய்யப்படாமையால் தான், இது இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் போது பயன்பாட்டுக்கு வரவில்லை. இது அன்று பயன்பாட்டுக்கு வந்திருப்பின், அணுகுண்டுகளுக்கு ஒத்த ஒரு ஆயுதமாக இரண்டாம் உலகப் போரில் இடம் பெற்றிருக்கும் என்று அமெரிக்க இராணுவ அதிகாரிகளே ஒத்துக் கொண்டிருந்தனர். **PROJECT SEAL** எனப் பெயரிடப்பட்ட சுனாமி பேரலைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி விபரங்கள் அடங்கிய 53 வருட இரகசிய ஆவணம்

6 வருடங்களுக்கு முன்பே நியூசிலாந்தின் வெளிநாட்டு மற்றும் வர்த்தகத் தொடர்பு அமைச்சு முதலில் உத்தியோகப்பூர்வமாக வெளியிட்டது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது இரகசிய ஆவணங்கள் என இலச்சினையிடப்பட்ட இந்த ஆவணங்கள் மேல் அமெரிக்க மற்றும் பிரித்தானிய இராணுவ அதிகாரிகள் குறிப்பான கவனத்தைச் செலுத்தினர். அமெரிக்கா, இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட தோமாஸ் லீச் எனும் இப்பேராசிரியரை அமெரிக்காவின் Bikini Atoll என்ற அணு பரிசோதனைத் தளத்துக்கு வருவித்து, அணுசக்தி வழிமுறைகள் ஏதாவது தோமாஸ் லீச்சின் ஆராய்வுக்குப் பயன்பட வாய்ப்பிருக்குமா எனவும் அறிவதற்காக விரும்பியது. ஆனால் பேராசிரியர் தோமாஸ் லீச்சின் அமெரிக்க விஜயம் நடைபெறவில்லை. ஆனால் அமெரிக்க அணு ஆயுதப் பரிசோதனை மையக் குழுவின் அதிகாரியான டாக்டர் கார்ல் கொம்ரன் என்பவர் நியூசிலாந்துக்குச் சென்று இதைப் பற்றி ஆராய்ந்தார்.

டாக்டர் கார்ப் கொம்ரன் இந்த தோமாஸ் லீச்சின் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் பற்றி மிகுந்த வியப்புத் தெரிவித்ததுடன், இவ்வாராய்ச்சிக்குத் தகுந்த தொழில் நுட்பத் தகவல்கள் வழங்கப்படவேண்டும் எனவும் அமெரிக்க இராணுவ இணை நிர்வாகக் குழுவுக்கு, 1946-ஆம் ஆண்டு வாஷிங்டனிலிருந்து வெலிங்ரனுக்கு அனுப்பிய கடிதம் ஒன்றின் மூலம் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பரிசோதனையில் ஈடுபட்ட தோமாஸ் லீச் 1973-இல் அவுஸ்திரேலியாவில் (ஆஸ்திரேலியா) இறந்தார். 1940-இலிருந்து 1950-ஆம் ஆண்டு வரை இவர் பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் பீடாதிபதியாக இருந்தவர். மனித விரோத அழிவு யுத்தத்துக்கு ஏற்ற ஒரு ஏகாதிபத்திய ஆயுதத்தைக் கண்டுபிடித்ததற்காக, 1947-இல் தோமாஸ் லீச்சுக்கு வழங்கப்பட்ட விருது (CBE - Companion of the Order of the British Empire) தான், இவரின் நாசகார திட்டம் பற்றிய ஊகங்கள் உலகில் கசிய காரணமாக இருந்தது.

நியூசிலாந்து மற்றும் அமெரிக்க அதியுயர் அதிகாரிகளின் மட்டங்களில் மட்டும் இந்த அழிவாயுத ஆராய்ச்சி குறித்து ஆதரவாக வெகுவாகப் பேசப்பட்ட போதும் ஆராய்ச்சி நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் இதுபற்றிய விபரங்கள் யாவும் இரகசியப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தோமாஸ் லீச்சுக்கு உத்தியோக ரீதியில் பரிட்சயமான நீல் கீற்றோன் என்பவர், நியூசிலாந்து பத்திரிகையான ஹெரால்ட்டுக்கு தகவல்தருகையில் இந்தப் பேரலைகளை உருவாக்கக் கடலின் அடியில்

வெடிபொருட்களின் அடுக்குகள் உருவாக்கப்பட்டன என்றார். பசுபிக் சமுத்திரக் கடற்பரப்பிலும் நியூசிலாந்தின் வாங்கப்பரோஆ (Whangaparaoa) கடற்பரப்பிலும் சுனாமி அலைகள் பரிமாணத்தில் சிறிதாக உருவாக்கப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டன. இப்பிரதேசங்கள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. **PROJECT SEAL** என குறியிட்டழைக்கப்பட்ட இந்தப் பரிசோதனைத் திட்டத்தின் இறுதிக் குறிப்பு ஆவணங்கள் யாவும் வெலிங்ரன் பாதுகாப்புத் தலைமையகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. ஆனால் இதன் தொடர்ச்சி பற்றி தெளிவான தகவல்கள் எதுவும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. இந்தச் சுனாமியை உருவாக்கும் குண்டு அதன் முழுப்பரிணாமத்தில் ஒருபோதும் பரிசோதிக்கப்படவில்லை. இப்பரிசோதனைகள் தொடர்பாகச் சாதாரண மக்கள் யாருக்காவது தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை எனவும், மீளவும் இப்பரிசோதனைக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கப்பட்டதா எனவும் கேள்வியெழுப்புகின்றார் நீல் கீற்றோன் எனப்படும் தோமாஸ் லீச்சின் முன்னைநாள் தொழிற்சகா. சுனாமி கடல் அலைகளைச் செயற்கையில் உருவாக்கி, மனித அழிவை உருவாக்கும் திட்டம் எதார்த்தமானதாகவும் ஏகாதிபத்திய ஆயுதமாகவும் இருந்தன. இருக்கின்றன. மக்களுக்கு எதிராக இயங்கும் ஏகாதிபத்தியக் கட்டமைப்பு ஒன்றும் புனிதமானவையல்ல.

இதை விரிவாகப் புரிந்து கொள்ள விரும்புவோர் கீழ் உள்ள இணையத் தளத்துக்குச் செல்லவும். www.prisonplanet.com இல் www.prisonplanet.tv/subscribe/html.

இந்த இடத்தில் அமெரிக்கா செய்திகள் சுனாமி தாக்குதலுக்கு முன்பாகவே இலங்கை, இந்தியா, தாய்லாந்து மற்றும் இந்தோனேசியக் கரையோரங்களை விசேடமாகப் படம் பிடித்துள்ளது. தாக்குதல் நடந்த போதும், நடந்த பின்பும் கூட செயற்கைக்கோள் படங்களை எடுத்துள்ளனர். இந்தத் தாக்குதலின் விளைவை முன்கூட்டியே கண்காணிக்கும் அளவுக்கு அமெரிக்கா செயல்பட்டது ஏன்? இதன் அடிப்படையான உண்மை என்ன? என்ற பல கேள்விகளுக்குக் காலமும், மனித இனமும் தான் பதிலளிக்க வேண்டியுள்ளது.

இங்கு மற்றொரு உண்மை வெளிவந்துள்ளது. சுனாமி செய்திகள் முன் கூட்டியே சில மட்டத்தில் பரிமாறப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்கா கடற்படைக்குச் செய்திகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதுபோல் இலங்கை கடற்படைக்கும் செய்திகள் கிடைத்ததன் மூலம், கப்பல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டது. இது பரந்த தளத்தில் நடைபெற்றுள்ளது.

சுனாமி தாக்கும் முன்பே இது பற்றிய தகவல்கள் இராணுவப் பொருளாதார இலக்குகளில் பரிமாறப்பட்ட போது, பரந்துபட்ட மக்களுக்கு மட்டும் திட்டமிட்டு இது அறிவிக்கப்படவில்லை. இதன் உள்நோக்கம் அடிப்படையிலேயே மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டவையாக இருந்துள்ளது.

4.5 ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகளும் அதன் விளைவுகளும்

சுனாமியைத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகள் பல மட்டங்களில் அரங்கேறியுள்ளது. இராணுவ வடிவங்கள் முதல் ஏகாதிபத்திய நிதியாதாரத்தில் இயங்கும் தன்னார்வ நிறுவனங்கள் வரை களத்தில் செயல்படுகின்றன. இதன் மூலம் சுனாமி ஏற்படுத்திய சமூகச் சிதைவைவிட, சுனாமி பெயரில் நடக்கும் நிவாரணம் அதிக சமூகச் சிதைவை உருவாக்கி வருகின்றது. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், தமது அடிப்படையான சமூக வாழ்வியல் கட்டுமானத்தை இழந்துள்ள நிலையில், அவர்களின் புனர்வாழ்வு என்பது பல சிக்கல் நிறைந்த சர்வதேசச் சதிவலைகளுக்கு ஊடாகவே பயணிக்கின்றது. அன்னியத் தலையீடுகள் நாட்டில் என்றும்மில்லாத ஒரு வேகத்தில் நடக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் கடன்தொகை அதிகரிக்க வைக்கும் அடிப்படையில், திட்டங்கள் மிக நுட்பமாகவே தீட்டப்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் உதவிகள் என்ற பெயரில் சில்லறைகள் வீசியெறியப்படுகின்றன. மறுபக்கத்தில் நாட்டின் மேல் கடன்கள் திணிக்கப்படுகின்றன. இங்கு உதவிகள் என்பது, கடனை அதிகரிக்கவும், வட்டியை ஒழுங்காகக் கிடைப்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வழங்கப்படுகின்றது.

இதனடிப்படையில் சில சில்லறைகளை உதவியாகக் கொடுக்கின்றனர். இந்த உதவி கூட ஏகாதிபத்தியங்களில் கழிவுகளின் இருந்து கொண்டு வரப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஐரோப்பாவில் பழைய உடுப்புகள் ஒவ்வொரு வீடாகச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடைகளில் விற்பனையாகாது தேங்கிய உடுப்புகள் மற்றும் தவறான வகையில் உருவான உடுப்புகள் மற்றும் இதுபோன்ற கழிவுகளின் சேகரிப்பு பிரமாண்டமான அளவில் நடைபெற்றுள்ளது. இவைதான் உதவி என்ற பெயரில் கொண்டு வரப்படுகின்றது. எதிர்காலத்தில் இயற்கை மற்றும் செயற்கை அழிவுகள் நிச்சயமாக அவசியமானதாகி விட்டது. இதன் மூலம் உதவி என்ற பெயரில், மேற்கத்தைய கழிவுகளை அகற்றுவதற்கான புதிய வழியாகிவிட்டது.

மறுபுறத்தில் இந்த உதவி என்பது ஏகாதிபத்திய நிதியில் இயங்கும் அரசுசாராத நிறுவனங்களின் ஆதிக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது. சொந்தநாட்டு மக்களை வேடிக்கை பார்க்க வைக்கின்றது. அவர்களைக் கையாலாகாத்தனமற்ற மந்தைகளாக மாற்றுகின்றது. சமூகப் பங்களிப்பு என்பது, சமூகத்துக்குக் கிடையாது என்பதைச் சொல்லி விடுகின்றனர். இதன்மூலம் அரசு சாராத நிறுவனங்கள் அதிகார முள்ள உறுப்புகளாக மாறிவருகின்றது. அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் மிகவும் திட்டமிட்டே தலையீட்டை நடத்துவதுடன், உற்பத்தி மற்றும் தேசிய பண்பாடுகளையே மாற்றியமைக்கின்றனர். இது ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலுக்கு இசைவாக மிகக் கவனத்துடன் திட்டமிட்டுப் புகுத்தப்படுகின்றது.

4.6 சிங்கள இனவாத அரசியலும் சுனாமியும்

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலுக்குத் தலைகீழாக நின்றே சேவை செய்து வந்த சிங்கள இனவாதம், உள்நாட்டு நெருக்கடிகளால் திவாலாகிக் கிடக்கின்றது. உள்நாட்டு யுத்தம் முதல் சொந்த அரசைக் கூட உறுதியாக வைத்திருக்க முடியாத நிலையில் சிக்கி சிதிலமைகின்றது. அரசு சமாதானம் என்ற அடிப்படை கோசத்தின் கீழ் தன்னைத் தானே பூச்சுட்டிக் கொண்டு, அதற்கு எதிராகவே திட்டமிட்டுச் செயல்படுகின்றது. இன்றைய அரசும் சரி, வேறு எந்தச் சிங்கள இனவாதக் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் சரி, தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வாக எதையும் முன்வைக்க முடியாது வக்கற்று கிடக்கின்றனர். குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் நியாயமான (இங்கு புலிகளின் சொந்தக் கோரிக்கைகளை அல்ல) அரசியல் பொருளாதாரக் கோரிக்கைக்கு, எந்தவிதமான ஒரு தீர்வையும் முன்வைத்து மக்களை அணி திரட்டுவது என்ற ஒரு நேர்மையான அரசியல் போக்கே கிடையாது.

தன்னிச்சையான நிலைமைக்கு ஏற்ற, அரசியலை முன்வைக்கும் பாரம்பரியமே இனவாத அரசியலாக மண்டிக்கிடக்கின்றது. பலம், பலவீனத்தைப் பொறுத்து, நிலைமைக்கு ஏற்ற அரசியல் செய்வது வழக்கமான ஒரு அரசியல் வழியாகிவிட்டது. இந்த நேரம் சுனாமி ஏற்படுத்திய அழிவு, சிங்கள இனவாதத்தின் மற்றொரு வக்கிரத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் பூமாலையாகியது. தமிழ் மக்களின் அடிப்படை பிரச்சினையைத் திசை திருப்பவும், அரசியல் ரீதியாக மக்களை ஏமாற்றவும் இது வழி கோலியுள்ளது. சுனாமி நிவாரணம் பற்றிய வாதப்பிரதி வாதங்கள் ஊடாக, காலத்தையும் நேரத்தையும் இழுத்தடித்து தமிழ் மக்களின் நியாயமான அரசியல் பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளை நீர்த்து போகச் செய்கின்றனர்.

சர்வதேசத் தலையீட்டை வீம்புக்கு ஊக்குவித்து, அன்னியத் தலையீட்டை நாட்டில் திட்டமிட்டே உருவாக்கியுள்ளனர். ஒருபுறம் புலிகளை மறைமுகமாக மிரட்டுவதன் மூலம், தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளைக் கண்டும் காணாமல் போகச் செய்யும் வழிமுறைகளில் நிலைமையை மாற்றுகின்றனர். வெறும் புனர்வாழ்வு என்ற எல்லைக்குள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை சீரழிந்து வருகின்றது. சுனாமி மற்றும் யுத்த புனர்நிர்மாணம் என்ற எல்லைக்குள், பணத்தைச் சூறையாடும் ஒரு வரையறைக்குள், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை மாற்றுவதில் அரசும் புலிகளும் கூட்டாகச் செயல்படுகின்றனர். நாட்டின் தேசியக் கூறுகள் அன்றாடம் ஏலம் விடப்படுகின்றது. அன்னிய உதவி, கடன் என்ற எல்லைக்குள் நாட்டை நிர்மாணம் செய்தல் என்பதில், தமிழ் மற்றும் சிங்களக் கட்சிகள் பேதம் இன்றி ஆதரித்து நிற்கின்றனர். அன்னியர் தேசத்தின் அடிப்படையான சுயநிர்ணயத்தையே இல்லாததாக்கும் அன்றாட முயற்சிக்கு, இவர்கள் வீம்பாகவே பச்சைக் கொடி காட்டுகின்றனர்.

மறுபுறம் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணம் என்பதை எடுப்பின் இனவாத அடிப்படையில் முதன்மை இடத்தைச் சிங்கள மக்களுக்குத் திட்டமிட்டே வழங்குகின்றனர். சிங்கள இனவாதிகள் தமது சொந்த அரசியல் நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிங்கள மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கே முதன்மையான பங்கை வழங்குகின்றனர். இதற்கு அடுத்த நிலையில் தமிழரையும், அதன் பின்பாகவே முஸ்லீம் மக்களையும் படிநிலையில் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாக்கி வருகின்றனர். புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாணத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களைச் சமச்சீராகவே கையாள வேண்டியது ஒரு அரசின் கடமை. ஆனால் அரசு அப்படிச் செய்யவில்லை. அரசு இனவாத அரசாக இருப்பதால், இனப்பிளவில் குளிர்காய்கின்றது.

குறுந்தேசியப் புலிகளும் சுனாமியும்

சிங்கள இனவாத அரசு தமிழ் மக்களுக்கு எதுவும் செய்யாது என்ற அடிப்படையில், மேற்கில் செய்யும் பிரச்சாரங்கள் மூலம், தமிழ் மக்களுக்கு உதவ என்று பல கோடி ரூபா பெறுமதியான பணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டனர் புலிகள். இந்தப் பணத் திரட்டலின் போது, தமிழ்க் குறுந்தேசிய இனவாதம் உச்சத்தை எட்டியது. எங்கும் சிங்கள மக்கள் தூற்றப்பட்டனர். தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வைத் தமிழ் மக்களே செய்யவேண்டிய நிலையில் இருப்பதாகப் பறை சாற்றப்பட்டது. அப்படி கோடி கோடியாகத் திரட்டிய பணம்,

தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. சிங்கள அரசு மட்டுமல்ல, புலிகளும் கூடத்தான் தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வு நிதியை மோசடி செய்துள்ளனர்.

இப்படித் தமிழ் மக்களை மோசடி செய்து திரட்டிய பணத்துக்கு என்ன நடந்தது என்பதற்கு, காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். சிங்கள இனவாத அரசு போலவே தமிழ் மக்களுக்குக் குறுந்தேசிய வாதப் புலிகள் சேர்த்த பணத்தைப் புனர்வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்த வில்லை. ஆனால் சிங்கள இனவாத அரசு தமிழ் மக்களின் வாழ்விய லுக்கு உதவ மாட்டாது என்று சொல்லி, பணத்தைக் கோடிக்கணக் கில் திரட்டினார்கள். இதைப் புனர்வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்துவதைத் திட்டமிட்டே மோசடி செய்ததன் மூலம், சிங்கள அரசை விட மிக மோசமாகவே தமிழ் மக்களுக்கான புனர்வாழ்வைப் புலிகள் நிராக ரித்துள்ளனர். புலிகளிடம் திரண்ட பணம் பாதிக்கப்பட்ட மக்க ளுக்கு உண்மையாகச் சென்றால், உள்நோக்கம் கொண்ட அன்னியப் புனர்வாழ்வு எதுவுமே அவசியமற்றது.

புலிகள் தமிழ் மக்களை மோசடி செய்து ஏமாற்றி திரட்டிய பணத்தை, பக்காத் திருடன் போல் ஒளித்து வைத்த படிதான் புனர் வாழ்வை இலங்கை அரசு செய்யவில்லை என்று எதிர்மறையில் குற் றம் சாட்டுகின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கு முடிவாக அரசு புனர்வாழ் வும், அன்னியப் புனர்வாழ்வும் என்ற நிலைக்குச் சரிந்துவிட்டனர். இந்த நிலையில் புலிகள் அரசுடன் முட்டி மோதி நடத்தும் இழுபறி யான பேரங்கள், உண்மையில் அதில் ஒரு பகுதியைப் புலிகள் சுருட் டிக் கொள்ளத்தான் நடக்கின்றது. இந்தப் பேரங்கள் தமிழ் மக்களின் நலன்களில் இருந்து அல்ல. புலிகள் நலன் சார்ந்த இந்தப் பேரங்கள், தமிழ் மக்களின் நிவாரணத்தைக் காலதாமதமாக்கி இல்லாததாக்கு கின்றது. உண்மையில் இந்த இழுபறியான பேரங்கள், தமிழ் மக்க ளுக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கல்ல. மாறாகத் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி திரட்டிய நிதி போல், அரசு நிவாரணத்திலும் ஒரு பகுதி யைச் சுருட்டிக் கொள்ளவே பேரங்களை நடத்துகின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் சமூகப் பொருளாதார அரசியல் நலன்களில் எந் தவிதமான சமூகப் பொறுப்புணர்வுமற்ற, சொந்தச் சுயநலத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்ட குறுந்தேசியப் பேரங்களே நடக்கின் றன. இந்த இடத்தில் பிரிட்டனில் இயங்கும் வெண்புறா இயக்க இயக்குனர் வழங்கிய பேட்டியொன்றில், நிதி வழங்குங்கள் சிங்கப் பூராகவே மாற்றிக் காட்டுகின்றோம் என்கின்றார். அடுத்த நேரக் கஞ் சிக்கே வழியற்ற மக்கள் கூட்டத்தை அன்றாடம் உற்பத்தி செய்யும்

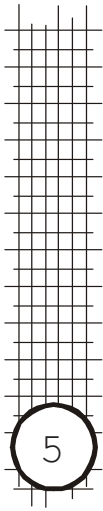
புலிகள், சிங்கப்பூர் சொர்க்கத்தைப் பற்றி கதையளக்கின்றனர். அதா வது மதங்கள், வாழ்கின்ற உலகில் சொர்க்கத்தைக் காட்டமுடியாத போது, மரணத்தின் பின்பான சொர்க்கத்தை காட்டுகின்றது. இதையே தமிழ்ச் சினிமா கற்பனையில் சொர்க்கத்தை விதைக்கின் றது. இதேபோல தான் புலியும், புலிப்பினாமிய அமைப்புகளும் நிதி திரட்டும் போது கற்பனை நம்பிக்கைகளை ஊட்டுகின்றனர். உலகம யமாதல் வெம்பி வீங்கிய போது உருவான சிங்கப்பூர் பற்றியும், அரபு மக்களை அடக்கியொடுக்க மேற்கின் அடியாளாகச் செயல்படும் இஸ்ரேலியப் பாசிஸ்ட்டுகளின் வக்கிரங்களே தமது கனவு என்ற பிர மிப்பூட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் முட்டாள் தமிழனின் கற்ப னையை நம்பிக்கையாக மாற்றி, பணத்தைக் கறக்கின்றனர். ஆனால் மண்ணில் மக்கள் ஒரு நேரக் கஞ்சிக்கே வழியற்று, பரதேசிகளா கவே மாறுவதையே, புலிக் குறுந்தேசியம் கட்டமைக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் நிதியைத் திரட்டும்போது பீற்றும் இவர்கள், மறுபக்கத்தில் அரசிடமும், அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்திடமும் கையேந்தி நிற்கின்றனர். அரசு தம்மைப் புறக்கணிப்பதாக குற்றம் சாட்டி பேரம் நடத்துகின்றனர். இங்கே திரட்டியது எங்கே என்பது கேட்கக் கூடாத, துரோகத்துக்குரிய, மரணதண்டனைக்குரிய ஒரு இராணுவ இரகசியமாகி விடுகின்றது. இதன் மீது தான் சிங்கப்பூரும், இஸ்ரேலியக் கனவுகளும் சினிமாவாகி, கற்பனை ஓவியமாகின்றது.

முடிவாக

ஒட்டு மொத்தமாக மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்விய லின் தலைவிதி கேடுகெட்ட சமூக விரோதிகளின் வக்கிரத்துக்குள் புதைந்து போகின்றது.

**வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்டவும்,
புதிய கடன்களை வாங்கவும் கோரும்
அடிப்படையில்தான்,
சர்வதேச உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது**

உதவி பற்றி வாய்கிழிய பீற்றப்பட்டு நடத்தும் அரசியல், வெட்கக்கேடான வகையில் பொய்களில் முகிழ்கின்றது. ஏகாதிபத்திய உதவி என்பது, வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியை மீளக் கொடுப்பதையும், புதிய கடனை வாங்குவதையும் உறுதி செய்வதைத்தான் அடிப்படையாக கொண்டது. ஏகாதிபத்திய நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது கொடுக்கும் உதவியை விட, அதிகம் எடுத்துச் செல்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதற்கு வெளியில் ஏகாதிபத்திய உதவி என்று எதுவும் கிடையாது. இதையே அண்மைய சுனாமி பின்பான ஏகாதிபத்திய வக்கிரங்கள் மறுபடியும் நிறுவியுள்ளது.

சுனாமியின் பின் மிகப் பிரமாண்டமாகத் தம்பட்டமடித்தபடி ஏகாதிபத்தியங்கள் களத்தில் இறங்கியுள்ளனர். உதவி பற்றி ஆர்ப்பாட்டமாகச் செய்தி ஊடகங்களில் கூக்குரல் இடுகின்றனர். சிறுதொகையை அறிவித்தவர்கள், பின்னால் அதுவே மிகப் பெரிய தொகையாகின்றது. ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் தீர்மானகரமாக முடிவு எடுக்கக் கூடியவர்கள் தொடர்ச்சியாகவே பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு அடிக் கடி செல்லுகின்றனர். அங்கு அவர்கள் தாம் விரும்பிய பல முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். அதை அமுல்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். இவை எல்லாம் உதவியின் பின்னாலான ஒரு மக்கள் விரோத அரசியலாக உள்ளது.

மறுபக்கத்தில் மேற்கு வாழ் மக்கள் இந்த உதவியின்பால் திருப்பப்பட்டு, மூட்டை மூட்டையாகவே பணத்தைத் திரட்டினர். தமிழ் மக்களைப் புலிகள் எப்படி ஏமாற்றி திரட்டினாரோ அதையே ஏகாதிபத்தியமும் சொந்த மக்களை ஏமாற்றி திரட்டினர். பல ஆயிரம் கோடி பணம் மக்களிடம் இருந்து திருடிக் குவிக்கப்பட்டது. இதையடுத்தே ஏகாதிபத்திய உதவித் தொகைகள் அதிகரித்தன. ஏகாதிபத்திய அரசுகள் தனது சொந்த கஜானாவில் இருந்து பணத்தை வழங்கிவிடவில்லை அப்படி வழங்கினாலும் அதுவும் மக்கள் பணம் தானே? அரசு இப்படி என்றால் தனியார் நிறுவனங்கள் வழங்கும் நிதி கட்ட வேண்டிய வரியில் கழிந்து போவதுடன், விசேட வரிச் சலுகையையும் பெறுகின்றது. இதன் மூலம் உலகை ஏமாற்றவும், மக்களை அடிமைப்படுத்தவும் முடிகின்றது.

இதற்கு வெளியில் மக்களை ஏமாற்றி திரட்டிய பணத்தில் இருந்தே, இந்த உதவி பற்றிய அறிக்கைகளை வெளியிடுகின்றனர். மறுபக்கத்தில், மக்களிடம் திரட்டிய பெரும்பகுதி தனியார் உதவி நிறுவனங்களின் சொந்த நிர்வாகச் செலவுக்குள் போய்விடுகின்றது. கழிவுகளையும் எஞ்சிய சிறிய தொகைகளையும் கொண்டே, ஏழை மக்களின் மேல் இலையான்கள் போல் மொய்க்கின்றனர். இதில் முக்கியமானதும் அடிப்பனையானதுமான ஒரு மாற்றம் ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் இயற்கை அனர்த்தங்கள் மீது, பிரமாண்டமான பிரச்சாரத்தைக் கட்டமைத்து மக்களிடம் பணம் திரட்டும் வழிமுறை ஒன்றை உலகமயமாதல் கண்டறிந்துள்ளது. மக்களிடம் திரட்டும் பணத்தைக் கொண்டே, மக்களுக்கு எதிராக இயங்கும் அரசு சாராத நிறுவனங்களின் சதிக்கான ஒரு பாதையையும் கண்டறிந்துள்ளது. மக்களைச் சொல்லி உழையாது வாழ, மக்களின் பணத்தில் நக்கிப் பிழைக்கும் நிவாரணப் பணியாளர் கும்பல் ஒன்றையும் உருவாக்கியுள்ளது. இதன் மூலம் மக்களின் பங்களிப்பைச் சமூக நோக்கில் இருந்து ஒழித்துக் கட்டுகின்றது. சமூகச் செயற்பாடும் பணத்தைக் கொண்டு உயிர் வாழ்கின்றது. பணமே சமூகச் செயற்பாடாகின்றது. அரசுகளின் செயற்பாட்டை இல்லாததாக்கி, மக்கள் நலன் என்ற அரசியல் உள்ளடக்கத்தை அரசியலில் இல்லாதொழிக்கின்றது.

உண்மையில் மக்களிடம் திரட்டிய பணத்துக்கு என்ன நடக்கின்றது? சுனாமி நிவாரணம் என்ற பெயரில் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் 42 கோடி ஈரோவைத் திரட்டியுள்ளது. இப்படி திரட்டிய ஒவ்வொரு ஈரோவிலும் 15 சதவீதம் மட்டுமே, மக்களின் நிவாரணத்துக்கு எனப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது 6.3 கோடி ஈரோ தான் (அண்ணளவாக 800 கோடி ரூபா) பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம்

சென்றடைகின்றது. மீதம் 35.7 கோடி ஈரோவும் (அண்ணளவாக 4500 கோடி ரூபா) அவர்களின் நிர்வாகச் செலவுக்குச் சென்று விடுகின்றது. இதில் தலைமை வகிப்பவர்களின் வருடாந்தரச் சம்பளம் பல லட்ச ஈரோவாகும். இப்படி நிவாரணங்களின் பின்பு பொறுக்கித் தின்னும் ஒரு சமூகக் கட்டமைப்பே உருவாகின்றது. இப்படிச் சமூகச் சேவை செய்யும் பொறுக்கிகளுக்கு, உழைக்கும் மக்கள் தமது உழைப்பில் இருந்தே நிதியை வழங்கினர். ஜெர்மனியில் 82 சதவீதமான மாணவர்கள் சுனாமியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கினர். இதில் 54 சதவீதம் மாணவர்கள் 1 முதல் 50 ஈரோவையும் 22 சதவீதமானவர்கள் 51 முதல் 200 ஈரோவையும், இரண்டு சதவீதமானவர்கள் 201 முதல் 500 ஈரோவையும் ஒரு சதவீதமானவர்கள் 500 ஈரோவும் அதற்கு மேற்படவும் நிதி வழங்கியிருந்தனர். இப்படித் தான் உலக மக்களின் பணத்தை ஏகாதிபத்தியங்கள் திருடிக் கொண்டன. அதைக் கொண்டே உலகை அடிமைப்படுத்தும் வக்கிரங்களை அரங்கேற்றுகின்றனர். சுனாமியின் பெயரில் அரசு சாராத சர்வதேச நிறுவனங்கள் திரட்டிய தொகை அண்ணளவாக 60,000 கோடி ரூபாவாகும். இது பாதிக்கப்பட்ட முக்கிய நாடுகள் இந்த வருடம் கட்ட வேண்டிய வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவு தொகைக்குச் சமமானது. ஆனால் அரசு சாராத நிறுவனங்கள் திரட்டிய தொகையில் பெரும்பகுதி, அவர்களின் சொந்த நிர்வாகச் செலவுக்கே சென்று விடும் என்பது ஒன்றும் கற்பனையானவையல்ல. மறுபுறம் இந்த நிதி பெருமளவில் ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலிகளையே உற்பத்தி செய்கின்றது. அதாவது மக்களின் உதவியே, தமக்கு எதிராக இயங்கும் சக்திகளை உருவாக்கி விடுகின்றது.

அறிவிக்கப்படும் உதவி பற்றி அரசுகளின் அறிக்கைகள் கூட எப்போதும் பித்தலாட்டமானவை. பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு தர ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட மொத்த நிதி 270 கோடி (27000 கோடி ரூபா) டொலர். ஆனால் தை நடுப்பகுதிவரை 30 கோடி டொலர் (3000 கோடி ரூபா) மட்டுமே பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாசி முடிவுக்குள் 97.7 கோடி டொலர் (9770 கோடி ரூபாய்) வழங்கப்படும் என்றும் மீதம் இடைக்கால மற்றும் நீண்ட காலத்திட்டத்திலேயே வழங்கப்படும் என்றும் அறிவித்துள்ளன. வழங்கப்பட்டவை கூட பொருட்கள் வடிவில் அமைந்தன. உதாரணமாக ஜெர்மனி ஒப்புக் கொண்ட 50 கோடி ஈரோவில் 5 கோடி ஈரோ மட்டுமே வழங்கியுள்ளது. இந்த உதவி நிபந்தனைகளுடனும், பொருட்களாகவுமே வழங்கப்பட்டது. அதாவது இதுவரை அறிவிக்கப்பட்ட உதவியில் 30 சதவீதம் ஏகாதிபத்தியப் பொருட்களாகவே உள்ளது.

இந்த 30 சதவீதம் பொருட்களாக உள்ள போது, மீதமுள்ளவையும் ஏகாதிபத்தியப் பொருட்களாகவே வழங்கப்படும். அவையும் கூட கடுமையான நிபந்தனைக்கு உட்பட்டவை. தமது சொந்த நேரடி வழிகாட்டலுக்கு உட்பட்டே வழங்கப்படும். இந்த உதவிகளைத் தேசியமாகக் காட்ட புலிகள் செய்வது போல் சிலர் நடிக்க முனைகின்றனர். அரசுசாரா நிறுவனங்கள் வழங்கும் பொருட்களுக்கு லேபில் ஒட்டவும் அல்லது இடையில் கைமாற்றி வழங்கவும் அல்லது மேடையில் கவுரவ வழங்குனராக நின்று வாங்கி கொடுக்கும் இடைத்தரக்களாகவே செயல்பட முடிகின்றது. இப்படி வழங்கப்படும் பொருட்களின் பெரும்பகுதி, மேற்கில் பயன்படுத்தி கைவிடப்பட்ட கழிவுகளை மீள் புனரமைப்பு செய்யப்பட்டே வழங்கப்படுகின்றது அல்லது மேற்கில் தேங்கிப் போன பொருட்களாகவும் அல்லது மேற்கில் பயன்படுத்த தடை செய்யப்பட்ட பொருட்களாகவும் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக அனுப்பப்பட்ட மருந்துப் பொருட்களில் பெரும்பகுதியை அமெரிக்க மருந்து தயாரிப்பு நிறுவனமான Ims Health, Pfizer, Johnson and Johnson பிரிட்டிஷ் மருந்துத் தயாரிப்பு நிறுவனமான Glaxo smithkline, ஜெர்மனியின் Hoechst என்பனவே வழங்கியிருந்தன. இதை உற்பத்தி விலையுடன் கொடுக்கவில்லை. சர்வதேசச் சந்தை விலையிலேயே இதை வழங்கி, பெருமளவில் சுனாமி வடிவில் கொள்ளையடித்தன. இதன் மூலம் உண்மையில் மிகப் பெரிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களே இயற்கை அழிவிலும் கொழுக்கின்றன. Pfizer நிறுவனம் ஒரு கோடி டொலர் பணமாகவும் 2.5 கோடி டொலர் மருந்து வகைகளையுமே வழங்கியது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அப்பிரதேசத்திற்கு தேவைப்படாத, அவர்களால் கேட்கப்படாத மருந்து வகைகளையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நிவாரண நிதியில் வழங்கினார்கள். இதன் மூலம் பெரும் இலாபத்தையும், பெரும் வரிச் சலுகையையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. உதவியாக மக்கள் வழங்கிய நிதியை சுருட்டிக் கொள்ளவும், தங்களுடைய உற்பத்தி தேக்கங்களையும், கழிவுகளையும் கூட நிவாரணத்தின் பெயரில் தலையில் அரைத்து விடுவதே நிகழ்கின்றது. பிரெஞ்சு பத்திரிகையான Les Echos நிவாரண உதவிகள் பற்றி கூறும்போது, பெருந்தொகையான பொய்களுடன், அரசியல் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக உதவியில் பெயரில் தலையிடுவதாகவும், இவை மாபெரும் மோசடிகள் என்று எழுதி அம்பலப்படுத்தியது. உடனடி உதவியாக 40 நாடுகளில் இருந்து 140 கப்பல்கள், 142 விமானங்களில் நிவாரணப் பொருட்கள் அனுப்பப்பட்டதாய் கூறப்பட்ட போதும்,

இவை எவையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நலனில் இருந்து வழங்கப்படவில்லை. அரசியல் பொருளாதார நோக்கத்துடன் குறுகிய மனித விரோத வக்கிரத்துடனேயே அரங்கேறியது. இதில் மற்றொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், வறுமையில் சிக்கியுள்ள ஆப்பிரிக்கா மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவி நிதிகளை வெட்டியதன் மூலம், பட்டினிச் சாவை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் அங்கு ஏற்படுத்தியுள்ளன. அண்மையில் ஐ.நா. அறிக்கை சுனாமியின் பெயரில், ஏகாதிபத்தியம் உறுதியளித்த உதவித் தொகைகள் ஆப்பிரிக்கா பிரதேசத்துக்கு வெட்டப்பட்டதைச் சொல்லி புலம்பியுள்ளது. ஆப்பிரிக்காவில் பட்டினிச் சாவை எதிர்கொள்ளும் மக்களின் வாழ்வு கேள்விக்குள்ளாகியுள்ளது. உண்மையில் இங்கும் மனித இனம் பற்றிய மனிதாபிமான அக்கறை எதுவும் பொதிந்து கிடக்கவில்லை. ஏகாதிபத்திய நிதியாதாரத்தில் இயங்கும் சர்வதேச உதவி நிறுவனமான Oxfam இன் அறிக்கைப்படி, மேற்கத்திய நாடுகள் ஏழை நாடுகளுக்கு வழங்கும் உதவி 1960 ஆண்டோடு ஒப்பிடுகையில் தற்போது அரைவாசியாகியுள்ளதாகக் கூறுகின்றது. அதேநேரம் மேற்கு நாடுகளின் வாழ்க்கைத்தரம் 3 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. மறுபக்கத்தில் ஏழைநாடுகள் ஒவ்வொரு நாளும் 100 மில்லியன் டொலர்களை அதாவது 10 கோடி டொலர்களை (1000 கோடி ரூபாவை) வட்டியாகவும் திருப்பிச் செலுத்துகின்றன.

மறுபக்கத்தில் உதவி பற்றி மிகப் பிரமாண்டமான போலியான மனிதாபிமான பிரச்சாரங்களின் பின்னால், ஏழைநாடுகளின் கடன் மற்றும் வட்டியால் ஏற்பட்டுள்ள சுமையை நீக்கவில்லை. கடனை அதிகரிக்க வைக்கும் அடிப்படையில் உதவி திட்டங்கள் திட்டமிட்டே புகுத்தப்படுகின்றது. இதில் நுட்பமான ஏகாதிபத்தியச் சதி ராட்டங்கள் அரங்கேறுகின்றது. உண்மையில் சுனாமி அனர்த்தத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளின் போது கூட, கடனுக்கான வட்டியைச் செலுத்தாமல் இருப்பதை ஏகாதிபத்தியம் எந்தவிதத்திலும் அனுமதிக்கவில்லை. வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவை பெறுவதை உறுதி செய்துகொண்டன. இதன் அடிப்படையில் மட்டும் தான் உதவி என்ற பெயரில் சில்லறைகளை வழங்க முன்வந்தனர்.

இங்கு உண்மையில் இந்தக் கடன்கள் மற்றும் அதற்கான வட்டி என்பன ஏகாதிபத்தியங்களின் வங்கிகளுக்குச் சொந்தமானவை. அதாவது இந்தக் கடனுக்குரிய பணம் மிகப்பெரிய பணக்காரக் கும்பலுக்குச் சொந்தமானவை. முதலீடு அல்லாத வழிகளில் மக்களின் ழைப்பை உரிந்தெடுக்கும் வகையில், பணத்தின் பெருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே கடன் மற்றும் வட்டி அறவிடும் உலக மயமாதல் ஒழுங்கு, நாடுகளின் மேல் திணிக்கப்படுகின்றது. இந்தக்

கடனுக்கான வட்டியை அறவிடும் வகையில் தேசிய உற்பத்திகள் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றது. இதை உறுதி செய்ய மக்களின் வரிப் பணத்தையும், மக்களை ஏமாற்றி திரட்டும் உதவிகளிலும் இருந்தே உதவிகள் அறிவிக்கப்படுகின்றது. இதிலும் பல மீண்டும் புதிய கடனாக, உதவி என்ற போர்வையின் ஊடாகச் செல்லுகின்றது. இந்த இரண்டு வேறுபட்ட விடையங்கள் தான், கடன் நிலுவைகளையும் வட்டி அறவிடுவதையும் உறுதி செய்கின்றது.

இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகள் தமது கடன் மற்றும் மீள் கொடுப்பனவாக அண்ணளவாக வருடாந்தரம் 35,000 கோடி டொலரை (35,00,000 கோடி இலங்கை ரூபாவை) ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் செலுத்துகின்றன. இதில் இலங்கை விதிவிலக்கல்ல. அதாவது ஏகாதிபத்தியம் வழங்கும் ஒவ்வொரு டொலருக்கும் 1.44 டொலர் திருப்பி செலுத்தப்படுகின்றது. இதை எப்படி உதவி என்று சொல்ல முடியும். இது ஒரு திட்டமிட்ட சூறையாடல் தான். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியங்கள் திமிரெடுத்து கொழுக்கின்றன. நாடுகளையே அடிமைப்படுத்துகின்றன. இந்த 35 லட்சம் கோடி இலங்கை ரூபா பெறுமதியான வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவை எப்படி யார் மீளக் கொடுக்கின்றனர்? மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஏழை மக்கள்தான், தங்கள் சொந்த உழைப்பில் இருந்து ஏகாதிபத்தியப் பணக்காரக் கும்பலுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் வழங்குகின்றனர். இவற்றை அறவிட்டு வழங்குவதே தேசிய அரசுகளின் அரசியல் கடமையாகின்றது. இதை வாங்கி, வழங்க மறுப்பது, ஜனநாயக விரோத அரசு என்று முத்திரை குத்தபோதுமானது. இதுதான் இன்றைய உலக ஒழுங்கு. இந்த வட்டி மற்றும் மீள்கொடுப்பனவில் ஒரு சில சில்லறைகளையே உதவியாக வீசியெறிகின்றனர். ஒருபுறம் அறவீடும் மறுபக்கம் புதிய கடன் என்ற இரட்டை முறைமையே ஏகாதிபத்தியத்தின் அன்றாட இராஜதந்திர நடவடிக்கையாகும். இந்த உண்மைகளை இன்று பொதுவான அறிவியல் உலகமும், ஊடகத்துறையும் மக்களுக்குத் திட்டமிட்டே மறைக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் கடன் தொகை என்ன? அவர்கள் வட்டியாகவும், மீள் கொடுப்பனவாகவும் வருடாந்தம் எவ்வளவு தொகையை ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வழங்குகின்றனர். இதை வருடாந்தம் தமது சொந்த உழைப்பின் மூலம் கொடுக்கும் மக்கள் கூட அறியார். இப்படி இருக்கும் வகையில் தான் ஊடகங்கள் ஏகாதிபத்தியங்களால் இயக்கப்படுகின்றது.

மிக அதிக பாதிப்பைச் சந்தித்த இந்தோனேசியாவின் வெளி நாட்டுக் கடன் 13,432 கோடி டொலர். அதாவது 13,43,200 கோடி

(இலங்கை ரூபா) இதற்காக வருடம் கட்ட வேண்டிய வட்டி 300 கோடி டொலர். அதாவது 30,000 கோடி இலங்கை ரூபா. உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இந்தோனேசியாவின் கடன் 64.5 சதவீதமாகும். இது போல் இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கடன் 1,016 கோடி டொலர். அதாவது 1,01,600 கோடி இலங்கை ரூபா. இதற்கு வட்டியாக கட்ட 2005-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவில் ஒதுக்கிய தொகை 50 கோடி டொலர். அதாவது 5,000 கோடி இலங்கை ரூபா. இலங்கையின் கடன் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 55.7 சதவீதமாகும். சீசெல்ஸ் தீவுகள் கடனோ 55 கோடி டொலர். அதாவது 5,500 கோடி இலங்கை ரூபா. இதற்கான வட்டி 50 லட்சம் டொலர். அதாவது 50 கோடி இலங்கை ரூபா. 2005-இல் பாதிக்கப்பட்ட இந்த நாடுகள் கட்ட வேண்டிய மொத்த வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவு 600 கோடி டொலர். அதாவது 60,000 கோடி இலங்கை ரூபா. இந்த இலட்சணத்தில்தான் ஏகாதிபத்திய உதவிகள் பற்றி பீற்றப்படுகின்றது. இந்த வட்டி மற்றும் மீள் கட்டவேண்டிய மொத்த தொகையின் அரைவாசியைத் தான், உலகம் முழுக்க உதவியாக அறிவித்துள்ளனர். அதாவது உதவியாக அறிவிக்கப்பட்ட மொத்த பெறுமதி 365.5 கோடி டொலர் மட்டுமே. அதாவது 36,550 கோடி ரூபாதான். ஆனால் இந்த நாடுகள் ஒரே வருடத்தில் கட்டும் வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவு 60,000 கோடி இலங்கை ரூபாவாக உள்ளது. ஏகாதிபத்தியம் அறிவித்த உதவிகள் கூட வெறும் வாக்குறுதியாகவும், அதேநேரம் சில வருடங்களுக்கு நீடித்த ஒரு உதவியாகவே உள்ளது.

உலகை ஏமாற்றவும், மக்களின் அறியாமையைத் தமது சொந்தப் பொருளாதார நலனுக்கு இசைவாக மாற்றவும், உதவி பற்றி வீம்பாகப் பறைசாற்றுகின்றனர். இப்படி அறிவிக்கப்பட்ட உதவிகளைப் பார்ப்போம். ஐ.நா. சனாமி மீள் கட்டமைப்புக்கு என ஒதுக்கிய உதவியைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை 1-இல் காணலாம்.

அட்டவணை: 1

நாடு	தொகை	இலங்கை மதிப்பில்
இந்தோனேசியா	37.1 கோடி டொலர்	(3710 கோடி ரூபா)
இலங்கை	16.7 கோடி டொலர்	(1670 கோடி ரூபா)
மாலைதீவு	6.6 கோடி டொலர்	(660 கோடி ரூபா)
சோமாலி	1.0 கோடி டொலர்	(100 கோடி ரூபா)
சீசெல்ஸ் தீவுகள்	.89 கோடி டொலர்	(89 கோடி ரூபா)

ஐ.நா. உதவியாக அறிவித்த தொகை இதுதான். இந்த நிதியும் கூட பல சொந்த நிர்வாகச் செலவுகளைக் கடந்து செல்லும் போது, ஒரு சிறிய தொகையே மக்களுக்குச் சென்று அடையும். இதுவும் சந்தைப் பொருளாதார இலாப எல்லைக்குள் சிக்கிய பின், மக்களிடம் சென்றடைவது என்பது மிகச் சிறிய தொகையே. உதாரணமாக பாடசாலை மாணவர்களுக்கு உடுப்பு ஒன்றை வழங்க 50 இலட்சத்தை ஒதுக்கினால், அதை வழங்குபவர் 25 இலட்சத்தைக் குறைந்தபட்சம் நேரடி இலாபம் கிடைக்கும் வகையில் தான் வழங்குவார். இதுதான் இப்போதைய சந்தை விதி. இப்படிதான் உதவிகள் லாபத்தை சிலருக்குக் குவிப்பதாக அமைந்து விடுகின்றது. உதாரணமாக மீள் கட்டுமானத்தில் கூட, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உழைப்பைக் கொண்டு கட்டுமானத்தை உருவாக்குவதில்லை. பல இடைத்தரகர்களின் கொள்ளைக்கு உட்பட்ட வகையில், தரமற்ற கட்டுமானங்களையே கட்டமைக்கின்றனர்.

இந்த வகையில் மொத்த உதவியாக உலகம் முழுக்க அறிவிக்கப்பட்ட உதவிகளை அட்டவணை 2-இல் பார்ப்போம்.

அட்டவணை - 2

நாடு	தொகை
ஆஸ்திரேலியா	76.4 கோடி டொலர்
ஜெர்மனி	66.0 கோடி டொலர்
ஜப்பான்	50.0 கோடி டொலர்
அமெரிக்கா	35.0 கோடி டொலர்
உலக வங்கி	25.0 கோடி டொலர்
நோர்வே	18.0 கோடி டொலர்
பிரான்ஸ்	10.3 கோடி டொலர்
பிரிட்டன்	9.6 கோடி டொலர்
இத்தாலி	9.3 கோடி டொலர்
டென்மார்க்	7.5 கோடி டொலர்
சுவீடன்	7.4 கோடி டொலர்
ஸ்பெயின்	6.8 கோடி டொலர்
கனடா	6.7 கோடி டொலர்
சீனா	6.0 கோடி டொலர்
தாய்வான்	5.0 கோடி டொலர்
மற்றவை	26.5 கோடி டொலர்
மொத்தம்	365.5 கோடி டொலர்

மேலே அட்டவணை 2-இல் எடுத்துக் காட்டியது போல் மொத்த உதவியாக அறிவிக்கப்பட்ட தொகை, பாதிக்கப்பட்ட நாடுகள் வருடாந்தரம் வழங்கும் வட்டி மற்றும் மீள் கட்டுமானத் தொகையை விட மிகக் குறைவானதே. இந்த உதவி கூட பாதிக்கப்பட்ட பல மூன்றாம் உலக நாடுகளையும் உள்ளடக்கியதே. ஏகாதிபத்தியங்கள் இந்த நாடுகளிடம் அறவிடும் தமது வருடாந்தர வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவில் பாதியைக் கூட உதவியாக அறிவிக்கவில்லை. அறிவிக்கப்பட்டவையும் சில வருடங்களில் வழங்குவோம் என்றுதான் உறுதி அளிக்கின்றது. இந்த உதவியும் தத்தம் நாடுகளின் கழிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருட்களாகவே வழங்கப்படுகின்றது. வழங்கப்படும். ஏகாதிபத்தியச் சந்தையில் தேங்கிப் போன பொருட்கள், கழிவுப் பொருட்கள், மற்றும் மீள் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் என்ற நீண்ட வரிசையிலேயே ஏகாதிபத்திய உதவிகள் வக்கரிக்கின்றது. வருடாந்தரம் வட்டி மற்றும் மீள் வரவை உறுதி செய்யவே, உதவி வழங்கப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த நாடுகளின் கடன் என்பது, மேலே குறிப்பிட்ட தொகையை விட அதிகமாகும். உள்நாட்டு கடன் தொகை தனியாக உள்ளது. இதற்கு வட்டி என்று மக்களின் உழைப்பை உறிஞ்சி கொழுத்தபடிதான், புனர்நிர்மாணம் என்று மூக்கால் சிந்தி ஏகாதிபத்தியங்கள் களமிறங்கின. உதாரணமாக இலங்கையில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் 7 ரூபா கொடுத்தால், மொத்தமாக இலங்கைக்கான புனர்நிர்மாண நிதியே 14000 கோடி ரூபா கிடைக்கும். இந்தத் தொகையை அந்த மக்கள் வழங்க தயாராகவே இருந்தனர், இருக்கின்றனர். ஆனால் தேசியத்தை ஏகாதிபத்தியத்திடம் விற்பவர்கள், தேசிய அடிப்படையில் புனர் நிர்மாணத்தைச் செய்ய விரும்பவில்லை. இங்கு ஏகாதிபத்தியங்களின் தனிப்பட்ட நாடுகளின் அரசியல் பொருளாதார நலன்கள் உள்ளிட்ட, உலகமயமாதல் நலன்களை உறுதி செய்யும் பிச்சைக்காசைக் கொண்டு, உலகில் உள்ள கழிவுகளை நிவாரணமாக வாங்கி வழங்கப்படுகின்றது. உண்மையான தேசிய அரசுகள் வெளிநாட்டு உதவிகள் வேண்டாம் என்றும், அதற்குப் பதிலாகத் தங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டியை இரத்து செய்தாலே போதும் என்றும் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி சொல்ல அவை மக்கள் நல அரசுகளா என்ன?

சுனாமியின் பெயரால் சில நாடுகளுக்கு, சில நாடுகளின் மேல் விசேட கருணையுள்ளம் பொத்துக் கொண்டு வருகின்றது. இலங்கை மீது நோர்வேக்கு தீராத காதல் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றதது. அந்தக் காதல் பரிசாக இலங்கை உலக வங்கிக்குச் செலுத்த வேண்டிய

கடனில் 11.3 கோடி அமெரிக்க டொலரை (1130 கோடி ரூபா), நோர்வே அரசு இலங்கைக்கு வழங்கி உள்ளதாக உலகவங்கி தெரிவித்துள்ளது. இனப்பிரச்சினையில் சமாதான வேடம் கட்டியாடும் நோர்வேயின், உள்நோக்கம் இலங்கையின் வளங்களைச் சூறையாடுவதுதான். நோர்வே பழங்குடி மக்களை அழித்து அவர்களின் சமாதிகள் மீது நோர்வே குடிகளாகியுள்ள முன்னாள் கடல் கொள்கைகாரர்கள் தான், உலகக் கொள்ளைக்காரர்களாக பவனி வருகின்றனர். உதவி, மனிதாபிமானம், சமாதானம் என்ற வேடங்களின் பின்னால் திட்டவட்டமான அரசியல் பொருளாதார நலன்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றது. ஐரோப்பிய நகரங்களைக் கொள்ளையடிக்க நோர்வே கடற்கொள்ளைகாரர்கள் எப்படி அன்று திரிந்தார்களோ, அதையே சமாதான வேடம் காட்டியபடி உலகெங்கும் ஒரு வேட்டை நாயாகவே அலைந்து திரிகின்றது. அமெரிக்கா உலகைக் கொள்ளையடிக்க பயங்கரவாதம், ஜனநாயகம் பற்றி கூறிக் கொண்டு உலகையே ஆக்கிரமிப்பது போல் தான், நோர்வேயும். சமாதானம், நடுநிலை வேசம் கட்டியாடும் நோர்வேக்கு, மக்களின் அடிப்படையான ஜனநாயக உரிமையைப் பற்றி எந்தவிதமான அக்கறையும் கிடையாது. மக்களைச் சுரண்டி சூறையாடுபவர்களுடன் கூடிக் கூத்தடித்தபடி, மக்களைச் சூறையாடுவதற்கு ஏற்ற வழித்துணைவர்களாக இருக்கின்றனர். மக்களின் உழைப்பை மேலும் அதிகமாகக் கொள்ளையடிக்கவும், இதற்குத் துணை செய்வதற்கு அனுமதி தேவை என்பது நோர்வேயினதும் உலகத்தினதும் இன்றைய கொள்கை. இதன் மூலம் நோர்வே தனது சூறையாடலை உறுதி செய்யவே விரும்புகின்றது.

உதவியின் பெயரில் வட்டி மற்றும் மீள் கொடுப்பனவுகளைப் புடுங்குவது ஒருபுறம் நிகழ்கின்றது. மறுபக்கத்தில் உள்நாட்டு பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தையே தமது சொந்த நலனுக்கு இசைவாக மாற்றுகின்றது. அதேநேரம் சுனாமியைப் பயன்படுத்தி நாட்டின் கடற்கரையை ஆக்கிரமிப்பு செய்ய திட்டமிட்டுள்ளனர். கடலிருந்து 100 முதல் 300 மீற்றர் நிலத்தை மக்களிடம் இருந்து புடுங்குவதன் மூலம், மிகப் பெரிய சூறையாடலை ஏகாதிபத்தியம் நடத்த முனைகின்றது. சுனாமி கழுவி வெற்றிடமாக்கியுள்ள இலங்கைக் கடற்கரைகளின் மொத்தப் பெறுமதி 3000 கோடி டொலர் (அதாவது 3,00,000 கோடி இலங்கை ரூபா) பெறுமதியான கடற்கரைகளை, சர்வதேசப் பன்னாட்டுச் சுற்றுலாத்துறையும், சர்வதேசப் பன்னாட்டு மீன்பிடித்துறையும் மலிவாக அபகரிக்க முனைகின்றன. இந்தச் சர்வதேச மனித விரோதக் கும்பல் வீசும் எலும்புக்காகவே, மனிதாபிமானம் மற்றும் மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றி மூக்கால் சிணுங்கி அழுகின்

றனர். ஏகாதிபத்தியமும், உள்ளூர் எடுபிடி தரகர்களும் அறிவிக்கும் உதவிகள் முதல் மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினை மீதான எல்லாவிதமான முன்னெடுப்பு வரை அனைத்தும் ஏகாதிபத்திய மூலதன நலன் களுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே உள்ளது.

5.1 ஒருபுறம் உதவி என்ற பெயரில் இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகள் மறுபுறம் நிவாரணமும் அது ஏற்படுத்தும் வக்கிர அரசியலும்

சுனாமியால் 15000 கோடி ரூபா இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக இலங்கை மத்திய வங்கி அறிவித்துள்ளது. அதேநேரம் இந்த மீள் கட்டமைப்புக்கு 13694 கோடி ரூபா வெளிநாட்டு உதவி கிடைத்திருப்பதாக அறிவித்துள்ளது. அவற்றை அட்டவணை 3-இல் காணலாம்.

அட்டவணை: 3

நாடுகள், நிறுவனங்கள்	இலங்கை ரூபா
இந்தியா	2724 கோடி
ஜப்பான்	2560 கோடி
சர்வதேச நாணய நிதியம்	2500 கோடி
ஐரோப்பிய ஒன்றியம்	1400 கோடி
ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி	1000 கோடி
உலக வங்கி	500 கோடி
அமெரிக்கா	134 கோடி
நோர்வே	115 கோடி

இவற்றை விடவும் வேறு சில நாடுகளும் உதவிகளை அறிவித்துள்ளன. உதாரணமாக சீனா ஒரு அறிவிப்பை விடுத்தது. தனக்கு நாடு தழுவிய வலைப்பின்னல் கொண்ட ஒரு அமைப்பு உண்டு என்று சீனத் தூதுவர் அறிவித்ததுடன், இதன் மூலம் சீனா அரசு 12 கோடி ரூபா பெறுமதியான கூடாரங்கள், கம்பெனிகள் உணவுப் பொருட்களை வழங்கியதாக அறிவித்தார். அத்துடன் நிவாரணப் பணிக்காக 20 கோடி ரூபாவை வழங்கினார். இப்படி பல நாடுகள் வழங்கின. வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உதவி குறித்த ஆர்ப்பாட்டமான அறிக்கைகள் முதல் நாட்டின் உள் வந்து சேரும் பொருட்கள் வரை அனைத்தும் எந்த விதத்திலும்

மக்கள் நலன் சார்ந்து கொண்டு வரப்படவில்லை. வந்து சேரும் பொருட்கள் இலங்கை வாழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வாழ்வியல் முறைமைக்கு இசைவானதாக இருப்பதில்லை. மேற்கின் பண்பாட்டுக் கலாச்சார எல்லைக்கு உட்பட்ட வகையில், அந்த நாட்டுக் கழிவுகள் கொண்டு வந்து குவிக்கப்பட்டது, குவிக்கப்படுகின்றது. மேற்கில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பாவித்து கழித்த உடுப்புகள் பெருமளவில் திரட்டப்பட்டதை நாம் அறிவோம். ஏழைகள் மீதான இழிவான பார்வையும், பணக்கார நாடுகள் ஏழை நாடுகளை கையாடும் முறைமையும் இணைந்து இந்த வக்கிரம் அரங்கேற்றப்படுகின்றது. இலங்கை மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரங்கள் மீது மட்டுமின்றி, நுகர்வு வடிவங்களைச் சிதைக்கவல்ல ஒன்றாகவே உதவி பெயரில் இலங்கை ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றது. மக்கள் தமது வாழ்வில் இருந்து மீண்டு எழ, சொந்த உழைப்பைக் கொண்டு வாழும் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட உதவிகள் திட்டமிட்டே புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

மறுபுறம் சர்வதேச உதவி, சொந்த மக்களின் உதவி என்று ஆர்ப்பாட்டமாகத் திரட்டப்பட்ட பெரும் தொகை நிதிக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியாத மர்மம் ஒருபுறம் நீடிக்கின்றது. இதில் புலிகளும், அரசும், ஏகாதிபத்தியமும், ஏகாதிபத்தியத் தன்னார்வ நிறுவனங்களும் கூட விதிவிலக்கற்ற வகையில் ஒரேவிதமான அணுகுமுறையையே கையாளுகின்றனர். மூடுமந்திரமான மோசடியை அரங்கேற்றி நடத்தும் நாடகங்கள் ஒருபுறம் தொடர, உதவியை இனம், மொழி, மதம், சாதி என்று பிரித்து, அதற்குள் தமது மோசடிகளை மறைக்கும் அரசியல் விளையாட்டை நடத்துகின்றனர். தம் குறுகிய நலன் சார்ந்து கிடைக்கும் நிதியைக் கூட இல்லை என்பதும் ஒரு பிரச்சாரமாகவே அரங்கேறுகின்றது. இதன் மூலம் தாம் கொடுக்காததை மூடிமறைக்க முனைகின்றனர். தமது சொந்த மோசடியை மறைக்க மற்றவர்கள் மீது கொடுக்கப்படாமையைக் குற்றமாகக் காட்டுவது அரங்கேறுகின்றது. குறிப்பாக புலம்பெயர் தமிழ்மக்கள், எந்தவிதமான உதவியையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பாதிக்கப்பட்ட மக்களால் முன்வைக்கப்படுவது ஒரு செய்தியாகின்றது. புலம் பெயர் சமூகம் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலளிக்க முடியாத ஒரு குற்றவாளியாகி நிற்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் புலம்பெயர் சமூகத்தின் உதவிகள் எதுவும் பெருமளவில் செல்லாமை, ஒரு சமூகக் குற்றமாக உள்ளது. புலம் பெயர் சமூகத்தின் பெருமளவிலான உதவிகள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் செல்வதை உறுதி செய்யாமை கூட, சொந்த மக்களுக்கு செய்த ஒரு

வரலாற்றுத்துரோகம் தான். உண்மையில் இலங்கையில் என்ன நடந்தது, என்ன நடக்கின்றது என்பதை ஆராய்வது அவசியமாகின்றது.

5.2 சுனாமியின் விளைவு என்ன?

ஆசிய அபிவிருத்திவங்கி தனது அறிக்கை ஒன்றில் சுனாமியைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் 2,50,000 பேர் வறியவர்களாகி விட்டனர் என்று கூறுகிறது. மீன்பிடி மற்றும் உல்லாசத்துறையைச் சார்ந்து வாழ்ந்த 4 லட்சம் பேர் ஒரு நேர உணவுக்கான தமது தொழிலை இழந்துள்ளனர். இலங்கையில் வேலையற்றோர் அளவு சுனாமிக்கு முன்னர் 9.2 சதவீதமாக இருந்தது. இது சுனாமியின் பின் 20 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. கொல்லப்பட்டவர் எண்ணிக்கை அண்ணளவாக 38 ஆயிரமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. காயமடைந்தோரின் எண்ணிக்கை 15 ஆயிரமாகும். இந்தத் தொகை இறப்பின் கொடூரத்தின் வீச்சைக் காட்டுகின்றது. சேதமடைந்த வீடுகள் முற்றாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ 1,40,000 வீடுகள் ஆகும். சேதமடைந்த உல்லாசப் பயண விடுதிகள் எண்ணிக்கை 50 ஆகும்.

இலங்கை மத்திய வங்கி மொத்த இழப்பை 15,000 கோடி ரூபாவாக அறிவித்துள்ளது. உதவி என்ற பெயரில் கடன் வழங்கும் சர்வதேச அமைப்புகள் இலங்கைக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார இழப்பை 100 கோடி அமெரிக்க டொலர்கள் (10,000 கோடி ரூபா) என மதிப்பிட்டுள்ளது. இலங்கைக்குக் கடன் வழங்குபவர்கள் நாட்டைப் புனரமைக்க 150 கோடி டொலர்கள் (15,000 ஆயிரம் கோடி ரூபா) தேவை எனவும் மதிப்பிட்டுள்ளனர். இப்படி ஒரு பொதுவான சித்திரத்தை ஆளும் வர்க்கங்கள் தருகின்றன. இந்தச் சேதத்தைத் துறை சார்ந்து முன்வைப்பதைப் பார்ப்போம்.

1. கல்வி சார்ந்த கட்டிடத் துறைக்கு 270 கோடி ரூபா (168 பாலசாலையும், 4 பல்கலைக்கழகமும், 18 தொழிற்பயிற்சி நிலையமும் சேதமடைந்ததாக அறிவித்துள்ளனர்.) இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் கல்வித்துறைக்கு நேரடி மற்றும் மறைமுக இழப்பு 470 கோடி ரூபா ஏற்பட்டுள்ளது.
2. சுகாதாரத்துறைக்கு 630 கோடி ரூபா சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. (இதில் 92 மருத்துவமனைகள் சேதமடைந்தன.) மேலும் வைத்திய உபகரணங்கள் மற்றும் பல்வேறு மருத்துவத்துறை சார்ந்து 880 கோடி ரூபா இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

3. வீடமைப்புக்கு 430 முதல் 510 கோடி ரூபா சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக 99,480 வீடுகள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. 44,290 வீடுகள் பகுதியளவில் சேதமடைந்துள்ளது.
4. விவசாயத் துறைக்கு அண்ணளவான 30.4 கோடி சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. கடல்நீர் புகுந்ததால் நான்கு வருடம் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக இப்படி 2308 ஹெக்டேர் நெற்செய்கையும், 589 ஹெக்டேர் தானிய பயிர் செய்கை நிலமும், 473 ஹெக்டேர் காய்கறித் தோட்டமும், 201 ஹெக்டேர் பழச் செய்கை நிலமும் சேதமடைந்துள்ளது. மேலும் 63,000 பறவை இனங்களும், 6,500 மாடுகளும், 3,100 ஆடுகளும் கொல்லப்பட்டன.
5. தொழில் இழப்பு சார்ந்து 1,470 கோடி ரூபா இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. ஐந்து ஆயிரம் சிறு வியாபாரிகள் தொழிலை இழந்துள்ளனர். 2,800 விடுதிகள் சேதமடைந்தன. இதனால் 40000 பேர் தொழிலை இழந்துள்ளனர். உல்லாசத்துறை சார்ந்து 27000 பேர் தமது தொழிலை இழந்துள்ளனர்.
6. மின்சாரத்துறைக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 100 கோடி டொலர். மொத்தமாக 70000 வீடுகளுக்கு மேல் மின் இணைப்பை இழந்துள்ளன. மேலும் 70000 மின்மானிகள் சேதமடைந்துள்ளது. 88 உப மின்நிலையங்கள் சேதமடைந்துள்ளது. இதற்கு 810 கோடி ரூபா சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது.
7. சுத்தமான குடிநீருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 440 கோடி ரூபா. மொத்தமாக 12000 கிணறுகள் சேதமடைந்துள்ளது. 50000 கிணறுகளில் கடல் புகுந்து உவராக்கியுள்ளது. நீர் விநியோகம் செய்த குழாய்கள் சேதமடைந்துள்ளது. இவற்றின் இழப்பு 1220 கோடியாகும்.
8. போக்குவரத்துக்கு ஏற்பட்ட சேதம் 150 கோடி ரூபா. மேலும் நாள் ஒன்றுக்கு 78000 பேர் பயணம் செய்த கரையோர போக்குவரத்து 20 கிலோமீற்றருக்குச் சேதமடைந்துள்ளது. கூடுதலாக அது சார்ந்த தகவல்துறையும் சிதைந்துள்ளது. மொத்தமாக 1360 கோடி ரூபா தேவை. இது மட்டுமல்லாமல் வீதிப்போக்குவரத்துக்கு ஏற்பட்ட சேதம் 630 கோடி ரூபாவாகும். 690 கி.மீற்றர் நீளமான பாதை சேதமடைந்துள்ளது. மேலும் 1100 கி.மீற்றர் உள்ளூர் வீதிகளும், பாலங்கள் கூட சேதமடைந்துள்ளது இதற்கு 2100 கோடி ரூபா தேவை.

9. மீன்பிடித்துறைக்கு 1010 கோடி ரூபா தேவை. 27 ஆயிரம் கடல் தொழிலாளர்களும் (மீனவர்களும்) அவர்களின் குடும்பத்தினரும் இறந்துள்ளனர். 90000 கடல் தொழிலாளர்கள் (மீனவக் குடும்பங்கள்) புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். 29700 மீன்பிடிக்கலங்கள் முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளது. மேலும் வெளியிணைப்பு இயந்திரங்கள், ஐஸ் தொழிற்சாலைகள், மீன்பிடி துறைமுகங்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் 1240 கோடி ரூபாவாகும்.

10. உல்லாசத்துறைக்கு ஏற்பட்ட சேதம் 2620 கோடி ரூபாவாகும். இதனால் 50000 பேர் நேரடியாகவும், 65000 பேர் மறைமுகமாகவும் வேலையை இழந்துள்ளனர்.

உலக வங்கி தனது அறிக்கை ஒன்றில் கடல்கோள் அனர்த்தம் காரணமாக இலங்கையின் சுற்றுலாத் துறைக்கு 200 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் அதாவது 20 கோடி அமெரிக்க டாலர் (2000 கோடி ரூபா) சேதம் ஏற்பட்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளது. 2004-ஆம் ஆண்டிலேயே 5.65 இலட்சம் சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்திருந்தனர். இது 2005-இல் 6 இலட்சமாக அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் சுனாமியினால் இது ஒரு லட்சத்தால் குறையும் என்று அறிவித்துள்ளது. இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சுற்றுலாத்துறை 2 சதவீதமாக உள்ளது. கடல்கோள் அனர்த்தத்தால் 100-இக்கும் அதிகமான ஹோட்டல்கள் முற்றாக சேதமடைந்தோ அல்லது அழிந்தோ போயுள்ளது. உண்மையில் சுற்றுலாத் துறைக்கு ஏற்பட்ட அழிவு குறித்த நாட்டை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. சர்வதேச சுற்றுலாத்துறையையும், சர்வதேச விமான துறையையும் கூட நேரடியாகப் பாதித்துள்ளது. இதனால் சர்வதேச மூலதனங்கள் சில கரும் நெருக்கடிக்குள்ளாகியுள்ளது.

இந்த சிதைவில் இருந்து மீள, ஆரம்ப மீள் கட்டுமானத்தைச் செய்ய ஒரு திட்டத்தை அரசு முன்வைக்கின்றது. அந்தத் திட்டத்தை அட்டவணை 4-இல் காணலாம்.

அட்டவணை: 4

இறந்தோரின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய	40,000 பேர்
வீடுகளை இழந்தோர்	1,00,000 பேர்
காணாமல் போனோர்	6,000 பேர்
காயமுற்றோர்	15,000 பேர்
நாட்டை மீளகட்டியெழுப்பும் பணிக்குச் செலவாகும் தொகை	348.33 கோடி ரூபா

மூன்று கட்டங்களாகப் புனரமைப்பு பணிகளை முன்னெடுப்பதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த மூன்று கட்டங்களையும் புனரமைப்புப் பணிகளையும் அட்டவணை 5-இல் காணலாம்.

அட்டவணை: 5

முதலாவது கட்டம்	27.04 கோடி ரூபா
இரண்டாவது கட்டம்	168.83 கோடி ரூபா
மூன்றாவது கட்டம்	152.57 கோடி ரூபா

அட்டவணை: 5 அ

துறைவாரியாகச் சீரமைக்கச் செலவாகும் தொகையினை அட்டவணை 5 அ-வில் காணலாம்.

வீதிப் போக்குவரத்து சீரமைப்பிற்கு	66.14 கோடி ரூபா
புகையிராத போக்குவரத்து	43.14 கோடி ரூபா
தொலைத் தொடர்பு	8.7 கோடி ரூபா
நீர் விநியோகம், சுத்திகரிப்பு	41.96 கோடி ரூபா
துறைமுக மீள்கட்டுமானம்	3.2 கோடி ரூபா
மின்சாரம்	12.6 கோடி ரூபா
கல்வி	13.2 கோடி ரூபா
சுகாதாரம்	11.8 கோடி ரூபா
சமூக நலன்	60.0 கோடி ரூபா
வீடமைப்பு மற்றும் நகர அபிவிருத்தி	52.0 கோடி ரூபா
மீன்பிடி அபிவிருத்தி	33.0 கோடி ரூபா
தொழிற்சாலைகள் புனரமைப்பு	3.5 கோடி ரூபா
உல்லாசப் பயணத்துறை	32.8 கோடி ரூபா
சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு	7.5 கோடி ரூபா
வர்த்தக முதலீடுகள் அபிவிருத்தி	5.5 கோடி ரூபா
சட்ட ஒழுங்கு பாதுகாப்பு	4.5 கோடி ரூபா
வறுமை ஒழிப்பு தற்காலிக நிவாரண உதவி குடும்பம் ஒன்றிற்கு	5000 ரூபா

இலங்கையில் ஏற்பட்ட இழப்பும், மீள் கட்டுமானமும் பற்றிய ஒரு சித்திரத்தையே அட்டவணை 5 மற்றும் 5அ-இல் காண்கின்றோம். இது குறுகியகாலம் மற்றும் நீண்டகாலத் திட்டமிடுதலின் அடிப்படையில் முன்வைக்கப்படுகின்றது. மீள் கட்டுமானம் முதல் சீரமைப்பு வரை மக்களின் இழப்பைப் பற்றிய சித்திரம், பொதுவாகவே மக்களின் அடிப்படையான நலன்களில் இருந்து முன்வைக்கப்படுவதில்லை. மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வாதாரங்களில் இருந்து, உடனடியான மீள் கட்டுமானத்தைத் திட்டவட்டமாகப் புறக்கணிக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நீண்ட இழுபறியான ஒரு அலைக்கழிந்த வாழ்வையே பரிசாக அளிக்கின்றது. மற்றவர்களிடம் கையேந்தி தங்கி வாழும் ஒரு இழிந்த வாழ்வைத் திணிக்கின்றது. எதிர்காலத்தை இட்டு எந்தவிதமான நம்பிக்கை அளிக்கும் திட்டங்கள் எதையும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பெற்றுவிடவில்லை. சொந்த தங்குமிடமின்றி, சொந்தத் தொழிலும் இன்றி, உழைப்புக்கும் வழியின்றி வாழக்கோரும் மீள் கட்டமைப்பு, இடைத்தரகர்களின் கொழுத்த பணத்திரட்டலுக்கே உதவுகின்றது.

உண்மையில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பைச் சரியாக இனம் காணவில்லை. வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், வாழப் போகும் மக்கள் கூட்டத்தில் மீள் வாழ்வு என்பது, உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியவை. உடனடியாக நம்பிக்கையுடன் வாழ்வில் காலடிகளை எடுத்து வைக்கும் வகையில் உதவவேண்டும். சில உதவிகள் காலம் தாழ்த்தப்படலாம், ஆனால் அவை கிடைக்கும் என்ற உறுதியை பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பெற்று தமது வாழ்வுக்கான அஸ்திவாரத்தைப் பெறும் வகையில் உதவிகள் திட்டமிடுதல் அவசியமானது. ஆனால் இவை முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

பெருமளவிலான பாதிப்பைச் சந்தித்த கடலை அண்டி வாழ்ந்த, மக்களின், கடலில் தங்கி வாழ்ந்த மக்களின் பிரச்சினைக்கு உருப்படியான தீர்வு எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை. ஓர் அமைதியான சூனியமே திணிக்கப்பட்டுள்ளது. இழந்துபோன வள்ளங்களைப் பெறும் வகையில் எந்த ஒரு முன்முயற்சியையும் முன்னிலைப்படுத்தி அரசு இயங்கவில்லை. மீன்பிடி வள்ளத்தைப் பெறுவதும், மீன்பிடிப்பதும் உடனடியான ஒரு பணியாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சில வள்ளங்களை வழங்குவதன் மூலம், மீன்பிடி சமூகத்தையே திட்டமிட்டுப் புறக்கணிக்கின்றனர். மீன்பிடித்துறையில் வள்ளங்களை இழந்த மீன்பிடியாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல்வேறு இழப்புகளைச் சந்தித்தவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலை நடத்த விரும்பும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கும் மீன்பிடி உபகரணங்களை இலவசமாகவே

உடனடியாக வழங்கப்படவேண்டும். மீன்பிடி தொழிலாளர்களுக்கும் இது பொருந்தும். இது ஒன்றும் அதிகமானது அல்ல. உதாரணமாக இன்றைய திட்டமிடலாளர்கள் நிவாரணம் என்ற பெயரில், பாதிக்கப்பட்ட எல்லைகளைத் தாண்டி, மக்கள் அல்லாத துறைகளில் விரிவாக்கும் போது ஏன் அதை மக்களுக்குச் செய்வதை மறுக்க வேண்டும். 100 மீற்றர் கடற்கரையைக் கூட கொள்ளையிடுவர்கள்? மக்களுக்கு வாழ்வையே மறுப்பதை நாம் கவனிக்கின்றோம். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மீன்பிடி வள்ளங்களையும், மீன்பிடி உபகரணங்களையும் வாங்குவதற்கான எந்த முயற்சியையும் முன்னெடுக்கவில்லை. இதைப் பெறுவதற்கான முன்முயற்சிகளைக் கூட அரசு எடுக்கவில்லை.

இதே போன்றே வீடுகளை இழந்த மக்களின் நிரந்தர குடியிருப்புக்கான ஒரு நாடு தழுவிய முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. 100 மீற்றர், 200 மீற்றர் பாதுகாப்பு பிரதேசம் என்று கூறிக் கொண்டு, தமிழ் மக்களின் இனப் பிரச்சினையைப் போல் நீடித்த இழுபறியான ஒரு நிலைக்குத் தள்ளி, அந்த மக்களின் வாழ்வையே திட்டமிட்டு அழிக்கின்றனர். பல பத்தாயிரம் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கான அடிப்படை முயற்சிகள் கூட ஒழுங்கமைக்கப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வு தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வு போல் முடிவற்ற வகையில் துன்பமான இழுபறியான துயரங்களில் சிக்கி அழுகுகின்றது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வெளியில் ஏகாதிபத்தியச் சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு இசைவான வகையிலும், உல்லாசத்துறையைக் கொழுக்க வைக்கும் வகையிலும் வீதிப் போக்குவரத்து போன்ற துறைகளிலேயே அரசு தனது முதன்மை கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இனம், மொழி, மதம் கடந்து ஒரேவிதமான எதிர்வினையைத் தான் அரசிடம் எதிர்கொள்கின்றனர். இதில் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் மேலான சமை இனவாதத்தினால் அதிகரித்துள்ளது. இதில் முஸ்லீம் மக்கள் மேல் புலிகளினால் ஏற்படும் சமையானது பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் வாழ்வைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுரிமைக்கும் கீழாக்குகின்றது. இதை விட புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான முடிவற்ற இழுபறியான பேரங்கள், மக்கள் நலனுக்கு வெளியில் நடத்தப்படுவதால் மேலும் சமை பன்மடங்காகின்றது. இந்தப் பேரங்கள் தமிழ் மக்கள் நலன்களில் இருந்து நடத்தப்படவில்லை. சொந்த நலன்களில் இருந்தே நடத்தப்படுகின்றது. மீள் கட்டுமானம், மீள் நிர்மாணம் முதல் பாதிக்கப்பட்ட சேதங்களைக் கூட மேல் இருந்து திணிக்கும் முறையூடாகவே திட்டமிட்டு மக்கள் விரோத வடிவங்களுடாகவே கையாளப்படு

கின்றது. உண்மையில் மக்களுக்கான மீள்கட்டுமானம், மீள்நிர்மாணம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நேரடியான கண்காணிப்புக்கும், உட்பட்ட வகையில் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களின் விருப்புக்கு ஏற்பவே இவை திட்டமிடப்பட வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட உள்ளூர் மக்கள் தெரிவுசெய்யும் பிரதிநிதிகளை மையப்படுத்தி, அவர்கள் உருவாக்கும் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஊடாக மட்டும் தான், நேர்மையான மீள்கட்டமைப்பு மக்கள் சார்ந்ததாக இருக்கும். இதன் மீது மக்கள் தமது கருத்தைச் சொல்லக் கூடிய, மாற்றக் கூடிய ஒரு கட்டமைப்பு மட்டும் தான், மீள்கட்டுமானத்தை மக்களுக்கானதாக உருவாக்கும்.

இது இல்லாத மீள்கட்டுமானம் மக்களுக்கு எதிரானதாகவே திட்டவட்டமாக இருக்கும். இது தரக்களினதும், அரசியல்வாதிகளினதும் கொள்ளைக்கும், திருட்டுக்கும் உட்பட்டே மக்களிடம் செல்லும் போது, அவர்கள் விரும்பாத ஒன்றைப் பலாத்காரமாகத் திணிப்பதாகவே அமையும். இதில் அரசும் சரி, புலிகளும் சரி, ஏகாதிபத்தியமும் சரி, தன்னார்வ நிறுவனங்களும் சரி ஒரே விதமாகவே செயல்படுகின்றது. மக்களின் சொந்த விருப்பங்களில் இருந்து, இந்த மீள்கட்டுமானம் புனர்வாழ்வு முன்வைக்கப்படவேயில்லை. மீள்கட்டுமானம் என்ற பெயரில் கையேந்தி நிற்கும் அவலத்தையே, இந்த ஜனநாயகம் வெட்கங்கெட்ட முறையில் மக்கள் மேல் திணிக்கின்றது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இப்படித்தான் என்று சொல்லும் அதிகாரத்தை, மற்றவர்களுக்கு யார் வழங்கினார்கள்? மக்களின் அபிப்பிராயத்தை உள்ளடக்கி எந்தக் கட்டுமானமும் திட்டமிடப்படவில்லை. வடக்கு கிழக்கிலும் கூட இதுதான் நிலைமை. மறுபக்கத்தில் இனமுரண்பாடு ஏற்படுத்தும் சோகம் இதைவிட கேவலமானதாகவே உள்ளது. திட்டமிட்ட சிங்களப் பேரினவாதம் ஒருபுறம், தமிழ்க் குறுந்தேசியவாதம் மறுபுறம், அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு வடக்கு மக்களின் வாழ்வியல் தலைவிதியையே கேவலமாக்குகின்றது. குறிப்பாக அதிக சேதத்தைச் சந்தித்த முஸ்லீம் மக்களின் சோகம் சொல்லி மாளாதது. இதில் குறுந்தேசியப் புலிகளின் அணுகுமுறை இதை மிகக் கேவலமாக்குகின்றது.

5.3 வடக்கு கிழக்கில் ஏற்பட்ட மனித அவலங்களும், சூறையாடல்களும்

வடக்கு கிழக்கில் ஏற்பட்ட உயிரிழப்பு மற்றைய பகுதியைவிட அதிகமாகும். குறிப்பாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட

இழப்பு இலங்கையிலேயே மிக அதிகமாகும். இது இலங்கையின் மொத்த இழப்பில் மூன்றில் ஒன்றாகும். இலங்கை அளவில் இனரீதியாக பார்த்தால் முஸ்லீம் மக்கள்தான் அதிக இழப்பைச் சந்தித்துள்ளனர். இதற்கு அடுத்தளவிலான இழப்பு சிங்கள மக்களுக்காகும். இறுதியாகத் தமிழ் மக்கள் அதிக இழப்பைச் சந்தித்து உள்ளனர். இந்தச் சனாமி அழிவை இனரீதியாக அணுகும் அரசியல் முதல் ஊடகத்துறை வரை இழப்பு பற்றிய உண்மைகளைத் திரித்துக் காட்டுகின்றனர். தமிழ் தரப்பு தாமே அதிக இழப்பைச் சந்தித்ததாகக் காட்ட முனைகின்றனர். இதையே சிங்களத் தரப்பும் செய்ய முனைகின்றது. இதன் மூலம் அதிக இழப்பைச் சந்தித்த முஸ்லீம் மக்களின் அவலத்தைத் திட்டமிட்ட வகையில் தமிழ், சிங்கள தரப்பு ஒடுக்கி அவர்களின் மீள் புனர்வாழ்வையே ஒடுக்கும் பலம் வாய்ந்த சக்தியாக நிற்கின்றனர்.

சனாமி பேரலையால் ஏற்பட்ட இறப்பில் 53 சதவீதம் முஸ்லீம் மக்களாவர். இதன்பின்னால் தான் மற்றைய இனங்களான சிங்கள இனமும் தமிழ் இனமும். வடக்குகிழக்கைப் பொதுவாகக் காட்டி சுரண்ட, குறுந்தேசியத் தமிழ் இனவாதிகள் முனைகின்றனர். முஸ்லீம் மக்களின் நிவாரணத்தைப் பற்றி எதுவும் பேச முனைவதில்லை. இதைப் புலிகளின் அன்றாட கோரிக்கைகள் மற்றும் போராட்டங்களில் நாம் இலகுவாக இனம் காணமுடியும். முஸ்லீம் மக்களின் அழிவைத் தமிழ்க் குறுந்தேசிய நலனுக்கு இசைவான வகையில் பயன்படுத்தும் பேரங்களைச் செய்கின்றனர். அம்பாறையில் ஏற்பட்ட அழிவை எந்தத் தமிழ்த் தேசியத் தலைமையும் அக்கறை காட்டவில்லை. சிங்கள இனவாதிகளுக்கு நாங்களும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பது இவர்களின் குறுந்தேசிய நிலைப்பாடாகும்.

சனாமி மீள்கட்டமைப்பைச் செய்ய அரசுடன் புலிகள் நடத்தும் பேரங்களில் கூட ஒரு முஸ்லீம் விரோத வக்கிரமே அரசுக்கேறுகின்றது. கசிந்துவரும் தகவல்களின்படி வடக்குகிழக்கு மீள்கட்டமைப்புக்கான குழுவுக்கான பேரங்கள் முஸ்லீம் விரோத உணர்வையே பிரதிபலிக்கின்றது. 11 பேர் கொண்ட குழுவில் புலிகள் 6 பேரும், முஸ்லீம்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று உறுப்பினரும், மிகுதி அரசு என்றவகையில் இழுப்பறி நடக்கின்றது. குறுந்தேசிய உணர்வு கொண்ட புலிகளிடம் 53 சதவீதச் சேதத்தைச் சந்தித்த மக்கள் கூட்டம் எதைத்தான் பெறப் போகின்றார்கள் என்பது எப்போதும் வெட்டவெளிச்சமானது.

இந்த மோசடிகளை மூடி மறைக்கவே தமிழ்ச்செல்வன் குழுவினர் முஸ்லீம் மதவாதிகளையும், சில புத்திஜீவிகளையும் சந்தித்து நட்புறவை வளர்ப்பதாக நடித்து பீற்றுகின்றனர். சிங்கள அரசு தமிழ் மதக் குருக்களையும், சில புத்தி ஜீவிகளையும் சந்தித்தால் எப்படி இருக்குமோ, அப்படி ஒரு வெட்கக்கேடான நாடக மோசடியை அமுல் செய்யும் போது, ஈ காக்கா கூட சத்தமிடாத ஒரு மெளனக் கொலையை நடத்தினர். முஸ்லீம் அரசியல்வாதிகளைத் திட்டமிட்டுப் புறக்கணித்ததன் மூலம், முஸ்லீம் மக்களின் சுனாமி நிவாரணத்தை அப்படியே விழுங்கி ஏப்பமிடும் கபட நாடகத்தையே, சிங்கள இனவாதிகளிடமிருந்து குறுந்தேசியத் தமிழ் இனவாதப் புலிகள் அபகரித்து அதையே அமுல் செய்துள்ளனர். இந்த வெட்டுமுகத்தைக் கிடைக்கும் தரவுகளில் இருந்து ஆராய்வோம்.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் இழப்பு காணாமல் போனோர் உள்ளடக்கி அண்ணளவாக 12600 பேர். இதில் கணிசமானவர்கள் தமிழர்கள். இதைவிட யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு மொத்த இழப்பு அண்ணளவாக 10800 பேராவர். இதில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலையில் கணிசமான முஸ்லிம் மக்கள் அடங்குவர். திருகோணமலையில் தமிழர், முஸ்லீம், சிங்களவர் என ஒரு கணிசமான பகுதியினர் அடங்குவர். சிங்களப்பகுதியில் கணிசமான அளவு முஸ்லீம் மக்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவற்றைச் சற்று விரிவாகவே ஆராய்வோம்.

5.4 வடக்கு கிழக்கில் ஏற்பட்ட சேதங்களின் உண்மை விபரம் என்ன?

சிங்கள இனவாத அரசு தமிழ் மக்கள் மீது காட்டும் இனவாத வக்கிரங்கள் கொழுந்துவிட்டு எரிகின்றன. மறுபக்கத்தில் புலிகளின் குறுந்தேசிய வெறியும், சுயநலனும் ஒரு தமிழ்ச்சமூகத்தையே பந்தாடுகின்றது. இதனைச் சிங்கள இனவாதிகள் தமக்குச் சாதகமாக கொண்டு வடக்கு கிழக்கு மக்களின் மேல் ஏறி அமர்ந்து கொள்கின்றனர். அந்த மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள் சிதைந்து கட்டெறும்பாகின்றது. சர்வதேச அரசுசாராத நிறுவனங்களின் உதவிக்கு வெளியில், அந்த மக்கள் எதையும் பெறுவது என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகியுள்ளது. அதுவும் சர்வதேச அரசு சாராத நிறுவனங்களின் நிவாரணங்கள் கூட அரசின் பல இடையூறுகளைக் கடந்து செல்கின்ற போது, அதில் ஒரு பகுதியைப் புலிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை உருவாகின்றது. இப்படி உருவான சமூக அவலம் மிகப்

பிரமாண்டமானது. குறைந்தபட்சம் இதற்காகப் போராடக் கூட முடியாது. மனதுக்குள் வைத்து புளுங்கவும், புலம்பவும்தான் முடியும். இந்த நிலையில் உண்மையில் வடக்கு கிழக்கின் ஏற்பட்ட அழிவுகள் சிதைவுகள்தான் என்ன என்பதை அட்டவணை 6-இல் பார்ப்போம்.

அட்டவணை: 6

பகுதி/ பிரதேசம்	இடம் பெயர்வு	இறப்பு	காயம்	காண வில்லை	முற்றாக வீடு அழிவு	பகுதி வீடு அழிவு	அகதி முகாம கள்
யாழ்ப்பாணம்	39933	2640	1647	540	6084	1114	—
கிளிநொச்சி	1603	560	670	1	1250	4250	2
முல்லைத்தீவு	22557	2771	2590	552	3400	600	23
திருகோணமலை	81643	1078	—	337	5974	10394	42
மட்டக்களப்பு	59000	2840	2375	1033	15939	5665	45
அம்பாறை	75492	10436	120	876	29077	—	82
அம்பாந்தோட்டை	17382	4500	361	963	2303	1744	4
மாத்தறை	13321	1342	6652	613	2362	5659	30
காலி	5504	4216	313	554	5525	5966	46
களுத்துறை	23541	256	400	148	2572	2930	16
கொழும்பு	30652	79	64	12	3398	2210	28
கம்பஹா	21354	6	3	5	292	307	2
புத்தளம்	66	4	1	3	23	72	2
மொத்தம்	392048	30957	15196	5637	78199	40911	322

இவை உத்தியோகப்பூர்வமான அறிக்கையாக உள்ளது. சில தகவல்கள் இல்லாதபோதும், அண்ணளவாக இவை சரியானவை. இவை இலங்கை இழப்பின் சில பக்கங்களைக் காட்டுகின்றது. இந்த மனித இழப்பின் மீது, உண்மைகளைத் திரிப்புடுத்தி இனவாத அரசியல் கறைபடிந்து வெளிவருகின்றது. நிவாரணம், மீட்பு என்ற பெயரில் இனவாத அரசியல் வக்கிரம் அரங்கேறி, ஒவ்வொரு இனத்தையும் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் எதிர் எதிராக நிறுத்துகின்றது. மனிதனின் வாழ்வியல் அழிவை ஒருதலைபட்சமாக ஒரு இனத்தின் மீதான தாக்க காட்டி, அனைத்து மீள் கட்டுமானத்தையும் ஒரு இனத்தின்

பெயரால் சூறையாடும் இனவாதப் பிரச்சாரக் கோட்பாடு கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இன அதிகாரத்துக்காகப் போராடும் பலம்வாய்ந்த இனங்கள் சார்பாக எழும் இனவாதம், பலம் குன்றிய இனங்கள் மேலாக நடத்துகின்றது. இப்படி உருவாகும் இனவாத வக்கிரங்கள் மூலமான மீட்பு மற்றும் மீள் கட்டுமானம் உண்மையில் மக்களின் நலனில் இருந்து பிறக்கவில்லை. மக்களின் பெயரால் இனப்பிரிவுகளின் அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள் சுருட்டிக் கொள்ளும் உள்ளடக்கமே முதன்மை பெற்றுள்ளது. இந்த இனவாத அரசியல் கபடத்தை நிர்வாணப்படுத்த இனரீதியாக, பிரதேசரீதியாக உண்மையான புள்ளிவிபர ஆய்வை வைப்பது அவசியமாகின்றது. இதனை அட்டவணை 7-இல் காணலாம்.

அட்டவணை: 7

பகுதி/ பிரதேசம்	இடம் பெயர்வு	இறப்பு	காயம்	காண வில்லை	முற்றாக வீடு அழிவு	பகுதி வீடு அழிவு	அகதி முகாம்கள்
வடக்கு	64093	5971	4907	1093	10734	5964	25
கிழக்கு	216135	14381	2495	2246	50990	24029	169
வடக்கு கிழக்கு	280228	20352	7402	3339	61724	29993	194
தெற்கு	111820	10403	7794	2298	16475	18888	124
அம்பாறை	75492	10436	120	876	29077	8000	82
முல்லைத்தீவு	22557	2771	2590	552	3400	600	23
மொத்தம்	392048	30957	15196	5637	78199	48911	322

மேற்கண்ட அட்டவணை 7-இல் ஒரு இனரீதியான, பிரதேசரீதியான சித்திரத்தை எமக்குத் தருகின்றது. பொதுவாக வடக்கு கிழக்கு அதிக சேதத்தைச் சந்தித்துள்ளதைக் காட்டுகின்றது. இதைச் சிங்கள இனவாத அரசு மூடிமறைத்து, தெற்கை முதன்மைப்படுத்தி செயல்படுகின்றது. தமிழ்மொழி பேசும் மக்களின் இழப்பை மூடிமறைக்கின்றது. இது இப்படி என்றால் வடக்குகிழக்கில், கிழக்கே அதிக சேதத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் குறுந்தேசிய உயர்சாதிய பிரதேசவாதப் புலிகள் சேதத்தை வடக்குக்கு மட்டுமானதாகக் காட்டுகின்றனர். அதிலும் தமது அதிகாரத்தில் உள்ள முல்லைத்தீவே அதிக சேதத்தைச் சந்தித்ததாகக் காட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் கிழக்கின் அழிவை மூடிமறைக்கின்றனர். கிழக்கிலும் முஸ்லிம் மக்களின் இழப்பை ஒட்டு மொத்தமாக மூடிமறைக்கின்றனர். குறிப்பாக அம்பாறை

மாவட்டம் மட்டும் மொத்த இழப்பில் மூன்றில் ஒன்றாக உள்ளது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் கடல்கொண்ட பகுதி முற்றாக மூழ்கி எழுந்ததைக் காட்டுகின்றது. காயம் அடைந்தவர்களின் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கை (120) கூட இதற்குச் சாட்சியம் சொல்லுகின்றது. கடல் முழுமையாக அள்ளிச் சென்றுள்ளது. வீடுகள் மீன்பிடி உபகரணங்கள் என அனைத்தையும் முற்றாக அழித்துள்ளது. அம்பாறையில் ஏற்பட்ட இழப்பின் பெரும்பகுதியை முஸ்லிம் மக்களே சந்தித்துள்ளனர். இந்த உண்மை பொது அறிவு மட்டத்தில் முற்றாக மறுதலிக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள ஊடகத்துறை தமிழ் மக்களின் இழப்பை மூடிமறைக்கின்றது என்றால், தமிழ் ஊடகத்துறை முஸ்லிம் மக்களின் இழப்பை மூடிமறைக்கின்றது. ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் பெயரில் இயங்கும் ஊடகத்துறை மனித அவலங்களையே குழிதோண்டி புதைத்து வருகின்றது. தெற்கு, கிழக்கு, வடக்கு என எடுத்தால் அதிக சேதத்தைக் கிழக்கும், அடுத்து தெற்கும் இறுதியாக வடக்கும் சந்தித்துள்ளது. ஏனெனில் சுனாமி அலைகள் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் மட்டுமே தோன்றுவதற்கு அதிகம் வாய்ப்புள்ளது. அதே நேரம் வடக்கில் தோன்றும் அலைகள் இந்தியாவைக் குறிப்பாகத் தமிழகத்தையே தாக்க அதிக வாய்ப்புள்ளது.

இந்த நிலையில் அதிக புறக்கணிப்பைச் சந்திக்கும் பிரதேசம், மிக அதிக பாதிப்பைச் சந்தித்த அம்பாறையும் மொத்தக் கிழக்குமே, ஒருபுறம் சிங்கள இனவாத அரசு புறக்கணிப்பைச் செய்ய, புலிகள் அதற்கு நிகராக மறுபக்கம் செய்கின்றனர். புலிகள் வடக்குக்கும் அதுவும் குறிப்பாக முல்லைத்தீவே அதிக சேதத்தைச் சந்தித்ததாகக் கூறி பிரச்சாரத்தைக் கட்டமைத்து, மீள் கட்டுமானத்தை வடக்கு நோக்கியும் குறிப்பாக முல்லைத்தீவு நோக்கியும் திருப்பியுள்ளனர்.

இனரீதியாகப் பார்த்தால் அதிக சேதத்தைச் சந்தித்தவர்கள் முஸ்லிம் மக்களாவர். அம்பாறை மட்டுமின்றி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மற்றும் தெற்கிலும் கூட சில ஆயிரம் முஸ்லிம் மக்கள் இறந்துள்ளனர். மொத்த முஸ்லிம் மக்களின் இறப்பு மொத்த இறப்பில் 53 சதவீதம் என்ற ஒரு புள்ளிவிபரம் வெளிவந்துள்ளது. மற்றைய இனங்கள் சரிக்குச் சமமான இறப்பையே சந்தித்துள்ளனர் என்பதே உண்மை. ஆனால் இன்று இன அதிகாரத்துக்காக மார்பு தட்டும் சிங்கள இனவாதிகளும், குறுந்தேசியப் புலிகளும் முஸ்லிம் மக்களின் இழப்பை மூடிமறைக்கின்றனர். புலிகள் நிவாரணத்துக்காக ஒதுக்கியதாக அறிவித்த 30 கோடியில், முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபா நிவாரணமே வழங்குவதாகக் கூறினர். ஒதுக்கிய 30 கோடி ரூபா நிவாரணங்கள் வழங்கப்பட்டதையும், முஸ்லிம்களுக்கு

குக் கொடுப்பதாக அறிவித்த ஒரு கோடி கொடுக்கப்பட்டதையும் உறுதி செய்யும் எந்த ஒரு ஆதாரத்தையும், அவர்களின் சொந்த செய்திகளே உறுதி செய்யவில்லை. ஆனால் இங்கு முஸ்லீம்களுக்கு ஒரு கோடி மட்டும் தான் கொடுக்க உள்ளதாக அறிவித்தனர். ஆனால் அவர்களையும் தமிழ் மக்கள் என்று கூறிக் கொண்டு திரிகின்றனர். நிவாரணம் முழுக்க தம்மிடம் தரவேண்டுமென கூறிக் கொண்டு நிவாரணங்களையே முடக்கி வருகின்றனர்.

வடக்கு கிழக்கில் 62949 குடும்பங்கள் தமது இருப்பிடங்களை முற்றாகவும், 25583 குடும்பங்கள் பகுதியாகவும் இழந்துள்ளனர். இதிலும் அம்பாறையே அதிகமானது. இந்த நிலையில் எந்த நிவாரணங்களும் சரியாகச் செய்யப்படாத நிலையில், அரசும் புலிகளும் திட்டமிட்டே இம்மக்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர். மீள்கட்டமைப்பில் திட்டமிட்டே சிங்கள இனவாதமும், குறுந்தேசியத் தமிழ் இனவாதமும் முஸ்லீம் மக்களின் முதுகில் குத்துகின்றன. இனவாதச் சேற்றில் மூழ்கியுள்ள இந்த நாட்டில் வாழும் மக்களின் கருணையோ குறுகிய வக்கிரப் புத்தியால் சிதைந்து வக்கரிக்கின்றது. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்வதற்குத் தாளம் போடுவதற்கு அப்பால், சுயமாக மக்களைப் பற்றி எதையும் சிந்திக்க திறன்ற புத்திசுவாதீனமான சமூகத்தையே தேசியம் படைத்துள்ளது.

5.5 மீனவர்களின் அவலம்

சுனாமி அனர்த்தத்தால் இலங்கை முழுமையிலும் 30 ஆயிரம் மீன்பிடிப் படகுகள் மற்றும் மீன்பிடி கலங்கள் அழிந்துள்ளன. இலங்கையில் படகு உற்பத்தி செய்யப்படும் 50 மையங்கள் அழிந்துள்ளன. 10 மீன்பிடித்துறைகள் அழிந்துவிட்டன.

இதிலும் அம்பாறை மீனவர்களின் இழப்பு மிகக் கடுமையானது. அம்பாறையில் 1035 மீனவர்கள் பலியாகினர். அம்பாறையில் மட்டும் கடல் தொழிலில் 500 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 3250 மீனவர்களின் வீடுகள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. இதன் மொத்த பெறுமானம் 161.5 கோடி ரூபாவாகும். பகுதியாக 1735 வீடுகள் சேதமடைந்தன. இதன் பெறுமதி 24.7 கோடி ரூபா. 7501 மீனவக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 35235 பேர் இடம் பெயர்ந்தனர். படகு, தோணி உட்பட மீன்பிடி உபகரணங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 130 கோடி ரூபா. மீனவர் நலன்புரி நிலையங்கள், மீனவக் காரியாலயங்கள், மீனவர் தங்கு மிடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பட்ட சேதம் 15 கோடி ரூபா. அம்பாறை கரையோரப் பிரதேசங்களில் அண்ணளவாக 10 ஆயிரம்

மீனவர்களின் வீடுகள் முழுமையாக அழிந்துள்ளது. 1500-க்கும் மேற்பட்ட மீன்பிடிக்கலங்கள், இயந்திரங்கள் சிதைந்துள்ளன. 60 கிலோ மீற்றர் நீளமான மீன்பிடி வீதிகள், மீன்பிடிக் காரியாலயங்கள் அழிந்துள்ளன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் அழிவுக்குள்ளான மீனவச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 184 ஆகும். இதில் அழிவுக்குள்ளான அந்தச் சங்கங்களுக்குரிய மீன்பிடிப் படகுகளின் எண்ணிக்கை 1160 ஆகும். இவற்றின் பெறுமதி 78.75 கோடி ரூபாவாகும். வடக்கு கிழக்கில் அழிந்த மீன்பிடிப் படகுகள் 13,698 ஆகும். இவற்றின் பெறுமானம் 382.3 கோடி ரூபாவாகும்.

இப்படி ஒரு மீன்பிடிச் சமூகம் முற்றாகச் சிதைந்துள்ளது. குறிப்பாக உற்பத்தியில் வடக்கு கிழக்கில் பிரதான வருமானத்தை விவசாயத்துக்கு அடுத்ததாக மீன்பிடியே வழங்கியது. இதனால் பல பத்தாயிரம் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வியல் உரிமை அழிந்துள்ளது. இதில் இருந்து மீள்வது என்பது பல தடைகளையும், முட்டுக்கட்டைகளையும் கடந்தாக வேண்டும். உண்மையில் இதை எதிர்கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்க முடியாத வகையில், அடிப்படையாகவே மனிதனிடம் காணப்படும் போராடும் திறனை மக்கள் சமூகம் இழந்து நிற்கின்றது. சிங்கள இனவாதமும், குறுந்தேசியத் தமிழ் இனவாதமும், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் பொதுவான சூறையாடல்களும், இந்த மக்களின் கண்ணீர் வாழ்வை நிரந்தரமாக்கி வருகின்றது.

5.6 பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள்

சுனாமியில் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிறுவர்களே அதிகம். அடுத்து பெண்கள். சேர்க்கையாக மனிதன் உருவாக்கிய சுரண்டும் சுதந்திரமான ஜனநாயக அமைப்பிலும், குழந்தைகளே அதிகம் பலியிடப்படுகின்றனர். அடுத்தது பெண்கள். காட்டுமிராண்டிச் சமூகத்தில் கடவுளுக்கு உயிர்களைப் பலியிட்டபோது, குழந்தைகளே நேர்த்திப் பொருளாகி கொல்லப்பட்டனர். இதையே இயற்கையும் செய்துவிட்டது. பலவீனமானவர்கள் மீதான ஒரு அராஜகமாக இது வெளிப்பட்டது.

பாதிக்கப்பட்ட பாடசாலை மாணவர்களை எடுப்பின், மொத்தமாக 77161 மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இதில் 40000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இதிலும் கிழக்கே அதிகம் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளது. கிட்டத்தட்ட

18000 பேர் அம்பாறை மாவட்டத்தினையும், 11514 பேர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினையும் சேர்ந்தவர்கள். மிகவும் பின்தங்கியதும், பிரதேச ரீதியாகத் தாழ்த்தப்பட்ட, அதிக இன மற்றும் வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்குள்ளான ஒரு பிரதேசத்தின் எதிர்காலத் தலைமுறையின் அவலம் நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தையும் இழந்து, வறுமையே கொண்ட ஒரு பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை, ஒரு சமூக முன்முயற்சி ஊடாக மட்டும் தான் மீட்கமுடியும். அதிகார வர்க்கங்களாலும் இனவாதிகளாலும் நிவாரணத்தைச் சூறையாடுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட பேரங்களை தேசியமாகிப் போன இன்றைய எமது சமூக அவலத்தில், இந்தக் குழந்தைகளின் கதி நிரந்தரமாகவே தற்குறியாக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைவிட வடக்கு கிழக்கைச் சேர்ந்த 2407 பாடசாலை மாணவர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். 29 ஆசிரியர்களும் உயிரிழந்துள்ளனர். மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் 54 பாடசாலைகள் முழுமையாகவும், 67 பாடசாலைகள் பகுதியாகவும் சேதமடைந்துள்ளன. கல்வி வலய ரீதியாக உயிரிழந்த மாணவர்கள் கல்முனை - 1502, மூதூர் - 217, மட்டக்களப்பு - 235, அக்கரைப்பற்று - 141, திருகோணமலை - 38, முல்லைத்தீவு - 250, கல்குடா - 125 ஆகும். வடக்கு கிழக்கில் 2125 பேர் தாய் அல்லது தந்தையை இழந்துள்ளார்கள். மாவட்ட ரீதியாக அம்பாறை மாவட்டம் - 954, மட்டக்களப்பு மாவட்டம் - 699, முல்லைத்தீவு மாவட்டம் - 393, யாழ் மாவட்டம் - 47, திருகோணமலை மாவட்டம் - 32 ஆகும். 737 பேர் தாய் தந்தை என இருவரையும் இழந்துள்ளார்கள். மட்டக்களப்பு மாவட்டம் - 406, அம்பாறை மாவட்டம் - 162, திருகோணமலை மாவட்டம் - 35, முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 94, யாழ் மாவட்டம் - 39, கிளிநொச்சி மாவட்டம் - 01 ஆகும்.

பாடசாலை மாணவர்களின் இறப்பு முதல் பெற்றோரை இழத்தல் வரை பெருமளவில் கிழக்கையும், குறிப்பாக அம்பாறையையும் சேர்ந்ததாக உள்ளது. தெற்கு பற்றி துல்லியமான புள்ளிவிபரத்தைப் பெறமுடியவில்லை. ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் கிழக்கே அதிகச் சேதத்தை அனைத்துத் துறையிலும் சந்தித்துள்ளது. இதில் அம்பாறையே மிகக் கடுமையான அழிவைச் சந்தித்தது. ஆனால் அதிகம் புறக்கணிப்புக்கும், அதிகம் செய்தி தணிக்கைக்கும் உள்ளாகும் பிரதேசமும் இதுவாகும். இந்தப் பிரதேசத்தின் மனித அவலங்கள் இலங்கை மக்களும் சரி, உலக மக்களும் அறிந்த கொள்ள முடியாத சூனியத்துக்குள் தமிழ் மற்றும் சிங்கள இனவாதிகள் இட்டுச் சென்றுள்ளனர். இதன் மூலம் அந்த மக்களின் அவலத்தின் மேல் தான்,

மற்றைய இனங்கள் பிரதேசங்கள் மீள்கட்டுமானம் பற்றி திட்டமிடுகின்றனர்.

இதே காலத்தில் மற்றொரு அதிர்ச்சி வெளிவந்துள்ளது. வடக்கு கிழக்கில் உள்ள 57 பாடசாலைகளில் 2005 முதல் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்க உள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் 6-ஆம் வகுப்பு முதல் க.பொ.த. உயர்தரம் வரை சகலப் பாடங்களும் ஆங்கிலம் மூலமாகவே கற்பிக்கப்படவுள்ளதாகவும், மாகாணங்களுக்குத் தேவையான புத்தகங்களையும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் அச்சிட்டுக் கொடுத்துள்ளது. தமிழ்மொழிக் கல்வியைத் திட்டமிட்டு அழிக்க, தமிழ்த் தேசியவாதிகளின் துணையுடன் பெருமளவிலான ஒரு முயற்சி தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்த் தேசியவாதிகளினதும், 'தேசிய தலைவரின்' வழிகாட்டலில் இயங்கும் புலிகளின் ஆதரவுடனும், அங்கீகரிப்புடனும், இந்த மொழி அழிப்பு தொடங்கியுள்ளது. இது மற்றொரு சுனாமியாகி, தமிழ் மொழியை அழிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. அன்னிய மொழிக்கல்வி, வாழும் மக்களின் மொழியுரிமையை மறுப்பதுடன், கல்வி மீதான வறிய மக்களின் கற்கும் அடிப்படை உரிமையைத் திட்டமிட்டே புறக்கணிக்கின்றது. இதன் மூலம் உலகமயமாதலுக்கும், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் சேவை செய்யும் ஒரு கல்விக் கொள்கையை இலங்கை இனவாதிகளும், தமிழ் இனவாதிகளும் அமுல் செய்ய தொடங்கியுள்ளனர். இது சுனாமி அழிவைவிட மிகப் பயங்கரமானது. இதில் கட்டாய சிங்கள மொழித் திட்டத்தைத் தமிழ்த் தேசியம் எதிர்த்தே போலியாகியுள்ளது.

5.7 நிவாரணமும் மோசடிகளும்

கடனைக் கொடுப்பவனும், அதற்கு வட்டி அறவிடுபவனுமே நிவாரணங்களைத் திட்டமிடுகின்றான், நிவாரணங்களை வழங்குகின்றான். இது ஒரு முரணான செயலாகவே இருந்த போதும், உண்மையில் இவை முரணல்ல. அதாவது கிராமங்களில் ஊரையே சுரண்டுவன் கோயில் கட்டுவது போல் தான் இதுவும். உதவி, நிவாரணம் என்பன மக்களிடம் சூறையாடியதில் ஒரு சிறுதுளியை மீள வழங்குவதுதான். அதாவது இதைச் சொந்தப் பணத்தில் இருந்து செலுத்துவதில்லை. மக்களை ஏமாற்றி திருடிச் சூறையாடிய பணத்தில் இருந்து கொடுக்கும் சில்லறைகளே இவை. இந்தச் சில்லறைகளைக் கைப்பற்றவும், அதை மோசடி செய்யவும் முனையும் உள்ளூர் திருடர்களின் போராட்டங்கள், பேரங்கள், இன ஒதுக்கலுக்கும்

குற்றச்சாட்டுக்கும் உள்ளாகின்றது. இதுவே இலங்கையின் உள் அரசியலாகி அதுவே பேரங்களாகின்றது.

உலகைச் சூறையாடும் திருடர்களை ஒழுங்குபடுத்தி, அதை அமைதியாகவும் கூட்டாகவும் திருட உதவும் ஐ.நா. அமைப்பானது இலங்கை உட்பட சனாமி அனர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட 20 லட்சம் மக்களுக்கு ஆறு மாதகாலத்துக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்துள்ளது. இந்த நிவாரணம் தான் இன்று மெதுவாக மக்களிடம் பல இடைச் சூறையாடல்களைக் கடந்து செல்லத் தொடங்கியுள்ளது. ஐ.நா. வழங்கும் இந்த உதவிக்கு ஏகாதிபத்தியமே நிதி வழங்குகின்றது. ஆனால் மறுபக்கம் வறுமையில் மடிந்துவரும் ஆப்பிரிக்க மக்களின் நிவாரணம் வெட்டப்பட்டே, இந்த ஆறுமாத உதவி பற்றி பீற்றப்படுகின்றது. இதை ஐ.நா.வே ஒத்துக் கொண்டு, ஏகாதிபத்தியத்திடம் மேலதிக நிதியைக் கோருகின்றது. இது ஒரு முரணான மக்களுக்கு எதிரான உலக வக்கிரம்தான்.

இதே போல் தான் யுனிசெவ் நிறுவனம் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக என்று கூறி 400 கோடி ரூபா ஒதுக்கியுள்ளது. யுனிசெவுக்கு நிதியளித்து இயக்கும் ஏகாதிபத்தியம் தான், மறுபக்கத்தில் உலகில் வறுமையை விதைத்து பாடசாலைக் கல்வியையே மலடாக்குகின்றது என்ற உண்மை, பொது அறிவுமட்டத்தில கிடையாது. இந்த அறியாமையையே யுனிசெவ் தனக்கு மூல தனமாக்குகின்றது. குழந்தைகளில் அக்கறை உள்ளதாகக் காட்டி ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களை உறுதி செய்கின்றது. முரணான ஒன்றை உருவாக்கி, இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் நடைமுறைப்படுத்தும் ஏகாதிபத்தியக் கயமைத்தனமே உலகெங்கும் மனிதன் சந்திக்கும் பல தொடர் நெருக்கடிகளுக்குக் காரணமாகவுள்ளது.

இலங்கைக்கு ஜனவரி 22 வரை 58 நாடுகளிடமிருந்து 256 விமானங்கள் மற்றும் கப்பல்கள் மூலம் 43236 தொன் (டன்) நிவாரணப் பொருட்கள் சனாமியின் பெயரில் வந்திறங்கின. என்னே மனிதாபிமானம்? என்னே அக்கறை? சொந்த மக்களைப் பட்டினியில் வைத்திருப்பதே ஜனநாயகமாகக் கருதும் இவர்கள்தான், உதவிப் பொருட்களை அனுப்புகின்றனர். இப்படி அனுப்பிய பொருள்களில் 5,6 வருடங்களுக்கு முன்பாகவே திகதி (தேதி) இட்டு பாவனைக்கு (பயன்பாட்டுக்கு) உதவாது என்று எறியவேண்டிய உணவுப் பொருட்களும் உள்ளடங்கும். இதைவிட ஐரோப்பிய மிருகங்களுக்கு என தயாரிக்கப்பட்ட உணவும் அடங்கும். பாவனைக்கு (பயன்பாட்டுக்கு) உதவாது என வெள்ளையர்களின் வீடுகளில் கழித்த பழைய உடுப்புகள்

முதல் பல கழிவுகள் உதவியின் பெயரில் வந்து குவிந்துள்ளது. இப்படியான கழிவுகளை எல்லாம் எப்படி அகற்றுவது என்று தெரியாத நிலையில், அரசு திணறுகிறது. உண்மையில் இப்படி திரட்டி அனுப்பிய கழிவுப் பொருட்கள் மூலம், மூலதனம் வரி குறைப்புக்குள்ளாகி இலாபத்தையே அடைந்துள்ளது.

இப்படி ஒரு மாதத்தக்குள்ளாகவே வந்து குவிந்த 43236 தொன் (டன்) பொருட்களில், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 8272 தொன் நிவாரணப் பொருட்கள் மட்டுமே அரசு விநியோகித்தது. அண்ணளவாக ஐந்தில் ஒன்று தான் விநியோகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதில் பல மோசடிகள் நடந்தது அம்பலமாகி வருகின்றது. மறுபக்கத்தில் விநியோகிக்காத விலையுயர்ந்த பொருட்கள் திடீர் திடீரென காணாமல் போவது அம்பலமாகி வருகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நிவாரணம் இன்றி, வாழ்வுக்கான அடிப்படையும் இன்றி கையேந்தி நிிற்கின்றனர். நிவாரணப் பணியுடன் தொடர்புடைய இடைப்பட்ட இடைத்தரகர்கள் நிவாரணத்தின் பெரும் பகுதியைக் கொள்ளையிட்டுக் கொழுக்கின்றனர்.

மறுபக்கம் 4000 சர்வதேசப் படையினரும், 15 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட அரசு மற்றும் தன்னார்வ அரசு சாரா நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தோரும் நாட்டில் உதவி நிவாரணம் மீட்பு என்ற பெயரில் களமிறங்கினர். இந்தப் படையில் அமெரிக்கப் படையினரும் உள்ளடங்குவர். இப்படி 58 நாடுகளைச் சேர்ந்த இராணுவ மற்றும் உள்வ நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளும் உதவி என்ற பெயரில் இலங்கையில் தலையிட்டனர். சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் சதி வேலைகளில், இலங்கை மக்களின் பொருளாதாரத்தைத் தத்தம் நாட்டுக்கு இசைவான வகையில் மாற்றியமைப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபடுகின்றனர். அமெரிக்கா தனது தலையீட்டைச் சும்மா நடத்தவில்லை. நீண்டகால நோக்கில் இராணுவப் பொருளாதார அடிப்படையிலேயே தலையிட்டுள்ளது. இது புலிகளைக் கையாளும் நோக்கில் மட்டும் அமையவில்லை. சிலர் அப்படித்தான் காட்ட முனைகின்றனர். மாறாக நீண்டகால நோக்கில் இலங்கை உள்ளிட்ட தென்னாசிய நாடுகள் மீதான ஆதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. “அமெரிக்காவின் நோக்கங்களுக்குப் பலன் அளிக்காத நாடுகளுக்கு உதவுவதற்கு, அமெரிக்கா தர்மசத்திரம் நடத்தவில்லை” என்று அமெரிக்காவின் அதிகார வர்க்கம் தெளிவாக அறிவித்தது. சனாமி நிவாரணம் என்ற பெயரில் உலகத்தை ஆக்கிரமிக்க, அமெரிக்கா தனது தலைமையில் ஐ.நா.வுக்கு போட்டியாகவே நான்கு நாடுகளைக் கொண்ட குழுவொன்றை அமைத்தது. ஆனால் உலகளவில் ஏற்பட்ட கடுமை

யான எதிர்ப்பினால் இது கலைக்கப்பட்டது. உலகை ஆக்கிரமிக்கும் போராட்டம், ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இடையில் புதிய இணைப்புகளை உருவாக்கி வருகின்றது. சுனாமி நிவாரணத் தலையீடுகள், உண்மையில் தத்தம் நாடுகளின் பொருளாதார நோக்கில் இருந்தே கையாளப்படுகின்றது. இதையே அழகாக தென்னாசிய பங்குச் சந்தை தரகர் ஒருவர் கூறிவிடுகின்றார். “இனி இந்த நாடுகள் பழைய மாதிரி வாழமுடியாது. நவீனமயத்திற்குள் புகுந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தை, இந்தச் சுனாமி இவர்களுக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது” என்றார். இப்படித்தான் சர்வதேச உதவி என்ற பெயரில் நவீன ஆக்கிரமிப்பை உலகமயமாதல் நோக்கில் நடத்தியுள்ளது.

5.8 வடக்கு கிழக்கு நிவாரணம் மீதான புலிகளின் குற்றச்சாட்டுகள்

இவை அழகான சிங்காரிக்கப்பட்ட மோசடிதான். அரசியல் ரீதியாக உள்நோக்கம் கொண்டது. இதுவே புலிகளின் குறுகிய அரசியலாகி, தமிழ் மக்களை ஏமாற்ற மக்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றது. உண்மையில் இதன் மூலம் நிவாரணங்களில் இருந்து புலிகள் சூறையாடும் பங்கை உறுதி செய்வதே, புலிகளின் உள்நோக்கமாகும். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நலன் சார்ந்து, இதைப் புலிகள் ஒருக்காலும் கோரவில்லை. மறுபக்கத்தில் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாப் பிரதேசத்திலும், அரசு செயலாற்றாத தன்மையில் தான் இருந்தது. அதாவது உலகமயமாதல் என்னும் சர்வதேசக் கட்டமைப்பில், அரசு சுயாதீனமாகச் செயல்படுவதை அனுமதிப்பதில்லை. இது உலகமயமாதலின் உள்ளடக்க விதி. இந்த உலகமயமாதலில் புலிகள் அதிகாரத்துக்கு வந்தாலும், இதுவே அடிப்படை நிபந்தனை. மறுபக்கத்தில் உதவியாகச் சர்வதேச ரீதியாக அறிவிக்கப்பட்டவை எப்போதும் நிதியாக வழங்கப்படுவதில்லை. அறிவிக்கப்பட்டதிலும் மிகக் குறைந்த ஒரு தொகைக்குரிய பொருட்களே எப்போதும் நிதியாக வழங்கப்படுவதில்லை. நீண்டகால நோக்கில் உதவி, பொருட்கள் வடிவில் வந்து சேர்வது பற்றியே திட்டமிடப்படுகின்றது. இவை கூட பல சந்தர்ப்பத்தில் வாக்குறுதிக்கு வெளியில் வழங்கப்படுவதில்லை. புலிகளைப் போல் அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்திய உதவிகள் அனைத்தும் வெறும் அறிக்கைகளாகவே பிரகடனம் செய்யப்படுகின்றது என்பதே உண்மை.

புலிகள் புலம்பெயர் நாட்டில் சுனாமியின் பெயரில் சேகரித்த பல நூறு கோடி ரூபா நிதிக்கு என்ன நடந்தது என்று யாருக்கும்

தெரியாது. ஆனால் அவை மக்களுக்கு நிச்சயமாகச் சென்றடையவில்லை என்பது மட்டும் உண்மை. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயரமான வாழ்வும், இழப்பினால் தொடரும் ஒப்பாரிகளும், குற்றச்சாட்டுகளும் ஆதாரமாகவே இதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்த நிலையில் புலிகள் குற்றச்சாட்டை அரசை நோக்கி திருப்பிவிடுகின்றனர். ஆனால் அதை ஆதாரப்பூர்வமாக முன்வைப்பதற்கு தயாரற்ற நிலையில் வெற்று அறிக்கைகளால் சாடுகின்றனர். அரசு ஆரம்ப நிவாரணங்களாக அனுப்பப்பட்ட பட்டியலை வெளியிட்டது. இதைப் புலிகள் மறுக்கவில்லை, ஒத்துக் கொள்ளவுமில்லை. அறிக்கை ரீதியான குற்றச்சாட்டுகள் மூலம் ஒரு யுத்தத்தை நடத்த முனைகின்றனர். இதில் கூட மக்கள் நலன் எதுவுமில்லை. புலம்பெயர் நாட்டில் சூறையாடியதை மூட்டை கட்டி வைத்தபடி, மக்களின் பெயரில் நாட்டிலும் சூறையாடவே புலிகள் விரும்புகின்றனர்.

உதாரணத்துக்கு வடமராட்சிப் பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரதேசச் செயலாளர்களுக்கும் ஆரம்ப சுனாமி நிவாரணத்துக்காக 2.2 கோடி ரூபா அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வாகனங்களில் மக்களை ஏற்றி இறக்கியதாகக் கணக்குக் காட்டி தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் 67 லட்சம் ரூபாயினைப் பெற்றுள்ளது. வரணி பகுதியில் அமைந்துள்ள நலன்புரி நிலையத்தில் தங்கியுள்ளவர்களின் நாளாந்தச் செலவெனக் கூறி, நாளொன்றுக்கு 9750 ரூபா படி தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் பெற்றுள்ளது. குடத்தனை கிராம சேவையாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட (இல. 419ஏ) நலன்புரி நிலையத்தில் தங்கியுள்ள 78 குடும்பங்களுக்கான எட்டு நாள் செலவாக ரூபா 82,000 ரூபாயினையும் புலிகள் பெற்றுள்ளனர். உதவியாக அரசு வழங்கிய நிவாரண நிதி அந்த மக்களின் பெயரால் புலிகளின் கைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதில் எவ்வளவு தொகை மக்களுக்குச் சென்றது என்பதை, புலிகளைப் புரிந்த ஒவ்வொருவரினதும் சொந்த அறிவே புகட்டிவிடும். நிவாரண நிதியைக் கையாளும் ஒரு கட்டமைப்பைப் புலிகள் பெறத் துடிப்பதன் நோக்கம் தெட்டத் தெளிவாக எதற்கு என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அரசின் நிவாரணத்தையே புலிகள் சுருட்டத் தொடங்கியுள்ள நிலையில் புலம்பெயர் சமூகம் என்றும்மில்லாத அளவில் வாரி வழங்கிய நிதியை மக்களின் கண்ணிலேயே காட்டப்போவதில்லை என்பது ஒரு எதார்த்த உண்மை.

இதற்காகவே அரசு நிவாரணம் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒருதலைப்பட்சமான குற்றச்சாட்டைப் புலிகள் வைத்தனர். கிடைத்தது என்ன என்பதையோ, தமிழ்ப் பகுதியை விட சிங்களப் பகுதிக்கு அரசு எப்படி உதவுகின்றது என்ற அடிப்படை

யான தரவுகள் இன்றி, குற்றச்சாட்டை அள்ளித் தெளித்தனர். ஏன் சுனாமி ஏற்பட்டவுடன் ஜே.வி.பி. சிங்களப் பகுதி மட்டுமின்றி, கிழக்கில் பெருமளவில் ஆரம்ப நிவாரணப் பணியில் ஈடுபட்டனர். இதைக் கூட புலிகளால் ஒருக்காலும் செய்ய முடியவில்லை. பணம், பலம், அதிகாரம், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு என அனைத்தையும் கொண்ட புலிகள், சொந்த மக்களையே புறக்கணித்தனர். இந்த இடத்தில் ஜே.வி.பி.யின் முன் உதாரணத்தைக் கூட, மக்கள் நலன் சார்ந்து புலிகளால் செய்ய முடியவில்லை. இதைக் கண்டு அரசியல் ரீதியாக வெகுண்டனர். புனர்நிர்மாணத்தையே தடுத்தனர். மாறாக அதைத் தம் கையில் எடுத்தவுடனேயே, அதில் கொள்ளை அடிக்கின்றனர். மக்களுக்காகப் புனர்நிர்மாண வேலையில் உடலால் கூட, மனப்பூர்வமாக செய்ய முன்வரவில்லை. இந்த உண்மையை நாம் புரிந்தேயாக வேண்டும்.

அரசு எதிர்மறையில் புலிகளின் குற்றச்சாட்டுக்குத் தரவுகளை முன்வைத்தது. இதேவேளை யுனிசெஃப்-பின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் கரல் பெல்லாமி, அரசாங்கத்தின் நிவாரண உதவிகள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் பாரபட்சம் எதுவும் காட்டப் படுவதாக, புலிகளின் அரசியற்றுறைப் பொறுப்பாளர் தமக்குத் தெரிவிக்கவில்லை என்றார். உண்மையில் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றவும், இலங்கை அரசை நிர்பந்திக்கவும் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டாகவே இவை அமைந்து இருந்தன. அரசு முதல் கட்ட நிவாரணமாக வடக்கு கிழக்கு பகுதிக்கு 40.3 கோடி பெறுமதியான பொருட்களை அனுப்பியதாக அறிவித்தது. அதைப் புலிகளுக்கு எதிராக பிரதேச ரீதியாக சுட்டிக் காட்டியது. புலிகள் இதையிட்டு மௌனம் சாதித்தனர். இந்த வகையில் வழங்கிய ஆரம்ப நிதியினை அட்டவணை 8-இல் காணலாம்.

அட்டவணை 8

பகுதி	தொகை
அம்பாறை	11 கோடி ரூபா
மட்டக்களப்பு	9.5 கோடி ரூபா
திருகோணமலை	6.5 கோடி ரூபா
கிளிநொச்சி	4.6 கோடி ரூபா
முல்லைத்தீவு	4.5 கோடி ரூபா
யாழ்ப்பாணம்	4.2 கோடி ரூபா

இதில் அதிகம் பாதிப்படையாத கிளிநொச்சிக்கு புலிகளைத் திருப்பிப்படுத்தவும் அரசின் சலுகையாகவே நிதி வழங்கப்பட்டது. அரசின் இந்த அறிக்கையைப் புலிகள் மறுக்கவில்லை. அதைபோல் வடக்கு கிழக்கு அரசாங்க அதிகாரிகளும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் தொடர் குற்றச்சாட்டைப் புலிகள் தொடர்ந்தனர். தை மாதம் 14-ஆம் திகதி வரை வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்திற்கு 7473.05 மெற்றிக் தொன் (மெட்ரிக் டன்) உணவுப் பொருட்கள் அனுப்பியதாக அறிவித்தனர். இதில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு 2058.03 மெற்றிக் தொன், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு 588.77 மெற்றிக் தொன், முல்லைத்தீவுக்கு 629.40, மட்டக்களப்புக்கு 1571.12 மெற்றிக் தொன்னும் அனுப்பியதாக அறிவிக்கப்பட்டது. மற்றும் நிவாரண மீட்புக்கு என பல பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றை அட்டவணை 9-இல் காணலாம்.

அட்டவணை 9

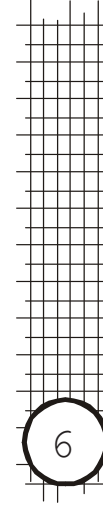
மாவட்டம்	பிக்கப்	உழவு இயந்திரம்	இரண்டு சக்கர உழவு இயந்திரம்	ஜென -ரேட்டர்	நீர் இறைக்கும் இயந்திரம்
யாழ்ப்பாணம்	—	—	—	07	—
கிளிநொச்சி	02	05	10	08	25
முல்லைத்தீவு	02	05	10	10	25
திருமலை	02	—	—	15	—
மட்டக்களப்பு	03	—	—	20	—
அம்பாறை	03	—	—	30	—

இப்படி பல பொருட்கள் வழங்கப்பட்டது. இவை இன அடிப்படையில், தமிழருக்கு எதிராக மிகக் குறைவாக வழங்கப்பட்டதாகக் காட்ட ஆதாரபூர்வமாக எந்த அறிக்கையையும் புலிகள் இதுவரை முன்வைக்கவில்லை. சிங்களப் பகுதிக்கு இனவாத அடிப்படையில் தமிழ்ப் பகுதியை விட சிறப்புச் சலுகை வழங்கப்பட்டதாக ஆதாரப் பூர்வமாகப் புலிகளின் புலனாய்வு தரவுகள் எதுவும் முன்வைக்கவில்லை. இதைப் புலிப் பினாமிகள் கூட முன்வைக்கவில்லை. இதில் முஸ்லீம் மக்கள் பற்றி இருட்டடிப்பில் தமிழ் மற்றும் சிங்கள தரப்பு திட்டமிட்டே கூடிக்குலாவினர். இலங்கை என்ற கட்டமைப்பில் தமிழர் பிரதேசம் யுத்தப் பிரதேசமாக இருப்பதால், இனவாத அரசு இயந்திரத்தின் பொதுவான தடை நிவாரணத்தில் பல கெடுபிடி

களை இயல்பாகக் கொண்டிருக்கும். இதை மேலும் கடுமையாக்கும் வகையில், நிவாரணத்தின் பெயரில் புலிகளுக்குத் தேவையான இராணுவ உபகரணங்கள் கூட நாட்டினுள் தரையிறங்கிக் கொண்டிருந்தது. இது கெடுபிடியை மேலும் அதிகமாகியது. இதே நிலைமை அரசு அல்லாத அன்னிய நிவாரணங்கள் கூட, தமிழ்ப் பிரதேசத்துக்குச் செல்வதில் பொதுவான ஒரு அன்னியமாதல் இருந்தது. பொதுவாகக் காணப்பட்ட கெடுபிடிகளைத் தாண்டி, திட்டமிட்ட நிவாரணப் புறக்கணிப்பு நடந்ததாக ஆதாரப்பூர்வமாக முன்வைக்க முடியாத புலிகளின் அரசியல், திட்டவட்டமாக உள்ளேநாக்கம் கொண்டவை. தமிழ் மக்களை ஏமாற்றிச் சூறையாடுவது இதன் சாராம்சமாகும். இலங்கை அரசு சிங்கள இனவாத அரசு என்பதால் இதன் அடிப்படையில் செயல்படும் என்பது உண்மை. இந்த பொது உண்மை மட்டும், வழங்கும் நிவாரணத்தை இனவாதமாக வழங்குவதாகக் காட்டப் போதுமானதல்ல. மாறாகத் தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து அரசை அம்பலப்படுத்த புலிகளால் முடியவில்லை. இரண்டு திருடர்களும் மக்களைச் சொல்லி கொள்ளையடிக்கும் போது, கொள்ளையடிப்பதே நோக்கமாக இருக்கும் போது, உண்மைகள் புதைக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

இக்கட்டுரைக்கான புள்ளிவிபரத் தரவுகளை வழங்கியவை

1. வீரகேசரி
2. தினக்குரல்
3. பரீசியன் பிரெஞ்சுப் பத்திரிகை
4. பிகரோ பிரஞ்சுப் பத்திரிகை
5. புதினம் - இணையத்தளம்
6. தேனீ இணையத்தளம்
7. நிதர்சனம் இணையத்தளம்
8. ஈ.பி.டி.பி. இணையத்தளம்.
9. The Sunday Times

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விமர்சிக்காத புலிகள் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம், மக்களுக்கு எதிரானது

லண்டன் ஜெயதேவன் விவகாரம், புலிகளின் வழமையான அவர்களின் அரசியல் வக்கிரத்தை மீண்டும் சந்திக்கும் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த விவகாரத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நேரடியாகத் தலையிட்டதுடன் கூடவே துணைக்கு நோர்வேயும் தலையிட்டது. இதனால் தனிப்பட்ட அவர் புலிகளின் படுகொலையில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்து பிரிட்டிஷுக்குத் திரும்ப முடிந்தது. தொடர்ந்து புலிகளுக்கு எதிராகத் தனது சுயவிமர்சனத்தை அல்ல, பிரச்சாரத்தை ரி.பி.சி. வானொலியூடாகச் செய்ததுடன், அதைச் சர்வதேச ரீதியாக எடுத்துச் செல்லுகின்றார். சர்வதேசத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு விடயமாக இது உள்ளது. தம்மைத் தாம் அப்பாவி களாகக் காட்டியபடி நடுநிலையாளராக தமது வேஷத்தைப் போட்டு, சூடு சுரணையற்ற வகையில் புலிகளுடன் கூலிக் குலாவுபவர்கள் கனவுகளையே, இப்புலியெதிர்ப்பு பேட்டி அதிரவைத்துள்ளது. மனித நம்பிக்கைகள் எல்லாம் சிதறிக்கப்பட்ட நிலையில், புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் குளிர்காய்வதில் ஈடுபடும் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர், ஜெயதேவன் விவகாரத்தைப் போட்டிபோட்டு செய்தியாக முன்னிலைப்படுத்தி வெளியிடுகின்றனர்.

புலிகள் அமைப்பு ஒரு ஜனநாயகப்பூர்வமான ஒரு இயக்கமல்ல. புலிக் கட்டமைப்பானது சொந்த அமைப்பின் மீதும் முழு மக்கள் மீதும் அப்பட்டமான வக்கிரத்துடன் கூடிய ஒரு சர்வாதிகாரத்தை

ஜனநாயக விரோதக் கட்டமைப்பைத் திணிக்கின்றது. ஆயுத முனையில் மரணத்தை நெற்றிப் பொட்டில் வரைந்தபடிதான், தமிழ் மக்களின் எல்லாவிதமான வாழ்வியல் அடிப்படைகளையும் எப்படியும் எந்தவிதத்திலும் சிதைக்கும் அதிகாரத்தைக் கட்டமைத்துள்ளனர். உண்மையில் புலிகள் நிலவும் சமூக அமைப்பின், பொதுவான அடக்குமுறையின் எல்லாக் கூறுகளையும் தனதாக்கியுள்ளனர். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே வக்கிரமான சர்வாதிகாரத்தைப் புகுத்தியுள்ளனர். இது இனம், பிரதேசம், சாதி, ஆணாதிக்கம், சுரண்டல் என்று தமிழ்ச் சமூகம் எதையெல்லாம் தனது சீதனமாகக் கொண்டதாக உள்ளதோ, அதன் ஏகபிரதிநிதிகளாகப் புலிகள் உள்ளனர். இங்கு புலிகள் இதைச் சர்வாதிகார வடிவத்தில் தமிழ் மக்கள் மேல் திணிக்கின்றனர். இதையே தேசியம் என்கின்றனர். இதில் எந்தக் கூறும் சுயாதீனமாக முரண்பட்டு மூச்சு விடுவதைக் கூட புலிகள் அனுமதிப்பதில்லை.

சாதாரணமாகச் சமூகத்தின் இயல்பான போக்கில் உருவாகும் பொது அமைப்புகளைக் கூட உயிர் வாழ புலிகள் அனுமதிப்பதில்லை. இவற்றைப் பிளாமி அமைப்புகளாகவே சீரழிய வைக்கின்றனர். அத்துடன் தனிப்பட்ட சொத்துரிமைகளைக் கூட தமதாக்கும் எல்லாவிதமான சதிகளையும், நரித்தனங்களையும் கையாண்டு அபகரிப்பதே புலிகளின் தமிழ்த் தேசியமாக மாறிவிட்டது. சொத்துரிமைகளை அபகரிப்பது, திருடுவது ஆகியவை அமைதியின் உயர்ந்த பட்ச தேசிய இலட்சியமாகி விட்டது. இதில் கோயில்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. எந்த உழைப்புமின்றி பணத்தைத் திரட்டவல்ல கோயில்களைக் கைப்பற்றுவது முதல், சுயாதீனமாக இலாபமற்ற வகையில் கருத்துகளை உருவாக்கவல்ல பொது அமைப்புகளையும் கூட கைப்பற்றுவது புலிகளின் அன்றாட செயலாக மாறி, இதுவே நவீன தேசியமாகக் காட்டப்படுகின்றது.

இதை வெற்றிகரமாகச் சாதிக்க 'துரோகி' என்ற ஒரு அடைமொழி போதுமானது. புலிகள் இயக்கத்தில் தாங்களாகவே இணைந்து ஒரு போராளியாக இயங்கிய நடைமுறை என்பது தகர்ந்து, பிளாமிகள் இயக்கமாகப் புலிகள் இயக்கம் மாறிவருகின்றது. பொதுவான தியாக உணர்வுடன் இணைந்த போக்கு சரிந்து செல்ல, இடையில் தட்டிப்பறித்து சூறையாடி வாழ்ந்த "வாழ்த்தெரிந்தவர்கள்" இயக்கமாகப் புலிகள் இயக்கம் மாறிவிட்டது. பிளாமியம் இதில் முதன்மை பெறுகின்றது. மறுபக்கத்தில் சுயமாக இணைந்து இயக்கத்தை உருவாக்கிய தியாக உணர்வுடன் கூடிய அர்ப்பணிப்பு

சார்ந்த போக்கு முடிவுக்கு வர, கட்டாய ஆள்சேர்ப்பு ஊடாகவே இயக்கம் தன்னைத் தக்கவைக்கின்றது. பொதுவான இயல்பான ஆதரவு என்ற நிலை சிதைய, இயக்கத்தைப் பயன்படுத்தி வாழ்விரும்பும் புல்லுருவிக் கும்பல்களின் இயக்கமாக மாறிவிட்டது. இறப்பர் முத்திரை இயக்கமாக மாறிவரும் பிளாமியம், பல போலிகளே தமது சொந்த நலன் சார்ந்து இயக்கத்தின் பொது திசையை வழிகாட்டுகின்றனர். நாளைப் புலிகள் இயக்கம் சிதையும்போது, இந்தப் புல்லுருவிப் போலிகளே முதலில் புலிகளின் முதுகில் குத்துவர். புலிகள் சிதையும் நிலைமைக்கேற்ப நக்கிப் பிழைக்கும் வக்கிரமான அரசியல் பிழைப்பை நடத்துபவர்கள், நிச்சயமாக இன்றைய புலிப் பிளாமிகளாகவே இருப்பர். புலிகளை முதலில் தூற்றுபவர்களாகவும் மிக இழிந்த எல்லாவிதமான மனித விரோதக் காரியத்தையும் முந்திக் கொண்டு செய்பவர்களாக இன்றைய புலிப் பிளாமிகளே இருப்பர். இதில் யாருக்கும் எள்ளளவும் சந்தேகம் தேவையற்றது.

உண்மையில் புலிகள் இயக்கத்தில் இயல்பான தியாக மனப்பான்மை கொண்ட செயல்பாடு சரிந்து செல்ல, புலிகள் வியாபாரப் புலிகளாக மாறி வருகின்றனர். இந்த வியாபாரத்தில் ஏற்படும் சூதாட்டம், பல முரண்பாடுகளை "வாழத் தெரிந்தவர்கள்" உள்ளேயே தொடங்கி வைக்கின்றது. மக்களின் உழைப்பை ஆதாரமாக கொண்ட செல்வத்தைக் கைப்பற்றும் பேராட்டமாகவே, புலிகளின் தேசியப் போராட்டம் இன்று மாறிவிட்டது. மக்களை ஏமாற்றியும், மிரட்டியும் பணம் பறிக்கும் புலிகள் இயக்கம், இதை ஒரு பொதுவான அரசியல் செயல்பாடாகவே மாற்றிவிட்டது. இந்த இலாபங்களைப் பகிர்வதில் ஏற்படும் முரண்பாடுகள், இயக்கத்தினுள் அதாவது "வாழத் தெரிந்தவர்களினுள்" ஒரு இழுபறியான போராட்டமாக மாறிவிட்டது. ஒருவரையொருவர் முதுகுக்குப் பின்னால் குத்திகாரியம் சாதிக்கும் முயற்சிகளே, பிரதானமாக உள்கட்டமைப்பின் உயிர்நாடியாக மாறிவிட்டது. உள்இயக்கத்தில் ஒருவரையொருவர் நெருக்கமாகக் கண்காணிப்பதுடன், ஒருவரையொருவர் முதுகுக்குப் பின்னால் குற்றம் சாட்டி முதுகில் குத்தி சரிப்பது அன்றாட நிகழ்வாகி விட்டது.

இப்படி பல ஆயிரம் சம்பவங்களில் ஒன்று தான் லண்டன் ஜெய தேவன் விவகாரம், அவரை வன்னியில் சிறைவைத்தபடி, அவரைச் சேர்ந்த குழுவினரிடம் இருந்த ஒரு கோயில் நிர்வாகத்தை, புலிகளில் இருந்த ஒருவர் தனது சொந்த உறவினரிடம் லண்டனிலேயே கைமாற்றியது போன்ற நிகழ்வுகள் வரலாற்றில் முதல்முறையாக நடந்தவையல்ல. இது இலங்கையிலும், புலம் பெயர் நாட்டிலும்

பல சொத்துரிமைகளுக்கு நடந்துள்ளது. ஏன் ஜெயதேவன் தொடங்கி பல பொது அமைப்புகளுக்கு நடந்துள்ளது. அப்போது எல்லாம் ஜெயதேவன் புலிகளின் பினாமியாக நக்கித் திரிந்தவர்தான். தற்போதைய விவகாரம் உயிர் உத்தரவாதத்தை இழந்த நிலையில், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தலையிட்டவுடன் முரண்பாடு முன்னிலைப்பட்டு ஒரு பிரச்சாரம் வெளிவருகின்றது. முன்பும் புலிகள் இவர் தொடங்கிய பல பொது அமைப்புகளைக் கைப்பற்றியது பற்றிய மௌனமான இருட்டடிப்பும், ஏன் அப்போது இவர் கொதித்து எழவில்லை என்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலிறுக்காத சுயவிமர்சனமுமற்ற ஒரு புதைச்சேற்றில் தமிழ்மக்களை மீண்டும் ஆழப் புதைக்க முனைகின்றனர். மறுபக்கத்தில் இந்த விவகாரத்தில் பிரித்தானிய அரசாங்கம் புலிகளை மிரட்டும் அளவுக்குச் சென்றது. லண்டன் உயர்நீதிமன்றம் புலிகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஒரு தீர்ப்பை வழங்கும் அளவுக்குச் சென்றது. பிரிட்டிஷ் உளவு மற்றும் பொலிஸ்துறை கடுமையான கண்காணிப்புக்குப் புலிகளை உள்ளாக்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. ஆனால் புலிகள் தமது முதுகில் மண்படவில்லை என்ற வகையில் இருட்டிப்பு மூலம் அதே புதைச்சேற்றில் இருந்து சேறையள்ளி தமக்குத்தாமே தெளிக்கின்றனர்.

இந்த ஜெயதேவன் யார், அவர் எதைக் கடந்த காலத்தில் செய்தார்? எதிர்காலத்தில் எதைத் தான் செய்ய முனைகின்றார்? போன்ற அடிப்படையான கேள்விகளைத் தன்னை நோக்கி எழுப்பாத வகையில், புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் நாடகமாடுகின்றார். மறுபக்கம் புலிகள் வழமை போல் முத்திரை குத்தி தூற்றுவதன் மூலம் தமது சொந்த வக்கிரத்தை மூடிமறைக்கின்றனர்.

தன்னைப் படித்த அறிவுஜீவியாகவும், நேர்மையான ஜனநாயகவாதியாகவும் காட்டிக் கொள்ளும் இந்த ஜெயதேவன், முன்னாள் புலிப் பினாமியாக இருந்தவர், புலிகளின் எல்லாவிதமான மனிதவிரோதச் செயல்பாட்டுக்கும் கொள்கை ரீதியாகவும், நடைமுறை ரீதியாகவும் கம்பளம் விரித்து வரவேற்று செங்கோல் நாட்டியவர். புலிகள் செய்த பல ஆயிரம் கொலைகள் முதல் சித்திரவதைகள் வரையான அனைத்து மனிதவிரோதச் செயல்பாட்டையும் விசுவாசமாகப் புலிக்காக வாலாட்டி ஆதரித்தவர். இன்றும் அதைக் கண்டிக்காத அவர், தனது சொந்தப் பேட்டிகளின் போது கூட தனது கடந்த கால மனிதவிரோதச் செயல்பாட்டைச் சுயவிமர்சனம் செய்யவில்லை. கடந்தகால நடத்தைகளைச் சரியானவை என்று தம்பட்டம் அடிக்கின்றார். தான் எதுவும் தெரியாத அப்பாவி என்று, தனக்குத் தானே பூசிமெழுதி காட்டுகின்றார். தான் ஒரு நேர்மையான தூய்மை

யான ஜனநாயகவாதி என்றும், நேர்மையான தமிழ்த் தேசியவாதி என்றும் சொல்கின்றார். தான் ஒரு அப்பாவி என்கின்றார். இப்படித் தான் அவரின் பேட்டி மக்களின் காதைக் குத்தி செவிடாக்குகின்றது.

உண்மையில் அவரின் தனிப்பட்ட பிரச்சினையை முதன்மைப்படுத்தி, அது சரிசெய்யப்பட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்கின்றார். அந்த அடிப்படையில் தான் பெருமளவு நிதியுடன் வன்னி சென்றார். புலிகள் அவரைச் சிறை வைத்து கட்டாயக் கையெழுத்துக்களை வாங்கிய நிலையிலும் கூட, இதைப் புலிகளில் உள்ள சில தனிநபர்களின் பிரச்சினையாகவே காட்டுகின்றார். உண்மையில் பரந்துபட்ட மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வியல் இப்படி ஓட்டு மொத்தமாகவே சிதைந்துள்ளதை, நீங்கள் நம்பும் தேசியம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஒரு தேசியம் என்பது மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சினையுடன் தொடர்புடையது என்பதைப் புலிகளைப் போல், அப்படியே மீண்டும் மறுப்பதில் இருந்தே அனைத்தையும் கூற முனைகின்றார். மாறாக சிங்களவனுக்குப் பதில் தமிழன் ஆட்சி ஏற்பட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று கூறும் அவரின் அரசியல், தமிழ் மக்களின் முதுகின் மேல் சவாரி செய்வதையே அடிப்படையாகக் கொண்டது.

புலிகளின் அரசியலை விமர்சிக்கவில்லை. புலிகளின் பிரச்சினையைப் புலிகளில் உள்ள சிலரின் பிரச்சினையாகவே காட்டுகின்றார். தலைவர் (பிரபாகரன்) தலையிட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று தன்னிலை நியாய விளக்கம் கொடுக்கின்றார். யாழ் உயர்சாதிய வக்கிரம்தான், இதன் அடிப்படையாகவும் சித்தாந்தமாகவும் உள்ளது. எல்லாக் குற்றங்களையும் கீழ் உள்ளவர்கள் சிலர் மீது போடுவது, வழமையான பொதுவான இழிவான பண்பாடாகும். யாழ் மனப்பாங்கு எப்போதும் குற்றங்களை இயக்கத்தில் சேர்ந்துள்ள சாதி குறைந்தவர்களின் பண்பாட்டுக் குறைவால் இது ஏற்படுகின்றது என்று விளக்கும். இதுவே உயர் சாதிய தடிப்பின் விளக்க உரையாகி விடுகின்றது.

தனிநபர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதன் மூலம், ஒரு இயக்கத்தின் சமூகப் பொருளாதார அரசியலைப் பாதுகாப்பதும், அதற்காகத் தொடர்ந்து வக்காலத்து வாங்குவதும் ஜெயதேவன் போன்றவர்களின் குறிப்பான நடைமுறையாகும். இதையே அவரின் சொந்தச் சகோதரர் நரேந்திரன் எழுதிய கட்டுரைகளும் செய்ய முனைகின்றது. தலைவர் (பிரபாகரன்) இவர்களுக்காக ஏதாவது சாதகமான நிலைப்பாட்டை எடுத்தால், மீண்டும் முருங்கை மரத்தில் ஏறும் வேதாளத்

தின் கதையாகிவிடும். புலிகளுடன் முரண்படும் முன்பு, ரி.பி.சி. கூட தமிழ்ச்செல்வனிடம் சொந்தப் பினாமியத்தை அங்கீகரிக்கும் வேண்டுகோளுடன் தான் விண்ணப்பங்களை தமிழ்செல்வனுக்கு அனுப்பினார். தமிழ்ச்செல்வனும் வழமைபோல் விளம்பரத்துக்கு நடிக்கும் அழகி போல், முகம் காட்டி முதுகில் திடீரென குத்தும் வரை புலிப் பினாமியாகும் கனவுடன்தான் ரி.பி.சி. ராம்ராஜ் வாலை யாட்டிச் செயல்பட்டவர். புலிகளின் பினாமி ஊடான மோதலை, புலிகளிடம் முறையிட்டுச் சாதகமான நிலைமைக்காக ஏங்கித் தவித்தவர். புலிகளுடன் முரண்பட தொடங்க முன்பும், தொடங்கிய போதும் எடுத்த நிலைப்பாடு இதுதான். புலிகள் வழமை போல் பவ்வியம்காட்டி திட்டமிட்டு முதுகில் குத்தி எதிர்நிலைக்கு ரி.பி.சி.யை தள்ளி, ஐ.பி.சி.யை முன்னிலைப்படுத்திய போதுதான், ஜனநாயகம் பற்றியும் புலிகளின் பாசிசம் பற்றியும் ரி.பி.சி. திடீர் ஞானம் பெற்றார்கள். அன்றில் இருந்து புலிகளின் மனித உரிமை பற்றி திடீரென பேசத் தொடங்கியவர்கள். இப்படித்தான் ரி.பி.சி. வழியில் ஜெயதேவன், நேரந்திரன் திடீர் ஜனநாயக உணர்வு பெற்று நிற்கின்றனர். ஆனால் புலிகளின் அரசியலை விமர்சித்து மாற்று அரசியலை இவர்கள் யாரும் முன்வைக்கவில்லை. ஒரே குட்டையில் ஊறிய அரசியல், அதிகாரம் இழந்ததால் அணுகுமுறையில் மட்டும் முரண்பாடு.

இவர்கள் அனைவரும் உண்மையில் அரசியல் ரீதியாக மக்களின் சமூகப் பொருளாதார அரசியல் வாழ்வியல் உரிமையில் இருந்து ஒரு துளியளவும் கூட புலிகளுடன் முரண்படவில்லை. இன்று அந்த நிலைப்பாட்டை இவர்கள் எவருமே எடுக்கவில்லை. மக்களின் அடிப்படையான தேசியக் கோரிக்கையை முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. இதையேதான் ஜெயதேவனும் அவருடன் இணைந்தவர்களும் செய்கின்றனர். மக்களின் அடிப்படையான சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியல் உரிமையில் இருந்து குரல் கொடுக்கவில்லை. புலிகளை அரசியல் ரீதியாக விமர்சிக்கவில்லை. மாறாகத் தம்மைப் போன்றவர்களை அங்கீகரிக்கக் கோருகின்றனர். இதன் மூலம் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்கின்றனர். உதாரணமாகத் தொடர்ந்து புலிக்குப் பணம் கொடுப்பது தொடர்பாக, ரி.பி.சி.யும் சரி, ஜெயதேவனும் சரி கணக்கு வழக்கை வைத்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்கின்றனர். இவை எல்லாம் வண்ணப்பூச்சாகும். மக்களின் உழைப்பினால் வழங்கப்படும் நிதிக்கு கணக்கு வழக்கு வைக்கப்படுவது அவசியம் என்பது வேறு. ஆனால் கணக்கு வழக்கு வைத்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்பது வேறு. நிச்சயமாக சரியாக விடாது.

மாறாக நிதிகள் மக்களின் விடுதலைக்காக மக்களின் உழைப்பில் இருந்து திரட்டப்பட்டவை என்ற வகையில், அப்பணம் மக்களுக்கு எப்படி, எந்த வகையில், எந்தச் சமூகப் பொருளாதாரத் துறைகளில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட, ஒரு கண்காணிக்கும் உரிமையை மக்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதாவது தேசியப் பொருளாதாரம் முதல் அந்த தேசியத்தைப் பலப்படுத்தும் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நிதிகள் செலவு செய்வதைக் கண்காணிக்கும் உரிமை மக்களுக்கு வேண்டும். மக்களே தமக்குச் செலவு செய்த நிதியை சரிபார்க்கும் உரிமை அவசியமானது. இவை இல்லாத கணக்கு வழக்கு எதுவும் அர்த்தமற்றவை.

ஜெயதேவன் போன்றவர்கள் மக்களின் வாழ்வியல் நலன்களில் இருந்து தம்மை ஒரு நாளும் வெளிப்படுத்தவில்லை. சுரண்டல், சாதியம், ஆணாதிக்கம், பிரதேசவாத மற்றும் இனவாத போக்கை விமர்சித்து, தமது சொந்த அரசியல் நிலைப்பாட்டைப் புலிகளுக்கு எதிராக முன்வைக்கவில்லை. அவரிடம் இருந்து புலிகள் கைப்பற்றிய கோயில் மீண்டும் பிரிட்டிஷ் அரசின் துணையுடன் அவர்களுக்கு வந்தபோதும், அவர் தொடர்ந்து செய்யப் போவது என்ன? மக்களைக் கடவுளின் பெயரால் ஏமாற்றி பணம் திரட்டுவதுதான். கடவுளின் பெயரில் மக்களின் உழைப்பில் இருந்து திரட்டப்படும் பணம், ஒருநாளும் இல்லாத அந்தக் கற்பனை கடவுள் நுகர்வதில்லை. மாறாக மனிதர்களின் சிலர் அபகரிக்கின்றனர். உண்மையில் மக்களின் வாழ்வியல் துன்பங்களைச் சொல்லிப் புலம்ப மனிதன் கண்டுபிடித்ததே கடவுள். இல்லாத இந்தக் கடவுள் ஒன்றின் மீது நம்பிக்கைக் கொள்ளும் மக்களின் அறியாமை சார்ந்த உணர்வுகளை, பக்தியாக்கி அதில் பணம் கறப்பவர்கள் தான் இவர்கள். இவர்கள்தான் இந்தப் பூமியில் மக்களின் உழைப்பில் 'வாழத் தெரிந்தவர்கள்'. இவர்கள் அழகாகக் கூறலாம் அப்பணத்தைப் பொதுச் சேவைக்குச் செலவு செய்வோம் என்று. இவ்வளவு காலமும் அப்படி கொடுத்த நிதி, புலிகளின் ஊடாக மக்கள் மேலான அடக்குமுறைக்கே பயன்பட்டது அல்லவா? இதுதான் நாளைய பொது அமைப்புக்கு வழங்கும் நிதிக்கும் நடக்கும்.

மக்களின் அறியாமையைப் பக்தியாக்கி பணம் கறக்கும் வழி முறையும் சரி, பொதுச் சேவைக்கு அதைப் பயன்படுத்துவதாகக் கூறுவதும் சரி, அனைத்தும் மக்களின் அறியாமையைத் தொடர்ந்து தக்கவைக்கும் அடிப்படையில் இருந்து எழுகின்றது. இதில் புலிகளின் நிலைக்கும், கோயில்களின் நிலைக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடும்

கிடையாது. ஜெயதேவன் போன்றவர்கள் துறவம் கொண்டு பொருள் ஆசை இழந்து வாழ்பவர்கள் அல்ல. மாறாக இந்தப் பூமியின் நுகர்வின் உச்சத்தைத் தமதாக்கி வாழ்பவர்கள் தான். அப்படி வாழ்பவர்கள் கோயில்கள் மூலம் பல கோடி பணத்தை மக்களின் உழைப்பில் இருந்து கறப்பதை அன்றும் இன்றும் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பதையா சமூகச் சேவை என்பது? இதுவாதமிழ் தேசியம்?

இவர்கள் தேசியத்தை அழித்தொழிக்கும் உலகமயமாதல் போக்கை எதிர்த்துத் தன்னைப் பிரகடனம் செய்து சுயவிமர்சனம் செய்யவில்லை. பின் எப்படித்தான் தூய்மையான, நேர்மையான ஒரு தேசியவாதியாகத் திகழமுடியும்? தேசியத்தை அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியம் கட்டமைத்துள்ள உலகமயமாதலுடன் கூடிக்குலாவும் ஒருவர், ஒருநாளும் நேர்மையான தேசியவாதியாக இருக்க முடியாது. இங்கு அடிப்படையில் எந்த நேர்மையையும் சொல்லில் கூட காட்ட முடியாது.

அவரை ஆதரிக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய நிலைப்பாட்டில் அவர் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றார். பிரிட்டிஷ் அரசைச் சிறந்த தோழனாகக் கருதும் போக்கு, தமிழ் மக்களின் சொந்தத் தேசியத்துக்கே எதிரானது. இவர் புலிகளுடன் முரண்படும் முன்பு இந்த நிலைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப, புலிகளுக்கு அதை வளைத்துக் காட்டியவர். தற்போது அதைப் புலிகளுக்கு எதிராகவே வளைத்துக் காட்டுகின்றார். குறிப்பாகப் புலிகளைப் பயங்கரவாத இயக்கமாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தடை செய்தபோது, அதைத் தவறானது என்று கூறி, அதற்கு எதிராகத் தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தியவர். இன்று பயங்கரவாத இயக்கம் என்ற நிலைப்பாடு சரியானது என்ற நிலைக்குச் சரிந்து சென்றுவிட்டார். உண்மையில் தமது சொந்த நிலைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூக நிலைப்பாட்டை எடுக்கும் இவர்கள், மக்களின் நிலையில் நின்று அனைத்தையும் சுயவிமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கவில்லை.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எடுத்த புலிகள் பயங்கரவாத இயக்கம் என்ற நிலைப்பாடு தமது உலகளாவிய ஏகாதிபத்திய நலனுடன் மட்டும் தொடர்புடைய ஒன்று. இதற்கு விசேட விதிவிலக்கு எதுவும் கிடையாது. இன்றைய உலகமயமாதலில் தமது நலனுக்குத் தடையான அனைத்தையும், பயங்கரவாதமாகக் கருதுபவர்கள்தான் இவர்கள். எங்கெல்லாம் தமது சொந்த விடுதலைக்காக மக்கள் போராடுகின்றனரோ, அங்கெல்லாம் போராடும் மக்களைப் பயங்கரவாதிகளாகவே இவர்களின் ஜனநாயகப்பூர்வமான பாராளுமன்றம்

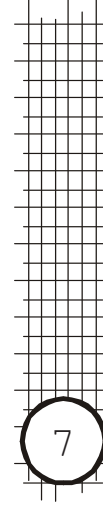
உலகுக்குப் பிரகடனம் செய்கின்றது. இதில் புலிகள் போன்ற மக்கள் நலன்களை முன்வைக்காத குழுக்களும் அடங்கும். அடிப்படையில் பொதுவாக ஒரு நாட்டின் தமக்கு சாதகமான நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்தத் தீர்மானங்கள் உருவாகுகின்றது. இதை எல்லாம் ஜெயதேவன் குழுவினர் விமர்சிக்கவில்லை. அதன்மீது பற்றுறுதி கொண்ட நிலைப்பாட்டையே எடுக்கின்றனர்.

ஈராக் ஆக்கிரமிப்பை இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை. இன்று ஆட்சியில் உள்ள தொழிற்கட்சி ஈராக் ஆக்கிரமிப்பை நடத்தியதுடன் விரிந்த தொடர்பு கொலைகளை மட்டுமின்றி அந்தத் தேசத்தையும் கொள்ளை அடிக்கின்றனர். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தில் ஆளும் வர்க்கமாக உள்ள தொழிற்கட்சியின் ஒரு உறுப்பினராக ஜெயதேவன் இருக்கின்றார். அதன் சார்பில் பிரிட்டிஷ் தேர்தல்களில் நின்று தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகளையும் பெற்றவர்தான். இதன் துணையுடன் புலிகளுக்குப் பல சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தார் என்றால், இந்த அரசியல் பின்னணி தான் என்ன? மக்கள் பற்றி நேர்மையாகச் செயல்படுபவன், அரசியல் ஞானம் பெற்று புலிகளை விமர்சிக்கும் முன்பு, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆளும் வர்க்க கட்சியில் இருந்தே வெளியேற வேண்டும். ஈராக் மக்கள் பற்றி ஒரு நிலைப்பாட்டையும், புலிகளின் ஆட்சியில் உள்ள தமிழ் மக்களைப் பற்றி வேறு ஒரு நிலைப்பாட்டையும் ஒருநாளும் எடுக்க முடியாது. புலிகளின் ஏற்படும் தனிப்பட்ட பாதிப்பைக் கொண்டு தூற்றுவது என்பது, முன்பு புலிப் பினாமியாக நக்கித் திரிந்த நிலைப்பாட்டுக்கு எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டதல்ல.

ஜெயதேவன் மீட்சிக்கு உதவியது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆளும் தொழிற்கட்சிதான். லண்டன் திரும்பியவுடன் பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கம் அவருடன் கொண்டிருந்த உறவுகள் எதுவும், சாதாரண மக்கள் பற்றிய நிலைப்பாட்டில் இருந்ததல்ல. மாறாக, பிரிட்டிஷ் அரசு பற்றிய ஜெயதேவனின் நல்லெண்ண உறவுகளிலும், விசுவாசமான பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையிலும் இருந்து முன்வைக்கப்பட்டவையே. ஜெயதேவன் குழுவினர் இந்த விசுவாசத்துடன் நின்று தான் புலிகளைப் பற்றி குலைக்கின்றனர். அடிப்படையில் எந்தவிதமான சுயவிமர்சனத்தையும் மக்கள் நலனில் இருந்து அவர்கள் செய்யவில்லை.

புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் கூட ஜெயதேவனை முன்னிலைப்படுத்தி கட்டமைக்கும் பிரச்சாரத்தில் மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யவில்லை. புலிகளைத் தனிமைப்படுத்துவதே

புலியெதிர்ப்புக் குழுவினரின் ஒரேயொரு குறிக்கோள். இதனையே முதன்மைப் பண்பாக கொண்டு, மக்களுடைய முதுகுகளின் மேல் அரசியல் பிழைப்பை நடத்துகின்றனர். புலிகள் நடத்தும் ஒவ்வொரு மனித உரிமை மீறலும் மக்களுக்கு எதிரானது தான். ஆனால் அதை எதிர்க்கும் போது மக்கள் நலனை முதன்மைப்படுத்தாத எதிர்வினைச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும், மக்களுக்கு எதிரானதே. இதுவே இன்றைய சமூகப் பொருளாதார அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் அனைவரினதும், ஏன் உலகெங்குமே பொதுவான நிலையாக உள்ளது. மக்களின் வாழ்வுரிமையை அழிப்பதில் ஒருவரை ஒருவர் விசுவாசமான நம்பிக்கையுடன், தமக்குள் முரண்படுகின்றனர் அவ்வளவே.

ரி.பி.சி. வானொலி அலுவலகத்தைச் சூறையாடிய புலிகளின் காடைத்தனம்

கருத்தைக் கருத்தால் எதிர்கொள்ள வக்கற்ற புலிகளின் காடைத்தனங்களே, மீண்டும் மீண்டும் தொடருகின்றது. தமது சொந்த நடத்தைகளையும், அரசியல் செயல்பாட்டையும் கூட உரிமை கோர முடியாத புலிகள், அன்றாடம் அதையே தமது சொந்த அரசியல் நடத்தையாகச் சமூகத்தின் மேல் கையாளுகின்றனர். அரசியல் அனாதைகளான புலிகளின் ஈவிரக்கமற்ற பாசிச நடத்தைகளையே, புனிதமானதாகவும் ஒழுக்கமானதாகவும் காட்டி கட்டமைத்த சமூக விரோத வக்கிரங்களையே தேசியமாகப் புனைந்து காட்டுகின்றனர்.

வழமைபோல் இனம் தெரியாத புலிப்பாணி சூறையாடல், இனம் தெரியாத கொலைகள் எப்படி ஒரு குதூகலிப்புடன் வரவேற்கப்படுகின்றதோ, அப்படியே தான் ரி.பி.சி. அலுவலகம் சிதைக்கப்பட்டுச் சூறையாடப்பட்டதைப் புலிகள் கொண்டாடினர். ரி.பி.சி.யைச் சிதைத்த பின் கட்டமைத்த பல கதைகள் அருவருக்கத்தக்கவை. எப்போதும் பெண்களுடன் சம்பந்தப்படுத்தியும் பல அவதூறுகளைப் பொழிந்தும் எதிராளியை முத்திரை குத்தி வக்கரிக்கும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் மிக இழிந்த இழிபண்பாட்டினையே இதற்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். ரி.பி.சி.யை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள வக்கற்றதன் மொத்த விளைவே கடைகெட்ட காடைத்தனமாக வெளிப்பட்டது.

மக்களிடம் இருந்து அன்னியமான புலிகள், மக்கள் மேலான தமது அதிகாரக் கட்டமைப்பைப் பயங்கரவாதத்தின் மூலமே உலகெங்கும் கட்டமைத்துள்ளனர். இந்தக் கட்டமைப்புக்குப் பின்னால் ஒரு சொகுசான ஒரு திருட்டு வக்கிரத்தையும், ஒரு சொகுசான வாழ்வியல் முறைமையுமே விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சிலரின் பண்பாக்குகின்றது. இதைத் தக்கவைக்கவே அதிகாரத்தையும், மக்கள் மேலான வரைமுறையற்ற அடக்குமுறையையும் தொடர்ச்சியாகக் கையாளுகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் மேலான சிங்களப் பேரினவாதிகளின் இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடுவதாகக் கூறும் புலிகள், தமிழ் மக்களுடைய முதுகின் மேல் நின்றே அனைத்து சமூக விரோதச் செயல்களையும் செய்கின்றனர். இந்தச் சமூகவிரோத வக்கிரங்களை இனம் தெரியாத, அடையாளம் தெரியாத ஒரு நடவடிக்கைகள் மூலம் கோழைகளாக ஒழிந்து நின்று கையாளுகின்றனர்.

வடக்கு கிழக்கில் புலிகளின் படுகொலைகள் மற்றும் கொலைப் பயமுறுத்தலுக்கு உள்ளாகிய நிலையிலும், ஒரு இனம் தெரியாத மவுனத்தினைக் கட்டமைத்து, அதில் புலிகள் உயிர்த்து நிற்கின்றனர். இந்த உயிர்ப்பை வடக்கு கிழக்கு அல்லாத இலங்கையின் மற்றைய பகுதிகளிலும், அமைதி சமாதானம் என்ற போர்வையில் அங்கும் உருவாக்குகின்றனர். புலிகளின் அரசியல் செய்வதாகக் கூறும் அரசியல் அகராதி, மற்றவர்களை மிரட்டிக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை, நோர்வே என்ற முன்னைய கடற்கொள்ளைகாரர்கள் அனுசரணையாளர்களின் மேற்பார்வையில் செய்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் புலம் பெயர் நாடுகளிலும் அதை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சிகளின் ஒரு அங்கம் தான் ரி.பி.சி. மீதான சூறையாடல். புலம்பெயர் நாட்டில் சபாலிங்கம், நாதன், கஜன் போன்ற அரசியல் படுகொலைகள் முதல் பல நூறு அடாவடித்தனங்கள் அனைத்தும் இதனடிப்படையில் தான் செய்யப்பட்டது. புலிகள் தாம் சரியென்றுபட்டதைச் செய்த பின்பாக, அதை மூடிமறைக்கும் முயற்சிக்கு எதிரான அனைத்தையும் ஒடுக்கும் முயற்சியே பயங்கரவாத வடிவங்களில் தொடருகின்றது. இவை அநாமதேயமாக உரிமை கோரப்படாத நிலையில், தமிழ்ச் சமூகத்தின் இழிநிலையிலேயே புளுத்து நாறுகின்றது. புலிகளின் இந்தச் சமூக விரோதப் பயங்கரவாதத்தை மக்கள் ஆதரிப்பதில்லை. சிறு கும்பலால் மட்டும்

ஆதரிக்கப்படுவதால் தான், இவை உரிமை கோரப்படாது விடப்படுகின்றது. கருத்தியல் ரீதியிலும் இதற்கு மக்களின் ஆதரவு ன்மையும், சிறு கும்பலின் கருத்தாக இருப்பதாலும் கூட, புலிகளின் பல நடத்தைகள் உரிமை கோரப்படுவதில்லை. உரிமைகோராத நடத்தைகளை மக்கள் வெறுப்பதால், அதை மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அனைத்து ஊடகங்களையும் தமது பாசிசப் பயங்கரவாதக் கட்டமைப்புக்குள் ஒடுக்குகின்றனர். இதன் மூலம் நக்கி பிழைக்கும் பினாமி எழுத்தாளர்கள், அதிகாரப்பூர்வமான ஊடக எழுத்தாளராகி விடுகின்றனர்.

இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியத் தயவுடன், புலிகளின் இனம் தெரியாத படுகொலை அரசியல் ஊடாகவே, பேச்சுவார்த்தை என்ற பாசிச நாடகத்தை நடத்துகின்றனர். தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை விலைபேசி விற்கின்றனர். புலிகள் தமது சொந்த நலன்களையே முதன்மைப்படுத்தி, அதைத் தமிழ் மக்களின் நலனாகப் புனைந்து விடுகின்றனர். இதையே இலங்கை ஊடகங்கள் தமது சொந்த செய்தியாகவே முன்வைக்கின்றது. இப்படி வைப்பதே தேசியம் என்று புது அகராதி எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை மீறப்படும் போது, அதைத் தேசிய விரோதமாகக் காட்டி இனம் தெரியாத நடத்தைகள் மூலம் ஒடுக்குவது அன்றாட நிகழ்வாகிவிட்டது.

ஆனால் இதைப் புலம் பெயர் நாட்டில் முழுமையாகச் செய்ய முடிவதில்லை. புலிக்கு எதிரான போக்குகள், ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் பலமடைந்துள்ளது. இது மக்களுக்கு வெளியில் சில ஊடகத்துறை சார்ந்து காணப்படுகின்றது. இந்தப் போக்கு என்பது புலிகள் எப்படி ஒரு அணியைக் கொண்டுள்ளனரோ, அதேபோல் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினரும் ஒரு அணியைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களின் ஒரே அரசியல் புலியை எதிர்ப்பது மட்டும்தான். புலிக்குச் சாதகமான அனைத்தையும் எதிர்நிலையில் நின்று எதிர்ப்பது இவர்களின் அரசியல் சித்தாந்தமாகியுள்ளது. புலிக்கு எதிரான அனைவருடனும் கைகோர்த்துக் கொள்ளும் மக்கள் விரோத அரசியலை ஆணையில் வைக்கின்றனர். புலிக்கும் இவர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் கோட்பாட்டு ரீதியில் எதுவும் இருப்பதில்லை.

இதன்போது புலிகளின் அடாவடித்தனங்களை அம்பலப்படுத்தும் இணையங்கள், வானொலிகள் பலமான ஒரு செய்தி ஊடகமா

கப் புலம்பெயர் நாடுகளில் ஒரு குறுகிய வட்டத்தினுள் விரிந்து வருகின்றது. அத்துடன் இவை இலங்கைக்குள்ளும் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இதனால் புலிகளின் பல அடாவடித்தனங்கள் மோசடிகள் மிக வேகமாக அம்பலமாகி வருகின்றது. இந்த வகையில் ரி.பி.சி. வானொலி செய்தியமைப்பு மற்றும் ஈ.பி.டி.பி.யின் இதய வீணை செய்திகள் புலிகளின் மோசடி அரசியலுக்குப் பலத்த அச்சுறுத்தலை விடுத்து வருகின்றது. இங்கு புலியெதிர்ப்பு செய்திகளில் கணிசமானவை, புலிகளின் செய்தியைப் போலவே நம்பகமற்றவை. இனம் தெரியாத இணையங்கள் வெளியிடும் கற்பனைச் செய்திகளைக் கூட, இவர்கள் தமது செய்தியாக்குகின்றனர். இதற்கு எந்த ஆதாரத்தையும் கூட முன்வைப்பதில்லை. இதைப் புலிகளின் வழிமுறையில் இருந்தே அதே பாணியில் கையாளுகின்றனர். அடக்குமுறைக்குள், சுதந்திரமான செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில், புலியெதிர்ப்பு அணியினர் வெளியிடும் புலிகளுக்கு எதிரான செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் அதிகரிக்கின்றது. இதன் வீச்சு வேகமடைந்து வருகின்றது. இதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அதைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அதில் பணியாற்றுவவர்களை மிரட்டவும், அதன் வாசகர்களை இனம் கண்டு மிரட்டவும், அதை இயக்குபவர்களுக்குக் கொலை பயமுறுத்தலையும் விடுத்தனர், தொடர்ச்சியாக விடுத்தும் வருகின்றனர். இனம் தெரியாத புலிகளின் இந்தப் பகிரங்க நடவடிக்கையும், இதற்கப்பால் இரகசியமான திட்டமிட்ட சதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கொலைகார நடத்தை வரை ஒரு விரிந்த தளத்தில் திட்டமிடுகின்றனர். தமிழ் மக்களின் மேலான தமது சொந்த அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கும் ஒரு அங்கமாகவே, ரி.பி.சி. வானொலி நிலையம் சூறையாடப்பட்டு முற்றாகச் சிதைக்கப்பட்டது. ஜனநாயகத்துக்கான மூச்சுகளை வெட்டி சிதையவைக்கும் புலிகளின் தொடர் நடவடிக்கைகளின் ஓர் அங்கம் தான் இது.

ரி.பி.சி. மக்களின் நலனுடன் இணைந்து நின்றது அல்ல என்ற போதும் கூட, இதைத் தடுத்து நிறுத்தும் உரிமை மக்கள் விரோதப் புலிகளுக்குக் கிடையாது. அரசியல் ரீதியாக விமர்சித்து அதைச் சுய விமர்சனம் செய்யவைக்கவும் அல்லாது போனால் அதை அம்பப்படுத்தி மக்களைச் சரியாக அரசியல் மயப்படுத்தும் மக்கள் திரள் அரசியல் வழி மட்டுமே சரியான வழியாகும். மற்றைய அனைத்து வழிகளும் பிற்போக்குத்தனமானவை.

இதற்கு மாறாகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான தமது சொந்த கறைபடிந்த நடவடிக்கைகளை மூடிமறைத்து விட முடியும் என்று நம்பிய புலிகள், வானொலிக்கு எதிரான அராஜகத்தை இனம் தெரியாத நபர்கள் மூலம் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். உரிமை கோராத காடைத்தனத்தைச் செய்ததன் பின்பாக, தமிழ் மக்களின் எதிரிகள், துரோகிகள், சமூக விரோதிகள் என பல வருணனைகளினூடாகத் தமது சொந்த வக்கிரத்தை வழமைபோல் நியாயப்படுத்தினர். மிகக் கேவலமான வகையில் இணையச் செய்திகளை கூட பரப்பினர். இச்செய்தி அமைப்பில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களாக உள்ள பெண்களைக் கூட இழுத்து, வக்கிரமாக இழிவுபடுத்தி செய்திகளை வெளியிட்டனர். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் பெண்களை இழிவுபடுத்துவதற்கு எதிரான சட்டங்களின்படி, இவை பாரிய குற்றத்துக்குரியது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் காவலர்களுக்கு இது எப்போதுமே விதிவிலக்கு. புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் பாலசிங்கத்துக்குக் கூட இது விதிவிலக்கு. பெண்களின் பாலியல் சார்ந்த உள்ளடக்கத்தில், ஆணாதிக்கத் தேசியத்தின் உள்ளடக்கத்தில், இவற்றை ஆண்களின் வக்கிரமான கொசிப்பாக்கி அதில் நின்றே ரி.பி.சி.யின் மேலான இந்தக் காடைத்தனத்தை நியாயப்படுத்தினர்.

உண்மையில் ரி.பி.சி. வானொலி நிலையச் செய்திகளின் உள்ளடக்கம், முற்றுமுழுதாகப் புலிகளின் அராஜகத்தின் மேல் தங்கி நின்றதான் உயிர் வாழ்கின்றது. இதற்குள் தான் ரி.பி.சி.யின் அரசியல் ஆய்வுகள் என்ற விசேட விவாதமும் அரங்கேறுகின்றது. இதற்கு வெளியில் மற்றைய புலி சார்பு செய்தியமைப்புகளுக்கும், ரி.பி.சி.க்கும் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. இது பொதுவாக புலி சார்பு, புலியெதிர்ப்பு இணையங்களுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் கூட அப்படியே பொருந்தும். புலி சார்பு ஊடகங்கள் புலிகளின் அராஜகத்தை ஆதரித்தும் அல்லது மறைமுகமாக அங்கீகரித்தும் இயங்குவதே இதில் இருந்து குறிப்பாக வேறுபடுகின்றது. ரி.பி.சி. புலிகளின் அராஜகத்தை அம்பலப்படுத்துவதன் மூலமே, தன்னைத் தக்கவைத்துள்ளது. மற்றபடி இவர்களுக்கு இடையில் வானொலி உள்ளடக்கத்திலும் பொதுவாக உலகம் பற்றிய பார்வையிலும் மக்கள் பற்றிய அவர்களின் சித்தாந்தத்திலும் கூட எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டவையல்ல. புலிகளின் உரிமை கோராத நடவடிக்கைகளையும், புலிகளுக்கு ஆதரவானவற்றை எதிர்த்தும் செயல்படுவதை அடிப்படையாக

யாகக் கொண்டு, புலியெதிர்ப்பு அரசியல் தமக்குத்தாமே மகுடத் தைச் சூட்டுகின்றனர். இதனால் கொதித்து நிற்கும் புலிகள், தமது அடியாள் படையாக மட்டும் அரசியல் மயப்படுத்தியுள்ள காடையர்களைக் கொண்டு ரி.பி.சி.யைச் சூறையாடினர்.

உண்மையில் இந்த இரு தரப்பினரும் மக்களின் நலனில் இருந்து ஒரு துளிதன்னும், தமது முரண்பாட்டின் உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியல், எப்படி புலிகளால் சூறையாடப்பட்டு, அழிக்கப்படுகின்றது என்ற உள்ளடக்கத்தில் இருந்து, மாற்றுத் தேசியத்தை முன்வைக்கவில்லை. தமிழ்மக்களின் தேசியத்தைப் பாதுகாக்கவே தாம் போராடுகின்றோம் என்ற புலிகளின் அரசியல் உள்ளடக்கத்தின் பின் உள்ள சமூக விரோதத் தன்மையை அம்பலப்படுத்தி, ரி.பி.சி.யோ மற்றவர்களோ தமது கருத்தை முன்வைப்பதில்லை. குறிப்பாகப் புலிகளின் பாசிசச் சித்தாந்தம் எப்படி தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் போக்கில் கலந்து இருக்கின்றது என்பதை இனம் கண்டு, அதில் இருந்து பாசிசத்தைக் களையும் போராட்டத்தை முன்வைப்பதில்லை. மாறாகப் புலிகள் வெளிப்படுத்தும் மனிதவிரோத நடத்தைகள் சிலவற்றை மட்டும் அம்பலப்படுத்துகின்றனர். புலிகளின் சமூகப் பொருளாதார உள்ளடக்கத்தில் இருந்து இவர்கள் கருத்தளவில் கூட வேறுபடுவதில்லை.

அதாவது தமது தனித்துவத்தை மக்களின் நலன்களில் இருந்து உறுதி செய்வதில்லை. உலகமயமாதல் என்ற கட்டமைப்புடன் புலிகளும் சரி, ரி.பி.சி. போன்றவர்களும் சரி ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர். மக்களுக்கு எதிராக உள்ள உலகமயமாதலின் பொதுவான சர்வதேச நிலைப்பாட்டை இவர்கள் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சும் வகையில் சாமரம் வீசி வரவேற்கின்றனர். ஆனால் இதை அடையும் பாதையில் வேறுபடுகின்றனர். சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் போக்குடன், இவர்கள் யாரும் நெருங்கி இணைந்து நிற்பதில்லை. மக்களைப் புலிகள் எப்படி நடத்துகின்றனரோ, அப்படியே தான் ரி.பி.சி. போன்றோரும் மக்களை நடத்துகின்றனர்.

மக்களின் சமூகப் பொருளாதார நலன்களுடன் இணைந்து நிற்காத போதும், ரி.பி.சி. மீதான புலிகளின் காடைத்தனத்தை யாரும் அங்கீகரிக்க முடியாது. கடந்த 25 வருட எமது தேசிய வரலாறு, தமிழ் மக்களின் துயரங்களின் மேலான இரத்தக் கொப்பளிப்பாகவே

இருந்துள்ளது. தேசிய உணர்வுகள் மற்றவனின் தலையைக் கொய்யும் இரத்த வெறியாட்டமாக இருந்துள்ளது. இரத்த வெறிபிடித்த பேய்களே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உலாவின. உலாவி வருகின்றன. தற்போது அது முண்டம் இழந்த இனம் காட்ட முடியாத ஒன்றாகத் தன்னைத் தானே அடையாளம் காட்டுகின்றது. தம்முடன் உடன்பட மறுத்த அனைவருக்கும் மரணதண்டனை முதல் அனைத்து விதமான கொடூரங்களையும் தேசியம் திணித்தது. உண்மையான நேர்மையான மனிதர்கள் உயிர் வாழ முடியாது என்ற நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. பாசிச நிர்ப்பந்தங்கள் மூலம் கையாலாகாத்தனத்தைச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி, பலரை எதிரியிடம் சரணடைய வைத்தனர். பின்பு அவர்களைக் கொல்வதைத் தேசியமாகப் பீற்றும் ஒரேயொரு அரசியல் வடிவத்தை மட்டும் நம்பியே புலிகள் அரசியல் செய்கின்றனர்.

ரி.பி.சி. போன்ற செய்தி ஊடகங்கள் மனிதஇனத்தின் உயிரோட்டமான வாழ்வியல் உணர்வுகளுடன் சங்கமிக்க திட்டவாட்டமாகவே மறுத்து நின்றாலும், அதன் குரலை நெரிப்பதற்கு எதிராக நாம் மௌனம் சாதிப்பது என்பது பாசிசத்தின் வக்கிரத்தை மெருகூட்டுவதாகவே அமையும். ரி.பி.சி. போன்றவற்றை விமர்சிக்கும் தார்மீகப் பலம், மக்களின் நலன்களுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்பவர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. பொதுவாக ஜனநாயகத்தின் குறைந்தபட்ச உரிமையை, முரணற்ற வகையில் அங்கீகரிக்க மறுக்கும் யாருக்கும் விமர்சிக்கும் தகுதி கிடையாது. அப்படி செய்வது பாசிசத்துக்குத் துணைபோவதுதான். ரி.பி.சி. போன்ற செய்தி ஊடகங்கள் மக்களுக்கு எதிரானவற்றை நண்பனாகக் (புலிக்கு எதிரான அனைத்தையும் நண்பனாகக் கருதும் போக்கு) கருதும் போக்கை விமர்சிக்கும் போது, விமர்சிப்பவன் மக்களின் நலன்களை உள்ளடக்கிய அரசியலை தெளிவாக முன்வைக்க வேண்டும்.

இதேபோல் தமிழ் மக்களின் நலன்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளதாகக் கருதி ஏகபிரதிநிதித்துவம் கோரும் புலிகள், மக்களின் நலன்கள் எதுவென்பதைத் தெளிவாகக் கூற வேண்டும். புலிகளின் நலன்கள் தமிழ் மக்களின் நலன்களல்ல. அந்த நலன்கள் என்பது 1985-ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகையில் (சித்திரை இதழ் - இலக்கம் 6) பிரபாகரன் கூறியது போல் “நாம் விரும்புவது உண்மையான நிரந்தரமான ஒருமைப்பாட்டையே, இந்த ஒற்றுமையானது புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையைக் கட்டி எழுப்பும் இலக்கைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்” என்றார்.

பிரபாகரன் பெயரில் அன்று புலிகளால் தமது பத்திரிகையில் கூறப்பட்ட உள்ளடக்கத்தில் இருந்து தான், எப்போதும் மக்கள் நலனைப் பேணமுடியும். பிரபாகரன் பெயரில் விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகையில் வெளியான தலைப்புச் செய்தி, அன்றைய சமகாலத்தின் எதார்த்தமான சமூகத்தின் போக்கில் இருந்து மக்களைத் திசைதிருப்பி தமக்குப் பின்னால் அணிதிரட்டவே முன்வைக்கப்பட்டது.

அக்காலக் கட்டத்தில் உள்இயக்க முரண்பாடுகளும் சரி, இயக்கங்களுக்கு எதிராகச் சமூகத்தில் எழுந்த போராட்டங்களும் சரி, புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உள்ளடக்கத்தில் இருந்தே எழுந்தன. இதன் போது பல நூறு பேர் உள் இயக்கத்திலும், வெளிகட்டமைப்பிலும் தொடர்ச்சியாகக் கொல்லப்பட்டனர். புலிகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போது, புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைகள் இனம் கண்டு விரிவாகவே தேடி அழிக்கப்பட்டனர். தமிழ் மக்களின் உண்மையான ஜனநாயகம் பற்றி உயர்ந்தபட்சமாய் இனம் காணப்பட்டு அக்கோரிக்கைகளை முன்வைத்து போராடிய காலகட்டம் அக்காலம் மட்டுமே. இன்று ஜனநாயகம் பற்றி மூக்கால் சிந்திப்பிதற்றுவிவார் அக்காலகட்டப் போராட்டத்தையேக் கொச்சைப்படுத்தியவர்கள்தான். இன்றுகூட அந்த அரசியல் போக்கைக் கொச்சைப்படுத்தி நிராகரிக்கின்றனர். ஏன் இன்று ஜனநாயகம் பேசும் பலரும், அன்று புரட்சிகர பாட்டாளி வர்க்கம் என்ற உள்ளடக்கத்தில் போராடியவர்களைக் கொன்றவர்கள் அல்லது கொல்வதற்குத் துணை நின்றவர்கள்தான். அதிகாரம் இழந்து போன இவர்கள் இன்று வரை மறக்காமல், அந்தப் புரட்சிகர அரசியலை எட்டி மிதிப்பவராகவே உள்ளனர். பல இணையத்தளக் கட்டுரைகளில் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்க அரசியலை, புலிகளின் பாசிசத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கட்டுரை வடிக்கின்றனர். புலி பாசிசத்தை ஒப்பிட பயன்படுத்தும் சர்வதேச உதாரணங்கள் கூட, புரட்சிகர வரலாற்றுப் பக்கங்களை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத் தலைமையின் அவதூறு கட்டுக் கதைகளில் இருந்து எடுத்த ஒப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே தூற்றுகின்றனர். கம்யூனிச எதிர்ப்பும், புரட்சிகர வரலாற்றைத் திரிப்பதிலும் கூட, புலியெதிர்ப்பு அரசியல் செய்வோர் புலிகளுடன் முரணற்ற வகையில் செயல்படுகின்றனர். புலியெதிர்ப்பு அரசியல் இதையே ஆணையில் வைத்து, புலிகளை விட மேலி நிற்கின்றது. இதை முந்திய தாயக இதழ்களிலும் காணமுடியும். உதயம் பத்திரிகையும் அவர்களின் இணையமும் தொடர்ச்சியாக வெளியிடும் 'விலங்குப் பண்ணை'

நாவல் தொடர், ஒரு ஏகாதிபத்தியப் பிரிட்டிஷ் உளவாளியால் திட்டமிட்டு எழுதப்பட்டதே. 1984-இல் மற்றொரு நாவலில் "பெரியண்ணன் உன்னைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான்" என்ற பிரபலமான வாசகத்துடன் வெளியானது. இந்த இரண்டு நூலையும் உலகெங்கும் விநியோகிக்கும்படி தனது தூதரகங்களுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசு உத்தரவிட்டது. தேனீயில் புனைபெயர்களில் எழுதும் அழகலிங்கம், புரட்சிகர வரலாற்றை, சர்வதேச வரலாற்றைக் கொச்சைப்படுத்தி, அதைப் புலிகளின் பாசிசத்துக்கு ஒப்பிட்டு எழுதுகின்றார். ரி.பி.சி. காதையர்களால் சூறையாடப்பட்டு, பின்னர் உயிர் பெற்று இயங்கத் தொடங்கிய அன்று நடந்த நேயர் கருத்துக்களின் போது அழகலிங்கம் தனது சொந்த அரசியல் நிலைப்பாட்டை அம்பலமாக்கினார். ரி.பி.சி.யை பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையாகவும் புரட்சிகரமானதாகவும் காட்டியதுடன், புலம்பெயர் சமூகத்தை அணிதிரட்டக் கோரினார். இப்படி பற்பல மக்கள் விரோத அரசியல் புலியெதிர்ப்பின் பின்னால் புகுத்தப்படுகின்றன. மற்றொரு புலியாக மாறிவிடும் நப்பாசையில், புலிக்கு மாற்றாகத் தம்மைத்தாம் பிரகடனம் செய்கின்றனர். மக்களுக்கு இந்த இரண்டு பகுதியினரும் வழங்குவது, அவர்களின் சொந்தப் புதைக்குழியைத்தான்.

ரி.பி.சி. தனக்குத்தானே போட்ட ஜனநாயக(நாய்) வேஷம் கலைகின்றது

07. 07.2005 அன்று நடந்த ரி.பி.சி.யின் அரசியல் விவாதக்களம் தன்னை மற்றொரு புலி அமைப்பு தான் என்பதைப் பிரகடனம் செய்துள்ளது. நாம் கடந்த காலத்தில் புலியெதிர்ப்பு அணி மீதான எமது தொடர் விமர்சனத்தில் எதைச் சொன்னோமோ, அதை உறுதி செய்துள்ளது.

விவாதக் களத்தில் சுதந்திரம் என்பது ரி.பி.சி. கூறி வந்த கடந்த காலக் கருத்தாகும். ஆனால் திடீரென்று ரி.பி.சி. இதை மாற்றியுள்ளது. தனது நேயர்களுக்கு எதிராகக் கருத்துக் கூறமுடியாது என்று கூறி தொலைபேசி அழைப்புகளைத் துண்டித்தது. தமக்கு உதவ முடியாது என்று கூறுபவர்களுக்கு இனி இதில் இடமில்லை என்றனர். இதைத்தான் புலிகளும் செய்கின்றனர். அவர்கள் ஆயுதம் வைத்திருப்பதால், அதைச் சமூக மயமாக்குகின்றனர். உங்களிடம் ஆயுதம் இல்லாததால் உங்கள் அளவில் அதை மட்டுப்படுத்துகின்றீர்கள் அவ்வளவே.

விவாதத் தலைப்புக்குள் நின்று விவாதிக்கும் படி கோரிய ரி.பி.சி. மற்றவர்களுக்குப் பதிலளிக்க முடியாது என்ற அராஜகத்தை அரங்கேற்றியது. இது ஒரு வேடிக்கை தான். இதில் உள்ள ஒரு உண்மை என்னவென்றால் மற்றவர்களின் விவாதத்துக்குப் பதிலளிக்க முடியாது என்று கூறி தொலைபேசி அழைப்பைத் துண்டித்தது தான். மற்றவர்கள் விவாதத் தலைப்புக்குள் விவாதித்து இருந்தால்,

பதிலும் அதற்குள் தானே இருக்கும். பின் ஏன் தொலைபேசி அழைப்பை இடைநிறுத்த வேண்டும். அப்படியாயின் உங்கள் நேயர்கள் விவாதத் தலைப்புக்குள் விவாதிக்கவில்லையா? அப்படியாயின் அதை எப்படி ரி.பி.சி. அனுமதித்தது. இவர்களுக்கு ஒரு அணுகுமுறை, மற்றவர்களுக்கு மற்றொரு அணுகுமுறையா?

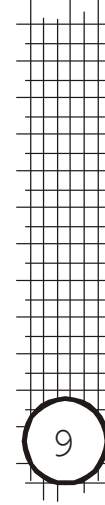
இதைத்தான் ரி.பி.சி. செய்தது. புலிகள் படுதூசணத்தில் வந்து தூசிப்பதை நிறுத்துவதை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. விவாதிக்க முனைபவர்களுடன் விவாதிக்க முனையவேண்டும். இது ஜனநாயக ரீதியான ஒரு அணுகுமுறை. இதற்கு வெளியில் ஜனநாயகம் வாழமுடியாது. விதண்டாவாதத்தை தெளிவாகவும் நிதானமாகவும் அம்பலப்படுத்த வேண்டும். சந்தர்ப்பவாதத்தைத் தோலுரிக்க வேண்டும். அதை விடுத்து விவாதிக்க முற்படுபவனை, அதுவும் முன்னைய கருத்துக்குப் பதிலளிக்க முனைபவனுடன், உங்கள் எல்லைக்குள் விவாதிக்க மறுப்பது அப்பட்டமாக ஜனநாயக விரோதக் கருத்துச் சுதந்திர மறுப்புத்தான். நீங்கள் கூறிவந்த நிலைப்பாட்டுக்கு முற்றாகவே முரணானது. இதைத்தான் இயக்கங்கள் செய்தன. இதைத்தான் புலிகள் செய்தனர்.

பதிலளிக்க முடியாத ரி.பி.சி.யின் எல்லைகள், எப்போதும் முன்வைக்கும் சந்தர்ப்பவாத உங்கள் அரசியல் கருத்தில் தான் அடங்கியுள்ளது. மக்களுக்கான அரசியலை நேர்மையாக முன்வைக்கும் போது, எதற்கும் தெளிவாக நிதானமாகப் பதிலளிக்க முடியும். மக்களின் நலன்கள்தான், அனைத்து சமூக விரோத உள்ளடக்கத்தையும் தோலுரிக்கின்றது. சந்தர்ப்பவாதமாக அணுகுகின்ற போக்கு எப்போதும், இன்னுமொரு பாசிசத்தின் உள்ளடக்கத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டே அணுகுகின்றது.

இதையே அதில் கருத்துரைத்த குமாரதுரை அப்பட்டமாகவே சத்தியெடுத்தார். புலிகள் ஆயுதத்தை அழிக்க, பதிலாக ஆயுத வன்முறைதான் அவசியம் என்றார். ஏகாதிபத்தியங்கள் தலையிட்டு, புலிகளின் ஆயுதத்தை, ஆயுதத்தால் ஒழிக்க வேண்டும் என்றார். இதை ரி.பி.சி. அவரின் தனிப்பட்ட கருத்து என்றபோதும், இதற்குப் பதிலளிக்க யாரையும் அனுமதிக்க முடியாது என்றனர். இதை ரி.பி.சி. விமர்சிக்கவும் முன்வரவில்லை. அவரைத் தமது நேயராகவும், ரி.பி.சி. கட்டியமைத்தவர் என்றும் கூறி பாதுகாத்தனர். ஏகாதிபத்தியங்கள் புலிகளை அழிக்க ஆயுத வன்முறையை ஏவவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை குமாரதுரை, பிரிட்டனில் நடந்த தொடர் குண்டு வெடிப்பைப் பயன்படுத்தி கூறிய கருத்தாகும்.

குண்டுவெடிப்பைப் பயங்கரவாதமாகச் சித்தரிக்கும் ரி.பி.சி.யும் அதன் நேயர்களும், பிரிட்டனின் அரசு பயங்கரவாதத்தைத் தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். உலகெங்கும் குண்டுவீசி அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தின் கால் தூசைத் துடைக்கும் இந்தக் கும்பல்கள்தான், புலிகளை அழிக்க ஏகாதிபத்தியத்திடம் ஆயுத வன்முறையைப் புலிகள் மேல் ஏவ அறைகூவல் விடுக்கின்றனர். ஈராக் மக்களை மீட்பதாகக் கூறிக் கொண்டு சென்றவர்கள், அங்கு பெண்களைக் கூட்டம் கூட்டமாகக் கற்பழித்தது முதல் பல பத்தாயிரம் மக்களைக் கடந்த ஒரு வருடத்தில் நரவேட்டையாடி கொன்றுள்ளனர்.

இந்த ஏகாதிபத்தியப் பன்றிகளைத் தான் குமாரசுவாமி ஜனநாயகத்தின் பெயரில், இலங்கையில் தலையிடக் கோருகின்றார். எமது மக்களைக் கொல்லவும், பெண்களைக் கற்பழிக்கவும் வருக வருக என்று ரி.பி.சி. ஊடாக அறைகூவல் விடுகின்றார். ஒரு யுத்தவெறியர்களாகவே ரி.பி.சி.யும், அதன் எடுபிடிகளும் குரல் கொடுக்கின்றனர். புலிக்குப் பதில் இந்தக் கும்பல் அதிகாரத்தைப் பெற்று பாசிசச் சதி ராட்டம் போட நாயக அலைகின்றனர். இதுதான் ஈராக்கில் சதாம் உசைனுக்குப் பதிலாக வந்த கைக்கூலிக் கும்பல் செய்கின்றது. நாளைப் புலிகளை அழிக்க ஏகாதிபத்தியம் அங்கு சென்றால், இந்தக் கும்பல்களும் அதன் அருவடிகளும் தான் அதன் கைப்பொம்மைகளாக இருப்பர். இதைத்தான் கலைச்செல்வன் மரணவீட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த ஒரு சிலருடனான விவாதத்தின் போது இனம் கண்டு, கடுமையாக நான் அவர்களை விமர்சித்தேன். புலியெதிர்ப்பு அரசியல் ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலித்தனமாக இருப்பது, அவர்களின் அரசியலில் மண்டிக் கிடக்கின்றது. மக்களை நேசிக்க மறுக்கும் இவர்கள் மக்களின் நலன் எதையும் முன்வைப்பதில்லை. மக்கள் நம்பாத இந்தக் கும்பல், மக்களை இழிவுபடுத்தி இந்தளவு விரைவில் அம்பலப்பட்டு போவது ஆச்சரியமானதல்ல.

புலிகளின் மக்கள் விரோத நடத்தைகளில் சிலவற்றை மட்டும் எதிர்த்தியங்கும் ரி.பி.சி., அதற்கு மாற்றாக கோருவது மற்றொரு மக்கள் விரோத கூலிக் கும்பலைத்தான்

ரி. பி.சி.யின் மாற்று என்பது புலிகளை ஒத்ததாகவே இருக்கும். இதை மறுத்துரைக்கும் அரசியல் நேர்மையிருந்தால், மக்கள் நலன் என்று ஒன்று உங்கள் யாரிடமாவது இருந்தால் அதைத் தெளிவாக வைக்கும்படி அறைகூவல் விடுகின்றோம். முடியுமா? மக்கள் நலன் என்று ஒன்று இல்லாத எல்லா நிலையிலும், இது சாத்தியமில்லை. இவர்கள் விரும்புவது போல், புலிகளை அழிக்க ஏகாதிபத்தியம் தலையிட்டால் என்னதான் நடக்கும்? அவர்கள் எதைத் தான் உருவாக்குவார்கள்? இதை அம்பலப்படுத்திய எனது கட்டுரைக்கு, எதிர்வினையற்ற முனைந்த ரி.பி.சி. அரசியல் விவாதங்களும், மூச்சுக் கூட விடவில்லை.

14.07.2005 அன்று ரி.பி.சி.யில் சிவலிங்கம் ரி.பி.சி. தனக்குத் தானே போட்ட ஜனநாயக (நாய்) வேஷம் கலைகின்றது என்ற எமது கட்டுரையில் (இந்த நூலில் இதற்கு முந்திய கட்டுரையாகும்.) இருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்து வாசித்து, இதற்கு எதிராகக் கருத்துரைக்கும்படி கோரினார். ஆனால் யாரும் அது பற்றி வாய் திறக்கவில்லை. ஆனால் சிவலிங்கம் அதை வாசிக்கும் போது, 300 மொழி பேசும் லண்டன் மக்களின் கலாச்சாரத்தைப் பற்றியும், லண்டனில் கொல்லப்பட்ட அப்பாவி மக்கள் பற்றியும் கூறி அதன் பின்னால்

நின்று அரசியல் விபச்சாரம் செய்ய முயன்றார். 'பயங்கரவாதம்' என்ற கூற்றின் ஊடாக ஏகாதிபத்தியம் கையாளும் அடக்குமுறையையும், இழிவான பிரச்சாரக் கொச்சைத்தனத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் நாம் விமர்சித்தோம். இதற்கு அவர் அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவதை நியாயப்படுத்துவதா? எனதாம் விரும்பியவாறு விளக்கம் கூறினார். இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே முற்போக்குவாதிகளாகவும், மார்க்சியவாதிகளாகவும் கூறித் திரிவதாகவும் தூற்றினார். நாங்கள் எப்போது? எங்கே? அப்படி கூறியுள்ளோம். எமக்கு எதிரான எதிர்நிலை விமர்சனங்கள் தான் இப்படி எம்மை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அவர் இணையத்தையும் எனது பெயரையும் குறிப்பிடாது வாசித்த எமது கட்டுரையின் பகுதியைப் பார்ப்போம். "குண்டுவெடிப்பைப் பயங்கரவாதமாகச் சித்தரிக்கும் ரி.பி.சி.யும் அதன் நேயர்களும், பிரிட்டனின் அரசு பயங்கரவாதத்தை தான் ஜனநாயகம் என்கின்றனர். உலகெங்கும் குண்டுவீசி அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தின் கால்தூசைத் துடைக்கும் இந்தக் கும்பல்தான், புலிகளை அழிக்க ஏகாதிபத்திய ஆயுத வன்முறையைப் புலிகள் மேல் ஏவ அறைகூவல் விடுக்கின்றனர். ஈராக் மக்களை மீட்பதாகக் கூறிக் கொண்டு சென்றவர்கள், அங்கு பெண்களைக் கூட்டம் கூட்டமாகக் கற்பழித்தது முதல் பல பத்தாயிரம் மக்களைக் கடந்த ஒரு வருடத்தில் நரவேட்டையாடி கொன்றுள்ளனர்." இந்தப் பகுதியை மட்டும் தனது தேவைக்கு ஏற்ப வாசித்துக் காட்ட முனைந்தார். அந்தக் கட்டுரை ரி.பி.சி.யின் நாய் வேஷத்தை அம்பலப்படுத்துகின்றது. அதை மூடிமறைக்கவே முனைந்தார். இதில் இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியப் படைகள் புலிகளுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் நடத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஆதரித்த ரி.பி.சி.யின் மக்கள் விரோத நிலையை அம்பலப்படுத்தும் போது, சிவலிங்கம் வாசித்த பகுதி உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது.

இதிலும் நாம் எங்கேயாவது அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவதை ஆதரித்துள்ளோமோ? அல்லது இந்தக் குண்டு வெடிப்பாளர்களின் அரசியல் நடத்தையை ஆதரித்துள்ளோமோ? கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் லண்டன் குண்டு வெடிப்பு தொடர்பானவையல்ல. மாறாக, ரி.பி.சி. விமர்சகர்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மறுத்ததைப் பற்றியும், புலிகளை அழிக்க புலிகள் மேல் ஏகாதிபத்தியங்கள் ஆயுத வன்முறையை ஏவவேண்டும் என்ற கருத்து மீதான விமர்சனமாகவே எனது கட்டுரை அமைந்தது. ஏன் இதே குமாரதுரை 14.7.2005 அன்று

தனது அரசியல் கருத்துக்களின் முடிவில், மேற்கு நாடுகள் தலையிட வேண்டும் என்றார். அதே மக்கள் விரோத பல்லவி, அதே கோரிக்கை. 1987-இலும் புலிகளை அழிக்க இந்தியத் தலையீட்டை இப்படித்தான் இந்தப் புல்லுருவிக் கூட்டம் கோரியது. ஆனால் மக்கள் சந்தித்த கொடூரத்தை முறிந்த பனைகள் என்ற நூல் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

லண்டன் குண்டு வெடிப்பு தொடர்பாக தனிக் கட்டுரை ஒன்றை, விரைவில் எமது இணையத்தில் வெளிவரவுள்ளது. இது நிற்க. லண்டன் குண்டு வெடிப்பு தொடர்பாக எனது கருத்துக்களை தமிழ் மணம் விவாதக் களத்தில் தெரிவித்து வந்துள்ளோம். குறிப்பாக http://tamilarangam.blogspot.com/2005/07/blog-post_08.html என்ற தளத்தில் 08.07.2005-இலும், 10.8.2005-இலும் தெளிவாக கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளேன். ஏன் இதை ஒட்டிய ஒரே கருத்தைக் கொண்ட மற்றொரு விவாதத்தளத்தில் <http://thoughtsintamil.blogspot.com/2005/07/blog-post112075679868009412.html#comments> 10.7.2005-இலும் எமது கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளோம். தமிழ் மணத்தில் நாம் நடத்தும் விவாதங்கள் தமிழரங்கத்தின் அன்றாட விவாதங்களின் தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக் கட்டுரையில் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களை என்ன வென மீண்டும் பார்ப்போம். "பிரிட்டனில் நடந்த தொடர் குண்டு வெடிப்புகளின் தெரிவைக் குண்டுவைத்தவர்கள் தெரிவு செய்தவையல்ல. அதை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்தான், தனக்குத் தானே தெரிவு செய்தது. இன்று மேற்கு நாடுகளில் குண்டுவைப்பவர்கள், பிறப்பில் அந்த உணர்வுடன் பிறந்தவர்களல்ல. மாறாக ஏகாதிபத்தியங்கள் உலகை அடக்கியாள விளைந்ததன் எதிர்வினைகள் தான் இவை. உலகெங்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள் சூறையாடுவதன் மூலமே, தமது சொந்தப் பண்பைகளை நிரப்பிக் கொள்கின்றன. இதன் மூலம் தமது சொகுசு வாழ்க்கையைக் கட்டமைக்கின்றனர். காலனிகளாகவும், அரைக் காலனிகளாகவும், நவகாலனிகளாகவும் உலகைப் பகிர்ந்து, அந்த மக்களின் பிணங்களின் மேல் தமது சொந்த சுதந்திரம் பற்றியும், ஜனநாயகம் பற்றியும் பீற்றுக்கின்றனர்.

குறிப்பாக இது போன்ற தாக்குதல்களை இஸ்லாமியப் பயங்கரவாதம் என்ற முத்திரை குத்தி தூற்றுகின்றனர். திட்டமிட்ட வகையில் இஸ்லாமிய விரோதப் பிரச்சாரத்தைக் கட்டமைக்கின்றனர்.

இஸ்லாமிய மக்கள் மேல் திட்டமிட்ட குரோதத்தை, மேற்கு நாடுகளின் மக்கள் மத்தியில் திணிக்கின்றனர். இதன் பின்னணியில் உள்ள அரசியல் என்ன?

இதற்கு பின்னால் ஒரு சந்தை, ஒரு வர்த்தகம், ஒரு சொகுசு வாழ்க்கையே மண்டிக் கிடக்கின்றது. எண்ணை வர்த்தகம் தான் குண்டு வெடிப்பின் மூலமாக உள்ளது. உலகில் எண்ணை மீதான கட்டுப்பாடுதான், உலக ஆதிக்கத்துக்கு ஆணிவேராக உள்ளது. இதற்குள் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையில் உள்ள முரண்பாடுகள் கூட, எண்ணை வள நாட்டு மக்களில் பட்டு எதிரொலிக்கின்றது. எண்ணை வளங்கள் குவிந்துள்ள நாடுகள் தற்செயலாகவே மூலம் நாடுகளாக இருப்பதால், எதிர்வினையும் இஸ்லாமிய மதவடிவத்தில் எதிரொலிக்கின்றது அவ்வளவே. இதற்கு வெளியில் இஸ்லாமிய மதம் மேற்கு ஜனநாயகக் கனவான்கள் கூறுவது போல், விசேடமான வன்முறையைக் கொண்டவையல்ல.

எல்லா மதங்களுமே வன்முறை சார்ந்தவைதான். இதில் தனிப்பட்ட மனிதனின் வழிபாட்டு உணர்வை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் தனிமனிதனின் வழிபாட்டு உணர்வைப் பயன்படுத்தி செயல்படும் மதங்கள் அனைத்தும், வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டவைதான். இது குறுகிய வட்டத்தில் தொடங்கி விரிந்த உலகளாவிய வடிவம் வரை செயல்படுகின்றது.

ஒரு நாட்டின் மேலான அன்னியப் பாதிப்புகளை எதிர் கொள்ளும் போது சமூக விழிப்புணர்ச்சி பின்தங்கிய ஒரு நிலையில் ஆதிக்கத்தில் உள்ள மதங்கள் எதிர் வினையைத் தன்னகத்தே எடுத்துக் கொள்கின்றது. இதன் பிரதிபலிப்பே லண்டன் தொடர் குண்டு வெடிப்பு.

உள்ளடக்க ரீதியாக இது பயங்கரவாதமாக உள்ளது என்பது எந்தவிதத்திலும் பிரிட்டிஷ் அரசு பயங்கரவாதத்தை விட மோசமானவையல்ல. பிரிட்டிஷ் அரசு பயங்கரவாதங்கள் மிகவும் கொடூரமானவை. பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் உயிர்களைக் கொன்றபடி தான், அது உயிர் வாழ்கின்றது. அது தன்னையே ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்ற கவசங்களால் போர்த்தியபடி தான் உலவுகின்றது. மனித உழைப்பைக் கொள்ளையிடவும், தேச வளங்களைச் சூறையாடவும் என்ற இலட்சியங்களுடன் தான் உலகை அடிமைப்படுத்தினர்.

இதன் எதிர்வினைகள் அனைத்தும் அடக்கியாள நினைக்கும் சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்தில் இருந்து பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்த நிலையில் எதிர்வினைகளைச் செய்பவர்கள் அடிப்படையாக உள்ளடக்கத்துடன், மக்களைப் பற்றி கவலைப்படாத அராஜக வழிகளில் களமிறங்குகின்றனர். ஈவிரக்கமற்ற மனித விரோதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கண்மூடித்தனமான எதிர் தாக்குதலை நடத்துகின்றனர். தாக்குதல்களை அரசு பயங்கரவாதத்தின் ஊற்று மூலங்களில் அல்ல, உழைத்து வாழும் ஏழை மக்களின் அன்றாடப் போக்குவரத்துகளில் நடத்துகின்றனர். இதன் மூலம் அப்பாவி பொது மக்கள் கொல்லப்படுவதுடன், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான நியாயமான உணர்வுடைய மக்களின் கருத்து நிலைக்குக் கூட குண்டு வைத்து விடுகின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியம் உலகை ஆளத் துடிக்கும் ஆக்கிரமிப்புகளை நடத்தும் இன்றைய நிலையில், அதற்கு எதிராக மேற்கு நாட்டு மக்கள் நாளந்தம் வீதியில் இறங்கி போராடுகின்றனர். இதை பிரிட்டிஷ் மக்களும் தொடர்ச்சியாகவே செய்கின்றனர். அன்று குண்டு வெடிப்பில் கொள்ளப்பட்ட அப்பாவி ஏழைப் பொது மக்கள் கூட, இது போன்ற போராட்டங்களில் பங்கு பெற்றவராகவோ அல்லது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வு கொண்டவராகவோ நிச்சயமாக இருந்திருப்பர். இதன் விளைவு என்ன? எதிரியல்லாத மக்கள் மேல் குண்டு வெடிப்பை நடத்துவதன் மூலம், மக்களை எதிரி நிலைக்குத் தள்ளி விடுவதையே செய்கின்றனர். இதன் மூலம் நியாயமான போராட்டங்களையும், கோரிக்கைகளையும் அரசுக்கு எதிராக மாறுவதைத் தடுத்து விடுகின்றது. இதன் மூலம் அரசு பயங்கரவாதங்கள் கடுமையான எதிர்ப்பின்றி, உலகளாவிய ஆக்கிரமிப்புகளைத் தொடர்வதை நியாயப்படுத்திவிடுகின்றது. சொந்த நாட்டிலும், அன்னிய நாட்டிலும் மக்களின் அடிமைத்தனத்தை இலகுவாகச் செய்வதற்கு இவை துணையாகின்றது.

இப்படித்தான் அக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. குறிப்பாக எமது கட்டுரை அப்பாவி மக்கள் பற்றி நீங்கள் பார்ப்பதை விட மற்றொரு கோணத்தில் உழைக்கும் மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். ரி.பி.சி. மீதான எமது விமர்சனத்தில் குழப்பத்தைத் தெளிவுபடுத்த முன்னைய செப்டெம்பர் 2 தாக்குதலை நாம் எப்படி பார்த்தோம் என்பதை தெரிந்து கொள்ள, இணைப்பு

கொடுத்து இருந்தோம். இவை எதுவும் சிவலிங்கத்தின் கண்ணுக்கு ஏனோ தெரியவில்லை.

மாறாக விடயத்தைத் திரித்து காட்டவே முனைகின்றார். ரி.பி.சி. பற்றி எழுப்பிய எமது அடிப்படையான கேள்விக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. மாறாகக் குண்டு வெடிப்பை ஒரு பக்கமாகப் பார்த்து, அதைப் பயங்கரவாதமாகப் பிளாற்றுவதே நிகழ்கின்றது. குண்டு வெடிப்பாளர்கள் குண்டுவெடிப்பை அவர்களாகவே தேர்ந்தெடுத்த வையல்ல. எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் காரணகாரியத்துடன் தொடர்புடையவை. எதுவும் வெற்றிடத்தில் இருந்து தோன்றுபவையல்ல. ஆனால் ரி.பி.சி.க்குத் தனது நிலைப்பாடுகள் அனைத்துக்கும் இவை அவசியமற்றதாக மாறிவிடுகின்றது.

14.07.2005 ரி.பி.சி. விவாதக் களத்தில் வந்த ஒருவர், இன்றைய படுகொலை அரசியலுக்குக் கூட்டணியின் அன்றைய நிலைதான் காரணம் என்றார். இன்றைய நிலைக்குக் கூட்டணியே தனது சொந்த அரசியல் ஊடாகப் பிரபாகரனை வளர்த்தெடுத்தது என்ற காரணத்தைக் கூறினார். இன்றைய புலிகளின் தந்தையே கூட்டணி தான். இதை எமது பல கட்டுரைகள் அம்பலப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக “கோழைகள் தயாரிக்கின்ற சட்டங்களில் இரக்கமற்ற தன்மை ஒரு முக்கியமான கூறாக இருக்கின்றது, ஏனென்றால் இரக்கமில்லாமல் நடந்து கொள்வதன் மூலமாக மட்டுமே கோழைத்தனம் சுறுசுறுப்பாக இருக்க முடியும்.” என்ற எமது கட்டுரை இதைத் தெளிவாகச் சுட்டி நிற்கின்றது. ஏன் அமர்தலிங்கம் தனது மகன் காண்டிபனைத் தலைவராகக் கொண்ட, புலிகளை ஒத்த இயக்கத்தையே தொடங்கி இந்தியப் பயிற்சிகளைக் கூட நடத்திய வரலாறு எம்முன் நிர்வாணமாகவே உள்ளது. ஆகவே வெறும் புலிகள், பிரபாகரன் என்று விடையத்தைக் குறுக்கி அணுகுவது தவறானது. இது உள் நோக்கம் கொண்டது. இதே போன்று தான் லண்டன் குண்டு வெடிப்பும். அப்பாவி மக்கள் என்று மட்டும் பார்த்தால், பிரச்சினை மற்றொன்றாக மாறிவிடும். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியப் பயங்கரவாதத்தை அம்பலப்படுத்துவது, எந்த விதத்திலும் அப்பாவி மக்களுக்கு எதிரானதல்ல. இது போன்ற குண்டு வெடிப்புகள் ஏன் லண்டனில் நடத்தப்படுகின்றது என்பதை, ரி.பி.சி. ஒரு நாளும் எழுப்பப் போவதில்லை. இந்த குண்டு வெடிப்புகளுக்கு ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகள் தான் காரணம் என்பதைக் கண்டிக்க தயாரற்ற நிலையில், அப்பாவி மக்கள் பற்றி மூக்கால் சிந்தும் ஜனநாயகம், ஏகாதிபத்தியக் கொள்கை(ளை)க்குக் கம்பளம் விரித்துபடுக்க விடுவதுதான்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் புலிகளை அழிக்க ஏகாதிபத்தியப் படைகள் அங்கு செல்ல வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டதுதான். இதை நான் மட்டும் தான் விமர்சித்துள்ளேன். இது என்ன தீர்வைத் தரும்? எப்படித் தீர்வைத் தரும்? அல்லது இது ஒரு தீர்வா?

சிங்களப் பேரினவாதமும் யுத்தம் மட்டுமே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்று மார்பு தட்டுகின்ற அதே கொள்கையைத் தான். ஏகாதிபத்தியப் படைகள் மூலம் கோரப்படுகின்றது. இதன் மூலம் புலிகளை அழித்துவிட முடியுமா? இப்படி புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் கூறுவதன் பின்னுள்ள அரசியல் மக்கள் நலன் கொண்டதா?

ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகளின் மூலம் ஒருநாளுமே ஒரு போராட்டத்தை அழிக்க முடியாது. போராட்டம் ஈராக்கில் நிகழ்வது போல் மற்றொரு பரிணாமத்தில் விரிவடையும் என்பதே உண்மை. புலிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உள்ள உறவு, ஈராக்கிய குழுக்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உள்ள உறவை விட மிக மோசமாக இருப்பதால், மட்டும் தான் புலிகளை அழித்துவிடுவதற்கான சூழலை நாம் இங்கு மறுத்துவிட முடியாது. இந்த ஒரேயொரு காரணத்தினால் மட்டும் தான் புலிகளை அழிக்கும் ஒரு சூழல் ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சாதகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் ஏகாதிபத்தியங்கள் புலிக்குப் பதிலாக ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ்க் கூலிக் கும்பலைத் தான் உருவாக்கும். இதுதான் ஏகாதிபத்திய வரலாறு. எங்கும் இது தான் நடந்துள்ளது. இந்தியா இலங்கையை ஆக்கிரமித்த போது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். என்ற கூலிக் குழுவைத்தான் வளர்த்தது. இது மக்களுக்கு எதிராகப் புலிகளைப் போல் இயங்கும். இதனால் புலிகள் பக்கம் மக்கள் ஆதரவு திரளும் வாய்ப்பை இது நிராகரித்துவிடவில்லை. புலிகளின் தலைமையைக் குறிப்பாக அழிப்பதன் மூலம், புலிகளை இல்லாதொழிக்கும் முறைமையைத் தான் ஏகாதிபத்தியம் கையாளும்.

இந்த நிலையில் ரி.பி.சி. சார்பாக அவர்களின் சகாக்கள் முன் மொழிந்த ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டுக் கோரிக்கையை ரி.பி.சி. எதிர்க்கவில்லை. இந்த நிலையில் ஏகாதிபத்தியம் புலிகளைத் தாக்கும்போது, புலிகள் லண்டன் போன்ற நகரங்களில் தற்கொலை தாக்குதலை நடத்துவார்கள். முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி மீதான தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் தானே இவர்கள். இதுபோன்ற

மேற்கு நாடுகள் புலிகள் மேல் தாக்குதலை நடத்தினால், அதன் எதிர் வினையாய் லண்டன் குண்டு வெடிப்பு போன்று புலிகளும் நடத்துவர். புலியெதிர்ப்பு அணிக்கு இது நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆனால் இப்படி நிகழும்போது, அப்பாவி மக்கள் இறப்பதையிட்டு இந்தப் புலியெதிர்ப்பு அணிக்குப் பிரச்சனையேயில்லை. அவர்களுக்குத் தேவை புலியை அழித்து, அதற்குப் பதிலாகத் தம்மை ஒத்த கும்பல்களை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வருவதுதான் ஒரேயொரு இலட்சியம். மாறாக அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படும் போது, புலிப் பயங்கரவாதம் பற்றியும் அப்பாவி மக்களின் பாதிப்பு பற்றியும் ஒப்பாரி வைப்பார்கள். இதைநாம் சுட்டிக் காட்டுகிறோமே தவிர எந்தவிதத்திலும் இதை ஆதரிப்பதாகக் கொள்ளலாகாது. ஆனால் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு இலங்கையில் நடக்கும்போது அப்படித்தான் நடக்கும். இது புலிகளின் வலதுசாரி அரசியலின் உள்ளடக்கமாகும். ரி.பி.சி. நேயரும், ரி.பி.சி.யை கட்டி வளர்த்தவர்களும் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பைப் புலிக்கு எதிராக நடத்தக் கோரியபோது, ரி.பி.சி. எந்தவிதத்திலும் அதைக் கண்டிக்கவில்லை. அத்துடன் கண்டிக்க அனுமதிக்கவுமில்லை. மாறாக அதை ரி.பி.சி.யும் புலியெதிர்ப்பு அணியினரும் ஆதரிக்கின்றனர். உண்மையில் இப்படி ஒரு ஆக்கிரமிப்பு நிகழும் போது, பிரிட்டிஷ் மக்கள் இதை எதிர்ப்பார்கள். ஆனால் ரி.பி.சி. இதைப் பயங்கரவாதத்துக்கு ஆதரவு என்று கூறி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் இணைந்து பிரிட்டிஷ் மக்களையே தூற்றுவார்கள்.

புலிகள் லண்டனில் குண்டு வைத்தால், ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகப் போராடிய மக்கள் மேல் குண்டா? என்று முக்கால் சிணுங்குவார்கள். இதுதான் இந்த புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் சந்தர்ப்பவாத உள்ளடக்கம். குண்டு வெடிப்புகளால் கொல்லப்படும் அப்பாவி மக்களையிட்டு, ஏகாதிபத்திய அரசுக்கு எந்தவிதமான ஒரு அக்கறையும் கிடையாது. ஆனால் அக்கறை இருப்பது போல நடப்பார்கள். ஏகாதிபத்தியங்களக்கு ஒரேயொரு குறிக்கோள் மட்டும்தான் உண்டு. அது தமது மூலதனத்தைப் பெருக்க, உலகமக்களை மேலும் மேலும் அடக்கியொடுக்குவதுதான். இன்று லண்டனில் கொல்லப்பட்ட அப்பாவி மக்களைவிட, பல ஆயிரம் ஈராக்கிய அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்ட போது, பிரிட்டிஷ் அரசின் நிலை என்ன? ரி.பி.சி.யின் அரசியல் நிலைதான் என்ன? அப்பாவி மக்கள் லண்டன் மக்கள் மட்டும்தானா? அல்லது வெள்ளையின மக்கள் மட்டும்தானா? அல்லது செல்வத்தைக் கொண்டுள்ள நாட்டு மக்கள் மட்டும்தானா? இப்படி தான் இன்று விளக்கப்படுகின்றது.

இந்த ஏகாதிபத்தியங்கள் குண்டுக்கு மாற்றாக மக்களைக் கொல்லும் சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளையே கொண்டுள்ளன. பல ஆயிரம் சொந்த மக்களையே அன்றாடம் கொன்று போடுபவர்கள்தான் இவர்கள் ஊட்டச்சத்து. மற்ற நாடுகளில் இது எல்லையற்றது.

இதை மூடிமறைக்க இது போன்ற குண்டு வெடிப்புகள் ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தேவையானது. இதுதான் மூலதனத்தின் வளர்ச்சிக் கான வைட்டமின் ஆகும். மக்களின் எதிர்ப்புகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், அடக்குமுறைகளை மக்கள் மேல் ஏவவும் இது போன்ற வக்கிரமான குண்டு வெடிப்புகள் இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைக்குத் தேவையானதாக உள்ளது. அரசியல் ரீதியாகச் சிந்தித்து எழும் மக்கள் போராட்டம் அல்லாத வகையில், வெறிபிடித்த வன்முறை கும்பல் நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டே ஏகாதிபத்தியங்கள் உருவாக்குகின்றன. இது அல்கொய்தா முதல் புலிகள் வரை பொருந்தும். லண்டன் குண்டு வெடிப்பு தொடர்பான தனிக் கட்டுரையில் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

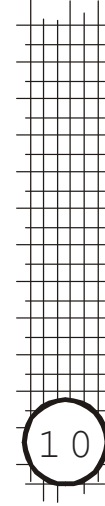
இந்த மாதிரி வன்முறை வெறி கொண்ட குண்டு வெடிப்புகளை நடத்தும் கும்பல்களைத் திட்டமிட்டே ஏகாதிபத்தியங்கள் உருவாக்குகின்றன. சொந்த மக்களை ஈவிரக்கமின்றி அடக்கியொடுக்கவும், உலகளவில் ஆதிக்கம் செலுத்தவும் இந்தக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அவசியமானதாக உள்ளது. இதனுடன் தான் ரி.பி.சி. கைகோர்க்கின்றது.

ரி.பி.சி. கருத்துக்கள் எப்போதும் மக்களுக்கு எதிரானதே. புலிகளின் மக்கள் விரோத அரசியலில் தான், இவர்களின் மக்கள் விரோத அரசியல் உயிர் வாழ்கின்றது. இது பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரையானதுப்பாக்கி முனையிலேயே தமிழ் மக்களின் தலைவிதி தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. (1.2.2005) என்ற கட்டுரை இதை அம்பலப்படுத்துகின்றது.

மாறாக மக்களைப் பற்றி இவர்கள் என்ன நினைக்கின்றனர் என்றால், எதையும் சொல்ல வக்கற்றவர்கள். இயக்கங்கள் எதைச் சொன்னதோ, அதை மீள ஒப்புவிக்கின்றனர். அதிகாரத்தை இழந்தவனின் புலம்பலைத் தாண்டி இவை அமையவில்லை. அதற்காக ரி.பி.சி. மீது புலிகளின் அடக்குமுறை செய்வதை நாம் ஏற்றுக் கொள்வ

தில்லை. ரி.பி.சி. மீது தாக்குதலைப் புலிகள் நடத்திய போது, ரி.பி.சி. வானொலி அலுவலகத்தைச் சூறையாடிய புலிகளின் காடைத்தனம் என்ற கட்டுரை ஊடாக நாம் எதிர்த்து நின்றோம். இதேபோல் தான் பாரிஸ் ஈழநாடு எரிக்கப்பட்ட போதும் சரி, தினமுரசு பத்திரிகையைத் தடை செய்த போதும் கூட எதிர்த்து சமரில் எழுதியுள்ளோம். உண்மையில் ரி.பி.சி. மக்கள் நலனை பிரதிபலிக்காத ஒரு நிலையிலும் கூட, அதன் மீதான தாக்குதல்களை நாம் எதிர்த்து நிற்கின்றோம். ஏன்? இதுபோன்ற தாக்குதல் மக்களுக்கு எதிரானதாக உள்ள நிலையில் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களாக உள்ளோம். ஒரு பிற்போக்கான நிலையை கொண்டிருந்த போதும் கூட, இதற்கு எதிரான தாக்குதல்கள் மற்றொரு பிற்போக்கான நடவடிக்கையே ஆகும். இது மக்களின் இறுதி மூச்சையும் நிறுத்தக் கோரும் ஒரு பாசிச முயற்சியாகவே நிகழ்கின்றது.

இதைத்தான் நாளைப் புலிகளை அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியமும் அதனுடன் சேர்ந்த கைக்கூலிகளும் களத்தில் இறங்கினால் நாம் எதிர்ப்போம். ஏனென்றால் புலிகளை விட மோசமான மற்றொரு பிற்போக்குக் கைக்கூலி ஆட்சி முறைதான் மக்கள் மேல் திணிக்கப்படும். இதை மறுத்து கூற யாருக்கும் துணிவு இருக்காது.

தமிழ் இனம் தனது மாற்றுக் கருத்துத் தளத்தைத் தொடர்ந்து இழந்து வருகின்றது. அதன் ஒரு அங்கமாகத்தான் வெக்ரோன் தொலைக்காட்சி நிறுத்தம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது

“**த**மிழ்த் தேசியத் தலைவரின் ஆசியுடன் வெற்றி நடை போட்ட வெக்ரோன் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி சேவையானது நிறுத்தப்படுகின்றது என்பதனைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு. வெக்ரோன் உரக்கச் சொல்லும் உலகுக்கு.” என்ற அறிவித்தலுடன், 27.4.2005 முதல் வெக்ரோன் தனது இலவச தொலைக்காட்சியைத் திடீரென நிறுத்தியது.

நிறுத்துவதற்கான காரணத்தைப் பூசிமெழுகிய வடிவில் புதைச் சேற்றில் புதைத்தனர். இந்தப் புதைச்சேற்றை மூடும் முன்பு அவர்கள் கூறிய காரணம் கூட, தமிழினத்தின் ஜனநாயகத்தை இட்டு சிறிதும் அக்கறையில்லாத வகையில், ஜனநாயக விரோதிகளின் விருப்புக்கு ஏற்றதாகவே புனைந்து காட்டினர். அவர்கள் இடை நிறுத்தத்துக்குக் கூறிய காரணத்தில்,

1. கொழும்பு பிரிவுக்கு தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட அழுத்தம்

2. இலண்டனில் உள்ள இரண்டு தொலைக்காட்சிகளில் ஒன்றின் இடையூறு அல்லது அழுத்தம்.

3. சிங்களப் பத்திரிகையான ஒன்று இனவாத அடிப்படையில் வெக்ரோனை புலிசார்பான தொலைகாட்சியாகக் கூறும் பிரச்சாரம் என்பனவே காரணம் என்று தெரிவித்துள்ளனர்.

வழமைபோல் மூக்கைச் சுற்றி காட்டும் வித்தையூடாகவே, வெக்ரோன் தனது இடைநிறுத்தத்துக்கான காரணத்தை மூடிமறைக்கின்றது. ஒரு பத்திரிக்கை மற்றும் செய்தி அமைப்பு இயங்க வேண்டிய வடிவத்தில் வெக்ரோன் இயங்கியதல்ல. முரணற்ற வகையில் செய்திகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து வழங்கியதில்லை. இப்படி ஒருதலைப்பட்சமாகப் பொய்களை வரிந்து கட்டி இயங்கியதையே தமிழ்த் தேசியம் என்றனர். இவர்கள் புலிப்பினாமியாக வீறு நடைபோட்டு, முதுகெலும்பு இழந்து வக்காலத்து வாங்கியவர்களே. ஆனால் அதே புலிகளால் நிறுத்தப்படுவது என்பது, எம்மைப் பொறுத்தவரையில் ஆச்சரியமானவையல்ல. ஆனால் பலருக்கு ஏன்? யாரால்? எப்படி? எதற்காக? என்று இதுவே ஒரு புரியாத புதிராகி விடுகின்றது.

ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்பவற்றைச் சிலுவையில் அறைந்து விடுகின்ற போது கேள்விகளுக்குப் பதில்கள் இருப்பதில்லை. அதே போல் பொய்களால் உண்மைகள் புதைக்கப்படுவதும் நிகழ்கின்றது. இதையே வெக்ரோன் நிறுத்துவதற்கு முந்திய கடைசி நிமிடங்களில் ஜனநாயக விரோதிகள் சாதித்துக் காட்டினர். இதனடிப்படையில் பலரும் இறுதிநேர தொடர்பைப் பயன்படுத்தி தொலைக்காட்சி நிறுத்தம் தொடர்பாக, தொலைபேசி ஊடாகத் தொடர்பு கொண்டு கருத்துக்களை வழங்கினர்.

ஆனால் உண்மையைப் புரிய முடியாத வகையில், வெக்ரோன் நிர்வாகிகள் சூட்சுமத்தால் உண்மைகளை மூடிமறைத்து ஊகங்களுக்குள் பார்வையாளர்களைத் தள்ளியதன் மூலம் தமிழ் மக்களையே கேவலப்படுத்தி சிறுமைப்படுத்தினர்.

இதன்போது வெக்ரோனை நிறுத்தியோர் அதைத் தமக்குச் சார்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தமது சொந்த ஜனநாயக விரோத நிலைப்பாட்டை விரிவுபடுத்தவும், எஞ்சியுள்ள புலம்பெயர் மாற்று ஊடகங்களை முற்றாக அழித்தொழிக்கும் வகையில் வக்கரித்த கருத்துக்களைப் பொய்கள் மேல் கட்டமைத்தனர். குறிப்பாக இலண்டனில் உள்ள இரண்டு தொலைக்காட்சிகளில் ஒன்று என்று வெக்ரோன் நயவஞ்சமாகக் குறிப்பிட்ட தீபம் தொலைக்காட்சிக்கு எதிரான பிரச்சாரமாக ஜனநாயக விரோதிகள் திட்டமிட்டுக் கட்டமைத்த

னர். தீபம் தொலைக்காட்சியை நிறுத்துவதே தமது அடுத்த இலக்கு என்பதை மிகத் தெளிவாகப் பிரகடனம் செய்தனர். இங்கு வெக்ரோன் விலாங்கு மீன் போல், தம்மைத்தாம் சந்தர்ப்பவாதிகளாக்கிச் செயல்பட்டனர். இதனால்தான் மூடப்படுவதின் காரணமும் கூட சூட்சுமமாகியது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்ட வெக்ரோனின் செயல்பாடுகள், தொடர்ச்சியாகத் தீபம் தொலைக்காட்சியை மூடுவதற்குத் துணையாகக் களமிறங்கியுள்ளது. தாம் தொலைக்காட்சியை நிறுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்காத சூட்சுமத்துக்குள் இட்டுச் சென்றதன் மூலம், புலிகள் அல்லாத அனைத்து ஊடகத்துறைக்கும் ஒரு பாரிய அச்சுறுத்தலை விடுத்துள்ளனர். தீபம் தொலைக்காட்சி ஒரு துரோகத் தொலைக்காட்சியாகவும், நோவால் (RAW) நடத்தப்படுவதாகவும், இது இந்தியா முதல் புலம்பெயர் நாடுகள் வரை ஒளிபரப்பு வதாகவும், சந்திரிக்காவின் பின்னால் இயங்குவதாகவும், வெக்ரோனில் இருந்து சென்ற ஒருவரே இதற்குக் காரணம் என்றும், ஈ.பி.டி.பி. அதை வாங்கி விட்டதாகவும் கூறி தீபம் தொலைக்காட்சியைப் பலவாறாக, தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஜனநாயக விரோத ஊடகமாகக் காட்டி கடித்துக் குதறினர்.

சந்திரிக்கா இலண்டனில் வந்து நின்றபோது இதைச் செய்து விட்டதாகவும், இதன் பின்னணியில் துரோகிகளும், கருணாக்களும், தீய சக்திகளும் உள்ளதாகவும் ஜனநாயகத்தை மறுக்கும் அரசியலற்ற வன்முறைக் கும்பல் தொலைக்காட்சியில் அறைகூவலிட்டனர்.

மறுபக்கத்தில் சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாது உலகம் சரியாக இயங்குவதாக நம்பும் தமிழர்கள் சிலர் சட்டப் பிரச்சனை என்றால் அதை எதிர்கொள்ளவும், நிதிப்பிரச்சனை என்றால் கை கொடுக்கவும் தயார் என பலவாறாக புலம்பியுள்ளனர். இங்கு வெக்ரோனின் விலாங்குத்தனமான கபடத்தைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத, மரமண்டைகளாக இருந்தபடி இப்படி ஒப்பாரி வைத்தனர்.

சில தமிழர்கள், இலங்கையின் நிலைமையை நாம் நன்கு அறிவோம். இதன் பின்னணியை நாம் புரிந்து கொள்கின்றோம் என்று தமது அபிப்பிராயத்தை முன்வைத்தனர். இதில் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினரும், புலிகளால் சொந்த அனுபவத்தைப் பெற்றவர்களும் தெரிந்தவர்களும் அடங்குவர்.

இப்படி மூன்று தளங்களில் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டது. ஒரு புறத்தில் புலிகள் அல்லாத மற்றைய குழுக்களையும், இலங்கை

இனவாத அரசையும், மற்றைய ஊடகங்களையும் குற்றம் சாட்ட, மறுபுறத்தில் சிலர் அதைப் புலிகள் செய்ததாக மறைமுகமாகக் கூறினர். மூன்றாம் நிலையில் இதற்கு வெளியில் சட்டம், நிதி என்று அதற்குள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தனர். எதார்த்த நிலைமைகளைப் பகுத்தாய்வுக்கு உள்ளாக்கவும், காரணத்தைத் தெளிவுபடுத்தவும் முடியாத நிலையில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மலட்டுத்தனம் முதிர்ந்து காணப்படுகின்றது. புலிகளும், புலிகள் அல்லாத அனைவரும் அடுத்தநாள் ரி.பி.சி. வானொலி தனது கள அரசியல் விவாதத்தில் இதைத் தெளிவுபடுத்தும் என்ற ஆவலோடு வானொலி முன் காத்திருந்தனர். ரி.பி.சி. வானொலி இது பற்றி எதையும் கூற முன்வராத நிலையில், தொலைபேசியூடாக ஒருவர் இது பற்றி கேட்டார். அப்போது கூட அவர்களால் எதையும் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் சிவலிங்கம் தான் கேள்விப்பட்டதாக ஒரு தகவலைச் சொன்னார். அவர்கள் நிதி மோசடிகளில் ஈடுபட்டதாலும், அடிக்கடி அலைவரிசையை மாற்றி வந்ததாகவும், நிதி நெருக்கடிகளால் தான் இது நிகழ்ந்ததாக ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார். எந்தப் பகுத்தாய்வும் இன்றி, வெக்ரோனின் தொடர்ச்சியான செயல்பாட்டைக் கவனியாது, நிதிப்பிரச்சனையல்ல என்ற அவர்களின் (வெக்ரோன்) தெளிவான மறுப்பைக் கவனத்தில் எடுக்காது உண்மைகளைப் புதைக்கும் வகையில் கருத்துரைத்தார்.

அவர்கள் அடிக்கடி அலைவரிசையை மாற்றினர் என்பது உண்மையே. ஆனால் இதனால்தான் நிறுத்தப்பட்டது என்பது கற்பனையானதும், பொய்யானதுமாகும். அவர்களின் தமிழ் அல்லாத பல மொழித் தொலைக்காட்சிகள் தொடர்ந்து செயல்படுவதும், நின்று போன அலைவரிசை தமிழ் அல்லாத வேறு மொழி ஒளிபரப்பாக மாறவுள்ளதாகவும் (ஆக தமிழ்மொழி அலைவரிசையை மட்டும் நிறுத்துவதாக) அவர்கள் விடுத்த அறிவித்தலை நாம் அவதானிக்க முடியும். இதை அவர்களே தெளிவுபடுத்தினர்.

நிதி மோசடிகள் என்பது தொலைக்காட்சியை அவர்கள் தொடங்கும் முன்பே தொடங்கியது தான். இன்ரப்போல் (சர்வதேச பொலிசு) வரை அவர்கள் நிதி மோசடிக்காகக் கண்காணிக்கப்படும் அளவுக்கு, பல வர்த்தக ஏமாற்றுக்களை அவர்கள் செய்தவர்கள் தான். இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் சொந்த வங்கி கணக்கைக் கூட வைத்திருக்க முடியாத நிலையில், பினாமி பெயரில் தான் பல கோடி பணத்தைத் தக்க வைத்துள்ளனர். பிரான்சில் இருந்து இப்படித்தான் லண்டனுக்கு ஓடினார்கள். ஆனால் நிதி மோசடிகள் காரணமாக இத் தொலைக்காட்சி நிறுத்தப்படவில்லை. தேசியத்தை இன்று உயர்த்

தும் பலரும், நிதி மோசடிக்காரர்களாகவே உள்ளனர். மோசடிகளில் திரட்டும் பணத்தைத் தக்கவைக்கவும் அதைக் கொண்டு பணத்தைப் பெருக்கவும், தேசியத்தை உயர்த்தி காட்டி இவர்கள் பினாமியாவது தமிழ் இனத்தின் சாபக் கேடாகவே இன்று உள்ளது.

வெக்ரோன் நிறுத்தப்பட்டதை வெற்றிடத்தில் போட்டு யாரும் உடைக்க முடியாது. தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை விமர்சன ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் எந்தச்சந்தேகமும் இன்றி இதனைப் புரிந்து கொள்வார்கள். உண்மையில் இந்தத் தொலைக்காட்சி நிறுத்தப்படுவதற்குப் பின்னணியில் நிச்சயமாக புலிகளே உள்ளனர். நிச்சயமாக அரசு அல்ல என்கின்றோம். இதை நாம் எப்படி உறுதியாகக் கூறுகின்றோம்?

இங்கு சிங்களப் பேரினவாத அரசு இதைச் செய்யாது என்பதல்ல. ஆனால் இதை அரசு நிச்சயமாகச் செய்யவில்லை. உண்மையில் அரசு இதைச் செய்யவேண்டும் என்றால், முதலில் சொந்த நாட்டில் இதைச் செய்யவேண்டும், செய்திருக்க வேண்டும். புலிப் பினாமியத்தைத் தமது பத்திரிகைக்கு முத்திரையாகக் குத்தி வெளியிடும் வீரகேசரி, சுடர்ஒளி, உதயன், தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளைத் தடை செய்திருக்க வேண்டும். அவை தடையின்றி வெளிவருகின்றன. ஏன் புலிகளின் சூரல் என்ற வானொலியைத் தடுக்க முயன்று இருக்கவேண்டும். புலிகளுக்குச் சார்பான தமிழ் ஊடகத்துறையின் செயல்பாடுகள் தடை செய்யப்படவில்லை. இதில் செயல்படும் ஊடகவியலாளர்கள் சிலர் கொல்லப்பட்ட போதும் கூட, தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களை மட்டுமே கொன்றனர். இதை மாற்றுத் தமிழ் குழுக்களும் செய்தனர். இதே போன்று புலிகளும் செய்தனர். இந்திய இராணுவம், இலங்கை இராணுவம் மற்றும் முதல் புலிகள் வரை பல செய்தி அமைப்புகளை முடக்கிய போதும், அவை முற்றிலும் இதில் இருந்து பண்பு வகையில் வேறுபட்டவை.

வெக்ரோன் புலிசார்பு தொலைக்காட்சி என்ற காரணத்தால் அரசால் இடைநிறுத்தப்பட்டது என்றால், இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர் நாட்டுக்கு புலிகளின் தொலைக்காட்சி சேவையை இடைநிறுத்தியிருக்க வேண்டும். புலிகள் இலண்டனில் தடை செய்யப்பட்ட ஒரு இயக்கம் என்பதால், அதன் ஒளிபரப்புகளை ஒரு சிறு சட்ட நடவடிக்கை மூலமே மொத்தமாக முடக்க முடியும். இப்படி இருக்க ரி.ரி.என். போன்ற தொலைக்காட்சிகளை விட்டு வைத்து விட்டு வெக்ரோனை மட்டும் இனவாத அரசு நிறுத்தியது என்பது பொய்யான கருத்துரையாகும். ஏன் சுனாமியின் போது, இலங்கை அரசின்

சட்டபூர்வமான தொலைக்காட்சி ரூபவாகினி, வெக்ரோன் செய்தி களை அப்படியே பெற்று வெளியிட்டது. இது தமிழ்ச் சிங்கள மொழிகளில் அடங்கும். இவை எல்லாம் அண்மைக்காலச் செய்தி கள். இது அப்படி இருக்க கூடியதாக சிங்களப் பேரினவாத அரசு நிறுத்தியதாகக் கதை சொல்வது பொருத்தமற்றது, உண்மைக்குப் புறம்பானது.

இன்று பல செய்தி அமைப்புகள் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதே சத்தில் (புலிகளின் பிரதேசத்தில் அல்ல.) மிகச் சுதந்திரமாகப் புலிக் காக மட்டும் வக்காலத்து வாங்குகின்றன. இங்கு தமிழ் மக்களுக்காக அல்ல, புலிக்காகவே ஊளையிடுகின்றன. இப்படி இருக்க இந்த அமைதிக்காலத்தில் அரசு அதைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அதை போல் தடை செய்யவில்லை. உயிர் அச்சுறுத்தலையும் விட வில்லை. ஏன் கைது கூட செய்யவில்லை. சில புலி சார்பு, புலியெ திர்ப்பு ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டதும், மிரட்டப்படுவ தும் கூட எதிர் தரப்பாலும், குறிப்பான சில நடவடிக்கை தொடர் பான விடயங்களாலும் மட்டுமே நிகழ்கின்றன. பொதுவாகப் புலி சார்பாக எழுதும் அனைவருக்கும் இது நிகழவில்லை.

இப்படிப் பல உள்ள நிலையில் அரசு தடை செய்கின்றது என் பது அடிப்படையற்றதும், ஆதாரமற்றதுமாகும். வெக்ரோன் அரசு செய் பெயர் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சாட்ட முடிகின்றது அல்லவா? இதனால் அரசு அல்ல பிரச்சினை. பிறகு எதற்காக எதைக் கண்டு அஞ் சுகின்றனர். திவயின என்ற பத்திரிக்கையைச் சிங்கள இனவாத பத்தி ரிக்கையாக அடையாளப்படுத்திய வெக்ரோன், அவர்கள் தம்மைப் புலித் தொலைக்காட்சி கூறுவதாகப் பெயர் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின் றனர். இங்கு துணிச்சலாக பெயர் குறிப்பிட்டுக் குற்றம்சாட்ட முடி கின்றது. அப்படி என்றால் இதைவிட பெயர் குறிப்பிட்டு குற்றம் சாட்ட முடியாத அந்தப் பலம் வாய்ந்த சக்தி யார்? நிச்சயமாக வெக் ரோனை நிறுத்துவதற்கு அவர்களே காரணமாகும்.

வெக்ரோன் புலிப் பினாமியத்தைப் பிரச்சாரம் செய்ததே ஒழிய தமிழ்த் தேசியத்தை அல்ல. புலியைப் போற்றுவதும், புலிகளின் தமிழ்த் தேசிய விரோத நடத்தைகளை மூடிமறைத்துத் திரிப்ப தையே, தமிழ்த் தேசியம் என்பது கடைகெட்ட மோசடி. ஒரு சிங்கள பத்திரிக்கை புலிக்கு வக்காலத்து வாங்குகின்றது என்று குறிப்பிட்ட தைக் காரணமாகக் கூறி நிறுத்துவதாகக் கூறுவது சுத்த மோசடி. நிச்ச யமாக இதற்காகத் தொலைக்காட்சியை நிறுத்தவில்லை. சிங்கள இனவாதப் பத்திரிகை குறிப்பிட்டாலும் சரி, இலங்கை அரசு கூறினா

லும் சரி இதற்காகத் தொலைக்காட்சியை நிறுத்தவில்லை. இங்கு இவர்களைப் பெயர் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சாட்டமுடிகின்றது.

பெயர் குறிப்பிடாத வகையில் இலண்டன் தொலைக்காட்சி ஒன்றையும், கொழும்பு அலுவலகம் மீதான அழுத்தத்தையும் குறிப் பிடுகின்றனர். நிச்சயமாக இது தமிழர் தரப்பாக இருப்பதுடன், பலம் வாய்ந்த ஒன்றாகவும் உள்ளது. அது நிச்சயமாகப் புலிகள். இதற்கு வெளியில் எதுவும் இன்று கிடையாது.

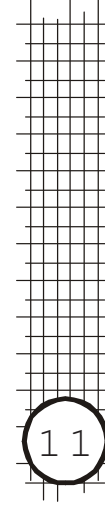
வெக்ரோன் இலண்டனில் உள்ள தமிழ்த் தொலைக்காட்சி இரண்டு நிறுவனங்களில் ஒன்று என்கின்றனர். இரண்டில் ஒன்று புலி களின் ரி.ரி.என். ஆகும். ரி.ரி.என். தலைமையகம் இலண்டனாகும். மற்றது தீபம். இங்கு தீபம் ஒரு தொலைக்காட்சி நிறுவனமே ஒழிய, அதற்கு அடியாளர் படைகள் என எதுவும் கிடையாது. எந்த அழுத்தத் தையும் அவர்கள், இவர்கள் மீது ஒருநாளுமே செலுத்த முடியாது.

சட்டப்படி எந்தத் தடையும் வெக்ரோனுக்குக் கிடையாது. அப் படியாயின் மற்றைய புலி தொலைக்காட்சிதான் வெக்ரோனின் தடைக்குக் காரணம். வெக்ரோனால் பெயர் குறிப்பிட முடியாத ஒரே யொரு சக்தி புலிகள் மட்டும் தான். புலிகள் நீண்ட காலமாகவே வெக்ரோனின் நிகழ்ச்சிகள் மீது அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தி வந்தனர். குறிப்பாக கொழும்பு வெக்ரோன் நிர்வாகிகளைப் புலிகள் மிரட்டிய செய்திகள் முன்பே கசிந்துள்ளது. குறிப்பாக 'திசைகள்' என்ற எதார்த் தக் காட்சி சார்ந்த ஆவண (டொக்குமென்ரி) நிகழ்ச்சியை நிறுத்தக் கோரியது உட்பட பல அழுத்தங்கள் செய்துள்ளனர். பிந்திய தகவல் ஒன்று கொழும்பு வெக்ரோனை சேர்ந்த ஒருவர் கடத்தி வைக்கப்பட் டதாகவும், அதன் மூலமே அதிரடியாக நிறுத்தியதாகவும் ஒரு தகவல் கசிகின்றது. இந்தக் கடத்தலை ஜே.வி.பி. செய்ததாக ஐரோப்பாவில் ஆதாரமற்ற வகையில் கதை கட்டுகின்றனர்.

மக்களின் இயல்பான பேட்டி சார்ந்த ஆவணப்படங்கள் 'திசை கள்' ஊடாக வெளிவந்தது புலிகளுக்குப் பீதியை உருவாக்கியது. இந்த நிகழ்ச்சியில் மக்கள் தாமாகவே தமது சொந்த மனக்கிடங்கைத் திறந்து கொட்டிய நிகழ்வுகள், புலிகளின் அனைத்து விதமான பொய் களையும் நிர்வாணமாக்கியது. வெக்ரோன் நிர்வாகிகள், அதன் செய்தி வடிவமைப்பாளர்களும், செய்திகளைப் புலித் தோலால் போர்த்தி கொண்டு வந்த போதும், எதார்த்தமான மக்களின் வாழ்க்கைக் காட்சிகள் புலிகளை அச்சுறுத்தியது. இதனால் வெக் ரோன் நிகழ்ச்சிகளை நிறுத்துவது புலிகளின் தாகமாகியது.

மற்றொரு பக்கத்தில் அனைத்தையும் புலியின் தேசிய சொத் தாக்கும் தேசியக் கனவு, தமிழ் மக்களின் சொத்துரிமையை அபகரிப் பது இதன் ஒரு அங்கமாகும். அதாவது தமிழ் மக்களின் தனிச் சொத்து ரிமையை, புலிகள் தமது தனிப்பட்ட தனிச் சொத்துரிமையாக்குவது அவர்களின் தணியாத தாகமாகும். புலிகள் அண்மையில் சொந்தத் தொலைக்காட்சியை வன்னியில் இருந்து ஒளிபரப்பத் தொடங்கிய தால், மற்றொரு தொலைக்காட்சியை நிறுத்துவதைத் துரிதமாக்கி யது. முன்பு பாரிசில் ஈழநாடு வந்தபோது, அதற்கு மாற்றாக ஈழமுரசு கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் போது இதே அழுத்தம் பிரயோகிக்கப் பட்டது. அத்துடன் ஈழநாடு அலுவலகத்தைத் தீ வைத்தனர். இறுதி யாக ஈழநாடு ஆசிரியர் தாக்கப்பட்டார். இப்படி ஒரு வரலாறு உண்டு. புலிகளின் வன்னி தொலைக்காட்சியை விரிவுபடுத்தவும் இதுபோன்ற சேவைகளை அபகரிப்பதும் புலிகளின் வழமையான பாணிதான்.

புலிகளின் இன்றைய ரி.ரி.என். தொலைக்காட்சி கட்டிடம் உட் பட அதன் உபகரணம் அனைத்தும், முன்னைய ரி.ஆர்.ரி.யிடம் இருந்து ஏமாற்றியும், மிரட்டியும், மோசடியாகவும் அபகரிக்கப்பட் டவையே. இந்த முதலீட்டை நடத்திவர்கள், அனைத்தையும் இழந்து பெரும் கடனாளியானதுடன் பாரிசில் கையேந்தி வாழும் நிலைக்குச் சென்றுள்ளனர். இதற்குப் பின்னால் ஒரு சோகமான வர லாறே உண்டு. இன்றைய வன்னி ஈழநாதம் பத்திரிகைக்குரிய அச்சு உபகரணங்கள் வீரகேசரி பத்திரிகை யாழ் கிளைக்கு அனுப்பிய போது அவை அபகரிக்கப்பட்டவையே. இதை முதலில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். கைப்பற்றிய போதும், பின்னால் புலிகள் அதைப் பறித்தெடுத்தனர். இன்றைய மட்டக்களப்பு ஈழநாதம் பத்திரிகைக் கான அடிப்படையும், மட்டக்களப்பில் வெளிவந்த பத்திரிகை ஒன்றை முடக்கி அபகரிக்கப்பட்டது. இப்படி கோயில்கள் முதற் கொண்டு புலிச் சொத்துக்கள் அனைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட வையே. இதுதான் வெக்ரோன் தொலைக்காட்சிக்கும் நடந்தது. இது முடிவின்றி தொடருகின்றது அவ்வளவே.

மீண்டும் திடீரென வெக்ரோன் தொலைக்காட்சிச் சேவை தொடங்கியுள்ளது. எப்படி? யாரால்? ஏன்? ஒளிபரப்ப அனுமதிக்கப்பட்டது?

வெ

க்ரோன் தனது சொந்த அவலத்தின் உண்மைத்தன்மையைக் கூட தனது ஊடகமான தொலைக்காட்சியின் ஊடாகக் கொண்டு வந்துவிட முடியவில்லை. இந்த நிலையில், எப்படித்தான் தமிழ்ச் சமூக நலன் சார்ந்த உண்மைகளைக் கொண்டு வரமுடியும்?

திடீரென சில காரணங்களைக் கூறி நிறுத்திய வெக்ரோன் தொலைக்காட்சி, மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழ் மக்கள் தமது சொந்தக் காதுகளிலேயே பூக்களைச் செருகியபடி அரோகராச்சாமி ஐயப்பன் பாட்டு பாடுகின்றனர். எந்தவிதமான காரணத்தையும் முன்வைக்காது நடத்தும் திரைமறைவுச் சதிகள் மற்றும் நாடகங்கள், தமிழ் இனத்தின் அடிமைத்தனத்தின் மேல் செங்கம் பளம் விரித்து அதன் மீதாகவே நடைபோடுகின்றது.

தமிழ் மக்களுக்குத் தேசிய நலன் சார்ந்த உண்மைச் செய்திகளைச் சுடச்சுடக் கொண்டு வருவதாகப் பறைசாற்றும் வெக்ரோன், சொந்த அவலத்தின் உண்மைத் தன்மையைக் கூட கொண்டு வந்து விட முடியவில்லை. இப்படி இருக்கும்போது, எப்படித்தான்தமிழ்ச் சமூக நலன் சார்ந்த உண்மைகளை உண்மையாகக் கொண்டு வர முடியும்?

ஒருநாளும் இது சாத்தியமில்லை. ஆம் வெக்ரோன் பொய்களை மூட்டையாக்கி, தமிழ் மக்களின் முதுகில் ஏற்றிவிடுவது மட்டும் நிகழ்கின்றது. இதற்கு அவர்களின் சொந்தச் செய்தி நிறுவனத்துக்கு நடந்ததைக் கூட மக்கள் முன்வைக்க முடியாமல், உண்மையை மூடிமறைத்து நடத்திய நாடகமே சாட்சி. இதைத்தான் இன்றைய ஊடகவியல் செய்து வருகின்றது. தமிழ் மக்களைத் தோண்டப்பட்ட புதைகுழிகளில் இடுவதே ஊடகவியலின் அன்றாட சொந்த நடைமுறையாகும். அதாவது வெட்டப்பட்ட புதைகுழியின் இருட்டில் தமிழ் மக்களைத் தள்ளிவிடுவதே ஊடகவியலின் தலையாய பணியாக உள்ளது.

வெக்ரோன் இடைநிறுத்தலுக்கென கூறிய காரணத்தில், கொழும்பு பிரிவுக்கு தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட அழுத்தம், லண்டனில் உள்ள இரண்டு தொலைக்காட்சிகளில் ஒன்றின் இடையூறு அல்லது அழுத்தம் மற்றும் சிங்களப் பத்திரிக்கையான ஒன்று இனவாத அடிப்படையில் வெக்ரோனை புலிசார்பான தொலைக்காட்சியாகக் கூறும் பிரச்சாரம் என்பனவே காரணம் என்று தெரிவித்தனர். இன்று அதை வென்று தாம் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்ததாகக் கூறுவது நகைப்புக்குரியது மட்டுமல்ல, உள்ளடக்க ரீதியாகத் துரோகத்தனமானதும் கூட.

சிங்கள இனவாத அரசும், சிங்கள இனவாதப் பத்திரிக்கையும், லண்டன் தொலைக்காட்சியும் உங்களைத் தடுத்து நிறுத்தியது என்றால், மீண்டும் தொலைக்காட்சியை இயக்க எப்படி இச்சக்திகள் உங்களை அனுமதித்தன? எங்கேயோ எப்படியோ இவர்களுடன் சேரம் போகும் விபச்சாரத்தைச் செய்திருக்க வேண்டுமல்லவா! இதை நாம் சொல்ல முன்வரவில்லை. உங்கள் காரணங்களே இதைச் சொல்லிவிடுகின்றது அல்லவா! அந்த விபச்சாரம் தான் என்ன?

நீங்கள் பெருமையாக ‘‘தமிழ்த் தேசியத் தலைவரின் ஆசியுடன் வெற்றி நடைபோட்ட வெக்ரோன் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி சேவையானது நிறுத்தப்படுகின்றது என்பதனைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு. வெக்ரோன் உரக்கச் சொல்லும் உலகுக்கு.’’ என்று சொல்லி நிறுத்திய போது, தமிழ்த் தேசியத்தின் வீரராக அல்லவா காட்டமுனைந்தீர்கள்.

இப்படி காட்டிய நீங்கள் எப்படி? எந்த? துரோக விபச்சாரப் பேரத்தின் ஊடாக, இனவாத அரசை, சிங்கள இனவாத பத்திரிகையை, லண்டன் தொலைக்காட்சிகளில் ஒன்றை, யாரை எதிர்த்து வென்றீர்கள்?

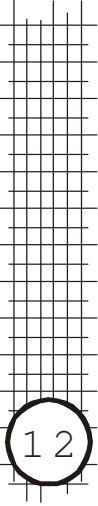
இடைநிறுத்திய இனவாதிகளுக்கு வெக்ரோனைப் பேரம்பேசி விற்றுவிட்டீர்களா? அல்லது லண்டனில் இயங்கும் மற்றைய தொலைக்காட்சிக்குச் (இதைத் துரோக தொலைக்காட்சியாகத் தேசியம் பிரச்சாரம் செய்கின்றது) சரணடைந்து, தமிழ்த் தேசிய ஆண்மையை இழந்து விட்டீர்களா? இதை நாம் சொல்லவில்லை, நீங்கள் நிறுத்தும் போது சொன்ன காரணமும், தொடங்கும் போது சொன்ன காரணமும், பொழிப்புரையாக இதைத்தான் எமக்கு விளக்குகின்றது. இல்லை என்கின்றீர்களா? இந்தச் சேரத்தின் மூலமாகவா உங்கள் முன்னாள் எதிரியுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு, இந்த மீள் ஒளிபரப்பை நடத்துகின்றீர்கள்?

இவைபோன்ற கேள்விகளை நீங்கள் குறிப்பிட்ட, குறிப்பிடும் காரணங்களில் இருந்து நிச்சயமாக நாம் எழுப்ப முடியும்.

மறுபக்கத்தில் இவையெல்லாவற்றுக்கும் பின்னால் நாம் முன்பு கூறியது போன்று புலிகளே இருந்துள்ளனர். புலிகளுடனான இரகசிய பேரங்களின் முடிவிலேயே மீள் ஒளிபரப்பு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதுதான் உண்மை. இந்தப் பேரம் பெரும் நிதியாக இருக்கலாம். அல்லது வெக்ரோன் செய்மதி அலைவரிசை ஊடாகப் புலிகளின் அலைவரிசையை இலங்கையில் இருந்து கொண்டு வரும் ஒரு முயற்சியாக இருக்கலாம். அல்லது செய்மதி அலைவரிசை ஒன்றை அபகரித்து இருக்கலாம். அல்லது வேறு ஒன்றாகவும் இருக்கலாம். இவை அனைத்தையும் சாதிப்பதற்கு வெக்ரோனை நிறுத்திய ஒரு வழியில் அல்லாமல் பல வழிகளினூடாக முயன்று இருக்கலாம்.

எது எப்படி இருந்தாலும் ஊடகத்துறை மீதான மற்றுமொரு அச்சுறுத்தல் ஊடாகவே, தமிழ்த் தேசிய ஜனநாயகம் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. வெக்ரோனின் தமிழ்த் தேசியப் பாசிசக் கூத்தும் தொடருகின்றது.

மக்கள் நலன்களை முன்வைக்காத போராட்டங்கள் முதல் தியாகங்கள் வரை விதிவிலக்கின்றி (அரசியல்) அனாதைகளையே உருவாக்குகின்றது

பொதுவான சமூகச் சூழல் ஜனநாயகத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளாத வரை, ஒரு மனிதன் சரியான பாதைக்குத் திரும்பி வரும் சூழலை உருவாக்காதவரை, மக்களின் நலன்களை முதன்மைப்படுத்திய அரசியலை முன்வைக்காத வரை, பிற்போக்கான நடைமுறைகளையும் அந்த அரசியலையும் விமர்சிக்கும் தகுதி யாருக்கும் கிடையாது.

இன்று கொலைகளே அனைத்துக்குமான சமூகத் தீர்வாகிப் போன தமிழ்ச் சூழலில், அதை இரசித்தும் ஆதரித்தும் வக்கரிக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தில், சமூக அக்கறையுள்ள ஒருவனின் தவறான பாதைகளை விமர்சித்து திருத்த முடியாது சமூகமே வக்கற்றுப் போகின்றது. இங்கு தனிமனிதனின் தவறுகளை மட்டும், நாம் தனித்து விமர்சிக்க முடியாது. கொலைக் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ்ச் சமூக அடித்தளத்தையே விமர்சிக்க வேண்டியுள்ளது.

இதனடிப்படையில் சமூகத்தின் நலன்களுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு, பொது வாழ்வில் ஈடுபடுபவர்களின் வாழ்வு என்பது எப்போதும் கேள்விக்குள்ளாகக் கூடியவைதான். இந்தக் கேள்விக்குள்ளாக்கல் அனைத்தும், மக்களின் வாழ்க்கையுடன் அவர்கள் எந்தளவுக்கு இணங்கிப் போனார்கள், போகின்றனர் என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டது.

அண்மையில் உமாகாந்தன் இயற்கையாகவே மரணம் அடைந்துள்ளார். செயற்கையாகக் கொல்லப்படாத ஒரு சூழலில், மரணத்தின் பின் பற்பல தூற்றுதல்கள் மூலமும் பலமுறை செயற்கையான வதந்திகள் மூலமும் கொல்ல முனைகின்றனர். உமாகாந்தன் கடந்த முப்பது வருடங்கள் சளையாது பொதுவாழ்வில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். இந்தப் பொதுவாழ்வின் சில பக்கங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத பல கரடுமுரடான பாதையூடாகவே நகர்ந்தது. மிகக் கடுமையான விமர்சனத்துக்குரிய அரசியல் வழிகளைக் கூட அவர் பின்பற்றி இருந்தார். அவரின் அரசியலுடன் என்றுமே நான் உடன்பட்டது கிடையாது. கடுமையான நேரடி விமர்சனங்களை விவாதம் ஊடாக நான் முன்வைத்தேன். ஆனாலும் எனது நூல்களையும், எழுத்துக்களையும் படிக்க ஆர்வம் கொண்டு அவற்றைப் பெறுவதில் எப்போதும் அக்கறையாக இருந்தார். படித்தார். நூல்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கும் ஓர் எழுத்தாளராக, விமர்சகராக இருந்தார்.

எனது விமர்சனத்தின் போது நான் வைக்கும் கருத்தை என்றும் மறுத்தது கிடையாது. சரியென்று ஏற்றுக் கொண்ட போதும், நடைமுறையில் அதை முன்னெடுக்காத ஒருவராகவே இருந்தார். அவர் சார்ந்த இயக்கத்தை ஜனநாயக விரோதிகள் அழித்தபோது ஏற்பட்ட அதிருப்தி சமூக நம்பிக்கையினமாக மாறியது. மக்கள் பற்றி அஜீதமான நம்பிக்கையினத்துடன் இருந்ததால், பொதுவான ஜனநாயக விரோதப் போக்கு எதிரானதும், மக்களுடன் இணங்கி நிற்காத எதிரணியுடன் தன்னை எப்போதும் இனங்காட்டினார். இந்த இடத்தில் அவரின் சமூகம் மீதான நம்பிக்கையினம், பொதுவான புறச்சூழலில் இருந்து உருவாகின்றது. மக்களின் நலன் என்ற உன்னதமான சமூக நோக்கத்துடன் இயங்கும் இயங்கு சக்திகளை அவ்வணைத்துச் செல்லும், பொதுவான ஜனநாயகச் சூழலின்மை பலரைத் தவறான பாதைக்கு வழிகாட்டிவிடுகின்றது. மாற்றுக் கருத்தைத் துரோகமாக மட்டும் முத்திரை குத்தும் பொதுச் சமூகக் கண்ணோட்டம், மாற்றுக் கருத்து உள்ளவர்கள் கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற பட்டியலில் இணைக்கும் போது, பலரைத் தவறான அரசியல் பக்கம் பலாத் காரமாகவே தள்ளிவிடுகின்றது.

இந்தப் பொதுவான ஜனநாயக விரோதச் சூழல் இருப்பதால், மக்களுக்கு எதிரான சக்திகளுடன் கைகோர்த்து நிற்பதை யாரும் நியாயப்படுத்த முடியாது. எப்படி மக்களுக்கு எதிரான ஜனநாயக

விரோதிகளுடன் இணைந்து நாம் நிற்க முடியாதோ, அதேபோல் தான் மக்களுக்கு எதிரான சக்திகளுடனும் நாம் இணைந்து நிற்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மக்களுக்காகத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை அழித்துக் கொண்டவர்கள் பல ஆயிரமாக இச்சமூகத்தில் உள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் மக்களின் நலனைச் சரியாக இனம் காணமுடியாதவர்களாகவே அழிந்து போகின்றனர். இது தியாகத்தின் பெயரில் நடந்தாலும் சரி, ஜனநாயகத்தின் பெயரில் நடந்தாலும் சரி, மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் இருந்து அன்னியமாகி முடிவற்று தொடருகின்றது. இன்று புறச் சூழல் சார்ந்து பொதுவான அரசியல் நிரோட்டத்தில், எதிரணியாகத் தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் இரண்டு மக்கள் விரோத அணி சார்ந்தே இவை நடக்கின்றது.

தனது மரணத்துக்கு முந்திய வருடங்களில் மாற்று இலக்கியப் போக்குடன் தன்னை அடையாளப்படுத்திய இவர், ஆரம்பத்தில் பொதுவான தமிழ்த் தேசிய எழுச்சியுடன், தன்னை இனம் காட்டி சிங்கள இனவாதிகளுக்கு எதிராகப் பாரிசில் பல போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார். பின்னால் அரசியல் நிலைப்பாடு சார்ந்து தன்னை ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். உடன் இணைத்துக் கொண்டார். இந்த இயக்கம் பல மாறுபட்ட காலகட்டத்தின் ஊடாகவே நகர்ந்த போது, மாறி வந்த அரசியல் அதிர்வுகளில் இருந்து இறுதி காலம் தவிர்ந்த மற்றைய காலத்தில் கூட தன்னை விலக்கி விடவில்லை. இவ்வியக்கம் தமிழ் மக்களைச் சார்ந்து நின்ற காலகட்டத்திலும், மற்றவர்களின் கைப் பொம்மையாக இருந்த காலத்திலும் கூட, இவர் அவர்களுடன் இணைந்து நின்றார்.

மக்களுக்காக மக்களுடன் இணைந்து நின்ற போராடிய காலம் பல்வேறு விமர்சனங்களைக் கொண்ட போதும் எவ்வளவு முற்போக்கானதாக இருந்ததோ, அதேபோல் மக்கள் அல்லாத சக்திகளின் எடுபிடிகளாக இணைந்து நின்ற காலமும் பிற்போக்கானது தான். இங்கு பொதுவான ஜனநாயக மறுப்புக்கு எதிரான ஒருதலைப் பட்சமான குரல் என்பதை மட்டும் அளவீடாகக் கொண்டு ஒருவரை மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. எதிர்மறையில் இதேபோல் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒருவரை மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. இன்று எல்லா பிரச்சினையிலும் முந்திய பிந்திய என இரு காலகட்டத்தை வேறாக்கி, தனித்தனியா

கவே பார்க்க வேண்டியுள்ளது. மக்களுடன் இணங்கி நின்ற காலகட்டத்தில், உமாகாந்தனின் சமூகப் பங்களிப்பு மதிப்புக்குரிய ஒன்றாகவே இருந்தது. மற்றைய பக்கம் கடும் விமர்சனத்துக்குரியதே. இங்கும் பொதுவான சூழல் ஜனநாயகத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளாத வரை, ஒரு மனிதன் சரியான பாதைக்கு திரும்பி வரும் சூழலை உருவாக்காதவரை, மக்களின் நலனை முதன்மைப்படுத்திய அரசியலை முன்வைக்காத வரை, பிற்போக்கான நடைமுறைகளை விமர்சிக்கும் தகுதி யாருக்கும் கிடையாது.

மக்களுடன் அவர் இணங்கி நின்ற காலத்திலும், பின்னால் அவர் முன்வைத்த பல கருத்துகள் பொதுஅறிவு மட்டத்தைக் கடந்து காணப்பட்டது. அவை மக்களின் அறிவை மற்றும் சிந்தனைத் திறனை ஏற்படுத்தும் அடிப்படையைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவரின் அரசியலால் வரையறுக்கப்பட்ட எழுத்து எல்லை, (அரசியல்) அனாதைகளுக்குரிய வரையறைக்கு உட்பட்டே காணப்பட்டது. உமாகாந்தனின் கடும் உழைப்புடன் கூடிய தியாக உணர்வு ஏற்படுத்திய மரணம் எமக்கு உணர்த்தி நிற்பது இதைத்தான்.

இலங்கையிலுள்ள தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் கூட இச் செய்திகளை வெளியிட்டதாகப் பெருமையாக அறிவிக்கப்பட்டது. புலிக்கு வெளியில் இயங்கும் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகம் புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கும் வகையில், அண்ணளவாக 100 இரங்கல் செய்திகளையும், உரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்த அஞ்சலிகளின் ஊடான அரசியல் மற்றும் சமுதாய நோக்குக்கு வெளியில், ஒரு மரணம் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு துக்ககரமானதே. உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் மற்றும் அவரைத் தெரிந்தவர்கள், சமூகத்தின் சக உறுப்பினர் என்ற அடிப்படையில் இழப்பை மிகத்துன்பகரமாகவே எதிர்கொண்டனர். இவற்றிலும் நாங்கள் கரம் கோர்த்து பங்கு பற்றினோம். சமூகத்தின் ஒரு சமூக உறுப்பினர் என்ற வகையில், மரணம் இழப்பாகவே பிரதிபலிக்கின்றது. அங்கு துன்பமும், சோகமும், இழப்பும் இயல்பானதாகப் பிரதிபலித்தது, பிரதிபலிக்கின்றது. கலைச்செல்வனின் மரணமும் அப்படித்தான் இருந்தது. ஆனால் மறுபக்கத்தில் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகம், போலித்தனமான சடங்கு ஒன்றை, உற்றார் உறவினரின் சோகங்களின் மேல் நடத்தினர். புலம்பெயர் இலக்கிய உலகத்தின் அஞ்சலிகள், அறிக்கைகள், உரைகள் பொதுவாகவே நேர்மையற்ற வகையில், உள்ளொன்று வைத்து புறம்மொன்றாகப் பேசுவதாகவே இருக்கும். அதிலும் இலக்கியப் பிரமுகர்களின் கூத்து சொல்லி மாளாது. கலைச்செல்வனுக்கோ இது தனது செத்தவீடு. மற்றவர்களுக்கு இதுவே தமது கல்யாண வீடாகியது. புலம்பெயர் இலக்கியப் பிரமுகர்கள் இப்படித்தான் இதைக் கொண்டாடினர். புலம்பெயர் இலக்கியச் சந்திப்பு அரங்கேற்றம் அழகை முதல் அனைத்து விதமான கூத்துகளும் இப்படித்தான் அரங்கேறியது. இப்படிப் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகத்தின் இழப்புத்தான் என்ன? எதைத்தான் இழந்தனர்? அதை மட்டும்தான் யாராலும் சுட்டிக் காட்டிச் சொல்ல முடியவில்லை.

நடைமுறையில் எடுத்துக்காட்ட முடியாத கற்பனையில் புகழ் உரைகள் மூலம் புலம்பெயர் இலக்கியத்துக்கும், புலிக்கு எதிரான ஜனநாயக மீட்சிக்காக அயராது உழைத்த மாவீரனின் மரணமாகக் காட்டவே இலக்கிய உலகம் பிரயத்தனம் செய்தது. இந்தச் செய்தியில் ஓரிரு செய்திகள் மட்டுமே, விதிவிலக்கான முரண்பாட்டுடன் சிறு குறிப்பு ஊடாக மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைச் சுட்டிக் காட்டி இரங்கல் செய்தியை வெளியிட்டு இருந்தனர். அவரின் கடந்தகால இயக்கச் செயல்பாட்டை ஓரிரு செய்தி மட்டும் குறிப்பாக உணர்த்தி இரங்கல் செய்தி வெளியிட்டனர். இறுதி நிகழ்வின் போது உரையாற்ற

வலிந்து தேர்ந்தெடுத்த மனித வாழ்வை மறுக்கும், அற்ப ஆசை சார்ந்த கோட்பாடுகளை, விமர்சனம்-சுயவிமர்சனம் செய்யாத அஞ்சலிகள் அனைத்தும் போலித்தனமானவை

தம்மைத்தாம் இலக்கிய ஜாம்பவான்களாகக் காட்டிக் கொள்ளும் பலரும் கூடியிருந்த கலைச்செல்வனின் மரண வீட்டில் இலக்கியத்தின் ஆளுமை மட்டுமின்றி, அதன் போலித்தனமான பொய்மையும் அம்பலமானது. ஒரு மரணம் இயல்பாக ஏற்படுத்தும் சோகத்தில் இவர்கள் நீச்சல் அடிக்க முடிந்ததேயொழிய, இலக்கிய உலகம் கலைச்செல்வன் இழப்பால் இழந்துவிட்டதாகக் கருதும் ஏதோ ஒன்றில் இருந்து, இந்த இலக்கிய இழப்பை உணர்வுபூர்வமாக எதையும் பிரதிபலிக்க முடியவில்லை. தமிழ்ச் சமூகத்தையே சிதைக்கும் வழிபாட்டுப் பண்பாட்டில், விமர்சனம் சுயவிமர்சனமின்றி இலக்கிய உலகம் மாமனிதர்களை உருவாக்கும் கற்பனை சொக்கிக் கிடந்தது.

பாரிசில் 05.03.2005 அன்று கலைச்செல்வன் இறந்ததைத் தொடர்ந்து அஞ்சலி செய்திகளைப் பல தரப்பும் வெளியிட்டன. இந்த வகையில் புலிகளின் பினாமி பத்திரிகை ஈழமுரசு, கருணா அணியின் பினாமி இணையத் தளங்கள், ஈ.பி.டி.டி. இணையதளம் என பலதரப்பும் அவருக்கு அஞ்சலிகளையும், அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டன. இந்தியாவில் இருந்து எஸ்.வி. ராஜதுரை முதல் பலரும் இந்த அஞ்சலி அறிக்கைகளில் பங்கு கொண்டனர்.

றியவர்கள், தமது மாறுபட்ட மாற்றுக் கருத்துகளை முடிமறைக்கவே செய்தனர். இதைச்சிலர் வெளிப்படையாகத் தனிப்பட்ட ரீதியில் ஒத்துக் கொண்டனர். அவருடன் முன்பு நெருங்கி செயல்பட்ட பலர் மௌனமாக இருந்தனர். இந்த மரண நிகழ்வு வழமையான மற்றொரு இலக்கியச் சந்திப்பே. அதில் வழமையாக நடக்கும் எல்லாக்கூத்தையும் மீள நடத்தினர். போலியான புகழ் உரைகளும், பொய்களையும், விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என்ற இயங்கியல் போக்கு உள்ளடக்கப்படாத, மலட்டு இலக்கியச் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே இந்த நிகழ்வு அரங்கேறியது. இப்படி பலரும் போற்றிய கலைச்செல்வனின் பங்களிப்பு தான் என்ன? இதுவே அடிப்படையான கேள்வி. இதற்கு எந்த அஞ்சலியும் பதிலளிக்கவில்லை.

கலைச்செல்வன் என் மிக நெருங்கிய உறவினர். அதாவது என் தந்தையினுடைய அக்காவின் மகன். அதாவது என் அத்தையின் மகன். உறவு முறையில் என் மச்சான். நான் 1989-இல் பாரிஸ் வந்த போது, அரசியல் ரீதியாக முதன்முதலில் அவருடன் விவாதிக்க முற்பட்டேன். அன்று அவருடன் கொஞ்சம் நெருங்கி விவாதிக்க முடிந்த அவரின் அரசியல் படிப்படியாக சிதைந்து வந்தது. அவர் என்னை எதிரி முகாமுக்குள் அடக்கும் அளவுக்கு, அவரிடம் அரசியல் மாற்றம் நடந்தது. குறிப்பாக இறுதி காலத்தில் புலிகளுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவைக் கூட, என்னுடன் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற உண்மையை நாம் எப்படி புரிந்து கொள்வது? இது எனக்கு மட்டுமல்ல, அவருடன் ஆரம்பத்தில் மிக நெருக்கமாக இருந்த பலருக்கும் இதுவே நிலை. அவருடன் இணைந்து நெருங்கி வேலை செய்த பலருக்கும் இதுவே கதி. அவருடன் இணைந்து செயலாற்றிய பலர் மௌனம் சாதிப்பது ஏன்?

கலைச்செல்வன் மிக வறிய குடும்பத்தில் பிறந்தவன். ஒரு நேர உணவுக்கே என்ன செய்வது என்று தெரியாத ஒரு குடும்பத்தில் தான் அவன் வாழ்ந்தான். ஐந்து குழந்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு, வருமானம் எதுவுமற்ற நிலையில் அவர்கள் வடித்த இரத்தக் கண்ணீர் எல்லையற்றது. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் என் தந்தை இணைந்து வேலை செய்த காலத்தில் தான், என் தந்தைக்கு கலைச்செல்வனின் தந்தை அறிமுகமானார். இதன் மூலமே கலைச்செல்வனின் தாயைக் (என் அத்தையை) காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டார். மக்களின் போராட்டத்துடன் அன்னியமாகிய கட்சிகளின் சிதைவும், காட்டிக் கொடுப்புகளும் தொடர, இவர்களும் சாதாரண வாழ்வுக்குள் செல்வதை அது துரிதப்படுத்தியது. கலைச்செல்வ

னின் தந்தையார் தனது குடும்ப வாழ்வுக்காக வன்னியில் (இன்றைய நவீன வன்னி அல்ல. அன்று மனித நடமாட்டம் மிகக் குறைந்த அடர்ந்த காடுகளால் சூழப்பட்டது.) வயலில் விதைத்து எதுவும் கிடைத்தால் தான் உயிர் வாழ்வு என்ற நிலை. இது மட்டும் தான் பசியாற, கொஞ்சம் கஞ்சியாவது கிடைக்கும் என்ற நிலையில் வறுமை அவர்களைப் பார்த்து சிரித்தது. எப்போதும் வறுமையின் நிறம் இரத்தச் சிவப்புதான். கலைச்செல்வனின் அண்ணன் மரண வீட்டில் கூறியது போல், வறுமை என்னும் பல்கலைக்கழகத்தில் தான் கலைச்செல்வனின் இளம் வாழ்க்கை கழிந்தது.

தந்தை வன்னியில் கடும் உழைப்பில் தனது வாழ்வைத் தொலைத்துவிட்ட நிலையில், தாய்மைக்குரிய பாசத்துடன் தான் கடுமையான வாழ்வுக்கான போராட்டத்தைக் கலைச்செல்வனின் (என் அத்தை) தாயார் நடத்தினார். இங்கு விரக்தி, இயலாமை, துன்பம், தாய்மை, பாசம் என்று பல வாழ்வியல் துயரங்களை சந்தித்த அவர், இதனால் கடுமையான விரக்தி நிலையில் வாழ்ந்தார். கலைச்செல்வனின் வளரும் இளம் வயதிலேயே அவர் தனது தந்தையை இழந்தார். இது அவர்களின் குடும்பத்துக்கு மேலும் ஒரு பேரிடிதான். அது வறுமையின் எல்லையை அகலமாக்கியது. இந்த நிலையில் என் குடும்பம் கூட இவர்கள் அளவு இல்லாவிட்டாலும், வறுமையில் சிக்கி, அடுத்த நேரக் கஞ்சிக்கு என் அப்பா கையேந்தி வாழ்ந்தார். என் தந்தைக்கும், அவரின் அக்காவுக்கும் (என் அத்தைக்கும்) இடையிலான உறவுகள் கூட, தொடர்ச்சியாகவும் சீராகவும் இருக்கவில்லை. உண்மையில் இவை வறுமையின் எதிர்வினையாகவே இருந்தது. 1980, 1981 களில் கலைச்செல்வனும், அவரின் தமையனும் சீமேந்து தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்குச் செல்லும் வரை, வறுமை அவர்களுடன் இணைப்பிரியாத சீழலாகவே இருந்தது.

இதற்குப் பின்னால் கலைச்செல்வன் பாரிஸ் வந்த பிற்பாடு, அவரை 1989-1990-களில் சந்தித்தேன். முதலில் அவருடன் இணைந்து வேலை செய்வது தொடர்பாகவே விவாதித்தேன். அப்போது வந்து கொண்டிருந்த தூண்டில் என்னும் பத்திரிக்கையை அறிமுகம் செய்தார். பழைய தேடலை அறிமுகம் செய்தார். கண் பத்திரிகையை பற்றி கதைத்தார். புதிதாக அவர்கள் தொடங்க விரும்பிய பத்திரிகை பற்றிய விவாதம் மையமாக இருந்தது. இதுவே பின்னால் பள்ளமாக வந்தது. இணக்கப்பாடான நிலையைத் தாண்டி, சமூகம் பற்றிய அவரின் நிலைப்பாட்டுடன் உடன்பட முடியாததாக

இருந்தது. மக்களைத் தம்மில் இருந்து விலக்கி வைக்கும் எல்லைக் கோட்டை வரைந்தபடியேதான், இலக்கியம் முதல் அரசியல் வரை பேச முற்பட்டார். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் கண்ணாடியாக இருப்பதையே மறுத்தார். கலை கலைக்காக என்ற கோட்பாட்டை மறுப்பதாகக் கூறியபடி, கலை கலைக்காக என்ற கோட்பாட்டைப் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகம் நடைமுறைப்படுத்தியது. இதன் ஒரு தூணாகவே கலைச்செல்வன் இருந்தான். இதுவே ஆரம்பத்தில் பிரதான முரண்பாடாக எமக்கு இடையில் இருந்தது. மக்களே வரலாற்றைப் படைக்கின்றனர் என்ற உண்மையை மறுப்பவராகவே இறுதிவரை இருந்தார். அவர் மார்க்சியத்தை வெறுத்தோடும் நபராக மாறிக் கொண்டிருந்தார். மார்க்சியத்தைத் திரித்துக் காட்ட முனைந்தார். இவை உள்ளடக்கிய இக்கால கட்டத்தில் கல்வி வட்டம் ஒன்றை அவருடன் இணைந்து நடத்தினேன். மக்களின் வாழ்வியலுடன் நெருங்காத, மக்களுடன் பேசாத ஒரு இலக்கியம், இதுவே அவர்களின் அரசியலாக மாறிக் கொண்டிருந்தது. சிலர் பற்றியும், அவர்களுடன் நடத்தும் கூத்தையும் கும்மாளத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி நின்றார். இந்த அடிப்படையில் ஐரோப்பிய இலக்கியச் சந்திப்பைக் கூட, மக்களின் நலனுக்கு எதிராக மாற்றுவதில் கலைச்செல்வன் முன்னிலைப்பாத்திரத்தை வகித்தார்.

புலம்பெயர் இலக்கியச் சந்திப்பைத் தூண்டில் ஆசிரியர்களில் ஒருவரே, மற்றொரு பொது மகனின் துணையுடன் முதலில் முன்முயற்சி எடுத்து தொடங்க காரணமாக இருந்தவர். சந்திப்பின் மீதான நோக்கம் மற்றும் அதன் கட்டமைப்பு மீது பல விமர்சனங்கள் இருந்தபோதும், சமூகம் பற்றி ஒரு நேர்மையான நடைமுறையை அது கோரியது. இதைச் சிதைத்ததில் கலைச்செல்வனுக்கு முக்கிய பாத்திரம் உண்டு. இலக்கியச் சந்திப்பு தொடங்கிய நோக்கம், சிறு பத்திரிகைக்கும் வாசகர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு நெருங்கிய இணைப்பை உருவாக்கும் நோக்கமே முதன்மையானதாக முன்வைக்கப்பட்டது. சுயவிமர்சனம் - விமர்சனம் என்ற அடிப்படை நோக்கில் இவை உருவாக்கப்பட்டது. மக்களுடன் நெருங்கிய உறவை முதன்மைப்படுத்த, இது அடிப்படையான ஒரு கொள்கையாக நடைமுறையாகவே முன்வைக்கப்பட்டது. இது சரியான புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் உண்மை வடிவத்தை, அதற்கான கருவை வழங்கும் ஒரு முன்முயற்சி தான். ஆனால் இந்த இலக்கியச் சந்திப்பு, படிப்படியாக அதில் இருந்து விலகி மக்களுக்கு எதிரான போக்கை முதன்மைப்படுத்தி, அது சிதைந்து வந்த வரலாற்றையே நாம் பார்க்

கின்றோம். மக்களுக்காக இலக்கியம் என்பதை இலக்கியச் சந்திப்பு தொலைத்து, பத்து வருடங்களாகி விட்டது. இந்த இலக்கியச் சந்திப்பைத் தொடங்க காரணமாக இருந்தவர்கள் முதல் ஆர்வத்துடன் இதில் பங்கு கொண்டவர்கள் வரை பலரை, அதில் இருந்து ஒதுங்க வைத்தது. சமூகம் பற்றி நேசித்த பலரை இதில் இருந்து தூரத்தியது. பலரை விரக்தி அடைய வைத்தது. சமூகத்தை நேசித்து வந்த பலரின் வாழ்வே சிதைந்தது. தனிப்பட்ட சுயநலச் சிந்தனையை நோக்கி கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் முன்வைத்தது. இதன் மூலம் சிலரை அழித்து, அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வைக் கூட இந்தச் சமூகத்தில் வாழவிடாத வகையில் நஞ்சிட்டது. சமூகம் பற்றிய அக்கறை உள்ளவர்களின் ஒட்டுமொத்த சிந்தனை ஓட்டத்தையும் நலமடித்ததில் முக்கிய பங்கு இலக்கியச் சந்திப்புக்கு உண்டு என்றால், அதில் கலைச்செல்வனின் பங்கு முதன்மையானதுதான்.

கலைச்செல்வனை மக்களுடன் நெருங்கி வரக்கோரும் எனது விமர்சனத்தில், எப்போதும் ஒன்றையே அடிக்கடி முன்வைத்து வந்தேன். அவனின் கடந்தகால வறுமையையும், அதற்கான தீர்வையும் தேடக் கோரினேன். கடந்தகால சொந்த வறுமைக்கான காரணத்தைக் கண்டறியக் கோருவதன் மூலம், அவனிடம் அடிப்படை மாற்றத்தைக் கோரினேன். இதனடிப்படையில் போராடக் கோரினேன். கடந்தகால சொந்த வறுமைக்கு என்ன காரணம் என்ற கேள்விக்குத் தனது சொந்த மரணம் வரை பதிலளிக்கவில்லை. இந்த இலக்கியச் சந்திப்பும், இந்த இலக்கிய வெம்பல்களாலும் இதற்குப் பதிலளிக்க முடியாது. இதன் எதிர்திசையில் தான் புலம்பெயர் இலக்கியம் வெம்புகின்றது. இன்று கலைச்செல்வன் எனது விமர்சனத்துக்குப் பதிலளிக்க உயிருடன் இல்லைதான். இதனால் இந்த விமர்சனம் அவனை நோக்கி முன்வைக்கவில்லை. மாறாகப் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகத்தை நோக்கி முன்வைக்கப்படுகின்றது. விமர்சனம் புலம்பெயர் இலக்கியம் மீதானதாக மாறுகின்றது. இதில் கலைச்செல்வன் பொது வாழ்வில் மக்களின் ஒரு கண்ணாடியாகப் பிரதிபலிக்காத வகையில் வாழ்ந்த அவனின் இலக்கியம் மீது குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்ட முனைகின்றது.

மரண நிகழ்வில் கலைச்செல்வனின் அண்ணன் கூறியது போல் வறுமை என்னும் பல்கலைக் கழகத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்தோம் என்பார். உண்மையிலும் உண்மை. ஆனால் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் வாழ்வியல் கல்வியை மறந்துபோய், இலக்கியம் பேசிய

கலைச்செல்வனின் இலக்கியத்தையும் இலக்கியக் கூத்துக்களையும் நாம் எப்படி போற்ற முடியும்? போற்றுவது என்பது, சீரழிவை இலக்கியமாக்குவதுதான். மரண நிகழ்வில் நட்பை முதன்மைப்படுத்திய அஞ்சலிகள் கூட, வறுமை என்னும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியைக் கடந்து இயங்கிய சமரச வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாகவே வெளிப்பட்டது. இதுவே அவனின் அரசியலாக, இலக்கியமாகப் பிரதிபலித்தது. நபர்களுக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ற நட்பு, கலைச்செல்வின் ஆளுமையாகப் பிரதிபலித்தது. இது அவரின் இறுதி காலத்தில் உச்சத்தைத் தொட்டது. வெளிவந்த அஞ்சலிகள் பெரும்பாலானவை மிகக் குறுகிய காலம் பழகியவர்கள், மிக குறுகிய காலம் தொடர்பைக் கொண்டவர்கள் மற்றும் அரசியல் ரீதியாகத் தொடர்பு கொள்ளாதவர்களின் பிரதிபலிப்பாகவே இருந்தது. மறுபக்கத்தில் சூழலுக்கும் நிலைமைக்கும் ஏற்ப இயங்கும் கலைச்செல்வனை ஒத்த சமரசவாதிகளின் வெட்டித்தனமான பிரதிபலிப்பு சார்ந்து சிலர் அஞ்சலிகளைச் செலுத்தினர்.

கலைச்செல்வன் இலக்கியமே வாழ்வு என்று கூறி முழுநேரமும் அதுவாக, பல்வேறு சீரழிவுகளை உள்வாங்கியபடி தீவிரமாக செயற்பட்டவர். இதற்கு அவர்தனது சொந்த உழைப்பு சார்ந்து வழங்கிய பொருளாதார வளங்கள் மற்றும் கடும் உழைப்பு அனைத்தும் எதைத்தான் சாதித்துள்ளது? இறுதியாக அவர் சொந்தத் தொழிலைத் தொடங்கிய போது, அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கிவிட்டதாகக் கூறிச் சென்ற நிலையில், இடைஇடையே இலக்கிய நிகழ்வில் முகம் காட்டியபோதும், இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியம் எதைத்தான் மக்களுக்குப் பரிசளித்துள்ளது? புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பது என்னவாக இருந்திருக்க வேண்டும்?

1. புலம் பெயர் சமூகம் மண்ணில் இருந்து பிரிந்த சமூகத்துயரத்தையும், அதற்கான சமூகக் காரணத்தையும், சமூக விளைவுகளையும் புலம்பெயர் இலக்கியம் பேசியிருக்க வேண்டும்.

2. தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் மக்களுக்கு எதிரானதாக மாறி, அதுவே தமிழ் மக்களின் சொந்த விலங்காக மாறியதுடன் மனிதன் சந்திக்கும் நெருக்கடிகளைப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

3. இயக்க உள்படுகொலைகள் மற்றும் மாற்று இயக்கப் படுகொலைகள் எப்படி படிப்படியாக மக்களின் அடிப்படையான

ஜனநாயக உரிமைகளையே அழித்து வக்கரிக்கும் போக்கைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் பேசியிருக்க வேண்டும்.

4. புலம்பெயர் நாட்டில் தமது வாழ்வுக்கான போராட்டத்தில் புலம் பெயர் சமூகம் சந்திக்கும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகளைப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

5. புதிய சூழலில் ஏற்படும் சமூக நெருக்கடிகளையும், சமூக அவலங்களையும் பேசியிருக்க வேண்டும்.

6. மனித உறவுகளில் ஏற்பட்ட சிதைவையும், அதனால் ஏற்படும் சமூக வக்கிரங்களையும் பேசியிருக்க வேண்டும்.

7. மக்களின் விடுதலைக்காகவும், அவர்களின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காகவும் பேசியிருக்க வேண்டும்.

8. மண்ணில் மனித விடுதலைக்காக இயக்கங்கள் மற்றும் வெளிப் படுகொலைகளுக்கு உள்ளான மனிதர்களின் இலட்சியங்களையும், கனவுகளையும் மட்டுமின்றி அவர்கள் பட்ட துயரங்களையும் கூட பேசியிருக்க வேண்டும்.

9. மனித விடுதலைக்காகப் போராடி கொல்லப்பட்டு காணாமல் போனவர்களைச் சமூகத்தின் முன் கொண்டு வருவதைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும்.

10. சமூக அவலங்களையும், சமூகக் கொடுமைகளையும் புலம்பெயர் இலக்கியம் பேசியிருக்க வேண்டும்.

இப்படி இனம் தெரியாத மனிதர்களின் வாழ்வியலை அடையாளம் காட்டி, சமூகத்தின் முன் முன்நிறுத்த புலம் பெயர் இலக்கியம் முனையவில்லை.

இவைகள் பிரதானமானவை. இவைகளைப் புலம் பெயர் இலக்கியம் செய்துள்ளதா? இதுவே புலம் பெயர் இலக்கியம் மீதான அடிப்படையான விமர்சனத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் ஒரு சில விதிவிலக்குகள் எப்போதும் இருந்த போதும், முற்ற முழுதாக இதற்கு வெளியில் வெளிவந்தன.

புலம்பெயர் இலக்கியம் சமூகத்தின் ஒரு கண்ணாடியாகப் பிரதிபலிக்கவே இல்லை. இதில் கலைச்செல்வன் விதிவிலக்கல்ல.

அப்படியானால் வெளிவந்த புலம்பெயர் இலக்கியம் எதைத்தான் முன்னிலைப்படுத்தியது. புலம்பெயர் இலக்கியம் நடுத்தர வர்க்கத்தின் அற்ப முரண்பாடுகளையே இலக்கியமாக்கியது. புலம்பெயர்ந்த நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வியலில், மேலே நோக்கிய நகர்வுக்கான போராட்டத்தில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும், சொந்த சமூகச் சீரழிவுகளையும் நியாயப்படுத்தியுமே புலம்பெயர் இலக்கியம் பிரதிபலித்து நின்றது. இதையே இங்கிருந்தபடி சொந்த நாட்டுக்கும், ஒரு அளவுகோலாகக் கொண்டு புலம்பெயர் இலக்கியம் சிதைந்தது. நடுத்தர வர்க்கத்தின் மேல்நோக்கிய அற்ப கனவுகளையும் சீரழிவுகளையும் அடைய, அடிநிலையில் வாழ்வுக்காகத் தத்தளித்துக் கொண்டவர்களைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் மிதிப்பதைத் தனது கொள்கையாகக் கொண்டது. கோட்பாடு ரீதியாக இதை ஆணையில் வைத்தனர். அடிநிலையில் மிதிப்பட்டு வாழ்வுக்காகத் தத்தளித்தவர்களைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் எட்டவே நிறுத்தியது. மொத்தத்தில் தமது நடுத்தர வர்க்க அற்ப வக்கிரங்களை, மேல் மட்டக் கனவுகளுடன் இணைந்தபோது ஏற்பட்ட முரண்பாட்டை, வெளிப்படுத்த பல்வேறு கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தினர். அந்தக் கோட்பாடுகளைக் கூட புலம்பெயர் இலக்கியமாகியது. அடிநிலையில் வாழ்ந்த மக்கள் மூச்சு திணறும் வகையில், அவர்களின் விடுதலை மீதான அனைத்து இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் முயற்சிகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் புலம்பெயர் இலக்கியம் எகிறிக் குதித்தது. இதைப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் ஆரம்பக் காலத்துக்கும், இன்றைய சமகால நிலைக்கும் இடையிலான இடைவெளியில் ஒப்பிட்டு சிறப்பாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த அற்பத்தனமாகச் சீரழிந்த வக்கிரம், 40-இக்கும் மேற்பட்ட புலம்பெயர் இலக்கியச் சஞ்சிகைகளை முற்றாகவே இல்லாது ஒழித்துள்ளது. தற்போது இவர்கள் கூடுவது அரட்டை அடிக்கவும், குடித்து கும்மாளம் அடிப்பதற்குமே ஒழிய, மக்களின் விடுதலையைப் பேசுவதற்காக அல்ல. இதில் கலைச்செல்வன் மட்டும் விதிவிலக்கல்ல.

வரைமுறையின்றி காணாததைக் கண்டது போல் கூடிக் குடித்து புகைத்து உடல் கூறுகளையும், மனித அறிவியலான செயற்கை மற்றும் இயற்கை மருத்துவத்தையே ஒருபுறம் புலம்பெயர் இலக்கியம் இழிவுபடுத்துகின்றது. இதன் சீரழிவால் சொந்த மரணத்தை ஏற்படுத்தும் கோட்பாட்டை முன்வைப்பவர்கள், மரணத்துக்காக முட்டைக் கண்ணீர் வடிப்பது தான் ஏன்? சொந்த மரணத்துக்கே கோட்பாடு விளக்கம் தருபவர்கள், மரணத்தைச் சோகமாகக் காட்டி போலியாக

நாடகமாடுவது தான் ஏன்? ஒரு மரணம் ஏற்படுத்தும் அதிர்வு இயல்பானதே. சமூகக் கூட்டு வாழ்வியலில் தாய்மையைப் போல், இதுவும் ஒன்றே. ஆனால் அதை வலிந்து தேர்ந்தெடுக்கும் அற்ப ஆசை சார்ந்த கோட்பாட்டை, விமர்சனம்-சுயவிமர்சனம் செய்யாத அஞ்சலிகள் போலித்தனமானவை, வக்கிரமானவை. இவர்களால் எப்படித்தான் நேர்மையான சமூக நோக்கமுள்ள புலம்பெயர் இலக்கியத்தைப் படைக்க முடியும்.

இன்று புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள் என்று அறிமுகமாகியுள்ளவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கடந்த காலத்தில் சொந்த நாட்டில் அல்லது புலம்பெயர் நாட்டில் ஏதோ ஒரு இயக்கங்களில் இருந்தவர்களே. அரசு வன்முறைக்கு வெளியில் சொந்த இயக்க வன்முறைகளை நன்கு தெரிந்தவர்களும் கூட. இதில் கலைச்செல்வன் விதிவிலக்கல்ல.

தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சிங்கள இனவாத ஓடுக்குமுறை ஆயுதப் போராட்டமாக மாற்றிய போது, பல பத்து போராட்டக் குழுக்கள் முரண்பாடுகளுடன் உருவாகின. இப்போராட்டக் குழுக்களில் இணைந்தவர்கள் தமிழ் மக்களின் விடுதலை என்ற இலட்சியப் போக்குடன் நேர்மையாகவே போராடப் புறப்பட்டனர். 1983-இல் இனக் கலவரத்தை அடுத்து ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் போராடப் புறப்பட்ட போது, அவர்களின் நோக்கம் நேர்மையானதாக இருந்தது. பிரபாகரன் உட்பட எந்த இயக்கத்தலைவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தமிழ் மக்களின் விடுதலை என்ற அடிப்படையில் சிந்தித்தார்கள். அதற்காகத் தம் உயிரைத் தியாகம் செய்யும் உறுதியுடன்தான் போராடப் புறப்பட்டனர்.

ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டம் பல குழுக்களாக உருவான போது, இதற்குள் பலவிதமான சக்திகளும் ஊடுருவின. குறிப்பாக இந்தியாவின் ஊடுருவல் பிரதானமானதாக இருந்தது. இதைவிட சி.ஐ.ஏ. முதல் கொண்டு சமூக விரோதிகள் வரை அனைவரும் இயக்கத்துக்குள் ஊடுருவினர். இயக்கங்கள் மக்களின் சமூக விடுதலைக்கான வழியை அரசியல் ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளாத ஒரு கதம்பக் கும்பலாக இணைந்தமையால் மக்கள் விரோதிகளின் கோட்டையாகவே இயக்கங்கள் மாறியது. போராட்டம் இருக்கின்ற சமூக அமைப்பை நியாயப்படுத்தியதுடன், அதை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரிவினையைக் கோரியது. இதேநேரம் பரந்துபட்ட இளைஞர்களிடம் பொதுவாக அதேசமயம் கவர்ச்சிகரமாகக் காணப்பட்ட மக்களின்

விடுதலைக்கான தீர்வாக இருந்த சோசலிசம் என்ற கனவை, இயக்கங்கள் தமது பதாகைகளின் கீழ் போட்டுக் கொண்டன. இதில் புலிகள் கூட விதிவிலக்கல்ல.

இயக்கங்களின் வளர்ச்சி, இருக்கின்ற சமூக அமைப்பின் மீது வன்முறை கொண்ட ஒரு அதிகார மையமாக மாறியது. மக்களின் சமூக முரண்பாடுகளை எதிராகக் கண்டது. இதனால் மக்களை அடக்கியொடுக்க புறப்பட்டது. இயக்கங்களில் இணைந்த பலரும் சமூக முரண்பாட்டுக்கு ஏற்ப, தமிழ் மக்களின் விடுதலையைத் தத்தம் எண்ணப்படி சமூக முரண்பாட்டின் எல்லைக்குள் புரிந்து கொண்டனர். இதுவே இயக்கங்களுக்குள் இடையிலான முரண்பாட்டையும், இயக்க உள்முரண்பாட்டையும் உருவாக்கியது. தலைமை கிடைத்த அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள, உள் இயக்க மற்றும் வெளி இயக்க ஜனநாயகத்தையே இயல்பில் மறுக்கத் தொடங்கியது. இதை அரசியல் படுகொலைகள் மூலம் தன்னைத் தக்கவைக்க முனைந்தது. முதலில் அதிகமான படுகொலைகளை உள் இயக்கத்தினுள் நடத்தினர். இப்படி உருவாக்கப்பட்ட தேசியப் பாசிசம், 'துரோகி' 'சமூக விரோதி' என்ற அடைமொழிக்கு உட்பட்ட ஒரு படுகொலை அரசியலை நடத்தியது. இப்படியே தலைமைகள் தங்கள் சொந்த அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டன.

இதை எதிர்த்து உள்ளியக்கத்தில் ஜனநாயகத்தைக் கோருவது முதன்மைப் போக்காகியது. இதன் போது மக்களின் விடுதலை உள்ளடக்கிய தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்ற அரசியல் அடிப்படையாக முன்வைக்கப்பட்டது. இது உள் மற்றும் வெளி இயக்கச் செயல்பாட்டுத் தளத்திலும் பலமான போக்காக எழுந்தன. பல சந்தர்ப்பங்களில் மக்களும் பங்கு பற்றுமளவுக்கு பல போராட்டங்கள் நடந்தன. இதை ஈவிரக்கமற்ற படுகொலைகள் மூலம் சித்திர வதைகள் மூலம் இயக்கத் தலைமைகள் அடக்கியொடுக்கின. உள் இயக்கப் படுகொலைகள் மற்றும் வெளி இயக்கப் படுகொலைகளின் போது ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இப்படிக் கொல்லப்பட்டவர்களை இன்று புலிகளும் சரி, புலியெதிர்ப்பு அணியும் சரி திட்டமிட்டே அந்த அரசியல் போக்கை மூடிமறைக்கின்றனர். இலக்கியச் சந்திப்பும் இதை மூடிமறைத்தே தமது மக்கள் விரோத அரசியல் நிலைப்பாட்டை முன்னிலைப்படுத்தினர்.

படிப்படியாகப் போராட்டத்தின் நோக்கம் சிதைந்து, தலைமையின் சொந்த அதிகாரத்துக்கான போராட்டமாக மாறியது. இதற்குள்

குத்துவெட்டு அரசியல் அரங்கேறியது. இதுவே இன்று வரையுள்ள பொதுவான நிலைமை. இந்த நிலையில் பெரும்பாலான அஞ்சலிகளும், அறிக்கைகளும், பிரான்சில் புளொட் இயக்கத்தில் முன்னணி செயற்பாட்டாளராக இருந்த கலைச்செல்வின் செயற்பாட்டைத் திட்டமிட்டே மறைத்தனர். இன்று சொந்த நாட்டிலும், புலம் பெயர் நாட்டிலும் புலிப்பினாமிகளாகச் செயற்படுபவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் முன்னைய புலி அல்லாத செயற்பாட்டை மறைத்தே பினாமியாக நக்கித் திரிவது போல், கலைச்செல்வனின் முன்னைய புளொட் இயக்க செயற்பாட்டை மறுத்தனர்.

கலைச்செல்வன் பிரான்ஸ் வந்த பின்பு அவரின் நெருங்கிய உறவினரான உமாமகேஸ்வரனின் புளொட் இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். அதன் முக்கிய பிரச்சாரகராகவும், செயல்வீரராகவும் இருந்தார். புளொட் இயக்கத்தைப் புலிகள் இயக்கம் தடைசெய்து அந்த இயக்கம் தானாகச் சிதையும் வரை அதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார். புளொட் செய்த உள் இயக்க, வெளி இயக்க அனைத்து படுகொலைகளையும், மனித விரோதச் செயல்களையும் நியாயப்படுத்தினார். அதாவது புளொட்டின் அனைத்து மனிதவிரோத வன்முறைகளையும் புளொட்டின் பாணியிலேயே நியாயப்படுத்தினார். புளொட்டின் உட்படுகொலைகளை அம்பலப்படுத்தியவர்களைப் பிரான்சில் இயக்கம் சார்பாக எச்சரித்தவரும் கூட. புளொட்டில் தீப்பொறி உடைவை ஒடுக்கியதையும், சந்ததியாரைப் படுகொலை செய்ததையும் இவர் புளொட் சார்பாக நியாயப்படுத்தினார். புளொட் புலிகளின் தடையால் மண்ணில் சிதைந்த பின்பே, இயக்கமல்லாத புலம் பெயர் அரசியலுக்குக் கலைச்செல்வன் வந்தார்.

அதாவது புளொட் இயக்க மனிதவிரோத அரசியலை விமர்சித்து, கலைச்செல்வன் புலம்பெயர் இலக்கிய உலகுக்குள் வரவில்லை. புளொட்டின் சிதைவே அதில் இருந்து அவரைத் தள்ளியது. வெளிவந்தவர் தனது கடந்தகால நடத்தைகளையும், அரசியலையும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் விமர்சித்தவர் அல்ல. இங்கு விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் அற்ற ஒரு நிலையில் புலம்பெயர் இலக்கியத்தோடு காலத்துக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப இணைந்து கொண்டார். இதையே தனது மரணம் வரை கையாண்டவர். இயக்கங்களின் வன்முறையால் வெளியேறி வந்தவர்களும் இவருடன் கூடிக் கொண்டனர்.

1986-ஆம் ஆண்டு புலிகளால் ரெலோ இயக்கம் அழிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து படுகொலை அரசியல் உச்சத்தைத் தொட்டது. வெளிஇயக்கப் படுகொலைகளைப் புலிகள் முனைப்பாக நடத்திக் கொண்டிருந்த 1986-க்குப் பிந்திய காலம், மாற்று இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள், மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டவர்கள், புலிகளுடன் முரண்பட்டவர்கள் யாரும் புலிகளின் பிரதேசத்தில் உயிர் வாழ முடியாத நிலையில் பலர் தமது உயிரை இழந்தனர். பலர் நாட்டை விட்டு வெளியேற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இப்படி வெளியேறியவர்கள் பலரும் புலம்பெயர் நாடுகளுக்கு வந்தபோது, பலர் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைக்காக உணர்வுபூர்வமான உணர்வுடன் செயல்பட முனைந்தனர். பின்னால் சிலர் ஐரோப்பியப் பணத்தைக் கண்டு அந்த உணர்வுகளையே இழக்கத் தொடங்கினர். புலம்பெயர் நாட்டில் மக்களின் விடுதலை என்ற உன்னத நோக்குடன் செயல்பட முன்வந்தவர்களுடன் ஐரோப்பாவில் செயல்பட்ட ஒரு பகுதியும் இணைந்து கொண்டு செயற்பாட்டு வடிவங்களை உருவாக்கினர். மக்களின் விடுதலைக்கான அரசியல் முனைப்புடன் ஆரம்ப முயற்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இது பல இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களை ஒன்றாக்கி, ஒரு அணியாக்கியது. இப்படி உருவாகிய முயற்சிகள் மக்களின் விடுதலையை முதன்மைப்படுத்தியது. மார்க்சியம் மீதான கற்றல், அதன் மீதான தேடுதல், அதை முன்னிலைப்படுத்தி செயற்படுவதில் உள்பூர்வமான நேர்மையுடன் செயற்படத் துடித்தனர். ஆரம்பத்தில் எப்படி இயக்கங்களில் இணைந்தோர் விடுதலை பற்றிய நேர்மையான அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தனரோ, அதே நேர்மையுடன் தான் இயக்கங்களில் இருந்து பிரிந்தோரும் இயக்கத்துக்குப் பிந்திய அரசியலிலும் முனைப்புடன் ஈடுபட்டனர்.

இப்படித்தான் கலைச்செல்வனின் ஆரம்ப முயற்சி இருந்தது. ஆனால் இயக்கங்கள் அழிக்கப்பட்டதால் விட்டோடி வந்த பலரும், முன்னைய இயக்க அராஜகங்களை ஆதரித்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் அரசியல் ரீதியாகத் தம்மை விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் செய்யவில்லை. இதனால் உருவான புதிய போக்குகள் பல குழுவாதங்களுக்குள்ளும் தனிமனித வக்கிரத்துக்குள்ளும் இடிபட்டுச் சிதையத் தொடங்கியது. குறிப்பாக கலைச்செல்வன் இயக்கத்துக்கு வெளியில் முதலில் இணைந்து செயற்பட்ட தேடல் சஞ்சிகையில் இருந்து விட்டோடியது. பள்ளத்தைத் திடீரென நிறுத்தியது. எக்ஸிலில் பிளவு, உயிர்நிழல் ஆசிரியர் ஒருவர் விலகியது வரை, இங்கு இயக்க அராஜகப்பாணியே நடைமுறையாக இருந்துள்ளது. இங்கு

விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என்ற ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. இதுபோன்று பல பத்து சம்பவங்கள் கலைச்செல்வனின் பெயரால் உள்ளது. அரசியல் ரீதியாக கடந்த காலத்தை விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் செய்து, மக்களின் விடுதலைக்கான அரசியலைக் கற்கும் முதன்மை பாத்திரம் படிப்படியாக மறுக்கப்பட்டது. மாறாகக் கடந்த காலத்தில் தெரிந்து கொண்ட அரசியலைக் கொண்டு, தமது அரசியல் வாழ்வை வாழத் தொடங்கினர். அது முன்னேற முடியாது நெருக்கடிக்குள்ளாகியது. இது கடுமையான உணர்ச்சிவசப்பட்டு எதிர்வினையாற்றும் வன்முறைப் பண்பாக வளர்ச்சியுற்றது. இருப்பதை அரைக்கின்ற இயந்திரம் போல், அரசியல் ரீதியாக வங்குரோதத்தை அடைந்து முன்னேற முடியாத முட்டுச் சந்தியில் நிறுத்தியது. இதனால் மக்களின் விடுதலை, அது சார்ந்த அரசியலைக் கைவிட்டு, அரசியல் சாராத இலக்கியத்தை முன்னிலைப்படுத்தினர். இதையே புலம்பெயர் இலக்கியமாக அடையாளம் காட்டினர். இந்த அரசியல் சாராத புலம்பெயர் இலக்கியம் அரசியல் ரீதியாகக் கற்றுக் கொள்வதையும், மக்களின் விடுதலையையும் மறுத்த ஒரு நிலையிலேயே உருவானது.

இதன்போது ஆரம்பத்தில் அரசியல் ரீதியான சில உள்ளடக்கங்கள் இருந்தபோதும், மக்களின் வாழ்வியல் மீதான சில அம்பலப்படுத்தல்கள் இருந்த போதும், இவை படிப்படியாகக் கைவிடப்பட்டன. இதை முற்றாகக் கைவிட்ட நிலையை இன்று அடைந்துள்ளது. புலிகளின் அராஜகத்தை முதன்மைப்படுத்தி உருவான புலம்பெயர் இலக்கியம், தனது அரசியல் விபச்சாரத்தால் இன்று புலிகளுடன் சமரச நிலையைக் கையாளுகின்றது. மறுபக்கத்தில் இதில் இருந்து விலகி மக்களின் விடுதலை என்ற இலட்சியத்தைக் கைவிட்ட புலியெதிர்ப்பு குழுவினர், அமெரிக்கா முதல் இந்தியாவுடனும் கைகொர்த்துச் செல்லும் எல்லைவரை தமது அன்றாட அரசியல் நடைமுறைகளைக் கைக் கொள்கின்றனர். இப்படித் தமது அரசியல் மற்றும் மானிட விடுதலை இலட்சியத்தைக் கைவிட புலம்பெயர் இலக்கியம், முதன்மையாக மார்க்சியத்தை மறுத்துரைக்கத் தொடங்கியதே. மார்க்சியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் கற்றுக் கொள்ளவும் முடியாத இவர்கள், மார்க்சியத்துக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தையே புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற பெயரில் ஆணையில் வைத்தனர். மார்க்சியத்தை முன்னிலைப்படுத்தியவர்களை புலம்பெயர் இலக்கிய வாசகர்கள் முன் எதிரியாகக் காட்டியதுடன், அவர்களைத் திட்டித் தீர்த்ததுடன் வசைபாடி தூற்றினர். மார்க்சியத்தை முன்னிலைப்

படுத்தி மக்களின் விடுதலையை முன்னிலைப்படுத்திய எனது எல்லா முயற்சிகள் மீதும் கடுமையாகச் சேறடித்தனர்.

குறிப்பாகக் கலைச்செல்வன் மாற்றுக் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மறுப்பதில் முன்னிலைப் பாத்திரத்தை வகித்தார். குறிப்பாக எனக்கு மட்டுமல்ல, மக்களின் விடுதலையை நேசித்த பலருக்கும் இதுதான் நடந்தது. எனது கருத்துக்குத் தீவிர எதிராளியாகச் செயல்பட்டார். இதை அரசியல் ரீதியாகச் செய்திருந்தால் கூட அதில் ஒரு அரசியல் நேர்மை இருக்கும். என்றைக்கும் என்னுடன் எனது கருத்தை மறுத்து விமர்சிக்கும் அரசியல் ஆற்றல் அற்றவராகவே இருந்தார். இதனால் திட்டமிட்டுச் சேறு பூசுவது, முத்திரை குத்துவது, நான் சொல்லாததைச் சொல்லி பிரச்சாரம் செய்வது என்று பல வழிகளில் என்னை எதிரியாகக் கருதி செயல்பட்டார். அனைத்தும் தனிப்பட்ட காழ்ப்பு என்பதைவிடவும், மார்க்சியம் மீதான காழ்ப்பாகவே வெளிப்பட்டது.

பாரிஸ் இலக்கியச் சந்திப்பு ஒன்றில் எனக்கு விதித்த விசேட நிபந்தனையே, மாற்றுக் கருத்தின் குரல்வளையையே வெட்டுவதாக இருந்தது. “ஒரு தலைப்பில் ஒரு தரம் தான் கருத்துக் கூறமுடியும். அதுவும் ஒரு நிமிடம் தான்” என்று இலக்கியச் சந்திப்பில் அறிவித்த போது, பல ஐரோப்பிய ‘ஜனநாயக’ இலக்கியவாதிகள் யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இப்படி கூறிய போது, நான் அந்த இலக்கியச் சந்திப்பைவிட்டு வெளியேறினேன். இதைப் புலிகள் பயன்படுத்தி, மாற்றுக் கருத்துச் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் நீங்கள், இப்படிச் செய்வது தவறு என்று தமது கண்டனத்தை அங்கே தெரிவித்ததாக அறிந்தேன்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு பாரிசில் குறும்புரைப்பட விழா நடத்தப்பட்டது. இதன் போது தமிழ்நாட்டில் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகத்தின் “புதிய கலாச்சாரம் திரைமுழக்கம்” எடுத்த ‘தீக்கொழுந்து’ என்ற குறும்புடும் காட்டப்பட்டது. அது மக்களின் விடுதலையைப் பேசியதால் அதைத் திடீரென நிறுத்தி படத்தை இருட்டில் வைத்தே மாற்றிவிட்டனர். புதிய படம் முடிந்த நான் பார்வையாளனின் சுதந்திரத்தைத் தடுப்பது மிக மோசமானது என்று ஆட்சேபித்தேன். இதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணமே சிரிப்புக்குரியது. பெண்களுக்குத் தலை இடிக்குது (ஐரோப்பிய வானொலிகளில் மைக்குகளுக்காக அலையும் சிலர் தான் இவர்கள்) என்று இரகசியமாகத் தம்மிடம் சொன்னதால் நிறுத்தியதாகக் கூறியது மட்டுமின்றி,

தமது அராஜகத்தை தொடர்ந்து நடத்தினர். கலைச்செல்வன் என்னை நெருங்கி தாக்க முற்பட்ட நிலையில், நான் அதற்கு எதிர்வினையாற்றாது வன்முறையை மறுத்து விமர்சனம் சுயவிமர்சனம் என்ற உள்ளடக்கத்தில் விவாதிக்கத் தூண்டினேன். இதனால் மேலும் கோபம் கொண்ட கலைச்செல்வன் என்னை நோக்கி கூறினான் “நீ பல பெண்களைக் கற்பழித்தாய் (இந்தக் கற்பழிப்புச் சொல்லைக் கூறியதற்காகக் கலைச்செல்வனை எந்தப் பெண்நிலைவாதியும் விமர்சிக்கவில்லை), பலகொள்ளைகளை அடி” என்று பலவாறாகத் தூசணத்தால் பேசி பலர் கூடிய சபையில், சபை நடுங்க அலறினார். இதன் போது அங்கே அராஜகத்துக்கு எதிராக புறப்பட்ட ‘ஜனநாயக’ இலக்கியவாதிகள் மௌனமாகி நின்றனர். அன்று திட்டமிட்டு இடையில் நிறுத்தப்பட்ட தீக்கொழுந்து என்ற டாக்குமென்றி சினிமா, இவர்களின் குறிப்பான அராஜகத்தையும் தாண்டி, பார்வையாளர்களின் வாக்கெடுப்பில் முதலிடத்தைப் பெற்றது. ஆனாலும் அவர்கள் அப்படத்தை முழுமையாகப் பார்த்துவிடும் சந்தர்ப்பத்தை மறுத்தே நின்றனர். இது போன்று கலைச்செல்வன், பலருக்கு ஆண்-பெண் என்ற வேறுபாடு இன்றி இதே அராஜகத்தையும், ஆணாதிக்க வசவுகளையும் பல இடங்களில் உதிர்த்த போது, இந்த இலக்கியச் சந்திப்புகள் முணுமுணுப்புகளுடன் அங்கும் இங்கும் மாறிமாறி உமிழ்ந்து மௌனமாகி பார்த்தே நின்றது. இப்படி பற்பல கதைகள் கலைச்செல்வன் சார்ந்துண்டு.

எதை மறுத்து புலம்பெயர் அரசியலும் புலம்பெயர் இலக்கியமும் உருவானதோ, இறுதியில் அதுவே புலம்பெயர் முயற்சியாக மாறியது. இதனால் பல நல்ல சமூக நேசிப்புக் கொண்டவர்கள் விலகி ஓடினர். பலர் இந்த பொது வாழ்வில் கூட வாழ முடியாத நிலைக்கு, மனநோயாளியாகவும், நடைப்பிணமாகவும் மாறினர்.

புலம்பெயர் அரசியல் அராஜகத்தை எதிர்த்து, மக்களின் விடுதலையை முன்னிலைப்படுத்திய போக்கு, படிப்படியாகப் புலம்பெயர் இலக்கியமாகி அதற்குள்ளும் அராஜகத்தைக் கட்டமைத்தனர். மாற்றுக் கருத்தை முற்றாக மறுக்கும் வகையில் ஒரு அராஜகத்தை முன்னிலைப்படுத்தினர். புலிகளின் தலைவர் பெயரில் மொத்த சமூகக் கட்டமைப்பும் விமர்சனமற்ற வழிபாட்டுக்குள் எப்படிச் சமூகத்தை இட்டுச் சென்று உள்ளனரோ, அதையே புலம்பெயர் இலக்கிய ஜாம்பவான்களும் தமக்குத்தாமே மகுடமாக்கிக் கொண்டனர். கலைச்செல்வன் பற்றிய அஞ்சலிகளும், அறிக்கைகளும் இடையே

செய்தன. ஓரிரண்டு விதிவிலக்குகளைக் கடந்து புகழ்தல் மூலம் பிரமையைக் கட்டமைக்கும் போக்கு, தமிழ்ச் சமூகத்தின் சாபக்கேடாக மாறியுள்ளது.

குறிப்பாக உமாகாந்தன் மரணத்தைப் பற்றி நான் எழுதிய விமர்சனம் உள்ளடக்கிய செய்தி பிரசுரத்துக்காக, பல புலம் பெயர் இலக்கியக் குஞ்சுகள் துள்ளிக் குதித்தன. யாரும் மக்களின் நலன் சார்ந்து எதையும் மறுக்கும் சுதந்திரத்தையும், விமர்சிக்கும் சுதந்திரத்தையும் வழங்காத ஜனநாயகத்தை முன்னிலைப்படுத்தி எப்படித்தான் போராடமுடியும். எனது இந்த கட்டுரை கூட பல புலம் பெயர் இலக்கிய 'ஜனநாயக'வாதிகளின் காழ்ப்புக்கு உள்ளாகும். திட்டித் தீர்ப்பதை நீங்கள் பலரும் காதால் கேட்பதை, நான் முன்கூட்டியே உங்களுக்கு சொல்ல முடியும். விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ள முடியாதவர்கள் வக்கற்று தூற்றுவர்.

அன்று அரசிடம் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனமாக வாழ்வதற்காக ஜனநாயக உரிமையைக் கோரினோம். அதைத் தொடர்ந்து இதற்காகப் போராடிய இயக்கங்களிடம் கருத்து, எழுத்து, பேச்சு சுதந்திரத்தை மக்களுக்கு வழங்க கோரினோம். இறுதியாக இன்று புலிகளிடம் தமிழ் மக்கள் சொந்த மண்ணில் சுயாதீனமாக வாழ்வதற்கான உரிமையைக் கோருகின்றோம். தமிழ் மக்கள் தமது வாழ்வை அதிகார வர்க்கங்களிடம் இழந்து செல்வது தொடருகின்றது. தமிழ் மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வை உள்ளடக்கிய, மக்களின் ஜனநாயக உரிமையை வழங்கக் கோருகின்றோம். அனைத்தையும் விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் செய்யும் உரிமையைக் கோருகின்றோம். இன்று அதை புலம்பெயர் இலக்கிய நபர்களிடமும் கோர வேண்டிய அளவுக்கு, ஒரு அராஜகத்தைப் புலம் பெயர் இலக்கியம் கையாளுகின்றது. விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என்பதைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் மறந்து நீண்ட நாட்களாகின்றது. மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வியல் உரிமையை முன்னிறுத்த போராட்டம் முதல் இலக்கியம் வரை அனைத்து மீதும் கடுமையான விமர்சனம் முன்வைப்பது ஒரு வரலாற்றுக் கடமையாகி விடுகின்றது.

இந்த நிலையில் புலம் பெயர் இலக்கியம் மக்களின் விடுதலை முன்வைப்பதைத் தொலைத்தே வந்துள்ளது. கடந்தகால, நிகழ்கால மனித அனுபவங்களைப் பேச மறுத்துள்ளது. ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருந்த போதும், மொத்தத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம்

மக்களின் வாழ்வியலை, அவர்களின் விடுதலையை முன்னிலைப்படுத்தி படைக்கப்படவில்லை. இதனால் அது சமூக நலன் சார்ந்த படைப்புகள் அல்ல. நடுத்தர வர்க்கத்தின் அரிப்பு மற்றும் இச்சைகள் சார்ந்து எழும் முரண்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தி தனது சொந்த அரிப்புகளையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. ஒட்டு மொத்த மக்களின் விடுதலை என்ற வகையில் புலம்பெயர் இலக்கியம் முரணற்ற வகையில் இயங்கவில்லை. அதற்கு எதிராக இயங்குவதே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு இருந்தது.

மக்களின் விடுதலைக்காக உள் இயக்கப் போராட்டங்களிலும், வெளி இயக்க போராட்டங்களிலும் (இது அரசு சார்பு இன்றைய இயக்க அரசியலில் கொல்லப்பட்டவர்களின் அரசியலை அல்ல) கொல்லப்பட்டவர்களின் அரசியலை முன்னிலைப்படுத்தி, அதன் வழியில் போராடும் அரசியல் மற்றும் இலக்கியத்தைப் புலம் பெயர் இலக்கியத்தில் காண முடியாது. அன்று, குறிப்பாக 1990-க்கு முந்தி போராடி மடிந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் இலட்சியத்தை (இந்தியக் கைக்கூலிகளை இது உள்ளடக்காது.) அழிப்பதில்தான், புலம் பெயர் இலக்கியம் முட்டி மோதுகின்றது. இதையே வழிபாட்டுக்குரிய முற்போக்காகக் காட்டி வக்கரித்துக் கட்டமைக்கின்றனர். புலம் பெயர் மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சினைகள் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வியல் சோகங்கள் எண்ணற்றவை. இதைப் பொதுவாகப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் தேடினாலும் கண்டறிய முடியாது. ஆடம்பரமும், ஆர்ப்பாட்டமும் கொண்ட ஒரு எல்லைக்குள் நடத்தும் புலம்பெயர் இலக்கியக் கூத்தில், புலம்பெயர் இலக்கியத்திலும் புலம்பெயர் அரசியலிலும் விமர்சனம் சுயவிமர்சனத்தை நாம் காண முடியாது. இதற்குள் தான் 20 வருட கலைச்செல்வனின் பொதுவாழ்வும் சீரழிந்து சிதைந்து போனது. மக்களை முன்னிறுத்தாத புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் மொத்த கதியும் இதுதான்.

14

ஒரு பச்சோந்திக்கு, சந்தர்ப்பவாதிக்கு,
பிழைப்புவாதிக்கு, பினாமிக்கு,
கொலைகாரனுக்கு, இரட்டை வேடதாரிக்கு
'மாமனிதர்' என்ற கௌரவம் விதிவிலக்கின்றி
சிறப்பாகவே பொருந்துகின்றது

சிவராம் படுகொலை செய்யப்பட்டான் யாரால்? எதற்காக? படுகொலை வரலாற்றில் இது முதலாவதும் அல்ல, இறுதியுமல்ல. இயக்கத் தலைமைகள் தமது தலைமையைத் தக்கவைக்கவும், குறுந்தமிழ் தேசியத்தின் தற்பாதுகாப்பே படுகொலை அரசியலாக வளர்ந்தது. அது முதல், படுகொலைகளே அரசியல் ஆணையாக மாறியது. படுகொலைகளின் போது எதிர்தரப்பு குதாகலிப்பதும், மறுதரப்பு புலம்புவதுமாக, தமிழ்க் குறுந்தேசிய வரலாறு தொடருகின்றது. எங்கும் சூனியம் நெற்றியில் செதுக்கப்படுகின்றது.

இந்தப் படுகொலைகள் மக்களின் வாழ்வியலுடன் தொடர்பற்ற வகையில், சொந்த குறுகிய நலன் சார்ந்ததாகவே எப்போதும் எங்கும் வக்கரிக்கின்றது. இப்படி நடக்கும் ஒவ்வொரு படுகொலையும், தமிழ் மக்களின் கைகளிலும் கால்களிலும் பூட்டப்பட்டுள்ள விலங்கை மேலும் இறுக்கும் நெம்புகோலாகின்றது. இது புலி சார்பு சிவராமாக இருக்கலாம் அல்லது புலி எதிர்ப்பு மற்றொரு நபராக இருக்கலாம். விளைவுகள் எப்போதும் ஒன்றே. மனிதக் குலத்தில் தமிழ் இனத்தின் புதைகுழி, இப்படி நாள்தோறும் வெட்டப்பட்டு புதைக்கப்படுகின்றது.

சிவராம் பத்திரிக்கை செய்தியாளர் என்பதால், கொலை முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் மறுபக்கத்தில் அன்றாடம் தொடரும் சாதாரணமானவர்களின் கொலைகள், கடத்தல்கள் முக்கியத்துவமற்றதாக மாற்றப்படுகின்றது. உண்மையில் மனித இனத்துக்கு எதிரான கொலைகளையே தேசியம் கற்பித்து கொடுத்துள்ளது. கொலைகள் மூலம் தேசத்தையும், மக்களையும் வென்று அடக்கி ஆள முடியும் என்று, அதிகார வர்க்கங்கள் அனைவரினதும் கனவுகளை நனவாக்கவே கொலைகளில் முகிழ்ந்தெழுக்கின்றனர். இதுதான் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் யாரைக் கொலை செய்வது, யாரைச் சித்திரவதை செய்வது என்பதைப் பற்றிய திட்டங்களைத் தீட்டுகின்றனர்.

இன்று இலங்கையில் ஆயுதங்களைக் கையாளும் யாரும், இதற்கு விதிவிலக்குடன் இயங்கவில்லை. கொலை, கொள்ளை, சூறையாடுவது, சித்திரவதை, மிரட்டல் என்று ஒரு நவீன தேசிய அகராதியே, இன்றைய தேசியமாகவும், தேசிய எதிர்ப்பாகவும் வரையப்பட்டு விட்டது. மக்களையிட்டு யாருக்கும் துளியளவுக்கும் நேர்மையான ஒரு சமூக உணர்வோ அக்கறையோ கிடையாது. தமிழ் இன மக்கள் தனது சமூகப் பண்பாட்டு, கலாச்சார உணர்வுகளையே இழந்த அனாதைகளாகவும், வக்கரித்த லும்பன்களாகவும் மாறிவிட்டனர். மற்றைய மனிதனின் சாதாரணமான முரண்பட்ட கருத்தை விவாதிக்கக் கூடத் தேவையில்லை. குறைந்தபட்சம் மற்றைய மனிதனுடன் அதைப் பற்றி கதைக்கக் கூட தெரியாத மலட்டு சமூகத்தையே தேசியம் உருவாக்கியுள்ளது. குறைந்தபட்சம் தூசணம், வன்முறையுமின்றி முரண்பட்ட மனிதனுடன் பேசக் கூட தெரியாத தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். இவற்றுக்கு கோட்பாடு ரீதியாக வழிகாட்டும் ஏகபிரதிநிதிகளாக இன்று புலிப் பினாமிகள் உள்ளனர்.

இதன் முதிர்வே இன்றைய தேசியக் கொலைகள், தமிழ் ஊடக வியலும், புலிப்பினாமியமும் கொலைகள் பற்றிய தமது நிலைப்பாட்டில் சந்தர்ப்பவாதத்தையும், ஒரு பக்க சார்புடனும், மௌனத்தின் மூலமும் கொலைகளை ஆதரிக்கின்ற நிலையில், கொலைகள் அங்குமிங்குமாக ஒரு பகுதியால் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. பத்திரிக்கைத் துறையும் நெருக்கமாகவே இதனுடன் கைகொர்த்துக் கொள்கின்றது. தமிழ் மக்களின் நலன்களில் இருந்து இந்தக் கொலைகளை யாரும் பகுத்தாய்வு செய்வதில்லை. தமிழ் மக்கள் சந்திக்கும் பலதரப்பட்ட வாழ்வியல் நெருக்கடிகளில் இருந்து தேசியத்தை

உயர்த்துவதில்லை. இதனடிப்படையில் சிவராம் கூட ஒரு பக்க சார்பாகக் கொலைகளை நியாயப்படுத்தி வக்கரித்தவன் தான். ஏன் அவனே ஒரு கொலைகாரன் தான். இன்று அவன் ஊடகவியல் துறையில் நக்கி பிழைக்கும் தனது அறிவுத் திறமையால் மிக முக்கியமான பினாமியாகி "மாமனிதன்" பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளான்.

கொலைகளைத் தமிழ் மக்களின் நலன் சார்ந்து பகுத்து ஆராயும் முறைமை சிதைந்து போயுள்ளது. கொலைகளையே நியாயப்படுத்தும் பினாமி எழுத்தாளர்கள் சமூகத்தை வழிகாட்டும் நிலையில், கொலைகளே சமூக அதிகாரத்தின் இருப்பாகின்றது. மக்களுக்கு நேர்மையாக இருந்து, மக்களின் வாழ்வியலுக்கு விசுவாசமாகச் செயல்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை, குறைந்தபட்சம் தக்க வைக்கும் அடிப்படையான சமூகப் பண்பாட்டை இழந்துவிட்டனர். இந்த நிலையில் சமூக விரோத லும்பன்கள் உருவாக்கியுள்ள அதிகார மையங்களும், அதைச் சார்ந்து நக்கிப் பிழைக்கத் தெரிந்த பிழைப்புவாத பினாமிகளும் தான், தமிழ் மக்களின் அடிமைத்தனத்தின் மீது தமது சவாரிகளை நடத்துகின்றனர்.

சிவராம் படுகொலை அவர் என்ன அரசியலை வைத்திருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. அவன் படுபிற்போக்கான நபராக வாழ்ந்தபோதும், அவன் மீதான எந்தக் குற்றத்துக்குமான தண்டனையையும் மக்கள் மட்டுமே தீர்ப்பளிக்கும் தகுதி படைத்தவர்கள். சிவராமின் குற்றம் புலிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கி புலிகளின் மனித விரோதத்தை நியாயப்படுத்தியதால் மட்டுமானது அல்ல. இப்படி புலி எதிர்ப்பு பிரிவினர் பூச்சாண்டி காட்ட முனைகின்றனர். மாறாக அவன் புளொட் இயக்கத்தில் இருந்த காலத்திலேயே ஒரு மனித விரோதியாக, சமூகக் குற்றவாளியாக இருந்தவன். சிவராம் ஒரு சமூகக் குற்றவாளியாக இருந்த போதும், இன்று சிவராமைப் போன்றவர்கள் பரஸ்பரம் நடத்தும் படுகொலைகள் அனைத்தும், விதிவிலக்கற்ற வகையில் மக்களின் அடிமைத்தனத்தை மேலும் அகலமாக்குகின்றது.

1983-கள் முதலே நான் சிவராமை அறிவேன். ஒரு பச்சோந்தியாக, சந்தர்ப்பவாதியாக, பிழைப்புவாதியாக, பினாமியாக, கொலைகாரனாக மனித இனத்துக்கு எதிரான ஒட்டுமொத்த வடிவம் தாங்கி அங்குமிங்கும் நக்கித் திரிந்தான். அவனுக்கு என்று நிரந்தரமான கோட்பாடோ, கொள்கையோ கிடையாது. பலமுள்ளவன் பின்

தனது விபச்சாரக் கடையை விரிப்பான். குறிப்பாக அமெரிக்கா ஈராக் கைப் போல் தமிழ் மண்ணை ஆக்கிரமித்தால், அமைக்கும் இடைக்கால அரசில் ஒரு பிரதிநிதியாகப் பவனிவரக்கூடிய எல்லா இழிந்த தகுதியையும் அவன் தனக்குள் தானே தாங்கி நின்றான்.

அவனுக்கு எதிரான விமர்சனத்தை 1983-களில் நான் அவனுக்கு முன் செய்திருக்கின்றேன். குறிப்பாக 10 வருடங்களுக்கு முன்பாக சமர் இதழில் சரிநிகர் பத்திரிக்கை மூலம் சிவராம் புதிய அவதாரம் எடுத்தபோது, அகிலன், செல்வனை உட்படுகொலை மூலம் புளொட் மட்டக்களப்பில் வைத்து கொன்றபோது, சிவராம் அதில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டதை நான் சுட்டிக் காட்டினேன். இதன் பின்பாக பாரிஸ் இலக்கியச் சந்திப்பு ஒன்றுக்கு வந்த சிவராமும், ரி.பி.சி. ராம்ராஜ்கும் ஒன்றாகவே என்னுடன் இது தொடர்பாக விவாதித்தனர். அப்போது, அவன் இக்கொலைக்கும் தனக்கும் நேரடியாக எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்றான். ஆனால் அப்போது தான் அப்பிரதேசத்தில் இருந்ததாக ஒப்புக் கொண்டான். ஆனால் இப்படி மறுத்த அவன், அக்கொலைகள் நடந்த போது இயக்கத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை. கொலையை மூடிமறைக்கும் அரசியல் கொள்கை விளக்கத்தையே புளொட்டுக்குள் நடத்தியவன்தான் இந்த சிவராம். தொடர்ந்து, புளொட்டைச் சேர்ந்த 500-க்கும் மேற்பட்டவர்களை புளொட் தனது சித்திரவதைக் கூடாரங்களில் படுகொலை செய்து சவுக்குத் தோப்புகளில் புதைத்த போது, அதற்கு தங்க முலாம் பூசி கொலைகளை நியாயப்படுத்தி ஒரு அரசியல் தலைவனாக இருந்தவன் தான் இவன்.

புளொட் இராணுவ அரசியல் பலத்தை முற்றாகத் துறக்கும் வரை, அவ்வியக்கத்தின் விசுவாசமான ஒரு தலைவனாக அனைத்து மனித விரோதத்தினதும் வழிகாட்டியாக இருந்தான். கொலைகாரத் தலைவன் உமாமகேஸ்வரனின் வலது கையாக நக்கித் திரிந்தான். பல தொடர் படுகொலைகளுக்குத் துணை நின்றான். பல பத்து கொலைகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்வித்தான். ஏன் புலிகளுக்கு எதிராக புளொட் நடத்திய இறைகுமாரன், உமைகுமாரன் படுகொலை முதல் சுழிபுரம் படுகொலைகள் வரை, அதை செய்வித்ததிலும், செய்ததை நியாயப்படுத்துவதிலும் ஒரு தலைசிறந்த வல்லுனராகச் செயல்பட்டான். சுழிபுரம் படுகொலைகள் நிகழ்ந்தபோது அப்பிரதேசத்தில் பிரசன்னமாகவிருந்தும் படுகொலைகளை நடத்தியது புளொட் அல்ல என்ற திசை திருப்பிய பிரச்சாரத்துக்கு அங்கீகாரம் தந்தான்.

புளொட்டின் மனிதவிரோத செயல்பாட்டை எதிர்த்தும், உட்படுகொலைகளையும், வெளி படுகொலைகளையும் எதிர்த்து தீப் பொறி முதல் பலர் இயக்கத்தில் இருந்து குழுவாகவும், தனியாகவும் வெளியேறிய போது, அவர்களுக்கு எதிராக ஆயுத நடவடிக்கை எடுக்க ஆயுதம் தரித்து கச்சை கட்டி நின்றவன் தான் இந்தச் சிவராம். அவர்களைப் படுகொலை செய்ய சதிகளை உமாமகேஸ்வரனுடன் இருந்த கொலைகாரர் கும்பலுடன் சேர்ந்து திட்டமிட்டவன் தான் இந்த 'மாமனிதன்' சிவராம். அவர்களைக் கொல்லவும், கடத்தி சித்திரவதை செய்யவும் துணை நின்றவன் தான் இந்தச் சிவராம். சந்ததியாரைச் சித்திரவதை செய்து கொல்வதற்குப் பக்கத் துணையாக நின்றவன்தான் இவன். அந்தக் கொலையை அரசியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்தி புளொட்டில் அரசியல் பிரச்சாரம் செய்தவன். புளொட் சாதித்து முடித்த தொடர் படுகொலைகளின் மூளையாக "மாமனித"னாகத் திகழ்ந்தவன்தான் இவன். இவை மட்டுமல்ல அவனின் வரலாறு மொழி அறிவு சார்ந்த அறிவையும், மார்க்சியத்தையும் கற்று, அதைக் கொண்டு ஏமாற்றி பிழைக்கவும் தவறவில்லை. மார்க்சியத்தின் பெயரில் அதைத் திரித்து, புளொட்டின் பாசறைகளில் பெண்களையே நுகரவைத்ததுடன், தானும் நுகர்ந்து ஒரு ஆணாதிக்கச் சமூக விரோதப் பொறுக்கியாகத் திகழ்ந்தான். இப்படி மக்கள் விரோத பாத்திரத்தின் எல்லா வடிவத்திலும் தன்னைத் தான் 'மாமனித'னாக அலங்கரித்தான். தனது அறிவின் திறமையைப் பொறுக்கித் தின்பதற்காக மட்டும் பயன்படுத்தினான். எப்போதும் பலமானவர்களின் பின்னால் நின்று வாழத் தெரிந்தவனாக, அனைத்து மனிதவிரோதச் செயலுக்கும் துணை நின்றான்.

புலிகள் மாற்று இயக்கங்களைத் "துரோக" முத்திரை குத்தி அழித்தொழிக்கும் போது, சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளால் தப்பி பிழைத்தான். ஒரு துரோகியாக மரணிக்காது சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையால் தப்பினான். இன்று தியாகியாகி 'மாமனித'னாகியுள்ளான். இது தமிழ்த் தேசிய வரலாற்றின் குறிப்பான முரண்நிலைதான். புளொட் வாசுதேவன் (முன்னைநாள் புளொட் அரசியல்துறைச் செயலர்), கண்ணன் (முன்னைநாள் புளொட் படைத்துறைச் செயலர் - சோதீஸ்வரன்) போன்றோர் புலிகள் பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்துக் கூட்டமாக மட்டக்களப்பில் படுகொலை செய்தபோது, அதில் விதிவிலக்காக எப்படியோ (எப்படி என்பது மர்மமாகவே உள்ளது.) தப்பி பிழைத்தான். தப்பிப் பிழைத்தாலும் தொடர்ந்து புலிகளின் துரோகிகள் பட்டியலில் முன்னணி நபராகவே இருந்தான்.

புளொட் சொந்தப் பலத்தை இழந்த நிலையில், சிவராம் அதில் இருந்து கலைந்து சென்றான். மாற்று கருத்துக்களை முன்வைத்தவர்களின் பின்னால் ஓட்டிக் கொள்ள முனைந்தான். புலம்பெயர் இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் முதல் சரிநிகர் வரை அனைவரும் இவனின் சமூக விரோத நோக்கத்துக்குத் துணை போனார்கள். வாழத் தெரிந்த புத்திஜீவியான இவன், மாற்று இலக்கியம் என்பது வெற்றுவேட்டு என்பதைப் புரிந்து கொண்டான். இதனால் தான் வாழ முடியாது என்ற நிலையை அடைந்தான். அதே நேரம் தராக்கி என்ற பெயரில், புலியெதிர்ப்பு கட்டுரைகளையே எழுதி வந்தான். இதன் மூலம் இனவாதிகளுடன் சேர்ந்து நக்கிப் பிழைக்கத் தொடங்கினான். ஏகாதிபத்தியத் துணையுடன் உலகம் சுற்றும் வாலிபனாகவும், மர்மமான வகையில் வசதியான வாழ்வின் அடிப்படையையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டான்.

புலிகள் தமது முன்னைய துரோகிகளைப் பினாமியாக்கி "மாமனிதனாக்க" முடியும் என்பதை அனுபவ ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டது முதல், இவர்களின் பால் சில நெகிழ்ச்சி போக்கைக் கையாண்டனர். பலரைப் பினாமியாக்கவும், தமது உளவு தரகு படையாக்கவும் தொடங்கினர். இதை வசதியாகப் பற்றிக் கொண்ட சிவராம், புலிப்பினாமியாக குத்துகரணம் அடித்தான். புலிசார்பு பிரச்சாரத்தை, புலியெதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தில் இருந்து மாற்றி அமைத்தான். புலிகள் தமது அரசியல், இராணுவ ஆய்வாளராகக் கருதும் அளவுக்குச் சிவராம் புலிகளின் நம்பிக்கைக்குரிய பினாமியானான். இவன் புலிகளின் படுகொலைகளை நியாயப்படுத்தவும், அதை இனம் தெரியாத கொலைகளாகக் காட்டவும் ஒரு நாளும் பின் நிற்கவில்லை. புளொட்டில் எதைச் செய்தானோ, அதையே புலிகளுக்காகச் செய்யத் தொடங்கினான்.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அனைத்தையும் தனது சொந்த திறமையால் உப்புச் சப்பின்றி நியாயப்படுத்தினான். இதனால் மட்டும் மிக பிரபல்யம் அடைந்த ஒரு ஊடகவியலாளனாக மாறினான். தமிழ்த் தேசியம் என்பது புலியின் நலன் என்ற குறுகிய விளக்கத்துக்கும் செயல்பாட்டுக்கும் அமைய, நியாயப்படுத்தியவர்கள் தமிழ்த் தேசியவாதியாகக் காட்டப்படுவதே இன்றைய தமிழ் ஊடகவியல் தத்துவமாகும். இதற்கு அமைய இயங்கிய சிவராம் என்ற தராக்கி புலித் தேசியத்தின் உச்சியில் வைக்கப்பட்டான்.

இவன் ஒரு கடைந்தெடுத்த இரட்டை வேடம் போட்ட சந்தர்ப்பவாத நரியன். இதன் அங்கமாக புலிகளின் உள்முரண்பாடுகளை விரிவாக்கும் பணியில், கருணாவுக்குச் சார்பாகவே செயல்பட்டான். கருணாவுக்கும் புலிகளின் தலைமைக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை, அரசியல் முலாம் பூசி பிரதேச முரண்பாடாக வெளிக் கொண்டு வந்ததில் சிவராமின் பங்கு மிக முக்கியமானது. கருணா புலிகளில் இருந்து பிரிந்துள்ளதை உத்தியோகபூர்வமான அறிவித்த அன்றும், அதற்கு முன்பும் கருணாவுடன் மிக நெருக்கமாகப் பணியாற்றியான். கருணா பகிரங்கமாக தனது சொந்தப் பிளவை அறிவித்த அன்று, பி.பி.சி. யானது சிவராமின் பேட்டியை உடன் ஒளிபரப்பியது. அதில் சிவராம் கூறினான். ‘நான் இப்பகருணாவோடு நின்றதான் வருகின்றேன். இது பிளவுறாத வகையில் தீர்க்கப்படும்’ என்றான். இப்படி கருணாவுடன் கூடிக் கூலாவிய அவன், கருணாவின் பிளவுக்கு அரசியல் முலாம் கொடுக்கும் வகையில் பிரதேசவாத அரசியல் அடிப்படையை ஏற்படுத்தினான்.

கருணாவின் பிளவை அடுத்து பாரிசில் வெளியாகிய அனாமதேயத் துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்று, சிவராம் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் சிவராமைக் குற்றம் சாட்டியது. இப்படித்தான் அன்று தொடங்கியது. புலிகள் நிலைமையின் விபரீதத்தையும், விளைவையும் புரிந்து கொண்டு, கருணாவைத் தனிமைப்படுத்தி அழிக்கும் வகையில் சில இராணுவ வியூகங்களை வகுத்தனர். இதனடிப்படையில் சிவராமை வளைத்துப் பிடித்து கருணாவுக்கு எதிராகச் சிவராமின் கட்டுரையை வீரகேசரியில் பிரசுரிக்க வைத்தனர். இதன் பல ஆயிரம் பிரதிகளைப் புலிகள் போட்டோ கொப்பி எடுத்து இலவசமாக விநியோகித்தனர். அத்துடன் சிவராமின் துணையுடனும், தனியாகவும் மட்டக்களப்பு புலி முக்கியஸ்தர்கள் பலரைக் கருணாவுக்கு எதிராக மாற்றியமைத்தனர். அவர்களைக் கருணாவுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கையில் பயன்படுத்தினர். இப்படி பயன்படுத்தப்பட்டவர்கள் பலருக்கு இன்று என்ன நடந்தது என்பது தெரியாத மர்மமான ஒரு இரகசிய விடையமாகி விட்டது.

குறிப்பாக திருகோணமலை தளபதி பதுமன் ‘நான் தான் இப்போது தளபதி’ என்று பேட்டி வழங்கினார். பின்னால் அவர் எங்கே என்று தெரியாது. இப்படித்தான் சிவராம் பயன்படுத்தப்பட்டார். சிவராமைப் புலிகள் தமது இராணுவ இலக்கில் பல வழிகளில் கையாண்டனர். கருணா தரப்பை இனம் காணவும், மறைவிடங்களை இடம் காட்டவும் கூட புலிகள் பயன்படுத்தினர். கொழும்பில்

நடந்த கூட்டக் கொலை ஒன்றை, அரசு தெரிந்து கொள்ள முன்பே சிவராமின் இணையம் செய்தியாக வெளியிட்டது. இதைப் பார்த்துத் தான் கொலை நடந்ததை அரசு அறிந்து அங்கே சென்றது. இதனால் கொலைக்கும் சிவராமுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்ற சந்தேகத்தை அரசுக்கு ஏற்படுத்தியது. இதனால் அவர் மீதான கண்காணிப்பு, விசாரணை, சோதனைகள் தொடர்ச்சியாக அதிகமாகியது.

மறுபக்கத்தில் புலிகளின் இராணுவ நடவடிக்கையால் பின்வாங்கிய கருணா தரப்பு, தம்மை இராணுவ ரீதியாக (அரசியல் ரீதியாக அல்ல) நிலைப்படுத்திக் கொண்டு மெதுமெதுவாக எதிர்தாக்குதலை நடத்த தொடங்கியுள்ளனர். இதன் மூலம் தமது பலத்தை உயர்த்தி வருகின்றனர். படுகொலை அரசியலை அண்ணன் தம்பியாக ஒரே இயக்கப் பாணியில் பரஸ்பரம் நடத்துகின்றனர். சிவராம் தர்மசங்கடமான நிலையில் அங்கு இங்குமாகத் திக்குமுக்காடும் வகையில் சிக்கிக் கொண்டான். அவன் கொல்லப்படும் முன் வீரகேசரியில் எழுதிய கட்டுரை இதற்கு தெளிவாக விளக்கமளிக்கின்றது.

புலிகள் மீதான மறைமுகமான சூழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட விமர்சனமாக இது அமைகின்றது. சாதியம், பிரதேசவாதம் போன்றவற்றை இனவாத அரசு பயன்படுத்துகின்றது. அந்த விமர்சனத்தில் ‘நாங்கள் பேயராக்கப்படுகிறோம் என்ற தன்மை உணர்வு மக்களிடையே கூர்மையடைந்ததாலேயே எமது போராட்டம் எழுச்சியடைந்தது! அந்த அரசியல் எழுச்சியும் முனைப்பும் எமது போராட்டம் தடம் புரளாமல் இருக்க உதவின. இவை மழுங்கிப் போகுமாயின் நாம் சலுகைகளுக்காகச் சோரம் போகின்ற கேவலமான ஒரு கூட்டமாகிவிடுவோம்!’ என்றார். இதைப் புலிகள் தவிர்க்கும் வகையில், புலிகள் தமது அரசியல் நிலைபாட்டை மாற்ற வேண்டும் என்றார். ‘எரிக்கோல்கெம் வருகிறார்! அவரைப் புலிகள் சந்திக்கின்றார்கள் சிரித்துக் கொண்டே கைக்குலுக்குகிறார்கள்’ இப்படி புலிகளை விமர்சித்து, தனது பழைய கருணா நிலைக்குச் சென்று, கருணா தரப்பைக் குளிர்மைப்படுத்தவே முனைந்தார். இக்கட்டுரை, சிவராமின் வழமையான பல குத்துக்கரணங்களின் மற்றொரு வெட்டுமுகம் தான். மாறிவரும் நிலைமைகளில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்கவும், நக்கிப் பிழைக்கவும் முனைந்த சந்தர்ப்பவாதத்தின் வெளிப்பாடு தான் இது.

இவற்றையும் தாண்டி சிவராம் படுகொலை செய்யப்பட்டு விடுகின்றான். யார் இந்தப் படுகொலையைச் செய்தார்கள். இது

சிக்கலான வகையில் காணப்படுகின்றது. பொதுவாக அரசின் திட்டமிட்ட வழிகாட்டல் இல்லாத அரசில் இருக்கும் ஒரு பிரிவு அல்லது சிங்கள இனவாதச் சார்பு குழுவே இதைச் செய்திருக்கும் வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது. இந்தக் கொலை செய்தவர்கள் அதைக் கொண்டாட வக்கிரமாக, அவரின் மனைவியிடமே இதைத் தெரிவித்த விதம் வித்தியாசமானது. இங்கு பழிவாங்கும் உணர்வு மேலோங்கி காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அண்மையில் கடத்திக் கொண்டு செல்லப்பட்ட புலனாய்வு அதிகாரி ஜெயரட்ணத்திற்குப் பழிவாங்கும் வகையில், அவருடன் இருந்த குழு அல்லது அதற்குப் பழிதீர்க்கும் வகையில் ஒரு குழு இதைச் செய்திருக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம்.

மறுபக்கத்தில் சிவராமின் மனைவி நன்கு அறிமுகமான குரவே, கொல்லப்பட்ட செய்தியைத் தமக்குக் கூறியதாகத் தனது வாக்குமூலத்தில் கூறுகின்றார். இது நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்குகின்றது. இங்கு புலிகள் அல்லது கருணா தரப்பும் கூட ஏன் செய்திருக்கக் கூடாது என்ற கேள்வியை நாம் இலகுவாக நிராகரிக்க முடியாது.

புலிகளுடன் கருணா தரப்பின் பிளவை அதிகரிக்க வைத்து, அதற்கு அரசியல் முலாம் பூசிய பின் நட்பாற்றில் கைவிட்டதைப் பழிதீர்க்கவும் இதைச் செய்திருக்கலாம். புலிகளுடன் சேர்ந்து தம்மைக் காட்டிக் கொடுத்து, பல படுகொலைகளுக்குத் துணைபோனதைப் பழிதீர்க்கவும் இதைச் செய்திருக்கலாம். இந்த ஊகங்கள் நிராகரிக்க முடியாதவை.

இதேபோல் கருணாவின் பிளவுக்குத் துணை நின்ற சிவராமைப் புலிகள் பயன்படுத்தி முடிந்த நிலையில், பிளவுக்குத் துணை நின்ற இரட்டை வேடதாரியைப் பழிதீர்க்க புலிகள் கொண்டு இருக்கலாம். புலிகள் - கருணா பிரச்சினையின் போது, புலிகளுக்குச் சார்பாக மட்டக்களப்பில் துணை நின்ற பல முக்கியஸ்தர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதுபோல் அதன் தொடர்ச்சியில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம். அத்துடன் புலிகளின் அரசியல் அடிப்படையையே மாற்ற வேண்டும் என்று சிவராம் வீரகேசரியில் எழுதிய கட்டுரையின் அடிப்படையில், சிவராமின் இரட்டை வாழ்க்கையை நன்கு புரிந்து கொண்ட புலிகள் அவரைக் கொல்வதைத் துரிதமாக்கியிருக்கலாம்.

எது எப்படி இருந்தாலும் சிவராம் போன்ற மனித விரோதியை இவர்கள் யாருமே கொல்வதை அங்கீகரிக்க முடியாது. மக்கள் தான்,

தமது சொந்த மக்கள் நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கவும் தண்டிக்கவும் முடியும். இன்று புலிகள் அவருக்கு “மாமனிதர்” என்ற கவுரவப் பட்டத்தை வழங்கியுள்ளனர். அதில் அவர்கள் “தி.தருமரட்ணம் சிவராம் அவர்கள் எளிமையும் நேர்மையும் பொருந்திய ஒரு தனித்துவமான மனிதர்” என்கின்றனர். இவை எல்லாம் உண்மையா? நம்புங்கள் உண்மை என்று. அதைத் தேசியத்தின் பெயரிலும் தலைவரின் பெயரிலும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று. ஆனால் சிவராம் தமிழ் இனத்துக்குச் செய்த கொடுமைகளை வரலாறு ஒரு நாளுமே மன்னிக்காது.

புளொட் நடத்திய கொலைகளை நியாயப்படுத்தியது முதல் புலிகளின் மக்கள் விரோதப் படுகொலை அரசியலை நியாயப்படுத்திய எல்லை வரைக்கும் இந்த “மாமனிதர்” என்ற கவுரவம் பொருந்தி விடுகின்றது. ஏன் இறைகுமாரன் உமைகுமாரன் படுகொலை முதல் சுழிபுரம் படுகொலை வரை அதை நியாயப்படுத்திய தற்கும் சேர்த்து வழங்கப்பட்டதே “மாமனிதர்” கவுரவம். அது மிகச் சிறப்பாகவே பொருந்துகின்றது. புலிகளின் அண்மைய அரசியல் காட்டிக் கொடுப்புக்கு ஏற்ப சிறப்பான தெரிவுதான் இந்த “மாமனிதர்” கவுரவப் பரிசு.

போப் இல்லாத இயற்கையும் அதில் வாழும் மனிதர்களும் அழிந்து விடுவார்களா? இதை யாராவது நம்புகின்றார்களா?

இயற்கையான உலகில் ஒரு சில இத்தாலிய மனிதர்கள் உருவாக்கிய வத்திக்கானும், அதை நிர்வகிக்கும் சர்வாதிகாரியான போப்பாண்டவரும், இந்த உலகில் இல்லை என்றால் உலகம் இயங்காதா? உலகம் அழிந்து போய் விடுமா? போப் இல்லை என்றால் உலகம் அழிந்து போய்விடும் என்று, உலகில் யாரும் நம்புவதில்லை. இயற்கையும், மனிதனின் எதார்த்த வாழ்வியலும் இந்த உண்மையை எடுத்தியம்புகின்றது. இந்த உண்மையான எதார்த்த உலகத்தில் எதற்காக மரணித்து போன போப்புக்காக இந்தளவு கூத்துக்களைச் சிலர் நடத்துகின்றனர். மிகவும் கிறிஸ்துவ பக்தியுள்ளவனும் சரி, நிஜமாகவே இயற்கைக்கு வெளியில் கடவுள் இருக்கிறான் என்பதை நம்புகின்ற ஒருவனும் சரி, போப்பாண்டவரும் அவரை உருவாக்கிய வத்திக்கானும் இல்லை என்றாலும், உலகமும் இயற்கையும் இருக்கும் என்றே நம்புகின்றான். அப்படித்தான் அவன் இயற்கையில் வாழ்கின்றான்.

அப்படியாயின் ஏன் போப்புக்காகப் புலம்புகின்றனர். அவர் இந்த உலகில் உள்ள மக்களின் அடிப்படை வாழ்வுக்காக எதைத்தான் செய்துள்ளார். இந்தக் கேள்விக்கு யாரும் சரியாகப் பதிலளிப்பதில்லை, பதிலளிக்கப் போவதுமில்லை. ஆனால் அங்குமிங்குமாகச் சில உண்மைகளை ஒத்துக் கொண்டு விடுகின்றனர். போப்பாண்டவ

ரும், வத்திக்கானும் கடந்து வந்த வரலாற்றில் மக்களுக்கு எதிராகக் கொடுமைகள் செயல்பட்ட வரலாற்றை இறந்து போன போப் ஜான் பால் II ஒத்துக் கொண்டதால், அதைச் சொல்லி புகழுகின்றனர். பிரிட்டிஸ் மகாராணியின் இடத்துக்கு வாரிசாக இருந்த டயானா, ஒரு மொடலாக கவர்ச்சிப் பிம்பமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தி ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தவர். அவர் விளம்பரத்துக்காக அடிநிலை மக்களைத் தொட்டுக் கதைத்ததை ஒரு மனிதாபிமான செயலாகக் கட்டமைத்து, அந்தப் பிம்பத்தைக் காட்டி டயானாவை நவீன தகவல் மையங்கள் வழிப்பாட்டுக்குரிய விளம்பரப் பொருளாக்கினர். அதேபோல் தான் போப்பாண்டவர் பற்றிய பிம்பமும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது.

இல்லாத கடவுளின் தூதனாக அல்லாமல், இயற்கைக்கு உட்பட்டு மரணித்துப் போன போப்பாண்டவர், கடந்த 25 வருடத்தில் எதை இந்த உலகுக்குச் செய்தார்? எதை வைத்துத்தான் புகழுகின்றனர்.

கடந்த 1800 வருடங்களில் மதத்தின் பெயரில் கிறிஸ்துவக் கொடுங்கோலாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவப் பயங்கரவாதக் காலத்தில், மக்களை ஒடுக்கி வந்த வத்திக்கானின் வரலாற்றின் மீதான மன்னிப்புக் கோரலை எடுத்துக் காட்டிப் போற்றுகின்றனர்.

இயற்கையைச் சமூகச் சொத்துரிமையாகக் கொண்ட கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் திட்டமிட்ட சதிகள் மூலம், இயற்கையைத் தனியார் சொத்துரிமையை உருவாக்கிய பெருமைக்காகப் போற்றுகின்றனர்.

சமூகச் சொத்துரிமையை ஒழித்து அதனிடத்தில் தனியார் சொத்துரிமை இயல்பாகவே உலகமயமாதலாகிய போது, அதன் விளைவுகள் சிலவற்றைக் கண்டித்தமைக்காகப் போற்றுகின்றனர். இங்கு குறிப்பாக ஏகாதிபத்தியக் கலாச்சார வகைகளை எதிர்த்தார். ஆனால் உற்பத்தி முறையை அல்ல.

இவற்றைப் பிரதானமாக கொண்டே போப்பரசரைப் புகழ்கின்றனர். உண்மையில் மரணம் பற்றி முக்கியத்துவம் கொடுத்த தகவல் கட்டமைப்பு, மேலும் மக்களின் வாழ்வைத் திட்டமிட்டு அழிக்கும் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகின்றது. மக்களின் அனுதாபத்தை உருவாக்கி அதில் குளிர் காய்வது தான் மூலதனத்தின் நரித்தந்திரம். இதுவே அண்மையில் ஏற்பட்ட சுனாமிக்கும் நடந்தது. பல ஆயிரம் கோடி பணத்தைச் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பெயரில்

திரட்டிய போதும், அந்த பணத்துக்கு என்ன நடந்தது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால் சனாமியின் பெயரில் அரசியல் இலாபங்களையும், பொருளாதார இலாபங்களையும் ஏகாதிபத்தியங்களின் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் முதல் பலர் ஏற்கெனவே அனுபவித்து விட்டனர், அனுபவிக்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மேலும் இவர்களிடம் இழப்பதே அதிகமாக உள்ளது. இதையேதான் போப் பாண்டவரின் மரணம் பற்றி விளம்பரத்திலும் செய்கின்றனர். தகவல் மையத்தின் துணை கொண்டு உலகத்தையே திட்டமிட்டு வளைக்கின்றனர்.

தகவல் விளம்பர உலகின் பிரச்சாரத்தால் போப்பாண்டவருக்காக இரண்டு எதிர்நிலை உலகம் புலம்புகின்றது. மூலதனத்தின் அதிகார வர்க்கம் ஒருபுறம் புலம்புகின்றது. இவர்களின் திட்டமிட்ட புலம்பல், அடிநிலையில் உள்ள உலக மக்களைப் புலம்ப வைத்துள்ளது. ஒருங்கிணைந்த தகவல் மையங்கள், பத்திரிக்கைகள், ரேடியோ ஒளிபரப்புகள், தொலைக்காட்சி படமாக்கல் மூலம், உலகெங்கும் இந்த மரணம் பற்றிய ஒரு பிரச்சார யுத்தியைக் கட்டமைக்கின்றனர். மக்களை வலிந்திழுத்து அவர்கள் மேல் திணிக்கும் பிரச்சாரம் மூலம், மக்களை மந்தைகளாக அணிதிரட்டுகின்றனர். போப் பாண்டவரும், வத்திக்கானும் மக்களுக்கு எதைத்தான் செய்தனர் என்ற அடிப்படைக் கேள்வியை எழுப்பாத வகையில், புனிதங்களின் பெயரில் பண்ணை மந்தைகளாகவே மக்களை மாற்றும் யுத்திகையாளப்படுகின்றது.

வத்திக்கானும் அதன் செல்வங்களும் எங்கிருந்து எப்படி உருவாகின்றது? சகமனிதனின் உழைப்பில் நீடித்து நிற்கும் வத்திக்கானின் கிறிஸ்துவ மகிமைகள் தான் என்ன? அது சகமனித உழைப்பைச் சுரண்டுவதாகும். இதற்கு உட்பட்டுதான் கடவுளின் மகிமை போற்றப்படுகின்றது. சக மனிதனின் உழைப்பைச் சுரண்டுவதை ஒரு கணம் நிறுத்தினாலே, வத்திக்கானின் அதிகாரம் தகர்ந்து போகும். பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உலக மக்களைச் சுரண்டி கிறிஸ்துவ மகிமைக்காக பல கோடி பணத்தை வத்திக்கானுக்கு வழங்குகின்றன. எதற்காக இவை? மக்களை அடிமைப்படுத்தும் அற்புதமான மகிமைக்காகவே. ஒரு நாளைக்குக் கோடிக்கணக்கான கோழிகளை இயந்திரகதியில் உருவாக்கி அதே வேகத்தில் வெட்டும் கே.எப்.சி. என்ற பன்னாட்டு உணவகம், வருடாந்தம் பல கோடி பணத்தை (அவர்களின் சொந்த இணையத்தைப் பார்க்கவும்.) வத்திக்கானுக்கு கொடுக்கின்றதே ஏன்? பரிசுத்த கடவுளின் பெயரிலான புனிதத்தின் மகிமையின் விளைவே மூலதனம் தான்.

இதை ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகம் ஒன்று அருமையாகக் கூறுகின்றது. அதைக் கீழ்க்கண்ட பாடலில் காணலாம்.

“தங்கம், மஞ்சள் நிறமாய் மின்னும் தங்கம்!
அருமையும் பெருமையும் என்னென்ன செய்திடும்!
கறுப்பை வெள்ளையாக்கும், கெட்டதை நல்லதாக்கும்!
தவறென்றானதைச் சரியென்றாக்கிடும்!
இழிந்ததை சிறந்ததாய் உயர்த்தி வைத்திடும்!
கிழவனைக் குமரனாய், அஞ்சி நடுங்கும்
கோழையைத் தீரனாய் மாற்றி வைத்திடும்!
... என்னே இது, விண்ணுறை தெய்வங்களா!
அர்ச்சகரை, அடியாரை உம்மிடமிருந்தே கவர்ந்து கொள்ளுமே!
மல்லர்தம் தலையணை தட்டிச் செல்லுமே!
இம்மஞ்சள் அடிமை என்னென்ன செய்திடும்?
மதங்களைப் பிணைக்கும், சிதைக்கும்!
படுபாவிக்கும் அருள் பாலிக்கும்!
தொழுநோயென்றும் பாராது குலாவச் செய்திடும்!
கொள்ளையர் தம்மை அவையிலமர்த்தி,
பட்டமும் பாராட்டும் பெற்றுத் தந்திடும்!
வதந்திய விதவையை மணவறையில் அமர்த்திடும்!
... வினை வைக்க வந்த மண்மகளே!
மனிதரனைவர்க்கும் வாய்த்த விலைமகளே!”

தங்கம் பற்றி ஷேக்ஸ்பியரின் கூற்றுகள், கிறிஸ்தவமும் மூலதனமும் இணைந்து நடத்தும் வக்கிரத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமான வரிகளாகவே இவை உள்ளது. இயற்கையையும் எதார்த்த வாழ்வையும் மறுக்கும் கிறிஸ்துவத்தின் மீதும், அதன் மகிமை மீதும் நம்பிக்கை வைத்துள்ள மக்கள், பிரதானமாக இரண்டு அடிப்படையான வாழ்வியல் விடயங்கள் மீது சார்ந்து உள்ளது.

1. இந்தப் பூமியில் உழைத்தும் வாழ முடியாத வாழ்வியல் அவலங்களைச் சுமந்து நிற்கும் மக்கள், அதற்கான தீர்வாக இறைவனைக் கெஞ்சி பக்தி கொள்கின்றனர். ஜனநாயகத்தையும், சுதந்திரத்தையும் ஆன்மாவாகக் கருதி போற்றும் இந்தச் சமூக அமைப்பு, மனிதர்களின் வாழ்வியல் துயரங்களைக் காது கொடுத்து கேட்கவும், அதைத் தீர்க்கவும் மறுக்கின்ற ஒரு சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் கட்டமைத்துள்ளது. பகுத்தாய்வு முறையைக் கைவிட்டு விலங்குகளாகிப் போன இந்தப் பூமியில், பகுத்தறிவுள்ள சமூக மனிதன் இல்லாத ஒரு உலகக் கட்டமைப்பில்

கற்பனையான ஒரு சிருஷ்டிப்பு மீது நம்பிக்கை கொண்டு அடி நிலை மக்கள் முறையிடுகின்றனர். இதன் போது தமது கற்பனை கடவுள் காது கொடுத்து கேட்பதாக நம்புகின்றனர். அதனால் தனது மனத் துயரங்களைச் சொல்லி மனதார அழமுடிகின்றது. இதுவே கடவுள் நம்பிக்கையாகின்றது. இதுவே பக்தியாகின்றது. சமூகக் கொடுமைகளைச் சமூகம் தீர்க்கத் தவறுகின்றதன் விளைவு நம்பிக்கையாக, பக்தியாகப் பிரதிபலிக்கின்றது. தனிமனிதர்கள் சமூகத்தை எதிர்கொள்ள முடியாததன் விளைவு, பக்தியில் வடிகாலாகின்றது. மனிதனுக்குச் சமூகப் பொருளாதார வழிகளில் சமூகம் ஏற்படுத்தும் உளவியல் நெருக்கடிகளை, இல்லாத ஒரு கடவுளிடம் கூறிவிடுவதன் மூலம் எதிர்காலம் மீதான நம்பிக்கை சார்ந்து ஆறுதலளிக்கின்றது. இதுவே ஏழையின் கடவுள் நம்பிக்கை மற்றும் பக்தியின் சூட்சுமமாகும்.

2. சமூகப் பொருளாதார வாழ்வில் திருப்தியோடு இருப்பவன், இருப்பதைத் தக்கவைக்கும் போராட்டத்தில் பக்தி கொள்கின்றான். அதாவது கடவுள் பற்றிய பயங்காரணமாகப் பக்தியாகின்றது. சமூகப் பொருளாதாரச் சமூகக் கட்டமைப்பு சூறையாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதையே தனிமனித சுதந்திரமாகவும் ஜனநாயகமாகவும் வரிந்து கொண்டுள்ளது. இதனால் மனிதர்களிடம் இருப்பதைச் சிலரிடம் இழப்பது என்பது கடவுளையும் கடந்த சுதந்திரத்தின் கட்டளையாகின்றது. இந்தப் பூலோகச் சட்டத்தைக் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அந்த மாயக் கடவுளும் கூட தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இதனால் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியலில் குறைந்த பட்சம் திருப்தியுடன் இருப்பவன், இருப்பதைத் தக்கவைக்கும் எதிர்கால நம்பிக்கையுடன் கடவுளை நம்புகின்றான். இவன் கடவுளை மிஞ்சும் பணத்தைக் கொண்டு கடவுளையே வாங்கி விடுகின்றான். சொந்த ஆடம்பரத்தையே பக்தியாக மாற்றிக் காட்டுகின்றான். வாழ்வு இழந்தவர்களை அடிமைப்படுத்தும் ஒரு சாதனமாக கடவுளையே மாற்றிவிடுகின்றான். இங்கு பயம் சார்ந்த பக்தி என்பது, ஆடம்பரம் சார்ந்த வழிபாட்டு முறையாகி விடுகின்றது. கற்பனையான கடவுளைக்கூட விலைக்கு வாங்கிவிடும் நிலையில், அந்தக் கற்பனை கடவுளை நம்பி முறையிடும் ஏழைகளையும் சேர்த்து வாங்கி விடுகிறான் அப்படி வாங்கி விடுவதன் மூலம், மனித அடிமைத்தனத்தின் செங்கோலையே கடவுளின் கையில் திணித்து விடுகின்றான்.

இயற்கை பூமிக்கு வேலியிடவில்லை. இயற்கை தனிச் சொத்துரிமையைப் படைத்து விடவில்லை. இயற்கை ஆணுக்குப் பெண் அடிமைகள் என்பதை உருவாக்கவில்லை. இயற்கை சாதிய ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்கவில்லை. இயற்கை இன மோதலை உருவாக்கவில்லை. கறுப்பர்கள் வெள்ளையரின் அடிமைகள் என்று கூறவில்லை. இயற்கை மனித உழைப்பைச் சுரண்டவில்லை. அப்படி இருக்க எப்படி இவைகள் உருவானது? கடவுளை நம்புகின்றவன் இந்த இயற்கையைக் கடவுள் படைத்ததாக நம்பினால் கூட, இது பொருந்தும். அப்படியாயின் இதை யார் இடையில் புகுந்து உருவாக்கியது. சமூக மனிதன் தனது சமூகப் பண்பை இழந்து, தனிமனிதக் காட்டுமிராண்டியாக உருவான போதே இதைப் படைத்தான். இது இயற்கைக்கும் சரி, கடவுளே இயற்கையைப் படைத்ததாக நம்புகின்ற ஒருவனின் நம்பிக்கைக்கும் சரி இது முரணானது அல்லவா. இதை எதிர்க்காத வகையில் மனிதனே உருவாக்கிய கடவுள் கோட்பாடுகள், மதத் தத்துவங்கள் அனைத்தும் இயற்கைக்கும் சரி, கடவுளுக்கும் சரி எதிரானது அல்லவா. ஏன் மதங்கள், கடவுள் கோட்பாடுகள் இவற்றை முரணற்றவகையில் எதிர்க்கவில்லை. ஏன் எதிர்த்துப் போராடவில்லை. கறைபடிந்து போன மனித வாழ்வியல் துயரங்களை நியாயப்படுத்திய மதக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் மனிதனுக்கு எதிரானதே. எந்த மதக் கோட்பாடும் இதற்கு விதிவிலக்கற்றவையே.

இப்படித்தான் மதவழிபாடுகள் கட்டமைக்கப்பட்டன, கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் மனித இனத்தின் உழைப்பைச் சுரண்டும் குறுகிய நலனுடன் இயங்கும் மூலதனத்தின் நலனுக்கு ஏற்றவகையில், தனிச் சொத்துரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கடவுள் கோட்பாடுகளையும், மதத் தத்துவங்களையும் உருவாக்கி மனிதனின் தலையில் தேய்த்து விடுகின்றனர். அதாவது சுரண்டும் சமூகப் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்ற வகையில் கடவுளை அரசியல்மயமாக்கி விடுகின்றனர். இது இன்று எல்லா மதத்துக்கும் விதிவிலக்கின்றி பொருந்துகின்றது.

இப்படித்தான் கிறிஸ்துவம் கடந்த 1700 ஆண்டுகளாக மனித வரலாற்றில் நடத்திய கொடூரங்கள், மனித இனம் காணாத கிரிமினல் மயமானதாகவே இருந்தது. கிறிஸ்துவம் ஐரோப்பிய அதிகார வர்க்கத்தின் மதமாக, அடக்குமுறை கருவியாக மதத்தின் பெயரில் செயல்பட்டது. அதாவது கிறிஸ்துவம் ஐரோப்பா மக்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தும் ஒரு அடக்குமுறை கருவியாக ஒரு நிறுவனமாகச் செயல்பட்டது. இந்த வகையில் செயல்படும் வத்திக்கான் என்ற

அதிகாரமையம், இன்று வரை சர்வாதிகாரக் கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே செயல்படுகின்றது. இந்த அதிகார மையம் வெள்ளையின ஆதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறிப்பாகப் பல நூற்றாண்டாகத் தெரிவான போப்பரசர்கள் அனைவரும் இத்தாலியரே. மொத்தமாக இதுவரை இருந்த 264 போப்பரசரில் ஒருவர் மட்டுமே இத்தாலி அல்லாத போலந்துகாரர். அவரே தற்போது இயற்கைக்கு உட்பட்டு மரணித்து போன போப்பரசர் இரண்டாவது ஜோன்போல். எப்படி இத்தாலி அல்லாத ஒருவர் தெரிவானார்.

நிலவுகின்ற தனிச்சொத்துரிமை அமைப்புக்குப் பதில் சமூகச் சொத்துரிமை நீடித்த ஒரு சில நாடுகளுக்கு எதிரான, கிறிஸ்தவச் சதியின் ஒரு அங்கமாகவே, ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆசியுடன் தான் இறந்து போன போப்பரசர் அதிகாரத்துக்கு வந்தார். போலந்தில், வர்க்கப் போராட்டத்தைக் கைவிட்ட நிலையில் உருவான போலிகம்யூனிச ஆட்சியிலும் தொடர்ந்து வந்த முதலாளித்துவ ஆட்சியிலும் சமூக சொத்துரிமை நீடித்து வந்தது. இதை எதிர்த்து இறந்து போன போப் தனிச் சொத்துரிமைக்கான சதிகளில் ஈடுபட்டார். முதலாளித்துவ ஆட்சியிலும், தொடர்ந்தும் நீடித்து சமூக சொத்துரிமையை எதிர்த்து இறந்து போன போப்பரசர் தனிச்சொத்துரிமைக்கான சதிகளில் ஈடுபட்டார். பல அச்சகங்களை இரகசியமாக நிறுவியதுடன் அமெரிக்க உளவு அமைப்பான சி.ஐ.ஏ.யுடன் கூட்டுச் சதிகளில் ஈடுபட்டார். அதை வேகப்படுத்தவும், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் சமூகச் சொத்துரிமையைத் தகர்க்கும் ஏகாதிபத்திய விருப்பங்களினால் இவர் போப்பரசரானார். இதனால் இவரை மரணத்தின் பின் அதனடிப்படையில் தகவல் மையங்கள் போற்றுகின்றன. இப்படி தனிச் சொத்துரிமையின் காவல் தெய்வமாகவே வத்திக்கான் திகழ்கின்றது. இதனடிப்படையில் தான் கிறிஸ்தவச் செய்திகளும், வழிபாட்டு முறைகளும், மதக் கோட்பாடுகளும் உலகெங்கும் பரப்புகின்றனர்.

இதன் கடந்த கால வரலாறு எல்லாம் கறைபடிந்தது. மக்களைக் கொள்ளையிடவும், அதன் ருசியால் சுரண்டவும் தொடங்கிய ஐரோப்பியக் காலனிய வரலாற்றில் கிறிஸ்துவம் ஆற்றிய பங்கு, பல கோடிக்கணக்கான மக்களை உயிருடன் கொன்று குவிக்க உதவியது. ஆப்பிரிக்க அடிமைகள் வியாபாரத்துக்கு ஆசியைப் பைபிளின் வாக்கிய துணையுடன் கிறித்துவம் வழங்கியது. இது மட்டுமா? தனிச் சொத்துரிமையால் உருவான ஆணாதிக்கச் சமூக அமைப்பின் நெம்பு கோலாகவே கிறிஸ்துவம் செயல்பட்டது. மேலும் அதன் பெயரில் பெண்கள் கண்காணிக்கப்பட்டுச் சிலுவையில் அறைந்து உயிருடன்

கொழுத்தியது. 1700 ஆண்டுகளாகக் கிறித்துவப் போதைக்கு முரணான அனைத்து அறிவியல் முயற்சியையும் மதத்துக்கு எதிரான பயங்கரவாதமாகக் காட்டி, கடவுளின் பெயரில் அறிவியலாளர்களைச் சித்திரவதை செய்தே கொன்றனர். சாத்தான்கள் என்ற ஒரே ஒரு அடைமொழிக்குள், பாரிய படுகொலைகளையும், சித்திரவதைகளையும் செய்தனர். 2000 வருடத்துக்கு முந்திய பல அரிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் முதல் நூல்கள் வரை அனைத்தையும் திட்டமிட்டே தேடியெடுத்து எரியூட்டினர். காலனி நாட்டைக் கொள்ளை இட்டு, அந்த மக்களை ஈவிரக்கமற்ற வகையில் கோடிக்கணக்கான பழங்குடி மக்களைக் கொன்றொழித்தனர். இவற்றுக்கு எல்லாம் வத்திக்கான் ஆசிச் செய்தியை வழங்கியதுடன், தனது மதக் கோட்பாடுகள் மூலம், பைபிள் வசனங்கள் மூலம் நியாயப்படுத்தியது. 1700 வருட இருண்ட கிறிஸ்துவ அதிகாரக் கட்டமைப்பில், பல பத்து கோடி மக்கள் பூண்டோடு அழிக்கப்பட்டனர். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது, போப்பாண்டவர் ஹிட்லருடனும் முசோலினியுடனும் கூட்டு வைத்து பல கோடி படுகொலைகளுக்கு ஆசி வழங்கியவர். (இந்த ஆவணங்களைக் கூட மக்களின் பார்வைக்கு வைக்க வத்திகான் மறுக்கின்றது).

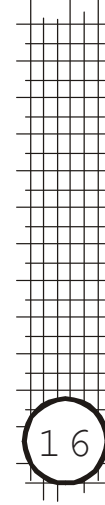
இந்த இருண்ட பயங்கரவாத வரலாற்றின் மீது போப்பாண்டவர் ஒரு வார்த்தை மூலம் மன்னிப்பு கோரியதையே பெருமையாகக் காட்டுகின்றனர். உண்மையில் இது மக்களை ஏமாற்ற நடத்திய வக்கிரமான, கபடத்தனமான நாடகமாகும். இதையே புலிகள் முதல் அமெரிக்க வரை எத்தனையோ மனித விரோத விடயங்களுக்கும் செய்கின்றனர். மக்களின் அறியாமையையும், நல்விருப்பையும் மோசடித்தனமாக கபடமாக ஏமாற்றுவது நயவஞ்சகத்தனமானது.

இவர்கள் கடந்தகாலம் மீதான ஒரு வார்த்தை மன்னிப்பு சுயவிமர்சனத்துக்கு உட்பட்டவையல்ல. மாறாகப் புதிய அடக்குமுறையின், மனிதவிரோதத்தின் வக்கிரங்களைக் கண்டு கொள்ளாது இருக்க பூசும் சாயங்களே. புதிய மனிதவிரோத வக்கிரங்கள் விரிந்த தளத்தில் கிறிஸ்துவம் முதல் அமெரிக்கா வரை எந்தவிதமான மனித உணர்வுமற்ற வகையில் தொடர்ந்து கையாளுகின்றனர். இதை நாம் இன்று உலகில் நடக்கும் எல்லா சர்வதேச விடயத்திலும் காணமுடியும். வத்திக்கான் கடந்தகால கிறிஸ்துவக் கொடூரங்களை உள்ளடக்கிய ஆவணங்களையே, மக்கள் பார்வையிட அனுமதிக்க மறுக்கின்றது. பின் எப்படித்தான் சுயவிமர்சனம் செய்ய முடியும். இறந்து போன போப்பரசரின் ஒரு வார்த்தை மன்னிப்பில் என்னதான் அர்த்தம் உண்டு. மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தி கடந்தகாலம் மீதான

எல்லா ஆவணங்களையும், உலகில் உள்ள மக்கள் பார்வையிடவும் விமர்சிக்கவும் அனுமதிக்காத நிலையில், உண்மையில் அந்தக் கொடூரத்தை தொடர்ச்சியாக நியாயப்படுத்துவதே தொடருகின்றது.

கிழக்கு ஐரோப்பியச் சமூகச் சொத்துரிமையைத் தனி சொத்துரிமையாக்கி அதன் வீழ்ச்சியைத் துரிதமாக்கிய போப்பரசர், இதனால் வெம்பிப் போன உலகமயமாதலின் சில கூறுகளை எதிர்த்து கருத்து கூறியதைப் பெருமையாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். உண்மையில் இதுவும் கபடமே. போலந்து மக்களை ஏமாற்றி சதிக்கு உடந்தையாக்கி மக்களின் பெயரில் இருந்து சமூகச் சொத்துரிமையை, தனிச் சொத்துரிமையாக்கியதன் மூலம் ஏற்பட்ட விளைவுகள் சமூகச் சிதைவைப் போலந்தில் உருவாக்கியுள்ளது. இதை உலகமயமாதலின் சில கூறுகள் என்ற அடிப்படையில் கண்டித்து போலந்து மக்களையும் உலகையும் தனிச்சொத்துரிமைக்காகவே சமாளிக்க முனைந்தார். இதே போன்று தென் அமெரிக்கா மக்களின் போராட்டத்தில் கிறித்துவம் சேர்ந்து நின்ற நிலையில் அதை அங்கீகரிக்க போப்பரசர் மறுத்தார். இதை அவர் கிறிஸ்துவத் தனிச்சொத்துரிமை கண்ணோட்டத்தில் மார்க்சியம் என்றார். இதுவே கிறித்துவ அமைப்பில் பிளவுக்கு இட்டுச் சென்றது. போப்பரசர் இதை கம்யூனிசம் என்றும், இது தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிரான வன்முறை போருக்குத் துணையாகும் என்று தனது செய்தியில் கூறிய அவர், அந்த மக்களைச் சமாளிக்கவும் உலகமயமாதலின் சில பக்கங்களைக் கண்டித்தார்.

உண்மையில் தனிச் சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்கவும், கிறித்துவ அமைப்பில் பிளவுகளைத் தவிர்க்கவும் வார்த்தை ஜாலங்களையும், சில சீர்திருத்தங்களையுமே செய்தார். இதன் மூலம் மக்களைத் தமது அறியாமை மீது தக்கவைக்கும் முயற்சியைப் போற்றியே, இன்றைய ஏகாதிபத்தியத் தகவல் மையங்கள் போப்பரசரை உலகத்தின் கதாநாயகன் ஆக்கினர். சமாதானத்தின் தூதனாகக் காட்டுகின்றனர்.

ஜே.வி.பி. சிங்களப் பேரினவாதிகளே ஒழிய, சர்வதேசியத்தை முன்னெடுக்கும் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியல்ல

ஜே. வி.பி. கட்சி ஒரு இனவாதக் கட்சியா? இல்லையா? என்ற அடிப்படையில் 12.5.2005 அன்று ரி.பி.சி. வானொலியில் ஒரு குதர்க்கமான விவாதத்தையே நடத்தினர். புலிகள் ஆதரவு நபர் ஒருவர் ஜே.வி.பி.யை இனவாதிகள் என்று கூற, ரி.பி.சி.யின் அரசியல் ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் அவர்களின் இனவாதிகள் இல்லவே இல்லை என்றார். இதற்கு ஆதரவாகத் தேனீ இணையத்தள ஆசிரியரும் களமிறங்கி பக்கப்பாட்டு பாடினார். இதைத் தொடர்ந்து இந்தக் கூத்தரங்கம் தொடருகின்றது.

புலி அல்லாதவர்களுக்குப் புலிக் காய்ச்சல் பிடித்த பின்பாக, எல்லாவற்றையும் புலிப் பூதக்கண்ணாடி கொண்டு பார்ப்பதன் மொத்த விளைவுகளே இது. இவர்கள் உலகத்தையே புலிக் கண்ணாடி கொண்டு பார்ப்பதன் மூலம், உலகத்தின் பொதுப்போக்கையே புலிக்குச் சாதகமா? பாதகமா? என்ற அடிப்படையில் அனைத்தையும் திரித்து விடுகின்றனர். புலிகள் அல்லாத மாற்று இதுவே என்ற ஒரு கண்ணோட்டத்தை, வானொலி மற்றும் இணையங்கள் ஊடாகத் தவறாகப் புனைந்து விடுகின்றனர்.

இவர்கள் யாருக்கும் மக்களைப் பற்றி ஒரு துளியும் அக்கறை கிடையாது. ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்ற வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தையே மிகக் கேவலமாகக் கொச்சைப்படுத்தி, அனைத்தையும்

புலிகளுக்கூடாகவே விளக்கும் எல்லை வரை சென்றுள்ளனர். புலியல்லாத கருத்துக்களில் இவை ஊடுருவி புரையோடிக் காணப்படுகின்றது.

புலிகள் ஜே.வி.யை.யை இனவாதிகள் என்ற சொல்லுகின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் குழு நலனுக்கு ஜே.வி.பி.யால் ஏற்படும் குறித்த பாதிப்பில் இருந்து தான் எதிரொலிக்கின்றனர். அரசியல் ரீதியாக ஜே.வி.பி.யின் பெரும் தேசிய இனவாதத்தை அம்பலப்படுத்த முடியாத நிலையில், புலிகள் தமது சொந்த குழு நலன் சார்ந்தே இனவாதிகள் என்கின்றனர். தமது அதிகாரத்தைத் தமிழ் மக்கள் மேல் மேலும் ஆழமாக நிறுவி ஒட்டச் சுரண்ட, அவர்களுக்குத் தேவையான ஒரு கட்டமைப்புக்கான தடையைத் தான் அவர்கள் இனவாதம் என்கின்றனர். இதற்கு அரசியல் சட்ட அமைப்பு ரீதியாக ஜே.வி.பி. கொடுக்கும் எதிர்ப்பினையே இனவாதமாகப் புலிகளும், நக்கித் திரியும் புலிப் பினாமிகளும் காட்டுகின்றனர்.

இதை அரசியல் ரீதியாக ரி.பி.சி.யும், புலி எதிர்ப்பு இணையங்களும் எதிர்கொள்ள வக்கற்றுப் போகின்றன. இதனால் புலிகளின் முடிவுக்கு மாற்றாக எதிர்மறையில் அனைத்தையும் முடிவெடுக்கும் அரசியல் இழிநிலைக்கு, கண்ணை மூடிக் கொண்டு குதர்க்க வாதத்தைச் செய்கின்றனர். மறுபக்கத்தில் புலிகளின் மக்கள் விரோதப் பாசிசப் போக்கு, இவர்களின் அரசியல் மேலாண்மையைத் தக்கவைக்கின்றது. தமது அரசியல் நிலைப்பாட்டைத் தூய்மையானதாக இதன் மூலம் காட்ட முனைகின்றனர். இதன் மூலம் சிலருக்கு ஒளி வட்டம் போடுகின்றனர்.

இதன் ஒரு அங்கமாகவே ஜே.வி.பி.யை இனவாதிகள் அல்ல என்கின்றனர். இதற்கு ரி.பி.சி. அரசியல் ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் படிப்படியாக ஜே.வி.பி.யின் கொள்கை வகுப்பாளராக மாறி, அவர்களைச் சிங்கள இனவாதிகள் அல்ல என்கின்றனர். நக்கித் திரியும் புலிப் பினாமிகளைப் போல், ஜே.வி.பி. பினாமிகள் பலர் புலியெதிர்ப்பின் ஊடாக வளர்ச்சியுறுகின்றனர்.

ஜே.வி.பி.யைக் காப்பாற்ற சிவலிங்கம் கொடுத்த விளக்கமே ஆச்சரியமானது. ஜே.வி.பி. பொருளாதார ரீதியாக இனப்பிரச்சினையை அணுகுவதாகவும், பொருளாதாரக் காரணங்களால் தான் தீர்க்கப்பட முடியும் என்ற அடிப்படையில் சிந்திப்பதால், அவர்

களை இனவாதிகள் அல்ல என்கின்றார். இதைப் பார்த்தால் போகிற போக்கில் புலிக்குப் பாலசிங்கம் போல், ஜே.வி.பி.க்கு ரி.பி.சி. சிவலிங்கம் உத்தியோகபூர்வமான கொள்கை வகுப்பாளராக மாறினாலும் ஆச்சரியமானதல்ல. புலிகள் துப்பாக்கியால் அனைத்தையும் தீர்வு காண முனைவது போல், இவர்கள் புலிகளின் வக்கற்றுத் தன்மையைப் பயன்படுத்தி உருவாகும் மேலாண்மையைக் கொண்டு, அனைத்தையும் புரட்டிவிடுகின்றனர்.

ஜே.வி.பி. ஒரு சிங்களப் பேரினவாத அரசியல் கட்சி தான். அவ்வளவு ஏன் ஜே.வி.பி. ஒரு சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சியே என்று அடித்தே கூறுகின்றோம். இதற்கான அடிப்படையான காரணம் என்ன? நாங்கள் அவர்களின் வரலாற்றில் பல தொடர்ச்சியான பேரினவாதப் போக்கையும், சந்தர்ப்பவாத பிழைப்புவாத அரசியலையும் காட்ட முடியும். ஆனால் அதற்குள் இக்கட்டுரை செல்ல போதிய அவகாசமில்லை. சமகாலப் போக்கில் எதார்த்தத்தில் எப்படி சிங்கள பேரினவாதிகளாக உள்ளனர் என்பதை, தெளிவாக அம்பலப்படுத்த முனைகின்றோம்.

முதலில் ஜே.வி.பி. ஒரு சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சி அல்ல என்றால், அவர்கள் யார் என்பதைத் தெளிவாக ஒவ்வொருவரும் விளக்கவேண்டும்.

அவர்கள் முரணற்ற ஒரு முதலாளித்துவ கட்சியா? அல்லது சர்வ தேசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியா? அல்லது பல கலவைகளைக் கொண்டு நாடகமாடும் சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சியா? எது என்பதை முதலில் ஜே.வி.பி.க்காக வாலாட்டி நிற்பவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டும். புலிக்குக் குதர்க்கமாகத் தமது அரசியல் மேலாண்மையைக் கொண்டு பதிலளிப்பதல்ல, மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசியல். தமிழ் சிங்கள மக்களின் ஒட்டு மொத்த நலனுக்கு எதிரான வகையில் ஜே.வி.பி. பற்றி புனைந்து காட்டும் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினரின் அரசியல் இழிநிலையை இனம் காணவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

நாம் தெளிவாக ஜே.வி.பி. ஒரு பாட்டாளிவர்க்கக் கட்சி அல்ல என்கின்றோம். திட்டவாட்டமாகவே அவர்கள் சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சியே என்கின்றோம். ரி.பி.சி. ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் தமது அரசியல் ஆய்வில், ஜே.வி.பி. பொருளாதார ரீதியாகவே இனப்பிரச்சினையைப் பார்ப்பதால் அது இனவாதக் கட்சி அல்ல என்கின்றார்.

நகைக்காதீர்கள் நல்லதொரு வரலாற்று ரீதியான அரசியல் ஆய்வு யாரும் இதுபோல் இதுவரை, ஜே.வி.பி.க்கு இந்தளவுக்குப் பினாமி யாகவில்லை தான். தமிழ் மக்களின் சாபக்கேடு என்னவோ, பினாமி யத்தில் தான் உருப்போடுகின்றதோ?

அனைத்து இனவாதக் கட்சிகளும் பொருளாதாரக் காரணங்க ளுக்கு ஊடாகவே இனப்பிரச்சினையைப் பார்க்கின்றன, அணுகு கின்றன. இதில் புலிகள் கூட விதிவிலக்கல்ல. பொருளாதாரக் கார ணங்களால் தான் இனப்பிரச்சினை உருவாக்கப்பட்டது. அதேபோல் இதற்குள் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும், பொருளாதாரக் காரணங்க ளுடன் தான் இதை அணுகுகின்றனர். இது ஜே.வி.பி.க்கு விசேட விதிவிலக்கல்ல. இனப்பிரச்சினையில் சம்பந்தப்படும் அனைவரும் பொருளாதாரக் காரணங்களுடன் தான் அணுகுகின்றனர். சிலர் அதைப் பகிரங்கமாகக் கூறுகின்றனர். சிலர் அதைக் கூறுவதில்லை அவ்வளவே. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பொருளாதாரக் காரணங்களால் தான் இனப்பிரச்சினை உருவா னது என்று கூறும் போது, அதற்கான தீர்வு தான் என்ன? இதற்குத் தீர்வு இனவாதமாக இருப்பதே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக் கான வரலாறாக உள்ளது. இதில் ஜே.வி.பி. விதிவிலக்கல்ல. முத லில் ஜே.வி.பி. இலங்கையில் குறைந்தபட்சம் இரண்டு தேசிய இனங்கள் உண்டு என்பதையே ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதைவிட இரண்டு சிறுபான்மை இனங்கள் உண்டு என்பதைக் கூட கொள்கை யளவில் கூட ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இனப்பிரச்சினையில் இந்த நிலைப்பாட்டை எடுக்க மறுக்கும் அனைவரும், பேரினவாதிகளா கவோ அல்லது குறுந்தேசிய இனவாதிகளாகவோ இருக்கின்றனர். இதற்கு யாரும் விளக்கு பிடித்து ஒளி காட்டத் தேவையில்லை.

இரண்டு தேசிய இனங்களும், இரண்டு சிறுபான்மை இனங்க ளும் இருக்கின்றன என்றால், குறித்த நாட்டில் அவர்களின் அரசியல் அதிகாரம் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். எந்த விசேட சலுகையை யும் எந்த இனமும் அனுபவிக்காத சட்டத்திட்டங்களின் மூலம், இனங்களின் ஐக்கியப்பட்ட ஆட்சி அமைப்புக்கு ஏற்ற ஒரு அரசு இருக்கவேண்டும். இது சுயநிர்ணய அடிப்படையில் அமைய வேண் டும். அப்படி இல்லாத நிலையில் அதை முன்வைத்து குறைந்த பட் சம் போராட வேண்டும். இதை ஜே.வி.பி. செய்கின்றதா என்றால் நிச் சயமாக இல்லை. இதை யாரும் மறுத்து நிறுவ முடியாது.

இரண்டு தேசிய இனங்கள் ஒன்றுப்பட்ட நாட்டில் ஐக்கியப்பட்டு வாழ வேண்டுமென்றால், குறைந்தபட்சம் எந்த அரசியலை முன்னி றுத்தி கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும். இதை மட்டும் யாரும் முன்வைப்ப தில்லை. மாறாக மார்க்சிய தலைவர்களின் படங்களைத் தூக்கிக் காட்டியபடி, சிவப்புச் சட்டையைப் போட்டபடி கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்களால் தான் தம்மைப் புரட்சியாளராகக் காட்டுகின்றனர். இல்லை என்று மறுத்து யாரும் எதையும் நிறுவிக் காட்ட முடியாது. தமிழ்ச்செல்வன் பல்லைக் காட்டுவது போல் ஜே.வி.பி. புரட்சி வேசம் போட்டே மக்களை ஏமாற்றுகின்றது. இங்கு விளம்பர உத்தி தான் அனைத்துக்குமான அரசியல் அடிப்படையாக உள்ளது.

மார்க்சிய அடிப்படையில் இருந்து இவர்கள் எதையும் மக்களுக் காகக் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் விளம்பரத்துக்காகக் கொண்டு செல்லும் மார்க்சியத் தலைவர்களின் முரணற்ற அரசி யலை, ஆணையில் வைக்க வேண்டும். ஆனால் ஜே.வி.பி. பச்சை இனவாதத்தையே அதற்குப் பதிலாக முன்வைக்கின்றனர். எப்படி என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள, அவர்கள் படமாக மட்டும் விளம்பரம் செய்யும் லெனின், என்ன சொன்னார் என்பதில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

“ஒடுக்கும் நாடுகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களைச் சர்வதேசிய வாத உணர்வில் பயிற்றுவிக்கும் பொழுது ஒடுக்கப்படும் நாடுகளுக் குப் பிரிந்து போகும் சுதந்திரமளிக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் ஆதரித்து, அதற்காகப் போராட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். இது இல்லாமல் சர்வதேசியவாதம் என்பது இருக்க முடி யாது. ஒடுக்கும் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த சமூக - ஜனநாயகவாதி அத்தகைய பிரச்சாரத்தைச் செய்யத் தவறினால் அவ்வாறு தவறிய ஒவ்வொருவரையும் ஏகாதிபத்தியவாதி என்றும் கயவர் என்றும் கருது வது நமது உரிமையும் கடமையுமாகும்” என்று லெனின் கூறிய கருத்து தெளிவாகவே ஜே.வி.பி.க்கு எதிராக உள்ளது.

ஜே.வி.பி.க்கு எந்தவிதத்திலும் இது விதிவிலக்கல்ல. ஜே.வி.பி. ஒரு சிங்களப் பேரினவாதிகள் தான் என்பதையும், அவர் கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் துணைபோகும் கயவர்கள்தான் என்பதை யும் லெனினின் கருத்தே தெளிவாக்கி விடுகின்றது. அதாவது இவர் கள் சிறுபான்மை இனத்தை ஒடுக்கும் கயவர்கள்தான். ஏகாதிபத்திய நோக்கத்துக்கு துணைபோகின்றவர்கள்தான். இதற்கு யாரும் ஒளி வட்டம் கட்டி கொச்சையாக விளக்கம் தரமுடியாது.

1993-களில் ஜே.வி.பி.யின் இன்றைய தலைவரை நான் பிரான்சில் சந்தித்த போது, தமிழ் மக்களின் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை மறுதலித்தார். அவர் லெனினின் தேசிய இன சுயநிர்ணயக் கோட்பாடு இலங்கைக்குப் பொருந்தாது என்றார். ஏன் பொருந்தாது என்று கேட்டால், அதற்கு இந்த மார்க்சியப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டாளரிடம் எந்தப் பதிலும் இல்லை. இதையே தமது அரசியல் கோட்பாடாக வரிந்ததுடன், இனவாதிகளாகவே தம்மை அரசியல்மயப்படுத்தினார்கள்.

இந்திய விஸ்தரிப்புவாதத்துக்கு எதிரானது என்ற பெயரில், மலையகத் தமிழ் மக்களை ஒடுக்குவோம் என்ற பெயரில் ஜே.வி.பி.யின் அரசியல் வகுப்புகள் அன்று எடுக்கப்பட்டது. இது அப்படியே இன்று இடம் பெயர்ந்துள்ளது அவ்வளவே. அக்காலத்தில் மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில், அதற்கு அனுசரணையாகவே ஜே.வி.பி.யின் சந்தர்ப்பவாத, இனவாத வேலைத்திட்டம் இருந்தது. ஏன் ஜே.வி.பி. தொடங்கிய வரலாறே சண்முகதாசன் என்ற தமிழனின் தலைமையில் புரட்சியா? என்ற அடிப்படையிலான காரணமும் முக்கியமாக பங்கு வகித்தது. சண்முகதாசனின் சரியான சர்வதேசிய வழிக்கு எதிராகவே ஜே.வி.பி. சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சி உருவானது. ஆரம்பம் முதலே புரட்சிக்கு எதிராகத்தான், இனவாத அடிப்படையில் தனிநபர் பயங்கரவாத வழிகளில் தான் தன்னைத் தகவமைத்தது.

சிறுபான்மை தேசிய இனத்தின் பெரும் தேசிய இனவெறிக்கு எதிரான போராட்டம், பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் தலைமையில் இல்லாத, படுபிற்போக்கான வலதுசாரி தலைமையில் நடைபெற்றாலும் கூட, லெனின் நிபந்தனை விதிவிலக்கற்ற ஒன்று. சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் படுபிற்போக்கான அரசியல் போக்குகளை விமர்சிப்பதை இது எந்த விதத்திலும் தடுக்கவில்லை. பெரும் தேசிய பேரினவாதத்தின் ஒடுக்குமுறையை விமர்சிக்காது, அதை எதிர்த்து அரசியல் கிளர்ச்சி செய்யாது, சிறுபான்மை இனங்கள் பிரிந்து செல்லும் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்காத அரசியல் அனைத்தும், படுபிற்போக்கான பெரும் தேசிய இனவாதம்தான்.

சிறுபான்மை இனங்கள் தம் மீதான ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொள்ளும் போது, அதையும் லெனின் தெளிவாக முரணற்ற வகையில் விளக்கி விடுகின்றார்.

“சிறிய தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சமூக ஜனநாயகவாதி தமது கிளர்ச்சி முறையில் நமது பொதுச்சூத்திரத்தின் இரண்டாவது சொல்லை... தேசிய இனங்களின் மனப்பூர்வமான ஐக்கியம் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும்... அவர் எல்லாச் சமயங்களிலும் குறுகிய தேசிய இன மனப்பான்மை, தனித்திருத்தல், ஒதுங்கி வாழுதல், ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டும். முழுமையையும் பொதுமையையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்காகப் போராட வேண்டும். பொது அம்சத்தின் நலன்களுக்குத் தனி அம்சத்தின் நலன்கள் கீழ்ப்பட்டவை என்பதற்காகப் போராட வேண்டும்” என்றார் லெனின்.

இந்த அடிப்படையில் தான், நாம் புலிகளைத் தெளிவாக விமர்சிக்கின்றோம். இந்த அடிப்படையில் தான் முரணற்ற ஜனநாயகத்தை, சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் பால் கையாள முடியும்.

இந்த அடிப்படையில் தான் குறுந்தேசிய இனவாதிகளான புலிகளின் அரசியலை விமர்சன ரீதியாக அணுகி அம்பலப்படுத்துகின்றோம். இதனடிப்படையில் தான் தொடர்ச்சியான வீரமிக்க போராட்டம் மண்ணில் நிகழ்த்தப்பட்டது. குறிப்பாக 1990-இக்கு முந்திய காலத்தில் உட்படுகொலை மற்றும் வெளிப்படுகொலைகளில் கொல்லப்பட்ட பலர், இந்த அரசியல் நிலைப்பாட்டையே கொண்டிருந்தனர். அவர்களையே இன்று புலியெதிர்ப்பு அரசியல் கோட்பாட்டு ரீதியாகவே மறுதலித்துள்ளது. மாறாக அவர்களின் கோட்பாட்டுக்கு எதிராகவே, புலிகளைப் போல் மக்களுக்கு எதிராகவே புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் ஈடுபடுகின்றனர்.

தேசிய இனங்கள் பால் சுயநிர்ணய அடிப்படையில், அணுக மறுக்கின்ற, அனைத்துப் போக்குகளும் படுபிற்போக்கானவையே. இதனடிப்படையில் விமர்சிக்கவும், போராடவும், கிளர்ச்சி செய்யவும் வேண்டும். இல்லாத அனைத்தும் குறுந்தேசிய இனவாதமாகவும், பெருந்தேசிய பேரினவாதமுமாகவே எஞ்சுகின்றன. இதனடிப்படையில் தான் சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த நாம் புலிகளையும் விமர்சிக்கின்றோம். பெரும்பான்மையைச் சேர்ந்த ஜே.வி.பி.யையும் விமர்சிக்கின்றோம். இதற்கு வெளியில் அல்ல. அதாவது எங்கெல்லு கூறியது போல் “அனைத்து நாட்டுத் தொழிலாளர்களும் ஒரேவிதமான நலன்களையும் ஒரேவிதமான எதிரியையும் கொண்டுள்ளனர். மேலும் ஒரேவிதமான போராட்டத்தையே அவர்கள் நடத்த வேண்டியுள்ளது” என்ற உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில்தான், நாம் அனைத்தையும் அணுகுகின்றோம்.

புலிகள் போன்ற பாசிச அமைப்புகள் சுயநிர்ணய அடிப்படையில் செயல்படாது குறுந்தேசியப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதால், எந்தவிதத்திலும் சிறுபான்மை தேசிய இனங்கள் பிரிந்து செல்லும் உரிமையை மறுக்க முடியாது. இது சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பெரும்பான்மையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மறுக்க முடியாது. மறுக்கின்ற அனைத்தும் நிச்சயமாக சிங்களப் பேரினவாதம் தான். ஏகாதிபத்திய நலனுக்கு இது துணை போவதுதான். வரலாற்று இயக்கத்தை எப்போதும் எங்கும் தீர்மானிப்பவர்கள் மக்களே ஒழிய, எமது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள் அல்ல. ஒரு பிற்போக்கான அதிகாரக் கட்டமைப்பு பிரிந்து சென்றால், அந்தப் பிற்போக்குக்கு எதிரான போராட்டத்தை அந்தத் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் போராட்டங்கள் தான் அதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டுமே ஒழிய, பேரினவாதச் சக்திகளோ, ஒடுக்கும் இன மக்களோ அல்ல.

தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் ஜே.வி.பி. அடிப்படையில் ஒரு சிங்கள பேரினவாதத்தின் கட்சியாகவே உள்ளது. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் முரணற்ற வகையில் செயல்பட முடியாத ஒரு இனவாதக் கட்சி தான் ஜே.வி.பி. இந்தக் கட்சி சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பிரிவினையை முன்வைத்தும், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தியும் கிளர்ச்சி மற்றும் பிரச்சாரத்தைச் செய்ய முடியாத கட்சி, ஒரு சர்வதேசியக் கட்சியல்ல. மாறாகப் பேரினவாதத்தினைச் சுற்றிவளைத்து பிரச்சாரம் செய்யும், ஒரு பச்சை இனவாதக் கட்சிதான் ஜே.வி.பி. காலம்காலமாகத் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கியே வளர்ச்சியுற்ற பேரினவாத இனவாதக் கட்சியுடன், கூட்டுச் சேர்ந்து இனவாதத்தை ஒழிக்கும் பொருளாதார அரசியலை நடத்துகின்றனராம். நம்புங்கள். இப்படி ரி.பி.சி.யின் அரசியல் ஆய்வாளர் சிவலிங்கம் மூச்சிழுக்க அறிவிக்கின்றார். தமிழ் மக்களை ஒடுக்கி உருவான ஒரு சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைப் பாதுகாக்கும் அரசு இயந்திரத்தில் இருந்தபடி, பொருளாதார விடுதலையைப் பற்றியும், அதனூடாகத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கும் வழிகாட்டுவதாகக் கூறுவது நகைப்புக்குரிய அரசியல் சூழ்ச்சியாகும்.

ஜே.வி.பி. கூட்டுச் சேர்ந்து உருவாக்கிய இந்த அரசு இயந்திரமே, சிங்களப் பேரினவாதத்திலானது. இந்த அரசு இயந்திரம் சிங்களப் பேரினவாதமாக உள்ள நிலையில், அதன் உறுப்பாக அதன்

சூழ்ச்சிமிக்க நடவடிக்கையில் இணைந்து நிற்கின்றது. ஜே.வி.பி. தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப்பிரச்சினையை பேரினவாத நோக்கில் இருந்தே அணுகுகின்றது. குறைந்தபட்சம் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் துரோகமிழைத்து சீரழிந்துள்ள போலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அளவுக்குக் கூட, முற்போக்காகச் செயல்பட முடியாத அளவுக்கு ஜே.வி.பி. இனவாத அரசியலையே முன்வைக்கின்றனர். இங்கு ஜே.வி.பி. பாட்டாளி வர்க்க கட்சியாகக் கூட இருக்க வேண்டாம், குறைந்தபட்சம் முரணற்ற கட்சியாகக் கூட இல்லை. ஒரு தேசிய பூர்சுவாக் கட்சி எடுக்க வேண்டிய அரசியல் நிலைப்பாட்டைக் கூட ஜே.வி.பி. எடுக்கவில்லை. மாறாக உலகமயமாதல் என்ற கட்டமைப்பின் எல்லைக்குள், தாளம் போடும் ஒரு இனவாதக் கட்சியாகவே ஜே.வி.பி. உள்ளது.

புலிகளை ஒடுக்க இந்தியாவுடன் கூட சேர்ந்து கொள்ளும் சமிக் கைகளைக் கூட அப்பட்டமாகவே விடுகின்றனர். சுனாமியின் பெயரில் அமெரிக்கா உள்ளிட்ட படைகள் நாட்டில் இறங்கும் கம்பளம் விரித்து விட்டவர்களே இவர்கள் தான். அன்று வந்த அமெரிக்கா இராணுவம் மீண்டும் செல்லாது இலங்கையில் தங்கி நிற்பதற்குத் துணையாக இருப்பவர்களும் இவர்கள் தான். புலிக்கு எதிராக யாரெல்லாம் எதைச் செய்கின்றனரோ, அவற்றை விசுவாசமாக வாலாட்டி ஆதரிக்கின்றனர். புலிக்கு ஆதரவான அனைத்தையும் எதிர்க்கின்றனர். இதை யாரும் எவரும் மறுக்க முடியாது. அரசின் பங்காளிகள் என்ற வகையில், தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அனைத்தையும் ஆதரிப்பதும், தமிழ் மக்களுக்குச் சாதகமான அனைத்தையும் எதிர்ப்பதும் ஜே.வி.பி.யின் சமகால அரசியல். ஜே.வி.பி.யின் நவீனப் பொருளாதார விளக்கம் இதைத்தான் செய்கின்றது என்றால், புலியெதிர்ப்பு அணியினரும் இதையே செய்கின்றனர். இதனால் தான் ஜே.வி.பி.யின் பினாமியாக நக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

புலிகள் கோரும் கட்டமைப்புக்களை எதிர்ப்பதில் ஜே.வி.பி.யும், புலியெதிர்ப்பினரும் கூட்டு சேர்ந்து நிற்கின்றனர். ஐக்கியத்தின் அடிப்படையில், பிரிந்து போகாத ஒரு இணக்கப்பாட்டைப் புலிகள் வந்தடைவார்களாயின், அதற்கான முயற்சியை எதிர்ப்பது பிரிவினையைத் தூண்டுவதாகவே அமையும். இங்கு சுயநிர்ணய உரிமைக்குப் புலிகள் துரோகம் இழைத்தாலும் சரி, படுபிற்போக்கான ஒரு தேசிய இணக்கப்பாடான ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்கினாலும் சரி, மக்களுக்கு எதிரான அனைத்தையும் விமர்சித்து கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமே ஒழிய, தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப்

பிரச்சினைக்கு உருவாக்கப்படும் தீர்வை மறுப்பது அப்பட்டமான பெரும் தேசிய இனவாதமாகும். தீர்வு தவறானது என்றால் அதற்கு மாற்றான ஒன்றை முன்னிறுத்தி ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனத்தின் சுய நிர்ணய உரிமைக்காகக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். மறுதலிப்பு என்பது, மாற்றுத் தீர்வுத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். ஜே.வி.பி.யும் சரி, புலியெதிர்ப்பு அணியினரும் சரி எங்கே அப்படியொரு கிளர்ச்சியைச் செய்கின்றனர். மாறாக இலங்கை பேரினவாத அரசும், ஏகாதிபத்தியமும் புலி தொடர்பாக எடுக்கும் எதிரான நிலைப்பாட்டை ஆதரித்தபடி, சார்பான நிலைப்பாட்டை எதிர்த்தபடி, பெரும் தேசிய இனவாதக் கட்டமைப்பையே தமது சொந்த அரசியல் கிளர்ச்சியாக்குகின்றனர்.

மாறாக லெனின் எப்படி கிளர்ச்சி செய்யக் கோருகின்றார்.

“எல்லாத் தேசிய இனங்களுக்கும் பிரிந்து போகிற உரிமையை ஒப்புக் கொள்வது, பிரிந்து போகின்ற பிரச்சினை எழுகின்ற போது எல்லா ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், எல்லா விசேட உரிமைகளையும் எல்லாத் தனித்துவப் போக்கையும் நீக்கும் நோக்கத்துடன் அதை அணுகிச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது.”

இதைத்தான் லெனின் ஆணையில் வைத்து தேசிய இனப்பிரச்சினையில் அணுகக் கோருகின்றாரே ஒழிய, ஜே.வி.பி.யைப் போல் சிங்களப் பேரினவாதத்தையல்ல. ஜே.வி.பி. மேலும் ஒருபடி முன்னே சென்று, பொருளாதார விடுதலைதான் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்ற பகட்டுகின்றனர். அந்தப் பொருளாதாரத் தீர்வை முன் வைத்து அரசியல் திட்டத்தை வைக்கவோ, அதனடிப்படையில் கிளர்ச்சியோ செய்யமாட்டோம் என்கின்றனர். இதைப் போல் தான் புலிகள் தாம் அதிகாரத்துக்கு வந்த பின்னர் தான், தமிழ் மக்களுக்குச் சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் வழங்குவோம் என்கின்றனர். இப்படித்தான் பெரும் தேசிய இனவாதிகளும், குறுந் தேசிய இனவாதிகளும் தத்தம் பங்குக்கு, அனைத்து விடையத்திலும் மக்களின் முதுகில் ஏறி நின்று சவாரி செய்கின்றனர்.

எதார்த்தத்தில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளில் அரசும் புலிகளும் இணங்கிப் போகும் மக்கள் விரோதக் கூறுகளை விமர்சிப்பதன் ஊடாகவே, மக்கள் நலன் சார்ந்த தீர்வை முன்னிறுத்த வேண்டும். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே பேச்சு வார்த்தை தொடங்கிய போது, ஒரு தனி நூல் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கான அடிப்படைக்

காரணங்களையே வெளிக் கொண்டு வந்தேன். இலங்கை யுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும் என்ற நூல் மூலம், தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகள் என்ன என்பது முதல், பிரச்சினைக்கான தீர்வு எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகவே சுட்டிக் காட்டினேன். பேச்சுவார்த்தை என்ற நாடகம் மூலம் மக்களுக்கு எதிரான அழுங்குப்பிடியான இழிவான சமூக விரோதப் பாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தும் மனித இழிவுகளை, மற்றொரு நூல் மூலம் அம்பலப்படுத்தி விமர்சித்துள்ளேன். அதாவது பேச்சுவார்த்தை தொடங்கிய பின்னரான இரண்டு வருடத்தில் மக்கள் எப்படி மிகக் கேவலமாக அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பதை ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இலங்கை என்ற நூல் மூலம் அம்பலம் செய்துள்ளேன். எதையும் மக்கள் நலனில் நின்று சீர்தூக்கிப் பார்க்கவும், மாற்றாக மக்கள் நலன் சார்ந்த தீர்வையும் முன்தள்ளி கிளர்ச்சி செய்வதுமே, மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசியல் வழியாகும்.

புலிகளும் அரசும் இணக்கப்பாடான பொதுக் கட்டமைப்பை வந்தடைவதை எதிர்ப்பது கூட பெரும் தேசிய இனவாதம் தான். இதைத்தான் ஜே.வி.பி. செய்கின்றது. பொதுவாக அரசும் புலிகளும் வந்தடையும் இணக்கப்பாட்டில் மக்களுக்கு எதிராக உள்ளன வற்றை மட்டும் அம்பலப்படுத்தி, மாற்றானதொன்றை முன்வைத்து விமர்சித்து கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். ஜே.வி.பி. பொதுக்கட்டமைப்பு தொடர்பாகக் காட்டும் எதிர்ப்பு, மக்களின் அடிப்படை நலனை முன்னிறுத்தி செய்யப்படவில்லை. மாறாக மக்கள் நலன் சார்ந்த எதையும் அவர்கள் முன்வைக்கவில்லை. சிங்களப் பேரினவாதத்தையே ஆணையில் வைத்து வக்கரிக்கின்றனர்.

அரசும் புலிகளும் இணங்கிப் போக முயலும் இணக்கப்பாட்டின் விளைவுகளையும், உள்ளடக்கத்தையும் விமர்சிப்பதை எதுவும் தடுத்துவிடாது. விமர்சனம் மற்றும் கிளர்ச்சியூடாக மக்கள் நலன் சார்ந்த உள்ளடக்கத்தை, பொதுக்கட்டமைப்பில் கொண்டு வரக் கோருவதுமே அவசியமான சரியான அரசியல் வழியாகும். புலிகளே ஒரு பாசிஸ்டாக இருப்பதால், அவர்கள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் ஆதாரங்களையே அழிக்கின்றனர். இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்புகள் மேலும் தமிழ் மக்களின் தொண்டைக் குழியிலேயே கைவைத்து, அவர்களை நெரிக்கும் என்பதே உண்மை. ஆனாலும் கூட இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பை எதிர்க்கவும் முடியாது. ஆதரிக்கவும்

முடியாது. ஏன் இப்படி நாம் கூறுகின்றோம்? உண்மையில் மக்கள் நலன்களில் இருந்து இவை உருவாகி விடுவதில்லை. மாறாக நாம் மாற்று ஒன்றையே மக்கள் நலன் சார்ந்து முன்வைக்கின்றோம். அதன் அடிப்படையில் இதை விமர்சிக்கின்றோம்.

இனப்பிரச்சனை என்பது வெறும் புலிப் பிரச்சனையல்ல. இலங்கையில் பிரதான எதிரியாக இருப்பது ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூடி நின்று, தமிழ் மக்களை ஒடுக்கும் இனவாதச் சிங்கள அரசே, இங்கு புலிகள் அல்ல பிரதானமான எதிரி. இதனால் மட்டும் தான் புலிகள் பாசிசத்தைக் கடந்தும், ஒரு கணிசமான சமூக அடிப்படையான நடவடிக்கைகளை மேல்தான் இயங்குகின்றன. அமைதிக்கால நீடிப்பில் புலிகள் ஆழமாகத் தனிமைப்பட்ட நிலையிலும் கூட, இலங்கை இனவாத அரசு இயந்திரம் புலிகளுடான ஒப்பீட்டளவில் தமிழ் மக்கள் மேலான வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ள நிலையிலும், புலிகளின் நீடிப்புக்கான காரணம் இனவாதக் கட்டமைப்புத் தான். இதில் மாற்றம் இன்றி புலிகள் எந்த விதத்திலும் அரசியல் ரீதியான அஸ்தமனத்தை வந்தடைய மாட்டார்கள். இதற்கு வெளியில் பாசிசக் கட்டமைப்பால் ஏற்படும் உட்சிதைவுகளை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. அதேபோல் விவாதிக்கவும் முற்படவில்லை. அது மற்றொரு தளத்தில் இயங்குகின்றது.

இலங்கையில் பாட்டாளி வர்க்கம் செயலற்று போயுள்ள நிலையில், இனப் பிரச்சினையாகப் புரையோடிப் போயுள்ள எமது சமூக அமைப்பில் நாம் போராட வேண்டியுள்ளது. இந்த நிலையில் மக்களின் தொடர்ச்சியான துன்பத்தை, அவர்களே உணரும் வகையில் பிரச்சாரம், கிளர்ச்சி, போராட்டம் என்ற வடிவில் முன்னெடுக்க முனைவதே சரியான கிளர்ச்சி வடிவமாகும். இதற்கு வெளியில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்கள் தீர்மானிப்பவர்களாக மாறி, சில முடிவுகளை வந்தடைகின்றார்கள். அது எமது விருப்பத்தையும், எமது நோக்கத்தையும் மீறி இயங்குகின்றது. இங்கு நாம் அதன் உள்ளடக்கத்தின் மீது, அதன் மக்கள் விரோதப் போக்கை அம்பலப்படுத்தி விமர்சித்தே கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு எதிரான இரண்டு எதிரெதிரான போக்குகள் செய்து கொள்ள முயலும் ஒரு உடன்பாட்டை ஆதரிப்பது அல்லது எதிர்ப்பது என்பது மக்கள் நலனுக்கு எதிரானதாக அமையும். அத்துடன் இந்த உடன்பாடுகள் ஒன்றுக்குச் சார்பானதாகவும் ஒன்றுக்கு எதிரானதாகவும் அல்லது இரண்டுக்கும் சார்பானதாகவும் அல்லது இரண்டுக்கும் எதிரானதாகவும் கூட இருக்கும். ஆனால் அவை மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதில் தமக்குள் ஒன்றுபடுகின்றன. இதனடிப்படையில் தான் ஒவ்வொன்றையும் சீர்தூக்கி அணுக வேண்டும்.

எந்தச் சமூகப் பிற்போக்கான போக்கும் கூட, எப்போதும் மக்களின் சில அடிப்படையான சமூகக் கோரிக்கையின் பின்னால் தன்னைத்தான் தகவமைக்கின்றது. இதில் உள்ள முற்போக்கு மற்றும் பிற்போக்கு கூறுகளைப் பிரித்தறிந்து, பிற்போக்கை அம்பலப்படுத்தியே கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். மக்களின் நியாயமான அனைத்து கோரிக்கையையும் அங்கீகரித்து அதற்காகவும் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். தேசிய இனப்பிரச்சினையில் எப்படி அணுக வேண்டும் என்பதை லெனின் தெளிவாகவே சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

“எந்தத் தேசிய இனத்துக்கும் எந்த மொழிக்கும் எல்லாவிதமான தனியுரிமைகளும் இல்லவே இல்லை. தேசிய இனங்களது அரசியல் சுயநிர்ணயப் பிரச்சினை, அதாவது அவை அரசுகளாகப் பிரிந்து செல்லும் பிரச்சினை, முழுஅளவுக்குச் சுதந்திரமான ஜனநாயக வழியில் தீர்க்கப்படுதல், எந்த ஒரு தேசிய இனத்துக்கும் எந்தவிதமான சிறப்புரிமையும் அளிப்பதாகவோ, தேசிய இனங்களது சமத்துவத்துக்கு அல்லது தேசிய இனச் சிறுபான்மையினரது உரிமைக்கு ஊறு செய்வதாகவோ” இருக்கக் கூடாது என்கின்றார். இதனடிப்படையில் தான் பொது இணக்கப்பாடுகளையும், அதன் மக்கள் விரோதக் கூறுகளையும் இனம்கண்டு அணுகவேண்டும். இதை செய்வதில்லை.

இங்கு ஜே.வி.பி. நிரந்தரத் தீர்வின் பின்னாலான, இடைக்கால அமைப்பு சார்ந்த அதிகாரம் என்ற அரசியல் கோசம் கூட, அடிப்படையில் இனவாதம் தான். இதை ஜே.வி.பி. கூறுகின்றபோது ஒரு இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை மறுப்பதாகின்றது. இதைப் புலிகள் கோருகின்றார்கள் என்று சொல்வதால், இது விதிவிலக்காகிவிடாது. விரும்பியோ விரும்பாமலோ அரசும், புலிகளும் தான் இந்தப் பிரச்சினையைப் பேசித் தீர்க்க முனைகின்றனர். இந்த எதார்த்தத்தை உடனடியாக யாரும் மாற்ற முடியாத வகையில், இலங்கை பாட்டாளி வர்க்கம் செயலற்று கிடக்கின்றது. இந்த எதார்த்தத்தை யாரும் புரிய மறுத்தாலும் கூட, யுத்தம் ஒரு மாற்றாகின்றது. இதுவும் நிலைமையை எந்தவிதத்திலும் இருப்பதை விட முற்போக்காகப் படைத்துவிடாது. மேலும் மனித அவலத்தை அதிகரிக்கவே வழிசமைக்கும். இது எதார்த்தத்தின் மீதான உண்மையாக உள்ளது.

இலங்கை: இயற்கைப் பேரழிவு, தேசத்தின் சீரழிவு!

இந்த நிலையில் ஜே.வி.பி. பொதுக்கட்டமைப்பை எதிர்ப்ப தன் ஊடாக, யுத்தத்தையே கோருகின்றனர். பாட்டாளி வர்க்கம் செயலற்ற நிலையில் இருப்பதால், மற்றொரு தளத்தில் முடிவுகள் மக்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்படுகின்றன. இப்படி உருவாகும் பொதுக்கட்டமைப்பின் பின்னுள்ள மக்கள் விரோதக் கூற்றை அம்பலப்படுத்தி, மக்களுக்குச் சார்பானதை முன்வைத்து கோரி கிளர்ச்சி செய்வதே சரியானது.

இந்த நிலையில் தமிழ் மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என எதையும் முன்வைக்காத ஜே.வி.பி. பொதுக்கட்டமைப்பை எப்படி மறுதலிக்க முடியும்? இது முன்பு சிங்கள அரசுகள் காலத்துக்குக் காலம் தமிழ்த் தரப்பினருடன் செய்து கொண்ட அனைத்து ஒப்பந்தங்களையும் எதிர்த்த எதிர்க்கட்சிகள், எதையெல்லாம் விதிவிலக்கின்றி செய்தனரோ, அதையே ஜே.வி.பி. எள்ளளவும் பிசகாது செய்து இனவாத அரசியல் மூலம் அதிகாரத்தைப் பெற முனைகின்றனர் அவ்வளவே. இதனால் இரண்டு தேசிய இனங்கள் இலங்கையில் உண்டு என்பதையே ஏற்க மறுக்கின்றனர். இனங்களுக்கு இடையில் சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையில் இணங்கி வாழும் சமூக அடிப்படையை அங்கீகரிக்க மறுக்கின்றனர். ஜே.வி.பி. இந்த நிலையில் நிரந்தரத் தீர்வின் பின்பான இடைக்கால அரசு என்ற கோசம், சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நாடகத்தையே நடத்துகின்றனர்.

இலங்கை அரசியலில் இனப்பிரச்சினையை எதார்த்தத்தில் திடீரென யாரும் கடந்துவிட முடியாது. இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை முதலில் நேர்மையாக மக்களுக்கு முன்வைத்து கிளர்ச்சி செய்யாத போராட்டம் அப்பட்டமாகவே மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டது. மக்கள் முன் நேர்மையாக அரசியல் செய்பவர்கள், நிச்சயமாக இரண்டு இனங்கள் உண்டு என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவும், சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் இரண்டு தேசங்களும் ஒன்றாக வாழவும், பிரிந்து வாழவும் உள்ள உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்யவும், போராடவும் வேண்டும்.

இது இல்லாத அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே. கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வாழும் உரிமை என்பது, பிரிந்து வாழும் உரிமையின் அடிப்படையில் தான் உண்மையான கூட்டான இணைவு சாத்தியமாகின்றது. இது இல்லாத எல்லா நிலையிலும் ஆணாதிக்கமே அந்தக் குடும்ப அமைப்பின் அதிகார வடிவமாக இருக்கின்றது. இது போன்றுதான்

தேசிய இனப்பிரச்சினையும், ஆணாதிக்க கொடுமையால் பெண்பிரிந்து செல்வதை அல்லது தற்காலிகமாகத் தன்னும் பிரிந்து செயல்வதை ஆண் மறுத்தால் அதை ஆணாதிக்கமாகத்தான் நாம் காண முடியும். பெண் பிற்போக்கான கூறுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, ஆணாதிக்கப் போக்கின் ஊடாக அதை நியாயப்படுத்த முடியாது. அதுபோல் பெண்ணின் உரிமையை அங்கீகரிக்க முடியாது என்றோ அல்லது எமது பண்பாட்டுக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் பொருந்தாது என்று ஜே.வி.பி.யைப் போல் குதர்க்க வாதமோ செய்யின், அது நிச்சயமாக ஆணாதிக்கம் தான். இங்கு ஆண் ஆணாதிக்கவாதியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட, பெண் பிரிந்து செல்வதைத் தடுக்கும் உரிமை கிடையாது. ஆனால் விமர்சிக்கவும், திருத்தவும் முனையலாம். பிரிந்து செல்லும் உரிமை மீதான இணக்கப்பாட்டின் மேல் தான் ஐக்கியம் என்பது உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்க முடியும்.

இரண்டு தேசிய இனங்கள் சேர்ந்து வாழ்வதா? அல்லது பிரிந்து செல்வதா? என்ற பிரச்சினை மீது அப்படியே இது பொருந்தும். படுபிற்போக்கான தேசிய பிரிவினையைக் கூட, தடுக்கும் உரிமை ஒடுக்கும் தேசியத்துக்குக் கிடையாது. ஒடுக்கும் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கம் இதை விமர்சிக்க முடியும். அதேநேரம் தமது சொந்தக் கிளர்ச்சியைப் பெரும் தேசிய இனவெறிக்கு எதிராக நடத்த வேண்டும். இது ஒடுக்கும் தேசியப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலையாயக் கடமை. சிறுபான்மை தேசிய இனப்பாட்டாளி வர்க்கம் தான், பிரிந்து செல்லும் பிற்போக்கு கூறுகளுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டும். இதற்குப் பெரும் தேசிய சர்வதேசியவாதிகள், சர்வதேசிய எல்லைக்குள் உதவவும், ஆதரவு வழங்கவும் முடியும். ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனத்தின் பெயரில், அந்த இனத்துக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்ய முடியாது. இது பெரும் தேசியவாதமாகவே அமையும். மாறாகப் பெரும் தேசியத்தின் அனைத்து இனவாதப் போக்கையும் விமர்சித்து கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக அமெரிக்க முதல் இந்தியா வரை எமது தேசிய இனப்பிரச்சினையில் தலையிடுவதையும், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுவதையும், ஈவிரக்கமின்றி பெரும் தேசிய இனம் விமர்சித்து கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். ஏகாதிபத்தியம் அழித்தொழிக்கும் சொந்த (ஒடுக்கும் இனத்தின்) தேசிய உரிமைக்காகப் போராட வேண்டும். இதன் மூலம் சிறுபான்மை தேசிய இனத்துக்கு முன்மாதிரி

ரியாகவும் சரியாகவும் வழிகாட்ட முடியும். அதேநேரம் சிறுபான்மை இனத்தின் தேசிய உரிமைக்காக, அன்னிய சக்திகளுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபடும்படி தூண்டவேண்டும். தேசியம் என்பது வெறும் புலி தொடர்பானவையல்ல.

குறிப்பாகப் பெரும் தேசிய இனத்தின் மேல் உலகமயமாதல் நடத்தும் தேசிய அழிப்பை முரணற்ற வகையில் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இந்த வகையில் சிறுபான்மை இனங்களையும் எதிர்த்துப் போராட கோர வேண்டும். இங்கு ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தேசியத்தின் பெயரில் தேசியத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் அனைத்தையும், ஈவிரக்கமின்றி விமர்சிக்க வேண்டும். தேசியத்தின் அடிப்படைக் கூறு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. இதன் ஊடாகப் பிற்போக்குத் தேசியக் கூறுகளைத் தனிமைப்படுத்தி அம்பலப்படுத்த வேண்டும். உண்மையான முரணற்ற தேசியக் கூறை முதன்மைப்படுத்தி, பெரும்பான்மை இனத்தின் ஒடுக்கும் பிற்போக்குத் தேசியக் கூறுகளையும், சிறுபான்மை இனத்தின் பிற்போக்கு இனவாதத்தையும் அம்பலப்படுத்தி கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

இதை ஒரு நாளுமே ஜே.வி.பி. செய்யவில்லை. மாறாக ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையில் தலையிடும்போது, அதைப் புலிக்கு எதிராக மாற்றுவதையே ஜே.வி.பி. அங்கீகரிக்கின்றது. எல்லா பெரும் தேசிய இனவாதிகள் போல் எந்த முரணும் இன்றி இதில் செயல்படுகின்றனர். அதேநேரம் புலிக்கு எதிரான ஏகாதிபத்திய நடத்தைகளை ஆதரிக்கின்றனர். அண்மையில் இந்தியாவின் நலன்கள் பற்றி கூட ஜே.வி.பி. புலம்புகின்றது.

புலிகளை ஒடுக்கும் அனைத்து விதமான நடவடிக்கைகளையும் கூட ஜே.வி.பி. ஆதரிக்கின்றது. இதைத்தான் சிங்களப் பேரினவாதச் சக்திகள் அனைத்தும் விதிவிலக்கின்றி செய்கின்றன. இதையே தான் ஜே.வி.பி. செய்கின்றது. இதை இல்லை என்று சொல்ல, எந்த விதமான அடிப்படையையும் யாரும் காட்ட முடியாது. இங்கு சில அரசியல் சூனியங்கள் ஜே.வி.பி. சுனாமியைத் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு உதவியதைப் பற்றி கூக்குரலிடக் கூடும். தமிழர்களுக்கு உதவி செய்த அவர்கள் இனவாதிகளா? என்று கேள்விக் கேட்கக் கூடும். இனவாதிகள் இப்படி உதவ முடியுமா? என்று எம்மைப் பார்த்து ஏளனமாகக் கேள்வி எழுப்ப முனைவர். இப்படி யாராவது

கூறின் அவர்களின் அரசியல் கடந்து எதையும் அது பிரதிபலிக்கவில்லை.

இங்கும் நாங்கள் இனவாதக் கட்சி தான் ஜே.வி.பி. என்று தெளிவாகவே மீண்டும் கூறுகின்றோம். இந்த உண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள, சர்வதேச சில நடைமுறைகளை எடுத்துக் காட்ட முடியும். ஏகாதிபத்தியம் உலகமயமாதல் ஊடாக உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் சூறையாடுகின்றது. அதேநேரம் மனிதாபிமான உதவி என்ற பெயரில், தனது கைக்கூலிகளான அரசு சாராத தன்னார்வ நிறுவனங்கள் ஊடாக, சுரண்டப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தன்னை மனிதாபிமான நேசன் என்று கவர்ச்சி காட்டுகின்றது. அதாவது சூறையாடியதில் ஒரு பகுதியை மீண்டும் அந்த மக்களிடையே கொண்டு சென்று மக்களை மேலும் அடிமைப்படுத்துகின்றனர். அந்த மக்களை ஏமாற்றி உலகமயமாதலுக்கு ஏற்ப, மக்களைப் பக்கவாத்தியம் பாடவைக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியே இந்த மனிதாபிமான உதவி. இதையே இன்று உலகின் மூலை முடுக்கெங்கும் செய்வதை விதிவிலக்கின்றி நாம் காண முடிகின்றது.

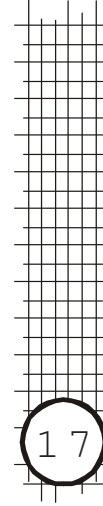
இதையே புலிகளும் செய்ய முனைகின்றனர். சுனாமி நிவாரணத்தைத் தமது பெயரில் கொடுப்பதை விரும்புகின்றனர். அதற்காகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே புல்லுருவிகளைப் போல் படர்ந்து படமெடுக்கின்றனர். அதையேதான் ஜே.வி.பி. செய்தது. ஆனால் புலிகளை விட இவர்கள் அதைத் திறமையாகவும் நுட்பமாகவும் செய்தனர். ஜே.வி.பி. தன்னைத்தான் தகவமைத்து மூடி மறைக்கப்பட்டுள்ள கலவைக் கோட்பாடுகளே, இதற்குப் பக்கபலமாக அமைந்தது. ஜே.வி.பி.யின் அடிமட்டத்தில் உள்ள தியாக மனப்பான்மையுடன் கூடிய அப்பழுக்கில்லாத சேவை மனப்பாங்கு சார்ந்த உணர்வைப் பயன்படுத்தியே, பாதிக்கப்பட்ட மக்களை அணுகியது. இந்த அடிப்படை புலிக்குக் கிடையவே கிடையாது. ஜே.வி.பி.யின் தலைமை பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சமூக அறியாமை மீது பொருளாதார ரீதியான உதவிகள் ஊடாக வளைத்துப் பிடிக்கும் தந்திரத்தையே கையாண்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இழிந்து போன இந்தச் சமூக அமைப்பில், தமது கையாலாகாத்தனத்திலிருந்து பொருளாதார ரீதியாகவும் மனிதாபிமானமான ரீதியான உதவி சார்ந்தும் அவர்களை நேசிப்பது இயல்பு.

ஜே.வி.பி. பொருளாதார ரீதியாகவே அந்த மக்களை வளைத்துப் பிடிக்க முனைந்தனர். அந்த மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கான

முரணற்ற தீர்வின் ஊடாக அணுகவில்லை. இனரீதியாகப் பாதிக்கப் பட்ட அந்தத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வின் ஊடாக அணுகாது, மந்திரிப் பதவியைக் கொண்டும் பணத்தைக் கொண்டும் தனக்குப் பின்னால் அணிதிரட்டும் நவீன விளம்பர அரசியல் வடிவங்களையே ஜே.வி.பி. கையாளுகின்றது. அரசியல் ரீதியாக ஜே.வி.பி. எதைச் செய்கின்றது என்றால், சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சி அமைப்பையே கட்டிப் பாதுகாக்கின்றனர். லெனின் வார்த்தையில் அதைக் கூறின்

“நமது அரசியல் கிளர்ச்சியில் பிரிந்து போகும் உரிமை பற்றிய கோஷத்தை முன்வைத்து ஆதரித்து பேசத் தவறினால் நாம் பூர்சுவாக்களின் நோக்கத்துக்கே உதவுவோம் என்பது மட்டுமல்ல, ஒடுக்கின்ற தேசிய இனத்தின் நிலப்பிரபுகளின், அதன் வரம்பிலா ஆட்சியின் நோக்கத்துக்கே கூட உதவுவோம்”

ஜே.வி.பி. தன்னைத்தான் மூடிமறைத்தபடி இதைத்தான் செய்கின்றது. இனப் பிரச்சினையில் மட்டுமல்ல, உலகமயமாதல் பற்றிய அதன் அடிப்படை நிலைப்பாட்டிலும் கூட இதைத்தான் செய்கின்றது. ஒட்டுமொத்தமாக ஜே.வி.பி. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முதுகில் குத்தும் கலையைத்தான் அன்று முதல் இன்று வரை தனது சொந்த அரசியலாக ஆணையில் வைத்துள்ளது.

பேரினவாதியாக முளைத்தெழுந்த திடீர் புத்தர், கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள அராஜகம்

சிங்களப் பேரினவாதம் மீண்டும் மீண்டும் தனது இனவாதக் கூத்துகளை நடத்தி, அதில் குளிர்காய்கின்றது. இதைத்தான் திடீர் புத்தர் விவகாரம் மறுபடியும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மனித இனத்தை மதத்தின் பெயரால், இனத்தின் பெயரால் பந்தாடும் அரசியல் கூத்துகள் மூலமே, தமது சொந்த அதிகாரங்களை நிறுவி மனித இனத்தைச் சூறையாடுவதையே கறைபடியாத ஜனநாயகமாகக் குகின்றனர். இந்த முயற்சியில் தான் திருகோணமலையில் வைக்கப் பட்ட புத்தர் சிலை விவகாரம். பொதுஇடங்களிலும், ஒரு பிரதேசத்தின் முக்கியமான மையங்களிலும் நிறுவப்படும் புத்தர் சிலை மூலம், எதைத்தான் இந்த மனிதச் சமூகத்துக்குச் சொல்ல முனைகின்றனர்?

காலங்காலமாகச் சிறுபான்மை இனங்கள் மேலான பெரும்பான்மை இன மேலாதிக்கத்தை நிறுவி ஒடுக்கிய வரலாற்றின் பக்கங்கள் மூடப்படமாட்டாது என்பதைத்தான், திடீர் புத்தர் விவகாரம் மீண்டும் தேசியச் சிறுபான்மை இனமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சிங்களப் பேரினவாதம் மதத்துடன் தொடர்புபடுத்தி, தன்னைத் தான் புத்தர் சிலை வடிவில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. 1980-களில் வவுனியா சந்தியில் சிறிதாக முளைத்த திடீர் புத்தர் சிலை, படிப்படியாகப் பெருத்து வந்த வரலாற்றை நாம் காண்கிறோம். ஒரு பிரதேசம்

மீதான குடியேற்றம் சார்ந்த ஆக்கரமிப்பு எப்படி இருந்தாலும், சிறுபான்மை இனங்களின் மேலான ஒடுக்குமுறையாகவே மாறிவிடுகின்றது.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பேரினவாதத்தைக் கைவிடும் உள்ளடக்கத்தில், சமாதானம் மற்றும் அமைதி பற்றி உலகில் உள்ள அனைத்துவிதமான கொள்ளைக்காரர்களும் மத்தியஸ்தம் செய்து வைக்கும் ஒரு நிலையில் தான், திடீர் புத்தர் முளைத்தெழுந்தார். சமாதானத்தின் காவலர்கள் மெளனமாக இந்தக் கூத்தை வேடிக்கையாக்கி, இனவாதத்துக்கு நெய் வார்த்தனர். பார்ப்பனியத்தின் கடைந்தெடுத்த பூசாரி வேலையைத்தான், சமாதான வெண்புறாக்களும் செய்து கொண்டிருந்தன. அரசியல் ரீதியாகக் கையாலாகாத்தனத்துடன் சேர்ந்து என்ன செய்வது என்று திண்டாடிக் கொண்டிருந்த புலிகளுக்கோ, இந்த திடீர் புத்தர் சிலை விவகாரம் குதூகலமான ஒன்றாகியது. அம்பலமாகிக் கொண்டிருந்த தேசிய வேடத்தை, மூடிப் போர்த்திவிடும் கனவுடன், புலிகள் மீண்டும் களத்தில் இறங்கினர்.

மக்கள் திரளை இனவாதத்துக்கு எதிராக அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டி போராட வக்கற்றுப் போன புலிகள், மக்களை வெறும் மந்தைகளாக, கூலிகளாக களத்தில் இறக்கும் உத்தரவுப் போராட்டங்களைத் தொடங்கினர். இந்த வடிவில் தொடர்ச்சியான போராட்டத்தை, அரசியல் மயப்படாத மந்தை மக்களைக் கொண்டு நடத்திவிட முடியாது சூனியத்தில் திக்குமுக்காடினர். மாறாக வெடிக்குண்டு புரட்சி மூலம் புத்தர் சிலையை அகற்றும் போராட்டத்தையே புலிகள் தொடங்கி வைத்தனர். கர்த்தால் மூலம் கடையடைப்புகளை நடத்துதல், வெடிக்குண்டுகளை வெடிக்க வைத்து அராஜகத்தை உருவாக்கி திடீர் புத்தரை எதிர்த்தனர். குண்டுகளை எறிவது, காயப்படுத்துவது, கொல்லுவது என்று திடீர் புத்தர் சிலைக்கு எதிரான போராட்டத்தைப் புலிகள் பினாமிகளின் பெயரால் நடத்தினர். இதற்குச் சிங்களப் பேரினவாதிகள் இதே பாணியில் பதிலடி கொடுத்தனர். சமூக விரோதக் காதையர்களைத் தவிர, மக்கள் இதற்கிடையில் சிக்கி பரிதாபகரமாகவே தமது வாழ்வை இழப்பதைத் தாண்டி, எதையும் அவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. போராட்டம் தொடர்ச்சியான கடையடைப்பு மற்றும் குண்டுகளை எறிவதன் மூலம் தொடர முடியாத நிலையில் நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது.

புலிகளின் போராட்டம் மாற்று வழியின்றி குண்டுகள் மூலம் இனவாதத்தைத் தகர்த்துவிட முடியும் என்ற அளவில், இவை தனது

சொந்த இயல்புடன் எச்சரிக்கைகள் ஊடாக தேங்கி நிற்கின்றது. ஒரு குண்டை வெடிக்க வைப்பதன் மூலம் இதைத் தகர்த்துவிட முடியும் என்ற புலிகளின் அரசியல் அகராதிப்படியே இதற்கு முடிவுகட்டவே எண்ணுகின்றது.

இதேநேரம் புலியெதிர்ப்பு இணையத் தளங்கள், வானொலிகள் புலிகளின் போராட்டத்தை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். அர்த்தமற்ற நடவடிக்கைகள் என வசைபாடி வருகின்றனர். திடீர் புத்தர் சிலை இருந்தால் இருந்துவிட்டு போகட்டும் என்று ஒரு பல்லவியையே பாடி முடித்தனர். ரி.பி.சி. வானொலி காதையர்களால் சூறையாடப்பட்ட நிலையில், அது மீண்டும் தனது ஒளிபரப்பைத் தொடங்கி நடத்தியதை வாழ்த்தும் நிகழ்ச்சியிலும் தொடர்ந்து வந்த அரசியல் நிகழ்ச்சியிலும், புத்தர் வாழ்க என்ற கோசத்துடன் மறைமுகமாக இனவாத நடவடிக்கை போற்றப்பட்டது. இது புலிக்கு எதிரானது என்ற அடிப்படையில் விளக்கி, அதை ஆதரிப்பது புலியெதிர்ப்பின் மைய அரசியலாகும்.

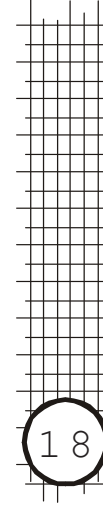
புலிகளின் போராட்ட வழிமுறையில் உள்ள தவறுகளை விமர்சிக்கவும், அதை மக்கள் அரசியலாக மாற்றக் கோருவதற்கும் பதில் புலிகளைத் திட்டி தீர்த்தனர். புலிகளை மறுப்பதே இவர்களின் அரசியலாகிப் போன வக்கற்ற நிலையில், மக்களுக்குச் சரியான வழிகாட்டலென எதுவும் இருப்பதில்லை. புலிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தம் பின்னால் அணிதிரட்டும் உத்தியைத்தவிர, மக்களைச்சரியாக அரசியல் ரீதியாக வழிநடத்தும் எந்த அடிப்படையும் அற்று வெறும் புலியெதிர்ப்பு கும்பலாகவே சீரழிந்து வருகின்றது.

உண்மையில் அரசியல் ரீதியான விமர்சனம் என்பது, பெரும் தேசியப் பேரினவாத வேடதாரிகளின் முகத்தை அம்பலம் செய்திருக்க வேண்டும். புலிகளின் குறுந்தேசிய போக்கை விமர்சித்து இருக்க வேண்டும். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைப் பொருளாதார விடுதலையின் பின்பாகத் தீர்ப்பதாகக் கூறும் ஜே.வி.பி. மவுனத்தை அம்பலப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். திடீர் புத்தர் சிலை விவகாரத்தில் இனவாதத்தைப் பாதுகாக்கும் ஜே.வி.பி.யினுடைய மெளனத்தின் உள்ளடக்கத்தை அம்பலப்படுத்தி தோலுரித்து இருக்க வேண்டும்.

திட்டவட்டமாகவே இனவாத நோக்கில் நிறுவப்பட்ட புத்தர் சிலைக்கு எதிரான போராட்டத்தை உண்மையான சமாதானமும் அமைதியும் வேண்டின் புலிகளை அனுமதியாது, மாறாகச் சிங்கள

மக்களே இப்போராட்டத்தை நடத்தியிருக்க வேண்டும். உண்மையானதும் நேர்மையானதும் இது மட்டும் தான். ஆனால் ஜே.வி.பி.யோ அப்படி போரடவில்லை. ஜே.வி.பி.யை இனவாதிகள் அல்ல என்று கூறி, அவர்களை மிதவாதிகளாகக் காட்டும் வேஷங்களின் பின்னால் ஓட்டியிருப்பது, இனம் காணப்பட்ட பச்சை சிங்கள இனவாதம் தான். கபட வேடதாரிகளான ஜே.வி.பி. இதை எதிர்த்துப் போராடவில்லை. இதற்கு எதிராக அரசில் இருந்து விலகப் போவதாக அரசை எச்சரிக்கவில்லை. ஏன் இந்தத் திடீர் புத்தர் சிலையின் பின்னணியில் ஜே.வி.பி. அணிகளும் கூட கைகோர்த்து நின்ற சூழலே பொதுவாக அடையாளம் காண முடிகின்றது. சனாமி பெயரில் ஓடிச் சென்ற ஜே.வி.பி. இங்கு நடத்தும் இனவாத நாடகமே தனியானது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதாகக் கூறும் சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சிகள் கூட போராட்டத்தை நடத்தவிடவில்லை.

சட்டம், ஆணைக்குழு என்று இனவாதத்தை உறையவைக்கும் வகையில் காலத்தைக் கடத்தும் அரசியலே செய்கின்றனர். எங்கும் இனவாதச் சேற்றில் இருந்து மீளாத ஒரு அராஜகமே எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. இந்தியாவில் பாபர் மசூதியில் திடீரென முளைத்தெழுந்த சிலையைப் போல், சிங்கள பேரினவாதம் கட்டமைக்கும் தொடர்ச்சியான ஒரு அம்சமே திடீர் புத்தர் சிலை. பாபர் மசூதி இடிப்புக்கு எதிராக முசுலீம் அடிப்படைவாதிகள் நடத்திய குண்டு வெடிப்பு போல், புலிகள் குண்டுகளை வெடிக்க வைக்கின்றனர். இதன் மூலம் சமூகங்கள் பிளந்து, சிலர் குளிர்காய்வதே இதன் மொத்த நலனாகும்.

ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாத ஊர்வலத்தில், புலி எதிர்ப்பாளர்களே காவடியாடுகின்றனர்

புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் தான் ஜே.வி.பி.யும் உயிர் வாழ்கின்ற அரசியல் பரிதாபம், பேரினவாதமாகவே வெளிப்படுகின்றது. தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த புலியெதிர்ப்பாளர்கள் புலிகளின் மனிதவிரோத வன்முறைகளுக்குப் பின்னால், தம்மையும் தமது அரசியல் விபச்சாரத்தையும் தக்க வைக்கின்றனர் என்றால், ஜே.வி.பி.யின் அரசியலும் பேரினவாதமாகி அம்பலமாகி வருகின்றது. எல்லாவிதமான இடதுசாரி வேடங்களையும் களைந்து, தன்னைத்தான் நிர்வாணமாக்கி வருகின்றது. காலங் காலமாக தமிழ் மக்களுடன் செய்து கொண்ட எல்லா ஒப்பந்தங்களும், பேச்சு வார்த்தைகளும் எந்த அரசியல் வழிகளில் முறியடிக்கப்பட்டதோ, அதையே ஜே.வி.பி. மீண்டும் வரலாற்றில் அப்படியே கையாளுகின்றது. இதன் ஒரு அங்கமாகத்தான் அண்மையில் இலங்கையில் எழுந்துள்ள எதார்த்தம் பேரினவாதம் கொக்கரிக்க தொடங்கியுள்ள நிலையில், புலியெதிர்ப்பு தமிழ்ப் பிரிவு அதன் பின்னால் அரோகரா போட்டபடி காவடி எடுக்கின்றனர்.

இக்கட்டுரை சனாமி பெயரில் புலிகளும் அரசும் ஒரு தரப்பாக மக்கள் விரோத உள்ளடக்கத்தில் கையெழுத்திடுவதற்கு முன்பாக எழுதப்பட்டது. கட்டுரை வெளிவரும் போது, ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான நிலையில், அவைகளையும் உள்ளடக்கும் வகையிலே

சற்று விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. சுனாமி மீள் கட்டமைப்பு என்ற பெயரில் அரசுக்கும், புலிகளுக்கும் இடையில் மீண்டும் ஒரு மக்கள் விரோத உடன்பாட்டைக் கையெழுத்திட உள்ளதாக அரசு அறிவித்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தை தாம் எதிர்ப்பதாகக் கூறியபடி பேரினவாத நோக்கில் ஜே.வி.பி. அரசியலில் இருந்து வெளியேறியது. இதன் மூலம் அரசியல் நெருக்கடி ஒன்று உருவாகியுள்ளது.

இதைத் தொடர்ந்து ஜே.வி.பி.யும், புத்த பகவானின் வழிகாட்டிகளும் களத்தில் இறங்கி இனவெறி ஆர்ப்பாட்டங்களைத் தமிழ் இனத்துக்கு எதிராக நடத்தினர், நடத்துகின்றனர். யுத்தத்தை நோக்கிய கோசங்களுடன், இனங்களிடையே பிளவை மேலும் அகலமாக்கி, மக்களை அடக்கியாளும் சமூகப் பிளவுகளைத் தேடுகின்றனர். கடந்த காலங்களில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் அனைத்தும், விதிவிலக்கின்றி இதே பாணியில் பேரினவாதிகளால் எதிர்க்கப்பட்டன.

மறுபக்கத்தில் தொடர்ச்சியாக இலங்கையை இனவாத அடிப்படையில் அடக்கியாண்ட இரண்டு பிரதான இனவாதக் கட்சிகளும் இன்று, தமது முரண்பாடுகளுக்கு இடையில் இனப்பிரச்சினையில் ஒரு உடன்பாட்டைக் காண முனைகின்றது. இது அக்கட்சிகளின் சொந்த நிலைப்பாடல்ல. ஏகாதிபத்தியங்களின் தீர்வுகளை அமுல்படுத்த முனையும் ஒரு தொடர்ச்சியில் தான், இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளைக் குறுக்கு வழியில் தீர்க்க முனைகின்றனர். மக்கள் பற்றிய சொந்தச் சமூக நேசிப்புகளில் இருந்து, எந்தத் தீர்வையும் இவர்கள் முன்வைக்கவில்லை. மாறாக, ஏகாதிபத்தியத்தின் உலகமயமாதல் நீட்சியின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு வடிவமாகவே ஒப்பந்தங்கள் மனித சமூகங்களின் மேல் திணிக்கப்படுகின்றது.

இந்த எல்லைக்குள் புலிகள் சரணடைய தயாராக இருக்கும் அவர்களின் அரசியல் பொருளாதாரச் சமீக்கைகளைச் சார்ந்தே, இந்த ஒப்பந்த உள்ளடக்கம் வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் வருகைக்காக கடந்த மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகவே, ஏகாதிபத்தியம் தனது சொந்த நலன் சார்ந்து கடுமையான பிரயத்தனம் செய்து வழிகாட்டியது. இந்த நிலையில் இன்று, இதை எதிர்ப்பவர்கள் யாரும் ஏகாதிபத்திய நலன்களை எதிர்க்கவில்லை. மாறாகப் பௌத்தப் பேரினவாத உள்ளடக்கத்தில், தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான நோக்கில் இது எதிர்ப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளது. பௌத்தப் பேரினவாதிகளும், இடதுசாரியாகத் தம்மைத்தாம் அலங்கரித்து வலம் வரும்

தீவிர வலதுசாரியான ஜே.வி.யு.மே இதை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டங்களையும், அரசியல் சதிகளையும் நடத்துகின்றனர். கடந்தகாலத்தில் எப்படி தீவிரப் பேரினவாத அரசியல் மூலம் அதிகாரத்துக்கு வந்தனரோ, அதே பேரினவாதக் கட்சிகளின் வழியில் இவர்கள் தமது சொந்த பேரினவாதக் கால்களைத் துல்லியமாக எடுத்து வைத்துள்ளனர்.

இந்த நிலையில் ஜே.வி.பி. தனது வலதுசாரி அரசியலுக்கு இடதுசாயம் பூசி விளம்பரப்படுத்தச் சந்தைப்படுத்துவதையே, புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் கூவி விற்கின்றனர். இந்த வகையில் ஜே.வி.பி.யின் மத்திய குழு உறுப்பினரான சந்திரசேகரனைப் புலியெதிர்ப்பு அரசியல் நோக்கிலும், அவரை புலி சார்பில் மடக்கும் நோக்கிலும் அவரின் கருத்துக்களை வானொலிக்கு எடுத்து வந்தனர்.

ஜே.வி.பி. புலிகளின் மனித உரிமை மீறலை மையமாக வைத்து, தமிழ் விரோதப் பேரினவாதச் செய்தியை வெற்றிகரமாகவே பிரச்சாரம் செய்ய முடிந்தது. இதன் மூலம் புலியெதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செய்ய முடிந்தது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவியல் சார்ந்த சமூகப் புத்திஜீவித்தனம் அழிக்கப்பட்டுள்ள அராஜகச் சூழலில், சந்திரசேகரின் கருத்துகளை எதிர்கொள்ள முடியாத போனது மட்டுமின்றி, புலிக்கு மாற்று ஜே.வி.பி. தான் என்று படிமத்தைப் புலியெதிர்ப்பு அணிகள் கணிசமாக உருவாக்கியுள்ளனர்.

ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாதத்துக்கு, புலியெதிர்ப்பாளர்களின் காவடியாட்டம், தமிழ் மக்களின் மேலான புதிய அடக்குமுறைக்குரிய ஒரு அரசியல் வரலாற்றைத் தொடங்கி வைத்துள்ளது. நான் அண்மையில் ஜே.வி.பி. பேரினவாதத்தை அம்பலப்படுத்தி எழுதிய கட்டுரை ஒன்றுக்கு, புலியெதிர்ப்பாளர்கள் துள்ளி குதித்தது மட்டுமின்றி, பதிலளிக்கப் போவதாகக் கூறிய போதும் பதில் எவைகளையும் காண முடியவில்லை. ஜே.வி.பி. புலிகளின் முதுகுக்குப் பின்னால் ஒளிந்து நின்று கொண்டு, பேரினவாதமாக குசவிடும் அரசியலையே இக்கட்டுரை விமர்சனம் செய்ய முனைகின்றது.

ஜே.வி.பி. பேரினவாத அரசியல் எப்படி தொடங்குகின்றது என்பதைத் துல்லியமாக ஆராய்ந்தால் ஆச்சரியமே மிஞ்சும். ஜே.வி.பி.யின் அரசியல் என்ன என்றால், சந்தர்ப்பவாத அரசியல் பிழைப்பே மிஞ்சுகின்றது. தெளிவான ஒரு கொள்கையற்ற, புலிகளைப் போல் நிலைமைக்கு ஏற்ப இலங்கை அரசியலைக் கையாளும்

இவர்கள், தமிழ் மக்களைப் புலியின் பெயரில் எதிராக நிறுத்துகின்றனர்.

ஆம். புலிகளின் மனித விரோத நடத்தைகளை முன்வைத்தே, ஜே.வி.பி.யின் வலதுசாரியப் பேரினவாத அரசியல் வெளிவருகின்றது. இதற்கு வெளியில் ஜே.வி.பி.யின் அரசியல் எதுவும் வெளிப்படவில்லை. தமிழ் மக்கள் மேலான புலிகளின் ஒடுக்குமுறையைச் சொல்லியே, முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். ஆழமாகப் பார்த்தால் எல்லா புலியெதிர்ப்பாளர்களும் எப்படி மக்களுக்கு எதிராக இயங்குகின்றனோ அப்படியே ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாதமும் இயங்குகின்றது.

புலிகள் அன்றாடம் நடத்தும் படுகொலைகள், சித்திரவதைகள், கப்பங்கள், வரிகள், சூறையாடல்கள் முதல் அனைத்துவிதமான ஜனநாயக மீறல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே, ஜே.வி.பி.யின் வலதுசாரியப் பேரினவாதம் தன்னைத்தான் பூசி மொழுக முனைகின்றது. பேரினவாத அரசுகள் புலிப் பயங்கரவாதம் என்று சொல்லி, தமிழ் மக்களை எப்படி ஒடுக்கியதோ, அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி வேறு வடிவில் கூறி ஜே.வி.பி. தனது பேரினவாத வழிகளில் கொக்கரிக்கின்றது. இன்று இந்த பொதுக் கட்டமைப்பைப் பேரினவாத நோக்கில் இருந்து எதிர்ப்பதே இதன் ஊடாகத்தான். பொதுக்கட்டமைப்பை ஆதரிப்பதா அல்லது எதிர்ப்பதா என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வெளியில், மக்கள் நலன் சார்ந்த மாற்று அரசியல் இன்மை, ஜே.வி.பி.யின் வலதுசாரியப் பேரினவாதத்தினைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

உண்மையில் மக்கள் நலன் சார்ந்த மாற்று அரசியல் என்பது தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக கோரிக்கைகளை உள்ளடக்கியது. இது எதுவும் ஜே.வி.பி.யிடம் கிடையவே கிடையாது. உண்மையில் பௌத்தப் பேரினவாத மதவாதிகளுக்கும், ஜே.வி.பி.க்கும் இடையில், இதை எதிர்ப்பதில் என்ன வேறுபாடுகள் தான் உண்டு என்றால், எதுவுமில்லை. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஐக்கியப்பட்டுள்ள இவர்கள், பரஸ்பரம் விமர்சிக்காது காணும் ஐக்கியம் பேரினவாதக் கூட்டையே அப்பட்டமாகப் பறைசாற்றுகின்றது. ஏன் கடந்த காலத்தில் குறுந்தேசியத் தமிழ்த் தலைமைகளுக்கும் பேரினவாதச் சிங்களத் தலைமைகளுக்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட எல்லா ஒப்பந்தங்களும் அவர்கள் கையெழுத்திட்ட மை காயும் முன்பே, காலத்துக்கு காலம் சிங்களத் தலைமைகளால் கிழித்தெறியப்பட்டது.

இந்த ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்தின் நிலை தொடர்பாகவும் ஜே.வி.பி. நிலைப்பாடு என்னவாக இருந்து இருக்கும்? என்னவாக இருக்கும்? இதை ஜே.வி.பி. எதிர்க்குமா அல்லது ஆதரிக்குமா எனின் நிச்சயமாக எதிர்த்தே இருக்கும். உண்மையில் இங்கு புலிகள் அல்ல பிரச்சனை. மாறாகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதுவும் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படை நிலைப்பாடுதான், ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாத அரசியலாகும்.

புலிகள் விரும்பும் எந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பும் சரி, இடைக்காலத் தீர்வும்தான் சரி அது எதுவாக இருந்தாலும், மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடலுக்கு உட்படுத்தும் உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே. இதனடிப்படையில் உருவாகும் அதிகாரக் கட்டமைப்பை ஒட்டு மொத்தச் சமூகம் மீதும் திணிக்கும் குறிக்கோளின் அடிப்படையில், எல்லாவிதமான மனித நாகரீகத்தையும் மறுக்கும் ஜனநாயக மீறலைக் கொண்டே இருப்பர் என்பது இன்றைய எதார்த்தமாகும். இந்த எதார்த்தத்தைக் கொண்டு, எந்தவிதத்திலும் பேரினவாதத்தை மூடி போட்டு பாதுகாக்க முனைவது சுத்த அயோக்கியத்தனமாகும்.

புலிகளின் ஜனநாயக மீறலைக் கூறியபடி, தங்களைத் தாங்கள் பேரினவாதிகள் அல்ல என்கின்றனர். ஜே.வி.பி. கேட்கின்றது தமிழ் மக்களைத் தாங்கள் கொன்றதை நிறுவ முடியுமா என்று? வசதியாகவே புலிகள் பாணியில் இப்படி தமிழ் மக்களை மடக்க முனைகின்றனர். தாங்கள் பேரினவாதிகள் அல்ல என்று நிறுவ, அவர்களின் அரசியல் நடைமுறையில் எதையும் எடுத்துக்காட்ட முடியவில்லை. இதையே ஜே.வி.பி.யின் உப்பு சப்பற்ற புலிப்பாணி வாதம் காட்டுகின்றது. தமது சொந்தப் பேரினவாதத்தை மூடிமறைக்க விரும்பும் அவர்கள், இனங்களுக்கு இடையிலான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வையும், மொழிகளுக்கு இடையில் சமத்துவத்தையும் நிலைநாட்டினால் இனப்பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்கின்றனர். அதனால் பொதுக் கட்டமைப்பை எதிர்ப்பதாகப் பாசாங்கு செய்து, பேரினவாதத்தை ஆணையில் வைக்கின்றனர்.

கடந்த காலத்தில் பெருந்தேசிய பேரினவாதக் கட்சிகள் இரண்டும் காலத்துக்குக் காலம் இனவாதத்தை முன்வைத்த வரலாற்றைக் கூறி, அவைதான் இன்றைய நிலைக்குக் காரணம் என்கின்றனர். இப்படி பேரினவாதத்தை வார்த்தையில் (நடைமுறையில் அல்ல, நடைமுறையில் பேரினவாதமாக) எதிர்ப்பதாகத் தமிழ் மக்களுக்குக்

காட்டியபடி, பேரினவாதிகளாக தாம் இருப்பதை மூடி மறைக்கின்றனர். இதையே பிரதான பேரினவாதக் கட்சிகளும் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று குற்றம் சாட்டியபடி நடத்தும், சமாதான நாடகங்களிலும் கூட ஜே.வி.பி.யின் பாணியைக் காண முடியும்.

ஜே.வி.பி. தாங்கள் இனவாதிகள் அல்ல என்று கூறியபடி, பொதுக்கட்டமைப்பை எதிர்க்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊடாகவே, இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்கின்றனர். புலிகள் போன்ற பாசிஸ்டுகளுடன் ஒரு உடன்பாடா? என்று கேள்வி எழுப்பி, பேரினவாதத்தைத் தமது சொந்த அரசியலாக்குகின்றனர்.

உண்மையில் இங்கு புலியெதிர்ப்பாளர்கள் போல் ஜே.வி.பி.யும் புலிகள் சமன் தமிழ்மக்கள் என்ற கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே பேரினவாதத்தைக் கட்டமைக்கின்றனர். உண்மையில் இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பு அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்தது போல் புலிகளின் சூறையாடலுக்கான ஒன்று என்பது வெட்ட வெளிச்சமானதே. ஒப்பந்தச் சரத்துகள் உருவாக்கும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு கூட மனிதவிரோதத் தன்மையை அப்பட்டமாகக் கொண்டுள்ளது. இவை மக்கள் நலன் என்ற நோக்கில் இது கோரப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில், இந்த ஒப்பந்தத்தை விமர்சிப்பதை யாரும் இனவாதமாக மதிப்பிடுவதில்லை. மக்கள் நலன் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து விமர்சிக்காத அனைத்தும், சமகால எதார்த்தத்தின் மீதான பச்சையான பேரினவாதம் தான். இது புலியெதிர்ப்பு என்ற உள்ளடக்கத்தில் வந்தாலும் பேரினவாதத்துக்கே நேரடியாக உதவி செய்கின்றது. உண்மையில் பேரினவாதத்தை எதிர்த்துப் போராட்டத்தை நடத்தாத அனைத்தும், பெரும் தேசியச் சிங்களப் பேரினவாதம் தான்.

மக்கள் நலன் என்பது என்ன? இதுவே ஜே.வி.பி. பேரினவாதம் மீதான தெளிவான விமர்சனத்தைத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டும்.

1. இலங்கையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் அனைத்தும் பேரினவாதம் தான். அப்படி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் இருக்கும் போது, அவர்களின் தனித்துவத்தை அங்கீகரிக்க மறுப்பதும் பேரினவாதம் தான். இந்தத் தனித்துவம் நிலவும் அரசியல் கட்டமைப்பில்,

சம பங்காளியாக அங்கீகரிக்க மறுப்பதும் பேரினவாதம் தான். பல தேசிய இனங்கள் உள்ள நாட்டில் இனங்களுக்கு இடையிலான பிளவுகளை இல்லாது ஒழிக்கும் வகையில் தெளிவானதும், சுத்து மாற்று அற்ற ஒரு சமூகத் தீர்வை முன்வைக்க மறுப்பதும் பேரினவாதம் தான்.

2. இனங்களுக்கு இடையிலான பிளவைத் தீர்ப்பதில் சுயநிர்ணயம் உரிமை என்ற கோட்பாடு மட்டும் தான், உயர்ந்தபட்சம் முரணற்ற ஐக்கியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இதை மறுப்பது பேரினவாதம் தான். ஒரு குடும்பத்தில் கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான உயர்ந்தபட்ச ஐக்கியம் என்பது, சுயநிர்ணய உரிமையில் தங்கியுள்ளது. இதுவே தேசிய இனத்துக்கும் பொருந்தும். இந்தக் கோட்பாடு செல்லாது என்பது, கடைந்தெடுத்த பேரினவாத அயோக்கியத் தனமாகும்.

3. தேசியம் என்பது இனப்பிளவுகளாக மாறியுள்ள போதும், எப்போதும் எல்லாத் தேசிய இனத்துக்கும் மக்கள் நலன் சார்ந்த தீர்வுகள் எப்போதும் ஒரே கோசங்களால் ஆனவை. இங்கு கோசங்கள் வலியுறுத்தும் நிலைமைகள் சில, அதிக அழுத்தத்தை ஒரு இனத்துக்கு வழங்க கோருகின்றது. இது முரண்பாடனவையல்ல. ஒரே பொதுக் கோசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசிய இனங்களின் முரண்பாட்டைத் தீர்க்கும் நடைமுறை சார்ந்த அரசியலை முன்வைக்காத அனைத்தும் பேரினவாதம் தான்.

4. இலங்கையில் பேரினவாதம் யுத்தத்தை உருவாக்கியுள்ள நிலையில், வலதுசாரியத் தமிழ்த் தேசியம் எதிர்நிலையில் உருவாகியுள்ளது. இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் பாட்டாளி வர்க்கம் பொறுப்பேற்று தன்னைச் சுயவிமர்சனம் செய்யவும் இனங்களுக்கு இடையில் ஐக்கியத்தை வளர்க்கும் வகையில் சுயநிர்ணயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முரணற்ற அரசியலை முன்வைக்கவும் மறுக்கும் அனைத்தும் பேரினவாதம் தான்.

5. முதலாளித்துவப் புரட்சி நடைபெறாத நாடுகளில் பாராளுமன்ற அரசியல் என்பது எப்போதும், குறுகிய மனிதப் பிளவுகளை விதைத்தே தன்னைத் தக்கவைக்கின்றது. இந்த வகையில் இலங்கையில் இனப் பிளவை அடிப்படையாகக் கொண்டே, பாராளுமன்ற அரசியல் தன்னைத் தகவமைக்கின்றது. இந்த வகையில் பாராளுமன்ற அரசியல் வழிமுறை என்ற குட்டையில் புரண்டு எழும் எல்லாப்

பன்றிகளும், மக்கள் விரோதிகளாகவும் பேரினவாதிகளாகவுமே இருப்பார் என்பதை ஏற்க மறுப்பதும் பேரினவாதம் தான்.

6. கடந்தகால அனைத்து இனவாத நடவடிக்கைகளையும் சரியாக இனம் கண்டு, அதை அம்பலப்படுத்தி இனவாதத்துக்கு எதிராகச் செயல்படாத அனைத்தும் பேரினவாதம் தான். இதேபோல் சமகாலத்தின் அனைத்து இனவாதத் தொடர் முயற்சிகளையும் அம்பலப்படுத்தி எதிர்த்துப் போராடாத மௌனங்கள் கூட பேரினவாதம் தான்.

இவை எதையும் ஜே.வி.பி. தனது அரசியல் வழியில் நேர்மையாகக் கையாள்வதில்லை. சந்தர்ப்பவாதப் பேரினவாதிகளாகவே உள்ளனர். தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றும், சிங்கள மக்களுக்கு இன்னொன்றுமாகத் தமது சொந்தக் கருத்தைப் பூசிமொழுகுபவர்கள் தான். கடைந்தெடுத்த வலதுசாரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இடதுசாயம் பூசிய சந்தர்ப்பவாதப் பேரினவாதிகளே. இந்த நிலையில் ஜே.வி.பி. கூறுகின்றது பொருளாதாரச் சமத்துவம், மொழி சமத்துவம் அடைந்தால் இனப்பிரச்சினை தகர்ந்து விடும் என்றும், இதுவே தமது இலட்சியம் என்றும் கூறி தமது சொந்தப் பேரினவாதத்தை மூடிமறைக்கின்றனர்.

உண்மையில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளில் இருந்து, மனிதனைச் சுரண்டவே குறுகிய சமூகப் பிளவுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மனித உழைப்பைச் சிலர் சுரண்டவே கட்டமைக்கப்பட்ட மனிதப் பிளவுகள், உள்ளடக்க ரீதியாக வர்க்கப் பிளவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதைப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி மட்டும் தான், மனிதனின் குறுகிய சமூகப் பிளவுகளை இல்லாதொழிக்கும் ஒரே யொரு புரட்சிகரமான நடைமுறையைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நிலையில் ஜே.வி.பி. கூறும் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தைப் (மார்க்சிய அடிப்படையில் பொருளாதாரச் சமத்துவம் என்ற சொல்லுக்கு என்று ஒரு புரட்சிகர அர்த்தமே கிடையாது.) பாராளுமன்றச் சாக்கடையில் புரண்டெழுவதன் மூலம் நடத்தப் போவதாகவே பினாற்றுகின்றனர். இன்றைய பாராளுமன்ற வடிவங்கள் இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல, உலகளவில் சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு தன்னைத் தான் ஜனநாயகக் கட்டமைப்பு என்கின்றது. இதைத்தான் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்றும் மனிதச் சுதந்திரம் என்றும் கூறுகின்றது.

இந்த வழியில் ஜே.வி.பி. பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கூறி, மக்களின் காதுக்கே பூ வைக்கின்றனர். அத்துடன் மந்திரி பதவிகளைக் கூடப் பெறுகின்றனர். உண்மையில் இங்கு பொருளாதாரச் சமத்துவம், மொழி சமத்துவம் அல்ல பிரச்சினைக்கான சமூக அடிப்படை. மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் கட்டமைப்பை இல்லாது ஒழிப்பதன் மூலம் தான், சமூகத்தில் வேரொடியுள்ள பல மனிதப் பிளவுகளை இல்லாது ஒழிக்க முடியும். இது ஒரே நாளில் நிகழ்ந்து விடமுடியாது. உண்மையில் மனித இனம் பற்றிய முரணற்ற கொள்கைகளை முன்வைத்து முரணற்ற நடைமுறையூடாகப் போராடுவதன் ஊடாகத்தான் சாத்தியமானது. ஜே.வி.பி. மக்களை ஏமாற்றுவது போல், பாராளுமன்ற வழிகளில் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை ஒரு நாளுமே ஏற்படுத்த முடியாது. அப்படி ஏற்படுத்த முடியும் என்று ஜே.வி.பி.யின் கூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், அதுவரை தமிழ் மக்கள் போராடக் கூடாது என்கின்றனர். நல்ல ஒரு நகைச்சுவைக்குரிய ஒரு அரசியல்.

மிகவும் வேடிக்கையான, ஒரு சூழ்ச்சித்திறன் மிக்க மோசடி. தமிழ் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் தாம் சொல்லும் பொருளாதாரச் சமத்துவம் வரை கேட்கக் கூடாது என்கின்றனர். அதுவும் பேரினவாதிகளுக்கு எதிராகப் போராடக் கூடாது என்கின்றனர். தாமும் போராட மாட்டோம் என்கின்றனர். தமிழ் மக்கள் வாயை மூடிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பதே ஜே.வி.பி. தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்லும் பேரினவாதச் செய்தியாகும்.

இதை அவர்கள் தாம் சார்ந்த எல்லா விடையத்திலும் தமக்குத் தாமே கடைப்பிடிப்பதில்லை. இன மோதல் அல்லாத பல துறைகளில் ஜே.வி.பி. என்ற பேரினவாதிகளின் பொது அணுகுமுறை தான் என்ன? பேரினவாத அரசாங்கத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஏன் மந்திரி பதவி பெற்றனர்? ஏன் தமது சொந்தப் பொருளாதாரச் சமத்துவ விடுதலை வரையும் அதை மட்டும் ஒத்திப்போடவில்லை. தமது சமத்துவப் பொருளாதார விடுதலைக்கு முன்பாகவே, மக்களின் நலனுக்காகச் செயல்படுவதாகக் கூறி, செயல்படும் பல நடைமுறைகளை நாம் பார்க்க முடியும். இலங்கை பேரினவாத அரசியலில் அரசியல் செய்யும் ஜே.வி.பி. தேசிய இனப்பிரச்சினையில் மட்டும் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை எதிர்க்கின்றது. இது தவிர்ந்த மற்றைய அனைத்திலும் தமது இறுதி லட்சியம் அல்லாத ஒன்றுக்குப் பாய்விடுக்கும் ஜே.வி.பி. இந்தச் சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில் புரண்டெழுவது தான் ஏன்?

இனப்பிரச்சினையில் மட்டும் தமது பொருளாதாரச் சமத்துவம் வரை தமிழ் மக்கள் காத்திருக்க கோருவது மக்களை ஏமாற்றுவது தான். ஆனால் சிங்கள இனவாதிகளைத் தம் பக்கம் அணிதிரட்டுவதை எந்தவிதத்திலும் யாரும் கேள்வி கேட்க கூடாதாம். ஏனென்றால் இதன் மூலமே பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை நோக்கி அதிகாரக் கட்டமைப்பைப் பெற முடியும் என்பது ஜே.வி.பி.யின் அரசியல் நடைமுறை. இங்கு இவர்கள் முன்வைக்கும் அடுத்த அரசியல் மோசடியைப் பார்ப்போம். புலிகள் அல்லாத, மக்களால், தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் பொதுக்கட்டமைப்பை வழங்கக் கோருகின்றனர். இங்கு ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்தப் பாராளுமன்றத் தெரிவையே ஜனநாயகம் அல்லது வழிகளில் புலிகள் தான் அவர்களைத் தமது சொந்தப் பினாமியாகத் தேர்ந்தெடுத்ததாக ஜே.வி.பி. கூறிவந்தது. இது உண்மையாக இருந்தபோதும், இதை ஜே.வி.பி. கூறிவந்தது. ஆனால் திடீரென சந்தர்ப்பவாத நிலையெடுத்த ஜே.வி.பி. பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் தெரிவு செய்த பினாமிகளிடம் பொதுக்கட்டமைப்பை ஒப்படைக்கக் கோருகின்றது. அதாவது புலிகள் தாம் விரும்பியதை ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் தேர்ந்தெடுத்ததாகக் கூறும் ஜே.வி.பி. இன்று சந்தர்ப்பவாதமாகப் பொதுக்கட்டமைப்பை அவர்களிடம் கொடுக்கக் கோரும் இனவாத அரசியல் உத்தியைக் கையாளுகின்றது.

பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்பது மோசடிகளால் ஆனவை. எந்தக் கட்சியும் மக்கள் நலன்களைத் தெளிவாக முன்வைத்து அதிகாரத்துக்கு வருவதில்லை. மக்களின் அறியாமை மீதுதான், இந்தப் பாராளுமன்ற அரசியல் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. இந்த வகையில் புலிகளால் தேர்வு செய்யப்பட்ட பினாமி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட, மற்றவர்களிடம் இருந்து எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டவர்களல்ல. ஏன் ஜே.வி.பி. உறுப்பினர்கள் கூட அரசியல் தேர்தல் மோசடி ஊடாகத் தான் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். ஏன்? எப்படி? என்கின்றீர்களா?

அந்த அரசியல் விபச்சாரத்தையும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். இன்றைய விகிதாசார முறையைப் பயன்படுத்தி தமது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்பு வடிவத்தைக் கொண்டு அதிக விருப்பு வாகுகளைத் தமக்குத்தாமே திட்டமிட்டுப் போட்டு, அதிகமான பிரதிநிதிகளைத் தாமாகவே மக்களின் விருப்பை மீறி தாங்களே தேர்ந்தெடுத்தனர். சுதந்திர கட்சி வாக்காளர்களின் பெரும்பான்மை மீது, ஒரு திட்டமிட்ட அரசியல் சதி மூலமே, புலிகளைப் போல் மக்களின்

ஜனநாயகத் தேர்வைக் கேலி செய்தவர்கள்தான் இந்த ஜே.வி.பி. ஒருக்காலுமே தனித்து நின்று, இந்தப் போலி ஜனநாயகத்தில் இந்தளவு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை பெற்று இருக்க முடியாது. இதைக் கொண்டு பாராளுமன்றப் போலி ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க முடியாது. ஜனநாயகத்தைப்பற்றி பலவாகப் பிதற்ற முடியாது. இந்த நிலையில் தான் ஜே.வி.பி. மக்களின் காதுக்குப் பேரினவாதப் பூவைக்கும் வகையில், புலிகளின் பினாமிகளிடம் பொதுக் கட்டமைப்பை வழங்கக் கோருகின்றனர். இங்கு ஜே.வி.பி. செய்வது போலி ஜனநாயகம் என்ற தமது சொந்தக் காவடியைப் பேரினவாத மாக்குவது தான்.

இந்த ஜனநாயகமே போலியாக உள்ளபோது, பாராளுமன்றத்தில் புரண்டெழும் பொருளாதார விடுதலையை ஜே.வி.பி. பின்போடவில்லை. ஆக இந்த ஜனநாயகம் போலியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அதில் புரண்டெழுவோம் என்று கூறிக் கொண்டு புலிகளுடனான பொதுக் கட்டமைப்பை மட்டும் எதிர்க்கின்றனர். ஏனென்றால் அவர்கள் ஜனநாயக விரோதிகளாம். அவர்கள் மக்களின் நிவாரணத்தைச் சூறையாடி விடுவார்களாம். என்ன சமூக அக்கறை?

இதன் மூலம், ஜே.வி.பி.யின் பேரினவாதப் பொருளாதாரச் சமத்துவ மார்க்சியம் மக்களுக்கு சொல்லும் செய்தி தான் என்ன? புலிகள் அல்லாத அனைவரும் ஜனநாயகவாதிகள் என்கின்றனர். புலிகள் அல்லாத அனைவரும் நேர்மையானவர்கள் என்கின்றனர். அவர்கள் சூறையாடத் தெரியாத, சமூக நலன் விரும்பிகள் என்கின்றனர். இதைத்தான் தமது பேரினவாத நோக்கில், பொதுக் கட்டமைப்பை எதிர்க்கும் தமது செய்தியில் சொல்ல முனைகின்றனர்.

சமூகப் பொருளாதாரம் மீதான சூறையாடலைப் புலிகளைப் போலவே, புலிகள் அல்லாத அனைத்து தரப்பினருடையதும் அன்றாட அரசியல் நடைமுறையாக உள்ளது. இது ஜே.வி.பி. கூறுவது போல் புலிகளுக்கு மட்டும் சிறப்பான ஒரு அம்சமல்ல. புலிகள் இதில் பண்பியல் வடிவிலும் இதைச் செய்வதிலும் அதியுயர் எல்லை அடைந்துள்ளனர் அவ்வளவே. ஆகவே கொஞ்சம் சூறையாடுபவனிடம் இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பைக் கொடுக்கலாம் என்ற அரசியல் விபச்சாரம்தான், ஜே.வி.பி. பின்னால் பேரினவாதமாகக் கொப்பளிக்கின்றது. அதாவது தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான உணர்வு புலிகளின் அப்பட்டமான மக்கள் விரோதப் போக்குகளின் பின்னால் ஒளிந்து நின்றே கூச்சல் போடுகின்றது. நீங்கள் சில வேளைகளில்

எம்மிடம் கேட்கலாம். சூறையாடும் ஜனநாயக விரோதப் புலிகளிடம் இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பை ஒப்படைப்பதை ஆதரிக்கின்றீர்களா என்று? ஒவ்வொரு பேரினவாதியும் புத்திசாலித்தனமாகக் கேட்பதாக நினைக்கலாம்.

இங்கு பொதுக்கட்டமைப்பை ஒப்படைப்பதா? அல்லது எதிர்ப்பதா? என்பது எமக்கு விவாதத்துக்குரிய ஒரு பொருளல்ல. மாறாக மக்கள் நலன்களை உயர்த்துவதே எமது மையமான விடயம். அதுவே நேர்மையான அரசியல் கூட. இதை யாரும் முன்வைப்பதில்லை. நாங்கள் புலிகளின் மக்கள் விரோத தொடர் நடவடிக்கையை எப்படி விமர்சிக்கின்றோமோ? அப்படியே தான் பேரினவாதத்தையும் விமர்சிக்கின்றோம். இதன் மூலம் மக்கள் நலன் சார்ந்த மற்றொன்றை மாற்றாகவே எப்போதும் முன்வைக்கின்றோம். இதுவே எமது விமர்சனத்தின் உள்ளடக்கமாகும்.

இன்று பொதுக்கட்டமைப்பு என்ற பெயரில் ஏகாதிபத்திய அடிமைத்தனத்தை உருவாக்கும் ஏகாதிபத்தியத் திட்டத்தை எதிர்க்கின்றோம். நாம் சனாமியை அடுத்து எழுதிய கட்டுரைகளில் தெளிவாக இதற்கான மாற்றுத் தீர்வைக் கூறியுள்ளோம். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உள்ளடங்கிய வகையில் கீழிருந்து கட்டப்படும் ஒரு சமூகக் கண்காணிப்பு தான், உண்மையான சமூக நிவாரணத்தை மக்களுக்கு வழங்கும் என்பது எமது நிலைப்பாடு. இது மட்டும்தான் உயர்ந்தபட்சம் நேர்மையான மக்கள் நலன் சார்ந்த ஒரு ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகும். இதை யாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது.

அன்னிய உதவி என்ற பெயரில் ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகளையும், அவர்களின் நிதியையும் மறுக்கும் நாம், சொந்த மக்களின் உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட மறுநிர்மாணம் என்பது எமது நிலைப்பாடு. இதற்குச் சாத்தியமான வழிகளை நாம் முன்பே வைத்துள்ளோம். வெளிநாட்டு டொலர்கள் எந்த மனித உழைப்பிலும் ஈடுபடுவதில்லை. அது செய்யப் போவது வெறுமனே மனித உழைப்பை விலைக்கு வாங்குவது மட்டும்தான். இந்த நிவாரணத்தில் உழைப்பின் மூலம் மறு நிர்மாணத்தைச் செய்யப் போவது எமது மக்கள் தான். அதாவது மறுநிர்மாணத்தைச் செய்யப் போவது எமது மக்கள் தான் என்ற அடிப்படையில், அந்த உழைப்பு ஆற்றல் ஏற்கெனவே எமது தேசத்தில் காணப்படுகின்றது. இங்கு அன்னிய டொலர் செய்யப் போவது, மக்களின் வாழ்வில் தேவைப்படும் பண்டமாற்றத்தில் ஒரு ஊடகமாக மட்டும் பங்காற்ற முனைகின்றது. இதன்

மூலம் மக்களின் உழைப்பு உருவாக்கும் நாட்டின் செல்வத்தை, டொலர் நாட்டைவிட்டு கடத்தவுள்ளது.

இதை மேலும் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ள உலகில் உதவி என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்ட கடன் அனைத்தும், மக்களின் உழைப்பின் மூலம் மீள அறவிடப்படுகின்றது. இதற்கு வட்டி மட்டுமல்ல, உழைப்பிலான உற்பத்தியைக் கூட ஏகாதிபத்தியம் சுரண்டிச் செல்வதே இன்றைய உலகமயமாதலில் உதவியாக வழங்கப்படும் அனைத்து நிதியினதும், ஒரேயொரு குறிக்கோளாக உள்ளது. இதையே நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. இதை மறுத்து யாரும் நிறுவ முடியாது. உண்மையில் நாம் இவற்றை மறுக்கும் ஒரு சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை, கீழ் இருந்து கட்டப்படுவதையே எப்போதும் இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்புக்கு மாற்றாக முன்வைக்கின்றோம்.

இந்த இடத்தில் புலியெதிர்ப்பாளர்கள் முன்வைக்கும் பொதுக் கட்டமைப்பு மற்றும் மாற்று யோசனைகளையும் கூட திட்டவட்டமாக நாம் எதிர்க்கின்றோம். இது கூட மக்கள் விரோதத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது தான். இங்கு புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப நடனமாடி முன்வைக்கும் எதிர்ப்புக் கோசங்களையும், அதன் அடிப்படைகளையும், கூட நாம் எதிர்க்கின்றோம். புலியெதிர்ப்பாளர்கள் எதைத்தான் மாற்றாக முன்வைக்க முனைகின்றனர். புலிகள் உள்ளடங்கி பலரும் பங்களிக்கும் பொதுக்கட்டமைப்பைக் கோருகின்றனர். அல்லது முரண்பட்ட பலரையும் உள்ளடங்கிய ஒரு பொதுக் கட்டமைப்பே வேண்டும் என்கின்றனர். ஆஹா என்ன புலம்பல்! இதில் மக்கள் நலன் என ஏதாவது உள்ளதா? இதை யாராவது சுட்டிக் காட்ட முடியுமா? இதுவே புலிகள் அல்லாத அனைத்து புலியெதிர்ப்பு பிரிவினரின் அரசியலாக உள்ளது.

உண்மையில் இவர்கள் இதன் மூலம் கோருவது என்ன? புலிகளின் தனித்த மக்கள் விரோதச் சூறையாடலுக்குப் பதில், பலரும் சூறையாடும் ஒரு பொதுக்கட்டமைப்பைத் தான் கோருகின்றனர். இங்கு ஜனநாயகம் என்பது பலரும் கொள்ளையடிக்கும் சுதந்திரத்தைக் கோருவதைக் குறிக்கின்றதே ஒழிய மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவை முன்வைக்கப்படுவதில்லை. இங்கு மக்கள் நலன் ஏதாவது இருப்பதாக யாரும் பீற்ற முடியாது. இதைத்தான் ஜே.வி.பி.யும் தனது சொந்த பேரினவாத நோக்கில் செய்ய முனைகின்றது. மனித இனத்தைச் சூறையாடும் எல்லைக்குள் அனைத்து

தரப்பு உரிமையையும் அங்கீகரிக்க கோருகின்றனர். உண்மையில் இவர்கள் செய்ய நினைப்பது எல்லாம், ஜனநாயகக் கோரிக்கையில் உள்ள நியாயமான மாற்று செயல்பாட்டுத் தளத்தை, மக்களுக்கு எதிராகத் தமது சொந்தக் குறுகிய நலனுக்கு இசைவாகக் கோரிக்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் உருவாக்குவதே. இதைத்தான் பலரும் மாற்றுக் கருத்தின் பெயரில் செய்கின்றனர், செய்ய முனைகின்றனர்.

இதை நுட்பமாகப் புரிந்து கொள்ள ஜே.வி.பி. முதல் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் வரை அனைவரும் ஒருதலைப்பட்சமாகப் புலியை மட்டும் தான் தனித்து எதிர்க்கின்றனரே ஒழிய, தனித்தரப்பாக உள்ள அரசை அல்ல. இது ஒருநுட்பமான அரசியல் மோசடியாகும். புலிகளைப் போல் அரசும் தனித்தரப்பாகவே கையெழுத்திட்டது. இங்கு அரசின் சூறையாடலை ஆதரிக்கும் இவர்கள், அதற்குச் சட்டப்பூர்வமானது என்று காட்டி, அதற்கு சாமரம் வீசுகின்றனர். அரசும் புலிகளைப் போல் தனித்தரப்பாகவே உள்ளது. இங்கு பன்மைத்துவம் என எதுவும் கிடையவே கிடையாது. பேரினவாத அரசு நேர்மையாக மக்கள் நலனில் செயல்படுவதாகக் காட்டும், மிகக் கேவலமான அரசியல் மூலம் மக்களின் காதுக்குப் பூக்களைச் செருகி விடுகின்றனர். நாம் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தைக் கடந்து சிங்களப் பகுதிகளில் சுனாமி நிவாரணத்துக்கு என்ன நடக்கின்றது என்பதை, அந்த மக்களின் சீரழிந்து செல்லும் வாழ்வே வெட்டவெளிச்சமாக்கி விடுகின்றது.

உண்மையில் புலியெதிர்ப்பு மற்றும் ஜே.வி.பி. பிரிவினர் அனைவரும் புலிகள் மறுக்கும் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளைப் பயன்படுத்தியே தமது மக்கள் விரோதப் போக்கை மூட முனைகின்றனர். புலியெதிர்ப்பினர் மக்கள் ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதை முன்வைக்கவில்லை. மாறாகப் புலிகளைப் போல் அனைத்து மக்கள் விரோதிகளினதும் சுதந்திரமான மக்கள் விரோத நடவடிக்கையைச் செயல்படுத்தும் உரிமையைத் தான் கோருகின்றனர். இதைத் தாண்டி எதையும் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் கோர முற்படவில்லை.

இங்கு முஸ்லீம்தரப்பு தனித்தரப்பாகக் கையெழுத்திடக் கோருவதும் கூட, ஒரு ஜனநாயகக் கோரிக்கை என்ற அளவில் மட்டும் அவர்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் உள்ளது. முஸ்லீம் தரப்பு தனித் தரப்பாகக் கையெழுத்திட்டால், முஸ்லீம் மக்களின் உரிமைகள்

கிடைத்துவிடுமா? முஸ்லீம் மக்களுக்கு நியாயமான நிவாரணம் கிடைத்துவிடுமா? என்றால் இல்லை. கையெழுத்து போடுவது முஸ்லீம் பிரதிநிதித்துவம் என இவைகள் எவையும் மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக இருக்கும் என்று கற்பனை செய்தால், அவை மக்களை ஏமாற்றும் மோசடியாகும். அரசும் புலிகளும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம், உண்மையில் மற்றைய இனங்கள் மீதான திட்டமிட்ட இன வரலாற்றின் தொடர்ச்சியைப் பேணும் சுற்றுவழிப்பாதையாகும். இதை நாம் விரிவாகத் தனியாக விமர்சிக்க உள்ளோம்.

அரசு இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பு ஊடாகவே இடைக்கால அரசுக்குரிய மாதிரி பொதுக்கட்டமைப்பையே வழங்குகின்றது. பலமாக மோதிக் கொண்டிருக்கும் இரு குழுக்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்டுள்ள குறித்த சூழலின் விளைவாக உள்ளது. உண்மையில் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைக்கான உண்மையான தீர்வு என்பது, இந்த ஏகாதிபத்தியக் கட்டமைப்பில் சாத்தியமற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது. முஸ்லீம் தரப்பை ஒரு தனித்தரப்பாகக் கோருவதன் மூலம், இலங்கை தேசிய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதும், இதை மாற்றாக முன்வைப்பது என்பதும் கூட தவறானவை. **இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு மலையக மக்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் தெளிவாக ஒவ்வொரு தரப்பும் தமது சொந்த நிலைப்பாட்டைக் கொள்கையளவில் வைத்து, அதை நடைமுறைப்படுத்தும் கூட்டு நடவடிக்கை அவசியமானது.** இது மட்டும் தான் உண்மையான நேர்மையான ஓர் அணுகுமுறை. ஒரு தரப்பாக மட்டும் சிலவற்றை முன்னிறுத்துவது, இனப்பிளவில் தொடர்ந்து குளிர்காய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டதே.

இன்றைய இன மோதலில் நேரடியாக மோதிக் கொண்டிருக்கும் தரப்புகளின் பிரச்சினைகள் இனப்பிரச்சினை தீர்வுடன் நேரடியாகச் சம்பந்தப்படாதவையாக மாறிச் செல்லுகின்றது. இன்று முன் வைக்கப்படும் தீர்வுகள் மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு ஏகாதிபத்திய உத்திகள் மட்டும் தான். **உண்மையான இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது, மலையக மக்கள் உள்ளடக்கிய வகையில் இனங்களுக்கு இடையில் ஐக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களை அதன்பால் அணிதிரட்டுவதுதான்.** இதுவே நேர்மையான மனிதச் செயல்பாடுகள். இதை யாரும் செய்வதில்லை. இனப்பிரச்சினைக்கு ஒவ்வொருவரும் என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றனர் என்பதை யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத சூட்சுமமாகவே உள்ளது.

இது இலங்கையின் பேரினவாத அரசியலிலும், குறுந்தேசிய அரசியலிலும் புழுத்துக் கிடக்கின்றது. இந்த நிலையில் எதார்த்தம் மனித இனத்துக்கு வெளியில், தனிமனித விருப்பு வெறுப்புகளைக் கடந்து செயல்படுகின்றது. இரண்டு அதிகாரக் கட்டமைப்புகள் இலங்கையில் ஆயுதம் ஏந்தி நிற்கின்றது. மிகப்பலம் பொருந்திய யுத்த வெறியுடன் கொக்கரித்தபடி தன்னைத்தானே மீள மீள தயார் செய்கின்றன.

இந்த நிலையில் ஏகாதிபத்தியங்கள் இந்த மக்கள் விரோத யுத்த வெறியர்களுக்கு இடையில் மீள் பிடிக்கின்றனர். இதனால் ஏகாதிபத்தியத் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டே, அமைதி சமாதானம் மீண்டும் மீண்டும் உருப்போடப்படுகின்றது. உண்மையில் இங்கு மூன்றாவது தரப்பாக உள்ள ஏகாதிபத்தியத் தலையீடு, மக்களுக்கு எதிராக மனிதனைச் சூறையாடும் மனித விரோதக் கும்பலாக உட்புகுந்துள்ளது. இந்த நிலையில் இவர்களின் தேவையின் அடிப்படையில் மூன்று வருடத்துக்கு மேலாக நீடிக்கும் ஒரு யுத்தமற்ற சூழல் காணப்படுகின்றது. யுத்தமற்ற சூழல் மக்களைப் பொறுத்த வரையில், இனங்களைக் கடந்து நிம்மதி பெருமூச்சு விடுகின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. புலிகள் இக்காலத்தில் பல நூறு பேரைக் கொன்ற போதும் கூட, நிலவும் யுத்தமற்ற அமைதியான சூழல் மக்களின் விருப்பந்தமான ஒரு கனவாகவே தொடருகின்றது. மக்கள் யுத்தமற்ற ஒரு அமைதியையே விரும்புகின்றனர்.

இந்த நிலையில் அரசு தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை ஏற்று ஒரு தீர்வை முன்வைக்க மறுக்கின்றது. அதைப் புலிகளுடன் சம்பந்தப்படுத்தியே சேறு அடிக்கின்றனர். இது அரசு மட்டுமல்ல, இலங்கையில் அரசியல் செய்யும் பல கட்சிகளினதும் பொதுவான நிலையும் கூட. இது புலிகளின் எல்லாக் குற்றத்தையும் விட முதன்மையான ஒன்று. புலிகளின் எல்லாக் குற்றத்துக்குமான அடிப்படையை வழங்குவது, பேரினவாதப் போக்கேயாகும். இந்த நிலையில் அரசும் புலிகளும் செய்து கொண்ட மக்கள் விரோத ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய, ஒரு இடைக்கால அதிகாரத்தைப் புலிகளிடம் வழங்குவதைக் கோருகின்றது. இது நிலவும் யுத்தமற்ற அமைதிக்கு முன் நிபந்தனையாக உள்ளது. இது இன்றைய எதார்த்தம். இதை ஜே.வி.பி. போன்ற பேரினவாதிகள் எதிர்க்கின்றனர்.

இடைக்கால நிர்வாகச் சபை போன்றன தமிழ் மக்களின் துன்பத்தை மேலும் அதிகரிக்க வைத்தாலும் கூட, ஒரு யுத்தம் தொடரும் போது ஏற்படும் துன்பத்தைவிட குறைவானதே. ஒரு யுத்தம் தொடங்

கின் மிகக் குறுகிய காலத்தில், இனம் கடந்து குறைந்தபட்சம் 10000-இக்கும் மேற்பட்ட மக்களின் உயிர்களை அழித்தொழிக்கும். அத்துடன் ஏற்படும் சொத்திழப்பு, மிகப் பிரம்மாண்டமானதாகவே இருக்கும். இது புலிகள் சூறையாடக் கோரும் பொதுக்கட்டமைப்பால் ஏற்படும் சிதைவைவிட அதிகமானதாகவும் விரிவானதாகவும் இருக்கும். இடைக்கால நிர்வாகம் ஒப்பீட்டளவில் மக்களின் துயரத்தைக் குறைப்பதாகவே அமையும். மக்கள் நலன் என்று பார்க்கும் போது, யுத்தத்தைவிட இடைக்கால நிர்வாகம் மேன்மையானது. நீடித்த அமைதி மூலம் மற்றொரு முக்கியமான அரசியல் வெற்றியும், மக்கள் நலன் சார்ந்து தன்னெழுச்சியானதாக ஏற்படுகின்றது.

புலிகள் தொடர்ச்சியாக யுத்தமற்ற அமைதியைப் பேணும் போது, என்றுமில்லாத அளவில் அவர்கள் மக்களிடையே அம்பலமாவது ஒரு வீச்சாகவே நடக்கின்றது. சூறையாடல் விரிவாகும் போது, மக்கள் தமது சொந்தக் குருட்டுக்கண்ணைத் திறக்கத் தொடங்கி விடுகின்றனர். ஒவ்வொரு மக்களும் புலிப் பாசிசத்தின் கொடூரமான பக்கத்தினை அனுபவிக்கும் ஒரு சொந்த நடைமுறை அரசியலைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். தொடரும் யுத்தநிறுத்தம் தவிர்க்க முடியாத வகையில், தன்னிச்சையாகவே இதை உருவாக்குகின்றது. இந்த வகையிலும் கூட அமைதியை நோக்கிய செயல்பாடுகள் எவ்வளவுதான் பிற்போக்கான கூறுகளுடன் நீடித்தாலும், மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும் ஒரு சொந்த அரசியல் கல்வியை மக்களுக்குத் தாமாகவே கற்றுக் கொடுக்கின்றது. ஒரு யுத்தம் இதை முற்றாக மாற்றி விடும். யுத்த இரைச்சலுக்கு இடையில் தமது மக்கள் விரோத முகத்தை மறைத்துக் கொள்வதே நிகழும். இது எமது தனிப்பட்ட அரசியல் விருப்பு வெறுப்புகளைக் கடந்து செயல்படும் எதார்த்தமான ஒன்றாகத் தன்னியல்பானதாக உள்ளது.

மறுபக்கத்தில் கையெழுத்தான ஒப்பந்தம் கூட பேரினவாத அரசும் புலிகளும் கூட்டாகவே ஒரு மோசடியைச் செய்துள்ளனர். சனாமியின் பெயரில் உருவாகும் பொதுக்கட்டமைப்பு, அரசு செய்ய மறுத்த இடைக்கால நிர்வாகத்துக்கான ஒரு மாற்று வடிவமாக இதைக் கொண்டு வந்துள்ளனர். இது புதிய முரண்பாடுகளை இனவாத நோக்கில் நகர்த்தியுள்ளது. இதை அடுத்த எமது கட்டுரை ஒன்றில் விரிவாகப் பார்க்க உள்ளோம். சனாமி ஏற்படுத்திய பாதிப்பை இனப்பிரச்சினைக்குள் நுழைத்ததன் மூலம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை அழிப்பதுடன் மிகக் கொடூரமான இனவாத

விதைகளை ஊன்றி வருகின்றனர். இதில் முஸ்லீம் மக்களை ஒரு தரப்பாக நிராகரித்தன் மூலம், புலிகள் மற்றும் அரசின் கூட்டுச் சதி இங்கு புதிய முரண்பாட்டை எதிர்காலத்துக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளது. ஒப்பந்த விதிகள் மூன்று இனத்தின் சமத் தலைமை என்ற உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட போதும், ஒரு தரப்பாகக் கையெழுத்திட அனுமதிக்க மறுத்தமை இன ரீதியான பிளவை ஆழப்படுத்தும் அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதே. அத்துடன் உள்ளடக்க விதிகள் கூட ஜனநாயக விரோதமானவையாக உள்ளது. இங்கு மறுதரப்பாகக் கையெழுத்திட மறுத்த அரசியல் உள்ளடக்கமே, இனவாதம் தான். முஸ்லீம்கள் கையெழுத்திடுவதைப் புலிகள் மறுத்ததன் மூலம், குறுந்தேசியத்தின் தொடர்ச்சி சிறுபான்மை இனங்கள் மேலான தனது சொந்த புலி வக்கிரத்தையே மறுபடியும் அம்பலமாக்கியுள்ளது.

இந்த இடத்தில் ஜே.வி.பி. தன்னைத் தக்கவைக்கும் பேரினவாதத்தை முன்வைக்கும் வடிவமே விசித்திரமானது. நீண்ட இழுபறிக் கூடாகப் புலிகள் பொதுக்கட்டமைப்பைக் கோரி பெற்றது என்பது, தமது சொந்த அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கத்தான். இந்த முயற்சி அனைத்தும் உண்மையில் மக்களின் வாழ்வை மேலும் ஆழமாக அழிக்கும். பேரினவாத ஜே.வி.பி. இதைச் சொல்லித் தரவேண்டிய அவசியம் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடையாது. நாங்கள் கடந்த காலம் முழுக்க, இதற்கு எதிராக நேர்மையாகத் தமிழர் தரப்பாக நின்று விடாப்பிடியாகப் போராடி வருபவர்கள்தான்.

தமிழ் மக்களாகிய நாங்கள், தேசியத்தின் பெயரில் உங்களைப் போல் சமரசம் கண்டுவிடவில்லை ஆனால் ஜே.வி.பி. பேரினவாதத்துடன் காலம்காலமாக சமரசம் செய்து வந்துள்ளது. ஜே.வி.பி. வரலாற்றுக்குப் பிந்திய காலத்தில் பேரினவாத நடவடிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக அரசுகளாலும், படுபிற்போக்கு இனவாதிகளாலும் கட்டமைத்து வந்ததனால் தான் இன்றைய நிலையை நாம் அடைந்துள்ளோம். இந்த பேரினவாதங்கள் ஊடான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த போது, இந்த ஜே.வி.பி. எங்கே போனது? இதைத் தடுத்து நிறுத்த இதுவரை என்ன செய்துள்ளார்கள்? ஒரு போராட்டத்தைக் கூட பேரினவாதங்களுக்கு எதிராக நடத்தியது கிடையாது. அடிக்கடி வீதியில் இறங்கி கூச்சல் போடும் ஜே.வி.பி. பேரினவாதத்துக்கு எதிராக ஒரு நாளுமே வீதியில் இறங்கியது கிடையாது. ஏன் நேர்மையான இடது சாரியாக இருந்தால், நேர்மையான பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியாக

இருந்தால், இன்றைய நிலைமைகளுக்கான முழுப் பொறுப்பும் அக்கட்சியே பொறுப்பேற்று சுயவிமர்சனம் செய்ய வேண்டும். இன்று வரை ஜே.வி.பி. இதைச் செய்தது கிடையாது. அதை மற்றவர் மீது குற்றமாகக் காட்டும், பேரினவாத உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசியல் செய்கின்றனர். சமகாலத்தில் இனமோதல் விசுவரூபமாக மாறியபோது, இதற்கு எதிரான ஜே.வி.பி. நடைமுறை ரீதியான இனவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டம் எங்கே? தொடர்ச்சியான இனவாத நடவடிக்கைகளைப் பேரினவாதம் தமிழ் மக்கள் மீது கையாண்ட போதே, தமிழ் மக்களின் எதிர்வினைகள் பல வடிவங்களில் வளர்ச்சியுற்றன. அதன் இன்றைய வடிவம் பாசிசமாகப் புலிகளின் பெயரில் உள்ளது அவ்வளவே.

இனவாதம் நாட்டின் பிரதான முரண்பாடாக அரங்குக்கு வந்த போது, இக்காலக் கட்டத்தில் ஜே.வி.பி. அரசியல் செய்து வந்ததையாரும் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் அவர்களின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் இனவாதத்துக்கு எதிராக நடைபெறவில்லை. மாறாக ஜே.வி.பி. பேரினவாதிகளாகவே தம்மைச் சிங்கள மக்களுக்கு இனம்காட்டி, இனவாத நடவடிக்கையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். மலையக மக்களை நாட்டை விட்டே துரத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கோசத்துடன், இதை இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கை என்று காட்டி ஆதரித்து இனவாத அமைப்பாகவே தன்னை உருவாக்கியது. மலையக மக்கள் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு, நாடு கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில், அரசின் இனவிரோத நிலைப்பாட்டை ஜே.வி.பி. ஆதரித்தது. இன்று மலையக மக்கள் பற்றி அழுவதும், சந்திரசேகரன் என்ற ஜே.வி.பி. மத்திய குழு உறுப்பினரின் நிலைப்பாடும், ஜே.வி.பி.யின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நிலைப்பாடும் அவர்களுக்கு மக்கள் பற்றிய கருசனையால் ஏற்பட்ட மாற்றமல்ல. மாறாக மலையக மக்கள் மீண்டும் பெற்ற வாக்குரிமை ஜே.வி.பி.யை மாற்றியது. பாராளுமன்ற வழிகளில் புரட்சியைச் செய்யப் போவதாகப் பிதற்றும் ஜே.வி.பி.க்கு அந்த மக்களின் வாக்குகள் தேவைப்படுவதால், ஏற்பட்ட மாற்றம் தான் மலையக மக்கள் பற்றிய ஜே.வி.பி.யின் இன்றைய சந்தர்ப்பவாதக் கொள்கை.

அன்று பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க திட்டமிட்ட பேரினவாத நடவடிக்கையைப் பயன்படுத்திய ஜே.வி.பி. அதையும் தனக்குச் சார்பாக இனவாத

நோக்கில் பயன்படுத்தியது. இப்படி தொடர்ச்சியாகப் பல இனவாத நடவடிக்கைகள் முதல் இரண்டு மிகப் பெரிய இனக் கலவரங்களின் போது கூட இதை எதிர்த்து ஜே.வி.பி. போராடவில்லை. இனவாதம் என்னும் வார்த்தை எண்ணையில் ஜே.வி.பி. சுடர்விட்டு எரிந்தது. இலங்கை, இந்தியா ஒப்பந்தத்தை ஜே.வி.பி. எதிர்த்த போது, உண்மையில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்க்கவில்லை. மாறாகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதையும் வழங்கிவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் மட்டும் தான் ஜே.வி.பி. இதை எதிர்த்தது. உண்மையில் இந்திய விஸ்தரிப்பை எதிர்த்து ஜே.வி.பி. போராடி இருந்தால், புலிகளுடன் கூட்டுக்குப் போயிருக்க வேண்டும்.

இன்று வரை பேரினவாதக் கொள்கையில் தான் ஜே.வி.பி. உறுதியாக உள்ளது. மந்திரிப் பதவியைக் கூட தமது சொந்தப் பொருளாதார விடுதலைக்கு முன்பாகக் கோரிப் பெற்றவர்கள், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையில் அப்பட்டமான சந்தர்ப்பவாதத்தையே எப்போதும் தமது அரசியலாகக் கையாண்டு வருகின்றனர். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒன்றும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இன்னொன்றுமாகக் கூறி வரும் ஜே.வி.பி. இனவாத அரசியல் எதார்த்தத்தில் புளுக்கின்றது.

மிக முக்கியமாக இலங்கையில் இனவாதம் பிரதான போக்காக உள்ள கடந்த காலத்தில், ஜே.வி.பி. எப்போதாவது இதற்கு எதிராக வீதியில் இறங்கியது கிடையாது. வீதியில் இதற்காக இறங்கப் போவதும் கிடையாது. ஏன் அண்மையில் மிக முக்கியமான சில இனவாத நடவடிக்கைகளின் போதும் கூட, ஜே.வி.பி. அதற்கு எதிராகப் போராடவில்லை. சட்டவிரோதமாகத் திட்டமிட்டு இனவாத அடிப்படையில் வைக்கப்பட்ட புத்தர் சிலை விவகாரங்கள், திட்டமிட்ட தமிழர் மீதான சிறைப்படுகொலை (பிந்தனுவேவ முகாமில் 28 தமிழர்கள் கொலை) செய்தவர்கள் விடுவிக்கப்பட்ட நிகழ்வு என அனைத்தையும், ஜே.வி.பி. எதிர் கொண்டவிதமே, அதன் பேரினவாதத்தின் சொந்த முகத்தை அம்பலமாக்குகின்றது.

மறுதளத்தில் பொதுக்கட்டமைப்பை எதிர்த்து வீதியில் இறங்கியது என்பது, ஜே.வி.பி.யின் அரசியல், பேரினவாதத்தின் உள்ளடக்கத்தில் இருப்பதை வெளி உலகுக்கு அம்பலமாக்கியுள்ளது. ஆனால் எக்காலத்திலும் பேரினவாதத்துக்கு எதிராக வீதியில் இறங்கியது கிடையாது. புலிகளின் ஜனநாயக மீறல்கள், சூறையாடல்களைப் பேரினவாதமல்லாத நேர்மையான அரசியல் எப்படி எதிர்கொள்ள

வேண்டும்? உண்மையில் தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரில் புலிகள் நடத்தும் அனைத்து மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளையும் நாம் சமரசம் செய்யாது எப்படி எதிர்த்து போராடுகின்றோமோ, அப்படியே பேரினவாதத்துக்கு எதிராகப் போராடுவது மட்டும் தான் இனவாதத்துக்கு எதிரான ஒரு முற்போக்கான அரசியலாகும். இங்கு நாம் எமது குறைந்தபட்ச பலத்துடன் போராடும்போது, மரணம் எந்த நேரமும் பரிசாகக் கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலையில் சரணடையாது போராடுகின்றோம். நீங்கள் பேரினவாதத்தின் ஒளியின் கீழ் நின்று அதை எதிர்க்காது, அதன் நிழலில் சந்தர்ப்பவாதப் பேரினவாத அரசியலையே செய்கின்றார்கள்.

இந்த ஜே.வி.பி. பேரினவாதப் புலிகளின் பின்னால் ஒளிந்து நின்றே தமிழ் மக்களுக்குக் கல்லெறிவது நடைபெறுகின்றது. இது ஜே.வி.பி. போன்ற பேரினவாதிகளின் சந்தர்ப்பவாதமாக உள்ளது. பெரும்பான்மை இனத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஒரு நேர்மையான மனிதன், நிச்சயமாகத் தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டுமாயின், அவன் பேரினவாதத்தின் மையமான அனைத்தையும் ஈவிரக்கமின்றி எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இதுவே அவனின் சமகால அரசியல் கோசமாக இருக்க வேண்டும். இது மட்டுமே நேர்மையான ஒரேயொரு அரசியல்.

தமிழ் மக்களின் நியாயமான அனைத்து ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்து, அதற்காக உறுதியாகச் சிங்கள மக்களிடையே போராட வேண்டும். சிங்கள மக்களை விழிப்புற வைத்து அதன்பால் அணிதிரட்ட வேண்டும். இது தமிழ் மக்களையும் அதன்பால் கவர்ந்து இழுக்கும். தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக விரோதத்தின் காவலர்கள் அல்ல. ஜனநாயகத்தை நேசிக்கும் பண்பு கொண்ட உழைக்கும் மனிதர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதேபோன்று தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை வெறுக்கும் ஜனநாயக விரோதிகள் அல்ல சிங்கள மக்கள். ஆனால் சிங்கள மக்களின் பெயரில் தலைமை தாங்கும் பேரினவாதிகள் தான் இதை மறுக்கின்றனர். இதையே ஜே.வி.பி.யும் செய்கின்றது. தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கையை முன்வைத்து போராட மறுக்கும் அனைவரும் அப்பட்டமான பேரினவாதிகள் தான்.

தமிழ் மக்கள் சார்பில் இதைச் சொல்லும் நேர்மையான தகுதி எமக்கு உண்டு. ஏனென்றால் நாங்கள் குறுந்தேசியத்துடன் ஒரு நாளுமே சரணடைந்தவர்கள் அல்ல. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக்

கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுவதுடன், அதை மறுக்கும் புலிகளை மட்டுமின்றி, அனைத்துக் குழுக்களையும் அவர்கள் முன்வைக்கும் பொது மார்க்கத்தையும் முரணற்ற வகையில் எதிர்ப்பவர்கள் நாம். அந்த வகையில் நாம் கடந்தகாலம் முழுக்க போராடி வருபவர்கள்.

இந்த வழிமுறையை ஜே.வி.பி. போன்ற பேரினவாதிகள் செய்து கிடையாது. மார்க்சியத்தைக் கொண்டு தம்மைத்தாம் மூடி மறைக்கும் வலதுசாரியின் கடைந்தெடுத்த சந்தர்ப்பவாத பேரின வாதிகளாகவே ஜே.வி.பி. உள்ளனர். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒன்றும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இன்னொன்றுமாகத் தமது சந்தர்ப்பவாதத்தையே பறைசாற்றுகின்றனர். ஏன் அண்மையில் ஜே.வி.பி. தலைவர் சந்திரிக்காவின் பிறப்பில் தமிழ் பரம்பரை உள்ளதாகக் குற்றம் சாட்டி, அரசியல் விபச்சாரம் செய்தபோது பேரினவாதம் புரந்து நாறுவதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

உண்மையில் பொதுக்கட்டமைப்பு தமிழ் மக்கள் மேலான அதி காரத்தையும் சூறையாடலையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட போதும், இதுதான் இந்தச் சமூக அமைப்புக்குள்ளான ஒரு மாற்றாக வைக்கப்படுகின்றது. இதை நாமும் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றோம். மக்கள் விரோத அனைத்து உள்ளடக்கத்தையும் விமர்சிப்பதுடன், மக்களின் நலன்களை உறுதி செய்யும் அரசியல் வழியை நாம் மாற்றாக வைக்கின்றோம். ஆனால் ஜே.வி.பி.யும், புலியெதிர்ப்பு அணியினரும் எதிர்ப்பது போல் எதிர்க்கவில்லை. நாம் இதை விமர்சிப்பதன் மூலம் மாற்றுப் பாதை மக்கள் நலனில் இருந்து முன்வைக்கின்றோம்.

இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பை நிராகரித்தால் என்ன நடக்கும்? இதைப் பற்றி யாரும் விவாதிப்பதில்லை. எதார்த்தம் மற்றொன்றாகவே உள்ளது. இது யுத்தத்தை நோக்கி தள்ளுவதையே நிபந்தனையாக்குகின்றது. யுத்தம் விரும்பி வரவேற்கப்படுகின்றது. யுத்தத்தை வெறுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு, யுத்தத்தை வரவேற்கும் கொள்கையை முன் தள்ளுகின்றனர். இதன் மூலம் அன்னியத் தலையீடுகளை வலிந்து வரவேற்கும் உத்தி இதன் பின்னணியில் உள்ளது.

அன்னியத் தலையீட்டுக்கான சூழல் தான் புலிகள் தரப்பில் இருந்து யுத்தத்தை நோக்கி நகர்வதைத் தடுத்து வருகின்றது. நீண்ட இழுபறியான அமைதி தொடர்வதன் பின்னணி அன்னியத் தலையீட்டில் இருந்தே நீடிக்கின்றது. அன்னியத் தலையீடு என்பது புலிகளை

அழிப்பதாக அமைந்தாலும், அது ஒட்டு மொத்த இலங்கை மீதான ஆக்கிரமிப்பாகவே அமையும். இலங்கை மக்களின் மேலான காலனித்துவத்தின் மறுவடிவமாகவே இவை அமையும். இது தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மற்றும் மலையக மக்கள் அனைவருக்கும் எதிரானதாகவே அமையும்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையில் அன்னியர் தலையிடுவதை தவிர்ப்பதற்கான அனைத்துவிதமான முயற்சியிலும் ஈடுபடுவது அவசியமானது. இதை வெறும் புலிகள் மட்டுமல்ல, இன்று இனவாதத்தைக் காவடியாக கொண்டு பேரினவாத ஆட்டத்தையாடும் ஜே.வி.பி. அரசியல் முடிவுகளிலும் தங்கியுள்ளது. இந்த நிலைமையில் அன்னியத் தலையீடு அல்லாத மற்றொரு வழியாக, ஒரு சர்வாதி காரத்தை நாட்டில் திணிக்கும் முயற்சியும் காணப்படுகின்றது. இந்த வகையில் ஏகாதிபத்திய ஆலோசனைகள் சந்திரிக்கா முன் தெளிவாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் சந்திரிக்கா பொதுக்கட்டமைப்பு உருவாக்குவதற்கு எதிரான தடைகளைத் தகர்க்க, ஒரு சர்வாதிகார கட்டமைப்பு ஏற்படுத்துவதற்கான சூழலை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையின் பெயரில் ஒரு பாசிசச் சர்வாதி கார ஆட்சியமைப்பை உருவாக்கலாம். இதற்குச் சந்திரிக்கா தலைமை தாங்கும் நிலைமை கனிந்துதான் காணப்படுகின்றது. ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆசியும் ஆதரவும் இதற்கு இருப்பதுடன் சந்திரிக் காவின் நிறைவேறாத அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திருத்தம் மூலமான தொடர்ச்சியான ஒரு அதிகார நீட்சிக்கும் இது சாதகமாகவே உள்ளது. அது இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்ற பெயரில், ஒரு இராணுவச் சர்வாதிகாரத்தைத் திணிப்பதற்குரிய எல்லா சூழலும் கனிந்து காணப்படுகின்றது.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை மீது பேரினவாதிகள் காட்டும் அடாத்தான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம். மறுபக்கத்தில் அனைத்துவிதமான ஜனநாயக மீறல் மறுபுறம். இலங்கையின் சூழல்களைத் தலைகீழாக மாற்றிவிடும் அளவுக்கு, நிலைமைகள் நகர்ந்த வண்ணம் உள்ளது.

துப்பாக்கி முனையிலேயே தமிழ் மக்களின் தலைவிதி தீர்மானிக்கப்படுகின்றது

ஒரு தேசத்தின் வாழ்வியல் விதியைக் குறித்து ராஜனி திராணகம தனது படுகொலைக்குச் சில நாட்களின் முன்பே எழுதினார். “எப்போதெல்லாம் நாம் எழுத நினைக்கின்றோமோ அப்போ தெல்லாம் இந்த எதார்த்தத்திற்குள் நாமும் புதைந்து போய் விடுகிறோம். புத்தி சுவாதீனத்தின் மெல்லிழையையும் இழந்து, எந்த விதமான எதிர்ப்புணர்வுமின்றி இந்தப் பயங்கரவாத வன்முறைப் புதைகுழிக்குச் சமூகம் இடங்கொடுத்துவிடப் போகிறதோ என்றும் நாம் அஞ்சுகின்றோம். மனித ஆளுமைகள், ஆற்றல்களை எல்லாம் பறிகொடுத்துவிட்ட நிலையில் சமூகம் இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு புத்தியுள்ள மனிதனும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்த தேசத்தைவிட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறான். எங்கள் மருத்துவமனைகளில் வைத்தியர்கள் இல்லை. பல்கலைக்கழகங்களில் ஆசிரியர்கள் இல்லை. எஞ்சினியர்களோ மேசன்மாரோ அல்லது வேறு தொழிலாளர்களோ இல்லாததால்... அவர் தொடர்ந்து எழுதும் போது

“எமது சமூகத்திற்கு மீண்டும் புத்துயிரூட்டவும் அதனை ஒழுங்குறச் செய்வதற்கான சில வழிவகைகளைத் தேடவும் இது முக்கியம் என்பதற்காகத்தான், புறநிலை ஆய்வு என்பதை வெறும் கல்விவளாக ஆராய்ச்சிக்கான ஒரு பயிற்சியாக மட்டும் நாம் கருதவில்லை. புறநிலை நோக்கும், சத்தியத் தேடலும், விமர்சனபூர்வமான நேர்மையான நிலைப்பாடுகளை எடுத்து விளக்குவதும் எமது சமூகத்திற்கு

இன்று மிக அவசியமாக உள்ளது. இதற்கு விலையாக எம்மில் சிலரின் உயிரும் பறி போகலாம். இதனை விட்டால் நமது சமூகத்திற்கு வேறு மார்க்கமில்லை என்ற ரீதியில் நாம் இதை கைக் கொண்டுள்ளோம்” என்றார். எனது இக்கட்டுரைக்கு ராஜனி திராணகமவின் எழுத்தில் இருந்தே ஒரு முன்னுரை எவ்வளவு முக்கியத்துவமுடையதோ, அந்தளவுக்கு அவரின் எழுத்தில் உள்ள உண்மைகள் இக்கட்டுரையின் பின்னாலும் முக்கியத்துவமுடையதாகவே உள்ளது.

திடீரென பலம்பெற்று வரும் புலியெதிர்ப்பு அணிகளின் அரசியல் அடிப்படைகள் என்ன என்ற அடிப்படையான விடயத்தை, ஆய்வு செய்யும் வகையில் சுனாமி அனர்த்தத்துக்கு முன்பே இக்கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை எழுதியிருந்தேன். சுனாமியைத் தொடர்ந்து சர்வதேச ரீதியான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. குறிப்பாக இலங்கையிலும் இது நேரடியான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ள நிலையில், புலி எதிர்ப்பு அணிகளின் அரசியல் வழி மேலும் துல்லியமாகத் தம்மை அம்பலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

புலி எதிர்ப்பு அணி, புலிகளைப் போலவே மக்கள் நலன் சார்ந்த எந்த அரசியலையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக மக்களின் பொருளாதார அரசியல் வாழ்வியலில் எதிர்நிலைத் தன்மையிலேயே பயணிக்கின்றனர். புலிகள் தமது தலைவரை முன்னிறுத்தியே அரசியல் செய்கின்றனர். மக்களின் அடிப்படை வாழ்வியலை முற்றாக மறுத்து, புலி என்ற குழுவின் நலனைக் குறிப்பாக்கி முன்னிறுத்துகின்றனர். புலி எதிர்ப்பு அணி புலிகள் மேலான ஏகாதிபத்தியக் குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் முன்னிறுத்தி அரசியல் செய்கின்றனர். புலிகளைக் குற்றம் சாட்டுவதை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசியல் செய்கின்றனர். தமக்கென்று எந்த அரசியலையும், மக்கள் நலன் சார்ந்து முன்வைப்பதில்லை.

தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான ஜனநாயகக் கோரிக்கையைப் புலிகளும், அரசும் தத்தம் அளவில் சிதைக்கின்றனர். அவர்களின் வாழ்வியல் உரிமையை இல்லாததாக்குகின்றனர். இந்த அடிப்படை விடயத்தையிட்டு புலியெதிர்ப்பு அணியினர் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. மக்களின் நலன்களில் இருந்து புலிகளும் சரி, புலி எதிர்ப்பு அணியும் போராடவில்லை. புலியெதிர்ப்பு அணிகள் பேச்சு வார்த்தை காலத்திலும், அன்னிய படைகள் இலங்கை வந்துள்ள இன்றைய நிலையிலும் புலிக்கெதிரான பிரச்சாரம் மூலம் ஒருங்கிணைந்த ஒரு பலத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த நிலையில் புலிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முன், தம்மைத் தாம் மக்களின் மீட்பாளராகக்

காட்டுகின்றனர். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முன் தம்மைத்தாம் புனித மானவராகக் காட்டி, மற்றொரு புலி அரசியல் நடத்துகின்றனர்.

புலிகள் பரந்த தளத்தில் தமிழ்ச் செய்தி ஊடகங்களை முழுமையாகத் தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்து, பொய்களையே தமிழ்த் தேசியமயமாக்குகின்றனர். இங்கு பினாமியம் மூல அச்சாக உள்ளது. மறுதளத்தில் இதே போன்று புலியெதிர்ப்பு இணையத் தளங்களும், வானொலிகளும், பத்திரிகைகளும் செயல்படுகின்றது. புலியெதிர்ப்பு இணையத்தளங்களைப் பார்ப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அன்றாடம் பெருகி வருகின்றது. புலி எதிர்ப்பு வானொலிகளைக் கேட்போர் எண்ணிக்கையும் பெருகி வருகின்றது. சுனாமியின் பின்பு புலிகளின் பொய்யும் புனைவும், சாவி கொடுத்த பொம்மைகள் உருவாக்கியது. மறுதளத்தில் பொய்யும் புனைவும் அம்பலமாவது அதிகரித்துச் செல்வதால், உண்மையைத் தேடும் ஒரு புதிய மக்கள் கூட்டம் உருவாகியுள்ளது. இதில் ஒருபகுதி புலியெதிர்ப்பு செய்திகளை உள் வாங்குகின்றது. இன்னுமொரு பகுதி புலியாக உள்ள புதியெதிர்ப்பு அரசியல் சார்ந்த பொய்களை உள்வாங்குவது விரிவாகின்றது. உண்மையில் மக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி செய்திகளை, கருத்துகளை முன்வைக்கின்றனவா என்பதையே இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து அம்பலப்படுத்த முனைகின்றது.

ஆயுதங்களும், இயக்கப் பெயரும், தனிமனித வழிபாடுகளுமாக எஞ்சிக் கிடக்கும் எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், உண்மையிலேயே மலடுபட்டுவிட்டது. மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் இருந்து தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், எந்தவிதமான சமூக அடிப்படை கோசத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மக்கள் தமது அடிப்படையான சமூக வாழ்வை இழந்து, துன்ப-துயரங்களுடன் மந்தைகளாகிவிட்டனர். சூனியத்துடன் கூடிய சுடுகாட்டு அமைதியே, தேசத்தின் சட்டமாகிவிட்டது. பீதியுடன் கூடிய அடிமைத்தனம், மக்களின் நெற்றியில் செதுக்கப்பட்டு விட்டது. இதுவே தமிழ்த் தேசியத்தின் இலட்சியத் தாகமாகிவிட்டது.

“துரோகம்” “தியாகம்” என்ற வறட்டுக் கோசங்களுக்குள் மனிதமும், மனித உயிர்களும் அன்றாடம் பலியிடப்படுகின்றது. பலியிட்டதையும், பலியிடுவதையும் அன்றாடம் கொத்திக் கிளறுவது அரசியலாகிவிட்டது. பொய்யும் புரட்டும் புனைவுகளாகி, அதுவே தேசியத்தின் ஆன்மாவாகிவிட்டது. பந்தம் பிடித்தலும், பினாமியாகி நக்கித் திரிவதும் மனித ஒழுக்கமாகிவிட்டது. பாதங்களில் வீழ்ந்து நக்குவதே, தமிழ்த் தேசியப் பண்பாடாகிவிட்டது. இந்த கோமாளிக்

கூத்துகள் உற்சாகமான பாசிசக் களியாட்டமாகிவிட்டது. அறிவியல் என்பது மற்றவரின் முதுகில் சவாரி செய்யும் விளக்கங்கள் என்றாகி விட்டது. ஆய்வுகள் என்பது மனிதவிரோத செயல்களை நியாயப்படுத்துவதாகி விட்டது.

நம்பிக்கை தரும் கீற்றுக்கள் எதுவுமற்ற இலங்கையில், நாம் உணர்வுகளற்ற மந்தைகளாக வாழ்வதே வாழ்க்கையாகி விட்டது. அடிவருடித்தனங்களே ஜனநாயகமாகிவிட்டது. இவற்றை நியாயப்படுத்துவதே தேசத்தின் சுதந்திரமாகி விட்டது. நாட்டில் “அமைதி”, “சமாதானம்” என்ற வெற்றுக் கோசங்கள் வானுயர்ந்த முழக்கமாகி விட்டது. தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சுனாமி அனர்த்தத்தைச் சொல்லி அரசியலில் பிழைப்பது தொடங்கிவிட்டது. மக்களின் நலன்களில் இருந்து சிந்திப்பது என்பது, அர்த்தமற்ற ஒன்று என்று கருத்துக் கூறு மளவுக்கு நிகழ்ச்சிகள் அலையலையாக உருவாகின்றது.

எதையும் மக்களின் முன்வைத்து, அதை நடைமுறைப்படுத்துவது என்ற அரசியல் முறைமை அவசியமற்ற ஒன்றாகி விட்டது. நேர்மையாக மக்கள் முன் தமது கொள்கை கோட்பாடுகளை முன்வைத்து நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது சமகால அரசியல் வரலாற்றில் காண முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. இதற்கு கட்சி பேதம் எதுவும் கிடையாது. பாராளுமன்ற வழிமுறைக்கு மாறாக, வன்முறை மூலம் அதிகாரத்துக்கு வரத்துடிக்கும், மக்களின் வாழ்வியலில் இருந்து அன்வியமான குழுக்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஒன்றையொன்று எதிர்த்து பாராளுமன்றத்தில் மோதும் குழுக்களும் சரி, ஆயுதங்கள் கொண்டு மோதும் குழுக்களும் சரி, ஒரே அரசியலையே கொண்டு ஒரே மாதிரி தம்மை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றனர். மக்களுக்கு எதிராக ஒரேவிதமான நடைமுறையையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றனர். மக்களை இட்டு “துரோகிகள்” “தியாகிகள்” இடையில் கூட எந்த வேறுபாடும் இருப்பதில்லை. இங்கு தமிழ்-சிங்கள வேறுபாடின்றி, மக்களின் தலைவிதியைக் கையில் வைத்துள்ளவர்கள் அனைவரும், விதிவிலக்கற்று ஒன்றையே தமது அரசியல் வழியாக கொண்டுள்ளனர். மக்களையிட்டு யாருக்கும் துளியளவு கூட சமூக அக்கறை கிடையாது.

சிங்கள இனவாதிகளோ ஆளும்கட்சி-எதிர்கட்சி என்ற வேறுபாடு இன்றி, ஒன்றையொன்று குற்றம்சாட்டிய படி தமிழ் மக்களின் முதுகில் ஒங்கிக் குத்துகின்றனர். வலது-இடது என்ற வேறுபாடு இவர்களுக்குள் நூலிழையில் கூட இருப்பதில்லை. தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சனைகள் உண்டு என்பதைக் கூட பெயரளவில் தான் ஏற்றுக்

கொள்கின்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை வெறும் புலிகள் பிரச்சனையாக மட்டும் காண்பது, இனவாதிகளின் நவீன கூத்தாகி விட்டது.

ஜே.வி.பி. தன்னைத்தான் இடதுசாரி என்று கூறிக் கொண்டு, மிக மோசமான சிங்கள இனவாதிகளாகிக் கூக்குரல் இடுகின்றனர். புலிகளின் பாசிச வன்முறையில், தமது இனவாதப் பாசிச அரசியலைத் தக்கவைக்கின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, சிங்கள மக்களுக்கும் கூட வழிகாட்ட தயாரற்ற பச்சோந்திகளாகி பவனி வருகின்றனர். மக்களுக்கு முன்னால் நேர்மையாக வைக்க, இவர்களிடம் எந்த அரசியலும் இருப்பதில்லை. பச்சோந்திகள் போல் நேரத்துக்கும், நிலைமைக்கும் ஏற்ப அரசியல் பேசும் சமூக விரோத இனவாதிகளாகவே பவனி வருகின்றனர். சிவப்பு கொடிகளைக் கையில் ஏந்தி, மார்க்சியத் தலைவர்களின் படங்களின் பின்னால் முகத்தை மறைத்தபடி, மக்களின் முதுகில் தொத்திக் கொண்ட பச்சோந்திகளாகவே கர்ச்சிக்கின்றனர். சுனாமியின் பின்பாக ஏற்பட்ட அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பைப் பூசி மெழுகி, சிவப்பு கம்பளம் விரித்து வரவேற்ற அரசியல் காட்சிகளை நாம் காண்கின்றோம்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை வெறும் புலிப் பிரச்சனையாகக் குறுக்கி, தமிழ் மக்களின் அடிப்படை பிரச்சனைகளை மிதித்துவிடும் சிங்கள இனவாதம், இலங்கையின் ஆன்மாவாகிக் கிடக்கின்றது. எந்தச் சிங்களக் கட்சியும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு என்ன தீர்வு என்று சொல்ல வக்கற்றுப் போய்விட்டது. அதாவது எந்தக் கட்சியும் தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால், தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு என்ன தீர்வை வழங்குவோம் என்று சொல்லக் கூட தயாரற்ற நிலையில், அரசியல் செய்கின்றனர். இந்த நிலையில் தான் 'அமைதி' சமாதானம்' என்ற கோசங்களால் தம்மை அலங்காரம் பண்ணி மேடையேறி நடிக்கின்றனர். தமிழ் மக்களை மட்டுமல்ல, சிங்கள மக்களையும் ஏமாற்றியே தமது அரசியல் பொறுக்கித்தனத்தை அரங்கேற்றுகின்றனர்.

மறுபக்கத்தில் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் புலிப்பாட்டுக்குத் தாளம் போட்டுக் கொண்டு, தம்மைத்தாம் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக மாப்பு தட்டிக் கொள்கின்றனர். இதன் மூலம் ஏக தமிழ் மக்களின் பொருளாதார வாழ்வினையே சூறையாடுகின்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை என்னவென்று சொல்லத் தெரியாத இவர்கள், புலிகளின் மனித விரோதச் செயல்களுக்குக் கொள்கை விளக்கம்

வழங்கும் பினாமியாகி விட்டனர். இது பொருத்தமாகவே புலிகளின் அரசியலுடன் பொருந்திப் போய் விடுகின்றது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை வெறும் புலிப்பிரச்சனையாக மட்டும் காட்டுவதே, தமிழ்த் தேசியத்தின் அடிப்படையான அகராதியாகி விட்டது. அரசியல்வாதிகளை மட்டுமல்ல, தம்மைத்தாம் புத்திஜீவிகள், ஆய்வாளர்கள் என்று கூறிக் கொண்டு திரிபவர்களின் குறைந்தபட்ச அறிவு, இதற்குள் புணர்வதில் இருந்தே பிறக்கின்றது.

சுத்துமாத்து, மோசடி, பொய், புனைவு இவைகளைப் புலிகளின் நடவடிக்கைக்குப் பொருத்தி சாயமிட்டுக் காட்டுவது நவீன தமிழ்த் தேசிய அறிவாகிவிட்டது. சிங்கள இனவாதிகள் மட்டுமல்ல, தமிழ்க் குறுந்தேசிய வாதிகளும் ஒரு புள்ளியில் இருந்து தொடங்கி ஒரு புள்ளியில் முடித்து விடுகின்றனர். அமைதி சமாதானம் என்பது வரட்டுத்தனமான வெற்று கோசமாகி, புலிகளின் அற்ப நலன்களுக்கு இசைவான வகையில் திரித்துக் காட்டுவது என்றாகி விட்டது.

மறுபக்கத்தில் புலிகளில் ஏற்பட்ட பிளவு, கருணாதலைமையிலும் மறுபக்கம் பிரபா தலைமையிலும் ஒன்றையொன்று முந்த முட்டி மோதி போட்டி போடுகின்றன. ஆர்ப்பாட்டமாகவே தொடங்கிய புலியெதிர்ப்பு இணையங்கள், கருணாவின் பெயரால் சுயவிமர்சனங்கள் என்று நடத்தும் எல்லாவிதமான கூத்துகளுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் என்ன தொடர்பு உள்ளது என்று கேட்டால் எதுவுமில்லை. அண்ணன் தம்பியாக ஒரேவிதமாக களத்தில் இயங்குவதுடன், செய்திகளைப் புனைகின்றனர். தூற்றுகின்றனர். படுகொலைகளை நடத்துகின்றனர். மக்களின் வாழ்வியல் உறவுகளுடன் ஒரே விதமாகவே இயங்குவதுடன், மக்களின் அடிமைத்தனங்களின் மேல் தான் தத்தம் சிம்மாசனங்களை நிறுவுகின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வியல் பிரச்சனை பற்றி கருணாவுக்கும் சரி, அவரின் தலைமையில் உள்ள தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் எந்தவிதமான சமூக அக்கறையும் கிடையாது. பிரபாகரன் தலைமையிலான விடுதலைப்புலிகளின் இயக்கத்தின் கொள்கைதான், கருணாவுக்கும் உள்ளது. பிரபாகரன் தன்னைத்தான் தலைவர் என்று எப்படிச் சொன்னாரோ, அதேபோல் கருணாவும் தன்னைத்தான் தலைவராகப் பிரகடனப்படுத்தியபடியே அரங்கில் குதித்துள்ளார். பிரபாகரனின் புலிகள் போல் செயல்பட முனைகின்றார்.

யாரும் தமிழ்மக்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுவதில்லை. கருணாவைத் துரோகியா? தியாகியா? என்று கேட்டு விவாதம்

செய்வது போல், பரஸ்பரம் குற்றம்சாட்டி அவதூறுகளைப் புனைகின்றனர். இதற்குள் விவாதிப்பதும், இதற்கு அப்பால் எதையும் தமிழ்மக்களின் நலனில் இருந்து விளக்க முடியாது போயுள்ளனர்.

இந்த நிலையில் கருணா, புலிகளை ஒழிக்க, ஈ.என்.டி.எல்.எப். என்ற ராஜன் குழுவுடன் உடன்பாடு கண்டதுக்கு அப்பால் வேறு எந்த அரசியலையும் அவர்கள் முன்வைக்கவில்லை. புலிகளை ஒழிப்பதுதான் அவர்களின் இலட்சிய வேட்கையாகிவிட்டது. அவர்களின் தேசியத் தாகம் புலிகளை ஒழிப்பதாகிவிட்டது. இதற்கு கூட்டுச் சேர்த்துவிட்ட விபச்சாரத் தரகு வேலையில் இந்தியா இருந்துள்ளது. இந்தியா தேசவிடுதலை இயக்கங்களைப் புணர்ந்தபோது ஈ.என்.டி.எல்.எப். என்ற கள்ளக் குழந்தை இந்தியாவிலேயே பிறந்தது. இந்தியா அந்தக் கள்ளக் குழந்தையைத் தனது செல்ல வளர்ப்பு நாயாக உருவாக்கி வளர்த்தது. இலங்கையில் சமாதானத் தூதனாக வேடமிட்டு ஆக்கிரமித்த போது, தனது வளர்ப்பு நாயைக் கொண்டு தமிழ் மக்களை வேட்டையாட பின் நிற்கவில்லை. பெண்கள் முதல் குழந்தைகள் வரை குதறி வெறியாட்டம் போட இந்தியாவே தனது வளர்ப்பு நாய்க்கு எஜமானராக இருந்து வழிகாட்டியது.

மக்களை ஒடுக்கி இந்திய நலனுக்காக விசுவாசமாக வாலை யாட்டி சேவை செய்த கும்பலே இந்த ஈ.என்.டி.எல்.எப். இந்தியாவின் கள்ளக் கழந்தையான ஈ.என்.டி.எல்.எப். ஆகும். உடன் கருணாவின் தமிழீழ விடுதலை மக்கள் முன்னணிக்கும் இடையிலான திருட்டுத் திருமணம் ஒன்றை இந்தியா செய்து வைத்துள்ளது. இந்தத் திருட்டுத் திருமணம் என்பது, இந்தியாவுக்குச் சேவை செய்யும் அடிவருடித்தனம் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் எதுவும் இருப்பதில்லை. தமிழ் மக்களின் நலனின் மேல் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக மக்களின் அடிமைத்தனத்தை மேலும் ஆழமாக்க, இந்த அடிவருடிகளை இந்தியா பயன்படுத்தும்.

புலிகளை ஒழித்துக் கட்டுதல் என்ற இந்தியாவின் வேலைத்திட்டத்துக்கு உட்பட்ட, ஒரு பாசிச முன்னணி தான் இது. புலிகளின் பாசிசம் மக்கள் விரோத நடத்தைகளை இட்டு, இது எந்தவிதத்திலும் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. அலட்டிக் கொள்ளப் போவதில்லை. தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான நியாயமான எந்தக் கோரிக்கைகளையிட்டும், இவர்கள் யாரும் அக்கறைப்படுவதில்லை. வலதுசாரியத்தின் கடைகெட்ட பாசிசத்தின் துணை கொண்டு மக்களை இழிவாடும் இவர்கள், மக்களை மெளனிக்கப் பண்ணிய மந்தைத்தனங்களின் மேலேயே பவனி வருகின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியங்களின் எடுபிடிகளாகவும், அவர்களின் நிதி உதவிகளில் நக்கித் திரிய விரும்பும் கடைகெட்ட மனிதவிரோதப் போக்கில் குளிர்காயும் அரசியலையே செய்ய விரும்புகின்றனர். புலிகளை அழிக்கும் மக்கள் விரோத ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகளின் போது, ஆட்சிபீடம் ஏறத்துடிக்கும் கயவாளிகளாகவே தமது அரசியலைத் தக்கவைக்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் உற்பத்தியும், அவர்களின் உழைப்பு சார்ந்த தேசியம் என்ற தேசியப் பொருளாதாரக் கொள்கை மேல், அது உருவாக்கும் பண்பாட்டு அடிப்படைகள் மேல் ஒரு தேசத்தை நிர்மாணிக்கும் எந்தச் சமூக அக்கறையும் இவர்களிடம் கிடையாது. இது புலிகளுக்கும் பொருந்தும். மாறாகத் தேசியப் பொருளாதாரக் கூறுகளை அழித்து, அதன் மேல் உலகமயமாதலை நிறுவும் ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலிக் கனவுடன், புலிகள் முதல் கருணா வரையிலான அனைத்துக் குழுக்களும் பொருந்தும் இவர்கள் முரண்பாடின்றி ஒரு நேர்கோட்டிலேயே செயல்படுகின்றனர். சிங்கள இனவாதிகளே தோற்றுப் போகும் அளவுக்கு, தமிழ்த் தேசியத்தை ஏலம் விடுவதில் கொள்கை ரீதியாக எந்த மாற்றுக் கருத்தும் இவர்களிடம் இருப்பதில்லை. யாருடைய தலைமை என்பதில் தான் இவர்களுக்கு இடையிலும், சிங்கள அரசுடனும் முட்டி மோதுகின்றனர். இதற்கு வெளியில் எதையும் யாரும் மாற்றாக முன்வைக்க முடியாது.

உலகமயமாதல் எல்லைக்குள் தத்தம் பங்குக்கு நியாயம் கூறி, தமக்கு இடையில் மோதும் வெறியாட்டத்தையே நடத்துகின்றனர். மக்களின் உயிர்களைப் பலியிட்டு, அதில் குளிர்காய விரும்பும் ஒரு சதியைத் தத்தம் போக்கில் உருவாக்குகின்றனர். அன்னியருக்கு வாலாட்டி குலைக்கும் இவர்கள், மக்களுக்காக எதுவும் சொல்ல இருப்பதில்லை. சுயவிமர்சனம், விமர்சனம் என மக்களின் நலனில் நின்று எதுவும் சொல்ல முடியாத இவர்கள்தான், தமிழ் மக்களின் தலைவிதியைத் தமது கையில் வைத்திருப்பது, தமிழ் மக்களின் அழிவுக்கு வழிகாட்டுகின்றது.

19.1 புலியெதிர்ப்பு அரசியல் எதைத்தான் மக்களுக்குப் பரிசளிக்கின்றது

“அமைதி” “சமாதானம்” என்ற ஒரு அரங்கேற்றம் தொடங்கியது முதல் சுனாமி பேரலை தேசத்தை மூழ்கடித்த நிலை வரை புலியெதிர்ப்பு அரசியல் புதிய பரிணாமத்தை எட்டியுள்ளது. வானொலிகள், பற்பல இணையங்கள், பத்திரிகைகள் பல புலியெதிர்ப்பு

கோசத்துடன் கடைவிரித்துள்ளது. அதாவது எப்படி புலி ஆதரவு தளம் பினாமியாகி விரிவாகியதோ, அதே போல் புலியெதிர்ப்பு தளமும் பினாமியாகி விரிவாகியுள்ளது. இந்த புலியெதிர்ப்பு வக்கிரம் புலிகளைப் போல், தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான பொருளாதார அரசியல் நலனுக்கு எதிராகத்தான் தன்னைக் கட்டமைத்துள்ளது.

உள்ளடக்க ரீதியாகப் புலியெதிர்ப்பு தளங்களை ஆராய்ந்தால், தமிழ் மக்கள் சமன் புலிகள் என்ற கோட்பாட்டில் நின்று தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான கோரிக்கையை நிராகரிக்கும் போக்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பொதுவாகவே சிங்கள இனவாதிகள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைப் புலிப்பிரச்சினையாகக் காட்டுவது போல், தமிழ்க் கூட்டமைப்பு மற்றும் பினாமியமும் கூட தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைப் புலிகளின் எல்லைக்குள்ளான பிரச்சனையாகவே விளக்குகின்றனர். இதன் வழியில் தான் புலியெதிர்ப்பு தளங்கள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைப் புலிப் பிரச்சனையாகப் பார்க்கின்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைப் புலிப்பிரச்சனையாகவே அரசு மட்டுமின்றி புலிகளும் பார்க்கின்றன. இதற்கு வெளியில் யாரும் செயற்படவில்லை. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை வேறு, புலிகளின் பிரச்சனை வேறு என்பதை யாரும் பிரித்துப் பார்ப்பதில்லை. இதனால் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அரசியலை அனைத்து தரப்பும் கொண்டுள்ளதுடன் தமிழ் மக்களை அடக்கியொடுக்குகின்றனர்.

புலி எதிர்ப்பு பிரச்சாரத் தளங்கள் அனைத்தும் புலிகள் எதை ஆதரிக்கின்றனரோ, அதை எதிர்ப்பது அவர்களின் அரசியலாகியுள்ளது. ஏகாதிபத்தியம் முதல் சிங்கள இனவாதிகள் வரை புலிகளுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளில் தங்கி நிற்பது, இதன் உள்ளடக்கமாக உள்ளது. புலிகள் தாம் செய்ததை மறைத்து செய்திகளையே திரிப்பது போல், இவர்கள் புலிகள் செய்து மறைப்பதை கொண்டு வருவதற்கு முனைகின்றனர். மறுபக்கம் இனவாத அரசின் இனவாத முகத்தை மறைப்பதும் திரிப்பதும் இவர்களின் நோக்கமாக உள்ளது. இனவாத அரசு மற்றும் புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக எப்படி செயல்படுகின்றனர் என்ற அடிப்படையில், செய்திகளைத் தொகுப்பதில்லை. கருத்துகளை முன்வைப்பதில்லை. புலிகள் அரசை அம்பலப்படுத்தி தமது சொந்தப் பாசிசத்தை மூடிமறைக்கின்றனர். புலியெதிர்ப்பு அணியினர் புலியை அம்பலப்படுத்தி அரசின் பாசிச முகத்தை மூடிமறைக்கின்றனர். மக்களின் நலன்களில் இருந்து எதையும் இவர்கள் அம்பலப்படுத்துவதில்லை அல்லது மக்களுக்குச் சொல்ல நினைப்பதில்லை.

புலியெதிர்ப்பின் அடிப்படையான அரசியல் உள்ளடக்கம் இலங்கையின் பிரதான எதிரியாகப் புலிகளைக் காட்டுவதும், அரசை மென்மையானதாக காட்டுவதுமே. இதற்கு வெளியில் இவர்களுக்கு என்று எந்த ஒரு மக்கள் அரசியலும் கிடையாது. புலிகளை அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்தியங்களால் அழிக்கப்படும் போது, அவர்களின் தயவில் தமிழ் மக்களை அடக்கியொடுக்கி ஆள விரும்புகின்றனர்.

இந்த வகையில் புலியெதிர்ப்பு தளங்கள் எதைத் தமது அரசியலாகக் கொள்கின்றனர் எனப் பார்ப்போம்.

1. பதினெட்டு வயதுக்குக் குறைந்தவர்களைப் புலிகள் தமது இராணுவத்தில் இணைத்தலுக்கு எதிராக,
2. தொடர்ச்சியாகவே மாற்றுக் கருத்து கொண்டோர் மற்றும் மாற்றுக் குழுக்களின் மேலான புலிகளின் படுகொலைகளுக்கு எதிராக,
3. புலிகள் கடைப்பிடிக்கும் வரி அறவிடுதல் முறைக்கு எதிராக,
4. பலாத்காரமான வகையில் ஆள் திரட்டும் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக,
5. மனித கடத்தல்கள், சொத்துகளை அபகரித்தலுக்கு எதிராக,
6. பொய்யும் புனைவுகளும் புரட்டல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட புலிப்பினாமி செய்திகளுக்கு எதிராக,
7. கருணா தரப்பு செய்திகளை முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடுதல்.
8. ஏகாதிபத்தியமும், இந்தியாவும் சிங்கள இனவாதிகளும் புலிகள் பற்றி கூறும் செய்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடுதல்.
9. சுனாமி நிதி திரட்டல்களை எதிர்த்த எதிர்வினையாற்றல்.
10. ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் இந்தியா பற்றி மூடிமறைக்கப்பட்ட ஆதரவைத் திட்டமிட்டே வழங்குதல்.
11. அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியம், இந்தியா மற்றும் இலங்கை அரசே புலிகளிடமிருந்து தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரேயொரு மாற்றுவழி என்ற கருத்துப் போக்கைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குகின்றனர்.

12. தமிழ் மக்களின் அடிப்படை சமூகப் பொருளாதார நலன்கள் என்ன என்பதை, மக்கள் தெரிந்து கொள்ளாத வகையில் மக்களின் மந்தைத்தனத்தைத் தக்கவைத்தல்.

13. மக்கள் தமது சொந்த அதிகாரத்தைக் கையில் எடுக்கும் போராட்டங்களையும், கோட்பாடுகளையும் இயன்றவரை கொச்சைப்படுத்தல்.

இந்த எல்லைக்குள், இது போன்றவற்றுக்கு அப்பால், புலியெதிர்ப்பு அரசியல் எதையும் மக்களுக்குச் சொல்வதில்லை. உண்மையில் புலிகள் மறைக்கின்ற சில பக்கங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு அப்பால், மக்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு அரசியலைச் செய்கின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கும், புலிகளுக்கும் எதிராகச் செயல்படும் அரசு முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரையிலான ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் செய்திகளைத் திட்டமிட்டு மறைக்கின்றனர். ஒரு எதிர் நிலையான தளத்தில் தத்தம் வக்கிரங்களையே புலிகளும், புலியெதிர்ப்பு இணையத் தளங்களும் செயல்படுத்துகின்றன.

இந்த வகையில் ஐரோப்பாவில் இயங்கிய இலக்கியச் சந்திப்பு என்ற கோட்பாடற்ற கதம்பத் தொடரை, சென்ற சந்திப்பு ஊடாகக் கோட்பாடு கொண்ட புலியெதிர்ப்பு அரசியல் சந்திப்பாக மாற்றப்பட்டது. இதைத் தொடங்கி பலர் காணாமல் போயுள்ள நிலையில் புதிதாகப் பலர் வந்ததுடன் அதைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். இந்த இலக்கியச் சந்திப்பு ஆரம்பத்தில் இயக்க உள்முரண்பாட்டில் எழுந்த மக்கள் சார்பு அரசியலையும், இயக்கங்களின் மக்கள் விரோத அரசியலுக்கு எதிரான அரசியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்த அரசியல் முற்போக்கு திசையில், வர்க்கப் போராட்டத்தை ஆதரித்து நின்றது. ஆனால் படிப்படியாக இந்த அரசியலை எதிர்த்து, பிழைப்புவாதப் பிரமுகர்கள் மொத்த இலக்கியச் சந்திப்பையே மாற்றி அமைத்தனர். இது தொடங்கிய போது இருந்த அரசியல் போக்கிற்கு எதிராக இலக்கியச் சந்திப்பை மாற்றியமைத்ததுடன், மக்கள் சார்பு அரசியலை எதிர்ப்பதே தமது அரசியலாகக் கொண்டு செயல்பட்டனர்.

பாணையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும் என்பது போல், இவர்களின் அரசியல் வங்குரோதத்துடன் இலக்கியச் சந்திப்பு அர்த்தமிழந்து போனது. கதம்பச் சந்திப்பில், தம்மைத்தாம் பிரமுகராகியவர்கள் பலர் சமூகத்தில் இழிந்த பிறவிகளாக மாறினர்.

இந்த இலக்கியச் சந்திப்பைப் பயன்படுத்தி பெண்களின் விடுதலை என்ற பெயரில் பாலியல் ரீதியாக நுகர்ந்தது முதல் பல வக்கிரங்களைச் சாதனையாகப் படைத்தனர். சிலர்தத்தம் வாழ்க்கை என்ற வட்டத்தில் மற்றவர்களின் முதுகில் வாழும் வாழ்க்கை வரை சீரழிந்துள்ளனர். இந்த இலக்கியச் சந்திப்பு யாருக்கு எதிராகத் தொடங்கப்பட்டதோ, அவர்களே இன்று இதைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். எந்த அரசியலை எதிர்த்து தொடங்கப்பட்டதோ, அந்த அரசியலே சென்ற சந்திப்பில் கோலோச்சியுள்ளது. புலிகளுக்கு நிகரான புலியெதிர்ப்பு அரசியலே சென்ற இலக்கியச் சந்திப்பைத் தம் வசப்படுத்தியுள்ளது. வலதுசாரியத்தின் கடைகெட்ட அரசியல் இலக்கியச் சந்திப்பின் ஆன்மாவாகிவிட்டது. புலிக்கு மாற்றான மக்கள் சார்பான அனைத்து கருத்து மையங்களும், புலி அரசியலையே கொண்டுள்ள மக்கள் விரோத புலியெதிர்ப்பு அரசியல் கோலாச்சுகின்றது.

இந்த இடத்தில் புலியும் சரி, புலியெதிர்ப்பு தளங்களும் சரி மக்களுக்காக எதையும் முன்வைப்பதில்லை. மக்களின் நலனில் இருந்து செய்திகளை, கருத்துகளை, நடைமுறைகளை முன்வைப்பதில்லை. மக்களுக்காக ஒரு துளிதன்னும் நேர்மையாகப் போராடவில்லை. இவர்கள் புலிகளுடன் முரண்படும் விடையங்களுக்கு அப்பால், இவர்களின் சமூகம் பற்றிய பார்வையை எடுத்தால், இரண்டு பகுதியினரும் ஒரேவிதமாகவே உலகை பற்றி மதிப்பிடுகின்றனர். ஒரே விதமாகவே செயலாற்ற விரும்புகின்றனர். இதற்கு வெளியில் எதையும் இவர்களால் காட்ட முடியாது. இவர்கள் கோரும் ஜனநாயகத்தைக் கூட அனைவருக்கும் வழங்கமாட்டார்கள்.

புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் மிக முக்கியமான அடிப்படைகளை மக்களின் நலனில் இருந்து ஆராய்வதன் மூலம், இரண்டு பிரிவினரும் மக்களுக்கு எதிராக எப்படி உள்ளனர் என்பதை இனம் காண்பது இலகுவான ஒன்றாகி விடுகின்றது.

19.2 புலிகளின் வரி அறவீடு பற்றி

வரி அறவிடுவதற்கு எதிராகப் புலியெதிர்ப்பு தளங்கள் கடுமையாக எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. உண்மையில் சிங்கள இனவாத அரசு, தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் இது பற்றி என்ன நினைக்கின்றதோ, அதை அப்படியே வாந்தியெடுக்கின்றனர். சுரண்டும் சமூக அமைப்பில் அரசு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவுள்ளது. அரசு என்ற சுரண்டல் கட்டமைப்பு ஒன்று இருக்கும்போது,

வரி அறவிடுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. ஏற்றத்தாழ் வான பொருளாதாரச் சமூக அமைப்பில், அரசு வரிகளை அறவிடு வது அவசியமானதாக உள்ளது. சுரண்டல் அமைப்பில் வரி இன்றி, சமூகம் இயங்க முடியாது. அரசு தன்னைப் பாதுகாக்கும் இராணுவ மாக முதல் மக்களின் அடிப்படையான மருத்துவ உதவிகள் வரை, அனைத்தும் வரி மூலம்தான் அவை கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இதற்கு வெளியில் அல்ல.

புலியெதிர்ப்பு அரசியல் என்ன செய்கின்றது என்றால், உலகின் பொது நடைமுறையை முதலில் மூடி மறைக்கின்றது. அதாவது முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மூடி மறைப்பது போல் மறைக்க முயல்கின்றது. உலகில் சுரண்டும் எல்லா அரசு கட்டமைப்பும் வரி அறவிடும் உண்மையை மூடிமறைத்தபடி, தனது கண்ணைத் தானே மூடிக்கொண்டு புலிகளை மட்டும் எதிர்க்கின்றனர். புலிகள் ஒரு பிர தேசத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவர்கள் என்ற வகையில், அவர்கள் வரி அறவிடுவதை எதிர்ப்பது என்பது உள்நோக்கம் கொண்ட சந்தர்ப்ப வாதமாகும். உண்மையில் இலங்கையில் வரி அறவிடும் ஏகாதிபத்தி யம் முதல் இலங்கை அரசு வரையிலான அனைத்துப் பிரிவினரையும் இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை. இதேபோல் ஒட்டு மொத்தமாக உலகள வில் வரி அறவிடும் முறைக்கு எதிராகவும் இவர்கள் போராட வில்லை. இவர்களின் புலியெதிர்ப்பு அரசியல், புலியின் வரியற வீட்டை மட்டும் எதிர்க்கின்றது. இந்த அரசியல் என்பது படுபிற் போக்கானது. உள்நோக்கம் கொண்டது. மக்கள் விரோதத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டது.

நாம் மக்களின் நலனில் இருந்து இதை எப்படிப் பார்க்க முடியும்? சுரண்டும் இந்தச் சமூக அமைப்பில் புலிகள் வரியறவிடுவதை நாம் எதிர்க்கவில்லை. மாறாக வரியறவிடும் முறையையும், வரி செலவு செய்யப்படும் வடிவத்தையும் எதிர்க்கின்றோம். வரியை மக் கள் நலனில் இருந்து அறவிடக் கோருகின்றோம். வரியை மக்களின் நலனில் இருந்து செலவு செய்யக் கோருகின்றோம். பொருட்கள் மீதான வரி, தேசிய உற்பத்திக்குச் சாதகமானதாக இருக்க வேண்டும் என்கின்றோம்.

தேசத்தையும், தேசியத்தையும் அழிக்கும் ஏகாதிபத்தியப் பொருட்கள் மற்றும் ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது, அதிக வரியைப் போடக் கோருகின்றோம். தேசிய உற்பத்தியை வளர்க்கும் வகையில், வரியில் சலுகை வழங்க கோருகின்றோம். அறவிடும் வரியை மக்க

ளுக்காகச் செலவு செய்யக் கோருகின்றோம். ஒரு பொருளின் உற்பத் தியில் உள்ள சங்கிலித் தொடரில், ஒருமுறை தான் வரியை அறவிடக் கோருகின்றோம். வரியின் பன்மைத் தன்மையை நீக்கக் கோருகின் றோம். தேசிய உற்பத்திகள் தம்மைத் தற்காக்கவும், அதில் இருந்து முன்னேறும் வகையிலும் வரியறவீட்டை மாற்றக் கோருகின்றோம். ஒரு பொருளின் உற்பத்தி மற்றும் விற்பனையில் ஒரேயொருமுறை மட்டும் வரிவிதிக்கும் முறைமையைக் கோருகின்றோம். உற்பத்தி சார்ந்த விற்பனையில் காணப்படும் பன்மைத் தன்மையில் உள்ள பல வரிகள், தேசிய உற்பத்தியைச் செயலிழக்கப் பண்ணி தேசத்தையும், தேசிய உற்பத்திகளையும் அழிக்கின்றது என்கின்றோம். அறவிடப்படும் வரியை மக்களின் அடிப்படை சமூகத் தேவைகள் மீது திருப்பக் கோருகின்றோம். அடிமட்ட மக்களுக்கு வரிவிலக்கை வழங்கக் கோரும் அதேநேரம், அறவிடும் வரியை அவர்களின் வாழ்வியல் முன்னேற்றத்துக்குப் பயன்படுத்தக் கோருகின்றோம். மக்களின் அடிப்படையான சமூகப் பொருளாதார அரசியலைப் பாதுகாக்க, அதைப் பலப்படுத்த வரியைப் பயன்படுத்தக் கோருகின்றோம்.

மாறாகப் புலிகள் வரியைத் தமக்கும், தமது இராணுவ கட்டமைப் புக்கும் பயன்படுத்துவதையே நாம் எதிர்க்கின்றோம். அதை மக்களுக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், தேசத்தின் தற்காப்பைப் பேணும் வரிமுறைமையே, மக்கள் நலன் சார்ந்த வரிக் கொள்கையாகும். அடி மட்ட மக்களின் வாழ்வியலுக்கு எதிராகப் புலிகள் செயல்படுவ தையே எதிர்க்கின்றோம். தேசியப் பொருளாதார, அரசியல் கூறு களை அழிக்கும் வகையில் செயல்படும் புலிகளின் வரி அறவிடும் முறைமையை எதிர்க்கின்றோம். அதாவது தேசத்தையும் தேசியப் பொருளாதாரத்தையும் அழிக்கும் புலிகளின் உலகமயமாதல் சார்புக் கொள்கையை எதிர்க்கின்றோம். புலிகளின் வரி அறவிடும் கொள்கை, ஏகாதிபத்தியப் பொருட்களின் அதிகரித்த ஊடுருவலுக்கு இயல்பானதாக இருக்கின்றது. இதனால் தேசத்தின் வாழ்வியல் முறைமையே மாற்றமடைகின்றது.

ஆடம்பரத்தின் உச்சத்தைத் தமிழ்ச் சமூகம் அடையும் வகை யில், மேற்கத்திய வக்கிரங்கள் தமிழ்த் தேசிய மோகமாகின்றது. இதற்குப் புலிகளின் வரிக் கொள்கை பச்சைக் கொடி காட்டுகின்றது. புலிகளுக்குத் தேவை பணம் என்பதாகின்றது. இது தேசியத்தை விபச்சாரம் செய்து கிடைக்குமாயின் அதையே அனுமதிக்கும் வரிக் கொள்கை அமுலில் உள்ளது. வரிமுறைமை எழுந்தமானமாகக் கண் மூடித்தனமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இதனால் மக்களின்

வாழ்க்கைத் தரம் வேகமாக வீழ்ச்சி காண்கின்றது. பணம் கொடுப்பவன் அதை மீட்க, மக்களின் தலையில் சுமத்துகின்றான். இதன் மூலம் தேசியப் பொருளாதாரம் அன்றாடம் சிதைந்து சீரழிகின்றது.

வரிமுறைமையை ஒட்டி எமது விமர்சனம் தேசத்தின் நலன்களைச் சார்ந்தது. மக்களின் வாழ்வியலுடன் தொடர்புடையது. புலிகள் மக்களின் வாழ்வியல் முறைமைக்கு எதிராக வரிமுறைமையைக் கொண்டிருப்பதையே நாம் எதிர்க்கின்றோம். புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் வரிமுறைமையை, புலி அழிப்புக்கு உதவும் வகையில் மட்டும் எதிர்க்கின்றனர். சிங்கள இனவாத அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலிக் கும்பல் ஒன்று, தமிழ் மக்களைச் சூறையாடவும், கொள்ளையிடவும் உதவும் வரியறவிடும் பாதைக்கே தமது இந்த எதிர்ப்பின் மூலம் செப்பனிகின்றனர். மக்களைச் சூறையாடுவது புலிகளாக இருக்காத எல்லாவற்றையும் புலியெதிர்ப்புத் தளங்கள் ஆதரிக்கின்றன. வரியறவிடுவது தாமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதே, இவர்களின் தணியாத தாகம் இப்படி வெளிப்படுகின்றது அவ்வளவே. இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பில் புலிகளாக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, வரி அறவிடுவது இருக்குமல்லவா! இதை மறுத்து புலியெதிர்ப்பு அரசியல் வரி அறவீட்டை எதிர்க்கவில்லை.

19.3 சிறுவர்களைப் படைக்குத் திரட்டல்

மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் இதன் மேல் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். வரலாற்றில் இதை முன்பு செய்தவர்கள், தமது கடந்த காலத்தை மூடி மறைத்தபடி இன்று எதிர்ப்பதைக் காண முடிகின்றது. ஐ.நா. முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரை சிறுவர் பற்றிய நிலைப்பாடுகள், போலியான நோக்கத்துடன் முன்னெடுக்கின்றனர். இது இலங்கை விவகாரத்தில் மட்டுமல்ல. உலகளாவிய நிகழ்ச்சி நிரலிலும் இதைக் கையாளுகின்றனர்.

குழந்தை உழைப்புக்கு எதிராக ஐ.நா. மூக்கால் அழும் அதே தளத்தில், இராணுவத்தில் இணைந்துள்ள சிறுவர்களுக்காகவும் ஐ.நா. புலம்புகின்றது. மனித வரலாற்றின் அவலங்களை எல்லாம் பாதுகாக்கும் ஐ.நா. அதன் விளைவுக்காகக் கண்ணீர் வடிப்பது மக்களின் அறியாமை மீதுதான். மனித அவலங்களுக்குக் காரணமாக உள்ள ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல் அமைப்பையே பாதுகாக்கும் ஒரு நிறுவனம் தான் ஐ.நா. ஆகும். இந்தக் கட்டமைப்பைப் பாதுகாக்கும் ஐ.நா. கோட்பாட்டில், சிறுவர் உழைப்பு முதல் சிறுவர் இராணுவ

மயமாக்கல் என்பது வரை ஏகாதிபத்திய அமைப்புக்குச் சவால்விடுவதாக உள்ளன. இதனால் ஐ.நா.வும் மற்றைய அரசு சாராத நிறுவனங்களும் மூக்கால் அழுகின்றன. ஏகாதிபத்திய நிதியைப் பெற்றே, இந்த அரசு சாராத நிறுவனங்கள் அவர்களின் தாளத்துக்கு ஏற்ப சதிராட்டம் போடுகின்றனர்.

எந்தக் குழந்தையும் இயல்பாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலை, உலகில் எந்தப் பாகத்திலும் கிடையாது. மாறாக தத்தம் அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலுக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள் தான் குழந்தைகள் வாழ்கின்றனர். எந்தக் குழந்தையும் இதற்கு விதிவிலக்கு கிடையாது. இன்று உலகமயமாதல் சந்தை எதை எப்படி செய்ய விரும்புகின்றதோ, அதன் ஒரு பிம்பமாகவோ அல்லது எதிர்விளைவாகவோ குழந்தைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனர். எந்தக் குழந்தையும், இயற்கை சார்ந்த மனிதச் சமூக உணர்வுடன் சுயமாக உருவாகவில்லை. சூழவுள்ள சமூகப் பொருளாதார அரசியல் சூழலுக்குள் நஞ்சிடப்பட்டே உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

அதாவது குழந்தை நிறம், பால், இனம், சாதி, வர்க்கம் என்று பன்மைத்துவப் பிளவு மனப்பான்மையுடன் வக்கிரமடைகின்றது. மற்றைய குழந்தையை எதிரியாகக் காணும் தனிமனித கதாநாயக உணர்வுடன் தான், சமூக அங்கீகாரத்தைக் கோருகின்றது.

இன்று ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல் அரசு சாராத நிறுவனங்கள் வரை ஏகாதிபத்தியச் சந்தைப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்குள் குழந்தைகள் ஒரு பிம்பமாக, உயிருள்ள சதைத் துண்டங்களாக உதிப்பதையிட்டுப் புலம்புவதில்லை. மாறாக இந்தச் சந்தை உருவாக்கும் வக்கிரத்தில் குழந்தைகள் சிக்கி சிதம்புகின்றன. இந்த மனித அவலங்களை எதிர்கொள்ள முடியாத குழந்தைகள் தங்கள் ஒரு சாண்வயிற்றுக்காக உழைப்பதையும், தமது விடுதலை என நம்பும் ஒன்றுக்காக இராணுவத்தில் இணைவதையும் மூக்கால் சிணுங்கிக் காட்டி அழுகின்றனர்.

உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி என்ற குறைந்தபட்சத் திட்டத்தை ஐ.நா. 100 வருடத்தில் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்று அண்மையில் அறிவித்துள்ளது. இந்த நவீன மனித விரோதத் திட்டமிடலாளர்கள் தான், சிறுவரைப் பற்றி புலம்புகின்றனர். ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் மனித நோக்கில் மக்கள் அரசுகளை உருவாக்கிய போது அடிப்படைக் கல்வியை மிகக் குறுகிய காலத்

தில் சாதித்துக் காட்டினார்கள். 1917-ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் நடந்த சோவியத் புரட்சியின் போது 90 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான குழந்தைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லாத நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் 1936 வரையான காலத்தில் ரசியாவில் எந்தக் குழந்தையும் கல்வி கற்காது இருக்கவில்லை. எந்தக் குழந்தையும் உழைப்பில் இருக்கவில்லை. 1949-ஆம் ஆண்டு சீனப் புரட்சியும், 1967-இல் நடந்த கலாச்சாரப் புரட்சியும் சீனாவில் அனைத்து குழந்தைகளையும் உழைப்பில் இருந்து விடுவித்ததுடன், அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி வழங்கியது. இது ஒன்றும் கற்பனையல்ல. புனைவுமல்ல. இது அந்த மண்ணின் நிஜமான வரலாறுகள்.

இந்த ஏகாதிபத்தியங்களும், தன்னார்வக் குழுக்களும் விரும்பும் இன்றைய சீனாவிலும் சரி, ரசியாவிலும் சரி குழந்தைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வது குறைந்து வருகின்றது. குழந்தைகள் கடும் உழைப்பில் மீண்டும் அடிமைப்பட்டுவிட்டனர். இவர்கள் தான் சிறுவர் உழைப்பு பற்றியும், இராணுவமயமாக்கல் பற்றியும் புலம்புகின்றனர். இதை விசுவாசமாக வாலாட்டிக் கௌவிக் கொள்ளும் புலியெதிர்ப்பு அணியினர், அதற்காகக் குலைக்கின்றனர். இவர்கள் இப்படி என்றால் புலிகள் இந்தக் கொள்கைக்காக வாலாட்டுகின்றனர்.

ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலும் சரி, மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் சரி, வசதியும், வாய்ப்பும், கல்வியும் பெறும் குழந்தை, சந்தையில் கேடுகெட்ட பொருட்களின் அடிமையாக இருப்பதை எதிர்ப்பதில்லை. குழந்தைகள் மேலான இந்தத் திணிப்பை இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை. சந்தையில் “மார்க்” பொருட்களின் அடிமையாகக் குழந்தைகளை மாற்றும், உலகளாவிய பொதுவான சிந்தனை திணிப்பை இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை.

குழந்தைகள் இயற்கையான இயல்பான அறிவின் மேலான தாகத்தையும், இயல்பான உணர்ச்சி சார்ந்த விழிப்புணர்வையும் மலடாக்கும் இன்றைய நவீன அமைப்பு சார்ந்த வர்த்தக உலகின் போக்கை இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை. குழந்தைகள் அடைத்து வளர்க்கும் மந்தைகள் போல், வர்த்தகச் சந்தையில் அடிமையாக்கும் உலகப் போக்கை எதிர்ப்பதில்லை. ஒரே உணவு, ஒரேயொரு மார்க் என்று விலங்கிடப்படும் குழந்தைகளின் நலனை இட்டு ஐ.நா. இறுகவே கண்ணை மூடிக் கொள்கின்றது. இந்த வர்த்தகச் சமூக அமைப்பில், குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட்ட மந்தைகளாக உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

இந்த நிலையில் ஐ.நா. எவற்றை எதிர்க்கின்றது? குழந்தை உழைப்பை எதிர்க்கின்றது. அதுவும் உலகமயமாதலில் முன்பு அதைப் பற்றி புள்ளி விபர அறிக்கையுடன் காலம் தள்ளிய ஐ.நா. தற்போது குழந்தை உழைப்பைப் பற்றி புலம்புகின்றது. ஏன் புலம்புகின்றது?

உலகமயமாதல் சந்தையில் குழந்தை உழைப்பு மிகப் பெரிய தடையாக உலகமயமாதலுக்கு உள்ளது. தேசிய உற்பத்தி குழந்தை உழைப்பில் உயிர்வாழ முனைகின்றது. அதாவது மிக மலிந்த கூலி, தேசிய உற்பத்தி பொருட்களின் விலையை மிகவும் கீழ் மட்டத்தில் வைத்திருக்க உதவுகின்றது. இதனால் அதிக விலையுள்ள ஏகாதிபத்தியப் பொருட்களுடன் போட்டியிட்டு உயிர்வாழ்வதை ஏகாதிபத்தியங்களால் சகிக்க முடியவில்லை. தனது பொருளால் சந்தையை மூழ்கடிக்க வரும் ஏகாதிபத்திய நலன்கள், குழந்தை உழைப்பை ஒழிக்க கோரும் நிபந்தனையை உலகமயமாக்குகின்றது. ஆனால் அந்தக் குழந்தைகள் தங்கள் உழைப்பு மூலம் கஞ்சி குடித்து வாழ்கின்றனர். இந்த ஏகாதிபத்தியம் இதற்கு மாற்றாக எந்த மாற்றுத் திட்டத்தையும் வைக்கவில்லை. அதாவது குழந்தைகளுடைய பெற்றோரின் வேலை பாதுகாப்பையும், குழந்தைகளைப் பராமரித்து வாழ்வதற்கான உயர்ந்த கூலியையும் வழங்க மறுக்கின்றது. மாறாக வேலை பாதுகாப்பு இன்மையையும், மேலும் கூலிக் குறைவையும் உருவாக்கும் விதியை மறுபக்கம் உலகமயமாதல் திணிக்கின்றது. இப்படி இரட்டைச் சுமையில் குழந்தைகளைக் கொண்டு போடும் திட்டம் தான் ஐ.நா. வினுடையது.

இதேபோன்று உலகளவில் ஆயுதம் ஏந்தும் குழந்தைகளை இட்டு ஐ.நா. புலம்புகின்றது. ஆயுதம் ஏந்துபவர்கள் எதை எதிர்க்கின்றனர். உலகமயமாதலை ஏற்று செயல்படுத்தும் அரசுகளை எதிர்த்துப் போராடும் குழுக்களில் தான், குழந்தைகள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகின்றனர். இந்தக் குழுக்கள் உலகமயமாதலை எதிர்த்து அல்ல, இனம், மொழி, மதம் என்று ஏதோ ஒரு அடையாளம் சார்ந்து ஆயுதம் ஏந்தி நிற்கின்றனர். இது நேரடியாக உலகமயமாதலை எதிர்க்காவிட்டாலும், மறைமுகமாக உலகமயமாதல் நடைமுறைகள் உலகளவில் செயல்படுத்தும் வழிமுறைகளில் தடையை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் ஐ.நா. எதிர்க்கின்றது. குறிப்பாக இன்று நவகாலனித்துவம், மறுகாலனித்துவம், காலனித்துவம் என்ற கட்டங்களின் ஊடாக, ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகள் நேரடி ஆக்கிரமிப்பாக உலகெங்கும் ஏற்பட்டு வருகின்றது. இதன் போது உள்ளான மோதல்

களை, எதிர் கொண்டேயாக வேண்டிய நிலையை ஏகாதிபத்தியம் எதிர்கொள்கின்றது. இதன்போது குழந்தைப் படையணிகள் மூர்க்கமான குறிக்கோளற்ற எதிர்த் தாக்குதலை நடத்துவதால், ஏகாதிபத்தியம் பீதியில் உறைகின்றது.

உலகமயமாதல் ஏற்படுத்தும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு வறுமையை மேலும் அகலமாக்க, நாடுகளில் ஏற்படும் தன்னெழுச்சியான கிளர்ச்சிகளில் சிறுவர்களின் பங்கு என்றுமில்லாத அதிகரிப்பை அடைந்து வருகின்றது. இதில் இருந்தே ஏகாதிபத்தியம் சிறுவர்கள் ஆயுதம் ஏந்தும் நடவடிக்கையை முழுமூச்சாக எதிர்க்கின்றது. இதை எதிர்ப்பவர்கள் சிறுவர்கள் ஆயுதம் ஏந்தும் சூழலை மாற்ற, எந்த ஒரு துரும்பைக் கூட எடுத்துப் போடுவதில்லை. குறிப்பாக ஆயுதம் ஏந்துவதைத் தூண்டுகின்ற மனிதவிரோதச் சூழலை மாற்றுவதில்லை. மாறாகச் சூழலை மேலும் கடுமையான வகையில் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கி, ஆயுதம் ஏந்தும் நிலைக்குத் தள்ளிச் செல்லுகின்றனர்.

இந்த நிலையில் தான் புலிகளில் சிறுவர்கள் ஆயுதம் ஏந்துவதை ஏகாதிபத்தியங்கள் எதிர்க்கின்றன. புலிகளும் தங்கள் அமைப்பில் சிறுவர்களைச் சேர்க்கமாட்டோம் என்று விசுவாசமாகவே கையெழுத்திட்டனர். இதை அவர்களே மீறுவது மற்றொரு விடையம். இந்த விடையத்தைக் கொண்டு புலியெதிர்ப்பு அணி செய்ய நினைக்கும் அரசியல் தான் என்ன? உலகில் உள்ள சிறுவர்கள் பற்றிய கொள்கையா? அல்லது வேறு ஒன்றா? இந்த விடையத்தில் புலிகளை அழிப்பதற்காக ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் துணை போவதைத் தாண்டி, சிறுவர்கள் பற்றிய எந்தவிதமான சமூக அக்கறையும் இந்த புலியெதிர்ப்பின் பின்னால் கிடையாது. இதை யாரும் எடுத்துக் காட்டவும் முடியாது. இவர்கள் தங்கள் தலைக்கு மேல் தூக்கி போற்றும் கருணா, இவர்களின் ஆதரவைப் பெற்ற ஈ.என்.டி.எல்.எப். ராஜன், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். எல்லாம் புலிக்கு நிகராகவே குழந்தைகளை ஆயுதபாணியாக்கவில்லையா? ஏன் இவர்கள் புலிகளை மட்டும் எதிர்க்கின்றனர்.

நாங்கள் சிறுவர்கள் இராணுவமயமாக்கலை எப்படிப் பார்க்கின்றோம். மனிதச் சமூகம் என்பது உலகம் தழுவியதொன்று. இதில் குழந்தைகள் இந்தச் சமூகப் பொருளாதார அமைப்புக்கு வெளியில் சுதந்திரமானவராக, நாம் ஒருநாளுமே பார்ப்பதில்லை. ஒவ்வொரு குழந்தையும் இந்தச் சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில் செயலாற்றும் போது, குழந்தை அதற்கு விதிவிலக்காக இயங்குவார்கள் அல்ல

என்பதே எமது நிலைப்பாடு. ஒவ்வொரு மனிதனும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் போல்தான் குழந்தைகளும். இதில் விதிவிலக்கு இருப்பதில்லை. இங்கு வயது அறிவின் விருத்தியின்மை போன்ற ஏற்றத்தாழ்வான வேறுபாடுகளைக் கடந்தும் இதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

வக்கிரமடைந்துள்ள உலக மனித வாழ்வில், ஒவ்வொரு மனிதப் போராட்டத்திலும் சரி, மனித ஒடுக்குதலிலும் சரி குழந்தைகள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ இதில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் குழந்தை எதிர்வினையாற்றலை, ஒருதலைப்பட்சமாக ஒரு பிரிவினருக்கு நலமடிப்பதை நாம் எதிர்க்கின்றோம். மாறாகக் குழந்தையின் ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்குரிய ஒரு சமூக அமைப்புக்கான போராட்டத்தில் குழந்தையின் பங்கு முதன்மையானது. அது விதிவிலக்கானதல்ல.

உலகைப் பகுத்தாயும் முறைமையை, சிறு குழந்தையில் இருந்தே சமூக நல நோக்கில் மாற்றியமைக்கப் போராட வேண்டியது ஒவ்வொரு பெற்றோரினதும் சமூகத்தினதும் கடமையாகும். மொத்தச் சமூகமே ஆயுதம் ஏந்த வேண்டி வந்தால் குழந்தையும் ஆயுதம் ஏந்துவது எந்தவிதத்திலும் குற்றமல்ல. இயற்கைக்கு இது விரோதமானதல்ல. குழந்தைகள் சமூகப் பொறுப்புள்ள குழந்தையாக, பெற்றோரின் மற்றும் சமூகத்தின் உழைப்புடன் இணங்கி, குழந்தைகள் போராடும் போது இதை நாம் பாதுகாக்கவும், அதற்காகப் போராடவும் வேண்டும்.

இதை விடுத்து குழந்தையில் உள்ள அறிவின் விருத்திக் குறைவைப் பயன்படுத்தி, வெறும் ஆயுதம் ஏந்தும் கருவியாகக் குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துவதை நாம் எதிர்க்கின்றோம். இதையே புலிகள் செய்கின்றனர். குழந்தைகளின் சமூக அக்கறையின்மையைப் பயன்படுத்தி, வெறும் ஆயுதம் ஏந்தும் லும்பன் கருவிகளாக வெறியூட்டப்பட்ட நிலையில் பயன்படுத்துவதையே நாம் எதிர்க்கின்றோம். மக்களின் வாழ்வுடன் தொடர்பற்ற வகையில், தமது குறுகிய நலனுக்காகப் பலியிடுவதை நாம் எதிர்க்கின்றோம். மக்களுடன் தொடர்பற்ற புலிகள் இயக்கம், மக்களுக்கு எதிராக அவர்களின் குழந்தைகளைப் பயன்படுத்துவதையே நாம் எதிர்க்கின்றோம். அதேசமயம் ஏகாதிபத்திய மற்றும் புலியெதிர்ப்பு அணி ஆகியோர் புலிகளை எதிர்க்கும் அரசியல் உள்ளடக்கத்தையும் நாம் எதிர்க்கின்றோம். மக்கள் நல நோக்கில் நின்று சிறுவர்களை மக்களுக்கு எதிராகவே ஆயுதப் பாணியாக்குவதை நாம் எதிர்க்கின்றோம்.

எந்தப் போராட்டமும், எந்தத் தியாகமும், எந்த ஆயுதமேந்தலும் மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். குறுகிய சிலர் நலன் சார்ந்ததாக இருப்பதை நாம் எதிர்க்கின்றோம். இது பெண்கள் ஆயுதம் ஏந்தினாலும் சரி, குழந்தைகள் ஆயுதம் ஏந்தினாலும் சரி, மக்கள் நலனே முதன்மையானதாகும். அனைத்துக்குமான அளவுகோல் இது மட்டும்தான். இங்கு ஆயுதம் ஏந்தல் என்பது அரசியல்மயமாதலின் ஒரு வடிவம் மட்டும்தான். இங்கு ஆயுதம் ஏந்தல் என்பது, ஒவ்வொரு மனிதனும் அரசியல் உணர்வைப் பெறும் உரிமை உண்டா? இல்லையா? என்பதை உள்ளடக்கியது. இங்கு அரசியல் உணர்வு என்பது சொந்த உற்பத்தி மற்றும் உழைப்பு சார்ந்த உணர்வை ஒழுங்குபடுத்தி பெறுவதுதான் அரசியல். சமகாலத்தில் இதன் வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு வடிவம்தான், ஆயுதம் ஏந்தி தன்னைப் பாதுகாக்கும் உரிமை. இதற்கு வெளியில் அல்ல. இதற்கு வெளியிலான அரசியல் முதல் ஆயுதம் ஏந்தல் வரை அனைத்தும் பிற்போக்கான சமூகப் பாத்திரத்தையே எப்போதும் வகிக்கின்றன.

19.4 புலிப் படுகொலைகளை எதிர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட, புலியெதிர்ப்பு அரசியல் தான் என்ன?

எமது தேசிய வரலாறு என்பது தனிமனிதப் படுகொலைகள் மற்றும் கூட்டுப் படுகொலைகளைப் பற்றியதே. இதற்கு வெளியில் மக்களின் சமூகப் பொருளாதார உள்ளடக்கம் சார்ந்த தேசிய வரலாறு என்பது கிடையாது. அப்படியொன்று இருப்பதாகக் கூறுவதற்கு கூட, யாரும் தயாராகவில்லை. இந்த நிலையில் புலிகளின் உயிர் வாழ்வு என்பதே, இந்தப் படுகொலை அரசியலில் தத்தளிக்கின்றது. நாள் ஒன்றுக்கு குறைந்தது ஒரு கொலை தன்னும் இன்றி தேசியம் வக்கரிக்கவில்லை. பகிரங்கமாகவும், இரகசியமாகவும் அன்றாடம் கொலைகள் அரங்கேறி வருகின்றது. தமிழ்ச் செய்தி பத்திரிகைகள் இதை மூடிமறைப்பது அல்லது இனம் தெரியாத கொலையாகப் போகிறபோக்கில் மூட்டைகட்டி எறிந்துவிடுவது அன்றாட நிகழ்ச்சியாகி விட்டது. மறுபுறம் புலிகளைச் சேர்ந்த ஒருவரின் சட்டையைப் பிடித்து இழுத்தால், அதுவே உலகச் செய்தியாக்கி கொஞ்ச காலத்துக்கு ஊடகவியலே அதைச் சொல்லி பிழைக்கும். இப்படி ஒரு படுகொலை அரசியல் வரலாறு வக்கிரமாகவே அரங்கேறுகின்றது.

இப்படி அன்றாடம் நடக்கும் கொலைகளின் பெயரால், புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அரங்கேறுகின்றது. புலிப்பினாமியம் முழுப் பூசணிக்காயையே மூடிமறைத்துவிட, அதைக் கிண்டி எடுத்து சந்தைப்

படுத்துவதே புலியெதிர்ப்பு அரசியலாகிவிடுகின்றது. மறுபுறம் புலிகள் கொல்லப்பட்டால், அதைச் சந்தையில் ஒளித்துவைத்து வியாபாரம் செய்வது அன்றாடக் காட்சி ஆகும். புலிகள் அதிகம் கொன்றால், இவர்கள் சந்தையில் கொண்டாட்டம். இந்தச் செய்தியைக் கொண்டு அரசியல் விபச்சாரத்தை நடத்துகின்றனர். ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் பட்டியலிட்டு பெட்டிசன் போட்டு, புலிப்பயங்கரவாதிகளை ஒடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்பாரி வைக்கின்றனர்.

புலிகள் தமது அன்றாடக் கொலைகளைத் தற்காலிகமாக ஒத்திவைத்தால், புலியெதிர்ப்பு அணி அரசியல் பேச எதுவுமற்ற நிலையில் சோகமாகவே முகத்தைத் தொங்க விடுகின்றனர். அதாவது சுனாமி அதிக தமிழ் மக்களைக் கொன்றால், புலிக்கு அதிக காசு என்ற தத்துவத்தை எப்படி நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினரோ, அப்படியே புலிகள் அதிகம் பேரைக் கொன்றால் புலியெதிர்ப்பு அணிக்குக் கொண்டாட்டம். இதன்போது இவர்களின் அரசியல் பல்லிளித்து காட்சியளிக்கின்றது. புலிகள் படுகொலையை நிறுத்தினால் அரசியலில் அஸ்தமனமாகிப் போவார்கள். அதுபோல் புலியெதிர்ப்பு அணியினரும் அஸ்தமனமாகி காணாமல் போய்விடுவார்கள். இருவரும் இந்தப் படுகொலை அரசியலில் தான் உயிர் வாழ்கின்றனர்.

இங்கு படுகொலை அரசியல் பிரச்சினை என்ன என்றால் சுட்டவனின் அரசியலையும், சுடப்பட்டவனின் அரசியலையும் குறித்து யாரும் பேசுவதில்லை. சுட்டவன் மற்றும் சுடப்பட்டவனுக்கு வெளியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கும், இவர்களுக்கு இடையில் என்ன அரசியல் உறவு நீடிக்கின்றது என்பதையிடும் யாரும் பேசுவதில்லை. புலிகள்துரோகி, தியாகி என்று ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் எப்படி அரசியல் செய்கின்றார்களோ அப்படியே புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அணியானது, படுகொலையைப் புலி செய்ததா? இல்லையா? என்ற அடிப்படையில் மட்டும் அரசியல் செய்கின்றனர்.

புலிகளால் கொல்லப்படும் பட்டியல் விரிவானவை. அது இனம், சாதி, பால், வர்க்கம் என்ற உள்ளடக்கத்தில் தொடங்கி பரந்த தளத்தில் நடத்துகின்றனர். தம்முடன் முரண்பட்டவர்கள், மக்களின் நலனில் அக்கறைப்பட்டவர்கள், திருப்பிக் கதைத்தவர்கள், மாற்று இயக்கம், மாற்று அரசியல் கட்சிகள், கப்பம் வழங்க மறுத்தமை, வரி தராமல் முரண்பட்டவர்கள், முஸ்லீம்கள், சிங்களவர், அரசுடன் சேர்ந்துள்ள குழுக்கள், தனது தலைமைக்குச் சவால் விடக் கூடியவர்கள் என்று யார் வேண்டுமானாலும் புலிகளின் துப்பாக்கிக்கு இரை

யாகின்றனர் அல்லது சித்திரவதைகளிலும், இரகசியப் படுகொலைகளிலும் கொல்லப்படுகின்றனர். இது சமாதான காலத்தைக் கூட விட்டுவிடவில்லை. புலிகளின் பாசிசக் கட்டமைப்பின் கட்டுமானமே இந்தப் படுகொலைகளிலும் சித்திரவதைகளிலும் தான் தங்கிக்கிடக்கின்றது.

புலிகள் எதிரிகளைத் தாமாகவே அன்றாடம் உற்பத்தி செய்கின்றனர். புலிகளின் கொள்கையாக உள்ள புலிமயமாக்கும் பிளாமியம் புலியெதிர்ப்பு அணியை நாள்தோறும் உருவாக்குகின்றது. சிறிய முரண்பாடுகள் கூட சித்திரவதை அல்லது படுகொலை என்ற எல்லையைத் தொடும்போது, அன்றாடம் மனிதர்களைத் தப்பியோட வைக்கின்றது. இந்த நிலையில் எந்தவிதமான உள் நோக்கமும் அற்ற இயல்பான சமூக முரண்பாடுகளை, புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அறுவடை செய்கின்றது. புலிகளிடம் இருந்து தப்பியோடும் ஒருவன், தனக்கு பாதுகாப்பான பிரதேசமாக சிங்கள பகுதியையும் அல்லது அன்னிய நாட்டையும் நோக்கி ஓட வைக்கின்றது. அன்னியநாடு என்பது இன்று மிகப் பெரிய செலவு கொண்ட, கடுமையான ஒரு விடயமாக மாறிவிட்டது. இதற்கான வசதியும் வாய்ப்பற்ற ஒரு நிலையில், பெரும்பான்மை நடுத்தெருவுக்கு வருகின்றது. எந்த உள்நோக்கமற்ற சாதாரண வாழ்வை வாழ இவை தடுக்கின்றது.

மறுபுறம் கொழும்பைச் சுற்றிய நகர்ப்புற வாழ்க்கை, மேற்கு ஐரோப்பிய நகருக்குச் சமமான வாழ்க்கைச் செலவைக் கொண்டதாகவுள்ளது. கொழும்பு போன்ற பிரதேசங்கள் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் இருந்து ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் தப்பி வந்தவர்களின், அடர்த்தியான பிரதேசமாக உள்ளதுடன், உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செலவு கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகவும் மாறிவிட்டது.

இந்த நிலையில் புலிகளுடன் உள்நோக்கமற்ற முரண்பாடுகளுடன் தப்பி வருபவன், குறைந்த பட்சம் தங்க இடமும், ஒரு நேர உணவுக்குத் தள்ளாடும் நிலைமையும் மிகவும் பரிதாபகரமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இவர்களை இலகுவாகவே புலியெதிர்ப்பு குழுக்கள் மற்றும் சிங்கள இனவாத புலனாய்வுப் பிரிவு தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றது. சூழல் அவர்களை அதற்குள் இட்டுச் செல்கின்றது. தமது சொந்தப் பிரதேசத்தில் சொந்தச் சமூகத்துடன் ஜனநாயகப்பூர்வமாக வாழ முடியாத நிலைமை, எதிரிக் குப் படையணியாக மாறும் நிலைக்கு வழிகாட்டுகின்றது. புலிகளைப் போல் உலகில் எந்த விடுதலைப் போராட்டமும் துரோ

கத்தின் பெயரில் இந்தளவுக்குப் படுகொலைகளை நடத்திய தில்லை. துரோகிகளை உற்பத்தி செய்யும் புலிக் கொள்கை அதை ஒழிப்பதாகப் பாசாங்கு செய்து படுகொலைகளை நடத்துகின்றது. இந்தப் படுகொலை அரசியலே, புலிகளின் சமகாலத் தேசிய அரசியலாகிவிட்டது.

இந்தப் படுகொலைகளை வெறுமனே கண்டிப்பதன் மூலம் ஒரு மாற்று அரசியலை மக்களுக்கு வைத்துவிட முடியாது. புலிகளுடன் முரண்படும் சிங்கள இனவாத அரசும், ஏகாதிபத்தியமும் கூட இப்படுகொலைகளைக் கண்டிக்கின்றது. இதனால் சிங்கள அரசும், ஏகாதிபத்தியமும் மக்கள் நலனுடன் இணங்கி நிற்பதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? இல்லையென்பதும் சமூகத்தைக் குறைந்தபட்சம் புரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் புலியெதிர்ப்பு அணியினர் என்ன செய்கின்றார்கள் என்றால், அரசுடனும் ஏகாதிபத்தியக் கோட்பாட்டுடனும் கைகோர்த்துக் கொண்டே இதைக் கண்டிக்கின்றனர். ஏகாதிபத்திய மற்றும் இனவாத நோக்கில் இருந்து வேறுபட்ட வகையில், மக்களின் நலன் சார்ந்து இதைக் கண்டிப்பதில்லை. ஏகாதிபத்தியமும், அரசுகளும் கூட படுகொலை அரசியலில் தன் தன்னைத் தகவமைத்துள்ளது. சிறைக் கூடங்களில் படுகொலை அரசியலை ஆணையில் வைத்துக் கொண்டுதான், உலக மக்களை அடக்கியாளுகின்றனர். இதை மூடிமறைத்தபடி புலிகளை மட்டும் கண்டிப்பதன் நோக்கம், அந்தத் தொழிலைச் செய்யும் அதிகாரத்தைத் தமக்குப் பெற்றுத் தரும்படி கோருவதே. இங்கு புலிகள் இடத்தில் தாம் (புலியெதிர்ப்பு அணி) இருந்தபடி, விசுவாசமாக ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சேவை செய்யத் தயாராக இருப்பதை மட்டும் இவர்கள் சொல்வதில்லை.

ஒரு அடிப்படையான விவாதமாகச் சிலர் முன்வைக்கும் விடையத்தைப் பார்ப்போம். இலங்கை அரசுடன் புலிகளை ஒப்பிட்டால், கூடியளவுக்கு ஜனநாயக விரோதிகளாக இருப்பது யார் என்ற கேள்வியை அண்மையில் நண்பர் ஒருவர் கேட்டு, அதைப் புலிகள் என்றார். அதனால் புலிகளை எதிர்ப்பதே முதன்மையான கூறு என்றார். கருத்துச் சொல்கின்ற, முன்வைக்கின்ற சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இலங்கையில் புலிகளின் பிரதேசத்தைவிட மற்றைய பிரதேசத்தில் சாத்தியமானதே. இதனால் புலிகள் அரசைவிட மோசமான ஜனநாயக விரோதிகளாகத் தெரிகின்றனர். ஆனால் இது கருத்து சொல்ல முனையும் ஒரு சிறிய பிரிவு சந்திக்கும் பிரச்சனை மட்டும் தான். பரந்துபட்ட மக்கள் இப்படி உணர்வதில்லை. ஏனெனின் பரந்துபட்ட மக்கள் சொல்வதற்கும், முன்வைப்பதற்கும் என்று எந்த

அடிப்படை ஜனநாயக உரிமையையும் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் உள்ளனர். அத்துடன் போதிய வலுவான சமூகப் பொருளாதார அடிப்படைகளையே கொண்டிராத நிலையில், அவர்களின் பிரச்சனை வேறு ஒன்றாகவே உள்ளது.

அவர்கள் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியல் கூறுகளில் தான் முரண்படுகின்றனர். இது புலிகளை விடவும் சிங்கள இனவாதிகளுடான முரண்பாடே கூர்மையானதாக உள்ளது. சிங்கள இனவாதம் அரசியல் கட்டமைப்பின் அச்சாக உள்ளவரை, சிறுபான்மை தேசிய இனமக்கள் தொடர்ச்சியாகவே பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்தப் பாதிப்பு புலிகள் உணர்வது போல் மக்கள் உணர்வதில்லை. இரண்டுக்கும் தெளிவான வேறுபாடுகள் உண்டு. புலிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் உள்ள அடிப்படை முரண்பாடு, இனவாதத்தைப் புரிவதிலும் எதிர் கொள்வதிலும் பிரிந்தே காணப்படுகின்றது.

ஆனால் கருத்துச் சொல்பவனும், முன்வைப்பவனும் சமூகத்தில் இருந்து அன்னியமாகி, தனித்துவமாகத் தன் வட்டத்தில் இருந்து புலிகளையும் உலகையும் மதிப்பிடும் அவலம் நேருகின்றது. மக்களின் எதிரியைக் கூட நண்பனாகக் கருதும் அளவுக்கு இது இட்டுச் செல்லுகின்றது. மக்களிடம் அன்னியமாகித் தன்னைச் சுற்றி வேலியிட்டுக் கொள்ளும் ஒருவன், படிப்படியாக உலகைப் பற்றிய மதிப்பீட்டைக் கூட புலிகளின் இருந்து தொடங்கி விடுகின்றான். உலக நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று தான் புலிகள் விவகாரம் என்ற உண்மையை காண்பதில்லை. புலிகளே உலகமாகக் கருதும் அளவுக்கு மாறி, புலிகளில் இருந்து உலகை மதிப்பிடும் போக்கு புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் மையமான விடையமாகியுள்ளது.

அவர்கள் காண்பதெல்லாம் புலிக் கனவாகி விடுவதால், புலிக்கு வெளியில் மிகப் பிரமாண்டமான உலகமும், அதில் மக்கள் கூட்டமும் உண்டு என்பதைக் கூட காண்பதில்லை. சொந்த மக்கள் கூட்டம் புலிகளுடன் முரண்பட்டபடியே புலிகளுடன் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர் என்பதைக் கூட கண்டு கொள்வதில்லை. மாறாகப் புலிகளைவிட அதிக ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளவர்களையும், மிக மோசமாகப் புலிகளை அடக்கியாளக் கூடிய மனித விரோதிகளையும் பார்த்து கைகூப்பி வழிபடுகின்றனர் அந்த வழிபாட்டுக்கு ஏற்ற கோட்பாடுகளைப் புலியெதிர்ப்பு அணியினர் உருவாக்குகின்றனர்.

புலியெதிர்ப்பு அரசியல், எதிரியின் கால்களில் மிதிபட தேவைப்படும் தூசுகளாகவே மாறிவிடும் காட்சியை நாம் காண்கின்

றோம். உண்மையில் மக்களுக்கு எதிராகத் தம்மை வரிந்து கொண்டு, மக்களையும் புலியாக வருணிக்கும் காட்சிகளை நாம் காண்கின்றோம். மக்களைப் புலிகளாகக் கருதாத வரை, மக்களுக்காகப் போராடுபவர்கள் அவர்களின் அரசியலை முன்வைப்பார்கள். மாறாக மக்களைப் புலியாகக் கருதும் போக்கு புலியெதிர்ப்பு அணியின் கோசமாகி விடுகின்றது. புலிகளோ, மக்கள் வேறு, தாம் வேறு என்பதை மறுக்கின்றனர். தாம் ஒன்று என்று கூறும் கூற்றுகளை நாம் இங்கே காண்கின்றோம். இதையே புலியெதிர்ப்பு அணி ஏற்றுக் கொண்டு மக்களுக்கு என்று வேறு எந்த மாற்று அரசியலையும் முன்வைப்பதில்லை. மாறாக மக்களின் மேலான தாக்குதலுக்கு ஏற்ற சர்வதேச ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கைக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டுகின்றனர்.

இதன் அங்கமாகவே அமெரிக்கா முதல் இந்தியா வரையிலான தலையீட்டை இவர்கள் எதிர்ப்பதில்லை. அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதுதான், புலியெதிர்ப்பின் வரலாற்றுக் கடமை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லி வருகின்றனர். அமெரிக்கா உலகெங்கும் நடத்தும் ஆக்கிரமிப்பு வரலாற்றின் உண்மைகளை இட்டு, இவர்களுக்குத் துளியளவுக்குக் கூட அக்கறையில்லை. இலங்கை அன்னியரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பதே புலியெதிர்ப்பு அரசியலின் மையமான உள்ளடக்கமாகும். புலிகளை ஒடுக்க இவை அவசியமானது என்பது இவர்களின் சித்தாந்தம். இதற்குள் தான் புலியெதிர்ப்பு அரசியல் அரங்கேறுகின்றது.

19.5 மாற்றுப் பாதை என்பது எப்போதும் மக்களைச் சார்ந்து இருப்பது மட்டும்தான்

மக்களின் நலன்களை உயர்த்திப் பிடிப்பதே மாற்றுப் பாதையாகும். உலகில் மக்கள் தமது சொந்த உழைப்பு, சொந்த உற்பத்தியுடன் வாழ்வுக்காகவே போராடுகின்றனர். இதில் இருந்துதான் நியாயமான போராட்டம் நடைபெறமுடியும். மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வுடன் தொடர்பற்ற அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் பிற்போக்கானவையே. மக்களுக்கு எதிராக உள்ள அனைத்தையும், முரணற்ற வகையில் விமர்சிப்பதே முற்போக்கானது. மக்களின் நலனுக்கு உகந்த அனைத்தையும் ஆதரிப்பது தான் சரியானது. இதில் இருந்து புலிகள், அரசு மற்றும் ஏகாதிபத்திய நலன்களைத் தனிமைப்படுத்தி, மக்களின் நலனைத் தனித்துவமாக எடுத்துக் காட்டிப் போரா

டுவதுதான் முற்போக்கானது. இதைவிடுத்து புலியெதிர்ப்பு அரசியல் புலிகளை மட்டும் விமர்சிக்கின்றது. இதில் மக்கள் நலனை முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. மாறாக ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் அரசைச் சார்ந்து நின்று புலிகளை விமர்சிக்கின்றது.

காலங்காலமாக உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களையிட்டு எந்தவிதமான சமூக அக்கறையும் கிடையாது. கடந்த காலப் போராட்ட இயக்கத் தலைமைகள் எப்படி மக்களுக்கு எதிராக இருந்தனவோ, அதையே இவர்கள் தூக்கி நிறுத்துகின்றனர். இயக்கங்களின் மக்கள் விரோத நடத்தைகளுக்கு எதிராக இயக்கத்தின் உள்நடம் இயக்கத்தின் வெளியிலும் இருந்து போராடி மடிந்தவர்கள் எதற்காகப் போராடினார்களோ, அந்த வரலாற்று சுவடுகளில் தான் மக்கள் நலன்கள் காணப்பட்டது, காணப்படுகின்றது. இந்தப் பாதை மட்டும் தான் சரியானது.

இந்த வகையில் ராஜனி திராணகம் படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு சில நாட்களின் முன்பாக எழுதிய கட்டுரையில் “.... மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கொடூரமான - தீர்க்கமான இந்த வன்முறைக்கான தீர்வு சமூகத்திற்குள் இருந்து தான் வரவேண்டுமே தவிர, வெளியிலிருந்து திணிப்பதால் வராது. இத்தகைய உள்ளக அமைப்புகளை விருத்தியுறச் செய்வதென்பது நீண்ட கடினமான பணியாகும்” என்றார். இதைத்தாம் நாம் மீண்டும் கூற விரும்புகின்றோம். ராஜனி திராணக மவின் நினைவுக்காகப் படத்தைப் போட்டுவிட்டு, அவரின் பெயராலேயே அவருக்கு எதிராகப் புலியெதிர்ப்பு பிரிவினர் இயங்குகின்றனர். மாறாக அவரை உள்வாங்கி அதன்படி சமூகத்தைப் புரிந்துகொண்டு சமூகத்துடன் இணங்கி நிற்பது இன்று அவசியமாகின்றது.

புலியெதிர்ப்பு அரசியல் பிரிவினர் மக்களுக்காக எதுவும் செய்ய விரும்பினால் அல்லது அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள விரும்பினால் பின்வருவனவற்றுக்குத் தெளிவாகப் பதிலளிக்க வேண்டும்.

1. புலிகளுக்கு மாறாக நீங்கள் முன்வைக்கும் மாற்றுத் தலைமையின் வடிவம் தான் என்ன?
2. புலிகளை எதிர்க்கும் உங்கள் பொருளாதார வடிவம் தான் என்ன?
3. சிங்கள இனவாத அரசு பற்றிய உங்கள் நிலைப்பாடு தான் என்ன?

4. ஏகாதிபத்தியம் பற்றி உங்கள் நிலைப்பாடு தான் என்ன?
5. அரசுசாராத தன்னார்வக் குழுக்கள் ஏகாதிபத்திய நலன்களைப் பூர்த்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் தான். இதைப் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் தான் என்ன?
6. மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வு என்னவாக இருப்பதாக நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்?
7. உங்கள் அரசியல் மற்றும் கருத்துகள் மக்கள் நலனுடன் எப்படி எந்த வகையில் இணங்கிப் போகின்றது?
8. நீங்கள் எதைத்தான் செய்ய விரும்புகின்றீர்கள்?
9. மாற்றுக் கருத்து என்ன என்பது? அதனுடன் நீங்கள் எப்படி இணங்கி அல்லது விலகிப் போகிறீர்கள்?
10. ஏகாதிபத்திய அரசுகள் மற்றும் தன்னார்வக் குழுக்கள் உடனான உங்கள் உறவுகள் என்ன? உலகளாவிய மக்களுடனான உங்கள் உறவு என்ன? இரண்டுடனும் ஒரேவிதமான உறவு இருக்க முடியுமா?

இது போன்று எதார்த்தம் சார்ந்த விடையங்களில் உங்கள் கருத்துக்கள் தான் என்ன? இதற்கும் மக்களுக்கும் என்ன உறவு உள்ளது என்பதை, உரசிப் பார்க்க வேண்டுகோள் விடுகின்றோம்.

தாகம் என்ற அரசியல் உள்ளடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனடிப்படையில் எங்கும் காட்டுமிராண்டித்தனமான கொலைக் கலாச்சாரத்தின் மூலம் மனித உழைப்பைச் சூறையாடும் வக்கிரம். இதற்கு வெளியில் எந்த நடைமுறையும் புலிகளிடம் கிடையாது. இதற்கு வெளியில் தமிழ்த் தேசியம் தனது தணியாத தாகமாக எதையும் மக்களுக்குக் கூற முற்படவில்லை. இதுவே தமிழ்த் தேசியமாகக் காட்டப்படுகின்றது. இதுவே தமிழ்த் தேசியத்தின் தலைவிதியாகியுள்ளது.

இன்று தொடரும் கொலைகளும், வாரிவழங்கும் பட்டங்களும் கூட புலிகளின் குறிப்பான அன்றாட நடத்தையாகியுள்ளது. இந்த நிலையில் இது பற்றி பல கட்டுரைகளில் எனது கருத்துக்களை குறிப்பாக முன்வைத்துள்ளேன். இருந்தபோதும் இதற்கான தனியான சமூக அடிப்படைகளை ஆராய்ந்து எழுதவில்லை.

இன்று எமது சமூக அடிப்படையின் அனைத்து விதமான சமூகப் பண்புகளும், நடைமுறைகளும் பயங்கரவாதமாக மாறியுள்ளது. இவற்றை வெறும் புலிகள் தொடர்பான விடையமாக மட்டும் நாம் காணவில்லை. சாதாரண மக்களின் நடைமுறைகளில் கூட, இதுவே பொதுப்பண்பாகி, அதுவே சமூக நடைமுறையாகி வருகின்றது. சமூகமே ஒரு பாசிச (இங்கு பாசிசம் தொடர்பான எமது கருத்து, புலிகளின் ஜனநாயக மறுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூறவில்லை. இது தொடர்பாக விரிவாக மற்றொரு கட்டுரையை இணையத்தில் (www.tamilcircle.net) விரைவில் காணமுடியும்). உள்ளடக்கத்தில் வக்கிரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. மற்றவனின் கழுத்தை வெட்டினால் குதூகலிக்கும் சமூக மனப்பாங்கு, சமூகத்தின் ஆதிக்க மொழியாகவும், பண்பாட்டுக் கூறாகவும் மாறிவிட்டது. இதுவே வக்கிரமாகி, தமிழரின் புனிதமான வணக்கத்துக்குரிய பண்பாடாகக் காட்டப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு உயிர் கொல்லப்படாவிட்டால், அரசியல் புத்துணர்ச்சியை இழந்துவிட்ட தேசிய மனப்பாங்கே, சமூகத்தின் இரத்த ஓட்டமாகி உளவியல் பாதிப்புக்குள்ளாகி வெறிகொண்டு அலையும், தேசிய மனிதர்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தை நாம் காண்கின்றோம்.

பெண்களை பற்றி ஆணாதிக்க உள்ளடக்கத்தில் எப்படி தனிப்பட்ட வக்கிரமான உணர்வு சார்ந்த பாலியல் நுகர்வின் உள்ளடக்கத்தில் அன்றாடம் எப்படி தமிழ் மொழி புணரப்படுகின்றதோ, அதே யொத்த உணர்வுடன் தான் கொலைகளை இரசிக்கும் மனப்பாங்கும்

சக மனிதனின் கழுத்தை அறுப்பதே தமிழ்த் தேசிய உணர்வாக மாற்றப்பட்டுள்ளது

20

புலிகளின் தமிழ்த் தேசியம் என்பது மற்றவனின் கழுத்தை வெட்டும் போராட்டமாகியுள்ளது. இதுவே புலிகளின் மைய அரசியல் நடைமுறை. மற்றவனைக் கொன்று போடும் எல்லைக்குள் தான், அதன் அரசியல் உணர்வு காணப்படுகின்றது. இன்னால் ஏற்படும் சமூகச் சிதைவைப் பூசி மெழுகவே பட்டங்களை வாரி வழங்குகின்றனர். துரோகி என்றும் தியாகி என்றும் இரு அடைமொழிக்குள் அனைத்துச் சமூக நடைமுறைகளையும் துப்பாக்கி முனையில் நிறுத்தி சதிராட்டம் போடுகின்றனர்.

தமது சொந்த வர்க்க நலனுக்கு இசைவாக மனித இனத்தைப் பிளந்து அடையாளம் காண்பதன் மூலம், சமூகத்தையே துப்பாக்கி முனையில் அன்றாடம் பலியிடுகின்றனர்.

மாமனிதர், தேசப்பற்றாளர் என்று போற்றும் விருதுகள் மூலம் ஒரு பகுதி குறுந்தேசியத்தின் பெயரில் பலியிடப்படுகின்றது. அதே போல் துரோகி, சமூக விரோதி என்று தூற்றுவதன் மூலம் பலரின் கழுத்தறுக்கப்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் மக்களின் உழைப்பு உருவாக்கும் செல்வத்தைச் சூறையாடுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. மக்களிடம் இருந்து அவர்களின் உழைப்பைப் பிடுங்கியெடுப்பதே தமிழ்த் தேசியமாக வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இதுவே தணியாத

இயல்பு வாழ்க்கையில் புகுந்துள்ளது. கொலைகளை மட்டுமல்ல, கொலைகாரனின் வக்கிரமான கொலைச் செயல்களைக் கூட ரசிகர்களும் ரசிகர் கூட்டமாகத் தமிழ் இனம் மாறிவிட்டது. இது ஒரு நேர உணவு போல, கொலைகளை இரசிக்கும் மனப்பாங்கு ஒரு பொழுது போக்கு செய்தியாக மாறியுள்ளதுடன், இதை நியாயப்படுத்தும் தன்னிலை சுயவிளக்கத்தையும் கூட தமது சொந்த கற்பனை வளத்துக்கு ஏற்ப வழங்குகின்றனர். இது சிறந்த தமிழ் தேசியச் செய்தியாகி அவர்களே தமிழ் ஊடகவியலாளராகி விடுகின்றனர். தமிழ் ஊடகவியலின் பிழைப்புத்தனத்தில் இருந்து இதை மறுபடியும் பெற்றுக் கொள்ளுமளவுக்குச் சமூகம் பாசிச வழிகளில் வழிகாட்டப்படுகின்றது. இந்த வரையறை என்பது புலிகளால் நடத்தப்படும் சில அனாமதேய இணையங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே, தமிழ் ஊடகவியல் தமது கருத்துகளை வளைத்து நெளித்து அதையே வக்கிரமாக மெருகூட்டுகின்றனர்.

தொடரும் சமூகப் படுகொலைகள் முதல் அனைத்துவிதமான மனிதவிரோதச் செயல்களையும் ஊடகவியல் ஆதரித்து, கட்டுரைகளையும், பொழிப்புரைகளையும் வழங்குகின்றனர். இதை ஒரு சமூகத்தின் உளவியல் வக்கிரமாக மாற்றி, அதில் தமது பாசிசக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு தமிழ் மக்களின் அடிமைத்தனத்தையே நிலைநிறுத்துகின்றனர்.

இந்த நிலையில், நாம் தொடரும் தொடர் படுகொலைகளை எக்காரணம் கொண்டும் அங்கீகரிக்க முடியாத நிலையில், அதைத் தொடர்ச்சியாக அம்பலப்படுத்தி வருகின்றோம். இன்று இந்தக் கொலைக் கலாச்சாரத்தில் கருணா தரப்பு மற்றொரு கொலைகாரக்கும்பலுக்கு எதிராக ஈடுபட்டாலும் கூட, நாம் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்தக் கொலைகள் தமிழ் மக்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் சொல்லும் செய்திகள்தான் என்ன? இதுவே மிக அடிப்படையான கேள்வி. இது அனைத்துவிதமான படுபிற்போக்கு பாசிசத்தையும் தெளிவாக அம்பலப்படுத்தி விடுகின்றது. தமிழனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும், புலிகள் பற்றி அவர்கள் கொண்டுள்ள சொந்த அச்சமே, இதை விளக்கப் போதுமானது.

புலிகள் போன்ற பாசிச இயக்கங்கள் படுகொலைகளின் மூலம் உயிர்வாழ நினைக்கையில், இதற்கு மாற்றாக அதே பாதைகளை மீளக் கையாள்வது யாராக இருந்தாலும் மற்றொரு பாசிசத்தின் உள்ளடக்கத்தையே கொண்டதாகப் பரிணமிக்கும். உண்மையில்

இந்தப் படுகொலைகள் அனைத்தும் மீண்டும் மீண்டும் தமிழ் மக்களின் பெயரில், சொந்தத் தமிழ் மக்கள் மீதுதான், தொடர்ச்சியாக நடத்தப்படுகின்றது என்ற உண்மையை எப்படித்தான் நாம் புரிந்து கொள்வது. தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி பிழைக்க வெளிப்பட்டதன் விளைவாக, அதை மூடிமறைக்கவே இந்தத் தொடர் கொலைகள் அவசியமாகின்றது.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் பெயரில் உதிரியாக, லும்பங்களாக ஆயுதம் ஏந்தத் தொடங்கிய காலம் முதலே, மாற்றுக் கருத்துக்களை எதிர்கொண்டு அணுகியவிதமே அனைத்துக்குமான அடிப்படைச் சித்தாந்தமாக இன்றுவரை இருந்துள்ளது. ஆயுதம் ஏந்தாத ஒரு எதிரியைக் கூட, படுகொலைகள் மூலம் கொன்று முடக்கும் கோட்பாடே தமிழ்த் தேசியச் சித்தாந்தமாகியது. தன்னைத் தவிர அனைத்தையும் இந்த எல்லைக்குள் வைத்தே மதிப்பிடுகின்றது. தன்னைச் சுற்றி எந்தவிதமான மாற்று அபிப்பிராயமும் உதிகாத ஒரு பாசிசச் சூழலில் தான், எமது தேசியம் என்று ஒன்று புணரப்பட்டு பெத்துப் போடப்பட்டது.

சமூகத்தில் காணப்பட்ட மாற்றுக் கருத்துக்களை எதிர்கொண்ட விதம் ஆரம்பம் முதலே வன்முறை சார்ந்ததாகவும் படுகொலை அரசியலாகவும் இருந்தது. தமிழரசு கட்சியும் அடுத்து வந்த தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியும் பின்னால் ஏற்பட்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் யாரையெல்லாம் எதிரியாக மேடைகளில் காட்டி முழங்கினாரோ, அவர்கள் தாக்கப்பட்டனர், கொல்லப்பட்டனர். இதற்கு சிறப்பான ஒரு உதாரணம் ஒன்றைப் பார்ப்போம். 6.10.1974 அன்று கைலாசபதியின் வீட்டுக்குக் குண்டு வீசிய சம்பவமும் சரி, அடுத்து வி.பி.பொன்னம்பலம் வீட்டுக்குக் குண்டு வீசிய சம்பவமும் அனைத்திலும் தமிழரசுக் கட்சியே இதற்கு ஆட்காட்டியாகச் செயல்பட்டது. தமிழரசுக் கட்சியின் கைக்கூலிகளாகச் செயல்பட்ட வெடிகுண்டு கதாநாயகர்கள், தமிழரசு கட்சி யாரை சுட்டிக் காட்டியதோ அவர்களைக் குண்டுகள் மூலம் கொன்றுவிடவே குண்டுகளை வீசினர். கைலாசபதி செய்தது என்ன? தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் அமைவதை ஆதரித்தது உட்பட, அதன் முதலாவது பீடாதிபதியாகப் பதவியேற்றதால் தான் இந்த குண்டு வீச்சு. இதற்காகத்தான் வி.பி.பொன்னம்பலம் வீட்டுக்கும் குண்டு வீசப்பட்டது. இவர்களும் இவர்களின் வாரிசுகளுமே இன்றைய தமிழ்த் தேசியவாதிகளாகவும் புனிதர்களாகவும் உள்ளனர். இன்றைய புலிப் பாசிசத்தின் உள்ளடக்கமே இங்கிருந்துதான் உற்பத்தியானது.

அரசு உதவி பெற்று இயங்கிய பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டு (இந்தத் தேசியமயமாதலில் கூட தனியார் பாடசாலைகளை அவர்கள் விரும்பினால் சுயமாக நடத்தலாம் என்ற தனிச் சொத்துரிமை உறுதி மொழியை மீறாமல் தேசியமயமாக்கப்பட்டது.) உருவான மொழிக் கல்வியை ஆரம்பம் முதலே எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் என்பதை அடியோடு வெறுத்தது. தமிழரசுக் கட்சி ஆரம்பம் முதலே ஆங்கிலக் கல்வியையே கோரிவந்தது. இந்த நிலையில் தமிழ் மொழி பல்கலைக்கழகத்தை ஏற்படுத்த போராடியவர்களைத் துரோகிகளாகக் காட்டியே, குண்டு வீச்சை நடத்தியது. இவற்றை எதிர்கொள்ளவே தமிழரசுக் கட்சி பிளாமி அமைப்புகளை உருவாக்கியது. இதைத்தான் புலிகள் இன்று அப்படியே செய்கின்றனர்.

அன்று அரசியல் ரீதியாகச் சமூக முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்ள வக்கற்ற கூட்டணி, படுகொலைகளை ஊக்குவித்த அரசியல் தான் பின்னால் அவர்களுக்கே எமனாகியது. ஏன் பலரும் முரண்பாடு இன்றி காலம்காலமாகப் போற்றும் சிவகுமாரன் பலர் மீது குண்டு வீசி கதாநாயகனாகிய நிலையில், அவன் தங்கள் கட்டுப்பாட்டை மீறிச் சென்று விடக்கூடாது என்பதற்காகவே, செல்வநாயகமும் அமிர்தலிங்கமும் ஒன்று சேர்ந்து சிவகுமாரன் வீடு சென்று அவனை உற்சாகப்படுத்தினர். இதன் மூலம் சிவகுமாரன் செய்து வந்த தனிநபர் படுகொலை முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கும் ஆசியை வழங்கியவர்கள் இந்த தமிழரசுக் கட்சியினர்தான். இப்படி தான் தனிமனிதப் படுகொலை அரசியல் தமிழ்த் தேசியமாக ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

மாற்றுக் கருத்தை அளந்த அளவுகோல் எப்போதும், தமது சொந்த வக்கற்ற அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளில் இருந்து வெம்பிப் பிதுங்கியே வெளிவந்தது. தமது சொந்த வர்க்க நலன்களைத் தக்கவைக்க, எதிர்ணியின் கருத்துகளை எதிர்கொள்ள வக்கற்று, வன்முறைக்கு வழிகாட்டினர். தம்மைத்தாம் அகிம்சைவாதிகளாக காட்டி நின்ற கூட்டணியினர் தான், இந்த தனிமனிதப் படுகொலை அரசியலுக்கு வழிகாட்டிய சூத்திரவாதிகள். கூட்டணியின் அரசியல் அதிகாரம் தமிழ் மக்களின் மேல் நிலவிய காலக்கட்டத்தில், கொலைக் கலாச்சாரத்தை ஆதரிக்கும் போக்கு உச்சத்தை எட்டியது. படுகொலைகளை வரவேற்கும் முறைமை தமிழ் மக்களின் தேசிய பண்பாக உயர்த்தப்பட்டு வரவேற்கப்பட்டது. இதைக் கூட்டணி தனது சொந்த அரசியல் கடமையாகச் செய்து முடித்தது.

இதை விளக்கும் சிறப்பான உதாரணம் ஒன்றைப் பார்ப்போம். சிவகுமாரன் இறந்த நினைவு தினத்தை இன்றுவரை பெருமையாகப் பீற்றும் அனைத்துத்தரப்பு அரசியல் தான் என்ன? இந்த படுகொலை அரசியலை ஆதரிப்பதில், புலி ஆதரவு மற்றும் புலியெதிர்ப்பு பிரிவுகள் என அனைவரும் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர். இங்கும் வன்முறைகளை எதிர்ப்பதாகவும், அனைத்துப் படுகொலைகளையும் எதிர்ப்பதாகவும் கூறும் அனைவரும் விதிவிலக்கின்றி இதற்குள் அடங்குவர். சிவகுமாரனைத் தமிழ் மக்களின் கதாநாயகனாக்கியது எது? நிச்சயமாக வன்முறைகளும், அரசியல் படுகொலை முயற்சிகளுமே. இதுவே அவனின் அரசியல். தனிமனிதனாக, லும்பனாகக் குண்டுகளுடன் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடிய அரசியலைத்தான், இன்றுவரை புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் செய்கின்றார். பிரபாகரனின் படுகொலை அரசியலை எதிர்ப்பதாகக் கூறும் ஆனந்தசங்கரி முதல் ரி.பி.சி. வானொலி வரை, பலரும் சிவகுமாரன் விடயத்தில் அவனைப் புனிதராகக் காட்டி ஆதரித்து இன்று போற்றுகின்றனர். சிவகுமாரன் அரசியலானது புலி அரசியல் தான் என்பதை யாரும் விமர்சிப்பதில்லை. இதைத்தான் உமாமகேஸ்வரன் முதல் டக்கிளஸ் தேவனாந்தா வரை கையாளுகின்றனர். இவற்றில் சில முரண்பாடுகள் இருந்த போதும், கோட்பாட்டு ரீதியில் புலிப்பாசிசத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளனர். இங்குதான் தமிழ்ப் பாசிசத்தின் அனைத்து விதமான ஆதரவு அடிப்படைகளையும் நாம் இனம் காண்கின்றோம்.

புலிகள் இன்றுவரை பாசிசக் கட்டமைப்பைத் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகப் பேண முடிகின்றது என்றால், அதை எதிர்ப்பதாகக் கூறும் பலரும் கொண்டுள்ள பாசிச அரசியல் கட்டமைப்பு தான் முக்கிய காரணமாகும். பாசிசத்தின் சமூகக் கூறுகளைக் களைவதை அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. மாறாக அவற்றை ஆதரிக்கின்றனர். ஏன் வன்முறையை எதிர்ப்பதாகக் கூறும் ரி.பி.சி. அண்மையில் சிறிசபாரத்தினத்தின் நினைவு தினத்தைப் புலிக்கு எதிரான கோட்பாட்டு அடிப்படையில் முன்னிலைப்படுத்திய போது, சிறிசபாரத்தினம் தலைமை தாங்கி நடத்திய படுகொலை அரசியலையே ஆதரித்து நிற்கின்றனர். இங்கு இவர்களின் அரசியல் குட்டை ஒன்றாகவே உள்ளது. யார் அதில் படுத்து புரள்வது என்பதில்தான் பாசிசப் பன்றிகளுக்கு இடையில் மோதல் நடக்கின்றது. தனிநபர் படுகொலைகள் தமிழ்த் தேசிய அரசியலில் மாற்றுக் கருத்தை மறுத்தே எழுந்தது. இந்த உள்ளடக்கமே அனைத்துத் தமிழ் கதாநாயகர்களின் முகத்தில் செதுக்கப்பட்டு இருந்தது.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும் புலிக்கும் இடையில் நெருக்கமாக இருந்த அரசியல் வழி உறவும், வழிகாட்டலும், அனைத்து விதமான ஜனநாயகப் போக்குகளையும் தகர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. 1977-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஏழு விடுதலைப்புலி உறுப்பினருடன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் மூளாயில் வைத்து இதனடிப்படையில் தான் பேச்சு வார்த்தையை நடத்தினர். இதில் யாரைக் கொல்ல வேண்டும் என்பதையும், தமக்குக் கீழ் எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே நடத்தப்பட்டது. இதனடிப்படையில் தான் கூட்டணி, சில அடியாட் குழுக்களை வளர்த்தெடுத்த அதே நேரம், சிலவற்றை எட்டி மிதித்தனர்.

மாற்றுக் கருத்தையும் விமர்சனத்தையும் எதிர்கொள்ள முடியாத எல்லா நிலையிலும், மற்றைய தரப்பு மீது வன்முறைகளைக் கூட்டணி அடியாட் குழுக்கள் மூலம் ஏவிவிட்டது. அரசியல் ரீதியாகத் தமது சொந்தத் தேசியக் கருத்துக்களை நேர்மையாக வைப்பதற்கு முடியாத போது, தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி மோசடி செய்தபோது, இதற்கு எதிரான அனைத்து ஜனநாயகக் குரல்களும் கழுத்தோடு வெட்டப்பட்டன. உண்மையில் மாற்றுக் கருத்தை ஒடுக்குவதற்கே அடியாற் குழுக்கள் திட்டமிட்டுக் கூட்டணியால் தீனியிட்டு வளர்க்கப்பட்டது. முதலில் உதிரி நபர்களையும், உதிரிக் குழுக்களையும் புலிகளையும், அதன் பின்னர் அமிர்தலிங்கம் தனது மகனின் தலைமையில் தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் (ரெனாவையும்) உருவாக்கினர். இக்குழுக்கள் சில சிதைய, சில இறக்க, சில நீடித்தனர். இதனடிப்படையில் புலிகள் கூட்டணியின் நம்பிக்கையான அடியாற் படையா கவே வளர்ந்தது.

பிரபாகரன் அமிர்தலிங்கம் உறவு மிக நெருக்கமானதாகவும் நீண்டதாகவும் இருந்தது. ஆனாலும் கூட கூட்டணி வளர்த்தெடுத்த தனது சொந்தப் பாசிசக் கட்டமைப்புக்கு, தன்னையே பலியிட வேண்டிய நிலையில் கூட்டணி அரசியல் ஸ்தம்பிதமாகியது. பிரபாகரனின் புலிகள் இயக்கமே அமிர்தலிங்கத்தைக் கொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை மாறிச் சென்றது. கூட்டணி எந்த அரசியல் பதங்கள் மூலம் முத்திரை குத்தி மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொல்ல துணை நின்றதோ, அதையே புலிகள் பாவித்து கூட்டணியைக் கொன்றனர். கூட்டணியின் பாசிச சித்தாந்தத்தையே பயன்படுத்தி, இன்று வரை புலிகள் தமது சொந்தப் பாசிச அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கின்றனர். மாற்றுக் கருத்தையே துரோகம் என்பதும், அதை முன்வைப்பவன்

கொல்லப்பட வேண்டியவனாகவும் காட்டி நடத்தும் பாசிசம், ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைப் பலி எடுத்தது. பலி எடுத்து வருகின்றது.

இப்படியான படுகொலை அரசியல், துரோகி, சமூக விரோதி என்ற அடைமொழிகளால் தூற்றி தொடங்கியது. எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இதைத்தாண்டி இன்றுவரை முன்னேறிவிடவில்லை. மாற்றுக் கருத்தை, மாற்று அரசியலை வன்மையாகவே தூசித்து மிரட்டும் வன்முறை மூலம் உருவான தேசியம், வரலாற்று தலைமைகளைக் கடந்தும் நீடிக்கின்றது.

வன்முறை சார்ந்த அரசியல் வக்கிரம் மேன்மை பெற்றபோது, பாராளுமன்ற அரசியல் முடிவுக்கு வந்தது. பாராளுமன்றவாதிகளின் ஆசியுடன் இயங்கிய வன்முறை சார்ந்த உதிரி நபர்களே, படிப்படியாக வன்முறை சார்ந்த கதாநாயகர்களாக மாறினர். இவர்களை முதன்மைப்படுத்தி சமூகக் கண்ணோட்டம், மற்றவற்றைத் துரோகமாக காணும் போக்கு வளர்ச்சியுற்றது. பாசிசமே சமூகத்தின் உயிரோட்டமான தேசிய இயக்கமாகியது. மற்றவரை தூஷிக்கும் அரசியலே தேசிய அரசியலாக மாற்றப்பட்டது. எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் மாற்றுக் கருத்தைத் துரோகமாக காட்டும் படிமங்கள், சமூக முரண்பாட்டை மறுதலித்தது. சமூகத்தை ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் காணும் போக்கும், படுகொலைகள் மூலம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.

வன்முறை சார்ந்த தனிமனித அரசியல் கொலைகளை ஆதரிக்கும் மனப்பாங்கு, படிப்படியாகப் பாராளுமன்ற அரசியலின் முடிவைப் பறைசாற்றியது. இது துரிதமாகவே அரசின் படைக்கு எதிரான உதிரித் தாக்குதலை நடத்துவதை நிபந்தனை ஆக்கியது. தமிழ்த் தேசியப் பாராளுமன்ற அரசியல் மற்றவனைக் கொல்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூற்றி, தனது அடியாள் படை மூலம் கொன்றனர். ஒரு சமூகத்தின் மீதே புரையோடிப் போன மிரட்டலைக் கட்டமைத்தனர்.

இந்தப் பாராளுமன்ற அரசியலிலும், அதற்குத் துணை நின்ற அடியாட்படைக்கும் இடையில் நிலவிய சமநிலைத் தன்மை இடம் மாறிய போது, அடியாற் படைகள் அரசியல் அதிகாரத்துக்கு வந்தனர். இங்கு இயல்பாகவே அடியாட் படை கும்பலிடையேயான முரண்பாடு ஒருங்கே உருவானது. இந்தப் போட்டி இயல்பாகவே யார் மாற்றுக் கருத்தை அதிகம் சொல்ல முடிகின்றதோ, அவனே

தமிழ் மக்களின் பாசிசச் சிந்தனை ஓட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கும் சக்தியாக மாறினான். இங்கு இதனுடன் அரசு படைகளுக்கு எதிரான சமூகத்துக்கு வெளியில் உதிரியான தாக்குதலும் இணைந்து கொண்டது. ஈவிரக்கமற்ற வகையில் அதிகம் கொலை செய்ய தயாரானவன் வீரனாக, தேசியக் கதாநாயகனாக சமூகத்தின் முன் கொண்டு வரப்பட்டான்.

இந்த மாற்றம் படிப்படியான மாற்றமாக இருந்தது. அதிகம் கொலை செய்தவர்கள், அதிகம் வன்முறைகளில் ஈடுபட்டவர்கள், அதிகம் சிறை சென்றவர்கள் சமூகத்தின் கதாநாயகனாகச் சமூகப் பாசிசம் தலையில் தூக்கி வைத்தது. இந்தக் கதாநாயக அரசியல் சமூகத்துக்கு எதைப் பெற்றுத் தரப்போகின்றது என்பதைக் கேட்பது சமூகத் துரோகமாகக் காட்டப்பட்டது. மறுபக்கத்தில் சமூகத்துடன் தொடர்பற்ற நூற்றுக்கணக்கான நபர்கள், சமூகத்தின் முன் கொண்டு வரப்பட்டனர். தனிமனிதர்களால் சமூகத்தை மாற்றிவிட முடியும் என்ற வீரப்பிரதாபங்களை முன்வைத்து, ஒரு சமூகமே பாசிச வெறி பிடித்துக் கூச்சலிட்டது.

தனிமனிதப் புகழ், தனிமனித வக்கிரம், சமூக முரண்பாடுகள் இந்தக் கதாநாயகர்களுக்கு இடையில் தனிமனித முரண்பாடுகளை அக்கம் பக்கமாகவே உருவாக்கிக் கொண்டது. ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகிக்கும் மனப்பாங்கு முதன்மை பெற்றது. தேசியம் என்ற பெயரில் குழுவாதச் சதி வேலைகள் தவிர்க்க முடியாத போது ஒன்றுபட்ட செயல்களைச் செய்தபடி, மறுபக்கத்தில் ஒருவர் காலை மற்றவர் இழுத்துவிடும் சதி கதாநாயகப் பாசிச அரசியலில் இணைபிரியாத அங்கமாகியது. துரோகியை வெளியில் மட்டுமல்ல, உள்ளேயும் என்ற கோட்பாட்டுக்கு இணங்க, ஒரு இரகசியச் சதி வலையே அனைத்துக்குமான அமைப்பு வடிவமாகியதுடன் அதுவே தேசியமாகியது.

இதனால் தனிமனித ஒழுக்கங்களை முதன்மைப்படுத்தி, அதனடிப்படையில் கூட தம்மைத்தாம் புனிதர்களாகக் காட்ட முனைந்தனர். மற்றவனைத் தனிமனித ஒழுக்கமற்றவனாகக் காட்ட எப்போதும் முனைந்தனர். தனிமனித ஒழுக்கத்தின் பெயரில் கண்காணிப்பு உசுப்பி விடப்பட்டது. பாசிசத்தின் இந்த ஒழுக்க அரசியலால் தன்னை மூடிமறைத்தபடி, ஒழுக்கத்தின் பெயரில் தன்னைத்தானே தகவமைத்தது. இதை மீறுபவர்களையும், மாற்றுக் கருத்தை தெரிவிப்பவர்களையும் தேசியத்தின் எதிரியாகச் சித்தரிப்பதுடன், அவர்

களை அழித்தொழிக்கின்றது. கதாநாயகர்களாகிய உதிரி நபர்கள், தனிமனிதன் சார்ந்து கட்டமைத்த தனிப்பட்ட சித்தாந்தங்கள், நம்பிக்கைகளையே சமூகம் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையே, தமிழ்த் தேசிய உள்ளடக்கமாக கருதும் மனப்பாங்கு திணிக்கப்பட்டது. இதை மீறுவது தேசியக் குற்றமாகப் புணையப்பட்டது. ஆயுதம் மூலம் அதிகாரத்தைப் பெற்ற இந்தத் தனிநபர்கள், இதைச் சமூக ஒழுக்கமாகக் காட்டிப் புணரப்பட்டு ஆயுத முனையில் திணிக்கப்படுகின்றது.

அதேநேரம் உதிரியான நபர்களின் தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளும், சமூகப் பிளவுகளின் வெளிப்பாட்டாலும் ஆயுதம் ஏந்திய பலலும்பன் குழுக்கள் உருவானது. இப்படி 1983, 1984-களில் பல பத்து குழுக்கள் உருவானது. வன்முறை சார்ந்த கதாநாயக மனப்பாங்குடைய ஒவ்வொருவரும், ஒரு குழுவைத் தோற்றுவிக்கும் தகுதியைச் சமூகப் பாசிசம் உந்தித் தள்ளியது. இதில் ஒருசில விதிவிலக்குகள் இருந்தபோது, மாற்றுக் கருத்தைத் துரோகமாகக் கருதும் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே பல குழுக்கள் உருவாகியது. இது விதிவிலக்கின்றி மற்றைய குழுக்களை எல்லாம் எதிரியாகவும், துரோகியாகவும் கருதியது. இப்படித்தான் எமது தேசியம் கற்பிக்கப்பட்டுப் புணரப்பட்டது. சமூகப் பாசிசம் படிமுறையாக மேலெழுந்து, இயக்கப் பாசிசமாகத் தகவமைந்தது. அதுவே தற்போது தேசியமாக ஆட்டம் போடுவதுடன், மேல் இருந்து கீழாகச் சமூகத்தினுள் இறங்குகின்றது. இதுவே இன்றைய சமூகக் கோட்பாடாகியது.

அதேநேரம் சமூகத்தின் போக்கில் இயல்பாக இருந்த பாசிசக் கூறுகளின் மொத்த உள்ளடக்கத்தையும், அப்படியே இயக்கங்கள் தனது மையக் கோசமாக்கிக் கொண்டது. புலிகளோ சமூக பாசிசத்தின் சில கூறுகளை முதன்மைப்படுத்தி, அதைக் கொண்டே அதிகாரத்துக்கு வந்தனர். சமூகத்தின் இயக்கமே இந்த பாசிசக் கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கத்தில் செழிப்புற்றது. துரோகம் பற்றிய வரையறையும், அது சார்ந்த கொலைக் கலாச்சாரமும், அரசு படைகள் மேலான தாக்குதலும் கதாநாயகர்களின் தோற்றத்தையும் அரசியல் தலைமைத்துவத்தையும் மாற்றியமைத்தது. அதிக கொலைகளே சமூகத்தில் மதிப்புக்குரிய இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

இந்த விதிக்கு யாரும் விதிவிலக்கல்ல. பல கொலைகாரக் கதாநாயகர்களின் கதியே, அவர்கள் கட்டமைத்த சொந்த பாசிச விதிக்குள்ளேயே அவர்களுடைய கொன்று நியாயப்படுத்து

வதைத் தடுத்துவிடவில்லை. நாளைப் பிரபாகரனுக்குக் கூட இந்த விதிகள் பொருத்தமான ஒரு தெரிவை வழங்கிவிடலாம். பாசிசத்தின் உள்ளடக்கம் இயக்கங்களின் கண்டுபிடிப்பல்ல. அது யாழ் சமூக உள்ளடக்கத்தில் புரையோடிக் காணப்படுகின்றது. அதன் செறிவான ஒரு வடிவத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு அதிகார வடிவமே இயக்கங்களாகவும், அதை நியாயப்படுத்தும் கோட்பாடாகத் தமிழ்த் தேசியமும் வெளிப்பட்டது. உண்மையில் பாசிசத்துக்கு எதிராகச் சமூகத்தில் இயங்கிய மற்றைய முற்போக்கு கூறுகள் இனம் காணப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது.

வரலாற்றை நாம் திரும்பி பார்த்தால், எமக்கு பல ஆச்சரியங்களே எம் முன் விரிந்து கிடக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் போற்றப்பட்ட பலவும், இன்று மிக இழிந்த சமூகப் பாத்திரத்தை வழங்குவதை இனம் காண முடியும். <http://www.nitharsanam.com/?page=papers> என்ற புலிகளின் இணையத்தில், புலிகளின் பழைய பத்திரிகைகளின் தொகுப்பு உள்ளது. இதில் உள்ள பல விடையங்களை யாரும் ஒரு கருத்தாக எடுத்துக் காட்டினால், அல்லது தனது கருத்தாகச் சொன்னாலே அவை துரோகத்துக்குரியதாகும். 1985-ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகையில் (சித்திரை இதழ் - இலக்கம் 6-இல்) பிரபாகரன் கூறியது போல் “நாம் விரும்புவது உண்மையான நிரந்தரமான ஒருமைப்பாட்டையே, இந்த ஒற்றுமையானது புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையைக் கட்டி எழுப்பும் இலக்கைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்” என்றார் பிரபாகரன். இதை யார் இன்று முன்வைத்தாலும் அதே இணையத்தளம் அவரைத் தமிழ்த் தேசத்துரோகியாகவும் பொம்பிளைப் பொறுக்கியாகவும் காட்டும். அவ்வளவு ஏன் இதை இன்று பிரபாகரனே சொல்ல முடியாது. இப்படி பல.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும், அதற்கு முந்திய தமிழரசுக் கட்சியும் எமது சமூகத்தைப் பாசிச கட்டமைப்பு சார்ந்து தகவமைத்ததை நாம் நிராகரித்துவிட முடியாது. இன்றைய புலிகளின் படுகொலை கலாச்சாரம் சார்ந்த அரசியல் பாராளுமன்ற அகிம்சைவாதிகளின் அரசியல் வழிகாட்டலில் இருந்தே பெற்றெடுக்கப்பட்டது. தந்தை செல்வா என்றும், ஈழத்துக் காந்தி என்றும் அழைக்கப்பட்ட கோட்டு சூட்டும் போட்ட செல்வநாயகம், மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டிய கடைந்தெடுத்த ஒரு யாழ்ப்பாணத்துத் தோட்ட முதலாளி. இவர்களுக்கும் தமிழ்த் தேசியத்துக்கும் உள்ள

உறவு, அடிநிலையில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றிய எதிர்ப்புணர்வில் இருந்தே, தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னிலைப்படுத்தி அதைப் பிற்போக்காக கட்டியமைத்தவர்கள். இவரின் தலைமையில் தமிழ்த் தளபதியாகக் காட்டப்பட்ட அமிர்தலிங்கம் முதல் ஆனந்தசங்கரி வரை முன்வைத்த அரசியல் அகிம்சையை அல்ல. அகிம்சையின் பெயரில் மாற்றுக் கருத்தை ஒழித்துக் கட்டும் அரசியல் வன்மத்தையே கையாண்டனர். இதைச் செய்ய சுதந்திரன் என்ற குறுந்தேசிய இனவாத ஒரு ஆள்காட்டி ஏட்டை நடத்தின. அந்தச் சுதந்திரன் என்ற பத்திரிகையில் 50 சதவிகித முதலீடு செல்வநாயகத்துக்குச் சொந்தமாகும். அமைதியான தீர்க்கத்தரிசியாக வருணிக்கப்பட்ட அகிம்சா மூர்த்தி செல்வநாயகம் முதலிட்டு நடத்திய சுதந்திரன் ஏடு, வன்மம் மிக்க பாசிச உள்ளடக்கத்தில் தான் வன்முறைகள் தூவிவிடப்பட்டன. எதிர்த்தரப்பு மீது வன்முறை உசுப்பும் அரசியல் உணர்ச்சிக் கோசங்களைக் கட்டமைத்தனர்.

தனது சொந்த வர்க்க நலன் சார்ந்து எப்போதும் ஆங்கிலம் படித்த பிரிவினரைத் திருப்தி செய்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி, யாழ் மேட்டுக்குடிகளின் நலன்களையே எப்போதும் உயர்த்தியது. மக்கள் நலன் சார்ந்த தேசியக் கோட்பாடுகளையும், தேசிய நலன்களையும் எதிர்த்து தான் தமிழ்த் தேசியத்தைப் பிற்போக்குத் தேசியமாகத் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்த்தனர். அதன் வாரிசுகள் தான் இன்றைய புலிகள்.

பிரிட்டன் தனது காலனித்துவ நலனைப் பாதுகாக்க கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் நிறுத்தியிருந்த பிரிட்டிஷ் விமானப் படை தளத்தையும், திருகோணமலை துறைமுகத்தையும் அரசு 1957-இல் தேசியமாக்கிய போது தமிழரசுக் கட்சி யூ.என்.பி.யுடன் சேர்ந்து அதைக் கடுமையாக தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரில் எதிர்த்தது. அரசு உதவி பெற்ற பாடசாலைகளைத் தேசியமயமாக்கி, சொந்த மொழிக் கல்வியை உருவாக்கிய போது, அதையும் தமிழரசுக் கட்சி தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரில் எதிர்த்தது. இன்று எமது மக்கள் படித்தவர்கள் என்று ஏதாவது பெருமைப்படுவது என்றால், அந்தப் பெருமை தமிழரசுக் கட்சி யாரையெல்லாம் துரோகிகள் என்று காட்டினார்களோ அவர்களால் கிடைத்ததே. இன்றைய தமிழ் கல்வி என்பது அன்றைய தமிழரசு கட்சியின் துரோகிகளாலே கிடைத்தது. தமிழரசுக் கட்சி தமிழ் வழிக் கல்வியை எதிர்த்தது, ஆங்கிலக் கல்வி என்ற காலனித்து கனவுகளுடன் தேசியத்தின் பெயரில் நக்கித் திரிந்தது. இதை வெற்றிகரமாகச் செய்ய, தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி திரட்ட, சிங்களப் பேரினவாதிகளின் நடத்தைகளே உதவியது. மாறாகத்

தமிழரசுக் கட்சியின் சொந்த அரசியல் அல்ல. அவர்களின் அரசியல் மக்களின் முதுகுத் தோலை உரிப்பதாகவே எப்போதும் இருந்தது.

1966-இல் யாழ் பிரதேசங்களில் எழுந்த சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஒடுக்கும்படி தமிழ்த் தளபதி அமர்தலிங்கம் பகிரங்கமாகவே அரசிடம் அறைகூவல் விட்டதுடன், உயர் சாதியருடன் சேர்ந்து சாதி ஒடுக்குமுறையைக் கையாண்டவர்கள் தான் இந்தத் தமிழ்த் தளபதிகள். இவர்களின் வாரிசுகள்தான் இன்றைய புலிகள். வளர்த்த கடா மார்பில் முட்டலாமா? என்று சிலர் புலம்பும்போது, தமது சொந்த பாசிச முகத்தை மூடிக்கொண்டு ஜனநாயக வேஷம் போட்டு ஆடுகின்றனர்.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்ட போது அதை எதிர்த்த தமிழரசுக் கட்சி, இதை ஆதரித்த பலருக்குக் கொலை செய்வோம் என்று பயமுறுத்தலை விடுத்தனர். தமது பினாமி இளைஞர்களைக் கொண்டு குண்டுகளையே வீசினர். இப்படித்தான் எமது மண்ணில் பாசிசத்தின் வேர்கள் ஆழமாகவே வேர் ஊன்றத் தொடங்கியது.

இப்படி கடந்த காலத்தில் அடிநிலையில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு நன்மையாக எது கிடைத்தாலும், அதை எதிர்த்து தமிழரசுக் கட்சி செயல்பட்டது. இவற்றை எல்லாம் சிங்களப் பேரினவாதச் சக்திகளின் அரசியல் வன்மத்தின் பின்னால் ஒளிந்து நின்றபடி துரோகமாகக் காட்டினர். இதற்கு எதிராக வன்முறையை ஏவிவிட்டனர். இப்படி சமூகப் பாசிசக் கூறுகளின் உள்ளடக்கத்தில் தான், யாழ் மேலாதிக்கப் பாசிசக் கூறுகள் அரசியல் மேலாண்மையைத் தக்கவைத்தன. இதன் ஏக பிரதிநிதிகளாகப் புலிகள் உள்ளனர். கொள்கை ரீதியாகத் தமிழரசுக் கட்சிக்கும், இவர்களுக்கும் எந்த வேறுபாடும் கிடையவே கிடையாது.

எமது தமிழ்த் தேசியம் என்பது தன்னகத்தே பாசிச உள்ளடக்கத் துடன் தான் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டது. இதற்குத் தலைமை தாங்கிய அரசியல் கட்சிகள், இந்தப் பாசிசக் கூறை அடிப்படையாகக் கொண்டே செயல்பட்டன. தமிழ் காங்கிரசில் இருந்து தமிழரசுக் கட்சி உருவானபோது, 1952-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் காலத்தில் தமிழரசுக் கட்சி மீது தமிழ் காங்கிரஸ் வன்முறையைக் கையாண்டது. அன்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் தமிழரசுக் கட்சிக்கு, வடக்கு, கிழக்கில் தமிழரிடையே பாதுகாப்பைக் கொடுத்தது. பின்னால் செல்வநாயகத்தை கிறிஸ்தவர் என்று தமிழ் காங்கிரஸ் தூற்றியது. இப்படி எமது தமிழ் அரசியல் வரலாறு மோசடித்தனத்தாலும், அவதூறுகளாலும் வன்முறைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டே உருவானது. காலத்துக்குக் காலம் யார் பிற்போக்குத் தமிழ்த் தேசியத்தில் செல்வாக்கு பெற்றனரோ, அவர்களின் பொது அணுகுமுறை இதுவாகவே எப்போதும் இருந்தது. இதற்கு அவர்கள் இட்ட பெயர் அகிம்சை.

தமிழரசுக் கட்சியும், பின்னால் கூட்டணியும் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி ஒரு குறுந்தேசிய அரசியலைச் செய்தனர் என்றால், அதையே புலிகளும் செய்கின்றனர். கூட்டணி அகிம்சை என்ற பெயரில் வன்முறையைப் பயன்படுத்தியது. ஆனால் புலிகள் ஆயுதங்கள் என்ற பெயரில் வன்முறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தொடர்ச்சியான இந்த அரசியல் போக்கில் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்தது என்னவென்று பார்த்தால் எதுவுமில்லை. தமது சொந்த வாழ்க்கையை இழந்ததைத் தவிர வேறு எதையும் தமிழ் மக்கள், அன்றும் சரி இன்றும் சரி பெற்றது கிடையாது. இனி ஒருக்காலும் இந்த அரசியல் உள்ளடக்கத்தில் எதுவும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

இந்த உள்ளடக்கத்தில் தான் புலிகளின் அரசியல், பாசிசத்தின் உச்சக்கட்ட வக்கிரத்தைத் தொட்டு நிற்கின்றது. உண்மையில் புலிகள் இல்லாத இடத்தில் உருவாகும் எந்தக் குழுவும், இதைத்தான் செய்திருப்பார். இது இன்று புலிகளின் சிறப்பான அம்சமல்ல. புலிகளைப் போன்ற அனைத்து ஆயுதம் ஏந்திய குழுக்களின் செயல்பாடுகளும் விதிவிலக்கற்றவாறு ஒன்றாகவே இருந்தது. சிற்சல பண்பியல் மாறுபாடுகள் இருந்தபோதும் பாசிச இயல்பை உள்ளடக்கியே எமது தமிழ்த் தேசிய வக்கிரம் நிச்சயமாகப் பிரதிபலித்து இருக்கும். அவர்கள் உயிர் வாழ்ந்தவரை அப்படித்தான் இருந்தது.

இன்று பலர் இதைப் புலிகளினதும், பிரபாகரனினதும் சிறப்பு அம்சமாகக் காட்டி முன்வைக்கும் விமர்சனம் கடைந்தெடுத்த அரசியல் மோசடியாகும். பிரபாகரனும், புலிகளும் இந்தப் பாசிசக் கட்டமைப்பில் தற்செயலானவர்கள் மட்டும் தான். தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரில் பலரும் பாசிச நடத்தையுடன் தான் ஆயுதங்களை ஏந்தினர். இங்கு பாசிசக் கூறுகளைப் புலிகள் தன்னகத்தே வரிந்து கொண்டனர் என்பது, சமூக இயக்கப் போக்கில் இருந்துதான். இதைத்தான் அனைத்துக் குழுக்களும் தமது கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். இதைத்தான் கூட்டணியும் தனது சொந்த அரசியலாகக் கொண்டிருந்தது. படுபிற்போக்கான வலதுசாரிய அரசியலில் பாசிசத்தின் கூறுகள் எப்போதும் மலிந்து கிடக்கின்றன. அதில் தான் அவர்கள் எப்போதும் உயிர்த்தெழுகின்றனர்.

இந்தப் பாசிசச் சமூகக் கூறுகள் மொழியில் வன்மத்தில் இருந்தே வன்முறையாகி, இதுவே படுகொலை அரசியலாகிய வரலாற்று பரிணாமத்தில் புலிகள் உச்சத்தை எட்டினர். ஆரம்பத்தில் துரோகி, சமூக விரோதி என்ற படுகொலை அரசியல் தொடங்கியது. இது படிப்படியாக மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டோரையும் தம்முடன் முரண்பட்டவர்களையும் கூட கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற எல்லைவரை சென்று, படுகொலைகளே அன்றாட அரசியல் நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. இங்கு புலிகள் பற்றி முரணான கருத்துகளைச் சாதாரண மக்கள் கதைத்தாலும் கூட, கொலைகளே தீர்வு என்ற நிலையை எட்டிவிட்டது.

மொத்தச் சமூகமும் பீதியில் உறையும் வண்ணம் விழி பிதுங்கி நிற்கும் காட்சி, புலிகளின் மேலான வெறுப்பையுட்டும் வகையில் காணப்படுகின்றது. புலிகள் பற்றி ஒரு சாதாரண மனிதன், அச்சம் கலந்த உணர்வுடன் தான் எப்போதும் எங்கும் இயங்குகின்றான். இதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. தமது சொந்தச் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வை இழந்து போகும் மனிதனின் கதியும், இதுவாகவே உள்ளது.

புலிகள் தமிழ்த் தேசியத்தின் பெயரில் எதைச் சமூகத்துக்குப் பெற்றுத் தரப் போகின்றார்கள் என்று கேட்டால், அவர்கள் கூட அதற்குப் பதில் தரமுடியாத நிலையில் அலட்டுகின்றனர். அவர்கள் தமிழ் மக்களைச் சுரண்டி சூறையாடும் போக்கைத் தாண்டி, அவர்கள் மக்களுக்கு என்று வழிகாட்டக் கூடிய நோக்கங்கள் என எதுவும் இருப்பதில்லை. தமிழ் மக்களைச் சூறையாடி விடுவதே, அவர்களின் ஒரே இலட்சியமாகிவிட்டது. இந்த நிலையில் தமிழ் இனம் தனது கையாலாகாதத்தை அடைந்துள்ளது. தமிழ் மக்களைச் சூறையாடும் அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கும் சொந்த அதிகாரத்தைப் புலிகள் கோருவதே, அதன் உயர்ந்தபட்ச இலட்சியமாகிவிட்டது. இதைப் பாதுகாக்க படுகொலைகள் தொடர்ச்சியாக அரசியல் ஆணையில் வைக்கப்படுகின்றது.

கைது, கடத்தல், கொலை என்ற வடிவில் புலிகள் தொடராக ஒரு சமூகப் படுகொலைகளை நடத்துகின்றனர். 1986-ஆம் ஆண்டு ரெலோ அழிப்புடன் தான், பெரும் படுகொலை அரசியல் ஒரு பாய்ச் சலாகத் தொடங்கியது. அன்று தொடங்கிய படுகொலைகள் ஈவிரக்க மற்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான ஒன்றாக இருந்தது. உதாரணமாகத் தெல்லிப்பழை சந்தியில் உயிருடனேயே ரெலொவைச் சேர்ந்தவர்

கள் மேல் விறகை போட்டு எரித்தனர். அப்போது அமிர்தலிங்கத்தின் எடுபிடையும், பின்னால் கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான சிவமகாராஜா, கொலைகாரப் புலிகளுக்கு, உயிருடன் எரித்த களைப்பு தீர கொக்கோகோலாவை போத்தல் போத்தலாகவே உடைத்து பரிமாறினார். இந்த சிவமகாராஜா கூட்டணியின் அரசியல் வாரிசாக, அமர்தலிங்கத்தின் கையாளாக வளர்ந்தவன். அவரின் தயவில் அதிகாரங்களைப் பெற்றவன். அன்று கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பொதுச் சொத்தில் தான், இந்த கொக்கோகோலாவை புலிகளுக்கு விநியோகம் செய்தான். பாசிசக் கூறுகளும், கொலைக்கு ஆதரவான சமூகச் சித்தாந்தமும் வெறுமனே புலிகளின் கண்டுபிடிப்பல்ல.

அன்று புலிகள் வீதியில் உயிருள்ள மனிதர்களை எரிக்க தொடங்கிய போது தொடங்கிய சமூகப் பாசிசம், வரலாறு முழுவதும் தொடரும் காட்சி தான் இன்றைய நிலைமை. தமிழ் மண்ணில் எல்லாவிதமான மாற்றுக் கருத்துத்தளங்களையும், சுயமான சமூக நிறுவனங்களையும் கூட ஈவிரக்கமின்றி புலிகள் அழித்தனர். பலவற்றைத் தமது பினாமி பெயரில் அபகரித்தனர். இன்று புலிகளின் உத்தியோகபூர்வமான நிறுவனங்கள் பல, முன்பு புலிகள் அல்லாத தரப்பினரிடம் இருந்து அபகரிக்கப்பட்டதே.

உதாரணமாக, தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகம், எரிமலை பத்திரிகை, ஊற்று ஆய்வு நிலையம், ஈழமுரசு, நமது ஈழநாடு, ரி.ரி.என். ஐ.பி.சி. போன்ற பல நிறுவனங்களும் அவர்களின் உத்தியோகபூர்வமான நிறுவனங்கள் அனைத்துக்கும் மற்றொரு வரலாறு உண்டு. ஏன் கிட்டு 1986-களில், வைத்திருந்த நாய்குட்டி முதல் அவன் வைத்திருந்த குரங்குக்கும் கூட மற்றொரு வரலாறு உண்டு. அவை கூட துப்பாக்கி முனையில் பறிக்கப்பட்டவை தான். அதே நேரம் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயங்கும் புலி ஆதரவு நிறுவனங்கள் அனைத்தும், பெருமளவில் பினாமி நிறுவனங்கள்தான்.

அன்று தொடங்கிய பாசிசம், இன்று தனது அமைதிகாலத்தில் கூட தனது முகத்தை மூடிமறைக்க முடியவில்லை. அமைதிக் காலப் பூங்காவில் புலிகளின் கோர முகம் நிர்வாணமாவது எப்போதும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. வழமையாக யுத்த சூழல் இரைச்சலுக்கு இடையில், பாசிசக் கொடூரங்களை மூடிமறைக்க முடிந்தது. அமைதி மற்றும் சமாதான காலத்தில் பேரினவாத இராணுவத்தின் மயமான அமைதி, புலிகளின் சொந்த கொடூரத்தைத் தெளிவாக சமூகத்தின் முன் வெளிச்சம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு

எதிரான, புலிகளின் கொடூரான போக்கைத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பலர் சொந்த அனுபவத்தைத் தாமாகவே பெற்று விடுவதை இது துரிதமாக்கியது. ஏகாதிபத்தியம், சமாதானம் - அமைதி என்று நடத்தும் நாடகத்தின், பின்னுள்ள உண்மையான நோக்கமும் இதுதான். அதாவது புலிகளை அம்பலப்படுத்துவதும் புலிகளைத் தனிமைப்படுத்தி அழிப்பதும்தான். இன்று ஏகாதிபத்தியம் விரும்பியதை நோக்கி நகர்வதை புலிகளின் பாசிசம் தலைகீழ் புரியாத வேகத்தில் அமுல்படுத்துகின்றது.

புலிகளும், அரசும் தாங்களாகவே ஒத்துக் கொண்ட எல்லைக் குள் ஒரு உடன்பாட்டைக் கண்டனர். இதை மீறுவது யுத்த நிறுத்த மீறலாகக் கருதியே கையெழுத்திட்டனர். இதற்குச் சாட்சியங்கள், ஆதாரங்கள் அவசியம் என்ற கூறிச் சென்றனர். இப்படி ஆதாரங்களுடனும் சாட்சியங்களுடனும் நிறுவப்பட்ட குற்றங்களின் அளவே, புலிகளுடைய பாசிசத்தின் பன்மைத் தன்மையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மிக ஒழுக்கமான கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்துவதாகப் பீற்றும் புலி அரசியல், தனது சொந்த தலைவர் பிரபாகரன் கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தத்தைக் கூட இயக்க அணிகள் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை.

01.02.2002 முதல் 30.04.2005 வரையான காலத்தில் இனம் காணப்பட்ட மொத்த யுத்த மீறல் சம்பவத்தில் புலிகள் தரப்பு 6007 யுத்த மீறலைச் செய்தாகப் பதிவாகியுள்ளன. இராணுவம் மீது 1000 யுத்த மீறலைச் செய்ததாகப் புகார்கள் பதிவாகியுள்ளது. இதில் கண்காணிப்பு குழு யுத்த நிறுத்த மீறலாக ஆதாரபூர்வமாக இனம் கண்டவைகளில் புலிகள் 2668 மீறலும் இராணுவம் 115 மீறலும் ஆகும். இந்தப் புள்ளி விபரம் கூட முழுமையில், ஒரு சிறு பகுதி தான், மொத்தமாக 900-இக்கும் மேற்பட்ட நபர்கள் கடத்தப்பட்டனர். அண்ணளவாக 400 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுச் சடலங்களாக மீட்கப்பட்டுள்ளனர். இவை யுத்த நிறுத்த மீறல் என்ற தரவுக்குள், புலிகளுக்கு எதிரான யுத்த நிறுத்த மீறலாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஒரே காரணம் இவை இனம் தெரியாதவர்களின் நடவடிக்கையாக ஆதாரமற்ற ஒன்றாகக் கண்காணிப்பு குழு உலகத்தின் காதுக்கே பூவைக்கின்றது.

உண்மையில் கொலைகள், கடத்தல்கள் பல முறைப்பாட்டிற்கே (புகார்) வருவதில்லை. இப்படி பல பத்தாயிரம் சம்பவங்கள் தொடர்பாகச் சாதாரண மக்கள் முறைப்பாட்டைச் (புகார்) செய்ய

முடிவதில்லை. அதுவும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு எந்த அடிப்படையும் கிடையாது.

இந்த யுத்தநிறுத்த மீறல்களில் 90 சதவீதமானவை சொந்தத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவே உள்ளது. இது புலிகள் எப்படி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் தமது சொந்தப் பாசிச வன்முறைகளைக் கையாளுகின்றனர் என்பதையே பறைசாற்றுகின்றது. புலிகளும், புலிப் பினாமிகளும் அரசு யுத்த நிறுத்தத்தை மீறுவதாகக் கூறும் போது, உண்மையில் அதற்குப் பெரும்பாலும் அடிப்படைகளற்ற வெற்று கோசங்களாகி வெறும் ஊடகச் செய்தியாகவே இதை விடுகின்றனர். ஏன் தமிழ் மக்கள் 400 பேரளவில் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தில் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே யுத்தநிறுத்த மீறலாகக் காட்டி, புலிகளும், புலிப்பினாமிகளும் குற்றச்சாட்டை எடுத்துச் செல்லுகின்றனர்? உண்மையில் ஒவ்வொரு கொலையும் யுத்த நிறுத்த மீறலாகக் கொண்டு செல்ல, தமிழர்களின் ஏகபிரதிநிதிகளும் பினாமிகளும் மறுப்பதில் இருந்து, இக்கொலைகள் அனைத்தும் புலிகளால் செய்யப்பட்டவை என்பதையே உறுதி செய்கின்றது.

இப்படி இந்தக் கொலைக் கலாச்சாரப் பாசிச அரசியல் மனிதத்துவத்தை எட்டி மிதிப்பதில் தன்னைத் தக்க வைக்கின்றது. நாளொன்றுக்கு ஒரு கொலையைத் தின்னும் தேசியம், பலியெடுக்காத நாட்கள் எம்மண்ணில் கிடையாது. 1986-இக்குப் பிந்திய எமது வரலாற்றில் நாள் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் ஒருவரையாவது தேசியம், தேசியத்தின் பெயரில் ஒருநாளைக்கு கொன்று வந்துள்ளது, கொன்று வருகின்றது. இது சில காலத்தில் ஒருநாளைக்கு 3,4 என்று தாண்டிச் சென்றதும் உண்டு. கடந்த 20 வருடங்கள் கொலைகளின்றி நாட்கள் உருண்டு ஓடிவிடவில்லை. இதில் இருந்தே கொலை செய்யப்பட்டவர்பட்டியலை இனம் காணமுடியும்.

கொல்லப்பட்டவர்கள் எல்லாம் தமிழ்த் தேசியத்துக்கு எப்படித் துரோகம் இழைத்தனர் என்று யாரும் எதிர் கேள்வி கேட்டாலே எதிர் கேள்விகேட்ட அவர்களுக்கும் மரணம் காத்திருக்கும். இதுவே தேசியத்தின் மொழியாக உள்ளது. நாம் அரசு சார்பு குழுக்கள் என்பதை வெறுமனே ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் நாம் பார்க்க முடியாத நிலைக்குச் சமூகப் பாசிசமே அதை உருவாக்குகின்றது. அரசு சார்பு குழுக்களை, சமூகப் பாசிசச் சித்தாந்தமும் புலிகளின் பாசிச நடவடிக்கையுமே உருவாக்கி விடுகின்றது. மாற்றுக் கருத்தை வைத்திருந்

தமைக்காகச் சித்திரவதையையும், படுகொலையையும் பரிசளிக்கும் புலிகளின் கட்டமைப்பில் தப்பியோடும் மனிதர்கள், வாழ்வழியற்ற நிலையில் அரசு சார்பு குழுக்களாக மாறுகின்றனர். ஏன் புலனாய்வு பிரிவினராக கூட மாறுகின்றனர் அல்லது மாற்றப்படுகின்றனர். பெரும்பாலானவர்கள் தாம் விரும்பி தேர்ந்தெடுத்த ஒன்று அல்ல இது.

குறைந்தபட்சம் உயிர் வாழ்வதற்குத் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு பாதையாக இது மாறிச் செல்லுகின்றது. புலம் பெயர் நாட்டை நோக்கி நகர்வு இந்த அளவைக் குறைத்த போதும், வசதியற்றவர்களுக்கு இதைவிட்டால் வேறு மார்க்கத்தைச் சமூகப் பாசிசம் எம்மண்ணில் வழிகாட்டவும் இல்லை. வழியை விட்டு வைக்கவும் இல்லை. அன்றாடம் புலிகளுக்கு எதிரான அணியில், பலரைப் புதிதாகப் புலிகள் இணைக்கின்றனர். இப்படி சிலர் கொல்லப்படுகின்றனர். சிங்களப் பேரினவாதத்துக்கு இலகுவாகவே ஆட்களைத் திரட்டிக் கொடுக்கும் வகையில், புலிகளின் பாசிச வீர நடத்தைகள் ஊக்கியாகவும், உந்து சக்தியாகவும் உள்ளது.

நாம் அரசு சார்பு குழுக்கள் என்பதால், அதில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனின் தேர்வையும் கொச்சைப்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளோம். மாற்று வழி நடைமுறையில் இல்லாத ஒரு நிலையில், உயிர் வாழ்வதற்கான போராட்டம் ஒரு மனிதனின் தவிர்க்க முடியாத தவறான தேர்வைப் புலிகளே ஊக்குவிக்கின்றனர். இந்த வகையில் அரசு சார்பு குழுக்களின் சாதாரண அடிமட்ட உறுப்பினர்களின் மீதான பாசிசக் குற்றச்சாட்டை, கடுமையாகவே எதிர்த்து நிற்க வேண்டியுள்ளது.

அரசு சார்பு குழுக்களை உருவாக்கும் சூழலை மாற்றாதவரை, அதன் மீதான தாக்குதலையும், படுகொலைகளையும் நாம் கடுமையாக விமர்சனத்துக்குள்ளாக்க வேண்டியுள்ளது. அதே நேரம் அரசு சார்பு குழுக்களின் தலைவர்களைக் கடுமையாக அரசியல் ரீதியாக விமர்சனத்துக்குள்ளாக்க வேண்டியுள்ளது. தவறான அரசியல் வழிகள் மூலம், வாழ்வழியற்ற அப்பாவி ஏதிலிகளைக் கொண்டு நடத்தும் மற்றொரு பாசிச அரசியலின் ஏகபிரதிநிதிகளாகச் செயல்படுவதை எக்காரணம் கொண்டும் நாம் ஏற்க முடியாது. பரஸ்பரம் புலிகளும், அரசு சார்பு குழுக்களும் பாசிசத்தின் கூறுகளைக் கொண்டு, அப்பாவினை ஏமாற்றி அல்லது அவர்களின் அறியாமை அல்லது

அவர்களின் தியாக மனப்பாங்கைக் கொண்டு நடத்தும் அரசியல் தமிழ் மக்களின் அடிமைத்தனத்தின் மேலானதாக உள்ளது.

நாம் இவற்றை முதலில் தெளிவாக இனம் காணவேண்டியுள்ளது. இதனடிப்படையில் சுயவிமர்சனத்தையும், விமர்சனத்தையும் எப்போதும் செய்ய வேண்டியவராக உள்ளோம். மக்களின் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அனைத்தையும் துருவி ஆராயும் விமர்சனம் வழிமுறையை எல்லாவற்றில் மீதும் கையாள்வதன் மூலம், சரியான ஒன்றை நாம் நிச்சயமாகத் தேர்ந்து கொள்ள முடியும். இது முரணற்ற வகையில் மக்களின் நலனை முதன்மைப்படுத்தும். இது மட்டும் தான் தமிழ் மக்களின் நலன்களை மட்டுமின்றி, உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களின் நலன்களையும் பாதுகாக்கும் ஒரேயொரு மாற்று அரசியல் வழியாகும்.

னர். இது அவர்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகும். இதையாரும் கொச்சைப்படுத்த முடியாது.

இங்கு இரண்டு இனங்கள் இணைந்து வாழும் கோட்பாடு என்பது, இரண்டு பகுதியும் பரஸ்பரம் ஜனநாயக மத்தியத்துவத்தின் அடிப்படையில், இணங்கி செயல்படுவது மட்டும்தான் சாத்தியம். இதுவே நியாயமானது கூட. இன்று சுனாமிப் பொதுக்கட்டமைப்பு இதைத் தெளிவாக, முற்றாக மறுக்கின்றது. அதாவது உண்மையில் புலிகளே இதை மறுக்கின்றனர் என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டு, முஸ்லீம் மக்களிடம் தமிழர் தரப்பாக எமது குறுந்தேசியக் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியவராக நாம் உள்ளோம். அரசும், நோர்வேயும் முஸ்லீம் மக்களின் சமவுரிமையை இந்த இடத்தில் மறுக்க எந்தவிதமான தர்க்க நியாயங்கள் எவையும் உண்மையில் இருக்கவில்லை. உண்மையில் இதைப் புலிகளே திட்டவட்டமாக மறுத்துள்ளனர். இன்று பொதுக் கட்டமைப்பில் கிடைத்துள்ள பிரதிநிதித்துவம் கூட புலிகள் வழங்க முன்வரவில்லை. அரசு தான் தனது சொந்த பங்கில் இருந்து தனது சொந்த அரசைப் பாதுகாக்க வழங்கியது.

சிங்களப் பேரினவாதிகளைப் போல் மனிதவிரோதிகளாகவே தொடர்ந்து இருப்போம் என்பதைத் தமிழர் தரப்பு மீண்டும் மீண்டும் நிறுவ முனைகின்றது. அதைத்தான் சுனாமியின் பெயரில் புலிகள் உருவாக்கிய பொதுக்கட்டமைப்பு ஊடாக அப்பட்டமாகவே பிரகடனம் செய்துள்ளனர். புலிகளால் கையெழுத்திடப்பட்டுள்ள ஒப்பந்தம், திட்டவட்டமாகவே முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பின்னணியில் புலிகளே முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக மீண்டும் இருந்துள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனையில் தலையிடாத ஒரு பொதுக்கட்டமைப்பைப் புலிகள் எந்த இடத்திலும் கோரவில்லை. மாறாக அதை தம்மிடமே தரப்படவேண்டும் என்ற அடாத்தாகவே நின்று, நீண்ட இழுபறிகளுக்கு ஊடாகப் பெற்றுக் கொண்டதையே ஒப்பந்தம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நோர்வே பிரதிநிதி சிறப்பாக முஸ்லீம் மக்களைச் சந்தித்த போதே, இது அம்பலமாகத் தொடங்கியது. ஆம் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனையில் தமிழர்கள் மூக்கை நுழைப்பது ஏன்? இதுவே இன்றைய பிரச்சனையின் அடிப்படையாகும்.

இதைத் திசைதிருப்பும் வகையில் ஒரு மையமான வக்கிரமான விவாதம் ஒன்று திட்டமிட்டு நகர்த்தப்படுகின்றது. சில முஸ்லீம்

21

முஸ்லீம் மக்கள் மேல் தமிழராகிய நாம், அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியுமா?

முஸ்லீம் மக்கள் மேல் தமிழராகிய நாம் அதிகாரம் செலுத்த முனைவதே, முஸ்லீம் - தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் உருவாவதற்கான அடிப்படையாகும். இந்த உண்மையைத் தமிழர் தரப்பு எப்போதும் தொடர்ச்சியாக நிராகரித்து வருகின்றது. பின்னர் விதாண்டவாதமாகவே தமது அடாவடித்தனங்களை நியாயப்படுத்துகின்றனர். இதன் மூலம் தமிழர் முஸ்லீம் விரோத உணர்வுகளை அன்றாடம் தீனிபோட்டு வளர்க்கின்றனர். இதுதான் சுனாமியின் பெயரில் உருவான பொதுக் கட்டமைப்பிலும் நிகழ்ந்துள்ளது. முஸ்லீம் மக்கள் எதைத்தான் கோருகின்றனர்? தமது சொந்தப் பிரச்சனையைத் தம்மிடமே விட்டுவிடும்படியே தமிழ் மக்களிடம் கேட்கின்றனர். இதற்கு இல்லை என்பதே, குறுந்தேசிய, தமிழ் தேசிய வீரர்களின் நிலைப்பாடாகும்.

தமிழ் மக்கள் தமது பிரச்சனையைத் தம்மிடம் விட்டுவிடும்படி சிங்களப் பேரினவாதிகளிடம் எப்படி கோருகின்றனரோ, அதை போல் முஸ்லீம் மக்கள் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மக்கள் என இரு தரப்பிடமும் கோருகின்றனர். இதை மறுத்து நிற்கும் தமிழ் தரப்பு முஸ்லீம் மக்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்த முனைவது, ஒரு ஜனநாயக விரோதமான செயலாகும். முஸ்லீம் தரப்பு தமிழர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு மனிதவிரோத உரிமையைக் கோரவில்லை. மாறாகத் தமது பிரச்சனையைத் தம்மிடம் விட்டுவிடும்படியே கோருகின்ற

கட்சிகள் எடுக்கும் நிலைப்பாட்டை, வெறுமனே மூன்றாம் தரப்பா கக் கையெழுத்திட அனுமதிக்காமை என்று காரணங்கள் கற்பிக்கப்ப டுகின்றனர். இது அப்பட்டமாகவே தவறானது. மாறாக முஸ்லீம் மக் களுக்கு எதிராக, அவர்களின் சார்பிலும் தமிழர் தரப்பாகப் புலிகள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தமே அனைத்துக்குமான அடிப்படையா கும். இந்த மனித விரோதத்தை நாம் எக்காரணம் கொண்டும் நியா யப்படுத்த முடியாது.

இதை மூடிமறைக்கும் வகையில் முஸ்லீம் தரப்பு மீது, குறுந்தே சியத் தமிழர்களும், அதன் பினாமிகளும் சேறடிக்கின்றனர். மூன் றாம் தரப்பாகக் கையெழுத்திட அனுமதிக்கவில்லை என்ற எல் லைக்குள் பிரச்சனையைக் குறுக்கி, பின் புலிகள் தரப்பு குறுகிய நியா யவாதங்களை முன்வைக்கின்றனர். இங்கு மூன்றாம் தரப்பாகக் கையெழுத்திட அனுமதிக்காமை ஒரு ஜனநாயக கோரிக்கையாக இருக்கலாமே ஒழிய, கையெழுத்திட்டால் இது முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனைக்கான ஒரு தீர்வாக அமைந்துவிடாது. இங்கு மூன்றாம் தரப்பாகக் கையெழுத்திட அனுமதிக்காமை ஒரு மனித விரோத குற் றமாகும். கையெழுத்திடல் என்பது முஸ்லீம் தரப்பு கோரிக்கை களை ஒப்பந்தம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் மட்டும் கையெழுத்து இடுவதைக் குறிக்கின்றது. இதை மறுக்கும் புலித்தரப்பின் விதண்டா வாதங்களைப் பார்ப்போம்.

1. இலங்கையில் இரண்டு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களே உள்ளன. எனவே அதன் சார்பாக இருவரே கையெழுத்திட முடியும்.
2. முஸ்லீம் தரப்பு ஒரு பொதுக்கட்டமைப்பைக் கோரவில்லை. தமிழர் தரப்புதான் கோரியது. எனவே அவர்கள் தான் கையெ ழுத்திட முடியும்.
3. முஸ்லீம் தரப்பு அரசாங்கத்துடனும் எதிர்க்கட்சியுடனும் சேர்ந்துள்ளனர். எனவே அவர்கள் இதில் எதையும் கோர உரி மையில்லை.
4. முஸ்லீம் அரசியல் கட்சிகள் தான் இதைக் குழப்புகின்றனர். ஏனென்றால் அவர்கள் தமது சொந்த அரசியல் செல்வாக்குக் காக இப்படி செயல்படுகின்றனர்.
5. முஸ்லீம் பொதுமக்களும், அவர்களின் பொது அமைப்புக ளும் இதை ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

6. இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பு புலிக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத் தில் இயங்குவதால் அதைப் புலிகளே தீர்மானிக்க முடியும்.
7. தமிழர்கள் போராடிப் பெற்றதில் இருந்து முஸ்லீம் மக்கள் மீன் பிடிக்க முடியாது. அதாவது முஸ்லீம் மக்கள் எமது போராட்டத்தில் குளிர்காய முடியாது.
8. முன்பு முஸ்லீம் மக்கள் அப்படிச் செய்தார்கள், இப்படிச் செய் தார்கள் என்று பல கருத்துகள். இதில் சில உண்மைக்கு புறம் பான தமது கற்பனைக் கதைகளைக் கூறுவது. இதை மெருகூட் டத்தான் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று யாழ்ப்பா ணத் தேசிய மொழியில் பினாற்றுவது.
9. முஸ்லீம் மக்கள் தமிழர்கள் தான். அவர்கள் மதத்தால் மட் டுமே வேறுபடுகின்றனர். ஆகவே நாமே (புலிகளே) முடிவெ டுக்க முடியும்.
10. முஸ்லீம் மக்களிடம் பேசுவது என்றால் யாரிடம் பேசுவது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தலைமைகள் உள்ளன.
11. முஸ்லீம் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது தானே. இதை விட என்னதான் அவர்கள் கேட்கின்றனர்.
12. முஸ்லீம் மக்கள் எங்கே போராடியுள்ளனர். போராடாமல் உரி மையைக் கோரமுடியாது.

இப்படி பற்பல. ஒரு இனத்தினுடைய அவலத்தின் மேல் எழுந்த வக்கிரமான ஒரு கொக்கரிப்பாகவே இவை வெளிவந்தன. இவையெல்லாம் உப்புச்சப்பற்ற அடிப்படையான மனிதவிரோத வாதங்கள். நலமடிக்கப்பட்ட சமூக முட்டாள்தனத்தின் மீது இப்ப டிக் கருத்துரைப்பதில், சமூக விரோத வக்கிரமே பினாற்ற முடிகின் றது. உண்மையில் விடையத்தைத் திசை திருப்பி விடும் ஒரு விதண் டாவாதம் ஆகும்.

முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனைக்குள் அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் உரிமையை, உங்களுக்கு (குறுந்தேசிய தமிழருக்கு) யார் தந்தார்கள்? இதைப் பலாத்காரமாகக் குத்தகைக்கு எடுத்து ஆக்கிரமிக்கும் உள்ள டக்கம் தான், பிரச்சனைக்கான மூலமாகும். இதை விரிவாக ஆராய் வேோம்.

முதலில் முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தமிழர் தரப்பு ஒருதலைப்பட்டசமாகப் பலாத்காரமாகத் தமதாக்கி, அவர்கள் மீது அதிகாரத்தைச் செலுத்த முனைவதே பிரச்சனைக்கான அடிப்படையாகும். புலிகளும், புலித்தரப்பு பினாமிகளும் முன்வைக்கும் அனைத்து வாதத்துக்கும் எதிரான மற்றும் தெளிவான பதில் இதுவே. முஸ்லீம் மக்கள் தமக்காக, தெளிவான தலைமைகளையும் பொதுவான சமூக அமைப்புகளையும் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தமிழரைத் தமது சமூகத் தலைமையாகவே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கான எந்த அடிப்படையும் அவர்களிடையே கிடையவே கிடையாது. அப்படி இருக்க, அவர்களுடைய பிரச்சனையை அவர்களுடன் தீர்க்காமல், அவர்களுக்கு அன்னியமான துப்பாக்கி ஏந்திய புலிகள் தமது துப்பாக்கி முனையினால் தீர்க்க முனைவது தான் ஏன்? இவையே முரண்பாட்டுக்கான அடிப்படையாகும். முஸ்லீம் மக்கள் மேலான தொடர்ச்சியான ஒரு ஒடுக்குமுறையைப் புலிகள் கையாண்டு வரும் நிலையில், பொதுக்கட்டமைப்பு புதிய வடிவில் அவர்கள் மேலான மற்றொரு அடக்குமுறையாக உள்ளது.

இலங்கையில் இரண்டுக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்கள் உள்ளது என்பது எதார்த்தம். இந்த எதார்த்தம் யுத்த அடிப்படையிலும், தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பேசி தீர்க்கப்பட வேண்டிய அடிப்படையிலும் இது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியவைதான். ஆனால் இலங்கையில் தேசிய இனச் சிக்கல்களை நியாயமாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்றால், ஒரு தரப்பாக மட்டும் புலிகளுடன் பேசிப் பயனில்லை. அவர்களுடன் பேசப்பட வேண்டும் என்பது இதில் இருந்து முற்றிலும் வேறு. இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு என்பது வேறு. ஏனென்றால் இலங்கையில் நான்கு இனங்கள் உள்ளன. எனவே மோதும் இருதரப்பு மட்டும் பேசுவதால், உண்மையில் இனச் சிக்கலைத் தீர்க்க முடியாது. ஒரு தரப்புடன் பேசுவதன் மூலம், பேரங்களை இனவாத எல்லைக்குள் அவர்களுடன் மட்டும் செய்ய முடியும். உண்மையான தீர்வு மலையக, முஸ்லீம் மக்களை உள்ளடங்கிய பேச்சுவார்த்தை ஊடாகத்தான், இலங்கையில் இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வைக் காண முடியும் என்பது குறைந்தபட்ச நிபந்தனையாகும்.

இந்த நிலையில் சுனாமிக்கான நிவாரணம் இதனுடன் எந்தவிதத்திலும் சம்பந்தப்படாத ஒன்று. அத்துடன் அது பல இனங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் உள்ளது. இனங்கள் எதார்த்தத்தில் பிளவுபட்டுள்ள நிலையில், அவர்களின் விருப்பத்தை அறிந்து கொள்ளும்

ஒரு ஜனநாயகமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அணுகாத அனைத்து முறைமைகளும் இனப்பிளவுகளை மேலும் அகலமாக்குகின்றது. மக்களின் விருப்பத்தை உள்ளடக்காது உருவானதே இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பு. இதில் கையெழுத்திட்ட தரப்புகள், சொந்த இனத்தின் அபிப்பிராயத்தை மட்டுமல்ல, இதையும் கடந்து மற்றைய மக்களின் சார்பில் நடத்தியுள்ள கூத்துகள் இனப்பிளவுகளையே அகலமாக்கியுள்ளது.

இந்த நிலையில் எந்த முஸ்லீம் பிரதேசமும், எந்தச் சிங்களப் பிரதேசமும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திலேயே இல்லை. இரண்டாவது சுனாமியைப் புலிகளின் போராட்டம் உருவாக்கிவிடவில்லை. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மூன்று இனத்தையும் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பிரச்சனையை இரண்டு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதை அதற்குள் புகுத்த முனைவது அத்துமீறிய கற்பழிப்புதான். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கப்படுவது தொடர்பாகப் புலிகளுடன் பேசப்படுவது நியாயமானது. மறுபக்கத்தில் புனர்நிர்மாணத்தைப் புலிகள் தமது சொந்த வளத்தில் (பணத்தில்) செய்திருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொரு விடையம். பல கோடி பணத்தைப் புலம் பெயர் சமூகத்திடம் திரட்டிய போதும் கூட அவை எவையும் மக்களிடம் சென்றடையவில்லை. மறுதளத்தில் அன்னியச் சக்திகளிடமும், அரசிடமும் நிவாரணம் செய்யக் கோருவது நாட்டை அடகுவைப்பதாகும். இதற்கு வேறு விளக்கம் கிடையாது.

முஸ்லீம் தரப்பு பொதுக் கட்டமைப்பைக் கோரவில்லை என்ற வாதம் அர்த்தமற்றது. உண்மையில் பொதுக் கட்டமைப்பைக் கூட புலிகளும் தான் கோரவில்லை. மாறாக ஏகாதிபத்தியம்தான், இடைக்கால நிர்வாகச் சபைக்கு மாற்றீடாக மேல் இருந்து திணித்தது. உண்மையில் சுனாமி நிவாரணத்தை இயல்பாகவே இருக்கக் கூடிய, ஒரு நிர்வாக அலகுக்கு ஊடாகத்தான் நிவாரணம் அளிக்க முனைந்து இருக்க வேண்டும். அதுவே சரியானதும் கூட. இங்கு சிறப்புக் கமிட்டிகள் இயங்குவது என்பது வேறு. ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் திட்டமிட்ட சதிகளே, பொதுக்கட்டமைப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இது புலிகளின் கண்டுபிடிப்பல்ல. இடைக்கால அரசைக் கோரிய புலிகளுக்கு, பொதுக்கட்டமைப்பு என்ற பெயரில் ஒரு இடைக்கால ஏற்பாட்டை ஏகாதிபத்தியங்கள் வழங்கியுள்ளன அவ்வளவே. இந்த மனித விரோத ஒப்பந்தம் மூலம், மனித அவலத்தை

இப்படி திசை திருப்பி சிதைத்துள்ளது. ஏன் பொதுக்கட்டமைப்புக் காக இரகசிய சதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோர்வேயின் தலைமையில் புலிகளும் அரசும் கூடிக் குலாவிய போது, இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பு தொடர்பாக அரசு முஸ்லீம் மக்களுக்கு வாக்குறுதிகளை அள்ளித் தெளித்தது. இதையே தமிழ்ச் செல்வனும் பச்சையாகச் செய்தவர் தான். ஆனால் விளைவு அப்பட்டமான ஒரு மனிதவிரோத ஒப்பந்தமாக இது வெளிவந்துள்ளது. அவ்வளவே.

முஸ்லீம் தரப்பு அரசுடனும், எதிர்க்கட்சியுடனும் நிற்கின்றது என்ற புலித்தரப்பு வாதம் கூட அபத்தமானது. பாராளுமன்ற அரசியல் அப்படித்தான் இருக்கும். அன்றும் இன்றும் தமிழர் கட்சிகள் இப்படித்தான் சோரம் போனார்கள். எப்போதும் மக்களுக்கு எதிரான கைக்கூலிகளாகவே செயல்படுபவர்கள்தான். தமிழர் தரப்பு எப்போதும் யூ.என்.பி.யுடன் வைப்பாட்டியாகக் கொஞ்சிக் குலாவித் திரிந்த போது, இப்படித்தான் இருந்தது. ஏன் இன்று புலிகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் கால்களில் தவண்டு நக்கித் திரிகின்ற காட்சியும், அப்படித்தான் உள்ளது. அரசியல் கட்சிகள் சிங்கள அரசுடன் கூடிக் குலாவுகின்றன என்பதற்காக, முஸ்லீம் மக்களின் நியாயமான உரிமையை மறுப்பது எப்படி தமிழர்தரப்பு நியாயமாக இருக்க முடியும்? புலித்தரப்பு தர்க்க ரீதியாகக் கூட இதை நியாயப்படுத்த முடியாது. முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனை தனித்துவமானது. அதை அவர்கள்தான் தீர்க்க வேண்டுமே ஒழிய தமிழராகிய நாமல்ல. ஜனநாயக விரோதமாக அவர்களின் பிரச்சனையில் தலையிடும் உரிமை, தமிழர் தரப்புக்குக் கிடையவே கிடையாது.

இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பை முஸ்லீம் பொதுமக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாகப் புலிகள் தரப்பு கூறி வைக்கும் நியாயம் பச்சையாகியதாகும். எங்கே? எப்போது? யார்? எப்படி? ஏற்றுக் கொண்டதாக அறிவித்துள்ளனர். நாற்றம் எடுக்கும் தமது சொந்த மனிதவிரோதத்தை மூடிமறைக்க, புலிகள், தமது சொந்தக் கற்பனையில் இருந்து இப்படி போடுகின்றனர். தமிழ்ச்செல்வன் இந்த அடிப்படையில் தான் கிழக்குக்கு வந்த போது, முஸ்லீம் பொது அமைப்புகளைச் சந்தித்து தனது அரசியல் மோசடியை அரங்கேற்றினார். அவர்கள் தமிழ்ச் செல்வனை சந்தித்தது தமிழரின் அடாத்தான ஜனநாயக விரோத அதிகாரத்தை ஏற்றல். பிரச்சனையைப் பேசித் தீர்க்கும் ஜனநாயக அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் நேர்மையாகவே அணுகினார்கள். புலிகளைப் போல், குறுகிய நோக்கில் அந்தச் சந்திப்புக்கு விளக்கம் எதையும் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. புலி பாசி

சம் எப்படி எதையும் திரித்துக் கூறும் வக்கிரம், இதை ஒருநாளும் உண்மையாக்கி விடாது.

முஸ்லீம் கட்சிகள் தான் இதைக் குழப்புகின்றன என்ற புலித்தரப்பு மற்றொரு வாதம் ஒருதலைப்பட்சமானது. புலிகள் தமது சொந்த அரசியல் இலாபத்துக்கு இப்படி புணர்வது என்பது, தமிழர் தரப்பின் விதண்டாவாதமாகும். பொதுவாகவே அரசியல் கட்சிகளின் சுய இலாப அரசியல், அப்பட்டமாக அப்படியே புலிகளிடமே உள்ளது. மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாத தலைமைகள், தமிழ் முஸ்லீம் வேறுபாடுகள் கடந்த ஒன்றாகவுள்ளது. இது உலகம் தழுவியது கூட. அன்றாடம் மக்களுக்கு எதிராகவே எப்போதும், எந்தக் கணமும் இயங்குகின்றனர். ஆனால் முஸ்லீம் கட்சிகள் இதை எதிர்க்கும்போது, உண்மையில் முஸ்லீம் மக்களுக்கு தமிழ்க் குறுந்தேசியத் தரப்பாலும், சிங்களப் பேரினவாதத் தரப்பாலும் இழைக்கப்பட்ட துரோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்க்கப்படுகின்றது. இதை எதிர்க்கத் தவறின், இதன் விளைவு அவர்களையே இல்லாத தாக்கி புதிய தலைமைகள் தோன்றுவதை விரைவுபடுத்திவிடும்.

இந்த ஒப்பந்தம் திட்டவட்டமாக முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால் தான், தவிர்க்க முடியாது தமது சொந்த சுயஅரசியல் இலாபத்தைத் தாண்டியும் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் அனைத்து முஸ்லீம் கட்சியையும், தள்ளிவிட்டுள்ளது. அவ்வளவே. இங்கு முஸ்லீம் கட்சிகள் முஸ்லீம் மக்களுக்குச் செய்யும் துரோகத்தை எதிர்ப்பதாக நடத்து, முஸ்லீம் மக்களின் அபிலாசைகளை இனவாத எல்லைக்குள் தமது சொந்த நலனைப் பூர்த்தி செய்ய பயன்படுத்துவதுதான் மாறாக முஸ்லீம் மக்களின் நியாயமான உணர்வுகளை முஸ்லீம் கட்சிகள், குறுந்தேசியத் தமிழர்கள் மற்றும் பேரினவாதிகளும் ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையுடன் தூசாக மதித்தே இந்த ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஸ்ராப் மேலும் ஒருபடி மேலே போய் புலித்தலைமையுடன் இணக்கமான நிலைப்பாடுகள் மூலம் இதைச் சரிகட்ட முடியும் என்கின்றார். எதார்த்தத்தின் பெயரில் இப்படி சோரம் போகும் அரசியல், மக்களின் முதுகில் குத்துவதாகும். உண்மையில் நியாயமான கோரிக்கைகளைத் தமிழ் முஸ்லீம் சிங்கள மக்களிடம் வைக்கத் தயாரற்ற, பேரம் பேசும் சுய நல அரசியலே இங்கு பளிச்சென்று வெளிப்படுகின்றது. இதற்கு வெளியில் புலிகளுடன் பேசுவது என்பது முற்றிலும் வேறானது.

புலிகளின் மற்றொரு கூற்று நகைப்புக்குரிய ஒன்றாக முன் வைக்கப்படுகின்றது. முஸ்லீம் தரப்புடன் பேசுவது என்றால்

யாருடன் பேசுவது? அதற்கு என்று ஒரு தலைமை உண்டா? இது வேடிக்கையான பாசிச வாதம்தான். ஒரு தலைமை என்ற ஏகபோக சர்வாதிகாரக் கோட்பாடுதான் இப்படி பாசிசம் சித்தாந்தமாக வெளிப்படுகின்றது. தமிழர் தரப்பை அன்றாடம் சுட்டுக் கொண்டும் கூட, இதுவரை ஒரு தலைமையைப் புலிகளால் நிறுவ முடியவில்லை. இதை நிறுவவும் முடியாது. இதை முஸ்லீம் மக்களிடம் கோருவதன் அர்த்தம்தான் என்ன? உண்மையில் முஸ்லீம் மக்களுடன் பேசவே முடியாது என்ற அடாத்தான பேரினவாத நடைமுறையையே இது மீண்டும் பிரதிபலிக்கின்றது. தங்களைப் போல் ஒரு குழு என்றால், அது புலிக்கு எதிரான மற்றொரு அல்கொய்தாவாகவே இருக்கும். யாருடன் பேசுவது என்று புலிப்பாணியில் நோர்வே பிரதிநிதி சத்தியெடுத்த போது, ஆகா என்ன யுகப்புரட்சி என்று புலிகள் குதூகலம் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதன் மூலம் முஸ்லீம் மக்களின் எதிர்ப்பை இல்லாதொழிக்க முடியவில்லை.

முதலில் முஸ்லீம் மக்களுடன் பேசுவதற்கே தயாரற்ற புலிகள், அவர்களின் உரிமைப் பிரச்சினையை மறுதலிக்கும் புலிகளின் ஜனநாயக விரோதப் போக்குதான் பிரச்சனைக்கான அடிப்படையாகும். பேச விருப்பம் இருந்தால், அனைவருடனும் மனம்விட்டு நேர்மையாகப் பேச முடியும் என்பது ஒரு ஜனநாயகப் பண்பாகும். யாருடன் பேசுவது என்று குதர்க்கம் பண்ணுவதன் மூலம், முஸ்லீம் மக்கள் மேல் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதை எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும்?

புலிதரப்பு பினாமிகளால் தமது ஜனநாயக விரோதப் போக்கை நியாயப்படுத்த வைக்கப்பட்ட மற்றொரு வாதத்தில், இந்த பொதுக்கட்டமைப்பு புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் இயங்குவதால் புலிகள் தான் இதில் கையெழுத்திட முடியும் என்றனர். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பொதுக்கட்டமைப்பையே திரித்துக் காட்டுவதன் மூலம், முஸ்லீம் மக்களின் முதுகில் குத்தியதை மூடிமறைக்க முயல்வதாகும்.

இக்கட்டமைப்பு வடக்கு - கிழக்கில் உள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் இயங்குகின்றது. இது அரசு கட்டுப்பாட்டு மற்றும் புலிக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் என்று வேறுபாடற்ற வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் புலிகளினது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் எங்கிலும், முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் எந்தப் பிரதேசமும் கிடையாது. அதேபோல் தான் சிங்கள மக்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அந்தளவுக்குப் புலிகளின் ஜனநாயக

விரோதப் போக்கும், குறுந்தேசிய வக்கிரமும் அதை அனுமதிக்கவில்லை. மறுபக்கத்தில் முஸ்லீம் மற்றும் சிங்கள மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தைப் பொதுக்கட்டமைப்பு ஊடாகப் புலிகள் பெற்றுள்ளனர். இது அந்த மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளைக் கவனத்தில் எடுக்காது, அவர்களின் மேல் ஏகாதிபத்தியம் திணித்த ஒரு ஒப்பந்தமே இது.

காலங்காலமாகப் புலிகளின் நடத்தைகளைத் தெரிந்து கொண்டவர்களுக்கு, புலிகள் பொதுக்கட்டமைப்பின் பெயரில் என்ன செய்வார்கள் என்பது சொல்லித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த ஒப்பந்தம் இனங்களுக்கு இடையிலான பிளவை அதிகரிக்க வைத்த அதே நேரம், சுனாமி ஏற்படுத்திய ஐக்கியத்தையும் சிதைத்துள்ளது. ஒப்பந்தத்தை விடவும், ஒப்பந்த உள்ளடக்கமே இதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

புலிதரப்பின் மற்றொரு வாதம், தமிழ் மக்கள் போராடிப் பெற்றதில் முஸ்லீம்கள் மீன்பிடிக்க முடியாது என்பதாகும். இந்த வாதமே அபத்தமானது. முஸ்லீம் மக்கள் அப்படி எதையும், எங்கும் இன்றுவரை கோரவில்லை. மாறாகப் புலிகள் தான் முஸ்லீம் மக்களின் பெயரில், அவர்கள் மேல் பலாத்காரமாக மீன்பிடிக்கின்றனர். அரசியல் சமூகக் கூறுகளில் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் எந்த வேர்களும் அற்ற புலிகள், அவர்கள் மேல் நடத்தும் ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கும் சூறையாடல்களுக்கும் எதிராகவே அவர்கள் போராடுகின்றனர். பேச்சு வார்த்தையில் ஒரு தரப்பாக தாங்கள் பங்கு பற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை, அடிப்படையில், புலிகள் அவர்கள் சார்பாகப் பேச முற்படுவதற்கு எதிராகவும், தம் மீதான புலிகளின் தொடர் ஒடுக்குமுறைகளின் எதிர்வினையும் தான் அப்படி வெளிப்படுகின்றது. இதைத் தமிழர் பிரச்சனையில் முஸ்லீம்கள் குளிர்காய நினைப்பதாகப் பினாற்றும் புலிப்பினாமியத்தின் ஜனநாயக மறுப்பு மனிதவிரோதத் தன்மை கொண்டவை. இப்படி மறுக்கும் பாசிச வக்கிரம், முஸ்லீம் மக்களைக் கொடுரமாகவே ஒடுக்கும் உரிமையைத் தம்மிடம் தரும்படி கோருவதாகவே உள்ளது.

மற்றொரு புலி வாதம் முஸ்லீம் மக்கள் காட்டிக் கொடுத்தனர் என்பதாலும், தமிழ் மக்கள் மீது பல தாக்குதல்களை நடத்தியவர்கள் என்பதாலும், பொதுக் கட்டமைப்பு பற்றி அவர்கள் பேச முடியாது என்கின்றனர். நல்லதொரு பாசிச வேடிக்கை. நீங்கள் செய்யாத எதையும், அவர்கள் தரப்பில் ஒரு சிலர் செய்யவில்லை. நீங்கள் செய்ததையே ஒரு சிலர் மாற்றீடாகவே செய்துள்ளனர். பழிக்குப்பழி என்ற

அடிப்படையில் உங்களின் நடவடிக்கைகளின் எதிர்வினையாகவே அவை அமைந்து இருந்தன. முஸ்லீம் கிராமங்களைச் சூறையாடுவது முதல், அவர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாகக் கொண்டு போட்ட நிகழ்வுகள் வரை அவர்களை அவர்களின் வாழ்விடங்களில் இருந்து துரத்தியவர்கள், அவர்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளவர்கள், அவர்களிடம் கப்பம் வசூலிப்பவர்கள் எல்லாம் யார்? தமிழராகிய நாம் தான். இந்த நிலையில் இதன் எதிர்வினையாக சில உதிரிச் சம்பவங்கள் வெளிப்பட்டது உண்டு. இதைப் பேரினவாத அரசு பயன்படுத்தியதும் உண்டு. இதை எந்தவிதத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாதுதான். ஆனால் இதைக் குற்றமாகக் காட்ட முனைவதே சுத்த அபத்தம். இதைக் குற்றம் சாட்டும் முன்பு முஸ்லீம் மக்கள் மேல் நடத்தும் தொடர் அடக்குமுறையைக் கண்டிக்கவும், அதைக் களையவும் தார்மீகப் பலம் எமக்கு வேண்டும்.

இயக்கங்கள் ஆயுதம் ஏந்தும் முன்பு தமிழ் - முஸ்லீம் மக்களின் ஐக்கியம், ஊர்களில் எப்போதும் மிகவும் நெருக்கமானதாகவே இருந்தன. இதைக் குலைத்தவர்கள் ஆயுதம் ஏந்திய அராஜகக் குழுகள் தான். சனாமி ஏற்படுத்திய ஐக்கியத்தைக் குலைப்பது, முஸ்லீம் மக்கள் மேல் அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் தமிழர் சார்பு பொதுக்கட்டமைப்பு தான். இன்று பொதுக் கட்டமைப்பு, ஏற்படுத்த போக்கும் எதிர்வினைவுகள் மிக அகண்டதாகவே இருக்கும். அதைப் பின்னால் பார்ப்போம்.

புலிகளின் மற்றொரு வாதம், முஸ்லீம்கள் வெறுமனே மதச் சிறுபான்மையினரே. அப்படியாயின் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் முஸ்லீம் காங்கிரசுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் தான் என்ன? அது மத ஒப்பந்தமா? தமது சொந்தத் தலைவரையே திரிக்க முனையும் முஸ்லீம் விரோத உணர்வுகள்! செல்வநாயகம், அமிர்தலிங்கம் என அனைத்துத் தமிழ்த் தலைமைகளும் திருகோணமலை மாநாடு முதல் வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம் வரை எங்கிலும் முஸ்லீம் மக்களை மதச் சிறுபான்மையினர் எனக் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களைச் சிறுபான்மை தேசிய இனமாகவே ஒத்துக் கொண்டவர்கள். 1915-இல் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக சிங்கள இனக் காதையர்கள் நடத்திய இனக்கலவரத்தின் போது கூட, தமிழ்த் தலைமைகள் முஸ்லீம் மக்களைச் சிறுபான்மை இனமாகக் கருதி முஸ்லீம்களுக்கு எதிராகச் சிங்கள இனவெறியர்களுடன் கூடிநின்றனரே ஒழிய சிறுபான்மை மதம் என்ற அடிப்படையில் அல்ல. ஏன் காலனித்துவவாதிகள் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகக் கையாண்ட பல தொடர் நடவடிக்கைகளின் போதும் கூட, அந்த நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான

தாக இருக்கவில்லை. ஏனெனின் தமிழ் மக்களை அவர்கள் முஸ்லீ மாகக் கருதவில்லை. காலங்காலமாக முஸ்லீம் மக்களின் தனித் தன்மை, இயல்பாகவே பெரும்பான்மை பிரிவினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. இன்று வசதிக்கு ஏற்ப திரித்துப் புரட்டுவது சுத்த அபத்தம்.

முஸ்லீம் மக்கள் எங்கே போராடியுள்ளனர் என்று புலிகள் கேட்கின்றனர். போராட்டமல் உரிமையைக் கோர முடியாது என்கின்ற புலிவாதமே நகைப்புக்குரியது. புலிதர்ப்பு போராட்டம் என்று கருதும் வரையறைதான் என்ன? குண்டுகள் எறிவது, துப்பாக்கியால் சுடுவது, மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களைச் சுட்டு அழிப்பது, இதைவிட்டால் எதையும் போராட்டமாகப் புலிகள் அங்கீகரித்தது கிடையாது. இதற்கு வெளியில் புலிகள் நடத்தும் சில நடவடிக்கைகளைக் கூட போராட்டமாகக் கருதுவதில்லை. இதனால் தான் முஸ்லீம் மக்களின் அன்றாட போராட்டத்தைக் கூட மறுக்கின்றனர். இதைப் புலிப் பினாமியும், தமிழ்க் கூட்டமைப்பு எம்.பி.யும், அரசியல் ரவுடியுமான ரவிராஜசை விட வேறு யாரும் அழகாகக் கூறமுடியாது. அவர் யுத்த நிறுத்தம் தொடங்கிய காலத்தில் தனது கைக்கூலித்தனத்தை நியாயப்படுத்த “புலிகள் இன்னமும் ஆயுதம் தாங்கியிருக்கும் ஒரு ஆயுதக் குழு... இப்போதுதான் அவர்கள் ஜனநாயக வழிக்கு வரமுயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்...” என்றார். இந்த ஜனநாயக வழிக்கும் அவர்கள் எப்படி வரவில்லையோ, அப்படியே மற்றைய போராட்டங்களைக் கூட ஏற்றுக் கொண்டதும் கிடையாது. இப்படி உள்ளவர்களின் கண்ணோட்டமே, முஸ்லீம் மக்கள் போராடவில்லை என்று கூறுகின்றது. அவர்களைப் போல் இயங்கவில்லை என்பதையே இது குறிக்கின்றது. இந்த அராஜக வழி மக்களுக்கான போராட்டமல்ல. புலிகள் போராட்டமாகக் கருதுவதுபோல், இன்னுமொரு அல்கொய்தா இயக்கம் புலிகளுக்குச் சமாந்தரமாக இலங்கையில் தேவையற்றது. ஆனால் அதை உருவாக்கியே தீருவோம் என்று புலிகள் தமது சொந்த பாசிசம் மூலம் கங்கணம் கட்டி நிற்பது வேறு.

புலிகள் அவதூறாகத் தூற்றுவது போல், முஸ்லீம்கள் போராடவில்லை என்பது தவறு. புலிகளில் பல முஸ்லீம் இளைஞர்கள் இணைந்து போராடியவர்கள் மட்டுமின்றி, உங்கள் மாவீரர் பட்டியலிலும் அவர்கள் பெயர்கள் கூட உள்ளன. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் முஸ்லீம் மக்கள் மேல் நீங்கள் தாக்குதலைத் தொடங்கும் முன்பு, உங்கள் அமைப்பில் இணைந்து இருந்த சகல முஸ்லீம் போராளிகளையும் கொன்ற தேசிய மனநோயை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?

முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான தமிழ் - சிங்கள தரப்பின் தொடர் படுகொலை மற்றும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அவர்களின் போராட்டம், தொடர்ச்சியான அவர்களின் நிகழ்ச்சி நிரலாகவே உள்ளது. இன்று பொதுக்கட்டமைப்புக்கு எதிரான அவர்களின் போராட்டம் கூட, அவர்களின் தனித்துவமான ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டம் தான். நான் முன்பு எழுதிய கட்டுரைகள் இதை விரிவாக மேலும் ஆராய்கின்றது.

1. முஸ்லீம் மக்கள் மீதான வன்முறையும், அதற்கு எதிரான போராட்டமும்
2. முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறையின் அடிப்படை வரியாகும்.
3. முஸ்லீம் காங்கிரசுக்குள் நடந்த அதிகாரப் போட்டி

சுனாமியின் பெயரில் உருவான பொதுக் கட்டமைப்பின் உள்ளடக்க விதிகள் மனித இனத்துக்கு எதிராகவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது முஸ்லீம் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்களுக்குக் கூட எதிரானதுதான். மறுபக்கத்தில் சிங்கள இனவெறிக் கூட்டம், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவே கூக்குரலிடுகின்றது. எங்கும் மக்களின் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட வக்கிரமே அரங்கேறுகின்றது. ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆதரவுடன் பேரினவாத அரசும், குறுந்தேசியப் புலிகளும் இணைந்து உருவாக்கிய இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பு, ஒட்டுமொத்த மனித இனத்துக்கு எதிராகவே உள்ளது. இது பேரினவாத எதிர்ப்பில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டது.

1. பாதிக்கப்பட்ட மக்களினமும், அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களினமும் பங்களிப்புகள் எதுவுமின்றி இவை மேல் இருந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது மக்களின் மேல் பலாத்காரமாகவே திணிக்கப்படுகின்றது.

2. இது ஏகாதிபத்தியத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அரசியல் பொருளாதார உள்ளடக்கத்தில், அன்னிய நிதியில் அன்னியரின் நேரடிக்கண்காணிப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

3. சுனாமியால் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களுக்குத் துரோகம் இழைக்கும் வகையில் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

4. சுனாமி ஏற்படுத்திய இன ஐக்கியத்தைச் சிதைத்து, இனக்குரோதத்தை ஆழமாக்கும் வகையில், ஜனநாயக மரபுகளைக் காலில் போட்டு மிதித்தே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

5. இது ஜனநாயகம், ஜனநாயக மத்தியத்துவம் என்ற உயிரோட்டமான சமூக உள்ளடக்கத்தை நிராகரித்து, சர்வாதிகாரக் கட்டமைப்பை மேல் இருந்து சமூகம் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வாய்ப்பு பேசாது, கைகட்டி நிற்க கோருகின்றது. இதையே ஏகாதிபத்தியம் விரும்பும் வகையில், தனது சொந்த மத்தியஸ்தம் ஊடாக உருவாக்கியுள்ளது.

6. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனையை வில்லங்கமாகவே தேசிய இனப்பிரச்சனைக்குள் புகுத்தியதன் மூலம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மேல் இன வக்கிரங்களைப் புகுத்தியுள்ளது. இது பாதிக்கப்பட்ட மக்களை எதிரெதிராக நிறுத்தியுள்ளது. சுனாமி ஏற்படுத்திய ஐக்கியத்தை யார் விரும்பவில்லையோ, அவர்களின் விருப்பத்தை இந்த ஒப்பந்தம் பூர்த்தி செய்துள்ளது.

இதே நேரம் இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பு மூலம் அதிக இலாபத்தைப் பெறப் போவது யார்? நிச்சயமாக மக்கள் அல்ல.

1. ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையை அடிமைப்படுத்தும் போக்கில், இலங்கையின் மறுகாலனியாக்கத்தை உறுதி செய்துள்ளது.

2. பேரினவாதச் சிங்கள அரசு பிரித்தாளும் தந்திரத்துக்கு ஏற்ப, இனமோதலைச் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு இடையில் தள்ளிவிட்டுள்ளது. இந்தத் தெரிவைப் புலிகளின் மக்கள் விரோதத் தன்மை மீது, திட்டமிட்ட வகையில் புலிகளின் குறுந்தேசிய நடைமுறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

3. புலிகள் ஒருதலைப்பட்சமாக முஸ்லீம் மக்களின் பாதிப்பை அதிகபட்சம் சுரண்டும் ஒரு நிலையைக் கொண்டு, இது தன்னகத்தே சிறுபான்மை இனங்கள் மேலான இன வெறுப்பை ஆழமாக்கியுள்ளது.

4. புலிகள் இந்தச் சுனாமி மூலம் சுனாமி நிதியையும், எதிர்கால வளங்களையும் சூறையாடி மிகப் பெரிய நிதியாதாரங்களைக் கைப்பற்றுவதே இந்த ஒப்பந்தத்தின் சாரமாகும்.

5. இந்த ஒப்பந்தம் கிழக்கில் மற்றொரு அரசியல் பிளவை மேலும் ஆழமாக்கியுள்ளது. கருணா தரப்பு ஏற்படுத்திய பிளவு போல், இதுவும் மற்றொரு ஆழமான பிளவுதான்.

6. பொதுக்கட்டமைப்பு கருணா தரப்பினுடைய தாக்குதலின் அளவையும், செல்வாக்கையும் அதிகரிக்க வைக்கும். கருணா தனது இருப்புக்கான போராட்டத்தைக் கூர்மையாக்கவே இது மறைமுகமாக அறைகூவுகின்றது. அத்துடன் புலிகளின் மனித விரோத நடவடிக்கைகள், இதற்கு உதவும் வகையில் அமையும். கிழக்கிற்கு இயல்பாகவே ஏற்படும் புறக்கணிப்பு, இதை நிச்சயமாக உருவாக்கியே தீரும். இந்த வகையில் பிராந்திய தலைமையகங்கள் கிளிநொச்சியில் அமைந்து இருப்பது இதற்கு சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

7. முஸ்லீம் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி, புலிக்கு எதிரான உணர்வாக மேலும் வலுப்பெறுகின்றது. இதைக் கருணா தரப்பு தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க முடியாது. இதையே ஜே.வி.பி.யும் கூட பயன்படுத்தும். கருணா தரப்பு முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் புலிக்கு எதிரான ஆயுதம் ஏந்திய குழுக்களை உருவாக்கும் நிலைமைகள், தவிர்க்க முடியாத நிகழ்ச்சி நிரலாகவே உள்ளது. அத்துடன் அல்கொய்தா போன்ற இயக்கங்களின் வரவிற் குக்கூட இது வழிவகுக்கும்.

இப்படி பொதுக் கட்டமைப்பு தன்னை அலங்காரப்படுத்தி அலங்கோலமாக வெளிவந்துள்ளது. இதில் முஸ்லீம் மக்களின் மேல் சவாரிவிடும் ஒரு பேரினவாதக் கூட்டுக்கே புலிகளும் விரும்பி இணங்கிப் போயுள்ளனர். இதையே 1915-ஆம் ஆண்டு முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான இனக்கலவரத்தின் போது எதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் செய்தனரோ அதுவே இன்று மீண்டும் அரங்கேறியுள்ளது. அன்று 86 முஸ்லீம் வழிபாட்டுத் தலங்கள் சேதமாகின. 4075 முஸ்லீம் கடைகள் சூறையாடப்பட்டன அல்லது எரியூட்டப்பட்டன. 35 முஸ்லீம் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 198 பேர் படுகாயங்களுக்கு உள்ளானார்கள். 4 பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். 17 கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அப்போது பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் குரல்கொடுக்க வேண்டிய தமிழ்த் தலைமை, சிங்கள இனவாதிகளுடன் கூடி நின்றது. சேர் பொன் இராமநாதன் சிங்கள இனவாதிகளுக்காக லண்டனில் வழக்காடி முஸ்லீம் மக்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்கு எதிராக இருந்தார். அதே வரலாற்று தொடர்ச்சியே மீண்டும் இன்று பொதுக்கட்டமைப்பின் ஊடாக அரங்கேறியுள்ளது.

உண்மையில் சனாமி பாதிப்பை இதைவிட இலகுவான வழிகளில் தீர்த்து இருக்க முடியும். பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் நிவாரணத்தை அந்தந்த அரசாங்க அதிபர் ஊடாக இலகுவாக செய்து

இருக்க முடியும் அல்லது அந்தந்த இனங்களின் தலைவர்களைக் கொண்டு இலகுவாகவே இதை நிவர்த்தி செய்திருக்க முடியும்.

உண்மையில் இதை நிராகரித்த அரசு, தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகப் பேரினவாதிகள் எப்படி பேரினவாதத்தை நடைமுறைப்படுத்தி தமிழ் மக்களைத் திட்டமிட்டு ஒடுக்கினரோ, அதையே முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகத் தமிழ்த் தரப்பைச் செய்யக் கோரும் வகையில் திட்டமிட்ட நகர்வு ஒன்றை ஏகாதிபத்திய ஆலோசனையுடன் செய்துள்ளனர். முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டப் புலிகளின் தொடர் வன்முறைகள் ஒடுக்குமுறைகள் தொடரும் ஒரு நிலையில் முஸ்லீம் மக்கள் மேலான அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் வகையில் பொதுக்கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லீம் மக்களை இழிவுபடுத்தக் கூடிய வகையில் இதன் உள்ளடக்கம் மிக மோசமானதாகவே உள்ளது.

10 பேர் கொண்ட உறுப்பினரில் மூன்று பேர் மட்டுமே முஸ்லீம்கள் புலிகளின் உறுப்பினர்கள் 5 பேர். இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால், புலிகளின் சார்பான 5 உறுப்பினர்களின் முடிவுகளை மாற்றம் செய்ய முடியாத ஒரு பெரும்பான்மையைத் தக்கவைத்துள்ளது. இதை மாற்ற முடியாது. இங்கு பேச்சு வார்த்தையின் பின்னால், மூன்று முஸ்லீம் தரப்பு உறுப்பினர்களைப் புலிகள் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக அரசுதான் தனது தரப்பில் இருந்து விட்டுக் கொடுத்துள்ளது. இதுவே இதில் முக்கியமான ஒரு மனிதவிரோத உள்ளடக்கமாகும்.

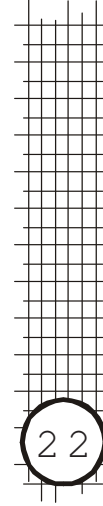
இரண்டாவது இந்தப் பிராந்தியக் கமிட்டிகள் செயல்படும் இடம் கிளிநொச்சியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது புலிகளின் நிபந்தனையும் கூட. இது தமது சர்வாதிகார உருட்டல் மிரட்டலுக்கும், கவனிப்புக்கும் உள்ளடக்கக் கூடிய ஒரு திட்டமிட்ட சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிராந்திய கமிட்டிகள் குறித்த பிரதேசத்தில் அமைவதைக் கூட புலிகள் மறுத்து நின்ற, ஒரு மனிதவிரோதத் தன்மையையே இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மூன்றாவது தலைமைக் கமிட்டி வீட்டோ அதிகாரத்தைக் கொண்ட போதும், அதன் செயல்பாடு என்பது திட்டவாட்டமாகவே புலிகளின் நிபந்தனையை உட்பட்டதே. வீட்டோ அதிகாரம் 14 நாட்களில் தீர்க்கப்படாதவிடத்து, இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பே செயல் இழந்துவிடும். இது 14 நாள் அவகாசம் புலிக்குச் சார்பானதே. உதார

ணமாக தமது உறுப்பினரின் பாதுகாப்பு விடையத்தில் எப்படி புலிகள் 14 நாள் கொடுத்துள்ளனரோ, அதேபோன்றதே இதுவும். 14 நாள் அவகாசத்தில் முஸ்லீம் தரப்பு இணங்கா விட்டால், இதைக் குழப்பிய குற்றத்துக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டிய சூழலை உருவாக்கி, அவதூறு பூசுவதற்கான ஒரு நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுத்து அனைத்தையும் புலிசார்பாகச் சரிக்கட்ட முடியும். இதையே பொதுக்கட்டமைப்பின் உள்ளடக்கம் காட்டுகின்றது.

உண்மையில் முஸ்லீம் மக்களுக்குத் தமிழர் தரப்பால் இழைக்கப்பட்டுள்ள அவமானம், மீண்டும் மீண்டும் வரலாற்றில் தொடருகின்றது. இந்த உண்மையைத் தமிழராகிய நாம் ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டிய தமிழ்த் தரப்பின் கடமையாக உள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் முதுகுகளில் சவாரி செய்ய தமிழர்கள் ஆசைப்படுவதே வெட்கக் கேடானது.

இலங்கை மக்களின் சுபீட்சத்துக்கு எப்படி மலையக மக்கள் தமது முதுகை வளைத்து உழைத்துத் தம்மைப் பலியிட்டார்களோ, அதே நிலையை ஒத்தது இது. தமிழ் மக்களின் சுபீட்சம் முஸ்லீம் மக்களின் சிதைவில் இருந்துதான் என்பது, எம் கண்முன்னான சமகாலக் காட்சியாகவே விரிந்து கிடக்கின்றது. இந்த ஜனநாயக விரோதத்தை யாரும் அங்கீகரிக்கவும், அதற்கு இணங்கிப் போகவும் முடியாது. இந்த மனித விரோதக் கொடூரத்தை, பேரினவாதத்தின் வக்கிரங்களுக்குள் மூடி மறைத்துவிடவும் முடியாது. முஸ்லீம் மக்கள் மேல் சூறையாடும் அதிகாரத்தை, தமிழராகிய எமக்கும் அவர்கள் தந்துவிடவில்லை. இந்த உண்மையை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டால், தமிழராகிய நாம் இழைக்கும் கொடூரக் குற்றத்தை, நாம் எமது இனத்தின் சார்பாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இந்தக் குற்றத்துக்கு நாம் ஆளாகாது இருக்கவும், முஸ்லீம் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்து போராடவும் முடியும்.

புலிகளின் தேனிலவே பேரினவாதத்தின் வெற்றியாகவுள்ளது

கடந்த மூன்றரை வருடங்களாக நடந்த யுத்தநிறுத்தம் எதைச் சாதித்துள்ளது? இந்தக் கேள்வி மிகச் சிக்கலுக்குரிய பல விடையங்களை உள்ளடக்கியது. ஆனால் பொதுவாக இது பேரினவாதத்தின் வெற்றியாக இருப்பதை யாரும் நிராகரிக்க முடியாது. புலிகளின் தேனிலவே பேரினவாதத்தின் வெற்றியாகவுள்ளது. அடிப்படையில் நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும் இருக்காத எல்லா நிலையிலும் எது நடக்குமோ அதுவே நடந்துள்ளது. தமிழ் மக்களின் தலைவிதியை இந்தளவுக்கு யாரும் பலாத்காரமாகக் கையிலெடுத்து, அதைச் சிதைத்தது கிடையாது.

கடந்த மூன்றரை வருடமாகத் தமிழ் மக்களுக்காகப் புலிகள் என்ன செய்தனர் என்று கேட்டால் யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. இந்த நிலையில் பேரினவாதத்தின் வெற்றி தான் எங்கும் எதிலும் பிரதிபலித்தது. இது எடுத்த எடுப்பில் இலகுவாகவே நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. இதற்கு ஒரேயொரு விடையத்தை மட்டும் ஆராய்ந்தாலே போதுமானது. அதாவது யுத்தமற்ற அமைதியும், நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளும் என்று நீடித்த ஒரு நிலையிலும் கூட, பேரினவாதம் தனது சொந்தக் கொள்கையை எந்த இடத்திலும் மாற்றிவிடவில்லை. அதாவது இலங்கையின் பேரினவாதக் கட்சிகள் எவையும், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தங்கள் தரப்பு தீர்வு என்ன என்பதை எங்கும் முன்வைக்கவில்லை. இது எதைக் காட்டு

கின்றது. பேரினவாதத்தின் வெற்றியைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இது பேரினவாதத்தின் வெற்றிக்கு ஒரு சிறப்பான எடுத்துக் காட்டாகும். புலிகளின் பேச்சுவார்த்தைகள் கூட இதை உருவாக்கவில்லை.

பல நூற்றுக்கணக்கான அறிக்கைகள், பல நூறு உரைகள் முதல் பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் வரை அனைத்தும் எதையும் சாதிக்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ள எந்தப் பேரினவாதக் கட்சியும் முன்வரவில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழ் மக்களுக்கும் கூட, தமது தரப்பு பிரச்சனை என்னவென்று தெரியாது இருக்கின்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை என்னவென்று உங்களை நீங்களே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முனையும் போது, இந்த உண்மை பளிச்சென்று உங்களுக்குத் தெரியவரும். அத்துடன் கடந்த மூன்று வருடத்துக்கு மேலாக என்னதான் நடந்தது என்று எம்மை நாம் கேட்டால், எதுவும் எமக்கு தெரியாத நிலையில் நாம் உள்ளோம். தமிழ் மக்களின் ஏகபிரதிநிதிகளாக கூறிக் கொள்ளும் புலிகளும், இதைத் தமிழ் மக்களுக்குச் சொல்லவில்லை. உண்மையில் நீடித்த பல சுற்று பேச்சுவார்த்தைகள் ஒரு தேனிலவாக மட்டும் இருப்பதை யாரும் எளிதில் மறுத்துவிட முடியாது.

உண்மையில் நீடித்த அமைதியின் ஊடாகப் பேரினவாதிகள் புலிகளைப் பலவீனப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் என்றுமில்லாத வகையில், புலிகளின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கைக் கொண்டே ஆழமான பிளவை உருவாக்கியுள்ளனர். சாதாரண மக்கள் ஆழமான புலி விரோத உணர்வுள்ளவராக மாறியுள்ளனர். மக்களிடையே மெளனிக்கும் அமைதிக்குள், கொந்தளிர்கின்ற உணர்வு மேலோங்கியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் தேசிய உணர்வு சார்ந்த கண்ணோட்டத்தைத் தகர்த்துள்ளனர். அத்துடன் புலிகளுக்குள் நடந்த மிகப் பெரிய பிளவு பிரதேசப் பிளவாகி, புலிகளால் சரி செய்ய முடியாத வகையில் தொடர்ந்து அகலமாகி வருகின்றது.

எங்கும் எதிலும் தமிழ் மக்களுக்கும் புலிக்கும் இடையிலான சமூகப் பிளவை ஆழமாக்கியுள்ளனர். உதாரணமாகப் புலம் பெயர் தமிழர்கள் சுனாமிக்குப் புலிகளிடம் கொடுத்த நிதிக்கு நடந்த கதியைப் பார்த்து, புலம் பெயர் சமூகத்தின் கணிசமான பகுதியினர் புலிக்கு எதிராக மாறியுள்ளனர். இப்படி பல நூறு சம்பவங்கள். உண்மையில் பேரினவாதம் புலிகளைப் புரிந்து கொண்டு, தமிழ் மக்கள் புலிகளைச் சொந்த அனுபவத்தின் ஊடாக புரிய வைத்து வெறுக்க

வைத்துள்ளனர். இது பேரினவாதத்தின் மிகப் பெரிய சாதனை. இந்தச் சொந்தத் தற்கொலைப் பாதையைத் தெரிவு செய்ததே, புலிகளின் கொள்கைதான். உண்மையில் புலிகளின் மக்கள் விரோதக் கொள்கையைத் தான், பேரினவாதம் தனக்குச் சார்பாக மாற்றியமைத்தது.

இந்த நிலையில் ஒரு யுத்தத்தை நோக்கிய புலிகளின் வலிந்த அறைகூவல்கள் தொடர்ச்சியாக விடப்படுகின்றன. அமைதிக்குப் பிந்திய நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பத்துக் கட்டுரைகளைக் கடந்த மூன்று வருடத்தில் எழுதியிருந்தேன். இரண்டு நூல்களைக் கூட இதனடிப்படையில் வெளியிட்டு இருந்தேன். நாம் எதிர்வு கூறியபடி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இந்த அமைதி இருப்பதை மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மீண்டும் ஒரு அரசியல் தவறாகவே யுத்தத்தை நோக்கிய அறைகூவலைப் புலிகள் விடுகின்றனர். மூன்றரை வருடங்களாக எதையும் மக்களுக்குக் காக்க சாதிக்காத புலிகள், யுத்தத்தின் மூலம் கூட எதையும் மீண்டும் மக்களுக்கு பெற்றுத் தரப் போவதில்லை. இதுதான் எதார்த்தம். அமைதி மக்களை ஒருவகையில் துன்புறுத்தியது என்றால், யுத்தம் மற்றொரு வகையில் துன்புறுத்த விரும்புகின்றது. இதுவே இன்றைய யுத்த கோசங்களின் உள்ளடக்கமாகும்.

புலிகள் யுத்தத்தை நோக்கி முன்வைக்கும் காரணங்களைத் தாண்டி, முன் கூட்டியே புலித் தலைவர்கள் யுத்த அறைகூவல்களை விடுத்து வந்தனர் என்பது மற்றொரு பக்க உண்மையாகும். பேச்சுவார்த்தைகளின் தொடர் தவறுகளே, புலிகளைச் சிதைக்கத் தொடங்கியது. இதனால் யுத்தத்துக்குச் சென்றால்தான் தப்பிப் பிழைக்க முடியும் என்பது புலித் தலைவர்களின் நிலையாகும். அதை மூடிமறைத்த படி உளறிக் கொட்டும் காரணங்களை முன்வைத்தபடி, யுத்த அறைகூவலை விடுகின்றனர்.

பேரினவாதம் தமிழ் மக்களுக்கு எதையும் தராது என்ற உண்மையைக் கூட தமிழ் மக்களிடம் சொல்ல முடியாத நிலைக்கு புலித்தலைவர்களின் அரசியல் வங்குரோத்து, அற்பத்தனமான சில கோரிக்கைகளுக்குள் முடங்கி நின்றது. திடீரென்று யுத்தத்தை நோக்கி நகர முனைகின்றனர். இதைப் புலிகளின் முக்கிய தளபதியான பொட்டம்மன் அண்மைய தனது உரையில் இராணுவம் மீதான குற்றச்சாட்டாக முன்வைக்கின்றார். அதை அவர் “சிங்கள அரசாங்கம் போரைத் தொடங்கும் பழியை எமது தலையில் போடும் வகையில் காரியங்களை ஆற்றி வருகிறது. சிறிலங்காப் படையினர் நேரடியாகவே ஈடுபட்டு காய்களை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும்

எங்களைச் சீண்டி யுத்தத்துக்கான அறிவித்தலை நாங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் அவர்கள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுதான் நேரடியாகச் சொல்லக்கூடியது” என்று கூறுவதன் மூலம், யுத்தத்தை அரசு தொடங்க மறுப்பதைப் பொட்டம்மன் ஒத்துக் கொள்கின்றார். மறுபக்கத்தில் யுத்தத்தை நோக்கி புலிகளின் முன்முயற்சியை பொட்டம்மனே விளக்குகின்றார். அதை அவர் “யுத்தம் எந்த வேளையிலும் எந்தக் கணத்திலும் வெடிப்பதற்கான நிகழ்வு நடக்கக் கூடும். அந்த வகையில் எம்மை இராணுவ ரீதியில் பலப்படுத்தி உண்மையான பலத்தை நாங்கள் எமது செயலாற்றலின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் அந்த நாளுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியதே இன்று நாம் செய்ய வேண்டியது” என்கின்றனர். யுத்தத்துக்கான வழிகள் தேடப்படுகின்றன அல்லது அவை உருவாக்கப்படுகின்றன. அந்த நாளுக்காகக் காத்திருக்கின்றனர். இதுவே புலிகளின் யுத்த வழியாக உள்ளது. தமிழ் மக்களின் உணர்வு யுத்தத்துக்கு எதிராக உள்ள நிலையில் புலிகள் யுத்தத்துக்குச் செல்லும் நிலையில் உள்ளனர். இதனால் தான் உடன் போரைத் தொடங்குங்கள் என்று பல பினாமிகளின் பெயர்களில் புலிகளே தொடர் அறிக்கை விடுக்கின்றனர்.

பேரினவாதத்தின் மிக நுட்பமான செயல்திறம்மிக்க நடத்தைகள் அனைத்தும், புலிகளின் பலவீனங்கள் மீதுதான் மீண்டும் மீண்டும் கட்டப்படுகின்றது. பேரினவாதம் முரண்பட்ட பல கட்சிகளாக இருந்த போதும், அதை ஒருமுகப்படுத்துவதில் ஒன்றுக்கு ஒன்று உதவுகின்றன. புலிகள் பேரினவாதிகளை எதிர்கொள்ள தமது குறுகிய வட்டத்தில் குறுகிய சிந்தனையில் அணுகி, பேரினவாதச் சேற்றில் புதைந்து போகின்றனர். இதில் இருந்து மீள்வதாயின் மாற்றுவழிகளே அவசியமானது. அதைவிடுத்து யுத்தத்தை நோக்கி செல்ல முனைவது, சர்வதேச தலையீட்டுக்கான மிகவும் ஆபத்தான நிலைக்கு நாட்டை இட்டுச் செல்வதாகும். அத்துடன் யுத்தம் மாற்றுத் தீர்வல்ல. யுத்தம் மூலம் எதைத்தான் தமிழ் மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க போகின்றார்கள்? அமைதி சமாதானம் போல் யுத்தமும் கூட மக்களுக்கு எதையும் பெற்றுத் தராது.

இந்த நிலையில் புலிகள் யுத்தத்தைத் தாமாகவே தேர்ந்து எடுத்தால், இதனால் என்னதான் நிகழும் என்ற கேள்வியை எழுப்பினால், தமிழ் மக்களின் அழிவைத் தவிர எதையும் சுட்டிக் காட்ட யாராலும் முடியாது. இன்று யுத்தம் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தீர்வாக அமையுமா? அல்லது இன்று தொடரும் அமைதி தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தீர்வாக அமையுமா? என்றால், இரண்டுமே தமிழ் மக்களுக்கு இன்று எதிராகவே உள்ளது. இதில் யுத்தம் மிகப் பெரிய அழிவையும், மரண

அவலங்களையும் மக்களுக்குப் பரிசளிக்கும். ஆனால் முடிவில் எதைச் சாதிக்கப் போகின்றார்கள் என்றால் எதுவுமில்லை.

மறுபடியும் புலிகள் ஆரம்பிக்க முனையும் யுத்தம், முன்னைய காலங்களையிட மிக மோசமான சர்வதேச எதிர்ப்புக்குள்ளாகி விடுவதை யாரும் எவரும் தடுக்க முடியாது. ஏன் யுத்தம் மூலம் தமிழீழத்தைப் பிடித்து விடுவதாகச் சொன்னால், அதை அங்கீகரிக்க ஏகாதிபத்தியங்கள் ஒருநாளுமே முனையாது. அதற்குரிய எந்தச் சூழலையும் புலிகள் உருவாக்கவில்லை. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வெளியில் தனித்து நிற்க முடியாத வகையில், தேசியப் பொருளாதாரத்தை அழித்து நாசமாக்கி விட்டனர். அன்னிய உதவி இன்றி நாட்டை மீள கட்டமுடியாது என்பது, புலித் தேசியமாக உள்ள நிலையில், யுத்தம் மூலம் நாட்டைப் பிடித்து என்ன செய்வது, யாரிடமாவது ஒரு பதில் உள்ளதா?

முதலில் புலிகள் தொடங்கிய பேச்சு வார்த்தையின் அரசியல் உள்ளடக்கம் முற்றாகவே தவறானது. இலங்கை பேரினவாதத்தின் போக்கை மதிப்பிடத் தவறியதன் மொத்த விளைவே இது. எல்லாவற்றையும் குண்டுகளால் சரி செய்ய முடியும் என்ற புலிகளின் நம்பிக்கை, பேச்சு வார்த்தையையே பேரினவாதத்துக்கு சார்பாக வழிநடத்திச் சென்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைப் புலிகள் புரிந்து கொண்ட விதமே முற்றாகத் தவறானது. எப்போதும் தாம் மட்டுமே உலகம் என்று சிந்திக்கும் போக்கு, மொத்த போராட்டத்தையும் முட்டுச் சந்தியில் கொண்டு வந்து நிறுத்தி மோதவிடுகின்றது.

புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஊடாகச் செய்ய நினைத்ததெல்லாம், தமது சொந்தப் பொருளாதார நலனை மேம்படுத்துவதே ஒரே குறிக்கோளாக இருந்தது. இதனடிப்படையில் தான் பேச்சு வார்த்தை நகர்த்தப்பட்டது. கோரிக்கைகள் முன் மொழியப்பட்டது. இதன் போது நடைமுறை சார்ந்து சில கோரிக்கைகளை இணைத்துக் கொண்டனர். இவை அனைத்தும் பொருளாதார ரீதியாக, குறிப்பாக தமது சொந்த நலன்களையே புலிகள் அடைய விரும்பினர். இதனால் இயல்பு வாழ்வு பற்றி பேச வேண்டும் என்று, ஒரு நீடித்த உப்புச்சப்பற்ற பேச்சுவார்த்தையை நடத்தினர்.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் உள்ளடக்கம் வெளி தெரியாத வகையில், மர்மமான ஒன்றாக நடத்தப்பட்டதே, தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானதாக அது இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி நிற்கின்றது. அதாவது என்ன பேசினார்கள் என்பது புதிராக உள்ளது. விளைவு

தமிழ் மக்களைக் காட்டிக் கொடுப்பதாக அமைந்தது. இவை அனைத்தும் பேரினவாதத்துக்குச் சாதகமான விடையமாக இருந்தது. இதற்குள் பேரினவாதிகள் பேசிக் கொண்டே இருக்க முடியும். மத்தியஸ்தம் செய்த ஏகாதிபத்தியங்களுக்கோ வாய்ப்பான ஒன்றாக இது மாறியது. இதை ஊக்குவிக்க, அவர்களை மயக்கிப் போட சில பொருளாதார மற்றும் உதவிகளைப் புலிகளுக்கு வழங்கினர். இதன் மூலம் அசகுபிசகாத வகையில் குறி தவறாது புலிகளைக் குறி வைத்து, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தனிமைப்படுத்த முடிந்துள்ளது.

உண்மையில் பேரினவாதிகளினதும் ஏகாதிபத்தியத்தினதும் கூட்டுச் சதிதான் இந்த அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை. இதைப் புலிகளின் சொந்தப் பலவீனங்களையும் அற்பத்தனங்களையும் சரியாக இனம் கண்டு அணுகியதன் மூலம் சாதித்துள்ளனர். ஒரு யுத்தத்தின் மூலம் எதையெல்லாம் சாதிக்க முடியாதோ, அதை அமைதியைக் கொண்டு பேரினவாதம் பெரிய அளவில் சாதித்துள்ளது.

உண்மையில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைப் புலிகளின் போக்கில் அணுக முடியாது. பேச்சு வார்த்தை என்பது தெளிவான வகையில், அரசியல் முடிவுகளை மக்கள் எடுக்கும் வகையில் அமைய வேண்டும். ஒவ்வொரு மக்களும் அதைச் சுயபரிசோதனை செய்யவும், சொந்தப் பகுத்தாய்வுக்கு உள்ளாக்கும் வகையிலும் அமைய வேண்டும். பேச்சு வார்த்தை நியாயமான கோரிக்கையை உள்ளடக்கி, அனைத்து இனமக்களும் தாமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் விடையங்கள் கையாளப்பட வேண்டும். மக்கள் இதைத் தத்தம் அளவில் எப்படி தமது சமூகப் பொருளாதார வாழ்வுக்கு ஏற்றதாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து, முடிவுகளைத் தாமாக எடுக்கும் வகையில் விடையத்தை நகர்த்த வேண்டும்.

இதில் முக்கியமானது இலங்கையில் ஒன்றுபட்ட ஒரு சமூக அமைப்பில் தமிழ் மக்கள் சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்றால் பேரினவாதக் கட்சிகள் தமது தரப்பு தீர்வை மக்கள் மத்தியில் பகிரங்கமாக வைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை நிபந்தனையில் பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடங்க நிர்ப்பந்திப்பது மையமான ஒரு அரசியல் விடையமாகும். இதுதான் எல்லாவற்றையும் விட மிக முதன்மையான ஒரு விடையமாகும். இதைத்தான் பேரினவாதிகள் தவிர்க்கின்றனர். இதைத்தான் புலிகளும் தவிர்க்கின்றனர். என்ன ஒரு ஒற்றுமை.

அரசாங்கமும், அரசுடன் சேர்ந்து இயங்கும் கட்சிகளும் தமது தரப்பு தீர்வைப் பகிரங்கமாக முன்வைக்காத வரை, அனைத்துப்

பேச்சு வார்த்தைகளும் தோல்வியடையும். இதைப் புலிகள் கோர மறுத்தால், பேச்சு வார்த்தை பேரினவாதத்துக்கு வெற்றியாகவே எப்போதும் அமையும். ஒரு பேச்சுவார்த்தைக்கும், அதனடிப்படையிலான தீர்வுகளுக்கும் இதுவே முதற்கட்ட நிபந்தனையாக உள்ளது. அதாவது சேர்ந்து வாழ்வதற்கு மற்றைய தரப்பு என்ன மாற்றை முன் வைக்கின்றது என்பதே, அனைத்தையும் விட முதன்மையானது. இது அடிப்படையில் தான் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட வேண்டும். பேசுவதற்கு என எதையும் பேரினவாதிகள் முன்வைக்காத நிலையில் எதைத்தான் பேச முடியும்? எப்படித்தான் பேச முடியும்? இரகசியமாகச் சொந்தப் பேரங்களைப் பேசுவதன் மூலம், அதை மக்கள் மத்தியில் திணிக்க முடியாது. பேரினவாதிகள் பல பேரினவாத நடவடிக்கைகளைக் கடந்தகாலத்தில் மக்கள் மத்தியில் முன்கூட்டியே முன் வைத்தே அதை அமுல்படுத்தினார்கள். இதனடிப்படையில் இவை போன்றவற்றை அமுல்படுத்தியவர்கள். இன்று பேரினவாதத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்றால், என்ன வகையான தீர்வு மூலம் இதை இல்லாது ஒழிக்க முனைவதாக தமது அரசியல் செயல்பாட்டில் மக்கள் மத்தியில் முன்வைத்து இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் கோர வேண்டும். இது இல்லாத எல்லா நிலையிலும் பேரினவாதத்தைக் காப்பாற்றும் ஒரு தந்திரமாகத்தான் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இதைப் புரிந்து கொள்ள மறுத்து இணங்கிப் போவது பேரினவாதத்துக்குத் துணைபோவது தான். பேரினவாதம் பகிரங்கமாக வைக்கும் தீர்வுகள் மீது தான் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட வேண்டும். இந்தப் பேச்சுவார்த்தை ஊடாகத்தான் இயல்பு வாழ்க்கைக்குரிய அனைத்து சமூக விடையங்களையும் உள்ளடக்கிய விரிந்த பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்த வேண்டும்.

நாம் நன்கு ஊன்றி அவதானித்தால், மூன்றரை வருடங்களைக் கடந்த பின்பும் இலங்கையின் இரண்டு பிரதான கட்சிகள் உட்பட எவையும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்குத் தீர்வை முன்வைக்கவில்லை. இதில் சிவப்புகொடிகள் மூலமும், மார்க்சிய தலைவர்களின் படங்கள் மூலமும், சிவப்பு சேட்டுகள் மூலமும் தம்மைத்தாம் இடதுசாரியாகக் காட்டிக் கொள்ளும், ஜே.வி.பி. என்ற பேரினவாதக் கட்சியும் கூட தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்குத் தனது தரப்பு தீர்வை முன்வைக்கவில்லை. ஆனால் பேச்சு வார்த்தை என்று, அரசியல் வாக்குறுதி ஊடாகப் பேரினவாதிகள் நடத்தும் பேச்சுவார்த்தைக்கு, தமிழர் தரப்பாகத் தமிழ் மக்களைக் காட்டி கொடுத்து புலிகள் பலியாகின்றனர். இந்தப் பாதையை அரசு தேர்ந்து எடுப்பதைவிட, புலிகள் தேர்ந்தெடுத்தது தனது சொந்தத்தற்கொலைக்கே உதவுகின்றது.

புலிகள் நினைத்தது என்ன? அமைதி, பேச்சு வார்த்தைகள் ஊடாக நிதியையும், யுத்தப் பொருளாதாரத்துக்குத் தேவையானவற்றைச் சேர்த்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வழமை போல் களமிறங்கினர். இதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதில் ஐயமே இல்லை. இதில் சுனாமி கூட அவர்களுக்குப் பொற்குவியலை உருவாக்கியது. இப்படி பொத்துக் கொண்டே வந்தது. மக்களின் அவலங்களின் மேல் தான், புலிகளின் சொந்த நலன் சார்ந்த சாதனைகள் இவை. ஆனால் அரசு யுத்தத்தை மீளத் தொடங்க முடியாத வகையில், நீடித்த ஒரு நிலைக்குப் புலிகளை இட்டுச் சென்றனர். இதற்கு இசைவாக ஏகாதிபத்தியங்கள் முக்கிய பங்களித்தனர். புலிகள் விரும்பியவாறு பணம் திரட்ட அனுமதித்தனர். வரி முதல் சொந்த வியாபாரம் வரை செய்ய அனுமதித்தனர். சுனாமி மக்களின் பிணங்களில் மேலாக, மிகப் பெரிய பணக்குவியலைச் சூறையாட வைத்தனர்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வீசியெறியப்பட்டனர். அவர்களின் பெயரால் சூழ்ச்சிமிக்க அரசியல் விபச்சாரமே செய்கின்றனர். இது பொதுவான நிலையென்றபோதும், இதுவே புலிகளின் நிலையும் கூட. நீடித்த அமைதியிலும் இது தாராளமாக புலி சார்பாக அனுமதிக்கப்பட்டது. எவ்வளவு பணத்தை மக்களுக்கு எதிராகச் சூறையாடுகின்றனரோ, அந்தளவுக்குச் சீரழிவு அதன் உட்கட்டமைப்பின் அரசியல் விதியாகும். இது ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் மையமான அரசியல் வழிமுறையாகும். இதன் மூலம் தான் உலகில் பல நாடுகளையே ஏகாதிபத்தியம் திவாலாக்குகின்றது. இது போராட்ட அமைப்புக்கும் விதிவிலக்கின்றி பொருந்தும்.

இதன் மூலம் புலியின் உட்கட்டமைப்பில் போராட்டத்தின் மீதான ஆழமான கடின வாழ்வைத் துறந்தோட வைத்துள்ளது. மாறாகப் பணப் பொருளாதாரம் சார்ந்த வாழ்வு முறைமை போராட்டத்தின் மீதான சமூகப் பிடிப்பையையே தகர்த்துள்ளது. இதில் கருணாவின் பிளவும் அதன் மீதான கடும் ஒருக்குமுறையும், புலிகளின் தொடர் சிதைவை வெளித் தெரியாத வகையில் குமுறுகின்ற ஒன்றாக மாற்றியுள்ளது என்பதும் உண்மையாகும். அமைதி சமாதானம் என்பது ஏகாதிபத்திய ஆடம்பர வாழ்வியல் முறைமையைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வக்கிரமாக்கியுள்ளது. தேவைக்குள்ளான சமூக வாழ்வியல் முறைமை சிதைந்து, ஆடம்பர வாழ்வே வாழ்வாகியுள்ளது. இது புலிகளைக் கூட விட்டுவிடவில்லை. புலிகள் உளவியல் ரீதியாக இதற்கு முற்றாகப் பலியாகியுள்ளனர்.

இதற்கு ஒரு சிறப்பான உதாரணமாக பாலகுமார் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய உரையொன்றின் போது வெளிப்பட்டது. “எமது போராளிகளுள் அநேகமானவர்கள் வயதில் கூடியவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் தமது மன உளைச்சல்களை ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். இங்குள்ளவர்கள் என்றால் சுதந்திரமாக விசில் அடிக்க, பீடிபடிக்க, கள் குடிக்க முடியும். ஆனால், எமது போராளிகள் அப்படிச் செய்ய முடியாது” என்று அவர் கூறினார். இது எதை எமக்குக் காட்டுகின்றது. தலைவர்களின் அரசியல் சிதைவை, அவர்களின் வெப்பிரயத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மக்களின் வாழ்வியல் முறைமையில் இருந்து விலகி நிற்பதைக் காட்டுகின்றது. மாறாகச் சீரழிவு வாழ்வை உன்னதமான வாழ்க்கையாகவும், இன்பமாகவும் காட்டும் உளவியல் சிக்கல்களுக்குள் சிக்கி உள்ளதையும், புலிகளின் அடிமட்டத்தில் இது புகைய வைத்துள்ளது.

இதைப் புலிகள் எதிர்பார்த்து இருக்க முடியாது. ஆனால் அரசும், ஏகாதிபத்தியமும் மிகத் தெளிவாக இதை முன் கூட்டியே உணர்ந்து கொண்டே இதை ஊக்குவித்தனர். அந்த வகையில் காய்களை நகர்த்தினர். புலிகள் குறிப்பாக வெளிநாட்டில் இருந்து வருபவர்கள் ஒரு டொலர் நுழைவு கட்டணத்தைச் செலுத்தி சென்று வரமுடியும் என்று பெரிய விளம்பரத்தைச் செய்தார்கள் புலிகள். இன்று அதை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு, புதிதாக வெளிநாட்டில் இருந்த காலத்துக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு டொலர் கட்டக் கோருகின்ற நிலை தற்செயலானவை அல்ல. இதில் ஒரு டொலரைக் கட்ட முடியாதவர்களாகத் தான், 60,70 சதவிகிதமான புலம்பெயர் தமிழர்கள் உள்ளனர். இதை பற்றிக் கூட அவர்களுக்கு எந்தக் கவலையுமில்லை.

இந்தப் பண அறவீடுகள் அவர்களின் அரசியல் சிதைவையே காட்டுகின்றது. புலிகள் பணம் மீது கொண்ட மோகம், ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார கொள்கையை அப்பட்டமாக ஏற்றுக் கொண்டதும், அது சார்ந்த ஆடம்பர வாழ்வியல் முறைமையும் தான் முக்கிய காரணமாகும். யுத்த நிறுத்தம், அமைதி ஊடாகப் புலிகள் வரி அறிவிட்டமை முதல் பல வழிகளில் பணத் திரட்டலைச் செய்தனர். இது பெரும் பணக்குவியலை வசூலிக்கும் வேட்கையை இயல்பாகவே, வழிகாட்டியது. உண்மையில் புலிகள் இக்காலக் கட்டத்தில் சாதித்தவை தான் என்ன?

1. பணத்தைப் பல வழிகளில் திரட்டிக் கொண்டனர்.

2. தமது படைக்குப் பலாத்காரமாகவே ஆட்களைக் கடத்திச் சென்று திரட்டத் தொடங்கினர்.

3. தமக்கு எதிரானவர்கள் மற்றும் புலனாய்வு தரப்பாக இனம் கண்டவர்களை ஈவிரக்கமின்றி கொன்றனர். இதில் அண்ணளவாக 1000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதில் 400-க்கும் மேற்பட்டவை அரசுக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் சடலங்களாகக் கிடைத்துள்ளன. மற்றவை கடத்தப்பட்டுக் காணாமல் போனவர்களை உள்ளடக்கியது.

இதைத்தாண்டி புலிகள் எதையுமே சாதிக்கவில்லை. இது புலிகளின் சிறப்பான சொந்தத் தேர்வாக இருந்த போதும், அரசின் விருப்பமாகவும் இருந்தது. படுகொலைகள் தொடர்ந்த போது, மிகச் சர்ச்சைக்குரிய படுகொலைகளை, கண்காணிப்பு குழு மூடி மறைக்க, மூன்றாம்தரப்பு ஒன்றைக் கற்பனையில் புனைந்து அதன் மீது குற்றம் சாட்டி, புலிகளின் கொலைகளை ஊக்குவித்தனர்.

உண்மையில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வெட்டவெளியாகப் புலிகளை அம்பலப்படுத்துவதில் அரசும், ஏகாதிபத்தியமும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. புலிகளின் சாதனையாகக் கருதப்பட்டவை அனைத்தும், அவர்களுக்கு எதிராகவே மாறியுள்ளது. இயல்பாகப் போரட்டத்துக்குத் தாமாக முன்வந்து இணைந்த முந்தைய போக்குகள் எல்லாம் சிதைய, கட்டாய ஆள் பிடிப்பு மட்டும்தான் இன்று புலிகளின் ஆட்பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்கின்றது. இதுவும் மக்கள் மத்தியில் புலிகளை அம்பலமாக்குகின்றது. அதேநேரம் உறுதியான ஒரு இராணுவ அணி என்ற உணர்வுபூர்வமான செயல்பாட்டை இது தகர்த்துள்ளது. கட்டாய ஆள் சேர்ப்பின் விளைவுகள் யுத்த முனையில் திடீர் சரணடைவுகளையும், பாரிய பின்னடைவுகளையும் விட்டுச் சென்றுள்ளது.

உண்மையில் அமைதி மற்றும் பேச்சுவார்த்தை ஊடாக அரசியல் ரீதியாகவும், இராணுவ ரீதியாகவும் கூட புலிகளை அரசு பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. புலிகளின் நீடித்த மர்மமான பேச்சுவார்த்தைகள், குறுகிய தமது சொந்த நலன் சார்ந்த இழுத்தடிப்பு ஊடான நீடித்த பேச்சு வார்த்தைக்கு இட்டுச் சென்றது. இதன் மூலம் பேரினவாத அரசுதமிழ் மக்களின் அவலவாழ்வைப் புலிகளைப் பயன்படுத்தியே நிரந்தரமாக்கியுள்ளது. குறிப்பாக சுனாமி மீள் கட்டமைப்புக்

குள் தமது சொந்த நலன் சார்ந்த அரசியலைப் புலிகள் புகுத்தினர். இதை அரசோ, மற்றைய அரசியல் கட்சிகளோ புகுத்தவில்லை. புலிகள் தான் இந்தப் பொதுக்கட்டமைப்பை வலியுறுத்தி இனவாத அரசியலைப் புகுத்தினார்கள். இதன் பின்பாகத்தான் மற்றைய அரசியல் கட்சிகள் அதற்குள் தமது இனவாத அரசியலைப் புகுத்தினார்கள். இதன் மூலம், நடந்தது என்ன?

1. தமிழ் - முஸ்லீம் மக்களின் பிளவை இது ஆழமாக்கியுள்ளது.

2. வடக்கு கிழக்கு பிளவை மேலும் துண்டித்து, தமிழரிடையே வெடிப்பு அகலமாக்கியுள்ளது.

3. இனவாதச் சக்திகளை ஒன்றுபட வைத்து ஒருங்கிணைத்துள்ளது. இனவாதத்துக்கு எதிரான சக்திகளைப் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது.

4. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணங்கள் கிடைக்காத வகையில், ஒரு நீடித்த குழப்பங்களை இது ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சமூகப் போக்கில் இருந்து அன்னியமாக்கியுள்ளது.

5. மக்களை வெறும் பார்வையாளராக்கி, சமூகத்தின் செயலற்ற தன்மையை உருவாக்கியுள்ளது.

இதுவே புலிகள் கோரிப் பெற்ற பொதுக்கட்டமைப்பின் மொத்த விளைவுகள் ஆகும். அரசியல் ரீதியாக இனக்குரோதங்கள் வக்கிரமடைந்துள்ளது. இதைப் புலிகளே வலிந்து தேர்ந்தெடுத்த போதும், பேரினவாதத்துக்கு இவைகள் மிகச் சாதகமான ஒரு அம்சமாகியுள்ளது. புலிகளைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும், மற்றைய சமூகங்களின் மத்தியிலும் இருந்து ஆழமாக அன்னியமாக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை, புலிகள் தாமாகவே தேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டனர். இந்த இடத்தில் பொதுக்கட்டமைப்பு நீதிமன்றத்தின் தடைகளைப் பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சியை, புலிகள் தமது அரசியல் வெற்றி என்கின்றனர். அதாவது இதன் மூலம் பேரினவாதம் தமிழ் மக்களுக்கு எதையும் வழங்காது என்பதை உலகுக்குக் காட்டியுள்ளதால், இது தமது அரசியல் வெற்றி என்கின்றனர். இப்படியும், அப்படியும், எப்படியும் வசதிக்கு ஏற்ப புலிகள் விளக்கும் அரசியல் தான், அவர்களின் மொத்த அரசியல் தோல்விக்கும் காரணமாகும்.

திடீரென ஒரு சுனாமி வந்து தான் புலிகளின் அரசியல் வெற்றியை நிறுவ வேண்டியுள்ளது என்றால், தமது சொந்த அரசியல் பரிதாப நிலையை ஒத்துக் கொள்வதைத் தாண்டி இது வேறு எதையும் விளக்கவில்லை. பேரினவாதம் தமிழ் மக்களுக்கு எதையும் கொடுக்காது என்பதை நிறுவ, ஒரு பொதுக்கட்டமைப்பு தான் தேவைப்பட்டது என்றால், புலிகளின் அரசியல் வங்குரோதத்தைத் தான் இது எடுப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பொதுக்கட்டமைப்பு கையெழுத்திட்டவுடன், புலிகளின் நிலைப்பாடு வேறு ஒன்றாக இருந்தது. இதை மிகப் பெரிய சாதனை என்று வர்ணித்தார்கள் இவர்கள்.

இன்றைய இந்த நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் இந்தப் பேரினவாதச் சமூகக் கட்டமைப்பில் உருவானது தான். இலங்கை நீதிமன்றங்கள் பேரினவாதச் சட்டவரையறைக்கும் உட்பட்டவைதான். உண்மையில் நீதிமன்றங்கள் மக்களுக்குச் சார்பானவையல்ல. இது புலிகளின் நீதிமன்றத்துக்கும் பொருந்தும். நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் சுட்டிக்காட்டிய மிக முக்கியமான விடையம் ஒன்று, பொதுவாக முன் கூட்டியே பலரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகவே இருந்தது. இதை நானும் எனது கட்டுரை ஒன்றில் முன்பே குறிப்பிட்டு இருந்தேன். முஸ்லீம் மக்கள் மேல் தமிழராகிய நாம், அதிகாரத்தை செலுத்த முடியுமா? என்பதில் இதை விரிவாக பார்க்க முடியும்.

யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத வகையில், புலிகள் பொதுக் கட்டமைப்பின் அனைத்துப் பிராந்திய தலைமையகத்தையும் கிளிநொச்சியில் இருக்க வேண்டும் என்று கோரியமை, எந்த வகையில் நேர்மையானது. இனமோதல்களும் பரஸ்பரம் சந்தேகங்களும் உள்ள நிலையில், சுனாமியால் மூன்று சமூகங்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையில் அவர்களைக் கிளிநொச்சி வரக்கோருவது எந்த வகையில் சரியானது? அத்துடன் கிளிநொச்சிக்குச் செல்வதாக இருந்தால் மிகக் கடுமையான ஒரு நெருக்கடிகளுக்கு ஊடாகத்தான் செல்ல வேண்டும். இயல்பாகச் சுதந்திரமாகச் செல்லவே முடியாது. அத்துடன் ஒவ்வொரு பயணத்துக்குமான செலவுகள் முதல் அனைத்தும் வரி என்பது உள்ளிட்ட கடுமையான, நெருக்கடியான ஒரு நிலையில், பொது மக்கள் அதை நெருங்கவே முடியாது. சுனாமியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களும், மக்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மக்களே நெருங்க முடியாத ஒரு மூலையில் நிவாரணம் பற்றி திட்டமிடுவது எப்படி சாத்தியமானது. புலிகளின் குறுகிய நோக்கங்கள் தான் பொதுக் கட்டமைப்பை முதற்கட்டத்தில் சிதைத்துள்ளது. அரசியல் ரீதியான வெற்றி என்பது, ஜனநாயகப்

பூர்வமான கோரிக்கைகள் மீது மட்டும்தான் சாத்தியம். இது இல்லாத எல்லா நிலையிலும் அதை அரசியல் வெற்றி என்பது, விதண்டாவாதமாகவே எஞ்சும்.

இங்கு யுத்தத்தை நோக்கிய புலிகளின் நகர்வுகள், இந்தப் பொதுக் கட்டமைப்பின் தீர்ப்பு மீது முன்வைக்கப்படவில்லை. மாறாகத் தமது சொந்த பாதுகாப்பு என்று காரணத்தைக் கூறி முன்வைக்கப்படுகின்றது. திருகோணமலையில் புலிகள் மேலான தாக்குதலை அடுத்து இந்த யுத்தம் என்ற கோரிக்கை வைக்கப்படவில்லை. மாறாக முன் கூட்டியே புலிகளின் அணிகள் பலர், யுத்தத்துக்குச் செல்லுதல் பற்றிய பல உரைகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். பினாமி அமைப்புகளின் பெயரில் யுத்தம்வேண்டும் என்று அறிக்கைகளை வெளியிட்டு வந்தனர். நிதர்சனம்.காம் முன்கூட்டியே யுத்தம் தரையிலா? கடலிலா? ஆகாயத்திலா? என்ற செய்தியைப் போட்டு யுத்த வெறியை ஊட்டியது. இப்படி பற்பல யுத்த கோசங்கள் மீண்டும் யுத்தத்துக்குச் செல்லுங்கள் என்று பினாமி அமைப்புகள் மூலம் அறைகூவல்கள் விடப்பட்டது.

உண்மையில் புலிகளின் அரசியல் வங்குரோதத்தை இதைக் கோரியது. மூன்றரை வருடங்களாக அரசியல் பேசிய புலிகள், என்ன அரசியலைப் பேசினர் என்பதைக் கூட முன்வைக்க முடியாத முட்டுச் சந்தியில் வந்து நிற்கின்றனர். தமது சொந்த இராணுவமயமாதலைக் கூட தக்கவைக்க முடியாத பாரிய நெருக்கடிக்குள்ளும் சிக்கினர். இதில் இருந்து அணிகளைத் திசை திருப்பவும் தமது சொந்த இராணுவக் கட்டமைப்பைத் தற்காக்கவுமே யுத்தம் ஒரு மாற்றாக அவர்கள் முன் உள்ளது. இந்த வகையில் மட்டும்தான் யுத்தம் புலிகள் முன் ஒரு தீர்வாக உள்ளது. ஆனால் யுத்தம் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையில் எதிர்நிலைப் பாத்திரத்தையே வகிக்கின்றது. மக்கள் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. புலிகளின் யுத்தம் மக்களுக்கு எதையும் தீர்வாக வழங்காது. இதன் எதிர்விளைவைக் கூட புலிகள் சந்திப்பதை எதுவும் தடுத்துவிடாது.

புலிகள் யுத்தத்தைத் தொடங்க முன்வைக்கும் காரணம் தமது உறுப்பினர்களுக்கு இராணுவக் கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசத்தில் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதே. தமக்கு உரிய பாதுகாப்பைத் தரவும் கோருகின்றனர். இதற்கான அரசின் யோசனைகள், புலிகளின் யோசனைகள் என்று சம்பிரதாயபூர்வமான ஒரு வேடிக்கை நிகழ்ச்சியையே உலகுக்குப் பரஸ்பரம் நடத்திக் காட்டுகின்றனர்.

ஆனால் இதன் பின்னுள்ள நிலைமையோ மற்றொன்றாக உள்ளது. உண்மையில் வடக்கு கிழக்கில் கொல்லப்படும் அனைத்து மக்களின் பாதுகாப்பைப் புலிகள் கோரவில்லை. தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் என்று கூறும் புலிகள், கொல்லப்பட்ட அனைத்து மக்களின் பாதுகாப்பை முன்வைக்கவில்லை. மாறாகத் தமது உறுப்பினர்கள் முதல் தமது பினாமிகள் வரையிலானவர்களின் பாதுகாப்பு என்ற ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் இதை முன்வைக்கின்றனர். மற்றவர்கள் கொல்லப்படுவதை இட்டு மகிழ்ச்சியில் திளைக்கும் புலிகள், அக் கொலைக்கும் அவர்களே பொறுப்பாளியாகவும் இருந்தனர், இருக்கின்றனர். மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொலைகள் ஒருபுறம், இராணுவப் புலனாய்வு உறுப்பினர்கள் படுகொலை மறுபுறம். இப்படி மற்றவர்கள் கொல்லப்பட்ட போது, அவர்கள் யுத்தத்துக்குச் செல்ல போவதாகப் புலிகளைப் போல் மிரட்டவில்லை. இது யுத்த நிறுத்தத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் என்பதை இட்டு புலிகள் சிறிதளவில் கூட அக்கறைப்படவில்லை.

இவைதான், தமது உறுப்பினர் மீதான தாக்குதலாக, எதிர்வினையாக மாறியது. புலிகளின் தொடர் கொலைகள் தான், புலிகள் மீதான கொலையாக மாறியது. ஒரு பக்கமாகத் தமக்கு எதிரான கொலைகளைத் தடுக்க கோரும் புலிகள், மறுபக்கம் கொலைகளைச் செய்யும் சுதந்திரத்தைத் தரும்படி கோருகின்றனர். இதற்காகவே தமக்குப் பாதுகாப்பு தரக் கோருகின்றனர்.

அதாவது கொலைகளை ஒரு பக்கமாக நடத்தியபடி, அதைச் செய்வதற்குப் பாதுகாப்பைக் கோருகின்றனர். இதுவே யுத்தநிறுத்தத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளது. புலிகளுக்கு எதிரான தாக்குதல் கருணாவினுடைய பிளவின் பின்பாகவே ஆரம்பமானது. கருணா தரப்பு பிரச்சனை முக்கியமானது. கருணாவின் பிளவையடுத்து, இதில் அரசு தலையிடக் கூடாது என்ற அறிவித்த புலிகள், அவர்களிடம் இருந்து ஆயுதங்களைக் களையும் பொறுப்பையும் தாமே எடுத்துக் கொண்டனர். வன்முறை கொண்ட அழித்தொழிப்பு மூலம் அவர்கள் சாதிக்க நினைத்த விடையம் தொடர்ச்சியாகவே கேள்விக்குள்ளாகியது. இந்த ஆயுதக் களைவுக்கு உதவும் வகையில், இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் ஊடாகவே புலிகள் சுதந்திரமாக ஆயுதங்களை எடுத்துச் செல்ல அரசு மறைமுகமாக உதவியது. ஏன் கருணா பிரச்சனையைப் புலிகள் வன்முறை மூலம் கையாள, பெருமளவிலான உறுப்பினர்களை வன்னியில் இருந்து இராணுவப் பாதுகாப்புடன் கிழக்குக்கு அரசு எடுத்து வந்தது. இப்படி தான் கருணா பிரச்சனையை அரசும், புலிகளும் பரஸ்பரம் இணைந்து

நின்று ஒடுக்கினர். இன்று புலிகள், அரசு கருணா தரப்புக்கு உதவுவதாக எதிர்மறையில் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

அரசும், புலிகளும் பரஸ்பரம் பங்களிப்புடன் கருணா பிரச்சனையை ஒடுக்க முனைந்ததன் விளைவு என்ன? கருணா தரப்பு விடையத்தை வெறும் ஆயுத வன்முறை மூலம் தீர்க்க முனைந்ததன் விளைவு, அரசியல் ரீதியான தீர்வை வழங்கவில்லை. இதனால் கருணா தரப்பின் இருப்பு, புலிகளின் விருப்பை மீறி ஒன்றாகியது. இதைப் புலிகளால் மீற முடியவில்லை. கருணாவின் பலம் பலவீனம் அனைத்தும், புலிகளின் பலத்தில் மட்டும் தீர்மானமாக வில்லை. மாறாக இராணுவம் புலிகளுடன் கொண்டுள்ள தேன்நிலவில் தான் தீர்மானமாகின்றது. இலங்கை இராணுவத்துக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான மோதல், கருணாவின் மீள் வருகையைத் தெளிவாகப் பறைசாற்றும். கிழக்கின் சில பகுதிகளைக் கூட புலிகள் இழக்கும் நிலையை இது மறுதலிக்கவில்லை. புலிகள் இராணுவத்துடன் கொண்டுள்ள உறவுதான், கருணா தரப்பைப் பின்தள்ள வைத்துள்ளது. இதில் இருந்து மீள புலிகள் மீதான கருணா தரப்பு தாக்குதல்கள், இயல்பாகவே புலிகள் இராணுவ முரண்பாட்டைக் கூர்மையடைய வைக்கின்றது. இது அரசியல் தந்திரம்கூட.

இந்த நிலையில் புலிகள், கருணா தரப்பைப் புலனாய்வு பிரிவு கையாள்வதாகக் கூறுவதுடன், தம் மீதான தாக்குதலை இணைந்து நடத்துவதாகக் கூறுகின்றனர். இந்த எடுகோளுக்கான எந்த ஆதாரத்தையும் அவர்கள் தந்துவிடவில்லை. யுத்தத்தைத் தொடங்க விரும்பிய புலிகளின் இரண்டாவது கடிதத்தில் தமிழ்ச்செல்வன், “சமாதான சூழலைச் சிதைப்பதற்கான ஒரு பொறிமுறையாக இராணுவப் புலனாய்வுப் பிரிவினரால் திட்டமிட்ட ரீதியில் கருணாகுழு என்ற பெயரில் இக்குழு உருவாக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனை நாம் பலமுறை ஆதாரங்களுடன் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டி வந்துள்ளோம். தேவையேற்படும் பட்சத்தில் இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மேலதிகத் தகவல்களை நாம் உங்களுக்கு வழங்கவும் தயாராக உள்ளோம்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். கருணா குழு என்ற ஒன்று இருந்ததையே அவர் மறுக்கின்றார். அவர்களின் ஆயுதங்களை அமைதியாகத் தாங்களே களைவதாகக் கூறி, இராணுவத்தைத் தலையிட வேண்டாம் என்று சொன்னதையே மூடிமறைக்கின்றார். மாறாக இது புலனாய்வுத்துறையின் புதிய கண்டுபிடிப்பு என்கின்றார். நம் புங்கள். தமக்கு இடையில் ஏற்பட்ட பிளவையும், கருணா குழுவையும் ஒழித்துக் கட்ட எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வி பெற்றதை எல்லாம் இப்படி தலைகீழாகவே புரட்டிக் கூற முனைவது தான் ஏன்?

இதில் கருணா குழு என்பது இராணுவப் புலனாய்வு பிரிவால் தான் இயக்கப்படுகின்றது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் தந்ததாகக் கூறுகின்றார். தேவை என்றால் மேலும் தரமுடியும் என்கின்றார். ஆனால் தமிழ் மக்களுக்கே அப்படி எந்த ஆதாரத்தையும் தந்தது கிடையாது. கருணா குழு இராணுவப் புலனாய்வு குழுவாகத்தான் உள்ளது என்பதைக் காட்டக் கூறிய எந்த ஆதாரத்தையும் இதுவரை முன்வைக்கவில்லை. ஆனால் அப்படி புலிகள் கூறுகின்றனர்.

கருணா குழு மற்றைய அரசு சார்பு குழுக்களான புளாட், ஈ.பி.டி.பி. போன்று எங்கும் அரசின் பாதுகாப்பில் இருப்பதை இதுவரை நிறுவமுடியவில்லை. பலர் கருணா தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறைகளிலும் சித்திரவதை முகாம்களிலும் உள்ளனர். சிலர் இராணுவத்தின் துப்பாக்கி சூட்டுக்கு உள்ளாகி இறந்த நிகழ்வுகளும் உண்டு. சிறையில் அடைக்கப்பட்ட கருணா தரப்பு நபர்களை நீதிமன்றத்திலும் கூட புலிகள் சுட்டுக் கொன்ற சம்பவங்களும் உண்டு. கருணாவின் முகாமைத் தேடி அழிக்கும் புலி நடவடிக்கைகளின் போது, பல புலிகள் இறந்த சம்பவங்களும் உண்டு. பல உதிரி கொலை முயற்சிகளின் போதும் இப்படி நடந்துள்ளது.

கருணா தரப்பு மீதான தாக்குதலில் போது, எங்கும் இராணுவத்தினர் அல்லது புலனாய்வு பிரிவினர் யாரும் சிக்கியதில்லை. கருணாவின் பலவீனங்களைப் பலப்படுத்தும் வகையில் புலிகளின் நடவடிக்கைகள் உள்ளன. அந்தக் குழுவை மீள் கட்டமைக்கும் ஒரு பணியைத் தான் புலிகள் வீச்சாகச் செய்கின்றனர். கண்மூடித்தனமான படுகொலைகள், கைதுகள் முன்னைய புலிகளைப் பெருமெடுப்பில் கருணாவின் பின்னால் மீள அணிதிரட்டிக் கொடுக்கின்றது. முன்னைய புலி உறுப்பினரின் தற்பாதுகாப்பு, புலிக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்துவது மட்டும்தான் மாற்றுப் பாதையாக உள்ளது. இதையே புலிகளின் நடவடிக்கைகள் செய்து வருகின்றன.

புலிகள் தம் மீதான தாக்குதல்களை இராணுவப் புலனாய்வு பிரிவுகள் நடத்துவதாகக் கூறும் இவர்கள், புலிகள் அல்லாத தரப்பு கொலைகளுக்கும் தமக்கும் தொடர்பு இல்லை என்கின்றனர். இதில் இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் மீதான கொலைகளையும் இப்படித் தான் கூறுகின்றனர். கையும் களவுமாகப் பிடிபடாதவரை தமது தரப்பு சார்பாக எதிரி மீது குற்றம் சாட்டும் புலிகள், தாம் செய்யும் கொலைகளை அப்படிச் சொல்லக் கூடாது என்கின்றனர். அதாவது தம் தரப்பு மீதான தாக்குதலைப் புலனாய்வு தாக்குதலாகக் கூறும்

புலிகள், தமது எதிரிகள் மீதான தாக்குதலுக்கான குற்றவாளிகளை அடையாளம் காட்ட மறுக்கின்றனர். தவறானதும் நேர்மையற்றதுமான இந்த வாதங்கள் தான், யுத்த நிறுத்தத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. குற்றவாளிகளாகப் புலிகளை நிறுத்துகின்றது.

இங்கு புலிகள் மேலான தாக்குதல்கள் பொதுவாகக் கிழக்கில் காணப்படுவது ஏன்? அதுவும் கருணா பிளவின் பின்பாக இது காணப்படுவது ஏன்? இந்தக் கேள்வியை நேர்மையாக எழுப்பும் ஒருவன், தானாகவே சில உண்மைகளைக் கண்டறிவான். கருணாவின் பிளவு வரை, புலிகள் மட்டும்தான் ஒரு தரப்பாக வடக்கு - கிழக்கு எங்கும் கொலைகளைச் செய்து வந்தனர். அதுவரை புலிகளுக்கு இந்தக் கொலைகள் தொடர்பாக எந்த ஆட்சேபனையும் இருக்கவில்லை. கடத்தல்கள் முதல் அனைத்தையும் சுதந்திரமாகச் செய்த போது, இந்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் மீறப்பட்டதாக அவர்கள் கூறவில்லை. இவை எல்லாம் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்துக்கு அமைய நடைபெற்றதாகப் புலிகள் சொல்ல முனைகின்றனர். ஏகபிரதிநிதிகளாகக் கூறிக் கொள்ளும் புலிகள், தமிழ் மக்களின் ஒரு பகுதி இப்படி கொல்லப்பட்டதை இட்டு ஆட்சேபணை சொல்லாமல் போனது ஏன்?

இந்த நிலையில் கருணாதரப்பு இராணுவப் புலனாய்வு பிரிவின் கீழ் இயங்குகின்றதா? என்பதை உறுதி சொல்லக் கூடிய எந்த ஆதாரத்தையும் இதுவரை இனம் காணமுடியவில்லை. ஆனால் அப்படி ஒரு நிலை இல்லை என்பதற்கான சமூகப் பொருளாதார அடிப்படையையும் நாம் நிராகரிக்க முடியாது. எதுவாக இருந்த போதும் கருணா குழு இராணுவப் புலனாய்வுப் பிரிவின் கீழ் இயங்கினால், கருணா குழுவிலும் ஒரு பிளவு தவிர்க்க முடியாது. ஏனென்றால் கருணா குழு எப்படி இருந்த போதும், குறைந்தபட்சம் அதன் ஒரு பகுதி சுதந்திரமாகவே இயங்குகின்றது. இதுவே பிளவுக்கான மூலமாக இருக்கும். ஒரு பகுதி இராணுவத்துடன் நின்றால், மறுபகுதியின் சுதந்திரமான செயல்பாடுகள் பிளவுக்கான அஸ்திவாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பிளவாக மாறும்.

இந்த நிலையில் கருணா தரப்பு புலனாய்வு பிரிவின் கீழ் இயங்குவதாகக் கூறுவதற்குரிய எந்த அடிப்படையான ஆதாரமும் இதுவரை கிடையாது. மாறாக வடக்கு கிழக்கில் மக்களிடையே உள்ள பிளவு புலிகளின் ஜனநாயக விரோதப் பண்பும் முஸ்லீம் மக்கள் மேலான யாழ் மேலாண்மை போன்ற பல பத்து காரணங்கள், புலிகளைப் போன்ற அதே நடைமுறையைக் கொண்ட கருணா குழுவும்

தனித்துவத்தைப் பேணக் கூடிய சமூக அடிப்படையை வழங்குகின்றது. இந்த நிலையில் இராணுவப் பாதுகாப்புடன் கருணா தரப்பை அழித்தொழிக்க பாதுகாப்பு கேட்பதும், அதை மையமாக வைத்து யுத்தத்தைத் தொடங்கின் விளைவுகள் புலிகளுக்கு மிகவும் பாதகமாகவே அமையும். அதே நேரம் அப்பாவி மக்கள் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவர். யுத்தம் தொடங்கின் குறைந்தபட்சம் மிக குறுகிய காலத்தில் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கொல்லப்படுவர். இதுதான் யுத்தத்தின் உயர்ந்தபட்ச சாதனையாக இருக்கும்.

மக்களின் சமூகப் பொருளாதார வாழ்வியல் நலன்களில் இருந்து விலகினால், உண்மை என்பதும், நேர்மை என்பதும் பொய்யாகி விடும். அங்கு மக்களின் விடுதலை என்பதும், விருப்பங்களும் கூட கற்பனையாகிவிடும். அதாவது “மனிதனின் சமுதாய நடைமுறை மட்டுமே, புறவுலகு பற்றி அவன் அடைந்திருக்கும் அறிவின் வளர்ச்சிக்கு அளவுகோலாக இருக்க முடியும் என்று மார்க்சியவாதிகள் கருதுகின்றனர்.

உண்மையாகப் பார்த்தால் சமுதாய நடைமுறை நிகழ்ச்சியில் மனிதன் எதிர்பாராத பலன்களை அடையும்போது மட்டுமே அவனது அறிவு சரியென்று நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஒருவன் தனது வேலையில் வெற்றியடைய விரும்பினால், அதாவது எதிர்பார்த்த விளைவுகளைப் பெற வேண்டுமெனில், தனது கருத்துகளைப் புறநிலை உலகத்தின் விதிகளுடன் இசைவுடையவையாகச் செய்ய வேண்டும். அவை இசைவுடையவையாக அமையாவிட்டால் அவன் தன் நடைமுறையில் தோல்வி அடைவான்” என்பதை லெனினும் மாசேதுங்கும் தெளிவாக உலகுக்குத் தமது சொந்த நடைமுறை மூலம் நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

சூழ்ச்சி, நேர்மையின்மை, வக்கிரம்,
அராஜகம், சூறையாடல், தரகுத்தனம்,
வன்முறை என ஒட்டுமொத்தமும்
ஒருங்கிணைந்து இலங்கை அரசியலில்
குடிகொண்டுள்ளது. அடிப்படையான
நேர்மை, மக்கள் பற்றி அக்கறை,
விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என எதையும்
எமது மண்ணில் இனம் காணமுடியாத
ஒரு வறண்ட சூனியத்தில், விதைக்கப்படும்
விதைகள்தான் இக்கட்டுரைகள்.

இந்த நிலையில் மனித இனம் சந்திக்கும்
மனித அவலங்களை உள்ளடக்கிய
வகையில், பல தலைப்புகளைக்
கொண்டதே இந்த நூல். சமகால
நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட
ஒரு தொகுப்பே இந்த நூல். இந்த நூலில்
உள்ள கட்டுரைகள் பெரும்பாலானவை,
மரண தண்டனைக்கு உரியவையாகவே
உள்ளது. மரணத்தை எதிர்கொள்ளும்
ஒரு தயார் நிலையில் தான்,
இந்தக் கட்டுரைகள்.....